

म. ग्रं. सं. ठाणे

नोंद नं. ७२२१

विषय इतिहास

सं. नं. ७७८.

१२३४

from the Peshwa Daftar

36

The First Maratha War

Editor—G. S. SARDESAI, B.A.

Government Central Press, Bombay
1934—Price Rs. 5 As. 5 or 8s. 9d.

Selections from the Peshwa Daftar

(Available at the Government Book Depot, Bombay, and other prominent booksellers in Bombay and outside)

Already Printed

No. of Volume.	Title of Volume.	Price.
No. 1.	Letters and Despatches relating to The Battle of Udgir, 1760	As. 13 or 1s. 4d.
No. 2.	Letters and Despatches relating to The Battle of Panipat, 1747-1761	Rs. 2-3-0 or 4s.
No. 3.	Shahu's Campaign against the Sidis of Janjira, 1733-1736	Rs. 2-1-0 or 4s.
No. 4.	Reports about Anandibai, September 1786—October 1788.	Re. 1-0-0 or 1s. 8d.
No. 5.	The League of the Barbhais	Re. 1-0-0 or 1s. 8d.
No. 6.	Ramraja's Struggle for Power	Rs. 2-2-0 or 4s.
No. 7.	Early Activities of Shahu and Balaji Vishvanath, 1707-1720	As. 8 or 10d.
No. 8.	Shahu in his Private Life	As. 9 or 11d.
No. 9.	Bajirao and his Family, 1720-1740	As. 10 or 1s. 1d.
No. 10.	Early Strife between Bajirao and the Nizam	Re. 1-0-0 or 1s. 8d.
No. 11.	Shahu's relations with Sambhaji of Kolhapur	As. 10 or 1s. 1d.
No. 12.	The Dabhades and the Conquest of Gujarat	Re. 1-3-0 or 2s.
No. 13.	Bajirao's entry into Malwa and Bundelkhand	As. 10 or 1s. 1d.
No. 14.	Maratha Conquests in the North	As. 12 or 1s. 3d.
No. 15.	Bajirao's advance upon Delhi	Re. 1-3-0 or 2s.
No. 16.	The Bassein Campaign	Re. 1-8-0 or 2s. 6d.
No. 17.	Shahu and Bajirao—Administrative	Re. 1-9-0 or 2s. 9d.
No. 18.	Private Life of Shahu and the Peshwas	Re. 1-4-0 or 2s. 3d.
No. 19.	Peshwa Madhavrao at cross purposes with his uncle Raghunathrao	Re. 1-7-0 or 2s. 6d.
No. 20.	The Bhonsles of Nagpur (1717-1774)	Rs. 3-4-0 or 5s. 9d.
No. 21.	Balajirao Peshwa and Events in the North, 1741-1761	Rs. 3-8-0 or 6s.
No. 22.	Extracts from the Peshwas' Diaries	Rs. 2-14-0 or 5s. 3d.
No. 23.	Balaji Bajirao—Administrative	Rs. 1-13-0 or 3s. 3d.
No. 24.	The Peshwas' Commitments on the West Coast	Rs. 4-2-0 or 7s.
No. 25.	Balaji Bajirao Peshwa and the Nizam (1740-1761)	Rs. 4-12-0 or 8s.
No. 26.	Tarabai and Sambhaji (1738-1761)	Rs. 3-10-0 or 6s. 3d.
No. 27.	Balajirao Peshwa and events in the North (1742-1761)—Supplementary	Rs. 5-8-0 or 9s.

Already Printed—contd.

No. of Volume.	Title of Volume.	Price.
No. 28.	Peshwa Balajirao—Karnatak Affairs (1740-1761)	Rs. 6-2-0 or 10s.
No. 29.	Affairs of Northern India—Peshwa Madhavrao I	Rs. 6-11-0 or 10s. 9d.
No. 30.	Miscellaneous Papers of Shahu and his first two Peshwas	Rs. 6-15-0 or 11s. 6d.
No. 31.	Papers selected from the Jamav Section	Rs. 2-15-0 or 5s. 3d.
No. 32.	The Private Life of the later Peshwas ..	Rs. 2-5-0 or 4s. 3d.
No. 33.	Shahu's Campaign against the Sidis of Janjira (1733-1736)—Supplementary ..	Rs. 5-14-0 or 9s. 9d.
No. 34.	The Bassein Campaign (1737-1739)—Supplementary	Rs. 2-8-0 or 4s. 6d.
No. 35.	The Capture of Salsette by the English, 29-12-1774	Rs. 2-11-0 or 4s. 9d.
No. 36.	The First Maratha War (1774-1783) ..	Rs. 5-5-0 or 8s. 9d.

In the Press

No. 37.	Karnatak Expeditions of Madhavrao I (1761-1772)
No. 38.	Madhavrao Ballal and the Nizam (1761-1772)
No. 39.	Administrative Papers of Madhavrao I (1761-1772)
No. 40.	Miscellaneous Papers of Peshwa Balajirao
No. 41.	The last days of the Maratha Raj (1779-1818)
No. 42.	Papers referring to Pratapsinh, Raja of Satara
No. 43.	Social Life under the Peshwas (1727-1797)
No. 44.	Some Historical Families
No. 45.	Documents illustrating Maratha Administration

Printed

1. Foreword to Selections from the Peshwa Daftar by Sir Jadunath Sarkar .. Re. 0-2-0 or 3d.
2. Handbook to the Records in the Alienation Office, Poona .. Re. 0-11-0 or 1s. 2d.
3. Indexes to Selections 1-25.. .. Rs. 2-10-0 or 4s. 9d.

Already Printed—contd.

No. of Volume.	Title of Volume.	Price.
No. 28.	Peshwa Balajirao—Karnatak Affairs (1740-1761)	Rs. 6-2-0 or 10s.
No. 29.	Affairs of Northern India—Peshwa Madhavrao I	Rs. 6-11-0 or 10s. 9d.
No. 30.	Miscellaneous Papers of Shahu and his first two Peshwas	Rs. 6-15-0 or 11s. 6d.
No. 31.	Papers selected from the Jamav Section	Rs. 2-15-0 or 5s. 3d.
No. 32.	The Private Life of the later Peshwas	Rs. 2-5-0 or 4s. 3d.
No. 33.	Shahu's Campaign against the Sidis of Janjira (1733-1736)—Supplementary	Rs. 5-14-0 or 9s. 9d.
No. 34.	The Bassein Campaign (1737-1739)—Supplementary	Rs. 2-8-0 or 4s. 6d.
No. 35.	The Capture of Salsette by the English, 29-12-1774	Rs. 2-11-0 or 4s. 9d.
No. 36.	The First Maratha War (1774-1783)	Rs. 5-5-0 or 8s. 9d.

In the Press

No. 37.	Karnatak Expeditions of Madhavrao I (1761-1772)
No. 38.	Madhavrao Ballal and the Nizam (1761-1772)
No. 39.	Administrative Papers of Madhavrao I (1761-1772)
No. 40.	Miscellaneous Papers of Peshwa Balajirao
No. 41.	The last days of the Maratha Raj (1779-1818)
No. 42.	Papers referring to Pratapsinh, Raja of Satara
No. 43.	Social Life under the Peshwas (1727-1797)
No. 44.	Some Historical Families
No. 45.	Documents illustrating Maratha Administration

Printed

1. Foreword to Selections from the Peshwa Daftar by Sir Jadunath Sarkar .. Re. 0-2-0 or 3d.
2. Handbook to the Records in the Alienation Office, Poona .. Re. 0-11-0 or 1s. 2d.
3. Indexes to Selections 1-25.. .. Rs. 2-10-0 or 4s. 9d.

No. 1]

पो छ २९ शाबान

REFBK-0005115

REFBK-0005115

[3-11-1773

श्री

श्रीमंत राजश्री दादासाहेब स्वामीचे सेवसी

५११४

विनंती सेवक शंकराजी केशव सां नमस्कार विज्ञापना. ता. छ १७ शाबान-
 पावेतो मुा पुणे येथे स्वामीचे कृपादृष्टीकरून सेवकाचे वर्तमान येथे स्थित अस
 विशेष. जंजीरकर शामल सालमजकूरचे जमाबंदीची तक्षीम गल्याची व नगदी
 सालच्या सालां आकरा महाल मुत्सील (?) दुतर्फा, याची तक्षीम मागतो.
 सरकारतर्फेचे माहाल आहेत. त्याची जमाबंदी आहे, तो जाजतीचा हिंसा नगदी व
 गळा मागतो व गुदस्ताचा अठावीससे खंडी गळा बाकी आहे, तो सालमजकुरी
 सेवक यास तो मागतो, व सालमजकूरचा जाजती आजमास गला अडीच हजार
 स्वकीये कु. नगदी दाहा हजार रुपये त्याचे वाजवी निघतात, याप्रमाणे यावे ऐसा
 गुदस्ता करार जाहाला आहे. याजकरितां तूर्त त्याणें कल्याणतर्फेचे माहालास
 व ताा नानेमावळ व ताा पौडखोरे व ताा पोनेमावळ व ताा मुठेखोरे येथें येकदोन
 माणसे पाठऊन घरे व सेताची उडवी दर गावा एकदोन जाळतात, व गांव पाहोन
 चाळीस पनास री खंडणी घेतात, ते सरकारतर्फेस रयेत लोक देत नाही व
 मतगड किला व दोहो माहालची त्याची तक्षीम हे कलम त्याणें सरकारात
 अमानत दिले ते व मागील तेविसा वर्षांची रुजुवाती बाकी मागतो, त्याबद्दल
 कल्याणतर्फेचे माहाल वगैरा सदरहू माहाल व दामोळ व राजापूर सुभा येथें
 खंडणी घेतली. जंजीरकराच्या निरोपानें रयेत री देतात. न दिले तरी
 माणसे मारील व घरे जाळील म्हणोन त्यास पैका दिलहा. याचा बंदोबस्त
 सेवकानें करावा आणि जंजीरकर शामल याचे पारिपत्य करावे तरी साहित्य पोखते
 जाले पाहिजे. व सर्व तालुकदार येकचिते जाल्याने व सरंजाम भरपूर असल्याने
 पारिपत्य सहजच होऊन सरकारकाम ईश्वरी कृपेनें घडोन येईल. तूर्त चार
 हजार माणूस व तीस पसतीस गलबते ऐसी जंजिय्याभोवती ठाणी बसवावी आणि
 बंदोबस्त करावा व ठाणी बांधोन व नाकेबंदी करून त्याचा परास्मन न होय आणि
 त्यांचे मुत्सील माहाल आहेत ते जतीखांली आणावे म्हणजे बंदोबस्त होईल.
 कैलासवासी रावसाहेबांनी तह कैला त्याप्रमाणे तो मागतो व आलीकडे मत्तार
 अमानत सरकारांत दिलहा तो व दिवे व श्रीवर्धन हे दोन्ही परगणे जाहाली

१ बांदा, हिस्सा.

२ ताब्यांतील किंवा, ते न माग याचा वेदा वेदरच्या

तक्षीम तो मागतो. सारांश किले मतगड किला जवून आहे व त्याचे तक्षीमेचे दोन माहाल निमे व गुदस्ताचा अठावीससे खंडी गला व सालमजकूरची अकरा माहाल मुत्सील दुतर्फा त्याची निमे तक्षीम तेहि तो मागतो. यांत तो काही वावगे बोलत नाही. याप्रमाणे त्याची विल्हे जालियास तो समजेल व तेविसा वर्षांचे रुजुवातीची बाकी त्याची तोडमोड लाखपनास हजारपावत जाली तरी त्याचा चरसा (?) करावा. याप्रमाणे सरकारांतून जाले तरी मग त्यासी बोलणे तरी बोलवे. जंजिरा येणे नाही. मसलत करावी तरी खाऱ्या पाण्यामुळें व मुंबईची खाडी व म्हसाळयाची खाडी व जंजिरे याच्या पाठीमागील दर्या याचा बंदोबस्त होणे नाही, हे समजोन पूर्वी कैलासवासी रावसाहेबी तह केला होता तेसमई मला सांगोन तह करविला. सर्व वर्तमान सविस्तर पहिल्यापासून विदित व्हावे म्हणोन लिहिले आहे. यासी आज्ञा होईल ते प्रमाण. सेवकास खाबंदाकडील करार कळला नाही, तो त्यासी कोणे रीतीने बोलवे याची आज्ञा जाली पाहिजे. सिबंदी जदीदे ठेवावी तरी सरकारात पैसा नाही व कामणचे किल्याचे लोक जमा तरी भरती नेमस्त आहे व लोकांस पांचा रोजमरेतही येथाकाली पाव लोक श्रमी. जबाब तो पावतच नाही ऐसा किले हायचा विचार आहे. येथार्थ विचार पाहोन लिहितो. विदित जालें पाहिजे हे विज्ञापना.

¶Shankraji Keshav informs Raghunathrao of the Sidi's demand for a portion of the revenue of the eleven districts and urges that the claim be decided in consonance with the treaty negotiated with him by the Peshwa Madhavrao.

No. 2]

[7-12-1773

पो छ २२ रमजान

श्रीगजानन

सेवेसी सदासिव अनंत करमरकर कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. बुनग्यांत पथके नेमली आहेत त्यापैकी येथे आली नाहीत, पथके ब्रितपसील आः—

७९ मानाजी व फिरंगोजी काले

४६ मलोजी बंदे

३३ निबाजी भोपंत

३६ बलवंतराव व म्हालोजी सितोळे

२९ संताजी व जिवनाजी घाटगे.

3. Indexes

२१९

येकून दोनसे पंधरा स्वार सडेस्वारीत गेले आहेत. त्यास ताकीद होऊन येथे येत ते केले पाहिजे. खाना छ २२ रमजान. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶*Sadashiv Anant reports that some 215 Sowars have not returned from the camp and begs that orders should be issued for their immediate return.*

No. 3]

[13-12-1773

पौ छ २८ रमजान

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य

राजश्री सदासिवपंत दाजी स्वामीचे सेवेसी

सेवक धोंडो माहादेव साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीये कुशल लिहिले असिले पो विशेष. राजश्री त्रिंबकरावमामा यांचा मुकाम गोलगाव गदाण्यास आजचा जाहाला. आपणहि उदईक बुणगे वेऊन जाणार म्हणोन आइकतो. कदाचित आपला मुकाम येथे जाहाला तरी कही वाटावरी पाठवावी. इकडे उपद्रव बहुत लागला आहे. बहुत काये लीा लोभ कीजे हे विनंती.

¶*Dhondo Mahadev informs Sadashivpant that Trimbakrao Mama has halted that day at Golgaon in his campaign against Raghunathrao.*

No. 4]

[14-12-1773

पौ छ ७ सवाल पौषमास

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री

सदासिवपंत करमरकर स्वामीचे शेवेसी

पोष्य बालाजी जनार्दन सां नमस्कार विनंती. उपरी. येथील कुशल जाणोन स्वकीये कुशल लीो विशेष. राजश्री त्रिंबकरावमामा यांचे स्वारीबराबर तुम्ही आहा. इतके दिवसात येकादे तरी पत्र पाठवावे होतें ते काहीच पाठवावे नाही. हाली पत्र लिहिले असे. तरी सविस्तर बारीक मोठे आज्ञा जाहाली जावे. तुमची पत्रे आजताा च्यार पांच यावी तें आपण यांचा वेढा बेदरच्या

वाटलें. याउपर तरी वर(चे)वर लिहीत जावें. मामांची मर्जी राखीत जावी. बहुत काय लिहिणे. लोभ असों दीजे हे विनंती. शा. २९ रमजान मुा मेणवली हे विनंती.

जनार्दन राम यास नमस्कार सांगावे

¶Nana Fadnis takes Sadashivpant Karmarker to task for not sending frequent communications from the camp of Trimbakrao whom he is accompanying.

No. 5]

[22-12-1773

श्री.

पुरवणी श्रीमंत राजश्री दादासाहेब
स्वामीचे सेवेसी

विज्ञापना. स्वामीचें आज्ञापत्र आल्याअगोवर नवाबाचेजें दस्तनी आली, कीं भोंसल्याकडील भेटीचा संदर्भ लागला. येका दो दिवसांत भेटी होणार. त्याजवरून नवाब व रुकनुदौला व सर्वीस संशय आला, कीं श्रीमंताची आमची ऐक्यता काय जाली? आम्ही मोठ्या मोठ्या मजली करित श्रीमंताचे म्हटल्या-प्रमाणें आलों असें असतां, आम्हीं पावल्यापूर्वीच श्रीमंतानी भोंसल्याचा तह केला हे काय? या संशयांत पडले होते तो इतक्यांत कासदासमागमें नवाबास सर्वीस पत्रें आलीं व मजला आज्ञापत्र आलें त्याजवरून याची खातरजमा केली व जाली. नवाबाच्या येण्यांत गुंता नाहीं. नवाबहि मोठ्यामोठ्या मजली करितात. छे ७ रोजीं बारा कोस आले व आजहि बारा कोसांची मजल करावी असें ठरलें होतें; परंतु मार्गी पाणी नाहीं याजकरितां आज हलकी मजल करितील. उद्यां मोठी मजल करितील. स्वामीनी आज्ञा लिहिली कीं नवाबास त्वरेनें वेऊन येणें. त्यास नवाब दरमजल कोठें मुकाम न करितां येतात. नवाबाचे व सर्वीचे चित्तांत स्वामीचे तफेंनें कोणे गोष्टीचा संशय नाहीं. स्वामीचे वचनाकरितां व मर्जीकरितां सरदाराच्या प्रतीक्षा न करितां, जितकी फौज जमा जाली तितक्या-नसीच येतात. वरकडचा कोणे गोष्टीनें गुंता नाहीं. नवाब येतच आहेत. भेटीहि सत्तरीच होतील. हे विज्ञापना.

3. ¶Dadasaheb is informed of Nizam Ali proceeding to his assistance with Indexes & arches.

श्री

श्रीमंत राजश्री नाना
फडनीवीस स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक जानराव धुलप मुा जंजिरे विजयदुर्ग कृतानेक दंडवत् विज्ञापना. ताा छ २ माहे सवालपर्यंत वर्तमान यथास्थित आहे. विशेष. अरमार तयार करून वसईच्या वारियावर रवाना करावें म्हणोन आज्ञा होती. त्याजरून अरमार वसईस राा केले आहे. वसईहून दोनसे खंडी भात अडिसेरीस व सालाबादप्रों तीनसे सोटे देविले आहेत. ते सहजामध्ये नोर पडल्यावाचून अरमारावरून येते. परंतु वसईचे मामल्याचे वालमेलीमुलें दिकत पडेल यास्तव सेवेसी लिहिले आहे. तरी दोनसे खंडी भात व तीनसैं सोटे देणे म्हणोन वसईस सनद घावयची आज्ञा करावी व यंदा हेट स्वारीस अरमार जाऊं नये. विजय-दुर्गापासून सुतेंपर्यंत छविना करावा म्हणोन आज्ञा होती. परंतु सतावीस हजार रुपये बेहेडयास पैदास्त नेमून दिलही आहे. ऐशास पैदास्तीच्या यत्नास हेट स्वारीस भारी अरमारचा भरणा गेल्यावाचून पैदास्त होणार नाही. तशामध्ये फिरंगी टोपीकर सख्त गनीम, दर्यांत गुदस्तापासून दाव्याखाली पडला आहे. तेव्हां भारी सरंजामावाचून जाता न ये, व येविसीं पेशजी आज्ञा जाहाली होती. पैदास्ती थैवज लाऊन दिल्यामुलें लोकाचा गवगवा होईल. पैदास्त सत्तावीस हजार रुपयाचा मामलतीस तोटा यास्तव लिहिले आहे. तरी मर्जीस येईल त्याप्रों स्वारीची आज्ञा करावी, किंवा सतावीस हजार रुपये दुसरीकडून नेमून घावयाची आज्ञा करावी. अरमारचे कामकाजाविसीं राजश्री वासुदेव गोविंद मराठे तेथे आहेत ते विनंती करितील. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Janrao Dhulap sends his fleet to Bassein as instructed by Nana Fadnis whom he requests to make provision for the supply of the necessaries for the fleet.

श्री

पुा श्रीमंताचे सेवेसी

विज्ञापना. नवाब व सर्व लाहाण मोठे नित्यशा विचार घातले आज्ञा जाहाली श्रीमंतासी बिघाड करावा किंवा सख्यच राखावें, हा मणाला याचा वेढा बेदरच्या

होता, त्याजरून विदित जाहाले असेल. समसामुदौला व मा कबीरखां, पातशाही वक्षी व गुलाम सैदखां व रुकुनुदौला व मा गौसखां इत्यां नवाबानी येकांती बोलाऊन पुसिलें व देवराज हरकाण्याचे दरोगे यांसीहि बोलाऊन सर्वांस पुसिलें कीं, श्रीमंतासी विघाड करावा कीं सख्य राखावे ये गोष्टीचा पुर्ता मनसबा आपले जागा करून सांगा, त्याप्रो कर्तव्य ते करूं, याप्रो नवाबानी सर्वांस पुसिले. त्यास रुकुनुदौला प्रामाणिक माणूस व दुरंदेस. त्याचे मनात हाच भाव कीं स्वामीसी सहसा विघाड न करावा. स्वामीचे नवाबाचे समाधान आंतःकरण-पूर्वक व्हावे, आपल्या कारभारास शोभा यावी; नवाबाचे स्वामीचे समाधान उत्तम प्रकारे जाले म्हणजे दोन्ही सरदाण्या आराम पावतील, व मुद्दक आबाद होईल. आपलाली कामे समयाचे समयासी करावयासी सुचतील. याप्रो रुकुनुदौलाचें मानस. याअन्वये पूर्वी विनंती लिहिली होती व रुकुनुदौलाची पत्रे शेवेसी पाठविली होती त्याजरून विदित जाहाले असेल. सारांश रुकुनुदौला निर्मल आंतःकरणे आहेत. परंतु नवाबाजवल व सर्वाजवल रुकुनुदौलास साफ बोलता येत नाही की आमकेच करावे. पाच सात जण मिलतात, तेव्हा नवाबाचे व सर्वांचे भावाप्रो बोलले पा. आंतस्ते नवाबास उचित तेच सांगतात व स्वामीस विघाड करून नये, सख्य करावें असेच बोलतात. ज्यापक्षी स्वामीकडील सख्य येथास्थित न होयेच, तेव्हा पुढे उचित जाणावे ते करावें, असे प्रकारे नवाबास समजावितात. समसामुदौला व मा कबीरखां या उभैतानी नवाबास व रुकुनुदौलास सांगितले की, आपण व श्रीमंतानी आपलाले जागा समजोन ज्यात आकृत्रिम श्रेह होये ते करावे. आपण श्रीमंतासी विघाड करून हैदरनायेकाची कुमक करितील, तरी ही गोष्ट उचित नाहीं. हैदरनायेकाकडून आपणास नफा काये? तेव्हा गुलाम सैदखान (अपूर्ण).

[It is doubtful, in the absence of the date, to determine to which campaign this letter refers. The writer informs Dadasaheb from the Nizam's Camp of the vacillating mind of the Nizam as to which side he should support.]

No. 8*]

[1766

श्री

पुरवणी श्रीमंत राजश्री

दादासाहेब

स्वामीचे शेवेसी

विज्ञापना. भोंसल्यांकडून भवानिपंत आले आहेत ते जावसाल काहीं ठीक करित नाहींत. नवाबानी भोंसल्याचे मुलुकांत जावें अथवा विघाड करावा तरी

3. Indexes

नी राहात नाहीं; याजकरितां सर्व गोष्टी स्वामीचें वचनावर ठेविल्या.

भोंसल्यांकडून नवाबास कांहीं प्राप्त जालें नाहीं. कितेक बाबती भोंसल्याकडे नवाबाच्या बाजवी होत्या त्याहि स्वामीचे मर्जीकरितां येकीकडे ठेविल्या. भोंसले स्वामीकडून फिरून आले; त्यास भोंसल्यांचा मनोदय कीं नवाबास भेटावें, सफाई करावी, असें इसमाइलखानाचे मारफातीनें घाटीत आहेत. त्यास मी रुकनुदौलास व राजश्री जगंनथपंतास सांगितलें कीं तुम्ही इसमाइलखानाचे म्हटल्यावर भोंसल्यांशीं सफाई कराल तरी अथवा भेट व्याल तरी श्रीमंताची मर्जी राहणार नाहीं. जर भोंसल्यांसी भेटणेंच आहे तरी अगोदर श्रीमंतास इतिहास द्यावी, मग भेटावें. त्याजवरून म्हणों लागलें कीं भोंसल्याची भेट घेत नाहीं. इतक्यावर कोणता प्रकार घडतो तो वरचेवर सेवेसी लिहिण्यांत येईल. सेवेसी श्रुत होये हें विज्ञापना.

¶ *Dadasaheb is informed of negotiations going on between the Bhonsles and the Nizam. "Ruknuddula has promised not to carry on the negotiations if he thereby incurs Raghoba's displeasure," says the writer.*

No. 9*]

[1766

श्री

विज्ञापना. भोंसल्याकडील गृहस्थांनीं यांजला सांगतां हेहि सांगितलें आहे कीं श्रीमंत काबूवर नजर ठेवीत आहेत, तुम्हास जलदीनें बोलाविलें आहे. तुम्ही लवकर न जाल, महिना पंधरा दिवस अधिक आगळे लागले, श्रीमंत व भोंसले युध्ये करोन अथवा सरख्ये करोन समजतील; मग तुम्ही याल तर श्रीमंत तुम्हास उत्तर देतील कीं तुम्ही जलदी न आलेत, आम्ही कोठवर वाट पाहावी? जरूर जणून कोणीही प्रकार केला तेव्हां तुम्हांस भारी जाईल. भोंसले उलटे तुमचे शत्रू होतील. मग म्हणाल कीं भोंसल्यांनीं आम्हाशीं सख्य करावें, तर कदापि होणार नाहीं. येणेंप्रमाणें गृहस्थ यांजला पेंचदरपेंच समजावीत आहेत; निदानीं पाहावें काय जावसाल होतो; परंतु रुकनुदौला जगंनथपंताचा रोख त्याजकडे फार करून दिसत नाहीं. राजकारणाचे रीतीनें लाऊन ठेवितील तर ठेवोत. हे विज्ञापना. कचेंपकें वर्तमान सेवेसी श्रुत व्हावें म्हणून विनंती लिहिली असें. हे विज्ञापना.

¶ *The writer discusses the attitude of the Bhonsles if negotiations are carried on with the Nizam.*

आज्ञा जाहली

श्री

श्रीमंत राजश्री दादासाहेब

स्वामीचे सेवेसी

विनंति. सेवक नागो सिवदेव साष्टांग नमस्कार विनंति. येथील क्षेम कुशल. स्वकीय लेखनाज्ञा केली पाहिजे विशेष. पूर्वी विनंतिपत्रें सेवेसीं लिहिली होतीं तीं पावलींच असतील. आम्ही श्रीयात्रेनिमित्त आलों होतो. आतां श्रीराम क्षेत्रीं आहोत. पूर्वापासून स्वामीच्या आनाचे आहोत. राजश्री सेनासाहेब सुभा याचें वर्तमान तरी आपलीं पत्रें यांस येतात कीं, फौजेसुधां सत्वर यावें. त्यासी यानी आपले तर्फेचे गणेशपंत व सरकारचे नीलकंठ गोपाल सेवेसी पाठविले आहेत कीं फौजेची खर्चाची बेगमी व दिल्ले मुलकाची बंदोबस्ती वगैरे काजकामें मुद्यानरूप होतील तर सेवेसीं येऊं. प्रस्तुत वराड प्रांतीं. दोन महिने आहेत. यानी मोगलासी सख्ये करून आहेत. स्वामीकडील जबरदस्ती पाहिलियावर हे पूर्ववत्-प्रमाणें मोगलाकडे जाणार. धातुपोशणास्तव येथून पत्रें लिहितात सेवेसीं येतो. परंतु चित्तांत यावयाचा नाही. स्वामीच्या उत्कर्शास साहत नाही. तेथून राजश्री रामाजी बलाल करनाटक प्रांतीचे व हिंदुस्थान प्रांतीचें वगैरे कितेक बारीक मोठें वर्तमान लिहितात, त्याजवरून याच्या ध्यानास येत नाही. सेवेसीं श्रुत होये बहुत काय लिहिणे कृपा लोभ असों दीजे हे विज्ञाति.

[Nago Sivdeo to Dadasheb, informing him of the Bhonsle being in league with the Nizam and that he does not wish to help the addressee though he may profess to do so outwardly.]

No. 11]

[12-1-1774

पो छ ८ जिलकाद

आर्ब

श्री

सेवेसीं विज्ञापना. तागायत छ २८ सवालपावेतो मुकाम मौजे देवठाणे परगणे बाम्हणी नजिक लोणार येथें स्वामीचे कृपाकटाक्षें करून सेवकाचें वर्तमान यथास्थित असे विशेष. इकडील वर्तमान छ २९ सवालीं जासूद गणयास गेले त्याजबरोबर पाठवावयाकरितां पत्र लिहून ठेविलें होतं त्यास जासूद 3. Indexeछे, पत्र आम्हांजवली राहिलें. त्या आलीकडील वर्तमान तरी मौजे

+ पो नानाच्या हातची.

मुसलबीड परगणे मलकापूर पागेर येथील देशमुख मवासगिरी या प्रांतीं बहुत करीत होता, सबब मौजे मजकूर हें ठाणें तोफा लाऊन घेऊन परगणे मलकापूर पागेर जागीर मोगलाई सबब सरकारांत जफत करून राजश्री खंडेराव त्रिंबक पैठणकर यास जफती सांगितली आहे. कलावें. दुसरीं वर्तमाने तरी

राजश्री रघोजी भोसले मुधोजी भोसले सेनाधुरंधर यांचे पुत्र व दर्याबाई याणी श्रीमंत राजश्री दादासाहेब यांचा निरोप घेऊन वराडात नागपूर प्रांती जात आहेत. त्यास श्रीमंतानी राजश्री मामास लिहिलें कीं राजश्री साबाजी भोसले याची व दर्याबाई व रघोजी भोसले याची भेट करून देणे म्हणजे साबाजी भोसले यांचे कविले वगैरे वस्तवानी वराडांत आहेत, त्यास लढा पडणार नाही असें लिहिलें. त्यास दर्याबाई व रघोजी भोसले फौजसुधां धारूरचे सुमार आलीं आहेत. त्याजकडे येथून कारकून तिलगूल देऊन पाठविला आहे, परंतु त्याचा खुलासा कसकसा आहे तो शोध लागला पाहिजे याजकरितां पाठविला आहे, कलावें कलम

१

मी स्वामीकडे पत्र पाठवितों त्यांचे उत्तर पाठवावयासी आज्ञा जाली पाहिजे.

येणेप्रमाणें वर्तमान निवेदन व्हावें म्हणोन सेवेसी लिहिलें असे. श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶The writer gives news about the village Beed being attacked on account of the rising of the Deshmukh there. He also mentions the interview arranged by Trimbakrao Mama at Raghunathrao's direction between Sabaji and Raghuji and Daryabai. The writer further reports that he has asked Sumersing and Muhammad Isaf to attack two

राजश्री सुमेरसिंग व महमद इसब गाडदी यांजबरोबर चार तोफा व पांचसें स्वार व दीड हजार गाडदी याप्रमाणें श्रीमंतानी मामाकडे रवाना केले ते आठदाहा दिवस होते. त्यास कसबे सिवणे व कसबे धावडे ही दोन्ही ठाणी सरकारांत घेतलीं. त्यापैकी सिवण्याचे ठाण्यांत फैजुलाखान ठाणेदार होता तो महमद इसब याचे बोलखीचा औरंगाबादेचा राहणार त्या-विशीं महमद इसब रदबदल करीत होता, ते समई कांहीं गोष्टीवरून उगी तूट खाऊन गाडदी व स्वार व सुमेरसिंग मिलोन यास न पुसतां उठोन श्रीमंताकडे गेले. येक दोन कारकून माघारे फिरोन आणावयासी पाठविले होते, परंतु आले नाहीत. कलावे. तोफा चार तोफखान्याकडील होत्या त्या नात्र येथें ठेऊन घेतल्या आहेत. गाडदी आगदींच नाहीत.

श्री

वेदशास्त्रसंपन्न राजश्री शिवभट खरे यांसी

सेवक रघुनाथ बाजीराव प्रधान नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल जाणोन स्वकीय लिहीत जाणे विशेष. तुम्ही पत्र पाठविले ते पावले. नवऱ्या-मुली पाहिल्याचा मजकूर लिहिला तो कळला. ऐशास लग्न करावयाचा निश्चयच आहे ऐसे नाही. समक्ष मुली पाहिल्यानंतर विचारेकरून मर्जीस आल्यास निश्चय होईल. सविस्तर जनार्दन मुकुंद काला व पांडू जेठी याचे जवानीवरून कळेल. जाणिजे छ १६ जिल्ह्याद सुा आर्वा सवैन मया व अलफ. बहुत काय लिहिणे हे विनंती.

[Raghunathrao to Shivbhat Khare, asking the latter to keep marriageable girls ready for inspection.

No. 13]

[January 1774

श्री

शेवेसी विज्ञापना. लस्करचे वर्तमान पुण्यांत सावकारी आले ते कसकसे ते लिहून पाठवणे म्हणोन राा रंगोपंताबरोबर आज्ञा स्वरू आली. त्यास कागद कोणे सावकाराचे किती दिवसाचे आले हे काही पता लागत नाही. परंतु वर्तमान बहुत लोक बोलतात त्याचा बयाज श्रीमंत श्रीकार्तिकस्वामीचे दर्शनास गेले होते, तेथे सुचे जाले, त्यावरून पाचसाहा हजार फौज समागमे होतीच तीसहवर्तमान घेऊन पलोन मुरारराव घोरपडे याजकडील गुती किल्ला आहे त्यांत गेले. लस्करात श्रीमंत सौ. मातुश्रीवाई व चिरंजीव आहेत. त्यांचे डेग्यासभोवती गाडघानी चौकी विकट बसऊन बंदोबस्तीने आहेत. या प्राा मजकूर दाट बोलतात. कागदाचा शोध बहुत सावकाराकडे केला परंतु लागत नाही. जे वर्तमान बाजारात उघड बोलतात त्याप्रो सेवेसी विदित व्हावे यास्तव लिहिले आहे. शेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना. राा छ १ जिल्हेज हे विज्ञापना.

Index

writer reports that Raghoba, getting information of the intention to capture him, sought refuge in the fort of Gooty with his

श्री

श्रीमंत राजश्री

नाना स्वामीचे

शेवेसी

पोष्य नारो शंकर कृतानेक सां नमस्कार विनंती. येथील वर्तमान ताा छ २६ जिल्हाद पर्यंत आपले कृपेकरून येथस्थित असे विशेष. कृपा करून पत्र पाठविले ते पावोन संतोष जाहाला. पत्री लेखन केले कीं ज्याचे पदरीं पूर्वापार कालक्षेप केला त्यांजवर अतिशये जाल्या सर्वत्र येकचितें होऊन त्यांच्या पायासीं निष्ठा धरून हा प्रकार केला. पुढें तुम्हींहि लौकर यावें. यैसियांस याप्रसंगी आम्हीं यावयास सिध्दच. परंतु शरीरवेथेचा प्रकार विलग जाणोन हे पत्र शेवेशी पाठविले आहे. आम्हीं सर्व प्रकारे आपल्या वेगले नाही. चिरंजीव फौजसुद्धां राजश्री त्रिंबकराव यांजपासी त्यांचे आज्ञेत आहेत. आपलें पत्र आल्यावर आन्वये त्यांजकडे लेहून पाठविले आहे. आमचा निजध्यास सर्व स्वामीचरणी आहे. आपले विरहित नाही. बहुत काये लिहिणे हे विनंती.

¶Naro Shankar while expressing himself in favour of the League regrets that his failing health deters him from actively participating. He has however deputed his son to accompany Trimbakrao with his contingent.

No. 15]

[9-2-1774

पो फाल्गुन शुभा १० सुा पुरंधर.

श्री

तीर्थस्वरूप राजश्री तात्या

वडिलांचे शेवेसी

आपल्ये गोपालाचे सां नाा विा ताा माव वाा च्यतुर्दसी बुधवारपर्यंत मुा ठाणे लातूर वडिलाचे आसीर्वादिकरून सुखरूप असो विशेष. सांप्रत वडिलाकडून आसीर्वादपत्र येऊन सामाल होत नाही, याकरितां स्वार पाा आहेत. तर आसीर्वादपत्री सविस्तर ल्याहावयासी आज्ञा जाहाली पाहिजे. हिकडील वर्तमान तर श्रीमंत दादासाा याचा वेढा बेदरच्या

किल्यास वसला. ते समई आत नवावाजवळ राा माहाराव जसवंत निवाळकर होते, त्याजकडे येथील सिलेदार व घोरपडे याची पागा चाकरीस जाईल म्हणून राउलाकडील ऐवज व विष्णुपंताकडील ऐवज घेतला तो, ऐसा घोरपड्याचे नेमणुकी प्राा पागेची व सिलेदाराची समजाविसी करून लोक राा मालोजी घोरपडे याजकडे सैन्यात राा केले. ते लोक त्याणी माहाराजाकडे रवाना न करिता आपणाजवळ ठेऊन घेतले. पुढे नवावाचा व श्रीमंताचा सला जाला ते समई माहाराव श्रीमंताचे भेटीस आले, हे त्याजकडे ते याजकडे जाऊ येऊ लागले. तेव्हा राा मालोजी घोरपडे यानी माहारायाकडे जाऊन त्यासी समाधानाच्या रीतीने च्यार गोष्टी सांगोन तेव्हा तरी लोक चाकरीस द्यावे ते न केले. म्हणो लागले जे माझा लेक केदारजी घोरपडा मृत्य पावला, त्याणी माझे डेज्यास येऊन समजाविसी करावी. ही आलाड (आकड ?) धरून त्याजकडे जाऊन बंदोबस्त केला नाही. श्रीमंताचे कूच होऊन कर्नाटक प्रांते चालिले, ते समई मालोजी बावानी लोक आपणाजवळून माहारायाकडे रवाना केले. तेव्हा माहाराव लोकास आपल्या गोटात उतरून न देणे, म्हणो लागला जे, सारा प्रसंग उरकालियावर आता चाकरीस आला तेव्हा चाकरी कोणे ठिकाणी करितों ? मग लोकास आपले गोटातून लाऊन दिले. तेव्हा लोक राा धोंडो राम याजकडे गेले. त्यांस मार सांगितला. त्याणे आपल्याजवळ ठेऊन घेतले जे, माहारायास सांगून तुमचा बंदोबस्त करून देतो. या प्राा बोळून लोकास आपल्याजवळ ठेविले. हे तावार वर्तमान आम्हास कलले जे, माहाराव लोकापासून चाकरी घेत नाही आणि लातूर त्याजकडे सरंजामासहि ठेवीत नाही, तेव्हा सीतारामपंत म्हणून घोरपडेयाकडील कारकून होते त्यास मालोजीबावाकडे पाा जे बंदोबस्त करणे. तेथे गोविंद खिजमतराव आहेत आणि श्रीमंत आहेत, कलेल त्या रीतीने बंदोबस्त करणे. त्याणी अमलात न आणिता कारकुनास सांगितले जे तुम्ही जाणे, बंदोबस्त करून घेऊन मागून पाठवितो. त्यावर कारकून निघोन नवावाच्या लस्करात धोंडोरामाकडे आले. हे वर्तमान माहारायास कलले जे, घोरपडे याकडून कारकून धोंडोरामाकडे आला, तेव्हा माहारायास आगोधर नवावाचा निरोप जाहालाच होता. मग धोंडोरामाकडे न येता परभारा उठोन परांब्यास आला आणि पेसजी केदारजी घोरपड्यास जमीदारानी मूठ मारून मारिला त्यास पत्रे पाा जे तुम्ही पो मारी दंगा करणे. त्यावरोन त्याणी बखेड्याचा प्रसंग योजिला, तों राा गोपालराव केशव निा कवडे हे फौज दीड हजार घेऊन आपला आमल वसूल करावयासी बालेघाट प्रांते आले. त्यास सदैरहू जमीदार भेटून

काही आंतस्तं कबूल करून गावखेड्यास उपद्रव करावा ऐसे ठीक केले. हे वर्तमान आम्हास कललियावर येथून आम्ही कारकून पाठविला जे, मामलत तात्याची, त्याचा तुमचा श्वेह, वखेडा असल्यास सुरलीत करावे आणि तुम्ही जमीदारास हाताखाले वेतले याचा अर्थ काये ? तेव्हा त्याणी अंतस्तावर दृष्ट देऊन जमीदाराचे ऐकून पो मजकुरी आले आणि तमाम पाटील धरून नेले आणि दोन गाव झाडून लुटले. घरे देखील जालली. ठाण्यांत प्यादे व कारकून आमचे होते त्यांची हत्यारे घेऊन कारकुनाची आवरू वेतली. आतील वाडा होता तो पाडून टाकिला. या प्रा त्याणी साहित्य केले. सांप्रत ते राा त्रिंबकराव मामा व साबाजीबावा भोसले नजीक बीड संगम दुधनापूर्णा येथे गेले. सांप्रत काली राा भिवराव मंत्री व सुलतानजी निंबालकर व गोपालराव नलेगावकर ऐसे दोन हजार मिलोन दंगा मांडला. आमचे स्वार माहारायाकडे चाकरीस गेले होते ते धोंडो रामाजबल होते त्यास पत्रे पाठऊन आणिले. आणिली तीन च्यारसे स्वार व आठ नऊसे प्यादा चाकरीस ठेऊन. नित्य जुजे होतात. त्याणी पो मारी दोन च्यार ठाणी बसविली होती ती आम्ही उठऊन आपली बसविली. आम्हाकडील दाहा-प्रंधरा ठार जाहाले. त्याजकडील दाहावीस ठार जाहाले परिछिन्न ठाणे सोडा म्हणोन म्हणतात. कसबा अफाट, रखवालीचे संकट पडतात. मालोजीबावास दोन च्यार पत्रे पो जे ठाणे दावे की काये ? त्यास त्याचे उतर येत नाही. येथे तो निकड. भोजनास फुरसत नाही. पुढे परिणाम कोणता ? च्यार राा वसूल केले ते सिबंदीच्या भरीस पडले. या प्रा घोरपड्याचा बंदोबस्त आणि कारभार येथिसी पेसजीच विनंति केली होती जे, घोरपड्याचा कारभार शाश्वती नव्हे. सांप्रत येऊन जिवावर गुजरली आहे, याउपरी काही वडिलीच बंदोबस्त केला तरीच बरी गत आहे. नाही तर जीव जगणे संकट आहे. घोरपड्याकडील तो बंदोबस्ताचा प्रकार समजोन गेला. त्यास कागद लिहून कंटाळा आला, परंतु काही सोये दिसत नाही पत्र वाचून बंदोबस्त जाहालिया लािा पाठवावे. जाहानलीया(?) ठाणे देणे म्हा लािा पाठवावे. दम धरवत नाही. बहुत काय लािा सो श्रुत हो हे विा.

¶Gopal writes to Haripant Tatya, narrating a detailed account of the disturbed condition of affairs. He says that a contingent was lent to Maharao Nimbalkar when Raghunathrao laid siege to Bedar and that Nimbalkar refused to entertain the men into service and give them their wages after peace was declared with Raghunathrao. The affair was somehow settled by the intercession of the Nizam. The writer refers to a rising of Nimbalkar and to its being quelled by Trimbakrao Mama and Sabaji Bhonsle.

पो छ १२ जिल्हेज

श्रीशंकर

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री

सखारामपंत बापू स्वामीचे सेवेसी

पोा त्रिंबकराव विस्वनाथ सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीये कुशल लिहीत जाणे विशेष. आम्हासमागमे फौज आहे, त्यास खर्चास पाहिजे; यास्तव येथून राजश्री राघोपंत आइतोले यास पथकसुधा आपणाकडे पाठविले आहेत. तरी याजबरोबर येवज तूर्त तर भरणा रुपये ३००००० तीन लक्ष रुपये पाठवा. पुढे आणखी येवज लागेल. लोकाची सोय मागे काहीच जाली नाही. आम्हीं हरतरेन रोा[†] मात्र युक्तीने पुण्याहून पनास हजार मागे आले त्यासुधा आजपर्यंत चालविला. पुढे रोा चालून नालबंदी लोकास दिली पा. राा सावाजी भोसले केवळ खाली, त्यांचा खर्च चालविला पा. याउपर देऊनेहि आर्जव सर्वांचे करून हे मसलतीचे दिवस निभावले पा; व काही फौजहि नवी ठेविली पा. प्रात जाला प्रकार आकाश कवळून जसा सेवटास जाईल तसा कडेस लावावा, तरच सर्वांची आवरू; नाही तर कलतच आहे. राजश्रीचा बंदोबस्त किला सातारा वगैरे किलेसुधा उत्तम व्हावा. वरकड किल्यास घाटावर व कोकणात सावधता व्हावी. आशेर दौलताबाद नगर हे इकडे; त्यांत वरकड स्थलांचे संकट नाही. आपली पत्रे गेली असतील. आम्हीहि पा. आशेर वराणपुर नारो कृष्ण दवें याजकडे, तेवढें संकट. त्यास जैनावादेस राा त्रिंबकराव सिवदेव खासाच आहेत. त्यास आम्ही लिहून, वराणपूर हस्तगत करून, बंदोबस्त करा ऐसे ला आहे. आशेर पाहाडी तेथे उपाये चालणार नाही. पुढें होईल ते खरे. कलावे या करिता लािा असे. राा छ २७ माहे जिल्हकाद बहुत काये लािा हे विनंती.

¶Trimbak Vishwanath writes to Sakharām Bapu, requesting funds for paying his forces and recommending vigilance in guarding the forts of Satara, Burhanpur, Ashirgad and Nagar.

पौ छ १९ जिल्हेज.

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य

राजश्री बापू स्वामीचे सेवेसी

सेवक कृष्णराव नारायेण कृतानेक सां नमस्कार विनंती. येथील कुशल फालगुन शुध २ म(द)वासर मुा नजीक काा वरवाल पाा मार जाणौन स्वकीये कुशललेखन करीत आसिले पाहिजे विशेष. राजश्री त्रिवकराव मामा व राजश्री साबाजी भोसले सेनासाहेब मुभा व मातुश्री दर्याबाई फौजसह नजीक नांदेड येथून सौम्यवासरी कूच करून खंदार नजीक मुकाम जाहाला. मजल भारी जाहाली (म्हणून) तोफखाना मागे राहिला. याजकरिता गुरुवारी मुकाम जाहाला. काल भृगुवारी कूच होऊन मुकाम मजकुरी आलो. हेहि मजल भारीच जाहाली. तोफखाना आला नाही. याजकरिता आज मुकाम जाहाला. उदईक कूच करून तुलजापुरच्या शेरे येत आहेत. वरकड वर्तमान तीर्थरूप राजश्री नाना व राजश्री बाबूराव वैद्य यांस लिहिले आहे ते निवेदन करितील. बहुत काय लिहिणे लोभ करीत जावे हे विनंती.

¶Krishnarao Narayan reports the arrival of the Bhonsles and Trimbakrao Mama at Varwal. The writer's father Nana Joshi, of the Baramati family, was with the Barbhais.

पौ छ ९ जिल्हेज.

श्री

श्रीमंत राजश्री सखारामपंत

बापू स्वामीचे सेवेसी

पोष्य भवानी सिवराम कृतानेक सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल फालगुन शुध त्रितीया रविवार मुकाम सनिध नांदेड येथ्यास्थित आसे विशेष. राजश्री कृष्णराव नारायण तात्या आपणापासोन आले. खडेंयाजवळून त्याचे पत्र आले त्याजवरून सविस्तर कळले. त्यास आणावयाबद्दल स्वार पाा आहेत. आज उदईक येतील. येथे कुडीमात्र आहेत; प्राण आपणाजवळ आहेत. राजश्री नाना व बाबूराव याणी पहिले निवेदन केलेच आहे, व हली त्यास पत्र तपसीलवार लिा आहे, त्याजवरून आद्योपांत श्रवण होईल. जगंनिवासाचें

कर्तुत्व, ज्या काली जे होणे तदनसार साहित्य प्रकार घडतात. येथील लक्ष आपणास निवेदन आहे; तपसील ल्याहावा येसे नाही. आपण वडीलपणे पहिले सांभाल जाहला, पुढे होईल हा भरवसा. उदकापासोन वृक्ष जाहला, त्यास उदक तारते; बुडवीत नाही. वनच्यरांस व्यसन प्राप्त जाहाल्यास कुरंग चंद्राकडेसच पाहील, आणि वराह पातालाकडेसच पाहातो. मनुष्य आपल्या मुरवियास कैसा विस्मरणीं आणील? आम्ही तपसील काय ल्याहावा? पत्रामागेच येऊन पोहोचलो जाणावे. आम्ही स्थापित आणि हे सरदारी आपली आहे. लक्ष दुसरें नाही. सर्वस्वे स्थापित. तेथे बहुत लिहिण्यास कारणच नाही. आपण वडील मुरवी, या सरदारीचे अभिमानी. तेथे स्थापिताने वारंवार ल्याहावेसे नाही. श्रुत व्हावे. बहुत काये लिहिणे. लोभ कीजे हे विनंती.

¶ *Bhavani Shivaram, one of the Nagpur Bhonsles' officials, writes to Sakharam Bapu of his own devotion to the cause of the Barbhais.*

No. 19]

[13-2-1774

श्री

राजश्री सखारामपंत बापू
गोसावी यांसी

ॐ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्री साबाजी भोसले सेनासाहेब-
सुभा दंडवत विनती उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीये कुशल लिहीत असावे
विशेष. राजश्री नानाजी कृष्ण जोसी व बाबुराव व विश्वनाथ वैद्य यांच्या पत्रावरून
सकलार्थ कलेल. येथील मजकूर उभयतानी श्रवण केलाच आहे. आपणाजवळ
येण्याविशी क्षणाचा विमर्श नाही. राजश्री भवानी सिवराम याच्या पत्रावरून
तपसीलवार कलेल. पत्रामागेच येऊन पोहोचलों येसे जाणावे. रा छ १ माहे
जिल्हेज. साराश पंथ चालोन येणे इतका मात्र उशीर. येरवी आम्ही आपणा-
जवळ आहो येसे जाणावे. बहुत काये लिहिणे लोभ करावा हे विनंती.

¶ *Sabaji Bhonsle informs Sakharam Bapu that he is soon leaving Nagpur.*

पो छ २ जिल्हेज.

श्री

शेवेसी रंगो गोपाळ विज्ञापना. ता छ २ जिल्हेज. मुकुंद जोसी यास पागेपैकी बोडे मणुश देऊन आपणाकडे आज येऊन पोहोचतील. रो नारो आपाजी, बाळाजीपंत लेले व आपाजीपंत यास सांगितले जे, सावकारात लस्करची बातमी जलद आल्यास किल्यास बातमी वरचेवर पोहोचावीत जाणे. आज्ञा त्याणी सावकाराचे गुमास्ते बोलाऊन ताकीद केली. माघ वद्य शष्ठीचे पत्र आले ते बाळाजीपंतानी कालच आपणाकडे पाठविले. आष्टमीचे पत्र आले त्याचे ठिकान काही लागत नाही. नारो आपाजीनी शोध बहुत केला. दाहा वटका रात्रपर्यंत मी त्याजवळ होतो. कागदाचे ठिकान लागेना. मग बाजारचे वर्तमान ऐकिले ते रात्री नारो आपाजीनी व आपाजीपंतानी लिहिले त्यावरून सर्व कळेल. कागद सावकारात आला खरा. परंतु भयेकरून दाखवीत नाही. साता दिवसाचे पत्र आहे. पत्राचे दर्शण होत नाही. तीन प्रकारचे वर्तमान. पुण्याहून तुम्ही नेवाळे ते समईची बातमी आगोधर केशोरायाची पोहोचली. ते समई दादासाहेब कार्तिकस्वामीस होते. देवाचे दर्शण घेऊन बुणग्यात येत होते. ऐकोन तेथे थबकोन उभे राहिले. नानाप्रकारचे वलगना करू लागले जे, बंदीत होतो तेथे शांमानी रक्षिले. आताहि ईश्वर आहे. तितक्यात मालोजी घोरपडे होते. हळू बोलावे, तुमचेजवळच शत्रू आहे. लवकर निघोन गुतीच्या ठाण्यात जावे. तैसच आडवाटे निघोन पाचशे राऊतानसी गेले. वामनरायास कळताच पाठी लागले. हे वर्तमान अनंदीबाईस कळले. गारद्यास बोलाऊन आपल्याबहुता बंदोबस्त केला. चिरंजीवहि त्यात आहे. महमद इसफ याणी मनावर धरून बाईच्या डेग्याबहुता बंदोबस्त चांगला केला. जुजून मरावे हे मानस. वामनराव याचे मंडळीचे लोक होते ते बाईजवळून निघोन दो कोसावर (थांबले. याप्रा बातमी येक. दुसरी बातमी: हे वर्तमान कळताच बुणग्यात येत होते. विसा कोसावर थबकोन मुकाम केला. दाहा हजार फौजेनसी लोक तेथून रात्री पळाले. तिसरे बातमी: देवाचे दर्शण घेऊन बुणग्यात आले. हे वर्तमान कळताच मन्हाळे मंडळी पाटणकर, निंबाळकर, घाटगे, माने वगैरे यांस बोलाऊन सांगितले जे, आम्हाभोवते वामनराव याणी आरिष्ट मांडले. याचे पारपत्य तुम्ही करावे. येविसी शपत द्यावी. मन्हाळे मंडळीने उतर केले जे, तुम्ही प्रभु येक उरले. वामनराव किमपि करणार नाही. आम्ही तुमचे सोबती आहो. वामनराव यास च्यार गोष्टी समजोन सांगू. येथ

रात्र जाली. उदईक याचा बंदोबस्त करू. तूर्त आमच्याने वामनराव याजवर जावत नाही. आपल्यातच लढावे हे विहित नाही. त्याची कल्पना आसेल ती उदईक काढो, ऐसे बोलोन आपले गोटात गेले. दादासाहेबी आपले गारदी बोलाऊन भोवता बंदोबस्त करून रात्री राहिले. तेथून वायेकासुधा व गारदी च्यार हजार फौजनसी निघोन गेले. वामनराव म्हाठे मंडळी सारे येक होऊन तेथे थबकले. लोक बोलतात ते लिहिले. चितो विठल वामनरायाकडे आले हेहि ऐकिले. थोडकी मसलत म्हाठेजवळून गेली. दादा जातो हे कळताच पाठिलग न केला. त्यांस राखले. वामनरायास मसलत भारी पडली. शेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Rango Gopal writes that Wamanrao Patwardhan's objective of capturing Raghoba by surprise was defeated as the latter got wind of the plot against him and was allowed to make good his escape by the betrayal of the Maratha sardars.

No. 21]

[14-2-1774

पौ^१ २ जिल्हेज

आर्वा फालगून

श्री

विनंती. आस्टमी शुक्रवारचा प्रातःकाल. वलभसुंदर यांचा कागद लस्करचा आला, त्यांत मजकूर. श्रीमंत पंचमीस मध्यरात्री प्रतिनिधीवर हला करावयाचा हुकूम जाला. प्रतिनिधि तयार जाले. वामनराऊ वगैरे सरदार प्रतिनिधीस सामील जाले. इतका मजकूर जाला, तों मुरारराव येऊन रात्रीची हला महकूब करविली. दुसरे दिवसी वामनरायावर हला करावयाचा हुकूम जाला, तोहि मुराररायांनी राहाविला. प्रतिनिधि व वामनराऊ तिही कोशावर जवळ दुसरे दिवसी जाऊन राहिले. सुमेरसिंग व महमद इसफ लस्करांत श्रीमंतांस येऊन भेटले. सुमेरसिंगास हती श्रीमंतानी दिलहा. लस्करात फितूर गळबल फार आहे म्हणऊन लािा आहे. याप्रा पत्रांतील मजकूर आहे. विदित व्हावे. बहुत काये लिहिणे कृपा केली पाहिजे हे विनती. पाा चितापुराजवळ मुधोजी भोसले यांची पिछाडी नवाब निजामंआलीखान यांनी लुटले म्हणऊन आतांच वर्तमान आले आहे. म्हणऊन त्याच पत्रांत लािा आहे. हे विनती.

¶Naro Appaji informs Nana Fadnis how an attack against Pratinidhi and Wamanrao was stayed by the intercession of Murarrao Ghorpade. He also refers to the rear of Mudhoji Bhonsle being plundered by Nizam's forces and to the presents given by Raghoba to Sumersing.

श्रीशंकर

राजश्रिया विराजित राजमान्य

राजश्री बापू स्वामींचे सेवेसी

पो कृष्णराव नारायेण कृतानेक सा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल जाणौन स्वकीये कुशललेखन करीत गेले पाहिजे विशेष. आपली आज्ञा घेऊन श्वार जाहालो ते नांदेड नजीक लस्करात पावलो. पत्रे दिली व मुखोतरे सविस्तर सांगितले. त्यास याचे लक्ष सर्व आपणाकडे आहे. गंगातीराहून कूच करून सोनवती पा लातूर वानरातीरास आले. येथून तुलजापूर आठरा वीस कोश आहे. मजल दरमजल येऊन पोहचतील. येण्याविसी याजकडे गुंता किमपि नाही. सांगितल्या ठिकाणास सत्वरच येऊन पोहोचतो. बहुत काय लिहिणे लोभ करीत जावे हे विनंती.

¶*Krishnarao Narayan informs Sakharam Bapu that the Bhonsles are completely agreeable to the Barbhais and that they have already started for P.ona.*

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री

हरिपंत तात्या स्वामींचे सेवेसी

सेवक कृष्णराव नारायेण कृतानेक सा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता फालगुन शुध पंचमी मुकाम लस्कर नजीक नांदेड जाणौन स्वकीये कुशललेखन केले पाहिजे विशेष. आपणापासून निघालो त्यास मार्ग दुर्घट. लस्कराची बातमी ठीक न लागे. याजकरिता येक दोन दिवसा हेलपटा खाऊन काल लस्करात येऊन पोहचलो. राजश्री सेनासाहेबसुभा याची भेट जाहाली. पत्रे दिली व वर्तमान सांगितले. त्यावरून बहुतच समाधान पावले. पत्रदर्शनीच कूच करावे येसे मानस, परंतु राजश्री त्रिंबकराव मामा यानी मातुश्री दर्याबाईस यास बोलाऊन आणिले. त्याचा प्रकार उरकून खातरजमा करून व्यावी आणि कूच करावे, ते न होता कूच करिता न ये हे संकट मामास पडले. त्यामुळे काही दिवस लागले. काल निश्चय ठराऊन याच्या त्याच्या भेटी जाहाल्या. दर्याबाईने समागमे चालावे येसे जाहाले. उदईक कुच दाहा दाहा कोशाचे करितात. सारांश याचे लक्ष पूर्वीपासून आपणापासी होते तेच आहे.

कायवाचामनसा दुसरा प्रकार नाही. बहुत दिवसीं आपले पत्र यावे जैसे भगवंत वडविले. मनोमय गोस्टी वडल्या. अक्षर आपले पाहोन आनंदित जाहाले ते काये ल्याहावे ? तात्याची पत्रे येऊ लागली. आता आपली ऊर्जित दशा प्राप्त जाहाली, जैसे भाशण श्रीमंतानी व राजश्री भवानी सिवराम याणी बहुतच हर्षकडून केले. ज्या कामांत तात्या आहेत (त्या) कामाची कालजा करणे लागत नाही; जैसे कितेक प्रकारे निशा जाहाली. उभयेता आपणाजवळच आहेत. येसी निशा आपलीहि आहे. तोच प्रकार याचा दुदतर आहे. अंधाची काठी अंधास सापडली म्हणून बोलून पत्र पाहून बहुत संतोसी जाहाले. सारोष हिकडील गुंता अतःपर किमपि नाही. पत्र वरचेवर येत असिले पाहिजे. बहुत काय लिहिणे लोभ करीत जावे हे विनंती.

¶*Krishnarao Narayan writes to Haripant Taiya assuring him of the full support from the Bhonsles of Nagpur.*

No. 24]

[Recd. 18-2-1774

छ ६ जिल्हेज

श्री

विनंती. मामानी दर्याबाईकडील राजकारण करून साबाजी भोसले यांच्या त्यांच्या भेटी केल्याचें वर्तमान लिहिले त्याजवरून कलले व त्यांचे लस्करचे पत्र त्रिंबक हरि यानी लिहिले होते. हे गोस्टी फार उत्तम जाली. मुधोजी भोसले यांकडील निमे खूल मोडले. याउपरी त्यांची गर्मी राहाणार नाही. मामा लस्करचे रोखे जालेयावर तिकडीलहि दुफली मोडेल. तहावर येईल. दो चौ रोजाआलीकडे पत्रे येतील. पुढील सुमार सारा समजेलच. बहुत काय लिहिणे कृपा केली पाहिजे हे विनंती.^१

¶*Naro Appaji writes how the internal differences in the Bhonsle family of Nagpur were made up by Trimbakrao Mama prior to their march to Poona.*

No. 25]

[19-2-1774

पो छ १४ जिल्हेज

श्री

राजश्री बालाजपंत नाना गोसावी

यासी

९ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्री साबाजी भोसले सेनासाहेबसुभा दंडवत विनंती उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीये कुशल लिहीत असावे

१ चिठी नारो आपाजीची,

विशेष. आपण पत्र पाठविले ते पावले. लिंगा अक्ष. सर्व.. कळला.. राजश्री कृष्णराव नारायण यांचे मुखे सविस्तर कळले. * खर्चाची बेसमी करून देतो स्वार व उंट भारदारी पा म्हणोन लिंगा. त्यास राजश्री त्रिबक्सव मामा यांसी सर्व गोष्टीची माहितगिरी आपल्या लिहिल्यावरून व आम्ही तिलमात्र ठेवीत त्यासी नाही, त्याजवरून जाहलीच आहे. याउपरी थैवज आणवणें तो त्याणीच आणऊन आम्हास द्यावा आणि आपण त्याजकडेस पाठवावा. आम्ही थैवजाकरितां श्वतंत्र स्वार पा आणणें हे उचित नाही. आम्ही व मामा सामील येकत्रच आहो. आपली पत्रे त्यास येतात तोहि मजकूर सर्व आम्हास कळतो व आम्हाकडील रतिमात्र प्रतर्णा न करितां सागतों. याद पाठविली ते पावली. आम्ही मामापुढें नेऊन ठेविली. येथें मनसबेयाचे सुकाण त्याणी धरिले आहे त्यापक्षी आपली व मामाची माया आम्हावर तेव्हां सेनासहेबसुभा लांब आहे यैसे नाही. आधी योजिली मतलब सिधीस जावी. मामाची व आपली भेट व्हावी. मग उभयेता व राा बापू मिलोन करतील तेच कबूल होईल. तूर्त मसलतीवर नजर देऊन सर्व महकूम केले आहे. येथे आम्हास ज्याप्रमाणें आपला लोभ आश्रा त्याचप्रमाणें मामाचा आहे. दुसरा विचार नाही. जे लिंगा ते खर्चाविसी वगैरे मामास ल्याहवि. राा छ ७ माहे जिल्हेज बहुत काये लिहिणे लोभ करावा हे विनंती.

¶ *Sabaji Bhonsle writes informing Nana of his complete acquiescence in the measures of the Barbhais.*

No. 26]

[20-2-1774

पौ छ १९ जिल्हेज

श्री

पुां उभेतः श्रीमंताचे सौ

विनंती. नरसिंगराऊ मागून सेवेसी येतात. यांचे विनंती केल्यावरून सर्व विदित होईल. इकडील वर्तमान येथास्थित आहे. हे विनंती

¶ *"Narsingrao Dhaigude proceeds to see Nana Fadnis and Sakharam Bapu", writes Dhondo Ram.*

पौ छ १९ जिल्हेज

श्री

पुां राजश्री कृष्णरावजी
स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. रुकुनुदौलास ईस्वराक्ष ऐवज देणे तो अवरंगाबादेस शेरजंगापासी पावता करावा. साहुकाराकडे ठीक पडत नाही. अवरंगाबादेस साहुकारा देवणे. त्यास लिहावे की शेरजंगापासी पावता करावा. हे विनंती.

¶*Dhondo Ram advises Krishnarao to pay the sum secretly promised to Ruknuddaula at Aurangabad.*

No. 28]

[20-2-1774]

पौ छ १९ जिल्हेज

श्री

श्रीमत राजश्री बापू स्वामीचे सेवेसी

सेवक जिवाजी रघुनाथ कृतानेक सां नमस्कार विनंती. येथील वर्तमान ता छ ८ जिल्हेज मुा जिरपली प्रा यादगीर भीमातीर येथ स्वामीचे कृपेकरून येथास्थित असे विशष. स्वामीकडोन पत्रे रुकुनुदौलास व राजश्री धोडोराम यास छ ३० जिल्कादची छ ७ जिल्हेजी पावली तेच वेळेस मी व धोडोपंत मिलोन रुकुनुदौलाकडे जाऊन त्यासी पत्राअन्वये बोलोन त्याची उतर पाठविली आहेत. सेवेसी येऊन पावतील. येथून राजश्री नरसिंगराव याची खानगी आजच केली. स्वामीपासी येतील. सारौश इकडील काही गुता राहिला नाही. स्वामीचे विचारासिवाये रुकुनुदौला नवाब नाहीत. याचा विस्तार नरसिंगराव विनंती करतील. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶*Jivaji Raghunath Khasgivale assures Sakharam Bapu of Ruknuddaula's sincere support.*

छ १९ जिल्हेज

श्री

श्रीमंत राजश्री नाना स्वामीचे सेवेसी

विनंती. सेवक धोडो राम कृतानेक सां नमस्कार विनंती. प्रथम जासुदासमागमे श्रीमंत बापूचे व आपले पत्र आले त्याजरून वर्तमान कलले. त्याचे उतर व रुकुनुदौलाचे उतर त्यास जासुदासमागमे पाठविले आहे त्याजरून विदित जाले असेल. आलीकडे राजश्री चिमणाजीपंत व नरसिंगराऊ आले त्यासमागमील पत्रे पावली. त्याचे जुबानीवरूनहि कलेल. त्यांची रुकुनुदौलाची भेट जाली. परस्परील बोलणे जाले. रुकुनुदौलानी येका दो गोस्तीची दिकत घेतली होती. तिचे तोड सांगून ठीक जालें. सारांश बापूनी व आपण योजिल्या कार्यास रुकुनुदौला शामील आहेत. याचे आर्थ नरसिंगरायाचे विनंती केल्यावरून व रुकुनुदौलाचे पत्रावरून विदित होतील. कोणे गोष्टीचा गुंता राहिला नाही. इतःपर ईश्वरी सता प्रमाण. वर्तमान वरचेवर येतच आहे. इकडून वरचेवर वर्तमान दंत जाईल हे विज्ञापना.

¶ Dhondo Ram to Nana Fadnis assuring him of the full support of Ruknuddaula for the cause of the Barbhais.

No. 30]

[20-2-1774]

पो छ १९ जिल्हेज

श्री

श्रीमंत राजश्री नाना स्वामीचे
सेवेसी

सेवक जिवाजी रघुनाथ कृतानेक सां नमस्कार विनंती. येथील वर्तमान ता छ ८ जिल्हेज मुा निरपली प्रा यादगीर येथे स्वामीचे कृपेकरोन यथास्थित असें विशेष. स्वामीची पत्रे रुकुनुदौलास व धोडो राम यासी छ ३० जिल्हादची छ ७ जिल्हेजी मुा मजकुरी पावली. तेच वेलस धोंडोपंत व मी मिलोन रुकुनुदौलाकडे जाऊन पत्राचे अन्वये विस्तार बोलोन त्याची व पंत मारनिलची उतर सेवेसी रवाना केली. सारांश नवाब व रुकुनुदौला श्रीमंत राजश्री बापूचे व स्वामीचे विचारासिवाये नाहीत. राजश्री नरसिंगराव याची रवानगी आज केली ते येऊन

पोहचतील. सविस्तर विनंती करिता ध्यानास येईल. त्या रोक नवावाचे कूच आज नव कोसाचे केले. इकडील दुसरा विचार नाही. बहुत काये लिहिणे? आज आवाजी माहादेव येणार म्हणून वर्तमान आहे. हे विज्ञापना.

¶Jivaji Raghunath informs Nana Fadnis that both the Nizam and Ruknuddaula are in complete agreement with the Barbhais.

No. 31]

[20-2-1774

पा छ १९ जिल्हेज

श्री

पुा राजश्री कृष्णरावजी स्वामीचे
सेवेसी

विनंती उपरी. स्वामीनी लिहिले की, चाकरी करून दाखवावयाचा समय आहे, त्यास यामागे चाकरी केली नाही आताच चाकरीचा समय आहे असे दिसते. आस्तु. चाकरी करावयाची ती आजपावेतो करीत आलों. पुढेहि जो पावेतो चाकर आहे तो करीतच आहे. सर्फराजीची उमेद नाही. धण्याची शब्दाशब्दी कृपा होत आली हीच पुरे. मजलाहि पुढे कोणी गोस्टीची उमेद संचय करावयाची नाही. परंतु दोही राज्याचा कारभार करितो, यात लक्षावधी मेलवितो हा अवध्यास संशय. त्यास धण्याचे देणे काय हे स्वामीचे ध्यानात व मोगलाइतून काये मिळते हेहि स्वामी जाणतात. बारा हजाराची जागीर मोगला-कडील ती दरोवस्त सरकारात. आस्तु. लोकास भ्रम हजारो मेलवितात म्हणून-आणि मजला तरी कर्जदारी. ही गोस्ट दुसरियासी प्रमाण वाटत नाही. दाहा हजार शो कर्ज व्यंकोबा ना याचे विद्यमानचे वारले हे स्वामीस ठावके आहे. माझी वर्तणूक स्वामीचे ध्यानात असिली तरी माझे प्रमाण मानावे. नाही तरी लोकास तरी संशय आहेच. आस्तु. या समई हे बोलणे ठीक नाही. आव-ध्यानी आरंभिली गोस्ट सेवटास जाऊन धण्याचा बदोवस्त जाला म्हणजे निरोप दिल्यास हजार सर्फराजी जाली. हे विनंती.

¶Dhondo Ram strongly repudiates the charge levelled against him of personal gratification in the discharge of his duties. On the contrary he says he is immersed in debt.

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
सखारामपंत स्वामी गोसावी यांसी

पोष्य आवाजीराव कृष्ण प्रतिनिधि नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल जाणोन स्वकीये लेखन करीत असिले पाहिजे विशेष. आपण पत्र पाठविले ते पावोन परम संतोष जाहला. ऐसेच सदैव पत्रद्वारे संतोषावाप्ति करीत असावे. यानंतर पत्री लिहिले जे सौभाग्यवती मातुश्री पार्वतीबाई व मातुश्री गंगाबाई यांस पुणेयाकडून घेऊन आम्ही व राजश्री नाना फडनीस ऐसे किले पुरंदर येथें आलों. वरकड लहान मोठे सरदार राज्यांतील एकवाक्यता जाहली आहे, व राजश्री त्रिंबकराव विश्वनाथ यांजबारा सरकारची फौज दहा पंधरा हजार व राजश्री साबाजी भोसले सेनासाहेबसुभा गंगातीरी होते तेहि इकडे लौकरच येतील. सिंदे होळकर हिंदुस्थानांत आहेत, तेहि सत्वरच येतील. व लष्करातील राजश्री वामनराव ब्रैग्रे सरदार यांची एकवाक्यताच आहे, म्हणोन लिहिले. ऐसास सर्व राज्यांतील भिस्त आपणावर आहे. तेथे बंदोबस्ताविसीं कोणे गोष्टीचे अगाध आहे ऐसा अर्थ नाही. सविस्तर वरचेवर पत्री लेहून संतोषवीत असावे. येथीलहि सर्व मजकूर आपणावरच आहे. तेथें विस्तारे लेहून कळवावे ऐसे नाही. रवाना छ १० जिल्हेज. बहुत काय लिहिणे, लोभ असो द्यावा हे विनंती.

¶Abajirao Pratinidhi acknowledges to Sakharam Bapu the receipt of a letter communicating him the news of the safe arrival at Purandhar of Gangabai and Porvatibai, and of the formation of the league against Raghoba.

पो छ १० जिल्हेज
पुरंधर.

श्री

राजश्री हरिपंत गोसावी यांसी

८ अखंडितलक्ष्मीअलंकृत राजमान्य श्री साबाजी भोसले सेनासाहेबसुभा दंडवत विनंती उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीये कुशल लिहीत जावे विशेष. आपण पत्र पाठविले ते प्रविष्ट होऊन संतोष जाहला. बहुत दिवस पत्र येत नाही * *

(आपलं) लेखनात आले. दैवळा प्रमाण. दिवसाचा योग काही यैसाच घडला. निरोपाये रावसाहेब कैलासवासी जाहले त्याणी आम्हांस तो येथे ठेविले, परंतु चितें उल्हास सर्व घेऊन गेले. याजमुले पत्र येण्यास आंतर जाहले. सांप्रत मातुश्री गंगाबाई सगर्भ आहेत. उभयेता मातुश्रीसुधां किले पुरंधरास गेलों, यैसी पत्रे राजश्री बालाजीपंत नाना व राजश्री सखारामपंत बापू यांची व तुमची आली आणि पंढरपूरच्या सुमारे जलद येणे, मसलत सेवटास नेणे, या घराची जोड तुमच्या वडिली केली त्याचे सार्थकसमय हाच आहे हे अन्वये पाहोन आनंद जाहला. अकृत्रिम कैलासवासी याचा श्रेह यैसे भाव खुणेच्या गोष्टी आपण लिहिल्या, त्यास या पत्रामागेच उदर्ईक कूच करून दरमजल येत असो, किमपि अतःपर गुंता नाही. राजश्री त्रिंबकराव मामासी सांप्रत बोलख पुरली तेहि उदित जाहले. मातुश्री दर्याबाई परमारी वराडांत जात होती हाहि प्रकार वाईट होता तो देवानें अनकूल केला. या उपरी दरमजल येत असो. सविस्तर राा कृष्णराव नारायण यांच्या पत्रावरून कलेल. सारांश दरमजल पत्रामागेच येत असो. बहुत काये लिहिणें लोभ कीजे हे विनंती.

¶*Sabaji Bhonsle writes to Haripant promising that he would soon start and join.*

No. 34]

[26-2-1774

श्री

श्रीमंत राजश्री बापू
स्वामीचे शेवेसी

विनंती शेवक चिमणाजी नीलकंठ दोनी कर जोडून साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. ताा छ १४ जिल्हेजपर्यंत स्वामीच्या कृपावलोकनेकरून शेवकाचे वर्तमान यथास्थित असे विशेष. आपला बेलभंडार आणिला तो नवाब व रुकुनदौला-बहादर यांस देऊन, सर्व अर्थ बोलोन, चिठी स्वदस्तुरची घेऊन पाठविली आहे. कळावे. इकडील कोणेविसी दुसरा विचार नाही. रुकुनदौलाबहादर याचें वारंवार सांगणे की, आरंभिली गोष्ट सेवटास न्यावी. आम्ही सर्व प्रकारे आपले आहो. जे येक बेल वचन जाहाले आहे तेथें दुसरेयाने कोटी प्रकारे लोभ दाखविले तरी आइकावयाचे नाही, याप्रो निश्चय आहे. दिकत नाही. शेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶*Chimnaji Nilkanth writes to Sakharam Babu assuring him of the full support of Nizam Ali and Ruknuddaula in the new undertaking.*

No. 35]

[26-2-1774]

पो छ २० जिल्हेज

श्री

सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ १४ माहे जिल्हेज मुकाम मटकी माहागांव पो कलबुर्गे जाणून स्वकीय कुशल लिहीत गेले पा विशेष. आपण पत्र जोडागिरीचें विस्तारे पाठविलें तें पावोन सविस्तर वर्तमान कललें. यापूर्वीहि दोन पत्रे याच आन्वयाची आली होती, त्याची उतरे पाठविली आहेत ती पावली आसतील. त्याजरून कलले असेल. नरसिंगराऊ येऊन त्यांची भेट होऊन सविस्तर वर्तमान कललें असेल. इकडील वर्तमान नवाबानी आनुराहून कूच करून दर मजल दाहा दाहा कौसाच्या मजली करीत काल छ १३ रोजी येथे आले. आज धुलोडीकरिता मुकाम जाला. वाईदेकरितां येक मुकाम केला होता. येथून उदैक रविवारीं कूच करून दर मजल आवसे लोहारे वरवाल लातूर या प्रांते जातात. राजश्री त्रिवकराव व साबाजी भोंसले रेणापूर, लातूर या प्रांते आल्याचे वर्तमान आले होते. त्यांचा खूब पाहोन जिकडे जातील. बरकड मार राजश्री चिमणाजीपंताचे लिहिल्यावरून कलेल. बहुत काये लिहिणे लोभ आसो दीजे हे विनंती.

¶ Dhondo Ram writes to Nana Fadnis informing the latter of Nawab Nizam Ali having left Anur and arrived near Gulburga.

No. 36]

[26-2-1774]

पो छ १४ जिल्हेज

श्री

श्रीमंत राजश्री नाना स्वामीचें
सेवेसी

पो येसार्जाराम कृतानेक सां नमस्कार विनंती. येथील वर्तमान ता छ ६ जिल्हेज भृगुवासर जाणून स्वामीचें कृपेंकरून येथास्थित असे विशेष. स्वामीनी छ १८ जिल्कादचें पत्र पाठविले ते प्रविष्ट जाहलें. आपण पुण्याहून निघोन किले पुरंदरास आलों. तुम्हीं आपले तालुकेयाचा बंदोबस्त राखोन हुशार राहावें. श्रीमंत राजश्री दादासाहेब याजकडून वराता वगैरे जाहलियास येवज येकंदर न द्यावा. वर्तमान बरचेवर लिहीत जावे म्हणून लिहिले. त्यास आज्ञेप्रमाणें किले धारवाड वगैरे किल्याची चवकीपाहारेयाची खबरदारी करविली. सिबंदीची नेम-

गूक कर्मी आहे याकरिता दोन च्यारशे माणूस नवे ठेऊन किल्याचा बंदोबस्त करवितो. लस्कर या प्रांती आहे. उभयेतां चिरंजीव लस्करात आहेत, लस्कर फिरले म्हणून वर्तमान आहे. परभारें लस्कर गेल्यास चिंता नाही. यामार्गे आले तर संकटच आहे. वातमीस लस्करास माणसे पाठविलीं आहेत. वर्तमान येईल ते सेवेसी लिहोन पाठवितो. सेवेसी विदित होये. लस्कर माघारे फिरले. मजल दरमजल कोपलावरून कपाटसंगमावर येणेची आवई आ (हे). वातमीस माणसे पाठविली आहेत. वर्तमान येताच होईल वर्तमान ते सेवेसी लिहोन पाठवितो. सेवेसी विदित होये हे विनंती.

¶Yesaji Ram, Commandant of Dharwar, reports to Nana the measures of defence taken by him and says that the forces of Dadasaheb were going back from the Karnatak and that they would encamp at the confluence of Kapat.

No. 37]

[Recd. 27-2-1774

पो छ १९ जिल्हेज

श्री

राजश्री सखारामपंत बापू गोसावी
यांसी

८) अखंडितलक्ष्मीअलंकृत राजमान्य श्री साबाजी भोसले सेनासाहेबसुभा दंडवत विनंती उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीये कुशल लिहीत असावे विशेष. आपणाकडून राजश्री कृष्णराव नारायण आले ते फाल्गुन शुभ चतुर्थी इंदुवारी पोहोचले. पत्रावरून व मुखोद्गत सविस्तर कलले. त्याचे प्रत्योत्तर येथून मुजरद सांडणीश्वाराबा पाठविली आहे त्याजवरून कलो येईल. नांदेड गंगा-तीरीहून दोन कुचे तीस कोस घाट चढोन हेडगुल पा उदगीर येथे आलों. उदर्क छ ९ जिल्हेज इंदुवारी दाहा कोस मुकाम नेमिला आहे. दरमजलीनें पंढर-पूरच्या सुमारें येत असों. राजश्री त्रिंबकराव मामा व आम्ही समागमे येकचित आहों. मसलतीच्या उपयुक्तविशी जिवेप्राणे अर्थ सोडून सादर असों. लक्ष दुसरें नाही. मामाच्या कव्यास तिलमात्र प्रतिकूल नाही. दरमजलीने येत असों. सविस्तर राजश्री नानाजी कृष्ण श्रवण करितील. बहुत काये लिहिणे लोभ करावा हे विनंती.

¶Sabaji Bhonsle writes to Sakharam Bapu informing him that he has reached Hedgul near Udgir and together with Trimbakrao is marching towards Pandharpur.

No. 38]

[पो 27-2-1774]

पो छ १९ जिल्हेज.

श्री

पुा राजश्री कृष्णरावजी

स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी रुकुनुदौलास फारसी पत्रे श्रीमंत बापूचे व श्रीमंत नानाचे व स्वामीचे होते ती प्रविस्ट करून रुकुनुदौलानी स्वहस्तेच उतरे पाठविली आहेत त्याजरून कलेल. हे विनंती.

¶Dhondo Ram informs Krishnarao Kale that letters for Ruknuddaula have been delivered to him and his replies enclosed.

No. 39]

[February 1774]

श्री

राजश्री त्रिबकपंत काका स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. आपणापासून आल्यावर रुकुनुदौलाकडील जावसाल सिध केला. अनयासे जिवाजीपंत तेथे आले होते त्यास सांगितले, कीं बाईविशी आमची खातरजमा जाली. हरिपंताकडे तुम्ही जाऊन खातरजमा करणे आणि बाईचा बंदोबस्त करून देणे. ऐसी जिवाजीपंतास शफत घातली कीं, परिछिन्न तुम्ही जाणे आणि खातरजमा करणे. आतां काय कर्तव्य करणे ते करणे. कूच तर लोक होऊ देत नाहीत याचा विचार काय करणे तो करावा. पुरंधरीहून बापूची व नाना फडनीस याची पत्रे तात्यास आली आहेत ती आपणाकडे आली असतील. त्याचा अन्वये आपणास कललाच असेल. उत्तर लवकर यावे हे विनंती.

¶Trimbakpant is informed that Jiwajipant has been deputed to Haripant and asked to convince him regarding the affair of the Bai (Daryabai Bhonsle, wife of Janoji Bhonsle).

No. 40]

[12-3-1774]

पो छ २९ जिल्हेज

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री त्रिबक-

पंत स्वामी गोसावी यासी

सेवक सखाराम भगवंत नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ २८ जिल्हेज जाणून स्वकीय कुशल लिहीत जाणें विशेष. श्रीमंतानी फौज बऱ्हाण-

+ पुा पत्र धोंडो राम याचें.

पुरास खाना करावयास आज्ञा केली त्यास तुम्ही फौजेस फार करून निरोप दिला असेल. राहिले असतील लोक ते व पागा सुधा तुम्हीं वराणपुरास जाणे. श्रीमंतानीं मलबा बाा फौज देऊन राा केले आहेत. तुम्हीं त्यास जाऊन मिलणें. तूर्त तुम्हाखेरीज दुसरा जावयास कोणी नाहीं. रामासिंग व जाधवाचा कारकून दोघावरी काम चालेसें आसिलियास खानगी करावी. सिलेदार गेले आसतील. जे बाकी राहिले असिले तितके व पागा यैसं जावे, परंतु चाकरीस नाहीं म्हणूं नये. या मनसब्यास फार दिवस लागत नाहीं. थोड्यासाठीं तुम्हीं अलस न करावा. कोणेही प्रकारें चाकरी घडे ते करावे. बहुत काय लिहिणें लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶ *Sakharam Bhagwant asks Trimbakpant to proceed with the forces that he has at his command to Burhanpur.*

No. 41]

[27-3-1774

पैवस्ती

१६ मोहरम

श्री

राजश्री बालाजी पंतनाना

गोसावी यांसी

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्री साबाजी भोंसले सेनासाहेबसुभा दंडवत विनंती उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीय कुशल लिहीत असावें. राजश्री रघुनाथराव दादा याणी मावारे पंढरपूरच्या सुमारे कूच करून चालिले. त्याजवरून राजश्री त्रिंबकराव मामा सडे जाहाले आणि मार्गे गेले. राजश्री वामनराव येऊन भेटले हें वर्तमान त्याणी लिहिलेच असेल. छ १३ मोहरमी वेणुनाद गोपालपूर येथें दादाचा मुकाम होता. कासेगावावर राजश्री सेनाबुरंधर वगैरे कांहीं फौज होती तेथें मामा गेले. आम्ही मार्गे होतो, कारण जे दब्याची संद मुसलमान लोकांची येऊन पडली याजबद्दल राहिलों. तेरावे तारखेस वीस कोस आम्ही येऊन नाझरे याजपुढें दोन कोस मुकाम केला. त्यास त्याच दिवशीं दोन प्रहरां मामासी व दादासी मोकाबला जाहाला. त्यांत गफलतसारिखी घडली हें सविस्तर वर्तमान राजश्री हरिपंताच्या पत्रावरून कलेल. सारांश हरिपंत बाा फौजसुधां आम्ही येकर वामनराव व रास्ते व नारो शंकर याचे पतक व राजश्री

सिवराव विठल देखील आसो. मोगलहि आज छ १४ मोहरम रविवारी चौ घटका आम्हांजवल येणार. दादानी कूच मात्र न करावें. ईश्वर सर्व गोष्टी अनकूल करील. आपणांस कलावें म्हणून लिहिलें असे. खाना छ १४ मोहरम. सारांश इकडील मसलतीविशीं आपण चिंता न करावी. बहुत काय लिहिणें लोभ कीजे हे विनंति.

¶*Sabaji Bhonsle after referring to the death of Trimbakrao assures Nana Phadnis that it was an easy work to finish up Raghoba provided he does not slip away.*

No. 42]

[December 1774

श्री

सवेसी सां दडवतं विनती. आताच वर्तमान आले की बडोदियाहून फौज या प्राती यावयास कूच करून निघाली. येक मजल अलीकडस आली. सत्य मिथ्य न कले. आले वर्तमान ते लिहिले आहे. आपण तिकडील बातमी राखिलीच असेल. सारांश सत्य मिथ्य न कले, यास्तव नरोतमास पर्वतारूढ जलदीने करावा. लटका लफरां लस्करात ठेऊ नये यैसे आमचे विचार. मग आपली मर्जी. परतु खाना करावा हे उतम. समई रखवाली करण नलगे, यैसे आहे हे विनती. आज गायकवाडाकडीलहि ठाणे दखल होणार ऐसे आहे. आपला कूच होऊन शहरासनिध कधी मोकाम होणार ते लिहावे. हे विनती. साष्टीकडील वर्तमान मेस्त्र वाटसन इंग्रेज सरदार आला होता तो ठार पडिला. इंग्रजाचे मोर्चे माघारे हटविले. तीनसे माणूस इंग्रेजाचे ठार मारिले, या प्रो वर्तमान आले आहे व जागा जागा सरकारचे किल्याचे लोक मदतीस पावले व हुजूरची मदत आली, यैसे वर्तमान आले आहे. याउपर इंग्रेजाचा उत्कर्ष नाही. याप्रा जनवार्ता आहे. हे विनती.

¶*The writer (Dattaji Narayan) suggests that Narottam should at once be imprisoned and removed to a mountain fort in order to avoid further trouble. The news from Salsette about the English having lost their general Watson and some 300 men in the battle is also reported in the letter.*

श्री

यादी राजश्री बाबराव सदासिव याजकडील बोलणे विद्यमान
 राजश्री कृष्णराव बलाल सुा आर्वा सवैन मया व अलफ
 तुम्ही बारामतीस स्वस्थ राहावे ?
 आवाजी नाईक यांचे चिरंजीव
 शंभरा स्वारांनिसी कृष्णराव बलाल
 यांजवरावर येथे पाठऊन द्यावे.

टोक्यास जावयाचा प्रकार तर
 आमची मसलत सेवटास जाईल
 तोपर्यंत टोक्यासच स्वस्थ राहावे. ?

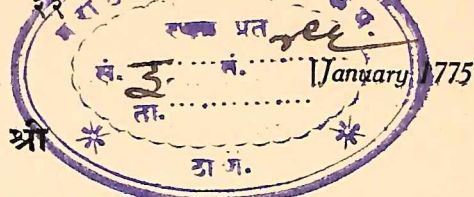
पागेचे राउतांचा करार सरकारचा
 आहे त्यापैकी शंभर हुजूर यावे.
 वरकड आपल्याजवळ ठेवावे. नवे
 राऊत ठेऊ नयेत. बारामतीचे
 रक्षणास प्यादे फार ठेऊ नयेत.
 कार्याकारण ठेवावे कलम

१

येकून च्यार कलमे लिहिली आहेत.

त्यास आम्ही मसलत आरंभिली आहे. यास शफतपूर्वक तिलमात्र
 मनात वाकडे न आणिता अनकूल असावे. श्रीमंत राजश्री दादासाहेबां-
 कडील लक्ष धरू नये. याप्रो मसलत सेवटास जाई तोपर्यंत निखालस
 असावे याप्रो घडावे. पुढेहि दौलतीचा बंदोबस्त जाल्यानंतर इकडील
 लक्ष असावे. श्रीमंत दादासाहेबांकडील लक्ष धरू नये. निर्वलपणे
 वर्तावे म्हणजे तुमचे स्वरूपायोग्य काम वेऊन तुमचे कर्जाचे
 परिहारास पाच लक्ष सा तीन वर्षांत देऊ. याप्रो सरकारांतून घडेल.
 यास दरम्यान सखारामपंत व नानाफडनीस व शफत बेलमंडार.
 तुमची शफत पार्थिवपूजा जाल्यावर सिधेश्वराची शफत वाहून
 पार्थिवावरील बेल उचलून द्यावा.

¶The paper mentions the terms imposed upon Babuji Naik Joshi, by
 Sakharam Bapu and Nana Fadnis, who managed to win him over to the cause
 of the Barbhais.

+ विनंती विशय. सुतेंहून आताच आपले ठाणयातोन बातमी आली की, सुतेंहून इंग्रजाचे लोक जाहाजातोन भडोचस जाणार व काही भडोजेचे लोकास मिलोन आपणाकडेस मोकाबला घेणार यैसे वर्तमान आताच आले. मग न कले आपणाकडस येतील किवा श्रीमंताकडस मदतीस जातील हे न कले. परंतु बातमीचे मनुश आले, त्याणे सांगितले की लोकाची तयारी जाली आहे. हे वर्तमान आपणास कलावे म्हणून लिहिले आहे. श्रीमंत राजश्री बापू स्वामीकडील वर्तमान व राजश्री हरिपंत तात्या व होलकर सिंदे याचे फौजेचा वर्तमान कळत नाही. आपणाकडील काये वर्तमान आले असेल ते लिहावयास आज्ञा करावी. पाठीवरील फौज कोठे नाही, येणेकरून फार विलग गोष्ट घडोन आली आहे. साष्टीचा मजकूर पेशजी घेतल्याचे लीला होते. परंतु मध्ये आहे नाही यैसेहि वर्तमान आले. परंतु सावकारी थोबन धनजीचे पत्र व मुजरद माणूस साष्टीहून राा बहिरोपंत मेहेंदले याचे माणूस आठा दिवसाचे परवाचे दिवसी आले. तो नजरेने पाहून इकडे आला. अतःपर संशये राहिला नाही. किल्याची बंदिस्त करीत आहे. आपल्याकडील विसाजी कृष्ण फौजसुधा साष्टीस कुमकेस आले होते ते कलावे खाडी आलिकडे उतरले होते. तेथेच राहिले. उपराला जाला नाही. हाली राा विसाजी केशव लेले ठाणे घेतल्यावर दाखल जाले. वसईस आहेत. इंग्रजाचा विचार साष्टीचा बंदोबस्त करून वसईचे तर्तुदेत आहे. पुढे जे वर्तमान येईल ते लेहून पाठऊ. आम्ही सुरतेतून बाहेर निघोन आलो. तेथे दाहा पंधरा माणसे व फारसी कारकून माहालास आहेत व येक कारकून यैसे ठेऊन आलो. ठाणे उठऊन नरोतमाचे पुत्रास आमल दखल द्यावा व पहिले परगणे उरपाड, हसोट, अकलेसर घेतले होते ते पुन्हा घ्यावे, यैसी मसलत इंगरज मोगल मिलोन साप्रत घाट घडीत आहेत. त्यापैकी सुरतेची मामलत तो स्वाधीन आहे. ते हवाला करणार. याप्रो विचार आहे. आम्ही आलो म्हणौन इंगरज व नरोतमाकडील फारच श्रमी जाहाले, ते लिहिण्यात येत नाही. नरोतमाचे मुबदला कैद करावे यैसा विचार पहिल्यापासोन चितात होता, तो हाली व्यर्थ जाला. आम्ही या अनर्थापासून

मुक्त जालो हे स्वामीचीच कृपा. सूचना केली नाही तर फसलो असतो. स्वामीचे पदरीचे आसो. बहुत काये लािा कृपा केली पाा हे विनंती.

¶Dattaji Narayan reports that the English force at Surat has been removed to Broach but he is ignorant of their destination and objective. He enquires about the real state of affairs at Salsette.

No. 44A]

[7-4-1774

वडणी रुमाल नं. ४५५

नारो शंकर राजेवहादर

श्री

मुा आर्वा सबैन मया व अलफ ल २२ माहे रविलोवल अखेर मुा पुणे व्हा नारो आपाजी. सदासिव विठल याणी विदित केले की पो यमरी येथील मामलत आपण हमीदखान ठोके याजकडून केली. ते समई सरकारातून तह ठरला की मानिलेनी सरजाम खाऊन चाकरी करावी आणि शाहाजखान व गुलज्यारखान पालक यास दोन गाव नेमून दिले ते खाऊन हुजूर चाकरी करावी. येणे प्रो बंदोबस्त जाला असता दाजी बालकृष्ण याणी उभयतास श्रीमत राजश्री दादासाहे- बाकडे लस्करात नेऊन बारा हजार रूो नजर कबूल करून सरदारी शाहाज- खान व गुलज्यारखान याजकडे करार करावी असे केले. परंतु सनदपत्र जाली नाहीत. उभयता लस्करातून पळून खानदेशात गेले. गुलज्यारखान मौजे लासूर पो चोपडे हा गाव बलकाऊन बसले. पागा व पथक सरकार चाकरीस यावे ते नारो बालकृष्ण दाजी बालकृष्ण याचे भाऊ याचे स्वाधीन होते ते जाऊन शाहाजखान याजकडे मिलोन पो मारी मवासी करितात. मौजे तळवाडे येथील बाबाजी पा सटवा चाभार पागेचा चाकर होता तो व येक मुसलमान मुसाफर असे तिघे जण जिवे मारिले, परगणा लुटिला. लोक परगदा जाहाले. आपण रसद भरली ते बुडाली. सरकार चाकरीस ठिकाण नाही. येविसी सरकारचे पत्र सादर जाहाले असता त्याच्या ध्यानात येत नाही. अन्याय कमें करितात त्यांचे पारपत्य करून महालचा बंदोबस्त करावा म्हणून. त्याजवरून हे सनद सादर केली असे. तरी शाहाजखान व गुलज्यारखान याणी गढ्या बलकाऊन धामधूम करितात. खून खराबी करून माहाली उपद्रव करितात. रयेतेचे दाणे वगैरे लुटून नेतात. साा त्यास कैद करून त्याची चीजबस्त घोडी वगैरे जप्त

करून जावता हुजूर पाठवणे आणि त्या दोघास कैद करून ठेऊन सरकारात लेहून पाठवणे. परगण्यांत कोणविसी उपसर्ग न लागे ते करणे म्हणून मारानिले याचे नावे छ २९ मोहरम सनंद [नारो शंकर राजेबहादूर यास]

¶This is an order from the newly formed Council of the Barbhais, asking Naro Shankar to capture Shahajkhan and Guljarkhan who had made common cause with Dadasaheb and acted against the Peshwa's Government. The paper supplies useful information about the antecedents of Guljarkhan and his patron Hamidkhan.

No. 45]

[27-4-1774

श्रीसीताकांत

राजश्री बाळाजीपंत नाना गोसावी

यांसी

८ सकलगुणालंकरण अखंडितलक्ष्मीअलंकृत राजमान्य श्रो मुधोजी भोसले सेनाधुरंधर दंडवत विनंती उपरी. येथील कुशल जाणोन स्वकीय कुशल लिहित असिले पाहिजे विशेष. आपणाकडून पत्रे वरचेवरी आली ती प्रविष्ट होऊन लिहिला अभिप्राये कलो आला. अपल्या व सेनासाहेबसुभा व सेनाबाहादर यांच्या भेटी जाहाल्या. उत्तम जाले. बोलण्याचे कराराप्रमाणे लौकर यावयाचे करावे. ज्यापक्षी मसलतीचे बोझे आपण घेतले, तेव्हा सर्व गोष्टीची चिंता आपल्यासच आहे. हरिपंत दरमजल नेमल्याप्रमाणे जाणार. मोरो गोविंद याजबरोबर बापूजी मोरेस्वर देऊन बुंदेल्याकडे रवाना केले. तिकडील उतर येईल ते लेहून पाठवावे. सनदाप्रो बुंदेले अमल देतील, न दिल्यास ताकीद केली जाईल. वकिलासहि सांगितलेच आहे, दिकत पडणार नाही. वरकड समक्ष बोलणी जाली अहेत म्हणोन लिहिले यास वराडात आलियावरी बहुतकरून * * वस गावेल प्रकर्णीच लागलें; व नरनाल्याचा प्रकार आपले लिहिल्याप्रमाणे पर्यायावरी टाकून तेथे लोक चहूकडे त्याचे बंदोबस्तास बिदा केले. अद्याप तेथील काही सोये व मार्ग नाही. जैसे होईल तैसे बेगडा खालून कूच करून सिंगणापूर नजीक खोलापूर येथे मारुतीचे दर्शनास्तव येणे जाहाले. तोफखाना वगैरे सरंजाम खेमेज्यात व लोकाची बोलणी व देण्याघेण्याची तोडजोडी करितां याच जाग्यावरी कितेक मु(का)म जाहले. येथून कूच होऊन आलजपूरचे पिराचे दर्शन घेऊन आबंडापूरचे सुमारे कूच करावें जैसे होते. तो मध्यंतरी जो प्रकार घडला तो

आपल्यासहि कललाच असेल. याजकरिता १२ दिवस गुंता पडला. तेरावे दिवसी जरिंदा आलजपुरी पिराचे दर्शनास जाणे होऊन दो दिवसात तेथील गुंता उरकून पुन्हा मुकामास येणे जाहाले. येथून कूच होऊन मार्गातच जे लोकांची बोलणी व रवानगी बंदोबस्त जो घडत जाईल तो घडून आंबडापुरास येत असो. तेथेही अलजपूरचे मंडली आदीकरून यांची विदाई करितो. मुकाम दोन च्यार होतील. तेथून दरमजलीने येणे घडत असे. मंडल्याचे प्रकर्णी अद्याप मोरो गोविंद व बापूजी मोरेश्वर याजकडील वर्तमान आले नाही. जे गोष्ट आपण निश्चयात आणली ते सिद्धीस जाईलच हे खातरजमा आहे. परंतु पला लांब. जे गेले, त्याजकडून काही वर्तमान कळत नाही. या सालाचा प्रांताचा यैवज बिलकूल बुंदेल्याकडे गेला. तेव्हां याच्या पर्याये व इकडील तेथे अमल करार-वांई दाखल होणे हे सर्व करणे आपणाकडे आहे. सलाबतखान प्रकर्णी व बगाजी रघुनाथ यासी मोईनतदौला बाहादराचे बोलणे जाहले ते मशारनिलेनी येथे लिहिले, त्याचा मजकूर राजश्री हरिपंत तात्या यासी लिहिला आहे, त्याजवरून कलो येईल. रा छ १५ माहे सफर बहुत काये लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶Mudhoji Bhonsle writes to Nana Fadnis the state of affairs in his province and says that he would soon start and gives his probable halts on his way. Senasaheb Subha (Raghuji), Sena Dhurandhar (Mudhoji) and Sena Bahadar (Sabaji) were the three titles of the three Bhonsles. But Sabaji seems to have been given by the Barbhais the title of Senasaheb Subha for a time to conciliate him and secure his help.

No. 46]

[Received on 29-4-1774

पौ छ १६ मोहरम

अर्बा सबैन

श्री

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी तुम्ही पत्र पाठविलें ते पावलें. राजश्री आनंदराव धुलप याणीं सालमजकुरीं गुराब धरिली. त्याजवर दरोबस्त माल गोवेकराचा, कठडा व दोन हजार रुपयांचा माल मात्र मुंबईकर साहुकाराचा. तो धुलपानी मुंबईकरास माल देऊन पावत्या घेतल्या. ऐसें असतां मुंबईकराचा वकील म्हणतो कीं, कठडा आमच्या बंदराचा व कौल आमचा आहे. तेव्हा वरील माल आमचा, तो आम्हांस द्यावा. ज्याअर्थें माल आम्हांस देत नाहीं तेव्हां आमचे येथे राहावयाचे

कारण काय ? ऐसे म्हणतो. त्यास गोवेकराचा माल सांपडेल तो सरकारात व्यावयाचा ऐसे असतां यांचे गुराबिवर होता म्हणोन मागतात याचें कारण काय ? व सरकारी वाजबी कलमे सुरतेचा अंमल सुरलीत सुदामतप्रमाणे द्यावा तो देत नाही व भडोचचे सालाबादी शाहातरशे हो द्यावयाचे असतां मनमाने तैसा ऐवज घेऊन कमानीसदारांचे ठाणे उठऊन आपलें बसविलें आणि मनास येईल तैसा पैका घेतात व बाणकोटचे खाडीतून सरकारचें भात वगैरे गलबतांवरून तालुक्यांत आणितात त्यास अडथळा करावयाचें कारण नसतां अडथळा करितात. या गोष्टींचा बंदोबस्त त्यांच्याने काहींच होत नाही आणि गैरवाजबी कलमाचा जाबसाल घालून वकील जातो म्हणतो याचे करण काय ? तरी येविसींची जाबसाल त्यास पुसोन काय तें त्याचें उतर घेऊन लिहून पाठवावें हे⁺ विनंती.

¶Nana Fadnis asks Naropant Nana to make enquiries as regards the differences that had arisen between Dhulap and the English and to find out why the English Vakeel has adopted quite a strange attitude.

No. 47]

[11-5-1774

श्रीशंभुप्रा

राजमान्य राजश्री सखाराम भगवंत यासी श्रीमन्महाराज मातुश्री दुर्गाआईसाहेब याणी-आज्ञा केली यासी जे. साहेबाची सर्व भिस्त तुम्हावरी असतां यखादी गोष्टी सरकारात न कलता घडावी हे विहित की काय, समजोन पाहाणे. तीर्थरूप मातुश्री ताराऊसाहेब व माहाराज राजश्री स्वामी व मातुश्री आईसाहेब कैलासवासी यांचे सेवेसी बालाजी पंडित तागायत कसे अर्ज करीत आले व यादीहि ठराऊन शफतक्रिया दिल्या आहेत याची माहितगिरी तुम्हास पुर्ती आहे. बालाजी पंडित व राजश्री रघुनाथ पंडित उभयता करविरी आले ते समईच्या शफतपुरसर यादी करारमदाराच्या आहेत त्याच्या नकला वेदमूर्ति राजश्री माहादेवशास्त्री पोडेकर (?) यांजकडे पाठविल्या आहेत. तरी त्याची पुर्ती चौकशी करून सुज्ञपणास उचित आसेल तेच करावे. क्रियालोप वगैरा वर्तणूक आज्ञान लोकापासून घडती. परंतु त्यात कांहीं विशेषता नाहीं. सारांश क्रियेस व जातीस दोश न लागे ते करावे. सिवशाई रक्षण करावी यदंनिमित्य सेवेविसी निर्माण श्रीजगदंबेने तुम्हांस केले आणि प्रस्तुत काली शिवशाईत एक साहेब यांजकरितां देशदेश पाहोन जे कर्तव्य ते करणे. जर करिता तोच अगत्यवाद धरून केलेस साहेबाची अपकीर्ति

तुम्ही घेता हे पुतेंपणें समजणें. सर्वप्रकारें विस्वास साहेबी तुमचा मानिला आहे. तरी तुम्ही हुजूर येऊन साहेबाचे सेवेसी अर्ज करून साहेबाची स्वारी सत्परुषीस करविली तरी इहलोकी उत्तम आणि परलोकीहि इमान, हे दोन्ही साधिलीस होतील. हे अदिपश्चात ध्यानात आणोन उतर सत्वर पाठवावे म्हणिजे साहेबाचे सेवेसी विदित होऊन स्वस्तता मानिली जाईल. विनंति. लिहिण्यात आपली क्रिया स्मरोन दिगर न कर्णें. यविसी चिरंजीव राजश्री यशवंतराव सिंदे सरसुभेदार यांणी आज्ञेप्रो लिहिले आहे त्यावरून कलेल. जाणिजे रा छ २९ सफर बहुत काये लिहिणे.

[Durgabai, Rani of Kolhapur, complains to Sakharam Bapu about the Peshwa's breach of promise towards Kolhapur.]

No. 48]

[Received 23-5-1774]

पा छ ११ रबिलावल

श्री

यादी श्रीमंत राजश्री दादा साहेबाकडील जाबसालाचीं कलमें येणे प्रो. सुा आर्बा सबैन मया व आलफ.

- १ सिबंदी वारायासी यैवज कमवेश साहा लक्ष रुपये द्यावे आणि सिबंदी दूर करावी कलम
- १ पोटाचे बेगमीस तूर्त लाख रुपये द्यावे. पुढे शागीर्दपेशा व पीलखाना व धर्मादाव व भोजनखर्च वगैरे नेमणूक करून दरमाहाचा दरमाहा द्यावा. या यैवजी जागीर लाऊन द्यावी आथवा नस्तच दरमाहा देत जावा कलम
- १ सिबंदी वारावार जाहाल्यावरी उभयता सरदार देसी येतील तेसमई श्रीमंतासहि समागमे घेऊन येतील कलम.
- १ श्रीमंताजवळ उभयता सरदाराकडील स्वार प्यादे मिलोन पाचसे चाकरीस राहावे. यैवज सिबंदीस लागेल तो सरकारांतून द्यावा. सरदार हिंदुस्थानात स्वारीस जात तोवर सरदाराकडील सिबंदी आसावी कलम.
- १ कबिले ब्राम्हणाचे व मन्हाव्याचे कैदेत असतील ते उभयता सरदार देसी येतील आणि रदबदल करितील ते सोडावे.

+ येथून अक्षर निराळें. अशाच मजकुराचें दुसरें पत्र करवीरकर शिवाजीचें सखारामबापूस रा. श. १०० जयसंवत्सर, वैशाख शुद्ध ३, सौम्यवासराचें आहे, म्हणजे ता. ११-५-१७७४ येतें.

१ फितुरियांचे पारपत्य येथायुक्त करावे.

१ नवाब बसालतजंग याचे पुत्रास सोडऊन द्यावे.

येणेप्रो सरदाराचे मते याद ठरली ते पाठविली असे. दादास उभयेता सरदारानी पुण्यास घेऊन यावे. येविसी उभयेताचे सिक्क्यानसी दस्तायैवजी कागद लेहून घेतले आसेत. आपणास कलावे.

¶These are the terms that were mutually agreed upon between Raghunathrao and the Barbhais. Raghoba however refused to abide by these terms and fled.

No. 49]

[24-5-1774

पो छ १७ रोवळ सन

आपला

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री

उभयेता स्वामीचे सेवेसी

पो कृष्णराव बलाल साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ १२ रावळ पो वर्तमान येथास्थित असे विशाष. इंदुराहून राजश्री उभयेता सरदारांची पत्रे व गुरुजी, नागो राम, मोरो गिरमाजी याची पत्रे आली ती व श्रीमंत राा दादासाहेबाचे मजकुराची याद व पत्रें पाा आहे * * * * * दित * * * श सरकारच्या फौजा मातबर व मोगल मिलोन दिवसगत लागल्यास भारी खर्च, यास्तव मसलत लाबवणें यास करोडो रुपये पाहिजेत, यास्तव श्रीमंताची सिबंदी लौकरच वारून त्यांजकडील जाबसाल उरकून घ्यावा, या अर्थी सिबंदीचा येवज कबूल करावा लागला. त्यासी लौकरच कामाचा उलगडा तेच करण्यांत आणावे लागते. याचे विस्तार अर्थ राा हरिपंत तात्यानी लाा आहेत त्याजवरून कलों येतील. बहुत काये लिहिणें लोभ आसी दीजे. हे विनंती.

¶Krishnarao Ballal communicates to Nana Fadnis and Sakharam Bapu the terms proposed by Raghoba through Sindia and Holkar and requests their acceptance as protracting the negotiations will be most costly in the end.

No. 50]

[29-5-1774]

पो छ १७ रोवळ
सन आर्वा रविवार
त्रितीये प्रहर

श्री

राजश्री बालाजीपंत नाना गोसावी

यांसी

ॐ सकलगुणालंकरण अखंडितलक्ष्मीअलंकृत राजमान्य श्री माहादजी सिंदे दंडवत विनंती उपरी. येथील कुशल जाणौन स्वकीये कुशल लिहीत असिले पाहिजे विशेष. श्रीमंतामागें सरकारची फौज लागली, यामुलें तडक आजंठ्याचा घाट उतरून पलत पलत खांदेशात गेले. कदाचित नर्मदा उतरतील तरी तुम्ही घाटाची बंदोबस्ती करून आडवें व्हावें म्हणोन आपली पत्रें येत गेली. त्यावरून लोकांचे तोडीस उजनीत कारकून टाकून बाहेर निघालो. लोक पागा तयार होऊन यावयासी येक दोन दिवस लागले. इतक्यात श्रीमंत बऱ्हाणपुराहून पंचवीस पंचवीस कोसांच्या मजली करून सेमरडीस आले. राजश्री तुकोजी होलकर जाऊन भेटले. दुसरे दिवसी आम्ही आलो. भेटी जाहल्या. श्रीमंत आपण होऊन आले, त्यासी निकर्ष करावा अगर भीड धरून जाऊ द्यावे, हे दोन्ही अर्थ न घडेत, तेव्हां भानगडीचा जाबसाल लाविला आहे. लोक श्रीमंतासी सिबंदीची निकड करितील तरी त्यांस नखत रुपया देऊन तोड पाडली पाहिजे. येविसी राजश्री माहादाजीपंत गुरुजी आपणास लिहितील, त्याचे उत्तर पाठवावें. आमचे वोढगस्तीचा प्रकार आपले ध्यानातच आहे. श्रीमंतास अनेक प्रकारे संबोधने देऊन वाटेवर आणावे, हीच विवंचना रात्रंदिवस आहे. रा छ ३ रौवळ बहुत काये लिहिणे छोम कीजे हे विनंती.

¶In reply to Nana Fadnis who asked him to prevent Dadasaheb proceeding northwards, Mahadji Sindia says that he could neither allow him to proceed nor join issues with him. He has however,—he says,—detained him on the way.

No. 51]

[1-6-1774]

पौ छ २७ रोवळ सन
खमस

श्रीरामोजयति

सेवेसी बालाजी नारायण सोवनी कृतानेक सा नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान ता छ २० रौवळ मुकाम बऱ्हाणपूर यथास्थित आसे विशेष. सेवेसी

दोन च्यार पत्रे पाठविली ती पावली असतील. इकडील वर्तमान तर श्रीमंत इंदुरास आहेत. सिंदे होळकर यांची पत्रे परवाचे दिवसी आली होती की, येथील बोलण्याचा गुंता बहुतकरून उरकला आहे. याउपरी श्रीमंतास घेऊन लवकर निघोन येतो. इंदुरातून निघाल्यावर पुढे फौजा नरमदेवर आहेत, त्यानी माघारे जावे याजप्रमाणे लिहिले होते. सेवेसी निवेदन व्हावे म्हणून लिहिले आहे. सेवेसी श्रुत होथे हे विज्ञापना.

¶*Balaji Narayan sends news about Raghunathrao from Indore.*

No. 52]

[2-6-1774

असल प्रा नकल

श्री

अखंडितलक्ष्मीअलंकृत राजमान्य राजश्री गोविंद हरि कादार पा साखर-
खेडले गोसावी यासी-प्रति मातुश्री गंगाबाई असीरवाद सुा आर्बा सबैन मथा व
अलफ. सिलेदार नाा सरलस्कर * * * कडे पा मजकूर येथील मोकासा
देखील जकात * * * बेगमीस सरजाम वितपसील.

१ सुभानजी आटोले धुरंधर समसेरवहादर यांजकडे
फुट मोकासी खेरीजकरून अमल आहे तो

१ हणमंतराव आटोले सफेजंगवाहादर ताा नानेफल
पैकी देहे ९ नव

१ हणमंतराव बिन गिल्यानजी (?) आटोले यांजकडे
मौजे निसरूल

३

येकूण तीन आसामी याकडे लिहिल्याप्रो अमल चालत आहे त्यास मारानिले
तीर्थस्वरूप राजश्री दादासाहेब यांजकडे चाकरीस आहेत, सबब सदरहूची जफती
करून कमाविश तुम्हास सांगितली असे. तर अमल चौकसीने करून आकार
होईल, तो सरकारात पावता करणे. जाणिजे छ १ रोवळ आज्ञाप्रमाण मोर्तब.

¶*Government orders to Govind Hari to take possession of the villages granted to Subhanji and Hanamantrao Atole as they have joined Raghoba Dada.*

पो छ २९ रोवळ
सन खमस

श्रीगणपति

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजेश्री
उभयेता स्वामीचे सेवेसी

पोष्य पुरुषोत्तम कृष्ण कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती. येथील वर्तमान ताा छ २१ रबिळावळपरियेत श्रीत्रिवक्श्वरी क्षेमरूप असो विशेष. आपण पत्र सोलावे रबिळावळचे पाठविले ते चंद्र येकुणिसावे रबिळावळी प्रातःकालीं प्रहर दिवसास पावले. लिहिले वर्तमान कलले. किलेचे वर्तमान हस्तगत जाहालेचे लिहिले आहे. कोणाचे स्वाधीन करणे म्हणून पत्र येईल त्या पत्रांचा मार्ग पाहत आहे. माहागाई फारच जाहाली आहे. आज्ञेप्रमाणे राजश्री आवा हशमनिसाचे पत्र मोलेरीस रवाना केले. राजश्री कासीपंताची रवानगी गंगापुरास करतील. येथील लोकहि मोलेरीस रवाना केले आहेत. लक्ष्मणपंत किलेकराकडून राजश्री आवाकडे आला आहे. आपणाकडे किलेकराचा कारकून आला आहे, असे कलले, त्यावरून लिहिले आहे. श्रीमंताकडील व उभयेता सरदाराचा मजकूर लिहिला तो कलला. सदैव पत्री सांभालीत जावे. कृपेचे इच्छक आहो. श्रीमंत मातोश्री बाईसाहेब गंगापुरी आहेत. किला कोणाचे स्वाधीन करावा म्हणून विनंती केली, त्यानी आज्ञा केली की उभयेता आज्ञा करतील त्याप्रमाणे वर्तणूक करणे. येथे सतंत्र काही कारभार करावा ही वासना काही त्याची नाही. प्रातःकाली श्चान करून देवदेव करावा, धर्म करावा, हीच वासना आहे आणि करीतहि आहेत. भूतदया आहे. कोणावर राग करावा हे मानस नाही. आपण उभयेता करिता हे उत्तम मानीत आहेत. बहुत काय लिहिणे कृपा लोभ करावा हे विनंती.

¶Purushottam Krishna (Potwardhan) awaits orders from Poona as to whom he should hand over the fort of Trimbaḡ. He also says that Gopikabai does not wish to interfere in political affairs but leaves them to the two addressees at Poona. She passes all her time in religious occupations.

श्री

श्रीमंत राजश्री नाना
स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक रणसोड कृष्ण संजगिरे मो मुंबई कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. ताा छ २६ माहे रबिळावळ पावेतो स्वामीचे कृपावलोकनेकरून

सेवकाचे वर्तमान येथ्यास्थित असें विशेष. देवजी सिरोले व येसाजी काले जासूद-जोडी यासमागमे सेवेसी बातमी वर्तमानाचे विनंतीपत्र रवाना केले आहे. त्याचा मजकूर निवेदन जाहालाच असेल. उपरांत कितेक दिवसीं मल्हारी जासुदाबरोबर आज्ञापत्र पाठविले ते छ २१ मजकुरी सादर जाहाले. लिहिला अर्थ सविस्तर कलला. यैशास सरकार ममतेचे सध्या तीन इंग्रेज मातबर कोसलदार पहिले-पासोन आहेत. त्यास काही बहुमानाची यादगिरी व्हावी व पुढे हरयेकविसी विशेष सरकारउपयोगास पडावे म्हणोन वारंवार सेवेसी विनंती केली की, बहुमानाची व पत्राची मर्जीस येईल ते आज्ञा करावी. त्याजवर सेवकास हालीं आज्ञा केली जे बहुमान काये पाठवावा, त्याची योगता काये? त्यास आम्ही काये सांगावे? धन्याचे नाव व मानिले त्रिवर्गाची मातवरी व येकनिष्ठता समजोन कोणास न कलता येकांती काये ते मेहरबान व्हावे. रोख ऐवज घेणार नाही. काही तोफां जिनस अथवा दागिने असिल्यास खूश होतील. यानंतर तीपैकीचा इंग्रेज पुण्यास येणार व सरकार कामकाजे करून देणार येविसी पेंसजी येकदोनदां स्वामीची आज्ञा-आली होती, की आमचा येक कारकून शाहाणा पाठऊन द्यावा. मनसुबा मनास आणून काये ते उतर केले जाईल. त्याचा जाब तेच समई पाठविला यैसा जे, बोलीचाली इंग्रजाकडील आहे त्यांची पांच कलमें सेवेसी रवाना जाहाली. मर्जीस आल्यावर सरकारचे पत्र जनरालास असावे त्याप्रमाणे इंग्रेजाची रवानगी होईल. व तेथे रुबरू मोडतोड करून करार करणार स्वामी धनी समर्थ आहेत. यैसे असतां शब्द लाऊन लिहिले तर आम्ही आज्ञासिवाई काडीमात्र कोणे गोष्टीची वर्तणूक करणार नाही व इंग्रेजासहि परवानगीखेरीज नेणार नाही. जे कलमे इंग्रेजाची मागें पाठविली होती, तींच आलाहिदा सेवेसी जात आहेत. इंग्रेज घडीघडी जाबाविसी पुसतात, यास्तव सेवेसी त्याहावे लागते. व दोकडेस (दोनहीकडे) आंग पाहून प्रविष्ट करितो. वरकड दुसरेकडून बातम्या जातात त्यात हा विकल्प नाही. असो आम्हास जे आढळतें तेंच वरचेवर विदित करितो. स्वामीचे पायाजवळ सहसा लटके लिहिणारच नाही. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Ranchod Krishna, Peshwa's agent at Bombay, requests that some presents—cloth and ornaments—should be sent to three councillors at Bombay in order to secure their good will in favour of the Peshwa.

No. 55]

[11-6-1774

पेशवस्ती. छ. ९ रबिलाखर सुरु खमस सबैन जेष्ट.

श्री

राजश्री राजू पंडित

प्रधान गोसावी यांसी

ॐ सकलगुणालंकरण अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्री राघोजी आंगरे वजारतमाव सरखेल राम राम विनंती. येथील कुशल जाणोन स्वकीय कुशल लेखनाज्ञा केली पाहिजे विशेष. स्वामीनी कृपा करून पत्रिकाप्रेषण केली ते उत्तम समई प्रविष्ट जाहाली. श्रीमंत महाराज राजश्री छत्रपति स्वामी याणी पेशवाईचीं वस्त्रें बहुमानपूर्वक दिलहीं तीं छ १६ रबिलावल वैशाख वद्य चतुर्थीस वीस घटिका रात्रौ सुमुहूर्ते करून घेतलीं म्हणोन पत्रीं आज्ञा. ऐशास पत्रार्थ श्रवण होऊन कोट्यावधि आनंद जाहाला. एसेंच सदैव पत्रद्वारे लेखनाज्ञा केली पाहिजे. रवाना छ १ माहे रबिलाखर बहुत काय लिहिणे कृपा करावी हे विनंती.

¶Raghoji Angria congratulates the Peshwa on receiving the robes of the Peshwaship from the King.

No. 56]

[12-6-1774]

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य

राजश्री हरिपंत तात्या स्वामींचे

सेवेसी

पौा सिवाजी विठल कृतानेक साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ २ राखर रविवारपर्यंत येथास्थित आसो विशेष. येथील वर्तमान राजश्री आपाचे पत्रावरून कळलें. रविवारी श्रीमताचे कूच उभयेतां सरदारसुधां व्हावे यैसे गुंता आठ पंधरा दिवस पडलेच. आमच्या खर्चाचा प्रकार दरमाहा तीस हाजार पाहिजेत. त्यांज पौा कैलासवासी मामानी पंधरा तूर्त देविले. बऱ्हाण-पुरचे मुा आपल्यास सरदारीची बोटगस्ती सांगतलीच होती. त्याजवरी आपण दाहा हाजार पाठविले तों येक रोजमरा सिलेदारीचा जाला. पुढे चंदीस व दीढमाहीस ठिकाण नाही. लोकाचा गवगवा, अखेरसालचे दिवस, लोक सडे, येथें साहुकारा नाही, कर्ज नं मिले; चहूंकडून संकटांत आहोंत. माहालची अवस्ता तो सिहूर दुहारा वगैरे च्यारी माहाल पेंढारी याणी लुटून पस्त केले.

लावणीचा हांगाम माहाली बखेडा, पोा उरपाड प्रांत गुजरात येथील ठाणे राजश्री बाबूराव हरि याचे पुत्रानी उठविले, तेथील मामलेदार इकून सुरतस आले. माहालची अवस्ता आपण परस्परे ध्यानांत आणावी. येविसई वारंवार ल्याहावे यैसे नाही. खर्चाची विपत्य बहुतच आहे. माहागाई जाली आहे. श्रीमंताची मसलत तो लांबली; यांजकरितां आपण चितावरी घेऊन तूर्त रुपये तीस हजार द्यावे म्हणजे आमची स्थित राहिल. येथे कर्जवाम मिलतें तरी आपल्यास संकट घालावे यैसे नाही. काही उ (अपूर्ण).

¶ *Shivaji Vithal asks for a supply of funds in order to pay his troops.*

No. 57]

[25-6-1774

पो छ ६ जोबल सन
खमस सबैन

श्री

श्रीमंत राजश्री पंत प्रधान
स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक जगनाथ नारायेण मो किले अशर साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. ता छ १५ राखरपावेतो किले मजकूरचे व सेवकाचे वर्तमान येथास्थित असे विशेष. आज्ञापत्र छ २० रबिलौवलचे सादर जाहालें की श्रीमंत माहाराज राजश्री छत्रपति स्वामी याणी पेशवाईची वस्त्रें छ १६ रोवल वैशाख वद्य चतुर्थीस वीस घटका रात्रीस दिल्ली. पत्र पावोन बहुत आनंद जाहाला. पत्री आज्ञा कीं किले आशेर येथे साल मजकुरी गडबडीमुलें बेहेड्याचे नेमणुकेपेक्षा जाजती लोक ठेवणें म्हणोन हुजूरची आज्ञा नाही व तुम्हीहि ठेविले नसतील. कदाचित ठेविले असिल्यास त्याचा पैका परिछिन मजुरा पडणार नाही म्हणून आज्ञा. यैसियास आवईने सेवक कचापका व्हावयाचा नाही व दरकार नसता सिबंदी ठेऊन सरकारनुकसान करणार नाही. परंतु श्रीमंत राजश्री दादासाहेब तीही कोसावरून किल्यापासून गेले. किल्याचा व पेंठेचा बंदोबस्त राहिला पाहिजे हे जाणून पनास साठ माणूस जाजती ठेवणे पडले. मागाहून फौज आली ती तमाम मुलूक लुटीत जालीत चालली, तेव्हा रयेत पाहाडात गेली. तेथे चोरड्याचें भय. मैदानात फौजेचे भय. तेव्हां रखवालीस माणूस ठेवणे पडले. परंतु बेहेड्या-सिंवाये बहुतसा जाजती खर्च होणार नाही. कसोसी होतां होईल ती करून वर्तणूक करित आहे. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञाति.

¶ *Jagannath Narayan, keeper of fort Asher, explains to the Peshwa why he was required to strengthen the garrison.*

श्री

पुा श्रीमंत तात्या स्वामीचे शेवेसी

विनंती येसीजे. उभयता सरदारांची पत्रे आपणाकडे सर्वदा येतात ; त्यावरून याचे येण्याचा निश्चय बोलण्यातहि येतो. आंतरंगाचा भावार्थ की, उभयता धणी. आपण कोणासी जुंजावे ? समान बल जबर आहेत. जोपर्यंत जुजतां येक धणी सबल ठरल्यास त्याजकडे सहजच जाणे पडेल किंवा दोन्ही थकतील आणि सलुखावर येतील तर आपण दरम्याने पडोन सलुख करून द्यावा. तोपवेतो आपण आपलाल्या जागाच श्वस्त राहावे. येसेकरिता आपण देसी जावयास निघोन गेलों, तर श्रीमंत सौवती आनंदीवाई वर्तमानकाली जबर जागेस धारेच्या किल्यात बसली आहेत ती आपल्या जाहागिरीत दंगा करतील. वरदाखल मालवा आहे त्यात बखेडा जाल्यावर शेवट कसा लागतो ? येणेप्रा या उभयताचा भाव-गर्म दिसतो. वारंवार आपण लिहावयाकरितां आज्ञा होईल यास्तव मथितार्थ येसा आहे. श्रीमंत दादाकडील सरदार व इग्रजा भेदार्थ ज्या द्वारे होईल तें युध्दी विचारणी आनेक प्रेत्नी आलस नसावा. बुध्दीबलें सर्वार्थप्राप्ति आहे. कदांचित युध्दप्रसंगच कर्तव्यता जाल्यास दावघावे प्रथमता फत्ते होय येसाच योग वडल्यास सर्वत्र दामुशणी जे आसतील ते आपल्याकडे येकाग्रतेने साहेकार होऊन सर्वार्थ होतील. आपण सर्वज्ञ मी अल्पज्ञ, परंतु शेवकाही यथामति विनंती करावी. सूर्यापुढे काढवात त्याप्रो लेखन आसे. निरंतर पत्रां साभाल करावा. शेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶The writer reports to Haripant Tatya the attitude of Sindia and Holkar who are reluctant to espouse the cause of either of the two—the Barbhais or Raghunathrao. He further advises the addressee to try to effect defection in the following of Dadasaheb.

श्री

राजश्री दिनकरपंत स्वामीचे सेवसी

विनंती उपरी. सुलतान सांडणीस्वारासमागमे पत्र पाठविले ते पावले असेल. पुरंधरास जाण्याचे निमित्त इंदुराकडील कांही विशेष वर्तमान नाही. सिंधासी व मानाजी फाकडा यासीं काही कटकट जाली. होलकर दुरोखी आहे. त्याचा भरवसा नाही. आपल्याआपल्यांत संषये धरितात. याच्या फौजा आलीकडे

आहेत. श्रीमंत लवकरच इंदुराहून निघोन कराराप्रमाणे इकडे येणार. संपयाची गोष्ट अद्याप दिसत नाही. मग न कळे. सासवडाहून पुरंधरास यावयास कारण गावात राहाणे ठीक नव्हे. माचीस राहिल्यास बंदोबस्त खातरजमेचा; यास्तव निघोन गेले इतकाच अर्थ. विशेष नाही. आपणास कलावे म्हणोन लिहिले आहे. बंगल्याचे बागेचे काय जालें? बागाचा फरचा कसा जाला ते सविस्तर लिहवें. चिरंजीव नीलकंठराव पुण्यास आज येतील. कित्याची हवा सोसेणा यास्तव चार दिवस पुण्यास येणे तरी येऊ. राजश्री नारोपंत नानाहीं कारकुनाविशीं राजश्री नानास सांगितलें. त्याणी कबूल काही केलेसे जालें. त्यास हाली नाना म्हणतात राजश्री बापूजवळ बोलावयास नाना जवळ असल्यास उतम. आम्ही बोद्ध, परंतु ते असल्यास उतम. त्याजउपरी आम्ही उतर केले की ते पुण्याहून आज्ञेसिवाये कसे येतात. उगेच येणार नाहीत. याप्रो बोळिलो. परंतु पुढे उतर जाले नाही. हे वर्तमान नारोपंत नानास सांगावे. बेहाड्याचे वेळेस जरूर यावे लागेल. आपण येत नाहीत तरी कारकुनाचे वगैरे काम येथे स्थित होणार नाही. येक दिवस येऊन जावे. याची बेहाड्याविशीं तक्कीद फार आहे, की लवकर समजा (अपूर्ण.)

¶The writer explains why Nana and Bapu left Saswad and went to Purandhar. He refers to a quarrel between Mahadji and Manaji Sindia and to the vacillating temperament of Holkar.

No. 60]

[17-7-1774

पौ छ १३ जावळ.

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य
राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे
सेवेसी

पोष्य जंगनाथ नारायण मो किले आसेर कृतानेक सा नमस्कार विनंती. येथील क्षेम ता छ माहे जावळपावेतो आपले कृपेकरून असे विशेष. बहुतां दिवसी कृपा करून पत्र पा ते पावले. राजश्री हरिपंत तात्याकडील बातमी वरचेवर लिहावी व नवाबाकडील वगैरे वर्तमान लिहावे म्हणून लिा त्यास, तात्या फौजसुधा सुखरूप महेस्वरास दाखल जाले. अहिल्याबाईंनी मेजवानी केली होती.

१ खुनाथराव दादा परत येण्याचा करार इंदुरास जून १७७४ त ठरला.

२ बेहाडा = Budget estimates.

मर्दानेयाचे घाटे नर्मदा उतरणार. बराणपुराकडून येणार आहेत. अहिल्याबाईंनी सिंदे यांस भेटावयास तात्यास राहाऊन घेऊन बलाविले आहेत म्हणून बातमी. कलावे. नवाब बालापुरावर आहेत. अवरंगाबादेस छावणीस येणार. राजश्री मुदोजी भोसले याचा तह नवाबानी केला आहे की, नागपुरास स्वस्त राहावे, श्रीमंत दादासाहेबाचा पक्ष धरू नये याप्रो करार केला आहे. पुढे होईल ते पाहावे. माा इसफ गाडदी भोसले याजबल चाकर होता तो दूर करविला. तो सौभाग्यवती श्रीमंत मातुश्री आनंदीबाई धारेस आहे त्याजकडे गेला. हांडे सरकारात गेला आहे. जमयेत गाडदी २५०० व स्वार ५०० बराबर आहेत. राजश्री तात्यास त्याचे पारिपत्याविसी लाा आहे. सोई पडेल तर करितील याप्रो मजकूर आहे. स्वामीस कलावे म्हणून लाा: बहुत काय लाा लोभ करीत जावा हे विनंती. तुम्हाकडील जासूद येथे आले. हेते, त्याजबराबर माणसे देऊन महेस्वरास रवाना केले. कलावे हे विनंती.

¶Jagannath Narayan informs Naropant that Haripant Phadke has arrived as far as Maheshwar and has been asked to stop there by Ahilyabai in order to confer with Sindia. He also writes that the Nizam has prevailed upon Mudhoji Bhonsle not to join Raghunathrao. "Muhammad Isaf has been dismissed from service by Bhonsle and gone over to Anandibai at Dhar with his force."

No. 61]

[28-7-1774

पो छ २६ जमादिलावल
सुा खमस अशाढ मोक-
लिकेची यादी लिहिणें.

श्री

राजश्री नारो आपाजी स्वामी गोसांवी

विनंती उपरी. राजश्री रामचंद्राव पवार सिलेदार हे तीर्थस्वरूप राजश्री दादासाहेबांकडे चाकरीस हेते, सबब यांच्या सरंजामाची जती केली आहे; त्यास मशारनिले तिकडून सरकारचे फौजेत हजीर जाहाले, सबब यांच्या सरंजामाची जफती जाहाली आहे ती मोकली करणें. जाणिजे छ १८ जमादिलावल सुा खमस सबैन मया व अलफ, बहुत काय लिहिणें हे विनंति.

¶Naro Appaji is asked to release the Saranjam of Pawar which had been confiscated as he has left the side of Raghoba and returned to the Barbhais.

No. 62]

[7-10-1774]

पौ छ ८ सवाल
सन खमस सबैन

श्री

श्रीमंत माहाराज राजश्री पंत
प्रधान साहेबाचे सेवेसी

विनंती सेवक शंकराजी खंडेराव कृतानेक सां नमस्कार विज्ञापना. येथील कुशल ताा आखिन शुद्ध द्वितीया माहाराजाचे कृपावलोकने यथास्थित असें विशेष. आज्ञापत्र सादर जाले ते शिरसावंदन केले. पत्री आज्ञा राजश्री मुधोजी भोसले व हैदरनाईक व गोविंदराव. गायेकवाड यांजकडे वगैरे फितुरी जागा सिलेदार वगैरे चाकरीस गेले असतील त्यांची घरे ठिकाणी लाऊन जप्त करून त्यास कागद लेहून लवकर घरी आणावेत व पुढे फितुरी सरदाराकडे चाकरीस जाऊ नये येसे, आणि सिलेदार राहत असतील त्यास जमीदार जामीन घ्यावेत म्हणून तदनुसारे जागाजागा शोध करून वर्तनूक करू. साहेबी स्वकीय व्रताधिपत्य लेखनद्वारा आज्ञाधारकास संतोषवृद्धि केली पाहिजे. बहुत काये लिहिणे हे विज्ञाति.

¶Shankraji Khanderao to the Peshwa, saying that he has executed the orders regarding the confiscation of property of men who had joined Mudhoji Bhonsle, Haidar and Govindrao Gaikwad.

No. 63]

[November 1774]

श्री

श्रीमंत राजश्री बापू
स्वामीचे सेवेसी

सेवक बाबूराव विस्वनाथ वैद्य कृतानेक सां नमस्कार विज्ञापना. ताा छ सवाल मुा (ना)गपूर स्वामीचे कृपेकडून वर्तमान येथास्थित आसे वि(शेष). (आ)पण पत्र छ १३ रमजानचे पाठ * * * * * छ २६ मिनहूस पावले. तेथे आज्ञा (श्री)मत कासारवारीच्या सुमारे (आले त्यांजक)डील जाब-साल उभयेता सरदारा * * (वि)द्यमाने आहे. परंतु त्यांतील जाब म्वा(ल) * * * * * थून तेथून लेहून जावयास दिव * * * * * लागेल. लौकर निकाल पडणार नाही याजकरिता आंम्ही उभयेता कार्तिक वद्य ५ पंचमीस येथून निघोन कार्तिक आखेर टोकेयास येतो. तुम्ही राजश्री सेनासाहेबसुभा यास घेऊन

लौकर आपले फौजेत मिलोन मलकापूरचे सुमारे राहावे. राजश्री हरिपंत लिहिती त्याप्राा सावध आसावे म्हणोन आज्ञा. त्यास इकडील वर्तमान तरी राजश्री विठलपंत सुभेदार वगैरे सरदार बालापूरचे सुमारे राजश्री हरिपंत तात्या याचे आज्ञेप्राा होते, त्यांत याणी येऊन येकत्र होऊन मलकापूरच्या सुमारे आसावे, जैसी मसलत पडेल तैसे करावयास येईल हे योजनेत होतो. येथील फौजेची समजावीस नाही. पैकेयास जागा नाही. काम सुस्तीखाले पडले. याअर्थी येजमान कारभारी यात विक्षेप. त्यातहि कारस्थानी करून उपयोगी पडावे यैसे विचारणेत आसतां राजश्री सेनाधुरंधर व इस्माइलखान व महमद इसफ व झामसिं(ग) याणी फौजेची समजावीस करून श्रीमंताकडे जावे यैसे योजिले. दरम्याने * * * निभाव न पडे किवा उभयेता * * * * करास्त गोष्ट नाही ते जाहाली * * * * घड पडेल ते कैसे येऊ देतील ? या * * * * तिकडील रोख टाकून नागपूरची * * * (ध)रिल्ली विसंच फौजेचा गला * * * (फा)टका कारभार ठीक नाही, हे बातमी त्या * दीनच्येची होतीच या संधीत गाठावे या मनसवेयावर राजश्री सेनाधुरंधर व गार(दी) मजल दरमजल किले आमनेरास आले. तेथील किलेदार भेटले. तेथे बुलगे टाकून येतात हे बातमी आली. तेव्हा छ १० रमजानी राजश्री सेनासाहेबसुभा डेरेदाखल जाहाले. राजश्री विठलपंत यांस निकडीची पत्रे व हातचिठ्या गेल्या, की रात्रीचा दिवस करून समयास येऊन पोहचवे त्यावरून ते आडवे आले. यानी येथून कूच करून पुढे जावे तरी विनापैका कैसे घडते ? पैकेयास तर ठिकाण नाही. संकटात पडले. आपण व कारभारी यानी सावकाराच्या घरास जावे परंतु ताल न पटे. दिक जाहाले. मोठ्या संकटे येजमानानी व दिवाकरपंत व उभयेता भवानीपंत व सर्व मुळदी मिलोन दाह लक्षाचा यैवज ठराविला. आम्ही व राजश्री नाना नित्य जात होतो. पुढे हिसेब पाहोन लोकास पैका द्यावा आणि निघावे. विठलपंत व आपण येक होऊन गाठ घालावी त्यास दोन वर्षा(चे) हिसेब, देणे मबलग, यैवज थोडका, वरचेवर कैसे उरकते ? परंतु * * * चिठीवर घेऊन करीत आहेत तो विठलपंत * * * * वोजी मो कठबलावर आले. दोन तीन * * * * डके आहेत. ही बातमी त्यास लागली * * * * * चे करून छ २२ रमजानी गाठ पडली * * * * * जाब सुभेदारास भालेयाची * * * * * गेली व रात्रहि जाहाली. हे थोडके ते * * * * * धलले त्यानी तेथेच मुकाम केला * * * * * दिवसी सुभेदार व बरकड सरदार कलंबेश्वरचे मुकामी येकत्र जाहाले. फौज जमा केली. येथे बातमी आली, तेव्हा

काम विलग पडले जैसे जाणोन सर्व सरदार व लोक मुळद्वी येकत्र होऊन आळा केला. पुढे जावे तरी समजावीस नाही. पैका दिल्याखेरीज कूच कैसे होते ? याजकरिता सुभेदार वगैरे सरदार यास आलीकडे बोलाविले. राजश्री मानसिंगराव मोहिते व आपलाजी नारायेण मागे होते तेहि आले. च्यार पाच हजार जथले. तेलंगखेडीवर याजपासून तीन कोशावर पुढे आहे ते हे येथेच आहेत. फौजेची समजोती करतात. सेनाधुरंधर यानी विचार केला की नागपुरास जाऊन फलादेश नाही. लोक नामी आहेत. तोफ व गारद व सरजाम आहे, आपण वर (?) येणार नाही. याचे फौजेची समजावीस नाही तोपर्यंत नागपूर सोडून आपणावर येवत नाही. यावकाल मुलकात पैका ध्यावा, फौजेचा जथ पडावा व चंद्रपुरीहून काही तोफा आणविल्या आहेत या मसलतीवर आजीवर गेले. मुलकात पैका घेतात. नागपूर चद्रपूर आलजपूर तिनी रोख धरून आहेत, पुढे कोणीकडे जातील पाहवे. हे तर अद्यापि स(म)जाविसीच्याच घोरात आहेत की * * * * * आणखी आठ दाहा दिवस लागतील हा * * * * * ल तेव्हा याचे येणे मलकापुराकडे * * * * * त यास हे मसलत भारी आहे. ईश्वरी * * * * * व श्रीमत राजश्री पंतप्रधान * * * * * प्रतापे व आपले ममतेच्या योगे * * * * * धर याचे पारपत्य करून भेटीस या * * * * * लितात. याची चितवृत्ती सर्व * * * * * कडे आहे. परंतु आवघडोन कुपेची * * * * * हेत. याचा पेच (वारणे) आगत्य स्वामीस आहे. आपणाकडून पत्रे येतात तेव्हा राजश्री सेनासाहेबसुभा विव्हल होतात की आम्ही काहीच केले नाही. त्याकडून पत्रे निकडी (अपूर्ण)

¶ Baburao Vishvanath Vaidya writes to Sakharam Bapu about the straitened conditions of the Bhonsle brothers, on account of which, he says, the forces could not be mobilised and kept ready. He further says that Mudhoji along with Ismailkhan and Muhammad Isaf wishes to join Dadasaheb who has already gone as far as Kasarbari.

No. 64]

[About 6-11-1774]

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री

बाबूरावजी स्वामांचे सेवेसी

पोष्य बाबूराव विस्वनाथ वैद्य कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंति उपरी. येथील क्षेम तागायत छ रमजान मुकाम नागपूर जाणोन स्वकीये कुशल लेखन केलें पाहिजे विशेष. आपण पत्र पाठविलें तें पावलों. लिहिलें वर्तमान कळलें.

येसेंच सदैव पत्रोतरी परामृष करीत जावा. इकडील वर्तमान तरी पेशजीं येक दोन पत्रीं लिहिलेंच आहे त्यावरून कललेच असेल. आलिकडील वर्तमान तरी राजश्री सेनाधुरंधर व इस्माईलखान व महमद इसफ गारदी व झामसिंग याणी मसलत करून फौजेची समजावीस केली. काही फौज गारद नवे मेळऊन फौजेचा जथ केला. याणी श्रीमंताकडे जावें येसें योजिलें. त्यास वाटेवर राजश्री हरिपंत तात्या व विठल बलाल सुभेदार सोय न होय याजकरितां श्रीमंताकडे पत्रें पाठविलीं कीं मानाजी फाकडे व आणखी काहीं फौज तिकडून यावी. त्याणी याणी येक होऊन मग जावें. त्यास तो प्रकार तिकडून न घडला. तेव्हां नागपुरावर यावें. येथील गर्गशा त्यास समजलाच होता, त्याअर्थी मजल दरमजल इकडे चाल धरिली. येथें बातमी आली त्यावर येथें गडबड पार जाहाली. कोणेही प्रकारें सेनासाहेबसुभा यांनीं बाहिर निघावें त्यास येथील फौजेची समजोती नाही. पैका नाही चौकडून विलग, तेव्हां सर्व मुछदी व सावकार यांनी पैकेयाची सोय करून दिली. आतां फौजेची समजोती करून पुढें चालत आहेत. सविस्तर अर्थ श्रीमंतास लिहिला आहे त्यावरून ध्यानांत येईल. आम्ही तेथून आलों तेव्हां आपली आमची भेट न जाहाली, त्यास रावजी ! आम्ही आपले भरवसियावर निश्चित आहों. कांजे विषईं फिकीर करीत नाहीं. वखें देऊन माघारे यावें, त्यास मार्गांत दंगा याजकरितां राहिलों व येजमानहि कृपा करितात. त्यास हलीं मार्गाचा सुभता आहे. येथील कामकाज उरकून सत्वरच यावयाचें करितों. निरंतर आपणांकडील वर्तमान लिहीत जावें. बहुत काय लिहिणें कृपा लोभ करावा हे विनंति.

¶Baburao Vishvanath Vaidya writes to Baburaoji, probably the Nagpur agent at Poona, that Ismailkhan and Muhammad Isaf, who were mobilizing additional forces and thinking of making common cause with Raghoba, were prevented from doing so by Haripant Phadke.

No. 65]

[22-11-1774

श्री

राजश्री नारो आनंदराव गोसावी यासीं सुा खमस सवैन मया व अलफ. तुम्ही विनंतीपत्रे छ १३ रमजानची पाठविली ती पावोन लिहिला मार विदित जाहाला. फौज नेमणुकेंपैकी काही सामानानिशी आली. झाडून लोक अद्याप आले नाहीत. बालाजी खंडेराव पागासुधा अद्याप आले नाहीत. त्यास लौकर यावयाविसी आज्ञा व्हावी. बलवंतराव धोंडदेव नासिक प्रांती आहेत. तळेगावापासी घाट उतरोन कोकणातून सुरत अठाविसीत जाणार होतो. त्यास घाटाखाली दाणा मिलणार

नाही. झाडी बहुत; मागाहून सिलेदार येतील त्याची सोय नाही. याजकरिता राजश्री गोपाल नाईक याचे विचारे त्रिंबकेस्वरापासी घाट उतरोन जावे असें ठरले. त्यास मुकाम न करिता त्रिंबकेस्वराजवळ घाट उतरून जातो म्हणोन लिला ते कलेले. उत्तम आहे. मध्ये मुकाम न करिता चोहीकडील बातमी चांगली राखोन जाणे. बालाजी खंडेराव व बलवंतराव धोंडदेव यास पत्रे तेथून पाठऊन लौकर आणवणे. आपाजी पायगुडे याचे पथकाचे स्वार आसामी १९२ येकूण आठवडा रुपये ९८८ पाचसे आठ्यासी रुपये आकारात आले नाहीत म्हणोन लिहिले. त्यास सनद येथून जाईल त्याप्रमाणे आठवडा गणती घेऊन देत जाणे. जाणिजे. छ १७ रमजान. आज्ञा प्रमाण.

बार

¶Naro Anandrao is asked to proceed to Surat expeditiously.

No. 66]

[22-11-1774

श्री

राजश्री नारोपंत गोसावी

यास

८ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्री फतेसिंगराव गाईकवाड दंडवत विनंती उपर येथील क्षेम जाणून श्वानंद लेखन करीत आसिले पाहिजे विशेष. तुम्ही फौजसुधा दिव्याच्या घाटाखाले येऊन उतरले. राजश्री जनार्दन रायाजी फौजसुधा आफटी फुलगांवावर होते ते तुम्ही येकर होऊन पुढे दर कूच आलेच आसाळ. परंतु भीमातिरीहून निघालियाचे पत्र राजश्री गोपाल नाईक तांबवेकराचे आले नाही हा संदेह वाटतो. सुरतेहून सावकारी वर्तमान आले, की फैजपुरीचे मुकामी सोडून कासीद आले, परंतु तुमचें व राजश्री जनार्दन रायाजी यांचे पत्र आले नाही हाहि संदेह. न कले कासीद कोठे धरले गेले की दुखण्या पडले हेहि न उमजे, किंवा तुमचें आगमन गोदातीरी जालेंच नाही हेहि उमजत नाही. यास्तव सविस्तर लेहोन वर्तमान सत्वर आम्हास पावे तें करणें. राजश्री दौलत बाबूराव वगैरे सिलेदार मिलोन च्यार हजार फौज कनिष्ठापासून निघोन रेवातीरास गेले, पुढे रेवा उतरून सुरत माहालांत वराता करून घेतल्या आहेत. त्याचबद्दल धामधूम करणार आणि मुल्क खराब करणार, यास्तव तुमचे आगमन सत्वर सुरत प्रांते होये तो अर्थ करणें, म्हणजे ते माहालात धामधूम करू पावणार नाहीत.

यास्तव सत्वर आगमन फौजसुधा होये तो आर्थ कीजे. राा दौलतराव गेले याजमुले गकारियापासी फौज आहे त्याचा धर सुटला. यास्तव तुमचें आगमन फौज सुधा सत्वर जालिया महदकार्य सहजात सिधीस पावेल यैसा समये आहे. येविसीं विशेष ल्याहावे यैसे नाहीं. श्रीमंत तापी उतरले. भडगाव पाचरे येथे आले यैसे वर्तमान आले आहे. यास्तव त्याची बातमी वरचेवर राखावी. त्याचे फौजेची व आपले फौजेची धडक भेट न होये तो आर्थ कीजे. सारांष फौजसुधा आगमन सुरत माहालात सत्वर होये तो आर्थ कीजे. निरंतर वर्तमान वरचेवर लिहीत जावे. राा छ १७ माहे रमजान बहुत काय लिहीणें.

¶ *Fatesing Gaikwad to Naropant Keskar, asking if he had left the river Godavari and when he could be expected to arrive in Gujarat, where Doulat Baburao was sent ahead by Raghunathrao to help Govindrao Gaikwad.*

No. 67]

[29-11-1774]

पौ छ २ सवाल मार्ग.

सीश सुध ४

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल सां। नमस्कार विनंती उपर. येथील कुशल ताा छ २४ रमजान जाणौन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही छ २९ रमजानचे पत्र सगमनेरचे मुकामचे पाठविले ते पावले. लिहिला मजकूर सविस्तर कलला. आपण लिहिल्याप्रो मुकाम मजकुरास आलो. येथेच मुकाम करून राहावे तरी सरकारच्या माहालास उपद्रव लागतो यास्तव सिनरचे सुमारे जात आहो. त्यास श्रीमंत कोठे आहेत, आपला मुकाम कोठे आहे, कोणत्या रोखे येणार, आम्ही पुढे वर्तणू (क) करावी म्हणौन लिा ते सविस्तर कलले. त्यास इकडील मनसुबा लावणीवर आहे. सरदार श्रीमंतासी बोलतात, परंतु तात्यावर येत नाही. किती दिवस लागतील पाहावे. आम्ही नवाब तयार आहो. श्रीमंत राजश्री बापू नाना पुरंदराहून निघाले, इकडे येत आहेत. श्रीसतेने घडेल ते खरे. तुम्ही गुजराथेस जाणार. त्यास इकडे बलावे तर लावण दिसते. याजकरितां तुम्ही लवकर सुरत प्रांती जाऊन शह द्यावा ही येक मसलत आहे. उभयतां लिहीत असतील

व तुम्ही पुढे असेल त्याप्रो करावे. लौकर जाय हेच चांगले. तिकडील दरवाजा तुम्ही फौज घेऊन गेला असतां बंद होईल. बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶Haripant giving Naropant Keskar news of the movements of Raghoba, of Bapu and Nana and their plans, urges him to proceed to Gujarat at once.

No. 68]

[November 1774

श्री

राजप्रियाविराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे शेवेसी

पोष्य हरि बलाल कृतानेक सां नमस्कार विनंती. उपरी, येथील कुशल जाणून स्वकीये कुशल लिहीत आसिले पाहिजे विशेष. तुम्ही पत्र पाठविले ते पाहिले. लिहिले वर्तमान कलले. आपण घरीच होतो. त्यास गडास बोलाऊन नेऊन, समागमे फौजेची नेमणूक करून देऊन, गुजराथ प्रांते फतेसिंग गाडकवाड याचे कुमकेस जावयाकरिता रवानगी केली. त्याजवरून निरोप घेऊन आलो ते लोणीस दाखल जाहालो. पुढें दरमजल नासिकचे सुमारे येऊन राहातो. पुढें आपले पत्र येईल त्याप्रो करू म्हणून लिहिलें व सरकारची फौज दोन हजार व फतेसिंगाकडील राा गोपाल नाईक तांबेकर यांणी साडेच्यार हजार फौज ठेविली ती येकूण साडेसाहा हजार फौज देऊन रवानगी केली ते सविस्तर कलले. आपले पत्र तिकडे येण्याचे आल्यास येऊ, नाही तर नासिकाजवळ गंगा उतरून पुढें जाऊ म्हणोन लािा, त्यास श्रीमंत कासारबारीने येतात. समागमे सरदार आहेत. परंतु वर्तणूक सुधी दिसत नाहीं. मुळक लुटितात यावरून परिणाम ठीक दिसत नाहीं. आम्ही फुलबारीवरून येरूलचे सुमारे येत असों. इतक्यांत श्रीमंत कोठपर्यंत येतात, काय करितात हेहि कलेल. तुम्ही संगमनेरास आल्यावर आम्हास लिहून पाठवावे. आम्ही लिहून पाठऊ त्याप्रो करावे. वरकड पत्र आले नाही म्हणोन मनात वारंवार येत असे. परंतु तुम्ही लिहिले कीं गावी होतो यामुळे पत्र पाठविले नाही. त्यास मनोमन साक्ष, तेथे पत्र कशास पाहिजे ? फौज लौकर जमा करून संगमनेरास येऊन लिहून पाठवावें. बहुत काये लिहिणे, लोभ असो दीजे, हे विनंती. दुसरे पत्र सोनोरीचे मुकामचे पाा ते पावले. हे विनंती.

सेवेसी बाजी गोविंद सां नमस्कार विनंती. उपरी, आपण पत्र पाठविले ते पावले. सविस्तर राजश्री तात्यानी लािा आहे त्यावरून कलेल. लोभ कीजे हे विनंती.

¶Haripant writes to Naropant Keskar, informing him of the movements of Dadasaheb and asks him to communicate, on arrival at Sangamner, for further orders.

No. 69]

[26-11-1774

श्री

श्रीमंत राजश्री बापू
स्वामीचे सेवेसी

विनंति सेवक हरि उमाजी कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंति विज्ञापना. तागायत कार्तिक वद्य ८ परियेंत आपले कृपेकरून यथास्थित असो विशेष. स्वामीची आज्ञा होऊन स्वार जालें त्यास लस्करांत पावलों. राजश्री गोविंद राव गायकवाड सेनाखासखेल समसेरवहादुर याची भेट जाली व राजश्री खंडोजी आवजी याची भेट जाली. श्रीमंत साहेबाची व आपलीं पत्रें दिलहीं. वाचून परम समाधानाते पावले. आम्ही जावसाल येथानेंकरून बहुता प्रकारें समजाविलें. श्रीमंत राजश्री दादासाहेबाकडून कारकूण व खिजमतगार जासूद येऊन बसले. पत्रें आलीं आहेत कीं फौजसहवर्तमान सत्वर यावें, आमचा मनसुभा नीट जाला तर तुमचाही मनसुभा सेवटास जाईल, थैसी बहुता प्रकारें पत्रें येत असताती. स्वामीकडेहि सल्लख करितात आणि इकडे याप्रमाणे पत्रें पाठवितात हें काय वर्तमान तें ध्यानास आनावें. आम्ही राजश्री गोविंदरावबाबास व खंडोपंतास प्रबोध करून सेपता करून आपल्या लगामी लाविले. तिकडे जावयाचा विचार किमपि होत नाही. आपल्या गोत्रीं मेलविले. आज्ञाप्रमाणे तयार होऊन सेवेसीं यावयासी तयार आहेत. परंतु सिबंदीचा कैच्या भारी, पनास लक्ष रुपये लोकाचे देणे. लढा मोठा. यामुलें सिबंदीवाले येऊं देत नाहींत. थोडेबहुत सिबंदीचा कैच्या हलका होईल तेव्हां त्यांस कांहीं सुचेल. आम्ही कार्तिक शुभा ७ याचा निरोप घेऊन बडोद्यास जाऊन राजश्री फतेसिंगराव गायकवाड यांची भेट घेऊं. सरकारचीं व आपलीं पत्रें त्यास आहेत ते देऊं. त्याची खातरजमा करून त्याच्या ध्यानांत बाहेर निघावयाचें आसल्यास बाहेरीलहि तजवीज करतील. सोनगडापासून काठेवाडपरियंत आमल याचा आणि अरब सिदी रोहेले याचा गवगवा रोज आहे. फतेसिंगाकडे बडोदें व पटन व खेडे येसीं तीन सेहर मात्र आहेत. वरकड झाडून याजकडे. येथें रोज लडाईं होते.

राजश्री आपाजी गणेश याजकडील आमल पेटलाद व खंबायत दो ठिकानचा वसूल घेतला होता. आतां पेटलाद खंबायत याची याजकडे दिल्ली. वसूल घेतला त्याची निशा पत्री करितात. याचे कारकून आम्हांजवळच आहेत. सावली मात्र राहिली तेहि मागतात. आपल्या चेरणासी दुसरा विचार याचा नाही. हेहि इच्छा करीत होते कीं आम्हांवर सरकारची कृपा असावी. त्यास पत्रें व सेवक येऊन पोहचलियाउपर फारच समाधानातें पावले. अडीच लक्ष रुपये पेटलाद खंबाईत मिलोन वसूल घेतला. त्याचा निकाल त्याजकडून करवितो. सारांश राा गोविंदराव बाबा स्वामीच्या गोत्री कायावाचामनेकरून लागले यांत आंतर नाही. परंतु येक अपूर्व भाशतें कीं श्रीमंत राजश्री दादासाहेब सत्तूखाच्या गोष्टी सिंदे होलकर याचे विचारें स्वामीकडेस येतात आणि इकडे तिकडे भानगड करितात, थागाथुगी करितात, पु हां येत विरोधाचे करितात हें अपूर्व असे. या स्तली यौक्ति परियौक्ती बोध करून आहे. याचीहि स्वामीच्या चेरणासी येकनिष्ठता करून ठेविली आहे. याणीहि सेवेसीं पत्रें लिहिलीं आहेत ते वाचून पुन्हां समाधानयुक्त अतिसत्वर पाठवावीं. सेवेसीं श्रुत होय हे विज्ञति.

¶ Hari Umaji was sent to Govindrao Gaikwad to bring him over to the side of the Regency Council. He informs Sakharam Bapu that he has succeeded in his mission beyond expectation. Govindrao would have immediately taken field against Raghoba but for his mutinous army clamouring for its arrears.

No. 70]

[Soon after 5-12-1774?

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य

राजश्री बापू स्वामीचे सेवेसी

पोष नारो कृष्ण जोसी कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती. येथील क्षेम तागायत छ सवाल मुकाम नागपूर जाणोन स्वकीय कुशललेखन करीत असिलें पाहिजे. विशेष * * * रमजानचें पाठविलें तें छ २६ मिनहू * * * तेथें आपण लिहिलें, कीं श्रीमंत कासारबारीचे सुमारे आले. त्याकडील जाबसाल उभयतां सरदाराचे विद्यमाने आहे. परंतु त्यांतील जाबस्वाल * * * येथून लेहून जाण्यास दिवसगत लागेल, लौकर निकाल पडणार नाही, याजकरितां आम्ही उभयतां कार्तिक वद्य ९ पंचमीस येथून निघोन कार्तिक अखेर टोके यास येतां. तुम्ही राजश्री सेनासाहेबसुभा यास घेऊन लौकर आपले

फौजेत मिलोन मलकापूरचे सुमारे रहावे, राजश्री हरिपंत लिहितील त्याप्रमाणे सावध असावे म्हणोन लिहिले. त्यास इकडील वर्तमान तरी, राजश्री विठलपंत सुभेदार वगैरे सरदार बालापूरचे सुमारे राजश्री हरिपंत तात्या याचे आज्ञेप्रमाणे होते. त्यांत याणी येऊन येकत्र होऊन मलकापूरच्या सुमारे असावे, जैसी मसलत पडेल तैसें करावयास येईल हे योजनेत होती. येथील फौजेची समजावीस नाही, पैकेयास जागा नाही, काम * * सुस्तीखाले पडले, याअर्थी यजमान कारभारी यांत विक्षेप. त्यांतही कारस्थानी करून उपयोगी पडावे ऐसे विच्यारणांत असतां राजश्री सेनाधुरंधर व इस्माईलखान व महमद इसफ व शामसिंग याणी फौजेची समजावीस करून * * * कडे जावे तैसें योजिलें. दरम्यान फौजा निभा * * * किंवा उभयेतां सरदाराच्या करारांत गोष्ट नाही ते जाहाली याने उघड पडिल ते कैसे * * * आर्थी तिकडील रोख टाकून नागपूरची * * येथील विसंच फौजेचा गलाटा, पेका टका कारभार ठीक नाही, हे बातमी त्यास दिनचर्येची होतीच. या समई गाटावे या मनसवेयावर राजश्री सेनाधुरंधर व गारदी मजल दरमजल किले आमनेरास आले. तेथील किलेदार भेटले. तेथे बुनगें टाकून येतात हे बातमी आली. तेव्हां छ १० रमजानी राजश्री सेनासाहेब सुभा डेरे दाखल जाहाले. राजश्री विठलपंत यास निकडीची पत्रे व हातचिठ्या गेल्या कीं रात्रीचा दिवस करून समयास येऊन पोहचावे. त्यावरून ते आडवे आले. यानी येथून कूच करून पुढे जावे तर विना पैका कैसे वडतें? पैकेयास तर ठिकाण नाही. संकटांत पडले. आपण व कारभारी यानी सावकाराच्या घरास जावे, परंतु ताल न पटे. दिक जाहले. मोठ्या संकटें येजमानानी व दिवाकरपंत व उभयेतां भवानीपंत व सर्व मुळदी मिलोन दाहा लक्षाचा येवज ठराविला. आम्हीं व राजश्री बाबूरावजी, नित्य जात होती. पुढे हिशेब पाहोन लोकांस पैका द्यावा आणि निघावे, विठलपंत व आपण येक होऊन गाठ घालावी, त्यास दोन वर्षाचे हिशेब, देणें मबलग, येवज थोडका, वरचेवर कैसे उरकतें. परंतु चालीवर * * * आहेत. तो विठलपंत सटवोजी भाटे काठ * * * दोन तीन हजार थोडके आहेत ही बातमी त्यास कळली. यानी कूच करून छ २२ रमजानी गांठ पडोन लढाई जाली. सुभेदारास भालेयाची जखम लागली * * * हे थोडके ते फार, हे उघडले. त्यानी तेथेंच मुकाम केला. दुसरे दिवशीं सुभेदार व वरकड सरदार कलबेश्वरचे मुकामी येकत्र जाहाले. फौज जमा केली. येथे बातमी आली. तेव्हां काम विलग पडलें, ऐसे जाणोन सर्व सरदार व लोक मुळदी येकत्र होऊन आळा केला. पुढे जावे तरी समजाविस नाही. पैका दिल्याखेरीज कूच कैसे होतें. याजकरितां

सुभेदार वगैरे सरदार यास आलीकडे बोलाविलें. राजश्री मानसिंगराव मोहिते व आपलाजी नारायेण मागें होते तेहि आले. च्यार पांच हजार जथले. तेलंगखेडीवर याजपासून तीन कोसावर पुढें आहेत हे येथेंच आहेत. फौजेची समजोती करितां सेनाधुरंधर यानी विचार केला कीं नागपुरास जाऊन फलादेश नाही. लोक नामी आहेत. तोफा व गारद सरंजाम आहे, आपण बार येणार नाही. याचे फौजेची समजावीस नाहीं तोंपर्यंत नागपूर सोडून आपणांवर येवत नाही. तावत्काल मुलकांत पैका घ्यावा, फौजेचा जथ पाडावा, चद्रपुरीहून कांही तोफा आणविल्या आहेत या मसलतीवर आजीवर गेले. मुलकांत पैका घेतात. नागपूर चंद्रपूर आलजपूर तीनी रोख भरून आहेत, पुढें कोणीकडे जातील पाहवें. हे तर आद्यापि समजाविसीच्याच घोरांत आहेत. किमान पक्षी आणखी * * * दिवस लागतील. हा शह वारेल तेव्हां याचे * * * (मल?) कापुराकडे होईल. प्रस्तुत यास हे मसलत भारी आहे. ईश्वरी कृपेनें व श्रीमंत राजश्री * * * स्वामीच्या प्रतापें व आप * * * सेनाधुरंधर यांचें पारपत्य करून * * * तात त्याची चित्तवृत्ति सर्व आपणां-तडे आहे. परंतु आवघडोन कुपेचीं पडिले आहेत. याचा पेंच वारणें अगत्य स्वामीस आहे. उभयतां कारभारी नवे जुने यांस आजपर्यंत वेऊन चालविले, सेनाधुरंधर यांचे येण्यामुलें निकड जाऊन गाठावें हें संकट प्राप्त. वडतां घडेल ते खरें. मेहनतीस कसुर करीत नाहीं. होईल तें वर्तमान वरचेवर लिहीत आहे. बहुत काय लिहिणें? लोभाची वृद्धि जाहली पाहिजे हे विनंति.

¶ Naro Krishna Joshi writes from Nagpur to Sakharam Bapu, explaining the situation of the Bhonsle brothers and their monetary difficulties, and assuring that they were trying their utmost to come and join the Peshwa's forces as soon as possible. This letter appears to be a copy of No. 63.

No. 71]

[8-12-1774

पौ छ २४ सवाल

खमस सबैन

मार्गेश्वर मास

श्री

राजश्री नारो आनंदराव गोो यासी

सुा खमस सबैन मया व अलफ. तुम्ही छ २८ रमजानचे पत्र पाठविले ते खरवडीचे मुकामी पावले. लिहिले वर्तमान सविस्तर कललें. उदईक टोक्याचा

मुकाम आहे. सुरत अठाविसीत लौकर जातो म्हणोन लीा ते कलले उत्तम आहे. लौकर जाऊन पोहचणे. तीर्थस्वरूप खानदेशांत आहेत. कदाचित पलीन गुजराथेकडे जाऊ लागल्यास तुम्ही वातमी राखोन वरचेवर लिहीत जाणें. तुम्हीं सावधतेन राहात जाणें. जाणिजे छ ४ सवाल.

¶ *Naro Anandrao Keskar is asked to proceed to Surat and to watch the movements of Dadasaheb.*

No. 72]

[10-12-1774

श्री

तीर्थस्वरूप राजश्री त्रात्या
वडिलाचे सेवेसी

अपत्ये जनार्दन राम ठोसर दोनी कर जोडून साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील क्षेम ताा छ ६ सवाल मुकाम पुरंदर येथे वडिलाचे आसीर्वाद सुखी असे विशेष. वडिलाकडून पत्र येऊन साभाल होत नाही. तरी सदैव आसीर्वाद पत्री संतोषविले पाहिजे. श्रीमंत दादासाहेब सुरते आलीकडे आठे म्हणोन ऐकितो. त्यास इग्रजानी सलुकाची बोली लाविली असतां त्यास आलीकडे घेऊन आले. तस्मात् त्यांची लबाडीसी वाटते. मागे सुज्यातदौल्यासी सलुकाची बोली लाऊन त्यांस दगा केला. अशा नाना प्रकारे इग्रज्याच्या लबाड्या लोक सागतात, आण खरेपणाहि बोलतात. परंतु ह्या कालात विस्वास ईश्वराखेरीज कोणाचाहि धरावयाचा नाही. आपले फौजेतहि प्रकार आततेचा थोडकाच आसेल. याजकरिता कालासारखी सावधता बहुत राहिली पाहिजे. ईश्वर सर्व गोष्टी पार पडीलच. कोणे गोष्टीची चिंता नाही. मी लेकराने आपणास ल्याहावेसे नाही. सर्व अर्थ वडिलाचे चिंतात आहेतच. परंतु आमचे सर्वांचे लक्ष आपले ठाई आहे, यास्तव लीा आहे. तीर्थरूप दादांची शरीरप्रकृत बरी आहे. तीर्थस्वरूप अंताजीपंत व चिरंजीव विठोबा व सर्व मनुष्ये सुखरूप आहेत. बहुत काय लिहिणे हे विज्ञापना.

¶ *Janardan Ram Thosar reports to Haripant Tatya the rumour about the English having joined Raghoba, contrary to the negotiations which they have opened with the Barbhais, which clearly shows—says the writer—that they mean some treachery as was seen in their dealing with Suja-ud-daula.*

श्री

राजश्री नारोपंत गोसावी

यांस

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्रीा फतेसिंगराव गाईकवाड दंडवत विनंती उपर—येथील क्षेम जाणून श्वानंदलेखन करीत आसिले पाहिजे विशेष. छ १ सवालचें पत्र पाठविले ते छ ४ सवाली पावले. लेखनार्थ ध्यानास येऊन परम संतोष जाला. राजश्री जनार्दन रायाजीहि येऊन सामील जालेच आसतील आथवा आकलेसरपावेतों येऊन सामील होतील. आकलेसरापुढें थोडक्या सामानासी न यावे. सर्व फौज येकत्र होऊन बुणगे मागे ठेऊन सडे होऊन यावे. रेवेचा उतार जो सोईस पडेसा आसेल तेथे उतारोन रातवा खपून जलद येऊन पोहचावें. बुणगे व्यारे सोनगड या रानात आथवा राजपिपलेकर भेटलीया त्याच्या रानात चारापाणी याची सोये पाहोन ठेवावें. दोनहि फौजा मिलोन यांचा जथ तुम्हापेक्षा भारी, यास्तव खडे होऊन रातवा खपून यावे, हे सूचना लिहिली आसे. मग तुमच्या विचारे ठराव होईल तो खरा. राजश्री हरिपंत तात्या यांची पत्रे छ २७ सवालची आली. त्यांतील मजकूर राजश्री गबाजी बलाल यास लिहिला आहे त्याजरून कळ येईल. ते समीप आले, यैसी वदंता श्रीमंताच्या लस्करातहि आहे व आम्हाकडेहि आहे. चापानेर प्रांतीचे लोक गुरेढोरे पलवितात. परंतु आमचे कासीद गेले आहेत ते पत्रें घेऊन आलिया तुम्हास लेहोन पाठऊ. साष्टीस इगरेज आहे इतके मात्र आपण लािा होते, परंतु त्याने बिघाड करून साष्टी घेतली किंवा उगाच येऊन ठरला आहे हे सविस्तर ल्याहावे. वरचेवर पत्री कुषल वृत लेहोन संतोषवीत आसावें. तुमचे पत्र हरिपंतास लिहिले ते त्याजकडे रवाना केल. कलावे. राा छ ६ माहे जिलकाद. बहुत काय लिहिणे कृपा आसो द्यावी हे विनंति [मोर्तब]

¶[Fatesing Gaikwad to Naropant Keskar, communicating to him the route by which he should enter Gujarat.]

No. 74]

[12-12-1774]

श्रीशंकरप्रसन्न

श्रीमंत राजश्री तात्या

स्वामीचे सेवेसी

विनंति सेवक राजाराम खंडेराव कृतानेक सांा नमस्कार विनंती. येथील कुशल ताा छ ८ सवाल मुाा नामपूर जाणौन स्वकीय लेखनाज्ञा केली पाहिजे विशेष.

आमची माणसे बातमीस नवापुरास राा शकराजी खडेराव याजकडे गेली होती, ती काल आली. वजिनस पत्र त्याचे आले ते सेवेसी पाा आहे. प्राा होईलच व पालेकर सिपाई मुजरद फकीर होऊन श्रीमताचे लस्करात गेला होता. लस्कर झाडून पाहून आला. त्याण सांगितले की दाहा हजार फौज आहे. सरदार मानाजी फाकडा व सखाराम हरि व मानाजी गाईकवाड वगैरे आठ दाहा हजार आहेत. इंग्रज(ज) दोन हजार आहे. खासा इंग्रज सुरतेस गेला आहे. लग्नाचे निमित्त करून सुरतेस जाऊन बसला आहे. हे त्याचा मार्ग पाहातात. फौजेचा मुकाम व्याऱ्याहून पलीकडे साता कोसावर मांडवीचे सदैत कडोदचे आसपास आहे. व्याऱ्यावर आद्याप कोणी आले नाही. फौजेतील बोलवा की, इंग्रजाचे याचे आंतःकरण शुध नाही, म्हणून लग्नाचे निमित्त करून सुरतेस गेला. दोन हजार याजवळ रखवालीस ठेविले आहेत. त्याची चौकी श्रीमंताचे गोटासभोवती आहे. आलीकडे पाय द्यावयाचा विचार नाही. याप्रो बोलवा माणसाने सांगितली. आपणास कलावे. तळेगावाने कोकणचे मार्गे च्यार पलटणे गेली म्हणून आपले लस्करात बाजारी वर्तमान आहे, तें खोट येणेप्राा सेवेसी कलावे म्हणून विनंतीपत्र लिा आहे. बहुत काय लिहिणे कृपेची वृधि करावी हे विनंती.

¶Rajaram Khanderao writes to Haripant Tatya, communicating news acquired by spies from the camp of Raghoba.

No. 75]

[14-12-1774

श्री

सेवेसी रावजी अनंत. चेरणावरी मस्तक ठेऊन विज्ञापना येसी जे. सेवकाचें वर्तमान छ १० सवालपावेतों येथास्थित असें. अज्ञा घेऊन निवालों तो छ २४ रमजानीं हातगडास पावलों. आज्ञेप्रमाणें घाटाचा वंदोबस्त करून मौज राहुडें येथें राहून मार्गाचें नाकें धरून बसलों असों. रहदारी गेल्या आल्या माणसाचा झाडा चौकशी * * * * रहदारी पुणें नाशिक [दोन ओळी मजकूर फाटला आहे.] कागद गुजराथी मारवाडी यांचे अतिशये सांपडतात; वाचत नाहीत, म्हणून सेवेसी पाठविले असेत. वरकड उदमी वाणी चांदवड धोडप नाशिक प्रांतींहून सुरगाण वासदें रामनगर जव्हारपावतों लमाणदेखील ह्याच मार्गे जातात येतात. वरकड गांव अठवडे बाजारकरी नेहमीच जात येत आहेत. श्रीमंत दादासाहेब कडोद तापी तीरानें आहेत. गोविंदराव गाईकवाड पेटलादेसच आहे. फत्तेसिंग बडोदियास आहेत. तिकडील मारवाडी येतात ते

सांगतात. सेवेसी कळावें. अवरंगावाजेहून नवाबाकडून हत्ती दोन सुरतेस गेले होते. त्याजबराबर सरकारचे जासूद राजश्री जिवाजीपंताकडील व दस्तकें आपलीं होतीं ते सुरतेहून ह्याच मार्गे गेले. इकडे चिमणरायाचा दंगा आहे. दो गांव जाहाडून नेले. कावनईकडे कोलियाचा दंगा आहे म्हणून येकतों, त्यास सेवेसी कळावें. जासूदजोडी व गाडदी येक रोजमुन्याकरिता पाठविले आहेत. सेवेसी श्रुत होय हें विज्ञापना.

¶“ *Dadasaheb is at Kadod on the Tapti, Govindrao Gaikwad is at Petlad and Fatesing Gaikwad at Baroda,*” writes *Ravji Anant*.

No. 76]

[15-12-1774

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य

राजश्री नारोपंत नाना

स्वामीचे शेवेसी

पो कोनेर रघुनाथ कृतानेक साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ ११ सवाल गुरुवार प्रहर रात्र जाणून स्वकीये कुशल लेखन केले पाहिजे विशेष. दौलतराव घाटपार जाला. याउपर त्याचे मागे लागू नये. आता उलटून सुरतेचे नजीक यावे. इकडे आल्यावर जसी मसलत करणे त्याप्रमाणे केली जाईल. तूर्त तापीपार पाचसे स्वार पाठऊन नरोतमाचा पाठिलाग करून उधळून द्यावा आणि आपण खासा स्वारी फौज सुधा सुरतेकडे यावे. चहूकडे धावधाव केल्यास मसलत लांबणीखाली पडती. आधी तापीपार पाचसे स्वार पाठविले म्हणजे नरोतमाचे खूळ मोडलेसे होईल; म्हणजे सुरतेची मसलत कलेल; तैसी केल्यास गुंता नाही. दुसरे माहालचा बंदोबस्त होऊन तूर्त रुपया हातास येईल. हांगामाचा दिवस गेल्यावर रुपया येणे कठिण पडेल; यास्तव सर्व वेध टाकून सुरतेचे नजीक येऊन माहालचा बंदोबस्त व सुरतेची मसलत करावी यात उत्तम पक्ष आहे; तर आधी तापीपार पाचसे स्वार रवाना करावे. आपण खासा इकडेस यावे. पुढे येकदोन पथके चांगली निवड करून पुढे पाठवावी. ते धोबी घाट व छिपा घाट लुटून शहरचे आसपास झाडझपट करून माधारा उलटून च्यार कोस मुकाम करावा, याप्रमाणे तूर्त केल्यास उत्तम आहे. वरकडी मार आपणासी बोलिलो त्याप्रमाणे पत्रे लिहून पाठविले आहे. त्याचे

उत्तर आल्यास लिहून पाठऊ. आपण नजीक आल्यावर आम्हीच येऊन पोहचतो. कलावे बहुत काये लिहिणे लोभ करावा हे विनंती.

¶ *Koner Raghunath to Naropant, proposing to him the steps to be taken to arrest the progress of Narottamdas and defeat him when he crosses the Tapti.*

No. 76A]

[15-12-1774

श्री

राजश्री नारो आपाजी स्वामी गो यांसी

विनंती उपरी. तीर्थस्वरूप राजश्री दादासाहेब पलोने जात आहेत. दरमजल जातात. आपल्या फौजा सड्या होऊन जात आहेत. त्यांजकडील मंडळी झाडून त्यांजबा गेली. त्यास सदाशिव रामचंद्र व भिडे व काणे व आवाजी महादेव, नातू वगैरे मंडळीची मुलेमाणसे पत्र पावताच किलोकिल्यास बंदोबस्तीनें खाना करणे. सदाशिव रामचंद्र याची किले रायगडावरी घालणे. आधी काम हे करणे. कोणाची रदबदल न आईकतां काम करून कोणाची कोठे माणसे खाना केली त्याचा जापता लेहून पाठविणे. पत्र पावतांच भीड न धरतां करणें. जाणीजे. छ ११ सवाल. बहुत काय लिहिणें हे विनंती.

¶ *Nana Fadnis orders Naro Appaji to arrest and imprison at different forts the families of Sadashiv Ramchandra and other helpmates of Raghunathrao, who had accompanied him in his flight into Gujarat. The paper supplies the names of the principal adherents of Dadasaheb.*

No. 77]

[16-12-1774

पौ छ १२ सवाल

खमस सबैन

श्री

विनंती विशेष. आपण लिहिले की तुम्ही व मोगल मिलोन नरोतमास शहरांत येऊ न देणे. थैसियासी हे सामर्थ्य आम्हास असल्यास आम्ही प्रतिबंधात कशास बसतो? चातक पक्षाप्रमाणे फौजेची प्रतीक्षा करित होतो; त्यास आवर्षणाचा प्रकार दिसोन आला. इंग्रेज व मोगल सरकारचे ममतेत असते, तर सरकारची मामलत काढून नरोतमाचे स्वाधीन मामलत काये म्हणून करिता? आणि नरोत-

मास उतेजन काये म्हणून देते? तुमचे मामलतीविसी मोगल इंग्रजास पत्रे पाठवितो म्हणून आपण लिहिले. त्यास केवळ पत्र पाठविल्यानेच मोगल दहशत खाऊन मामलत स्वाधीन करितो येसे दिसोन येत नाही. येविसीचे हुजुरचेहि पत्र मोगलास व इंग्रजास आलेच हंते; परंतु घडोन आले नाही. हा प्रकार जाणून फौजेची खानगी जाली आहे. आपणास विदितच असेल. लिहावेसे नाही. नरोतमदास हसोटचे भैदानात आहे तो फौजेचा जोर पोहचाऊन हस्तगत होईल. दौलतराव या प्रांती होते तेव्हा त्यास नरोतमदास आपले मदतीस बोलावीत होते, परंतु त्यानी मान्य केले नाही. कूच करून गेले. नरोतमास फौजेसी लडावयास सामर्थ्य नाही हे जाणून नरोतमाने चार दिवसाचा कासीद अजुरदार अजुरा सेंभर रुपये करार करून श्रीमंत राजश्री दादासाहेब याजकडेस पाठविला आहे. दौलतराव यांनी मदतीस सामील व्हावे याप्रमाणे दौलतराव यास पत्र आणविले आहे. मारनिले तो कूच करून गेले. त्याचा मोकाम काल बुधवारी सोनगडचा होता येसे येकतो. कदाच श्रीमंताचे पत्र दौलतराव यास मार्गी येऊन पोहचल्यास माघारे फिरती द्यास्तव तिकडील बातमीत असावे. काल येथे बाजारी वर्तमान आले आहे की उभयेतो श्रीमंताची लडाई होऊन जेष्टाचा मोड जाला. जेष्टानी काढावा काढून पिंपलनेराचे रोखे निघोन आले आहेत. पाठीवर सरकारची फौज आहे, येसे वर्तमान आले आहे. सत्यमिथ्य न कले. वर्तमान आले ते लेहून पाठविले आहे. आमचे विचारे आपण अद्यापि गायेकवाडाचे परगण्याचे जपतीचाच प्रकार चितात आणून त्या खोऱ्यातच मोकाम आहे हे उपयोगी नाही; यास्तव आपले विचारास येईल तर शहरानजीक दुकोसी तीकोसी येऊन मोकाम करावा. येणेकरून मोगल इंग्रेज याजवर इब्रत पडोन जावसाल करतील. येथोन जपतीचा जो बंदोबस्त करणे तोहि घडोन येईल; यास्तव आधी हसोटाकडेस फौजेची खानगी करून व रासे कुंभारी येथे येऊन मोकाम करावा हे उपयोगी आहे. मग जे आपली मर्जी व धण्याची आज्ञा ते प्रमाण. बहुत काये लिहिणे लोभ करावा हे विनंती.

पो गोविंद रघुनाथ व गंगाधर रघुनाथ साा नमस्कार विनंती. लिला परिसोन सविस्तर ध्यानास येईल. फौज हे प्रांती आल्यासारखे सरकार तालुकेचा बंदोबस्त शत्रूचे पारपत्य होऊन आपला नक्ष व्हावा म्हणोन विस्तरें लिहिले असे. मनन करून जे कर्तव्य ते करावें. बहुत काये लिला. कृपा केली पाा हे विनंती.

¶The writer reports that Narottamdas of Hasot has sent an appeal for help to Raghoba. He also refers to a skirmish between the Peshwa's troops and those of Raghoba.

श्री

राजश्री नारोपंत गोसावी

यास

८ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्री फत्तेसिंगराव गाईकवाड
 दंडवत विनंती उपरी. येथील क्षेम जाणून श्वानंदलेखन करीत असिले पाहिजे
 विशेष. तुम्ही व राजश्री जनार्दन रायाजी व राजश्री गोविंद वासुदेव फौजसुधा
 ल ८ सवालीं प्रा चिखली येथे आलेस. कसवे घणदेवीनजीक मुकाम केला
 येसे उभयेतानी लिहिले होतें परंतु आपले पत्र नव्हतें. येसे नसावे. सदैव पत्रीं
 कुशलवृत्त लेहोन संतोषवीत असावे. हे कासीद तातडीने खाना केले.
 आपल्याकडील पत्रास उशीर लागेल याजमुले खाना केले किंवा आपल्याकडूनच
 पत्र ल्याहावयास आलस आला हे न केले. याउपर जो कासीद येईल त्याज-
 समागमे आपले पत्र आगत्य पाठवीत जावे. कितेक आर्थ उभयेतास लिहिले
 आहेत ते निवेदन करतील त्याजवरून कले येईल. साराप कोणेविशीं गुंता
 न करितां दालमध्ये मार्गी टिकोन राहिले तर त्याजपासीं येऊन त्यांचे पारपत्य करावें.
 कदाश्चित् तार्पीतीरी न टिकले आणि व्यारे सोनगड याच्या [शिक्षा] आसण्यास
 जाऊन टिकले तर तेथे जाऊन त्यांचे पारपत्य करून तो वेध तोडावा. तो वेध
 तुटल्याविना मुलूकचे जमीदार येऊन रुजू होणार नाहीत यास्तव ते कार्य आविलंबे
 करावें अथवा ते टाळा देऊन सोनगडची सरद ठाकून नवापूरच्या सरदेत गेले
 मग त्यांचा पाठिलागहि करावयाचें प्रयोजन नाही. तो आर्थ दोहीतून येका
 प्रकारें जालिया आविलंबे रेवातिरास यावे. इकडीलहि सामान रेवातिरी येऊन
 सामील होईल. जथहि पडेल. शत्रूचे पारपत्यहि होईल. यैवजहि प्रविष्ट होईल.
 यैवजाविशीं चिंता न करावी. आपल्यासी राजश्री गोपाल नायेकांनीं मान्य केलें
 आसेल तेणेप्रमाणे यैवज दोन दिवस आगे मागे प्रविष्ट होईल यांत आतर होणार
 नाही. आज आकरा महिने माहा संकटांत यास्तव आपल्यास इतके लिहिणे
 लागलें. आपणहि विवेकी आहेत विशेष काये लिहिणें. रा ल १२ माहे शवाल
 बहुत काय लिहिणे कृपा कीजे हे विनंती.

No. 79]

[13-12-1774]

पौ छ २३ सवाल खमस
सबैन मार्गेश्वर मास

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पोष्य हरि बलाल साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ ९ सावल जाणून स्वकीये कुशल लिहीत जावे. विशेष. राजश्री फतेसिंगराऊ गायकवाड याणी राजश्री आंतोबा बाबा याचे वधूस तस्ती देतात. आरबाच्या वराता केल्या आहेत म्हणोन कळले. त्याजरून तुम्हास लिहिले आहे तर तुम्ही राजश्री फतेसिंगराऊ यास लिहून उभयेता वधू मारनिलेचे तेथे त्याजवल आहेत त्यास आपणाजवल आणून आम्हाकडे पाठवावे. कदाचित सोडावयास दिकत करतील यास्तव तुम्हास लिहिले आहे, तर उभयेताची सुटका होऊन आम्हाकडे येत ती जेष्ठ करावी. बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶ Hari Ballal writes to Naropant Keskar asking him to release Antoba Baba and his brothers from the confinement of Fatesing Gaikwad and send them on to the writer.

No. 80]

[19-12-1774]

पौ छ १९ सावान सुा
खमस सबैन

श्री

राजश्री नारोपंत गोसावी,
यांस

ॐ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्री फतेसिंगराव गाईकवाड दंडवत विनंती उपर. येथील क्षेम जाणून श्वानंदलेखन करीत असिले पाहिजे विशेष. आपण फौजसुधा प्राा तेलाडी येथे येणें जाले. पुढे तापीतिरास आगमन जालेच असेल. तदनंतर सर्व कामे येकीकडे ठेऊन राजश्री जनार्दन रायाजी व राजश्री गोविंद वासुदेव यास फौजसुधा घेऊन आधी आकलेसरास येणे. नरोतमदास यानें श्रीमंताची ठाणी व कमाविसदार उठऊन श्रीमंत राजश्री

श्री

राजश्री नारोपंत गोसावी

यास

८ अखंडितलक्ष्मीआळंकृत राजमान्ये श्री फत्तेसिंगराव गार्डकवाड दंडवत विनंती उपरी. येथील क्षेम जाणून श्वानंदलेखन करीत असिले पाहिजे विशेष. तुम्ही व राजश्री जनार्दन रायाजी व राजश्री गोविंद वासुदेव फौजसुधा छ ८ सवालीं प्रा चिखली येथे आलेस. कसवे घणदेवीनजीक मुकाम केला येसे उभयेतानी लिहिले होतें परतु आपले पत्र नव्हतें. येसे नसावे. सदैव पत्रीं कुशलवृत्त लेहोन संतोषवीत असावे. हे कासीद तातडीने रवाना केले. आपल्याकडील पत्रास उशीर लागेल याजमुळे रवाना केले किंवा आपल्याकडूनच पत्र ल्याहावयास आलस आला हे न केले. याउपर जो कासीद येईल त्याज-समागमे आपले पत्र आगत्य पाठवीत जावे. कितेक आर्थ उभयेतास लिहिले आहेत ते निवेदन करतील त्याजरून कलो येईल. साराप कोणेविसीं गुंता न करितां दालम्ये मार्गी टिकोन राहिले तर त्याजपासीं येऊन त्यांचे पारपत्य करावें. कदाश्चित तापीतीरी न टिकले आणि व्यारे सोनगड याच्या [शिक्षा] आसरियास जाऊन टिकले तर तेथे जाऊन त्यांचे पारपत्य करून तो वेध तोडावा. तो वेध तुटल्याविना मुलूकचे जमींदार येऊन रुजू होणार नाहीत यास्तव ते कार्य आविलंबे करावें अथवा ते टाळा देऊन सोनगडची सरद टाकून नवापूरच्या सरदेत गेले मग त्यांचा पाठिलागहि करावयाचें प्रयोजन नाही. तो आर्थ दोहीतून येका प्रकारे जालिया आविलंबे रेवातिरास यावे. इकडीलहि सामान रेवातिरी येऊन सामील होईल. जथहि पडेल. शत्रूचे पारपत्यहि होईल. येवजहि प्रविष्ट होईल. येवजाविसीं चिंता न करावी. आपल्यासी राजश्री गोपाळ नायकांनीं मान्य केलें आसेल तेणेप्रमाणे येवज दोन दिवस आगे मागे प्रविष्ट होईल यांत आतर होणार नाही. आज आकरा महिने माहा संकटांत यास्तव आपल्यास इतके लिहिणे लागलें. आपणहि विवेकी आहेत विशेष काये लिहिणें. सा छ १२ माहे शवाल बहुत काय लिहिणे कृपा कीजे हे विनंती.

¶Fatesingrao Gaikwad to Naropant Keskar asks him to oppose Daulat Baburao the Prabhu Sardar and punish him.

No. 79]

[13-12-1774]

पौ छ २३ सवाल खमस

सवैन मार्गेश्वर मास

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री

नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पोष्य हरि बलाल साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ ९ सावल जाणून स्वकीये कुशल लिहीत जावे. विशेष. राजश्री फतेसिंगराऊ गायकवाड याणी राजश्री आंतोबा बाबा याचे वधूसू तस्ती देतात. आरवाच्या वराता केल्या आहेत म्हणून कलले. त्याजवरून तुम्हास लिहिले आहे तर तुम्ही राजश्री फतेसिंगराऊ यास लिहून उभयेता बंधू मारानिलेचे तेथे त्याजवळ आहेत त्यास आपणाजवळ आणून आम्हाकडे पाठवावे. कदाचित सोडावयास दिकत करतील यास्तव तुम्हास लिहिले आहे, तर उभयेताची सुटका होऊन आम्हाकडे येत ती जेष्ट करावी. बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶ Hari Ballal writes to Naropant Keskar asking him to release Antoba Baba and his brothers from the confinement of Fatesing Gaikwad and send them on to the writer.

No. 80]

[19-12-1774]

पौ छ १९ सावान सुा

खमस सवैन

श्री

राजश्री नारोपंत गोसावी,

यांस

ॐ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्री फतेसिंगराव गाईकवाड दंडवत विनंती उपर. येथील क्षेम जाणून श्वानंदलेखन करीत असिले पाहिजे विशेष. आपण फौजसुधा प्राा तेलाडी येथे येणें जाले. पुढे तापीतिरास आगमन जालेच असेल. तदनंतर सर्व कामे येकीकडे ठेऊन राजश्री जनार्दन रायाजी व राजश्री गोविंद वासुदेव यास फौजसुधा घेऊन आधी आकलेसरस येणे. नरोतमदास यानें श्रीमंताची ठाणी व कमाविसदार उठऊन श्रीमंत राजश्री

दादासाहेबांचे तरफेची ठाणी वसविली. वसूलहि घेत आहे. यास्तव आमचे काम राहिले तर च्यार दिवस आगेमागे होईल परंतु हे सरकारचे काम आधी केले पाहिजे. नाहीतर दिवसगत लागल्या तो जमेल व कारभारी सरकारचे त्यांचा शब्द आम्हास व तुम्हास लागेल. म्हणतील की फौज सरकारची व तुमची जवळ असतां त्याचे पारपत्य कसे न केले. यास्तव आधी नरोतमाचे पारपत्य करून प्रा उरपाड प्रा हासोट व प्रा आकलेसर येथील ठाणी त्यानें उठऊन आपली ठाणी वसविली आहेत ते मारून काढून सरका [शिक्षा] रची ठाणी वसवावी. जुने कमाविसदार सरकारचे नरोतमाने काढून दिले आहेत त्यांची स्थापना करून त्यांची पत्रे उभयेता कारभारी यास लेहोन घेऊन राजश्री गोपाल नायेकाकडे रवाना करणें ते प्रविष्ट करून उतरे पाठऊन देतील. या कर्मास च्यार दिवस लागतील तर लागोत परंतु नरोतमाचे पारपत्य आगत्य करणे. त्याने चौदा माहाल श्रीमंताच्या विभागाचे तितकेच्या सनदा आणिल्या आहेत तो फैला कामाचा नाही. कदाचित तुम्ही म्हणाल कीं आम्हास सरकारची आज्ञा नाही, आणि ते काम आम्ही कसे करावे? तर हा ठाणी घेईल हे काही भविष्य त्यास उमजले नव्हतें की त्यानी तुम्हास आज्ञा करावी. सरकारची ठाणी उठविली आणि वसूल माहालापैकीं घेतो. दिवसेदिवस सिबंदी अधिकच ठेवील. सर्व पैका सरकारचा सिबंदीस खर्च करील. तो बलावल्या राजश्री गोविंदराव गाईकवाडहि त्यांस साहेब होतील. तेव्हा फैलावाखाले गोष्ट पडेल. मग भारीच प्रेतन करावा लागेल. यास्तव सरकारचे आज्ञेची वाट न पाहाता आधी त्याचें पारपत्य करणे. त्याने वसूल तुम्हादेखता न्यावा हे विहित नव्हे. उपहास-कारण आहे. यास्तव तो वसूल घेत असेल तो जप्त करून तुम्ही व उभयेता येक विचारे वसूल घेऊन दोही फौजेस रोजमरा देणे. याचा जावसाळ सरकारात पडला तर आम्ही करूं परंतु ते कायें आगत्य करावे. तो जातीने हास्तगत जाला तर फारच उत्तम आहे. तो निमकहराम धरून कारभारी याकडे पाठविल्या फारच संतोषी होतील यैसे आहे. यास्तव सत्वर आकलेसरास यावें. येवजाकरितां गुंतोन न रावे. तेथे आलिया सुरत माहाल पाठीमागे पडेल. आमित्रावर दबाव बसला. जमीदारहि येऊन भेटतील. येवजाचीहि तरतूद करून आपल्यास देतील परंतु सरकारकाम न विवडे ते आधी कीजे. सा छ १५ सवाल.

¶Fatesing Gaikwad to Naropant: presses with urgency the chastisement, without loss of time, of Narottamdas of Hasot who he adds if neglected would prove a great source of trouble.

पौ छ १९ सावान खमस सबैन

श्री

राजश्री नारोपंत गोसावी

यास

ॐ अखंडितलक्ष्मीआलकृत राजमान्ये श्री फतेसिंगराव गाईकवाड दडवत विनंती उपर. येथील क्षेम जाणून ध्वानंद लेखन करीत असिले पाहिजे विशेष. आपल्यास दोन च्यार पत्रे पाठविली परंतु येकहि उतर न आले. येसे नसावे. सदैव पत्रां कुषळ वृत्त लेहोन संतोषवीत असावे. सविस्तर वृत्त राजश्री जनार्दन रायाजी व राजश्री गोविंद वामुदेव यास लिहिले आहे तो आर्थ ध्यानास आणून सत्वर रेवा उतरतिरास यावे म्हणजे सर्व घडोन येईल. कनिष्ठाकडील फौज रेवातिरास येणार येसा विचार आहे. ते रेवातिरास पोहोचली नाही तो आपण रेवा उतरले म्हणजे मसलत सिधीस गेली या प्रा आहे. यास्त(व) कोणेविसी गुंता न करिता रेवा उतर तिरास यावे हे तर्क नार उतम आहे. येसी येणार नाही. कदाश्चित कनिष्ठाची फौज रेवातिरास आली तर मग उतरावयास गुंता पडेल. दिवसगत लागेल. शत्रु जमतील यास्तव पत्र पावताच रेवा उतरतिरास यावे. हे लग्न घटिका आहे तो समये चुको न द्यावा. इतका प्रेन उभयेता कारभारी यानी व राजश्री गोपाल नायेकानी करून तुमची रवानगी फौजमुधा केली त्याचे सार्थक हे आहे. तक चुकालिया मनसुबियास धका आहे. सूज्ञास न समजे येसे नाही. विशेष लिहिणे उपरोध असे. आवसर चुको न द्यावा. आवसर गयो मेहुडा बरसे काह करेस येसा मासला आहे. तो आवसर हाच आहे. पैका न पावला म्हणवून हे तक जाऊ न द्यावी. पैका पावेल परंतु हे तक गेलिया येणार नाही. आपल्या न कले येसे नाही. रवाना छ १९ माहे सवाल बहुत काये लिहिणे हे विनंती.

¶Fatesing Gaikwad to Naropant asking the latter to move immediately to the Northern bank of the Nerbudda.

No. 82]

[20-12-1774]

श्री

श्रिया विराजित राजमान्य राजश्री

नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

सां बहिरो रघुनाथ मेहदळे कृतानेक सा नमस्कार विनंती. येथील क्षेम जाणोन स्वकीये कुशल ल्याहावयासी आज्ञा करून साभाल करीत असिले पाहिजे विशेष.

सुरतचे आमलाचे बदोबस्ताकरिता सरकारच्या सनदा स्वामीस आहेत त्या व आम्ही आपले पत्र आलाहिदा लेहून खेप्याबराबर रवाना करणार तो सास्टीस इंग्रज आला. त्याणी मदतीस सुरतहून लोक आणिले आहेत म्हणून सरकारात लेहून आले. त्यावरून सरकारची पत्रे आपणास व गाईकवाड यांचे फौजेस परस्परे सामील होऊन सुरतेस बंदी करावी म्हणजे सास्टीस इंग्रजास मदत येऊन पावणार नाही याप्रो ली आहे. त्याप्रा आपणास हे मातबर काम करण अवशक, त्यातच आमचे आमलाचा बदोबस्त होऊन जावसाल उगऊन व्यावयाची सोई आहे. मोगलाकडे दुसाला सरकारचा पैवज चालीस पनास हजार रुा येणे. त्याचा निकाल होऊन येई ते गोस्ट करावयाची सोईच आहे. बंदीचा मजकूर तरी शहरची बंदी करालच. यासिवाये बदर बलसाड व घणदेवी व नवसरी व उरपाड व जंबूसर इतक्या खाड्याचा बदोबस्त येक येक कारकून व से पनास माणूस ठिकाणो ठिकाणी पाटवाल तेव्हा येथास्तित "बंदी होईल. काडीमात्र जिनस शहरात जाऊ देऊ नये. येणेकरून आपली सलाबत टोपीकरावरी मातबर पडेल. येविसी सध्या येथहि इतकी बंदी जाली म्हणजे सास्टीस कदापि मदत येणार नाही. पायेबद लागोन इकडील मसलतीस टोपीकराची कमती पडोन आपला लौकी(क) चांगलाच होईल. सुरतचीच बंदी करू म्हटल्यास परिणाम नाही. सदरहू ठिकाणं लिहिली आहेत इतके स्थलाची बंदी जाली म्हणजे सुरतची जाली आसा विचार आहे. माहीतगारीने विनंती ली आहे. आमचे कारकून आपण आपले जवळ आणविले म्हणजे तेहि सविस्तर निवेदन करतील. आम्ही आपले खेप ठेऊन सरकारचे कासिदांबराबरच आम्ही आपली पत्रे रवाना केली आहेत. कृपा करून आमल सुरलित चाले ते गोस्ट केली पो. बहुत काय लेहू हे विज्ञापना.

¶*Bahiro Raghunath requests Naropant Nana to blockade the city of Surat and the creeks of Ghandevi, Orpad, Balsad and Naosari, to prevent succour reaching the English at Salsette.*

No. 83]

[22-12-1774

श्री

श्रिया विराजित राजमान्ये राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

सो बहिरो रघुनाथ मेहदले मुा पुणे कृतानेक सा नमस्कार विनंती. येथील कुशल ता छ १८ सवालपावेतो येथास्तित जाणून स्वकीये कुशल लिहीत

आसिले पाहिजे विशेष. शहर सुर(त) येथील आमल आम्हाकडे आहे. त्यास
 नरोतमदास याणी श्रीमत राजश्री दादासाहेबाकडून सनदा आणून मामलेतीत
 बखेड केले. त्यावरून सरकारात बदोबस्ताविसी विनंती केल्यावरून आपणास
 सनद दिली आहे त्या अन्वये स्वामीस पत्र पूर्वी लिा होते; उतर आले की आपण
 यावे बदोबस्त करून देऊ. तेव्हाच यावे तरी शरीरी पधरा विसी दिवस समाध
 नव्हते. त्यानतरी निघोन यावे यैशास इग्रज सास्टीस येऊन मोर्चबंदीचे
 उदेगात लागला आहे. आज दाहा दिवस जाले. सास्टीसनिध्व बेलांपूर
 तालुका, त्याचा बदोबस्त होऊन लडवई सरंजाम सुध्दा खबरदार असिले पो
 याजकरिता राहाणे जाले. यास्तव पेसजीचे सनदची नकल व प्रस्तुत लस्करा-
 तून दुसरी सनद स्वामीस आली ती पाठविली आहे, त्याप्रा नरोतमदास यासी
 तवी पोहचोन बदोबस्त स्वाम करितील, केला पाहिजे. सरकारचे कारकून दरक-
 दार व आमचे नाचे कारकून शहरात आहेत त्यास मोगल इंग्रज याही अटकाव
 केला आहे. याजकरिता शहरानजीक मुकाम करून उभयेतास पत्रे लेहून
 कारकून आपले जवळ आणवावे. सविस्तर निवेदन करून चाकरीत हाजीर
 राहातील त्या अन्वये आमल सुरत चाले, नरोतमदास ठिकाण लागे, हे येश
 स्वामीस येईल. आपण येश्वी आहेत तेथे विस्तारे काथे ल्याहावे? दुसरा
 अर्थ की इंग्रज सास्टीस आला आहे. त्याणी सुरतहून मदत आणविला
 असे. याजकरिता शाहारची बंदी केल्यास तंबी पोहचोन तिकडे पायेबंद
 लागोन लोक येणार नाही. हे सरकारकाम मातबरच आहे. येणे करून
 दोन्ही कार्ये सिध्दांतांत येतील. तीहि सत्वरच सेवेसी येऊन दाखल होवे यैसा
 विचार आहे. परंतु इकडील मसलत कितीक लाबल हा प्रकार कळत नाही.
 टोपीकराचे पारपत्यास येथून सास्टीस हशमी लोक, गाडदी व विसाजी कृष्ण
 बिनीवाले मातबर फौज रवाना जाले आहेत. थोडकेच दिवसी श्रीकृपेने परीमर्द
 जाल्यास जलदच निघोन येतो. राजश्री नारो आपाजीची येथूनहि लस्करात
 सुरत व भडोज येथे पायेबंद देण्याविसी पत्रे गेली आहेत. तिकडून फौज येईल.
 येणेकरून तिकडील माणूस इकडे इंग्रजाचे कुमकेस येणार नाही व येथेहि पराभव
 होईल. स्वामीनी कृपा करून आमचे कारकून आणऊन शहराची बंदी केल्यास
 बाहेर निघोन त्याच्याने लडाई करवत नाही. गैरा हरयेक दगा होणार नाही.
 बदोबस्त होऊन येईलच. नरोतमदास बाहेरचे आमलास बखेडा करित होता तो
 पळोन शहरात गेलाच असेल. शहरचे आमलात बखेडे मात्र त्याणी माडिले
 असेल. त्याचा बदोबस्त जाला म्हणेजे त्या प्राती सलावत पडोन दुसरा कोन्ही
 लबाडी करणार नाही. सरकारची पत्रे मोगले व इंग्रजे यासी आहेत ती आपलेकडे

पा आहेत. ती व आपण जरबची पत्रे लेहून बदोवस्त जाल्यास उत्तम आहे. न होये नरी हरयेक प्रकारे तबी पोहचऊन कारकून आमचे आपलेजवळ आणऊन ते माहीतगारीने विनती करितील त्या अन्वये कर्तव्यात आणिले पाहिजे. बहुत काये लेहू हे विज्ञापना.

¶ Bahiro Raghunath Mehendale asks Naropant Nana to attend promptly to the affairs of the city of Surat with which Narottamdas was interfering on the strength of the orders given him by Raghunathrao Dada.

No. 84]

[22-12-1774

पो ल २९ सवाल सन खमस सवैन.

श्री

सेवेसी नारो आपाजी कृतानेक नमस्कार विज्ञापना येथील वर्तमान तागाईत ल १८ सवाल पावेतो यथास्थित असं विशेष. साष्टीहून ल १६ सवालचीं पत्रं आलीं तीं व आनंदराव शिंदे यांचें पत्र रेवदंडीहून आलें तें व खिम सावंत भोंसलें वाडीकर यांचें व बालाजी गणेश तालुके देवगड व सुवर्णदुर्गहून पत्रं आलीं तीं पाठविली आहेत; त्याजवरून निवेदन होईल. श्रीमंत राजश्री दादा-साहेबांकडील मसलत लांबली यामुळें चाल करून शत्रूंनीं चाल केली. हिंदुस्थानांत मुज्यातदौले अंतरवेदींत येऊन यमुनेस पूल बांधतात, कर्नाटकांत हैदर नाईक बंकापुरास येतो म्हणऊन तिकडील वार्ता येतात. इंग्रजांहीं साष्टीस मोर्चे लाविले. फिंगी हवशी त्यांचे सामिलातीस; गुजराथेंत दंगा याप्रमाणें होते. आजिपावेतो सरदारांनीं लांबविले म्हणऊन म्हणावयास जागा होता. आतांच्या लांबण्यामुळें सरदार यांणीं लांबऊन बालगला (?) तन्ही होता. आतां इतकी फौज असोन कोणी जाऊन आडऊन गांठ घालून मसलत न लांबे असं होत नाहीं. ते गेले तेव्हां पुढें तन्ही याप्रमाणें फौजा नेहमी कोठवर राहाणार? तेव्हां प्रथम दिवसच आहे. खानदेश अवघा पायमल्लीखाले गेला व पैकाहि त्यानें घेतला. याप्रमाणें चहुंकडून रयतेस उपद्रव व खर्चाचें तोंड भारी. पैका सावकारितां कोणी कर्ज घावयासी दिकतच आहे. देशीं पांच हजार फौज असती तर इंग्रज इतकें न करितां. नेमणूक फौजाची जाली ते कागदांपत्रांतच फार करून आहे. येऊन समयास पोहचऊन कार्य होणें ते श्रीमंताच्या प्रतापें होईलच. परंतु लौकिकांत नीट दिसत नाहीं. धुळपकडील अरमार अद्यापि येत नाहीं. तीन कागद त्यांस जलद जलद पाठविलें ते येत तरी इंग्रजाचें पारिपत्य मुंबईस (सांप्रत्य) करून व लोक आंत घालून चहुंकडून येलगार होता; परंतु येतील. स्वामीच्या प्रतापें

नसरुडाचें पारपत्यें होईलच, परंतु संधि पाहून त्यानं बेइमानी केली. याउपरी निकड केली असतां दादासाहेबांकडील मसलत आटोपली म्हणजे सर्व गोष्टी चांगल्याच आहेत. फार लिहिलें म्हणऊन रागास न यावें. सेवेसी श्रुत होय हें विज्ञापना.

¶Naro Appaji writes to Nana that enemies are raising their heads in several quarters owing to the long protracted affair of Raghoba. He therefore urges the necessity of dealing with Raghoba in a speedy manner.

No. 85]

[23-12-1774

श्री

राजश्री नारोपंत गोसावी

यांस

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्री फतेसिंगराव गाईकवाड दंडवत विनंती उपर. येथील क्षेम जाणून श्वानंदलेखन करीत आसिले पाहिजे विशेष. ल. १५ सवालचे पत्र गल्याचे मुकामचे पाठविले ते पावोन लेखनार्थ आवगत जाला. राजश्री दौलत बाबूराव पलोन गेला. उभयेता कारभारी फौजसुधा आवरंगावादेस आले. नवाबाची त्याची भेट झाली. सिंदे होलकरहि जाऊन कारभारियास भेटले. श्रीमंत राजश्री दादासाहेब प्राा बेटावद तापीतिरीं माघारे आले. तिकडील सल्लख सत्वरच होईल म्हणऊन लिहिले ते कलो आलें. नरोतमदास साठोद्रा याने प्राा आकलेसर हासोट व उरपाड येथील ठाणी उठऊन आपली ठाणी बसविलीं होती त्याच्या पारपत्यास दीड हजार फौज व गारदी व तोफा पाठविल्या आहेत. त्याचा बंदोबस्त व सुरतेस कमाविसदार आठकेत ठेविले आहेत त्याची मुक्तता होऊन तेथील बंदोबस्त करावा हे दोन्ही कामे जाल्यावितरिक्त रेवातिरास येता नये, शब्द लागेल म्हणऊन लिहिले त्यास नरोतमदासाचे पारपत्य करावें. आकले (श्वर) व हासोट व उरपाड येथील ठाणी महताची उठऊन जुने कमाविसदार यांची स्थापना करून त्यांची पत्रे राजश्री बापूस व राजश्री नानास वेऊन रवा(ना) * * * * * तुम्हास व राजश्री जना(र्दन) * * * * * राजश्री गोविंद वासुदेव यांस * * * * * आहे ते काम टाकून दुसरे करता नये [शिक्रा] हे आम्हासहि उमजतें. त्याची पैरवी अगोधरच तुम्ही केली आहे उत्तम केले. आकलेसरचे ठाणें मजबूत ते फौजेच्या वाटेवर यास्तव ते सोडून हसोटास गेला. ते ठाणें कांहीं मज(बू)द नाही. त्याचा पाये सुटला. तो पलोन सुरतेस गेलाच आसिले आथवा जाईल. ते कार्य उरकलेच आसेल. सुरतेचा

विचार तर मोगलासीं व इंगरेजासीं गाठ, ते दिवसगतीचे कर्म. केवल फौजेच्या दबावानें करूं म्हणाल तर होणें नाही. त्या शहास फौज गुंतली म्हणजे खराबीस मूल आहे. लोकांचे देणे माथा चढेल, इकडील मोठी मसलत विचडेल. तेथील पारपत्य होणें नाही. श्रीमंत राजश्री दादासाहेब तीस पस्तीस हजार फौज व तीर्थरूप कैलासवासी दोन महिने बसले तेव्हां बंदी करून जो जावसाल जाला तो करून घेतला. त्याजवर राजश्री नागो राम दोन हजार फौज घेऊन आले. त्यानीं च्यार महिने बंदी केली तेव्हां धेंडे पलसे येसा बंदोबस्त करून गेले. तेथील बंदी करून जो जावसाल होईल तो करून व्यावा लागतो. दुसरा उपाय चालत नाही. यास्तव राजश्री गोविंद वामुदेव याजपासीं काही आमचे व काही सरकार फौजपैकी मिलोन हजार श्वार ठेवावे ते बंदी करतील. दाणा, घांस, लकडी शहरात जाऊ देणार नाहीत म्हणजे कमाविस-दारहि मुक्त होतील व आमलाचाहि बंदोबस्त होईल. नरोतमाचेहि पारपत्य होईल. बरकड फौज घेऊन आपण व राा जनार्दन रायाजी जैसे रेवा उतरतिरास यावें. राजश्री गवाजी बलालहि येथून थोडेसें सामान देऊन पाठविले आहेत. त्याची आपली भेट जालियास विस्तार सागतील. राजपिपलीयाच्या मुलकांत फौज आली म्हणजे तेहि सामानमुद्या सामील होतील. त्यास लिहीणें ते लिहिले आहे. राा गोविंदराव गाईकवाड यांच्या पारपत्याची तक हेच आहे. राजश्री लालजी पा महीपार आहे. तो तुम्ही रेवा उतरलेस म्हणजे राजश्री आपाजी गणेश व हाजू महता आम्हाकडील खेड्यास आहे तो राा लालजी पाटलास इकडे येऊ देणार नाही. सर्व मदार आपल्या आगमनावर आहे. राा छ १९ माहे सवाल बहुत काय लिहिणे.

¶Fatesing Gaikwad advises Naropant Keskar to try a blockade rather than involve himself in an open engagement with the English at Surat to bring them round as it would require less number of troops.

No. 86]

पौ छ २३ सवाल खमस

[24-12-1774

सबैन मार्गेश्वर मास

श्री

राजश्री नारोपंत गोसावी

यांस

७ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्रीं फतेसिंगराव गाईकवाड दडवत विनती उपरी. येथील क्षेम जाणऊन श्वानद लेखन करीत असिले पाहिजे विशेष.

सविस्तर वृत्त राजश्री जनार्दन रायाजी व राजश्री गोविंद वासुदेव यास लिहिले आहे तो आर्थ पुरतेपणें ध्यानास आणून राजश्री गोविंद वासुदेव याजपासी आपल्याकडील व आम्हाकडील हजार राऊत ठेवावे म्हणजे ते मुलकाचा व सुरतेचा व व्यारे सोनगड याचा बंदोबस्त करतील. बरकड फौज घेऊन आपण व राजश्री जनार्दन रायाजी यांसे सत्वर रेवा उतरतिरास यावे म्हणजे मसलत सिधीस पावल्यादाखल आहे. दिवसगत रेवा थैलतिरी यावयास लागली म्हणजे मसलतीसहि धका व खराबीस मूळ येसी तक आहे. राजश्री हरि उमाजी कनिष्ठाकडून शकटभेदास येणार की आम्ही राजश्री गोविंदरायास फौजसुधा घेऊन कारभारी याकडे जातो, तुम्ही रेवा न उतरणे, यासे सामोन तुम्हास गुंता करावयास आले आहेत. त्याच आतर्गत हाच की तुम्हास दिवसगत रेवा दक्षणतिरी लागली म्हणजे राजश्री लालजी पा कदम सामानसुधा कनिष्ठापासी येतील. फौजेचा जथ होईल मग कनिष्ठ रेवातिरास येऊन तुम्हास रेवातिरीच गोवतील. थैलतिरी उतरणे होऊ देणार नाहीत म्हणजे महसलतीस धका बसला. कनिष्ठाजी बाजी सेर जाली. मग आपण दरबारी लेहोन त्याचा बंदोबस्त करून यावा. काही पाऊ दिले आसतील, काही पुढे देऊ यांसेहि बोलले आसतील याजवरून या कर्मास प्रवर्तले आहेत. परंतु ज्या कार्यास तुम्हास फौजसुधा कारभारी यानी पाठविले आहे त्या मसलतीस धका बसोन नामदी आमच्या तुमच्या पदरास येईल यांसे हे कर्म आहे. यास्तव त्या न थैकता रेवा उतरतिरास फौजसुधा यावे. आपली आमची भेट जालिया जो मनसुबा उतम दिसेल तो करावयास येईल राँ छ २० माहे सवाल बहुत काये लिहिणे हे विनंती.

¶Fatesing Gaikwad importunes Naropant to cross to the North of the Nerbudda before his younger brother Govindrao steals a march on him.

No. 87]

[25-12-1774

श्री

राजश्री नारोपंत गोसावी

यांस

ॐ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्री फतेसिंगराव गार्डकवाड दंडवत विनंती उपर येथील क्षेम जाणून श्वानदलेखन करीत आसिले पाहिजे विशेष. छ १९ सवालचे पत्र पाठविलें तें पावोन लेखनार्थ ध्यानास आला. नरोतम किशोरदास बंधुसहीत हस्तगत करून फिरोन गल्यास फौजसवर्तमान आलेत,

बहुत उत्तम जाले. नरोतमासमागमे खबरदार माणसें व श्वार देऊन उभयेतां कारभारी याकडे खाना करावा आथवा त्यास वर्तमान लेहोन उतर आणऊन ते लिहितील त्याप्रमाणें करावें परंतु तोवर त्यास पारनेरीयास पाठऊन बहुत खबरदारीने रक्षावा. तो बखेडिया आहे यास्तव सूचना लिहिली आसे. विशेष लिहिले कीं याउपर सुरतेस सरकारचे कमाविसदार आटकाविले आहेत यास्तव सुरतकराचे पारपत्य करून कमाविसदारास स्थापून मग तापी रेवा फौजसुधा उतरूं. त्यास सुरत हसोटाप्रमाणे नव्हे की वरचेवर पारपत्य होईल. यास्तव पूर्वी लिहिले आहे त्याप्रमाणें हजार राऊत ठेवावे आणि सुरतेची बंदी करून तेथील बंदोबस्त करून घ्यावा. सर्व फौज घेऊन सत्वर रेवा उतरतिरास यावे. इकडील कार्य मोठें खराब होतें. येविसीचा विस्तार पूर्वी [शिक्का] राजश्री जनार्दन रायाजी व राजश्री गोविंद वासुदेव यास व तुम्हास लिहिले आहे तो आर्थ ध्यानास आणून ज्यात विशेष आर्थ साध्ये होये तें करावें. व्यारे व सोनगड या दोही स्थलांचा मजकूर उभयेतास लिहिला आहे तोहि ध्यानास आणून जे सोईस पडेल तेणेप्रमाणें योजून फौजसुधा सत्वर आगमन रेवा उतरतिरी होये तो आर्थ करावा. सुरतेच्या शहास येकरूप गुंतो नये. ते कार्य सावकासीचे आहे. बलेकरून साध्य होये ऐसें नाहीं. तजविजेनेच तेथील बंदोबस्त पूर्वापासून होत आला आहे. त्याप्रमाणेच प्रस्तुतहि केलिया उपयोगी. त्या शहास गुंतलिया निघता नये. खराबीस मूल होईल. विशेष ल्याहावें तर आपण सूझ असत. विस्तार काये लिहिणें. सुरतेस आडखावयाचे तूर्त न करावें. बाहेरील मुलकी बंदोबस्त जालाच आसिल. त्वरेने यावयाचे करावें. रा छ २१ माहे सवाल बहुत काये लिहिणे.

¶Fatesing Gaikwad congratulates Naropant on the capture of the rebel Narottam and asks him to come to his assistance without involving himself in an attack on Surat which he thinks would be a protracted affair. He advises a blockade in its stead.

No. 88]

[23-12-1774

श्री

श्रीमंत राजश्री नाना स्वामीचे
सेवेसी

पोष्य दत्ताजी नारायेण कृतानेक साष्टांग दंडवत विनंती. येथील वर्तमान ता छ १९ माहे सवालपर्यंत आपले कृपेकरून येथास्तित असे विशप. आपण पत्र पाठविले ते पावले. नरोतमाचे रखवालीची चौकसी उत्तमच आहे. लौकरीच पर्वतवासी करितो म्हणून लिहिले. येसियास आपण हे महत्कृत्य संपादोन येस

वेतले तेथे कोणेविसी चौकसीस अंतर होणार नाही. वसई साष्टीकडील बातमी पकी लिहीत जाणे म्हणून आज्ञा. त्यास खुशकीने वर्तमान यावयाचा मार्ग बंद जाला. तरीहि बंद जाल्या. कासीद वगैरे बंदी जाली. माणूस व कागदपत्र कोणाचा येऊ पावत नाही. वसईकडून माणूस व कागदपत्र पोहचत नाही. यासा प्रकार घडला आहे. परंतु हा कालपर्यंत हस्तगत नाही. किला बेजरब लडत आहे. कालपासोन वर्तमान आले आहे की, इंग्रजाने तल्यावर मोर्चा लाविला होता तो तोफाचे मारगिरीने उठऊन मागे हटविला व काही लोकहि इंग्रजाकडील मारिले. किला खबरदार आहे. पुण्याहून सरकारची मदतहि येऊन पोहचलीच आसेल व वसईहूनहि मदत गेली. यासे वर्तमान चहूकडून आले आहे. जिनसाची यादीप्रमाणे आणऊन पाठवितो. कृष्णमूर्तिका व सिसेगोल्या सचीन (?) सत्रा गावास पावते जाले. कृष्णमूर्तिका पके पाच मण व गोल्या पके दोन मण येणे प्रो महंत येन करून पावते केले. आमची बहीण कोहजगोर येथेन रेवाश्रानास आली होती. लस्करचे हंगामा येकोन येथे आम्हाजबल आली. हाली जाणार त्यास कृपा करून मार्गीचे दस्तक घोडी २ दोन स्वारीचे व बडतल माणसे यासे दस्तक द्यावयाची आज्ञा केली पाहिजे. दस्तक आले म्हणजे रवानगी करू. साष्टी शत्रूस हस्तगत जालियास येथें तोफा सरवती होईल हा येक प्रकार आहे तो प्रकार हा कालपर्यंत नाही. स्वस्त आहे. इंग्रजाचे विलायेती जाहाज लोक भरून साष्टीवर आले होते ते फुटले हेहि वर्तमान आले आहे. सारांष साष्टीचा किला खबरदार आहे. चौकीचे दोन बुरूज वेतले होते ते तोफाचे मारगिरीने सोडविले. मोगलास आपण पत्र पाठविणार आहेत. आतां ते सहसा न पाठवावे. पत्र पाठविल्यास आपणाकडूनच जाबसाल लागला यासे दिसोन येईल. नरोतमास हस्तगत केला. येणेकरून दबाव बराच पडिला आहे. यास्तव पत्र पाठविल्यास विलग दिसोन येईल. फौज शहरावर येईल हे येथे वर्तमान आहे. त्यास धोबी घाटाचे रखवालीनिमित्त चालीस पनास बरकदाज गाडदे दरवाज्याबाहेर धोबीघाटपर्यंत फिरत असतात. फौज आल्यावर त्याचा टिकाव होणे नाही. परंतु न केले. राजता धाऊन येतील आणि येखादा राउतास जाया करून जातील. यास्तव सूचना लीला आहे. बहुत काय लिहीणे लोभ करावा हे विनती.

¶Dattaji Narayan writes to Naropant Keskar complimenting him on the capture of Narottam. He also writes about the brave defence put up by the garrison of Salsette.

श्री

श्रीमत राजश्री नाना स्वामीचे
सेवेसी

पोष्य दत्ताजी नारायेण कृतानेक साष्टांग दंडवत विनती. येथील वर्तमान ता
छ २० माहे सवाले पावेतो आपले कृपे करून येथास्तित असे विशय. आम्ही
बाहेर लस्करात यावयाचा पैगाम मोगलासी लाविलाच होता. आपणासहि लिहिले
होते. त्यास काल भृगुवारी मोगलाने अजम जफर याबखान याचे विद्यमानें
आम्हास बोलाऊन खबरू बहुत प्रकार समाधान करून सांगितले की, तुम्ही
आपले ठाणियात जाऊन मामूलमाफीक मामलतीचे कामकाज करणे. आम्ही
उतर केले की, तुम्ही श्रीमंताचे निसवतीची मामलत काढून जेष्ठ श्रीमंताकडेस
मामलतीचा दखल दिवला हे वर्तमान आम्ही हुजूर श्रीमंतास लेहून पाठविले.
श्रीमंतानी येविसीचे बंदोबस्तास फौज खाना केली. सरदार फौजसुद्धा येऊन
पोहचले असता हाली तुम्ही आम्हास म्हणता की, ठाणिया जाऊन आपला आमल
करणे. त्यास हे गोष्ट आम्हास कसी घडल? श्रीमंतानी फौजसुद्धा सरदार
येविसीचे बंदोबस्तास पाठविले. त्यास बंदोबस्ताची कोणे प्रकार आज्ञा आहे
त्याप्रो बंदोबस्त जाल्याविना आम्हास ठाणियात जाता येत नाही. असो.
तुम्ही म्हणता तर आम्ही लस्करात सरदारास लेहून पाठवितो त्याचा जाब येईल
त्याप्रमाणे घडेल. यैसे जाबसाल जाले. तेव्हा मोगलाने उतर केले की तुम्ही
आधी ठाणियात जाऊन पत्र लिहिणे. त्यास आपले विद्यमान नाही. आम्ही
ठाणियांत कसे जावे? त्यास येविसी मोगलाने फारच दुराग्रह केला तेव्हा त्याचीहि
मर्जी रक्षून सरकारचेहि कामकाज बंदोबस्त होऊन यावा ये अर्थी आम्ही
ठाणियात न जाता कारकून पांच माणसे ठाणियात पाठविली. ठाणे मात्र
स्वाधीन करून घेतले आणि हे पत्र आपणाकडे पाठविले आहे. आपली काये
मर्जी ते आज्ञा करावी. त्याप्रमाणे घडल. त्यास आमचे विचार आपले मर्जीस
येईल तर मोगलास पत्र लेहून पाठवावे की, तुम्ही सरकारचे ठाणे कमावीसदार
याचे स्वाधीन केले, परंतु हुजूरून आज्ञा आहे की, आजतागाईत सरकारचे
बाकीचा येवज व मामलतीचा बंदोबस्ताविसी कितेक प्रकार श्रीमंताची आज्ञा आहे
त्याप्रमाणे बाकीचा येवज, झाडून फौजेच्या खर्चास देविला आहे तो, वसुलात
आला पाहिजे. हा पुढील बंदोबस्त हुजूरचे आज्ञेप्रमाणे बंदोबस्त घडला पाहिजे.
यास्तव आपणाकडील भला माणूस लस्करात पाठऊन देणे. जाबसाल होईल.
हुजूरचे आज्ञेप्रो घडोन आल्यास उत्तम. हे गोष्ट न घडल्यास शहरची बंदी

होईल आणि हुजूरचे आणेप्रमाणे अमलात आणावे लागल. येसे पत्र उत्तम प्रकार दाव दबावणीचे पाठवावे. आम्ही ठाण्यात जावे न जावे तेहि आज्ञा करावी. बहुत काय लिहिणे लोभ करावा हे विनंती.

¶*Dattaji Narayan reports to Naropant Keskar that he has been released and sent back to his Thana by the Mughal Subha of Surat. He asks the addressee to demand peremptorily from the Subha the Peshwa's share of revenue.*

No. 90]

[25-12-1774

श्री.

राजश्री नारो आनंदराव गोसावी यासी

मुगा खमस सबैन मया व आलफ. इंग्रजाचा तह होता त्यास हाली इंग्रजाने साष्टीस पोचें लाविले सबव विघाड जाला असे; तरी इंग्रजाचा माहाल भडोच जप्त करून ऐवज बेजरव वसूल वेऊन पाठवणे; व माहालोमाहाली याचा ऐवजाची नेमनूक आहे तो ऐवज त्याजपासून वेऊन सरसुभ्याकडे देणे. ते हुजूर रवाना करितील. जाणिजे छ २१ सवाल आज्ञाप्रमाण.

¶*The Peshwa orders Naro Anandrao Keskar* to confiscate the share of revenue accruing to the English from the province of Broach since hostilities have been declared with them.*

No. 91]

[27-12-1774

पो छ २६ सवाल सन

खमस सबैन मार्गसीरष

मास

श्री

सेवेसी माहादाजी विश्वनाथ कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. तागायेत छ २३ सवाल मुकाम किले सिहीगड वर्तमान यथास्थित असे विशेष. स्वामीचे आज्ञापत्र छ १६ सवालचे सादर झाहलें ते छ मजकुरी पावलें. तेथे आज्ञा की “सखाराम हरि यांची मातुश्री व रामचंद्र विठल कारकून निसबत चिटणीस यांची मुलेमाणसे देखील भावाच्या बाइका व मल्हार येशवंतराव, विठल येशवंतराव यांचे बंधु यांची बाइको व मुलें मौजे उरवडे तागा मुटेखेरे येथे आहेत त्यास किले

* Related to the Panses.

मजकुराहून लोक व शाहाणा कारकून पाठऊन कैद करून किले मजकुरी पके बंदोबस्तानें अटकेत नेऊन ठेवणें आणि पोटास सिधा मध्यम प्रतीचा देत जाणें. पत्र पावतांच लोक पाठऊन किले मजकुरी अटकेत नेऊन ठेवणे ” म्हणोन आज्ञा. त्याजवरून मौजे मजकुरास लोक व कारकून पाठविले आहेत कैद करून आणून किल्यावर आज्ञेप्रमाणें ठेऊन बंदोबस्त करितां. परंतु माणसे कैद करून आणल्यावर त्याचे घरीं वस्तुभाव दाणा असेल त्याचा तसनस होईल याजकरितां माणसे कैद करून आणविली, घरीं वस्तुभाव जे असेल ते पाटील कुलकर्णी मौजे मजकूर यांचे हवाला करून यादी घेऊन येणें म्हणोन कारकुनास सांगोन बंदोबस्त करविला आहे. शेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶*Mahadaji Vishvanath informs the Peshwa from Sinhagad that in accordance with instructions from him soldiers have been sent to seize the families of Sakheram Hari and Ramchandra Vithal.*

No. 92]

[28-12-1774

श्री

श्रीमंत राजश्री पंत प्रधान

गोसावी यांसी

सकलगुणालंकरण अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्री भवानजी लोखंडे दिमत राजश्री शाहाजी बाबा भोंसले दंडवत विज्ञापना. तागायत छ २४ शावाल परियेंत येथास्थित आसे विज्ञानि जे. कृपा करून पत्र पाठविलें तें आज्ञा निरोपिली जे छ २० रोजीं इंप्रेजानी मध्यरात्रीं हाला केली परंतु सरकारचे लोकानी हाला मोडून काडिली. इंप्रेजाचें माणूस दीडसेपरियेंत ठार जाहालें. हाला केली परंतु त्यांचें तोंड चांगलें फुटलें, बेमोहर व्हावा परंतु बाहेरील लोक आजून पोचले नाहींत. त्यास निकडीचे कामांत निकड करावी म्हणजे त्याचें पारपत्य जलदीनच होईल. राजश्री विसाजी कृष्ण साष्टीस पोहोंचले व राजश्री राघोजी आंगरे सरखेल हेहि जाऊन पोहचले. तरी तुम्ही रात्रीचा दिवस करून साष्टीस जाऊन पोहचणे. कामाचे उपयोगी पडणे याजकरितां जलद जाणें म्हणून आज्ञा. तर बहुत उत्तम आहे. आम्ही सोमवारी चिचवडच्या मुकामास आलों. काल मंगलवारी नानेमावळ येथें आलों. छ मजकुरीं घाटा खालें गेला. उदईक जाऊन पोहोंचतां. आपले पुण्यें प्रतापें करून सर्व गोष्टी उत्तमच घडोन येतील. बहुत काय लिहिणें लोभ करावा हे विज्ञापना.

¶*Bhavanji Lokhande as directed by the Peshwa proceeds to Salsette to reinforce Visaji Krishna.*

श्री

राजश्री नारो आनंदराव गो गो यांसी

सुा खमस सबैन मया व अलफ. तुम्हांबरोबर सा सात आठ हजार फौज देऊन गुथराथेतील कितेक कामेकाजे करावयाची आज्ञा करून खानगी केली. त्यास तुम्ही जाऊन कोणती कोणती कामेकाजे बंदोबस्त केला व करणें राहिले काये, हे काहीच हा कालवरी लिहिलें नाही, हे कोण गोष्ट? यावरून तुम्हांस काये म्हणावे? इतकी चांगली फौज बरोबर असता कामाकाजाविसी सुस्ती होणे ठीक नाही. तरी प्रस्तुत कोणे ठिकाणी आहां? गेल्यापासून कामेकाज बंदोबस्त काये केले व पुढें करणार कोणते ते सविस्तर लिहिणे व वरिचेवरी लिहितहि जाणे. इकडील मार तरी तीर्थस्वरूप हजार दोन हजार फौजेनसी पद्धन नर्मदे-पार लांव गेले. त्याचे पाठीस सरकारची फौज उभयेता सरदार व राजश्री हरि बलाल मिलोन तीस पस्तीस हजार लागलीच आहे. सरकारचीहि स्वारी तापी-पार आली. नवाबहि येऊन भेटले. समागमेच आहेत. जाणजे छ २४ सवाल.

¶Sakharam Bapu takes Naro Anandrao to task for not reporting his activities and movements.

श्री

राजश्री नारोपंत गोसावी

यास

७ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्रीो फतेसिंगराव गाईकवाड दंडवत विनंती उपर. येथील क्षेम जाणून श्वानंदलेखन करीत आसिले पाहिजे विशेष. तुमचे पत्र छ २१ सवालचे आलें तें पावोन लेखनार्थ ध्यानास आला. सुरतकराचा वकील उदईक येणार तो आला म्हणजे तेथील बंदोबस्त करून व व्यारे व सोनगड येथील बंदोबस्त करून फौजा घेऊन सत्वरच रेवापार येतो म्हण-ऊन लिला त उ(त)म आहे. व्यारे व सोनगडच्या बंदोबस्ताचे परियाये दोन, ते राजश्री जनार्दन रायाजी व राजश्री गोविंद वासुदेव यास लिहिले आहेत ते ध्यानास आणून तुमच्या त्यांच्या विचारे ठरेल तो विचार करून तिकडे आमित्राकडील श्वार आहेत त्याचा वेध तुटोन मुलकांत बखेडा न होये. सुरलीतपणें वसूल चाले येस बंदोबस्त दोहीतून येका प्रकारे करून फौजसुधा आगमन सत्वर रेवा उतरतिरी होये तो आर्थ करावा. आमचे आज्ञेची मार्गप्रतीक्षा उभयेता करितात

मजकुराहून लोक व शाहाणा कारकून पाठऊन कैद करून किले मजकुरी पके बंदोबस्तानें अटकेत नेऊन ठेवणें आणि पोटास सिधा मध्यम प्रतीचा देत जाणें. पत्र पावतांच लोक पाठऊन किले मजकुरी अटकेत नेऊन ठेवणे ” म्हणोन आज्ञा. त्याजवरून मौजे मजकुरास लोक व कारकून पाठविले आहेत कैद करून आणून किल्यावर आज्ञेप्रमाणें ठेऊन बंदोबस्त करितों. परंतु माणसे कैद करून आणल्यावर त्याचे घरीं वस्तुभाव दाणा असेल त्याचा तसनस होईल याजकरितां माणसे कैद करून आणविली, घरीं वस्तुभाव जे असेल ते पाटील कुलकर्णी मौजे मजकूर यांचे हवाला करून यादी वेऊन येणें म्हणोन कारकुनास सांगोन बंदोबस्त करविला आहे. शेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶*Mahadaji Vishvanath informs the Peshwa from Sinhadgad that in accordance with instructions from him soldiers have been sent to seize the families of Sakharam Hari and Ramchandra Vithal.*

No. 92]

[28-12-1774

श्री

श्रीमंत राजश्री पंत प्रधान
गोसावी यांसी

सकलगुणालंकरण अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्री भवानजी लोखंडे दिमत राजश्री शाहाजी बाबा भोंसले दंडवत विज्ञापना. तागायत छ २४ शावाल परियेंत येथास्थित आसे विज्ञिति जे. कृपा करून पत्र पाठविलें तेथें आज्ञा निरोपिली जे छ २० रोजीं इंग्रेजानी मध्यरात्रीं हाला केली परंतु सरकारचे लोकानी हाला मोडून काडिली. इंग्रेजाचें माणूस दीडसेपरियेंत ठार जाहालें. हाला केली परंतु त्यांचें तोंड चांगलें फुटलें, वेमोहर व्हावा परंतु बाहेरील लोक आजून पोचले नाहींत. त्यास निकडीचे कामांत निकड करावी म्हणजे त्याचें पारपत्य जलदीनेच होईल. राजश्री विसाजी कृष्ण साष्टीस पोहोंचले व राजश्री राघोजी आंगरे सरखेल हेहि जाऊन पोहचले. तरी तुम्ही रात्रीचा दिवस करून साष्टीस जाऊन पोहचणे. कामाचे उपयोगी पडणे याजकरितां जलद जाणें म्हणून आज्ञा. तर बहुत उत्तम आहे. आम्ही सोमवारी चिचवडच्या मुकामास आलों. काल मंगलवारी नानेंमावळ येथें आलों. छ मजकुरीं वाटा खालें गेला. उदईक जाऊन पोहोंचतो. आपले पुण्यें प्रतापें करून सर्व गोष्टी उत्तमच घडोन येतील. बहुत काय लिहिणें लोभ करावा हे विज्ञापना.

¶*Bhavanji Lokhande as directed by the Peshwa proceeds to Salsette to reinforce Visaji Krishna.*

श्री

राजश्री नारो आनंदराव गो यांसी

मुा खमस सवैन मया व अलफ. तुम्हांवरोवर सा सात आठ हजार फौज देऊन गुथराथेतील कितेक कामेकाजे करावयाची आज्ञा करून रवानगी केली. त्यास तुम्ही जाऊन कोणती कोणती कामेकाजे बंदोबस्त केला व करणें राहिले काये, हे काहीच हा कालवरी लिहिलें नाही, हे कोण गोष्ट? यावरून तुम्हांस काये म्हणावे? इतकी चांगली फौज बरोबर असता कामाकाजाविसी सुस्ती होणे ठीक नाही. तरी प्रस्तुत कोणे ठिकाणी आहां? गेल्यापासून कामेकाज बंदोबस्त काये केले व पुढें करणार कोणते ते सविस्तर लिहिणे व वरिचेवरी लिहितहि जाणे. इकडील मार तरी तीर्थस्वरूप हजार दोन हजार फौजेनसी पद्धन नर्मदे-पार लांव गेले. त्याचे प्राठीस सरकारची फौज उभयेता सरदार व राजश्री हरि बलाल मिलोन तीस पस्तीस हजार लागलीच आहे. सरकारचीहि स्वारी तापी-पार आली. नवाबहि येऊन भेटले. समागमेच आहेत. जाणिजे छ २४ सवाल.

¶Sakharam Bapu takes Naro Anandrao to task for not reporting his activities and movements.

श्री

राजश्री नारोपंत गोसावी

यास

ॐ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्री फतेसिंगराव गाईकवाड दंडवत विनंती उपर. येथील क्षेम जाणून श्वानंदलेखन करीत आसिले पाहिजे विशेष. तुमचे पत्र छ २१ सवालचे आलें तें पावोन लेखनार्थ ध्यानास आला. सुरतकराचा वकील उदईक येणार तो आला म्हणजे तेथील बंदोबस्त करून व व्यारे व सोनगड येथील बंदोबस्त करून फौजा घेऊन सत्वरच रेवापार येतो म्हण-ऊन ल्या त उ(त)म आहे. व्यारे व सोनगडच्या बंदोबस्ताचे परियाये दोन, ते राजश्री जनार्दन रायाजी व राजश्री गोविंद वासुदेव यास लिहिले आहेत ते ध्यानास आणून तुमच्या त्यांच्या विचारे ठरेल तो विचार करून तिकडे आमित्राकडील श्वार आहेत त्याचा वेध तुडोन मुलकांत बखेडा न होये. सुरलीतपणें वसूल चाले येस बंदोबस्त दोहीतून येका प्रकारे करून फौजसुधा आगमन सत्वर रेवा उतरतिरी होये तो आर्थ करावा. आमचे आज्ञेची मार्गप्रतीक्षा उभयेता करितात

तेणे करून दिवसगत लागते ते उपयोगी नाही. तुमच्या त्याच्या विचारें उतम दिसेल ते करून सत्वर या प्रांते फौजसहवर्तमान यावे. इकडील विचार पूर्वी सविस्तर लिहिलाच आहे. कविले व बुणगे नडियादेस पाठऊन सडे होऊन राहिले आहेत. दोन च्यारसे श्वार व पाच सातसे पायेदल रेवातिरासहि पाठविले आहे. इतके दिवस कनिष्ठास मुलकाची आषा होती यास्तव मारकूट करून वसूल घेत होते, परंतु मुलूक लुटीत नवते. तुम्ही फौजसुधा आल्याचे वर्तमान कललियापासून मुलूक लुटितात, गुरे ढेरे आणून सिबदीस देतात, तेणे करून गाव उज्याड होत चालिले. माल जोरी कपास वगैरे रबीचा रानात आहे तो चोरपोर लुटून खातात यैसा प्रसंग आहे. छाणी, पादरे दोन्ही मातवर गाव येथे दो लक्षाचा वेरा घातला आहे. तो मारकूट करून वसूल करितात तो रुपया फौजेस व सिबदी देऊन तुमचे सन्मुख जावे इंतकियांत राा लालजी पाटील आले तर बरेच जाले. जथ भारीच जाला. यैसाहि विचार करितात. इकडील खराबी या प्रकारची होते. तिकडाल मुलूक हाताखाले आला आहे, तिकडील वेध न तुटला तर तेहि खराबीस मूल आहे. यास्तव जो मुलूक हाताखाले आला आहे त्याचा बंदोबस्त करून इकडीलहि समये सांभालिला पाहिजे. यास्तव आमच्या पत्राच्या उतराची मार्गप्रतीक्षा इतक्याउपर न करावी. हेच पत्र सहश्र पत्राचे जागा मानून तुमच्या व उभयेताच्या विचारें जे आगत्य कर्तव्य ते सत्वर करून रेवा उतरतिरास फौजसुधा आगमन होथे तो आर्थ करावा म्हणजे श्री महदयेश तुम्हास देईल. वारंवार तोच मजकूर किती म्हणोन ल्याहावा? इंगरेज नरोतमदासास कुमक पाठऊन तो बखेडा लांबणार होते तो आपली फौज सत्वर पावली. नरोतमाचे पारपत्य जाले. हे कर्म श्रीमंतांच्या पुण्येप्रतापे जाले. तुम्हास येश श्रीने दिले. इग्रजाची पत्रे सापडली ते सरकारांत रवाना केली, उतम केले. परंतु इंगरेज व सुरतकर मोगल श्रीमंत राजश्री दादासाहेबांच्या लक्षात. निमित्य नरोत(म) * * * * * देऊन सरकार मुलकांत दाखला * * * * * हि भाव उभयेता कारभारी यास व राजश्री भीवरावजीस ल्याहावा. आम्हीहि लिहिले आहे. मुंबईकर इंगरेज यास लेहोन येविसीचा बंदोबस्त करवा की फिरोन यैसे बखेडिये न राहात. कनिष्ठाकडील काकोवा परभू वगैरे सुरतेत राहून कुचाली करितात. याजविसीहि सूचना ल्याहावी की त्यास सुरतेतून काढून देत हे मुंबईकरास लेहोन त्याचे पत्र सुरतकरास येविसी येते कीजे राा छ २४ माहे सवाल.

¶Fatesing Gaikwad writes to Naropant Keskar that Govindrao Gaikwad is getting bolder and levying contributions all round. He therefore requests the addressee to march to his assistance with all possible haste.

श्रीशंकर

राजश्रिया विराजित राजमान्य
राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे
सेवेसी

सेवक नारो गणेश वाडदेकर कृतानेक साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा मार्गसीर वद्य दसमीपावेतो मुकाम बडोदे सुखरूप असो. यानंतर आपण कृपा करून पत्रे पाठविली ती पावली. लिहिले वर्तमान विदित जाहाले. इकडील समाचार तरी तूर्त फौज तिकडे न(?)येत. ताव्वेकराची फौजेने दाटी केली तरी तिकडे फौज येईल. नाही तरी येत नाही. सुखरूप राहाणे. फौज आली तरी तुमचे वाटेस कोणी जात नाही. आम्ही तिकडे येणार होतो परंतु काही कार्यमुळे राहाणे जाहाले. यास्तव येणे जाहाले नाही. येथे आम्ही स्वार व प्यादे तयार करून ठेविले होते परंतु तुमचे प्रतिउपर आले नाही. मग तैसेच राहिले. चिरजीव भाऊस देसी रवाना करणार म्हणून लिहिले उत्तम आहे. आम्हाविशीहि तीर्थरूप दादास पत्र ल्यावे की सुखरूप आहेत म्हणून लिहिणे. राा कचोपतानी पत्र लिहीले आहे त्यावरून कळो येईल. बहुत काये लिहिणे कृपा लोभ असो दीजे हे विनंती.

चिरजीव राा भाऊ यासी आसीर्वाद. पत्र लिहिले आहे त्यावरून कळेल. हे आसीर्वाद.

¶Naro Ganesh Vadadekar communicates to Naropant his own arrangement of forces at Baroda, and says that the forces even though they proceed to the addressee will in no way molest him.

श्रीम्हाळसाकांत

राजश्री सुखानंद मेहता गोसावी
यासी

ॐ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्री गोविंदराऊ गायेकवाड सेनाखासखेल समसेरबाहादर दंडवत सुा सन खमस सबैन मया व आलफ. राजश्री रणा भगवंतसिंगजीस व तुम्हास पूर्वी पत्रें पुणेकडील फौज आली तिचें पारपत्य करावयास राजश्री त्र्यंबकराव गायेकवाड तुम्ही येके विचारे जमाव करून

त्या फौजेचे पारपत्य [शिक्रा] विर्व करून करणे, चैन पडों न देणें म्हणून ल्या होते. त्याप्रां तुम्हीं करीतच आहाल. खासा स्वारी वीस हजार फौजेनसी मार्गसीर्ष करुन १३ सुहूर त्या फौजेचे प्रपत्य करावयास येत आहे. त्या फौजेचे मुकाबला रात्रवित करून उपद्रव करीत जाणें. इतकियांत फौज येऊन खासा स्वारी पोहचली जाणावें. रा छ २५ माहे सवाल.

¶Govindrao Gaikwad requests several Chieftains in Gujarat to check the advance of the Poona army and to harass it in all ways.

No. 97]

[29-12-1774

श्रीमहाळसाकांत

राजश्री त्रिंबकराव गायकवाड
गोसांवी यांसी

ॐ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्री गोविंदराव गायकवाड सेनाखासखेल समसेर बहादर राम राम. सुहूर सन खमस सबैन मया आलफ. तुम्ही पत्र पाठविले ते पावले. लेखनार्थ सविस्तर ध्यानास आला व राजश्री रंगो बलवंतराव यांचे जवानी वरूनहि कलले. तुमच्या लिहिल्याप्रमाणे राजश्री भगवंतसिंग रणा वगैरे यांसी पत्रे लिहून पाठविली आहेत. पाठऊन पागा संजाम आणऊन फौजेच्या तोंडावर राहाणे आणि रात्रदिवस हुलड करून चैन पडू न देणे. खासा स्वारीहि त्रयोदसीच्या मोहूर्ते निघान तिकडे येत आहे. तुम्ही हिमत धरून सरजाम जथून आसावें. वर्तमान वरचेवरी लिहीत जाणे. वरकड रंगोपंतास समक्ष आज्ञा केली आहे. त्याप्रां तुम्हास लिहितील त्याजवरून कलेल. रा छ २५ [शिक्रा] माहे सवाल.

¶Govindrao Gaikwad asks Trimbakrao Gaikwad to lose no time in harassing the hostile forces.

१ याच तारखेची व याच मजकुराची पत्रें त्रिंबकराव घारे, कृष्णाजी चवाण, भगवंतराव गायकवाड, भगवंतसिंग रणा यांस आहेत. त्यापौ एकांत 'तांबवेकराची फौज सुरत माहालांत आली आहे' हा व घारे याच्या पत्रांत 'तुम्ही भीलवान कोली वगैरे घेऊन, राजश्री त्रिंबकराव गायकवाड यांकडे जाऊन त्या फौजेच्या तोंडावर राहाणे' हा मजकूर जास्त आहे.

श्री

सेवेसी विज्ञापना. गोविंद नरसिंह सा नमस्कार विनंती या थोळ कुशळ छ २७ सवाल दर जागा नवापूर मुखरूप असो. यानंतर इकाडल वर्तमान श्रीमंत दादांचा हा काळपावेतो मुाच आहे. फिरंगी सुरतेहून आला म्हणऊन सोनगडीहून मात्र वर्तमान आले. लस्करास बातमी आमची गेली आहे. अस्तमानपावेतो येईल. आली म्हणजे तहकीक सेवसी लिहून पाठऊ. सौ आनंदी-वाईहि आंकलेश्वरावर आली म्हणऊन वर्तमान आले आहे. सते मिथ आमची माणस लस्करातून आलियावर कलल. बखतराम येऊन आज पोहचला. उदईक पुढे लाऊन देतो. डोकेचे जासूद पाठऊन देतो म्हणऊन लिला तर उत्तम आसे. ते आले म्हणजे येथील अजारी सेवसी पाठऊन देतो. वरकड वर्तमान येथास्तित असे. बहुत काये लिला हे विज्ञाति.

¶ Govind Narsinha writes news about Raghunathrao, the English and Anandibai.

No. 98]

[December 1774]

श्री

सेवेसी नारो गणेश कृतानेक सा नमस्कार विनंती यैसीजे. श्रीमंत राजश्री दादासाहेब यानी राजश्री नरोतमदास यास पत्र पाठविले व गोविंदराव गायकवाड यासहि पत्रे हाती. त्यास जे दिवसी ठाणे बसवावयास गेले ते घालमेलीत आले. तो नरोतमदास याजकडील भावदास याजकडे दिलहा. दक्षणी म्हणून वाचावयास घेतला. ठाणेयातून ते निघाले. कासीद इतकेयात गोविंदराव गायकवाड याजकडे गेले. त्यास कागद बजिनस पा. हा वाचून पाहून श्रीमंत राजश्री बापूकडे रवाना करावा. यात सर्व पुढील व (म?) न सवा श्वदस्तूरचा आहे. बडोदयास माणसे बातनी आजच रवाना केली आहेत. श्रीमंत रा सयाजी गायकवाड यास स्वामीनी पत्र दिलहे ते पावते केले. परंतु त्याचे मानस कूच करावयाचे साफ नाहीत. गावात दाहा पाच हजार रूो मागतात आणि लुटितात. जर जबरदस्ती पोहचली तरच जातील. हे गेलेविना गावात कोणी येत नाही. परगणेयातहि राहात नाही. याची तजवीज करणार आपण आहेत. सत्वर तजवीज जाली पा. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना. नेहमी दोनसे राऊत तीन च्यारी घाटास आसेल तर कागदपत्र सापडेल हे विनंती.

¶ Naro Ganesh refers to the proposals made by Raghunathrao to Govindrao Gaikwad and Narottamdas and further asks for severe action to be taken against Sayajirao who has been harassing the ryots.

श्री

विनंती विशेष. सुरतकर इंग्रेज याची खासगत खरिदी खादी व कापूस सालाबाद दोन लक्ष रुपयाचा माल परगणे जंबूसर व पाा अमोद व पाा देहेजवर व पाा डबई वगैरे खरिदी आगाऊ होऊन सरसाळ माल गाडियावर भरून भडोच व जंबूसरचे बंदरी होडीत भरून सुरतेस येतो व खुशकीचे मार्गेहि सुरतेस येतो. त्या मालाची चौकसी मनास आणून सरकारात जफत करावा. याचा प्रकार जागा जागा परगणे मजकुरी खादीकर वणवाट व खरिदीचे दलाल आहेत ते जकातीचे कामाविसदारास ठाऊक आहेत. यास्तव जकातीचे कामाविसदाराचे हाते मालाचे खरिदीचा ठिकाणा लाऊन माल जफतीत (जफतीत?) आणावा. मालाचे जफतीचा बोभाट पडालियावर दलाल लबाड व जकातीचे कामाविसदार जकाती करिता इंग्रजाचा माल सावकाराचे नावे काढतील. यास्तव खादी व कापूस दरोबस्तदेखील साऊकार अटकाव करावा म्हणजे सहजच इंग्रेजाचा माल ठिकाणी पडेल. जरूर या कामाची चौकसी करावी. दोन लाख रुपयाचा माल इंग्रजाचा सापडेल. काादारहि कृत्रिम करतील. पुरतेपणे चौकसी होऊन माल जप्त जाल्याने इंग्रजाचे नुकसान बहुत होईल. येविसीचा बोभाट शहरांत पडेल. लोभ करावा हे विज्ञापना.

¶Certain measures to be adopted for confiscating the merchandise of the English at Surat and thus bring them in loss are suggested by the writer.

श्री

सेवेसी साा दंडवत विनंती. येथलि वर्तमान तर मोगलाचा आमचा करारदाद जाला की, वकील समागमे घेऊन गुरुवारी लस्करात जाणे. त्याप्रमाणे आपणास लिहून पाठविले आणि काल बुधवारी रात्रीस चंद्रोदई ठाणियातोने बाहेर ब्राह्मणाचे घरी प्रस्तानी आलो. प्रातःकाली मोगलाकडेस वकील समागमे व्यावयास चौपदार पाठविला. त्यास मोगलाने सागोन पाठविले की, इंग्रजाकडून कोसले येणार आहेत त्या गडबडीत आम्ही आहो. कौसल येऊन गेले म्हणजे वकील पाठवितो घेऊन जाणे. वकील आल्याविना न जावे यैसे सागोन पाठविले यास्तव वकीलाची प्रतीक्षा करीत बसलो. इंग्रजाचे कौसलदार दरबारास येऊन गेले.

हे बातमी आणऊन फिरून चोपदार पाठविला तो जाव दिधला की आता दोन प्रहर जाले. आजचा दिवस मोकाम करून उदईक प्रातःकाली जाणे. कागद-पत्र सर्व सिध जाले आहेत परंतु उदईक जाणे जैसे चोपदाराबराबर आम्हास सांगोन पाठविले. आम्ही लस्करास येणार. सरंजामाचा गाडा जलदीने पावणार नाही यास्तव सामानाचे गाडा भरून पुढे रवाना केला. गाडा दरवाज्याबाहेर निघाला. तो फिरून दरवाज्यावरून मोगलाची माणसे जाऊन मावारा फिरून आणिला याचा विचार काये तो पुर्ती केली आला नाही. समई याजप्रमाणे प्रकार घडला यास्तव आज राहाणे जाले. येविसीचा भावगर्भ काये असल तो उदईक कलेल. उदईक जाणे म्हणून सांगोन पाठविले आहे. त्यास उदईक येतो. येऊ न देत तर काये प्रकार दिसोन येईल त्याप्रमाणे आपणास लेहून पाठऊन. येथे इंगरजाचे प्राधान मोगल त्याचे तावे आहेत. इंगरजाकडून कौसलदार दरबारास मोगलाकडे येऊन काये मसलत करून राहाविले हे समजत नाही. आम्ही यावयाकरिता तर्तूद करावयासी आलस करीत नाही. परंतु निर्वीउपाये यांचे प्रकार (?) लिहावे. आलीकडे खूळ जाल्यापासोन आपले पक्षास खातरेत आणीत नाहीत. साष्टीवर मोहीम केलीच आहे. त्याचें निवारण अद्यापि जाले नाही तेव्हा दुसरा आर्थ चितात कसा आणितात ? सांप्रत याचे चितात विशम दिसतें भेटी अंती सविस्तर निवेदन करून. बहुत काय लिहिणे हे विनंती.

¶The writer (Dattaji Narayan) regrets that he is delayed owing to the dilatoriness of the Nawab who first agreed to allow his Vakeel to accompany the writer but who tried to put it off on some plea or other. He is therefore—he says—sending his things and will soon follow when the Vakeel is ready to accompany him. He refers to the great influence the English wield at the Court of the Nawab.

No. 101]

[Dec. 1774 ?

श्री

*विनंती विशेष. आपण पूर्वी पत्र लिहिले तेथें लिहिलें होते की, नरोत्तम हस्तगत जाला नव्हता तेव्हा लोक तुम्हास हासत होते ; हाली काये म्हणतात ? त्यास बदनक्ष पाहून भाषण करीत होते. श्रीमंताचा नक्ष व इबरत सर्वत्र आहेच. त्याप्रमाणे आपणा येश या स्थली प्राप्त होऊन इबरत फौजेची बसावी हे इच्छा धरून आपणास विनंती करीत होतो. ईश्वरकृपेने आपण आमचा मनोदये

सिधीस पावविला येणेकरून बहुत समाधान. आज ताा श्रमाचे दिवस काढिले त्याचे त्याचे विस्मरण जाले. याउपर येथील ग्रहस्थाचे पारपत्य येथ्यास्तित होऊन येई हे इच्छा धरितो. ईश्वरकृपेकरून हेहि इच्छा पूर्ण होईल तो सुदिन हे विनंती. नालदवे व मेणा पा म्हुणून लािा त्याचे उतर पेशजी लािा आहे. येथे बाजारात. पुणियाप्रमाणे मिलत नाहीत. नालवंद येथील आहेत तेच नालमेख लोहार येक आहे त्याजपासोन करऊन तेच नालवंदी करितात. दुसरेयास देऊ देत नाहीत. त्याचा इजारा आहे यास्तव लोखंड बाहेर नेऊन परगण्याचें लोहार आणऊन नाल मेख तयार करवावे ते सोईस पडतील हे विनंती. पालखीचे व झालरी सरंजाम तयार करविला आहे तो आला म्हणजे राा करून हे गिा.

¶Dattaji Narayan compliments Naropant Keskar on his success over Narottam of Hasot.

No. 102]

[1774

[पहिला बंद गहाळ.]

२

श्रीमंत नानाचे सेवसी

वाचलो. त्यास आता तो आपण व बापू हे मजला वडील. उभयेताचे पाये कैसेहि येकदा मजला दिसावे हे च्यातकन्याये आहे. याचा साक्ष श्रीहरि आहे. स्वध-
र्मावर पुन्यावर आपण उभयेतानी मसलत उचलली, श्रीहरि याचा सेवट करीलच
यांचे जे विभागी काया-वाचा-मने आसतील त्यांच श्रीहरि उतम करील. आनि
जे नसतील त्यांचा येहपर उतम होनार नाहीच. त्यास मसलतीचे आरंभी प्रथम
मामाजवळ मी आहे. ते वेळेचा जो प्रकार तो तिधा जनाचे मातवराचे साक्षीने
सांगेन आगर आपरोक्ष आपण पुसावा. त्यावर मग मी नाहीसा जालो. हे मी
काये लिहू ? परंतु उतम आचरण केले त्याचे फळ उत्तम होईल. मधे ग्रहदशा आनी
मामा गेले यास उपाये नाही, त्यास विस्तार काये ल्याहावा ? श्रीमंत बापूचे
पत्री मजकूर येथील कचा जो आहे तो लिहिला. श्रेमास आळस करणार नाही.
परंतु येथील कामाची खराबी हे आपणास कोन लिहिलेच नाही. मी ल्याहावे तर
तर आपले कारभाराकरिता आगर कसेहि कारभारात सिरावयाकरता लिहितात हे
चितात येईल. परंतु मी तात्यास बरानपुरावर साफ सांगितले होत आनि येथून

+ पत्र दिवाकर पुरुषोत्तमाचें.

साफ लिहिले होत. यासहि अंतर केले नाही. दवलतकरण सावधाई आनि समये कसा, देशकाल जानून जलदी आगर आळस करावा ते काहीच नाही तूर्त पेच. आमनेरावर सेनाधुरंधर अलित आनि येथे येक मनुशाचा आला नाही. मोकाबला पंचवीस कोस राहिला. याची तजवीज आपण तेथून करावी. सात आठ हजार फौज आगर ज्यावतजेग वराडात जलेद दर मजल यावा. नाहीतर येजमानाची यासी येत (?) सिपाईगिरी त्याहीवर सेनाधुरंधर व याची जागा नास होता विलंब नाही बाबूरावजी सर्व लिहितील उभयेता बघू येक (अपूर्ण)

¶ *This fragmentary letter of Divakar Purushottam gives the good wishes of the writer for the successful undertaking of the Barbhais.*

No. 103]

[1-1-1775

श्री

राजश्री नारोपंत गोसावी

यांस

ॐ अखांडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्री फतेसिंगराव गाईकवाड दंडवत विनती उपर. येथील क्षेम जाणून श्वानंदलेखन करीत असिले पाहिजे विशेष. पूर्वी तुम्हास पत्र लिहिले आहे कीं श्रीमंत राजश्री दादासाहेब चापानेरास आले. त्रयोदसीस मंदवारी राजश्री गोविंदराव गाईकवाड भेटीस सुक्रवारी रात्रौ भेटीस जाणार म्हणऊन लिहिलें होते. त्यास तो विचार न ठरला. मग श्रीमंत राजश्री दादासाहेब मार्गसीर्षि वये १३ मंदवारी बडोदियापासून गाव मौजे कोटंबी प्रा बाघोडे येथे येऊन मुकाम केला. त्रयोदसी मंदवारी संध्याकालीं राजश्री गोविंदराव गाईकवाड हजार स्वार व चिरजीव राजश्री मल्हारव गाईकवाड येसे गेले. आमचे पित्रव्य व त्याचे कारभारी राजश्री कुसाजी सिंदे यास लस्करात ठेऊन गेले. रात्रौ इष्ट ठरलिया भेटी घेणार. श्रीमंतासमागमें फौज थोडकीच आहे तेहि थकली आहे. मालव्याचा घाट चढले त्यादिवसापासून नवे दिवसीं चापानेरास आले. त्रिसा पंचविसा कोसाच्या मजली करीत आले. तेणे- करून मनुष्ये घोडे मृतप्राये जाले आहे. पाठीमागे सिंदे होळकर व राजश्री हरिपंत फडके यैशा फौजा आहेत परंतु लांब आंतर त्यासी व श्रीमंतासी पडले आहे. परंतु त्या फौजा सत्वरच येतील. यास्तव तुम्हापासी जितकी फौज आसेल तितक्यानसी तुम्ही व राजश्री गबाजी बलाळ येसे श्वार होऊन येणे. राजश्री जनार्दन रायाजी व्यान्याचा बंदोबस्त करून माघारे आले आसले तर त्यासहि

वेऊन येणे. उतमच जालें. कदाचित ते आले नसले तर त्यांची वाट न पाहाणे. ते मागाहून येतील परंतु तुम्हापासी जे सामान आसेल तितकेच वेऊन रेवातिरास येणे. रोजची रोज तुमचे वर्तमान आम्हास व आमचे तुम्हास कळे ऐसे करणें. इकडील वर्तमान वरचेवर आम्ही लिहीतच आहो. परंतु तुम्हाकडील ल्याहावयावयास आलस न करणें. सुरतेचा बंदोबस्त काही बाकी राहिला आसिला तर पुढे करूं परंतु पत्र पावतांच श्वार होऊन येणे. राजश्री बापू व राजश्री नाना फौजसुधा पिंपलनेरासमीप आले ऐसे वर्तमान कनिष्ठाच्या लस्करांत उठले आहे. यास्तव उभयेतास पत्र लिहिली आहेत. तुम्ही पत्रे लेहोन रवाना सत्वर करावीं. याउपर दुसऱ्या पत्राचा मार्ग न पाहाता कूच करून लांब लांब मजली करून रेवातिरास येणे तो इकडीलहि वर्तमान कलेल. येथून लेहो त्याप्राा करावयास येईल. रा० छ २८ माहे सेवालं बहुत काये लिहिणे लोभ आसों दीजे हे विनंती.

Fatesing Gaikwad to Naropant Keskar communicating the movements of Raghunathrao and of his pursuers and asking the addressee to hasten to his assistance to oppose the forces of Raghunathrao.

No. 104]

[2-1-1775

श्री

राजश्री नारोपंत गोसावी

यांस

८ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्रो फतेसिंगराव गाईकवाड दंडवत विनती उपर. येथील क्षेम जाणून श्वानंदलेखन करीत आसिले पाहिजे. विशेष. श्रीमत राजश्री दादासाहेब दाहा हजार फौज व गाडदी हस्ती डेरे दांडे व बाजार बुणगेसहीत मार्गेश्वर वद्य आमावाशा रविवारी बडोदिया नजीक मुकाम केला. पुढे कर्तव्यार्थ तो सत्रिस्तर राजश्री गबाजी बलाल व राजश्री जनार्दन रायाजी व राजश्री गोविंद वासुदेव यांचे पत्री लिहिला आहे ते ध्यानास आणून फौजसुधा रेवातिरास सत्वर यावे. आनमान न करावा. आपले आगमन फौजसुधा जालिया बहुत उपयोगी पडेल. यास्तव जलदीने यावे. उभयेता कारभारी व राजश्री भीवरावजी यास पत्रे लिा आहेत. ते आवलोकन करून आपणहि पत्रे त्रिवर्गास ल्याहावी आणि सत्वरच लाख जोडी बरोबर रवाना करावी. आम्हाकडील कारकून राजश्री राघो बावाजी व राजश्री भिकाजी लक्ष्मण लस्करात पावले नसले तर राजश्री भीवरावजीस सूचना ल्याहावी की उभयेता कारकुनास

आम्ही पत्र लिहा आहे ते उभयेता कारभारीयास वाचून दाखऊन फौजा सत्वर या प्रांते येत तो आर्थ करावा व फौजा रवाना केलियाचे वर्तमान आम्हास सत्वर प्रविष्ट होये ऐसे करावे. ऐसे आगत्य ल्याहवें. वरचेवर आम्हाकडील पत्रे येऊन आपल्यास वर्तमान कलेल. आपणहि पत्राची उतरे सत्वर पाठवीत जावी. रा छ २९ माहे सेवाळ बहुत काये लिहीणे लोभ करावा हे विनंती.

¶ *Fatesing Gaikwad reports to Naropant Keskar that Raghoba has arrived near Baroda and asks him to lose no time in joining him (the writer).*

No. 105]

[4-1-1775

श्री

राजश्री नारोपत गोसावी

यांस

८. अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्रीा फतेसिंगराव गाईकवाड दडवत विनंती उपर. येथील क्षेम जाणून श्वानंदलेखन करीत आसिलें पाहिजे. विशेष. श्रीमत राजश्री दादासाहेब बडोदियास आले हे वर्तमान तीन च्यार पत्रां वरचेवर लिहिले आहे. तुम्हापासी जितकी फौज आसेल तितक्यानसी रेवातिरास येणे म्हणऊन लिहिले, परतु तुम्ही तेथून कूच केलियाचें वर्तमान लिहिलें नाही. या उपर तुम्ही सत्वर कूच करून पत्र पावताच श्वार होऊन यावे. रेवातिरास आलिया मग जसें लेहों तसें करावयास कार्यास येईल. तुम्हापासीं थोडकें सामान तेवढ्यानसीं कसें यावें येसा विचार कराल, न करावा. इकडील फौज रेवापार येत नाहीं. यास्तव तुम्ही सत्वर कूच करून रेवातिरास येणें. येविसी संशये येकरूप न धरणें. राजश्री जनार्दनपंत मागाहून येतील. इकडील वर्तमान तर श्रीमंती आम्हाकडे खिंजमतगार व कारकून पाठविले होते कीं भेटीस येणें. तुम्ही सागाल तेणेंप्रा माण्ये होऊन सनदा देऊं. अंतस्ते घाटितात कीं हला करून स्थल घ्या(वे). हाहि विचार खरा. दुसरे दगा करून धारेचा किला घेतला, तेथे कुटुंब ठेविले, तैसेहि बनल्यास करावे हाहि हेत खरा परतु श्रीसतेनें घडेल तें खरे. परतु तुम्ही तेथे राहिल्या कनिष्ठ वर्तमान उडवितात कीं वसई व माहीम व साष्टी श्रीमंत इंगरेजास दिल्ली. त्यानीं वसईकडे दंगा केला यामुलें फौज सुरत माहालांत आली होती ते वसईकडे जाणे म्हणऊन कारभारी यांचीं पत्रें आलीं त्याजवरून फौज वसईस गेली. यास्तव तुम्ही श्वल्प सामानानसी रेवातिरास आलेस म्हणजे शह बसेल. मागाहून राजश्री जानार्दन रायाजीहि

सत्वरच येतील चिंता नाही. दुसरे प्रा जंवूसेर व आमोद येथे श्रीमंताचे कमाविसदार गेले. राजश्री आपाजी गणेश यांसहि भेटीस बोलाविलें आहे. येतील न येतील हे न कले. प्रा डवईचे कमाविसदार व किलेदार यासहि पत्रें लेहोन भेटीस बोलाविले आहेत. त्याचा कारकून आम्हास पुसावयास आला होता. त्यास आम्ही सांगितलें आहे की आपली फौज ये तोंवर दम धरणें. यास्तव तुम्ही सत्वर रेवातिरास आलिया त्यासहि धीर होईल आथवा त्यानीं आंत घेतल्यास दोन च्यारसे श्वार पाठऊन तेथील बंदोबस्त करावयास कार्यास येईल. तेहि कार्य मातवर व नाजूक आहे. यास्तव जलद आलिया उपयोगी फार आहे. जागा जागा कमाविसदार पाठविले. डवई घेऊन राजश्री गोविंदराव गाईकवाड यांस कबिला ठेवावयास स्थल देणार, हे वर्तमान आगत्य कारभारी यास ल्याहावें. रॉ छ १ माहे जिलकाद बहुत काये लिहीणें लोभ आसो दीजे हे विनंती.

¶Fatesing Gaikwad to Naropant Keshkar communicating the troubles started by Raghunathrao and asking him to come immediately.

No. 106]

[4-1-1775

श्री

श्रीमंत राजश्री नाना स्वामीचे
सेवेसी

पोष्य गोविंद रघुनाथ व दत्ताजी नारायेण कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती. येथील वर्तमान ता छ १ माहे जिलकाद बुधवार प्रातःका(ल)पर्यंत आपले कृपेकरून येथास्तित असे. विशेष. आपण पत्र पाठविले ते काल संधाकाली पावले. तेथे लिहिले की, श्रीमंताच्या व राजश्री गोविंदराव गायेकवाड याच्या भेटी जाल्या. यामुले येथे मोकाम उपयोगी नाही यास्तव येथोन कूच करून रेवातिरास मोकाम होईल म्हणून लिहिले ते सविस्तर कलले. आपण लिहिले ते प्रमाण. ऐसियास आपले पत्रापूर्वी श्रीमंताचे वर्तमान काल प्रातःकाली येथे आले त्यावरून आपणास पत्र लेहून मुजरत सरकारचा जासूद आपणाकडस पाठविला तो पावलाच असेल. असो. जे समई जसा प्रसंग घडोन आला त्याप्रमाणे करावेच लागेल. त्वरा करोन तुम्ही आपला जावसाल, त्याची समजुती व आपले कार्य घडोन येई ते करणे. त्यास हे लबाड, सुप्रवृत्तीने जावसाल करितील यैसे पहिल्यापासोन याचा मनोदये नाही. आ(ता) तो बखेडा श्रीमंताचे आलियाचा त्यास दिसोन आला. काल त्रितीये प्रहरी आम्हास बोलाऊन नेऊन जावसाल

करावा येसा प्रकार होता. त्यास हे वर्तमान आलियावर कालचा दिवस घालविला. याप्रमाणे याचे फैल आहेत. हाली आपणास तो कूच करून रेवातिरी जाणे प्राप्त जाले आणि गेलेच पाहिजे. हे वर्तमान आइकोन पुढे कोणता मनसबा करितील हे न कले. असो. आपले आज्ञेप्रमाणे तूर्त सामदाम आपले कार्य घडोन येईल आणि त्याची समजुती होय त्याप्रमाणे जावसाल करितो. मग घडोन येईल ते खरे. आपणास लेहून पाठऊ. येसे असता येथास्तित घडोन न आल्यास चिंता काये आहे? श्रीमंताचा पुण्यप्रताप समर्थ आहे. श्रीमंत या प्राती आले यामुले सरकारतर्फेच्या फौजा चाकरीस येतीलच. ते समई सर्व मनोदयानरूप घडल, चिंता नाही. आताच वर्तमान आले की, श्रीमंतासमागमे दाहा हजार फौज व सोळा हती आहेत म्हणून कासी(६) आला त्याणे मोगलाकडील वर्तमान सांगितले व मागाहून सरकारच्या फौजा येतात हेहि सांगितले. सिसे दोन मण तूर्त पाठवणे. राहिला जिनस मागाहून पाठवणे म्हणून लिहिले. सिसे दारूची बंदी फार आहे परंतु येत करून तजविजेने बाहेर काढून गाडा भाडे करून कामरेजस पावता करितो. आपण कामरजकर कमाविसदार यास पत्र पाठवावे की सिसे सुरतेहून येईल त्यास गाडी देऊन जेथ लस्करचा मुकाम असेल तेथे पावते करणे. याप्रो पत्र पाठवावे. साष्टीचे वर्तमान अद्यापि तथ्य आले नाही. आलियावर लेहून पाठऊ. बहुत काय लिहिणे लोभ करावा हे विनंती.

¶Naro Anandrao is informed of the developments in the affairs of Gujarat especially with reference to the relations between Raghunathrao and the Gaikwads and also of the possible changes that will have to be made in the line of action to be followed there.

No. 107]

[14-1-1775

श्री

श्रीमंत राजश्री नाना स्वामीचे

सेवेसी

प्राप्य गोविंद रघुनाथ व गंगाधर रघुनाथ व दताजी नारायेण कृतानेक साष्टाग नमस्कार व दंडवत विनंती. येथील वर्तमान छ ११ माहे जिल्कादपर्यंत मुा कामरज यथास्तित असे विशय. आपण पत्र पाठविले ते काल भृगुवारी संध्याकाली वराळियासी पावले. श्रीमंताकडील कारकून सुतेंस आले आहे, येविशीचा मजकूर लिहिला तो सविस्तर कलला. त्यापूर्वी आम्ही उभयता सुतेंस असता जलमार्गे भडोचहून कारकून सुतेंस आलियाची बातमी आम्हास आलीच होती, परंतु कोण ठिकाणी येऊन उतरले हे ठिकाणाचा शोध लागला नव्हता. शोध

मनास आणिता भडोजेस होडीत बसोन इंग्रजाचे वाडीत जंगी बंदरात उतरले हे ठिकाण लागले. दोन दिवस गुप्तरूप होते, यास्तव सदेहात होतो. त्याजवर येविसीचे पत्र आपण राजश्री गंगाधरपंत यास येविसीचा मजकूर लेहून पाठविला. त्यावरून मारानिले याचेहि पत्र सविस्तर आम्हास येऊन पावले. त्यावरून निश्चयात्मक होऊन आमची माणसे नजरेने पाहून आली. आम्हासी बदमामली करावी, करणार, हे बातमी आम्हास गुरुवारी प्रहर रात्रीस कळली. त्यावरून आम्ही शुक्रवारी तापीश्वानाचे निमित्त करून आम्ही उभयेता व राजश्री कृष्णराव जैसे त्रिवर्ग प्रातःकाली स्वार होऊन सडे पण घोडी मात्र बेऊन प्रहर दिवसास वराछियास आलो. तेथोन आज मंदवारी प्रहर दिवसास कामरजेस स्वामीचे आज्ञेप्रो आलो. येथे राजश्री गंगाधरपंत होते त्याची भेट जाली. नंतर राजश्री गोविंदपंत आणा याचीहि भेट जाली. मोगलाकडील जाबसाल म्हणता साल मजकूरचे यैवजाची मात्र रजा जाली. त्याचे वसुलास येक मास पाहिजे. मोकातीचे यैवजाविसी व कलमबंदीचा जाबसाल करून घ्यावा येविसी बहुत येत्नामध्ये जाबसाल करीतच होतो. परंतु श्रीमंतांचे येणे बडोदियास जाले. सरकारच्या फौजा पाठीवर नाही. गुजराथ प्रांती श्रीमंतानी आपली ठाणी बसविली ही पत्रे सावकारी आलियावर आमचे जाबसालास दिसगत काढो लागले. मोकातीचा यैवज द्यावा कलमबंदीचा फडशा करावा जैसे नाही. हे पुतें वर्तमान दिसोन आले. येविसीचे जाबसालास, च्यार दिवस राहून करून घ्यावा तर श्रीमंताचे कारकून येऊन पोहचले. आम्हासी बदमामली करणार हे पुती बातमी कळली. यावर शहरात राहाता न ये. हे चितात आणून सर्व जाबसाल सोडून निघावे लागले. निघोन वरासियास आलो तो आपलेहि पत्र पावले की निघोन येणे. त्या प्राच आलो. आम्ही निघोन आलियावर मोगलास व इंगरजास नरोतम याचे पुत्रास कलले. त्यावरून आम्हाकडील चोपदार यास बोलाऊन त्याजवर मोगलाने फारच हंगामा केला. याचे कारण इंग्रजास वर्तमान कलले. त्यावरून इंग्रजाने मोगलास सागोन पाठविले की, हा प्रकार कसा घडो दिधला? यास्तव लौकिकार्थ आमचे चोपदारावर फार कोपायेमान होऊन सिवीगाल केली. बेआबरू केला नाही. आम्ही प्रातःकाली निघालो नसतो तर प्रहर दिवसास आम्हास हस्तगत इंग्रजाने करवावे पैसा प्रकार घडला होता, परंतु श्रीमंताचे पुण्यप्रतापे व आपले कृपेकरून निघोन आलो. बहुत काये लिहिणे कृपा केली पाहिजे हे विनंती.

¶Naro Anandrao is informed how the writers foiled the attempts, made by Raghoba, to capture them.

श्री

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य

राजश्री नारो आनंदराव गोसावि यासी

सेवक माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार मुा खमस सबैन मया व आलफ. तुम्ही फौजसुधा कोणे ठिकाणी आहा? काये वर्तमान? तिकडील कामेकाजे बंदोबस्त करावयाची तुम्हास आज्ञा होती त्याचे कस कसे हे काहीच लिहिलें नाही. यावरून तुमचे कर्तृत्वास काये म्हणावें व हे रीत काये कामाची? याउपरी सविस्तर वर्तमान हुजूर लेहून पाठवणे. इकडील वर्तमान तरी तीर्थस्वरूप राजश्री दादासाहेब मालव्यात गेले. पाठीस राजश्री तुकोजी होलकर व माहादजी सिंदे व हरि बलाल पंचवीस तीस हजार फौजेनसी लागलेच आहेत. प्रस्तुत तीर्थरुपाचे जाण्याचा रोख गुजराथचा दिसतो म्हणून बातमी आहे. त्यास तिकडे जातात तेव्हा राजश्री गोविंदराव गायकवाड याचे भरवशावरी, दुसरा तिकडे जाण्यास आश्रा आधार नाही. त्यास ते तिकडे येतात न येतात याची बातमी राखून बहुत खबरदाऱ्याने असणे. इंग्रजासी विघाड जाला याजकरिता सुरतेकडील बंदी करावयाविसी पेशजी तुम्हास येक दोन पत्रे सादर जालीच आहेत. त्याप्रमाणें तो बंदोबस्त करीत असिल्यास तिकडे तीर्थरुपाकडील पेच पडावयाचा नाही. हरि बलाल फौजसुधा त्याचे पिछवावर आहेत. त्याजकडेहि तुम्ही आपलेकडील सविस्तर वर्तमान लिहून पाठवणे. जर त्याणी तुम्हास आपलेकडे बोलाविले तरी त्याजकडे जाणे. बातमी राखणे. वरचेवरी वर्तमान हुजूर लिहिणे. गोविंदराव गायकवाड दादासाहेबास मिल्हून ते ते पुढे चालल्यास तुम्ही सुरतेकडील पेशजी लिहिल्याप्रमाणे बंदीचे वगैरे कामास दीड दोन हजार फौज ठेऊन वरकड फौज सुधा तुम्ही हरि बलाल फौजेनसी त्याचे पाठीवरी आहेतच त्याजकडे जाऊन मिलणे. जाणिजे. छ २ जिलकाद आज्ञा प्रमाण.

¶The Peshwa to Naro Anandrao asking him to be on the look-out for Raghoba who is proceeding to Gujarat to join Govindrao Gaikwad and not to relax the blockade of Surat. He further says that Raghoba is already being pursued by Hari Ballal accompanied by Sindia and Holkar and enjoins upon the addressee to join the latter.

श्री

राजश्री नारोपत गोसावी

यांस

६ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्री फतेसिंगराव गाईकवाड दंडवत विनंती उपर येथील क्षेम जाणून श्वानंदलेखन करीत आसिले पाहिजे विशेष.

राजश्री हरिपंत फडके धारेआलीकडे आले. तेथून छ २४ सवालची पत्रे आली. मौजे नाणसे धारे आलीकडे आठ कोस आहे म्हणऊन जासुदाने जवानी सांगितले. राजश्री जयेवतराव यानी तुम्हास पत्र लिहिले आहे तेंच बजिनस पाठविलें आहे त्याजरून सर्व अर्थ कलो येईल. सारांप आपल्यास पाच पत्रें लिहिलीं की सत्वर कूच करून रेवातिरास फौजसुधा यावे परंतु येकहि उतर आपले न आले हे आपूर्व आहे. याउपर तज्ही पत्र पावताच कूच करून सत्वर यावें. आनमान न कीजे. विशेष लिहिणे उपरोध आसे. रा छ २ माहे जिलकादे [शिक्षा] बहुत काये लिहिणे लोभ कीजे हे विनंती.

¶ *Fatesing Gaikwad expresses his exasperation with Naro Anandrao for not replying his urgent messages.*

No. 110]

15-1-1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे शेवेसी

पो कोनेर रघुनाथ कृतानेक सा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ ३ माहे जिलकाद मुा ठाणे सचीण पा सत्रागाव जाणौन स्वकीये कुशल लेखन केले पाहिजे विशेष. इकडील वर्तमान येथास्तित आसे. साष्टीकडील वर्तमान सुरतकर इंगरजाचे घरीचे वर्तमान साष्टीचा किला घेतला म्हणौन आफवा उडविली आहे. साहुकारी लिहिले कोणहाचे आले नाही. त्यावरून खोटे वर्तमान आहे जैसे आहे. मागाहून दुसरी बातमी आल्यावर आपणाकडेस लिहून पाठऊ. श्रीमंत दादासाहेब बडोद्यास आले. उभयता गाईकवाड श्रीमंतास भेटले म्हणौन वर्तमान येकतो; ते पत्री लिहिले पाहिजे. श्रीमंत बापू व हरिपंत फडके हे कोणे स्थली आहेत ? बडोद्याकडील विचार याउपर काये आहे ते सविस्तर वृत. लिहून तोषविले पाहिजे. बहुत काये लिहिणे लोभ करावा हे विनंती.

¶ *Koner Raghunath enquires about the outcome of the meeting between Raghunathrao and the Gaikwads.*

श्री

श्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

सो बहिरो रघुनाथ मेहेदले मुा बेलापूर साष्टांग नमस्कार विनंती. येथील कुशल तागाईत छ ४ जिलकाद जाणौन स्वकीये कुशल ल्याहावयासी आज्ञा केली पाहिजे विशेष. 'साष्टी इगरजाने घेतली याचे वर्तमान आपणास कलेलेच असेल. येणार यैसे वर्तमान होते, त्याअन्वये सरकारच्या सनदा दोन आपलेकडे बंदीविशी रवाना जाल्या आहेत की सुरतेस पायबंद देवोन जरबेची बंदी करावी त्याप्रो आपण केले असेल. सरकारचे कासिदाबरावर आमचीहि पत्रे स्वामीस आहेत. प्रस्तुत सरकारात बातमी आली आहे की, इंग्रेजास साष्टीस सुर्तेहून मदत येणार. लडाईचे तामानाची तर्तुद होत आहे. त्याजबरोन आम्हास निकडीने आज्ञा जाली आहे की, तुम्ही हजार पाचशे माणूस नवे देऊन मारानिलहेकडे जलद जावोन ते व तुम्ही येक निचोरं रस्ते बंद करोन शहरची बंदी यथास्तित करावी. शह चांगला द्यावा. इंग्रेजाकडे मदत येऊन न पोहेचे येविशी आपणास व गाईकवाडास व माहालकरी यासी ताकीदपत्रे आहेत. मीहि जलदच सेवेसी येऊन पोहोचतो. भेटीनंतर सविस्तर विदित होईल. सरकारकामाचे लक्षाप्रमाणे स्वामीनी कार्य केलेच असेल. मलाहि निकडीने आज्ञा आपणाकडे जावयाची जालेयाबरोन निघोन बेलापुरास आलो, तो इतकेयांत साष्टीचे वर्तमान या प्रकारें जालें. त्याबरोन सरकारात विनंतीपत्र लिहून पाठविले होते. पुन्हा आज्ञापत्र आपणास व आम्हास सादर जाले आहे की, 'साष्टीस मोर्चेबंदी करावी लागते, तरी तुम्ही उत्तमप्रकारे पूर्वीचे आज्ञेप्रमाणे बंदी शहरची करावी. ते आज्ञापत्र व पूर्वीचे आज्ञापत्राची नकल सेवेसी पाठविली आहे त्याजबरोन कलेल. साराश सरकारचे लक्ष आधी हे काम करावे. गाईकवाडाकडील मसलत राहू द्यावी. आपण तो केलच असल. मी येथील बंदोबस्त जाला म्हणजे निघोन येतो. आसचे कारकून शहरात आहेत त्यासी संपाववे, म्हणजे बंदीची माहीतगारी निवेदन करितील. तिकडे शह बसला म्हणजे इंग्रेजाकडे कुमक येऊ पावणार नाही आणि आपला लौकिक होऊन सरकारचे काम होईल. मोगलाई अमलाची जफती माहाली अमल आहे त्याची कर्णे, त्याजविशी गाईकवाडास माहालकरी यासी सनदा घेतल्या आहेत. समागमे वेवोन येतो. आल्यानंतर माहीतगिरीने अपल्ये विचारे बंदोबस्त होईल. सारांश सरकारचे आज्ञापत्र पावताच उत्तम प्रकारे बंदी होय ते केले पाहिजे. तेथील सरकार चौथाईचा अंमल आम्हाकडे आहे.

पेशास सालमजकुरी नरोतम किशोरदास याणे श्रीमंत दादासाहेबाच्या सनद आणोन बखेडा केला आहे. त्याजविसो पूर्वी विनंतीपत्र आपणास लािा होते त्याजवरोन ध्यानात आलेच असेल. त्याप्रमाणे बंदोवस्त होऊन अमल आपणाकडे चालला पाहिजे. मोगलाकडे सरकारी येवज पनास साठ हजार पर्यंत येवज येणे आहे. तोहि वसुलात आला पाहिजे. येविशी शहरांत कारकून आमचे आहेत त्यास पत्र लिहून पाा आहे. पावते करविले म्हणजे सेवेसी येऊन हाजीर होतील. सहश्रप्रकारे हाजीर जालेच असतील. नरोतमास आपण कैद करोन विडी घातली म्हणून सरकारात वर्तमान आले, परंतु आपले लिहिले आले नाही त्याजवरोन आपणास सरकारातोन लिहिलेच आहे. तिकडील गायकवाडाकडील वगैरे वर्तमान ल्याहावयासी आज्ञा करावी. लस्करचे वर्तमान तिकडोनं कलतच असेल. हालीं साष्टीवर मोर्चेबंदी होणार. टोपीकराचे पारिपत्य वरं वजेन होणार येविशी सरकारचे लक्ष बहुतच आहे. मुंबईची बंदी जाली आणि लौकरच पारिपत्य होईल. तोफा व गाडदी वगैरा फौजा फारच रवायनगी होत आहेत. इतकेयात आपणाकडील बंदी जालेयाचे वर्तमान आलेयाजवर फार संतोष होईल. सरकारचे जासूद सनद घेवोन आले तेच वजिनस स्वामीकडे रवाना केले आहेत. सरकारचे उतर व पत्राचे उतर पाा पाहिजे. उतर लौकर पाठविले पाा. बहुत काय लािा लोभ करावा हे विनंती.

¶Bahiro Raghunath communicates to Naro Anandrao the Peshwa's instructions regarding the blockade to be effected round about Surat and to stop succour being sent to the English at Salsette from Surat. He congratulates the addressee for having captured Narottam and requests him to write what steps he has taken in collecting the dues from the province.

No. 112]

[8-1-1775

श्री

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य

राजश्री नारो आनंदराव गोसावी यासी

सेवक माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार सुा खमस सबैन मया व अलफ. तुम्ही छ १० सवालची पत्रे राजश्री भिवराव येसवंत यास पाठविली ते पावली, लिहिले वर्तमान सविस्तर विदित जाहाले. नरोतम किशोरदास यास धरून बेडी घातली म्हणून लािा ते सर्व कलले. मोठे काम केले. त्यास विसा सेराची बेडी घालून खबरदारीने ठेवणे. किले त्रिंबकास पोहचाविल्यास फार उत्तम आहे. जेथे ठेविला असाळ तेथून चौकसीने त्रिंबकास पोहोचवणे. कदाचित न पोहचे

तर तुम्ही आपणाजवळ माँफजतीने खबरदारी करून ठेवणे. तुम्ही सुरतेची बंदी करून गायकवाडाकडील माहालचा यैवज वसूल घेणे. तीर्थस्वरूप दादासाहेब मालव्यातून गुजराथेस आले. त्यास गोविंदराव ते येक होतील तर राजश्री हरि बलाल व उभयतां सरदार याच्या भेटी जाहाल्या, ते त्याचे मागाहून येत आहेत, आलेच असतील. त्याचे आगोवर तुम्हावर त्याची फौज आल्यास तुम्ही बातमी राखोन टाळा देणे. हरि बलाल याजवळ काम पडिले आणि त्याचे पत्र आले तर त्याजकडे जाणे. येथून दोन तीन हजार फौज तुम्हांकडे पाठविली आहे. लौकरच येऊन पोहचेल. हरिपंत जवळ आसिल्यास त्याजकडे जातील. नाही तर तुम्हापासी राहातील. सास्टी इंग्रजाने घेतली. याउपर पुढे काय करितो हे बातमी राखोन वरचेवर लिहीत जाणे. तीर्थस्वरूप दादासाहेब इंग्रजाचे घरीं आले तर मोठे कामच जाहाले. तेच ठिकाण धरावयास येईल. सुरतेची बंदी तुमच्यानें होईल तितकी करणे. आजपर्यंत पाच सात पत्रे तुम्हांकडे पाठविली परंतु उत्तर येकहि आले नाहीं. वर्तमान वरचेवर लिहीत जाणे. त्रिंबकास पाठवावयास लांब पडिले तरी पारनेरा किल्ला विसाजी केशवाकडे आहे तो सुरतेजवळ आसपास आहे तेथे ठेवणे. जाणिजे छ ९ जिलकाद बहुत काय लिहिणे.

¶The Peshwa after congratulating Naro Anandrao for effecting the capture of Narottam Kishordas instructs the latter to send the prisoner to the fort of Trimbak with heavy chains. He also informs that Dadasaheb has descended into Gujarat with Sindia, Holkar and Haripant hotly pursuing him.

No. 113]

[8-1-1775

श्री

श्रीमंत राजश्री नारोपंत दाजी

स्वामीचे सेवेसी

सेवक हरि उमाजी कृतानेक सा नमस्कार विनंती. उपरी, येथील कुशल ताा छ ९ जिलकादपरियेंत येथास्थित आसो विशेष. आपण कृपा करून पत्र पाठविले ते पावले. सविस्तर वर्तमान कलले. श्रीमंत राजश्री दादासाहेब येथे आले. राा गोविंदरावबावा याच्या त्याच्या भेटी जाल्या. कोसाच्या आंत्रे राहिले आहेत. समागमे फौज बुनगेसमेत दाहा हजारपरियेत आहे. आमची बातमी त्याजला कलली. त्याणी आम्हास धरावयाचा येतून केला होता. त्यास आम्ही पेशजी

येथे आलो ते समई रा गोविंदरावबावा याजपासून बाहंदर घेऊन मग लस्करात आलो. याजमुळे आम्ही स्वस्त होतो. साहेबानी आम्हास धरून कैद करावे हे त्याचे मानस व त्याच्या कारभारियाचे मानस होते. रा गोविंदराव याजला सांगितले. त्याणी सांगितले की याणी आम्हापासून बाहंदर घेऊन राहिले, त्याजला बोलता येत नाही. मग रा गोविंदरावबावा याणी लस्करात जाऊन सांगितलें. त्यावरून त्याणी आम्हास भेटास बोलाविले. आम्ही लस्करात जाऊन भेटलो. त्याचे मुत्सदी रा सखाराम हरि व आबाजी माहादेव व सदासिव रामचंद्र वगैरे कितेक ग्रहस्त समागमे आहेत ते भेटले. आमचे समाधान केले. यावर आम्हास लस्करात श्रीमंत रा बापू व श्रीमंत रा नाना याजकडे जावे लागते. दो ती रोजानी येथून कूच करून आपली भेट घेऊन सर्व वर्तमान निवेदन करून जाऊ. रा हरिपंत फडके व सिंदे व होलकर यांच्या फौजा चालसा कोसावर आल्या. आपण बहुत सावध राहावे. यांचा व इंग्रजांचा विश्वास किमपि न धरावा. बहुत बहुत सावध राहावे. रा हरिपंत तात्या व सिंदे होलकर आले यामुळे तुम्हावरी येत नाहीत. परंतु सावध असावे हेच उचित. वरकड वर्तमान सेवेसी लिहलिया निवेदन करू. सर्वज्ञास बहुत काये ल्याहावे हे विनंती.

¶[Hari Umaji reports to Naro Anandrao his meeting with Dadasaheb in the camp of Govindrao Gaikwad and the efforts that he made to capture the writer. "Haripant and Sindia and Holkar are also drawing quite near" says he.]

No. 114]

[9-1-1775]

श्री

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य

राजश्री नारो आनंदराव गोसावी यासी

सेवक माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार मुा खमस सवैन मया व अलफ. नरोत्तम किशोरदास तुम्हांकडे सापडला आहे, त्यास त्याजला पके बंदोबस्ताने वाटेचे खबरदारीने किले त्रिंबक येथे रा नारो माहादेव गजरे याजकडे पोहचावणे. ते न होणे तरी किले पारनेरा येथे आटकेत ठेऊन तेथील अंमलदारास खबरदारी-विशी चांगली ताकीद करणें व तीर्थस्वरूप राजश्री दादासाहेब याजकडील कागदपत्र चिठ्या राजकारणी नरोतमदासाजबल सापडल्या म्हणून लिहिलें. त्यास त्या चिठ्याच्या व कागदपत्राच्या नकला करून हुजूर पाठवणें. तीर्थ-स्वरूप बडोद्याकडे आले आहेत त्याचे पाठीवरी राजश्री हरि बलाल फौजमुधा

आहेतच, त्याजकडे तुम्ही आपलेकडील वर्तमान व कोटे ठिकाणी आहा ते लिहीत जाणे. सुरतेची बंदी जरूर करणे. तीर्थरूपाकडील बातमी राखून खबरदारीने असणे. जाणिजे छ ६ जिल्ह्याद आज्ञा प्रमाण. नरोत्तमदास मारास पारनेरावरून किले कोहज येथे राजश्री भिकाजी गोविंद याजकडेहि पाठविल्यास उत्तम आहे जाणिजे छ मार.

¶The Peshwa instructs Naro Anandrao to send Narottam Kishordas to fort Trimbak with a strong escort. Hari Ballal has followed Dadasaheb to Baroda and the addressee is expected to keep in communication with Haripant.

No. 115]

पो छ ८ जिल्ह्याद
पौष मास.

[9-1-1775]

श्रीमंत राजश्री नारोपंत दार्या
स्वामीचे सेवेसी

पो हरी उमाजी कृतानेक सा नमस्कार विनंती. उपरी, येथील ता छ ६ जिल्ह्याद जाणून स्वर्काये कुशल लिहीत असावे विशेष. येथून जासूदजोडी श्रीमंत बापू व नाना याजकडे खाना केली आहे. आपल्यापासी येतील ते समई दस्तक आपण करून देऊन त्याची खानगी सत्वर करावी. मागाहून दो ती रोजानी आम्ही येऊ तेव्हा सविस्तर विदित होईल. आपण सावधपण राहावे. बहुत काय लिहिणे, लोभाची वृद्धि करावी, हे विनंती.

¶Hari Umaji informs Naropant that two messengers have been despatched to Sakharam Bapu and Nana Phadnis and requests the addressee to furnish them, on their reaching him, with the necessary permits for their journey onward.

No. 116]

[10-1-1775]

श्री

राजश्री नारोपंत गोसावी
यांस

८ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्री फतेसिंगराव गाईकवाड दंडवत विनंती उपर. येथील क्षेम जाणून श्रानंदलेखन करीत असिले पाहिजे. तुमचे पत्र छ २९ सवालचे व छ १ जिल्ह्यादचे येसी दोन छ ९ जिल्ह्यादी

सध्याकालीं पावली. लेखनार्थ सर्व ध्यानास आला. सुरतकर ग्रहस्ताचे पत्र आलें तें पाठविलें तेहि पावलें. तोच अर्थ भडोचेस आमचे राजश्री राघो जिवाजी आहेत त्यानीहि लिहिला आहे. परंतु तिकडे जावयाचा अर्थ दिसत नाही. श्रीमंत ती कोसावर उतरले होते, ते काल पौष सुध ७ रविवारीं कूच करून बडोदियाचे उतरेस जेथे पूर्वी राजश्री गोविंदराव उतरले होते हरणीनजीक, तेथे येऊन मुकाम केला. ते या शहास गुंतले. पुढें विचारहि केला आहे कीं राजश्री हरिपंत फडके यांचा पराभव करावा हाहि हेत. ते जालियावांचून हे येथून उठत नाहीत यास्तव तुम्ही विचारितां की श्रीमंत सुरत मुंबईकडे जावयास आले तर यांच्या तोडावर आसावे. याजवरून दिसते की, रेवातीरी फौजमुधा तुम्ही राहावे, हा मनसुबा दिसतो. परंतु श्रीमंत येथून निघत नाहीत. यास्तव तुम्ही दुसरा विचार न करितां सर्व फौज [शिक्षा] वेऊन वावाग्यारां, अथवा चाडोद करनाळी या दोही स्थली पार जाला आहे, दोहीतून तुमचे सोईस जे स्थली उतरायाचे येईल तेथे उतरून सावधतेनें सत्वर बडोदियास येणे. कदाश्चित् लांब मजल कसी आटोपल येसे म्हणाल तर मधे डभई मुकाम करावयास जागाहि आहे. परंतु तेथे न जातां एक दिवस कसाला करून बडोदियास येऊन पोहोचणे होये तोच अर्थ जालिया उतम. दुसऱ्या पत्राची मार्गप्रतीक्षा न करिता सत्वर येऊन पोहोचावे. राजपिपल्याच्या बंदोबस्ताकरितां गुंता कराल तर न करणे, ते काम दोन दिवस राहिलें तरी येईल. चिंता नाही. ते दंगा अथवा दुसरे काही करित नाहीत. कर्नालीस मुकाम करून आमुदे होऊन आस्तमानी कूच करून माडवेवाले बरोबर वेऊन प्रहर रात्र आसतां येथे दाखल व्हावे. राजश्री गबाजी बलाल जातेसमई गेला आहे त्यास दखल आहे. येक क्षणाचा आवकाश न करावा. रा ७ माहे जिल्काद बहुत काये लिहिणे हे विनंती.

¶Fatesing Gaikwad asks Naropant Keskar to proceed immediately to Baroda to face the mischievous activities of Raghunathrao and mentions the routes and fords by which the addressee should march.

No. 117]

[12-1-1775

श्री

पुा राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी.

विनंती उपरी आपण नरोत्तमदास यांस धरून किले माहुली येथे पाठविला. तो किले मार येऊन पोहोचला. आम्ही येथून मामलेदारास ताकीद करून त्यास व त्याचे लेकास मोठ्या मोठ्या बेड्या घालून किल्यावर निराले निराले ठेवावयाविसी

तर्तूद करविली, त्याप्रमाणे अमलदारानी किल्यास ताकीद करून येकास किले मारावर व येकास त्याच किल्यावर भंडारदुर्ग अहि तेथे, याप्रमाणे दोहो जागा दोघास ठेऊन कोठडीत घालून त्याजबरोबरची माणसे दूर ठेऊन दुसरे लोक सरकारममतेचे चौकीस ठेविले असेत. तुम्हास कलावे म्हणोन लिहिले असे. तुम्ही नरोत्तमास धरिले मोठी गोष्ट केली. राा गोविंदराव गायकवाड याची फौज कोणीकडे गेली ? राजश्री फत्तेसिंग गायकवाड कोठे आहेत ? आपल्या फौजा हरीपंत तात्या व रास्ते व वामनराव व सिंदे होलकर गुजराथेत आले आहेत, ते कोठे आहेत ते लिहावे. आम्ही वर्तमान थैकतो की श्रीमंत दादासाहेब भडोचेत इंग्रजाकडे गेले. तेथे सर्व टाकून जलमार्गे मुंबईस येणा(र) म्हणोन थैकतो. तरी तहकीक वर्तमान आसेल ते लिहून पा. आपण जवळ आहा याजमुळे आपणास कलेल म्हणोन लािा आहे. राा छ १९ जिल्हाद बहुत काये लिहिणे लोभ कीजे हे विनती.

[Letter addressed to Naropant Nana (Keskar) informing him of the close confinement in which Narottamdas was kept at fort Mahuli and inquiring news of the various Commanders on duty in Gujarat.

No. 118]

[12-1-1775]

श्री

आखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य
गजश्री नारो आनदगाव गो यासी

सेवक माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार सुा खमस सबैन मया व अलफ. तुम्ही राजश्री भिवराव येशवंत यांस छ ३० सवालीची पत्रे पाठविली ते छ ७ जिल्हादी बन्हाणपुरास पावली. लिहिले वर्तमान सविस्तर विदित जाहाले. राजश्री फत्तेसिंगराव गायकवाड याची पत्रे पाठविली ते पावली. तीर्थस्वरूप दादासाहेब तेथे आले. राजश्री गोविंदराव गायकवाड यांच्या भेटी जाहाल्या. आतां ते जमोन फत्तेसिंग गायकवाड याजवर शह बसलेयामुळे ते दहशत घेतील असे म्हणावे तर सिंदे होलकर व हरिपंत येक होऊन मागाहून येतात, हेहि वर्तमान त्यास कललच आहे. त्यापक्षी उभयता येक जाले तरी चिंता नाही. आजपर्यंत मागाहून येतात ते पोहोचलेच असतील. तुम्हांस मदतीस बलाविले आहे. त्यास विचार प्रसंग पाहून तुम्ही जाणे. सरदार हरिपंतामागाहून आलेच असतील, त्यापक्षी फिकीर आहे आसे नाही. ते येऊन पोहचत तो मध्ये

आवकासंत गोविंदरायानी काय केले ? फत्तेसिंग कसे ठरले ? काय जाले ? हे सर्व तुम्हास समजलेच आहे. वरचेवर बातमी येत जाईल तसें तुम्ही जाण्याचे करणे. जाणिजे छ ९ जिल्हाद.

¶ The Peshwa informs Naro Anandrao that Dadasaheb has reached Baroda and effected union with Govindrao Gaekwad. The addressee is instructed to keep in readiness to join Haripant who is pursuing Dada.

No. 119]

[14-12-1774

पौ छ १३ सवाल मंदवा-

सर मार्गेश्वर मास खमस

सवैन.

श्री

राजश्री नारोपंत गोसावी

यास

८ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्रो फत्तेसिंगराव गाईकवाड दंडवत विनंती उपर. येथील क्षेम जाणून श्वानदलेखन करीत आसिले पाहिजे विशेष. आपले पत्र मार्गसीर्ष सुध २ चे आले. पावोन परम संतोष जाला. दर कूच सुरत माहालात येतो म्हणऊन ला। त्यास आलेच आसा। राजश्री दौलत बाबूराव तापी दक्षणातिरी आहेत म्हणऊन बातमी आली होती. तुमच्या आगमनाचे वर्तमान येकोन टाला देऊन गेले आसले तर उत्तमच जाले. कदाश्चित खमखम चितात आसली तर तुम्ही व राजश्री जनार्दन रायाजी येकदील होऊन सर्व लोकांचा दिलासा करून त्यास शिक्षा करणे म्हणजे राजश्री बापू व राजश्री नाना यासी तुमचे चाकरीचा मुजुराहि होईल व राज्यांत लौकिक होईल. येवसी राजश्री जनार्दनपंतासहि ला आहे, परंतु बहुधा दालम्ये ठरणारच नाहीत. ते वेदील होऊन गेले आहेत व श्रीमत राजश्री दादासाहेबांकडे जावयाची उत्कंठा त्यास विशेष आहे. तथापि ठरले तर पारपत्यास आंतर न करावे. तो गुंता नसलियास सत्वर रेवातिरास यावे. मध्ये गुंता करू नये. रेवातिरास आलेस म्हणजे सुरत आठाविसी मागे पडली. रेवाउतरतीर [शिक्षा] च्या माहलास दबाव बसतां ते येऊन रुजू होतील. राजश्री गोविंदराव गाईकवाड यांजपासी सामान थोंडके राहिले आहे तेहि वेदील आहे. सिवदीचा गवगवा विशेष आहे व आम्हीहि त्यास येथून हलो देत नाही. कदाश्चित येथून निघाले तर आम्ही पाठलाग करितो. दोहोकडील शह त्यास सोसवणार नाही व सिवदी त्यास येथून निघो देतच नाही.

येविसी चितात संकल्प विकल्प न आणितां सत्वर रेवातिरास पावें. रेवातिरास आलिया येवजाचीहि तरतूद होईल. येवजाकरतां गुंता नये. हे तक येणार नाही. येविसी विशेष काये ल्याहवे ? कार्तिक वद्य त्रयोदशी मोहुली नजीक माहालक्ष्मीचे मुकामची पत्रे पाठविली ती पावली. सविस्तर कलले. त्याची उतरे साद्यात मागाहून लिहू. परंतु दिवसगत न लागता तापितरी येखादा दुसरा मुकाम करून रेवातिरास जावयाचा विचार आसावा. सोनगड वगैरे कोठेहि गुंता नसावा. रा छ १० माहे शवाल बहुत काय लिहिणे कृपा लोभ आसो दीजे हे विनंती.

¶ *Fatesing Gaikwad writes to Naropant Keskar asking him to take account of Doulat Baburao, Sakharam Hari's nephew, and in case the latter takes flight he asks the addressee to join him near the Nerbada.*

No. 120]

[14-1-1775]

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंतनाना स्वामीचे सेवेसी

पो विसाजी केशव साा नमस्कार विनंती. येथील कुशल जाणोन स्वकीये कुशल लिहीत आसले पाहिजे विशेष. राजश्री बहिरोपंत सुरतचे कमावीसदार याची खानगी हुजूरून जाली. त्यास आपलेकडील फौज सुतेंचे बंदीस याजकडे देविली आहे. तरी हे आपणास सांगतील त्याप्रमाणें बंदी फौज देऊन करावी. यात सरकारकाम फार आहे. इकडे मुंबईची बंदी केली, साष्टीस मोर्चे दिले. आपणहि सुतेंस पायबंद चांगला द्यावा. सविस्तर राजश्री नारोपंतनाना याणी आपणास पत्र लिहिले आहे त्यावरून कलेल. नाना, बंदी जरूर करावी. रा छ ११ जिल्काद. बहुत काये लिहिणे, लोभ करावा, हे विनंती.

¶ *Visaji Keshav Lele, the Sar-Subha of Konkan, instructs Naro Anandrao to blockade Surat.*

No. 121]

[15-1-1775]

श्री

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य

राजश्री नारो अनंदराव गो गो यासी

सेवक माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार सुा खमस सबैन मया व अलफ. राजश्री हरि बलाल फौजसुधा बंडोदेयास आलेच असतील व तुम्ही नर्मदातिराहून

आवकासंत गोविंदरावानी काय केले ? फत्तेसिंग कसे ठरले ? काय जाले ? हे सर्व तुम्हास समजलेच आहे. वरचेवर बातमी येत जाईल तसें तुम्ही जाण्याचे करणे. जाणिजे छ ९ जिल्ह्याद.

¶The Peshwa informs Naro Anandrao that Dadasaheb has reached Baroda and effected union with Govindrao Gaekwad. The addressee is instructed to keep in readiness to join Haripant who is pursuing Dada.

No. 119]

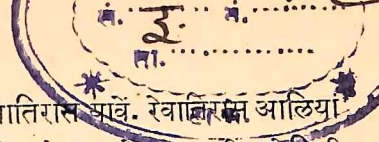
[14-12-1774

पौ छ १३ सवाल मंदवा-
सर मार्गेश्वर मास खमस
सवैन.

श्री

राजश्री नारोपंत गोसावी
यास

ॐ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्री फत्तेसिंगराव गाईकवाड दंडवत विनंती उपर. येथील क्षेम जाणून श्रानदलेखन करीत आसिले पाहिजे विशेष. आपले पत्र मार्गसीर्ष सुध २ चे आले. पावोन परम संतोष जाला. दर कूच सुरत माहालात येतो म्हणऊन लािा. त्यास आलेच आसाळ. राजश्री दौलत बाबूराव तापी दक्षणातिरी आहेत म्हणऊन बातमी आली होती. तुमच्या आगमनाचे वर्तमान येकोन टाला देऊन गेले आसले तर उत्तमच जाले. कदाश्चित खमखम चितात आसली तर तुम्ही व राजश्री जनार्दन रायाजी येकदील होऊन सर्व लोकांचा दिलासा करून त्यास शिक्षा करणे म्हणजे राजश्री बापू व राजश्री नाना यासी तुमचे चाकरीचा मुजुराहि होईल व राज्यांत लौकिक होईल. येवसी राजश्री जनार्दनपंतासहि लािा आहे, परंतु बहुधा दालम्ये ठरणारच नाहिती. ते वेदील होऊन गेले आहेत व श्रीमत राजश्री दादासाहेबांकडे जावयाची उत्कंठा त्यास विशेष आहे. तथापि ठरले तर पारपत्यास आंतर न करावे. तो गुंता नसलियास सत्वर रेवातिरास यावे. मध्ये गुंता करू नये. रेवातिरास आलेस म्हणजे सुरत आठविशी मागे पडली. रेवाउतरतीर [शिक्रा] च्या माहलास दबाव बसतां ते येऊन रुजू होतील. राजश्री गोविंदराव गाईकवाड यांजपासी सामान थोंडके राहिले आहे तेहि वेदील आहे. सिबदीचा गवगवा विशेष आहे व आम्हीहि त्यास येथून हलो देत नाही. कदाश्चित येथून निघाले तर आम्ही पाठलाग करितो. दोहोकडील शह त्यास सोसवणार नाही व सिबदीच्या लोकांने त्यास येथे येऊन नाही

येविसी चितात संकल्प विकल्प न आणितां सत्वर रेवातिरास पावें. रेवातिरास आल्या
येवजाचीहि तरतूद होईल. येवजाकरतां गुंता नये. हे तक येणार नाही. येविसी
विशेष काये ल्याहावे ? कार्तिक वद्य त्रयोदशी मोहुली नजीक माहालक्ष्मीचे मुकामची
पत्रे पाठविली ती पावली. सविस्तर कलले. त्याची उतरे साद्यात मागाहून
लिहू. परतु दिवसगत न लागता तापितिरी येखादा दुसरा मुकाम करून रेवातिरास
जावयाचा विचार आसावा. सोनगड वगैरे कोठेहि गुंता नसावा. रा छ १०
माहे शवाल बहुत काय लिहीणे कृपा लोभ आसो दीजे हे विनंती.

¶Fatesing Gaikwad writes to Naropant Keshkar asking him to take account
of Doulat Baburao, Sakharam Hari's nephew, and in case the latter takes
flight he asks the addressee to join him near the Nerbada.

No. 120]

[14-1-1775]

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री

नारोपंतनाना स्वामीचे सेवेसी

पो विसाजी केशव साा नमस्कार विनंती. येथील कुशल जाणोन स्वकीये
कुशल ल्हीत आसले पाहिजे विशेष. राजश्री बहिरोपंत सुरतचे कमावीसदार याची
खानगी हुजूरून जाली. त्यास आपलेकडील फौज सुतेंचे बंदीस याजकडे
देविली आहे. तरी हे आपणास सांगतील त्याप्रमाणें बंदी फौज देऊन करावी.
यात सरकारकाम फार आहे. इकडे मुंबईची बंदी केली, साष्टीस मोर्चे दिले.
आपणहि सुतेंस पायबंद चांगला द्यावा. सविस्तर राजश्री नारोपंतनाना याणी
आपणास पत्र लिहिले आहे त्यावरून कलेल. नाना, बंदी जरूर करावी. रा
छ ११ जिलकाद. बहुत काये लिहिणे, लोभ करावा, हे विनंती.

¶Visaji Keshav Lele, the Sar-Subha of Konkan, instructs Naro Anandrao
to blockade Surat.

No. 121]

[15-1-1775]

श्री

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य

राजश्री नारो अनंदराव गो गो यासी

सेवक माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार सुा खमस सवैन मया व अलफ.
राजश्री हरि बलाल फौजमुधा बंडोदेयास आलेच असतील व तुम्ही नर्मदातिराहून

आवकासंत गोविंदरावांनी काय केले ? फत्तेसिंग कसे ठरले ? काय जाले ? हे सर्व तुम्हास समजलेच आहे. वरचेवर बातमी येत जाईल तसें तुम्ही जाण्याचे करणे. जाणिजे छ ९ जिल्ह्याकडे.

¶ The Peshwa informs Naro Anandrao that Dadasaheb has reached Baroda and effected union with Govindrao Gaekwad. The addressee is instructed to keep in readiness to join Haripant who is pursuing Dada.

No. 119]

पौ छ १३ सवाल मंदवा-

सर मार्गेश्वर मास खमस

सवैन.

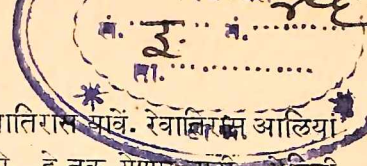
[14-12-1774

श्री

राजश्री नारोपंत गोसावी

यास

ॐ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्री फत्तेसिंगराव गाईकवाड दंडवत विनंती उपर. येथील क्षेम जाणून श्वानदलेखन करीत आसिले पाहिजे विशेष. आपले पत्र मार्गसीर्ष सुध २ चे आले. पावोन परम संतोष जाला. दर कूच सुरत माहालात येतो म्हणऊन ला. त्यास आलेच आसाळ. राजश्री दौलत बाबूराव तापी दक्षणातिरी आहेत म्हणऊन बातमी आली होती. तुमच्या आगमनाचे वर्तमान येकोन टाला देऊन गेले आसले तर उतमच जाले. कदाश्चित खमखम चितात आसली तर तुम्ही व राजश्री जनार्दन रायाजी येकदील होऊन सर्व लोकांचा दिलासा करून त्यास शिक्षा करणे म्हणजे राजश्री बापू व राजश्री नाना यासी तुमचे चाकरीचा मुजुराहि होईल व राज्यांत लौकिक होईल. येवसी राजश्री जनार्दनपंतासहि ला आहे, परंतु बहुधा दालम्ये ठरणारच नाहीत. ते वेदील होऊन गेले आहेत व श्रीमत राजश्री दादासाहेबांकडे जावयाची उत्कंठा त्यास विशेष आहे. तथापि ठरले तर पारपत्यास आंतर न करावे. तो गुंता नसलियास सत्वर रेवातिरास यावे. मध्ये गुंता करू नये. रेवातिरास आलेस म्हणजे सुरत आठविसी मागे पडली. रेवाउत्तरतीर [शिक्षा] च्या माहलास दबाव बसतां ते येऊन रुजू होतील. राजश्री गोविंदराव गाईकवाड यांजपासी सामान थोंडके राहिले आहे तेहि वेदील आहे. सिवदीचा गवगवा विशे(ष) आहे व आम्हीहि त्यास येथून हलो देत नाही. कदाश्चित येथून निघाले तर आम्ही पाठलाग करितो. दोहोकडील शह त्यास सोसवणार नाही व सिवदी त्यास येथून निघो देतच नाही.

येविसी चितात संकल्प विकल्प न आणितां सत्वर रेवातिरास घावें. रेवातिरास आल्या येवजाचीहि तरतूद होईल. येवजाकरतां गुंता नये. हे तक येणार नाही. येविसी विशेष काये ल्याहवे ? कार्तिक वद्य त्रयोदशी सोहळी नजीक माहालक्ष्मीचे मुकामची पत्रे पाठविली ती पावली. सविस्तर कळले. त्याची उतरे साद्यात मागाहून लिहू. परंतु दिवसगत न लागता तापितिरी येखादा दुसरा मुकाम करून रेवातिरास जावयाचा विचार आसावा. सोनगड वगैरे कोठेहि गुंता नसावा. रा छ १० माहे शवाल बहुत काय लिहिणे कृपा लोभ आसो दीजे हे विनंती.

¶ *Fatesing Gaiwad writes to Naropant Keskar asking him to take account of Doulat Baburao, Sakharam Hari's nephew, and in case the latter takes flight he asks the addressee to join him near the Nerbada.*

No. 120]

[14-1-1775

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंतनाना स्वामीचे सेवेसी

पो विसाजी केशव साा नमस्कार विनंती. येथील कुशल जाणोन स्वकीये कुशल लिहीत आसले पाहिजे विशेष. राजश्री बहिरोपंत सुरतचे कमावीसदार याची खानगी हुजुरून जाली. त्यास आपलेकडील फौज सुतेंचे बंदीस याजकडे देविली आहे. तरी हे आपणास सांगतील त्याप्रमाणें बंदी फौज देऊन करावी. यात सरकारकाम फार आहे. इकडे मुंबईची बंदी केली, साष्टीस मोर्चे दिले. आपणहि सुतेंस पायबंद चांगला द्यावा. सविस्तर राजश्री नारोपंतनाना याणी आपणास पत्र लिहिले आहे त्यावरून कळेल. नाना, बंदी जरूर करावी. रा छ ११ जिल्काद. बहुत काये लिहिणे, लोभ करावा, हे विनंती.

¶ *Visaji Keshav Lele, the Sar-Subha of Konkan, instructs Naro Anandrao to blockade Surat.*

No. 121]

[15-1-1775

श्री

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य

राजश्री नारो अनंदाव गो यासी

सेवक माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार साा खमस सबैन मया व अलफ. राजश्री हरि बलाल फौजसुधा बंडोदेयास आलेच असतील व तुम्ही नर्मदातिराहून

जाऊन त्यास सामील जालेच असाळ. नसाल गेला तर तुम्ही व राजश्री फते-
सिंगराव गाईकवाड मिलोन जाऊन मारनिलेस सामील होऊन कर्तव्यार्थ आहे तो
करणे. तिकडील बातमी सत्वर कळत जावी यास्तव सोनगडास डाक सांडणी-
स्वाराची व जासुदाची वसविली आहे, तरी हरिपंताकडील पत्रे सोनगडास
पोहचावीत जाणे व तुम्हीहि तिकडील वर्तमान लिहीत जाणे. जाणिजे छ २२
जिल्हाद आज्ञा प्रमाण.

¶Naro Anandrao is asked to join Haripant Phadke along with Fatesing
Gaikwad and to help him in the work undertaken.

No. 122]

[15-1-1775

श्री

राजश्री नारोपंत गोसावी

यांस

८ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्री फतेसिंगराव गाईकवाड
दंडवत विनंती उपर. येथील क्षेम जाणून श्वानंदलेखन करीत आसिले पाहिजे
विशेष. तुमचे पत्र छ ९ जिल्हादचे आले ते पावोन लेखनार्थ आवगत जाला.
तुम्हास इकडील कचेपकें वर्तमान लिहीत गेलों, परंतु तुम्हास यावयास आनकूल
न पडले. राजश्री हरिपंत तात्या यांचे पत्र छ १० जिल्हादचें चापानेराच्या
आलीकडे आल्याचें आलें. त्याची नकल बजिनस पाठविली आहे त्याजवरून
सर्व अर्थ ध्यानास येईल. सारांष आज त्रयोदसी शनवारी राजश्री तात्या बडोदि-
यानजीक येणार. कदाश्चित आज न आले तर उदईक तो खामखा रविवारी
येतील. श्रीमंत राजश्री दादासाहेब व चिरंजीव राजश्री गोविंदराव गाईकवाड
आज शनवारी कूच करून येकायेकीं गेले. आपण यापूर्वी येऊन आम्हास
उपयोगी पडावें येविसीं बहुत [शिक्षा] प्रकारे बहुत वेळा लिहिलें, परंतु आपल्यास
यावयास आनकूल न पडलें. तथापि राजश्री तात्याची आमची भेट उदईक रविवारी
चतुर्दसीस होणार. त्या समयासहि आपले आगमन न जालें. उत्तम आहे.
आथपर विशेष काये ल्याहावें ! पेंसजी तुम्ही सुरतकर कमाविसदाराचे पत्र
हरिपंत तात्याकडे रवाना करावयास पाा होतें ते पावतें करून उतर आलें ते
तुमचे नावचा लाखोटाच बजिनस पाा आहे पावल. रा छ १२ माहे जिल्हाद
बहुत काय लिहीणे हे विनंती.

¶Fatesing Gaikwad to Naropant Keskar communicating the movements of
Haripant Phadke and of Govindrao Gaikwad.

श्री

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य

राजश्री नारो आनंदराव गोसावी यासी.

सेवक माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार सुा खमस सैबन मया व अलफ. तुम्ही छ १ जिल्कादचे विनंती पत्र पो ते छ १३ मिनहूस पावलें. नरोतमदासास कैद करून कोहजेस पाठविला. सुरतकर मोगलाचा वकील आला आहे. तेथील वंदोबस्त करावा तों श्रीमंत बडोद्यास आले. गोविंदरायास भेटल्याचें वर्तमान सा फतेसिंगराव गाईकवाड याणी लिहिलें, त्यावरून रेवातिरी घाटबंदी करावयास जात आहे. उदैक कूच करितों. सुरत शहरातील सरकारअमल चालता करून बहिरो रघुनाथ यांजकडील कारकून मोकळे केले. बाकीचा जाबसाल करावा तों श्रीमंताकडील मनसबा प्राप्त जाहाला म्हणून लिहिलें तें साधेंत विदित जाहालें. यैशास तीर्थस्वरूप तिकडे आले. त्यांच्या पाठीवरी राजश्री हरि बलाल व सिंदे होलकर मातबर फौजेनसी आले आहेत. त्यास तुम्ही हरि बलाल यास लेहून पाठऊन तिकडून फौज आणऊन भडोजची व सुरतेची बंदी करणे. हरदू जागाची बंदी जाहाल्यानी फार उपयोगी पडून टोपीकरास चांगला ताण वसेल. सा जरूर जरूर हे काम आधी करणे. सुरतेचा सरकार आमल व्यार रोज न चालल्यासहि कामास येईल. चिंता नाही. पुढें सर्व समजोन घेतले जाईल. जाणिजे छ १४ जिल्काद बहुत काय लिहिणे.

¶The Peshwa pays Naro Anandrao a compliment for what he did and asks him to strengthen the blockade of Surat and Broach and to defer if necessary the work of administering the province round about.

श्री

राजश्री नारो आनंदराव गोसावी यासी

सुा खमख सैबन मया व अलफ तुम्ही फौजेविसी ला त्यावरून राजश्री हरि बलाल याजकडील फौजेतील लोक येथे आले होते ते हुजरात व सरंजामी मिळून अडीच हजार फौज चिंतामण माधवराव व महिपतराव नरसी धायेगुडे याजबरोबर तुम्हाकडे रवानगी केली आहे. लौकरच येतील. सोनगडच्या मार्गे येतील. तुम्ही यांजकडे पत्र पाठऊन मार्गाचा सुमार लिहिणे. जाणिजे छ १५ जिल्काद.

¶This is an intimation to Naro Anandrao of contingents being detached to strengthen his position.

श्री

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य

राजश्री नारो आनंदराव गोसावी यासी

सेवक माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार सुा खमस सवैन मया व अलफ. तुम्ही छ १ जिलकाद व छ २ जिलकादची दोन पत्रे पाठविली तीं वऱ्हाणपूरचे मुकामी पावली. लिहिले वर्तमान सविस्तर विदित जाहाले. सोनगड व व्यारे दोनी ठाणी घेतली म्हणून लािा उत्तम केले. तीर्थस्वरूप राजश्री दादासाहेब बडोद्याजवळ आले, थकले. त्याचे जाणेयेण्याचा व इंग्रजाकडील मसलतीचा प्रकार विस्तारे करून लिहिले ते सर्व कळले. दादासाहेब बडोद्यासमीप आले. सरदार मालव्यात राहिले. मागाहून हरि बळाल मालव्यात गेले. त्याचे भेटीकरितां च्यार मुकाम जाहाले. भेटी जाहाल्या आसे कळताच दादासाहेब जलदी करून बडोद्यास गेले. पुढील त्याचा मनसबा राजश्री गोविंदराव मिलून करितात की येकटेच करितात? इंग्रजाचे घरी गेल्यास सडे जातील. फौज आगदीच राहिली किंवा फौजमुधा बाहेरच फिरतात याचा विचार काय केला? हा निश्चये जाहालाच आसेल. सरदार व हरिपंत येऊन पोहचलेच आसतील. राजश्री फत्तेसिंग गायकवाड बडोद्यात आहेत. त्याची मजबुदी चांगली आहे. त्याचे लिहिण्यात बरे आहे. आपली फौज येऊन पोहचल्यावर चिंता नाही. मध्ये आवकाशांत कसे जाहाले असेल ते पाहावे. गोविंदरायांची दादाची भेट जाहाली, परंतु त्यास सामील जाले किंवा भेट मात्र वेऊन राहिले? गोविंदरायाजवळ हरि उमाजी आहेत त्याणी बोलूनचालून गोविंदरायास इकडील लक्षांत आणिले आहे. येविसीची पत्रेहि त्याची निखालसतेची आली होती. परंतु दादा आल्याच्या पूर्वी आलीकडे कसे जाहाले याचे वर्तमान तुम्हास वरचेवर कळलेच आहे. तुम्ही तिकडील बातमी पाहून आजपर्यंत करावयाचे रितीने केले असेल. कदाचित आजपर्यंत लावणीवर पडिले आसिले तरी हरिपंत कोठपर्यंत आले? कोठे आहेत? गोविंदराव कोठे आहेत? दादासाहेब काय करितात हे सर्व बातमी राखोन विचार पाहून करणे. तुम्ही थोडक्या सामानानिशी फार मेहनत करून सरकार कामे केली उत्तम केले. पुढेहि विचार पाहून चहूकडील बातमी राखोन करीत जाणें. तुम्ही थोडक्या सामानात मेहनत केली हे ध्यानात आहे. जाणिजे छ १९ जिलकाद.

¶Peshwa's letter to Anandrao seeks information of the developments of Dadasaheb's plans after his meeting with Govindrao Gakhwad.

No. 126]

[20-1-1775]

पौ छ २९ जिल्हेज
खमस सबैन.

श्री.

राजश्री पंत प्रधान साहेबाचे सेवेसी

सकलगुणालंकरण अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य स्नेहांकित फत्तेसिंगराव गायकवाड कृतानेक दंडवत विनंती. येथील क्षेम जाणून स्वानंदवैभवलेखन करावया आज्ञा केली पाहिजे, विशेष. कृपाकरून बराणपूरचे सुकामीहून पत्र पाठविलें तें पावोन संतोष जाला. श्रीमंत राजश्री दादासाहेब इकडे आले. चिरंजीव राजश्री गोविंदराऊ गायकवाड भेटून सरंजाम सुद्धां कूच करून मही-उत्तरतिरास गेले. राजश्री हरिपंत फडके सर्व फौजांसुद्धां पूर्णिमेस दाखल जाले. आज्ञेप्रमाणें आम्ही सरंजाम सुद्धां बाहीर निघोन मशारनिलेबरोबर प्रतिपदेस कूच करून महीतीरीं वांकानेरास आलों. तृतीयेस त्याचा आपले फौजेचा मुकाबला जाला. सायंकाळ पाा लढाई जाली. त्यांनीं महीच्या खल्या पारचे कांठीं धरल्या आहेत. आपल्या फौजा दक्षिणतीरीं कायेम असों. येका दो दिवसांत पारपत्य किंवा येथून निघोन पुढें पळतील, त्यासारखी पैरवी होऊन सेवेसी विनंती मागाहून लेखन होईल. निरंतर पत्रीं सांभाळ करावयास साहेब समर्थ. खाना छ १७ जिल्हकाद. बहुत काय लिहिणं कृपा लोभ कीजे हें विनंती.

¶Fatesing Gaikwad to the Peshwa reports a battle between Dadasaheb assisted by Govindrao Gaikwad and Haripant Phadke assisted by the writer at Vakner on the Mahi.

No. 127]

[20-1-1775]

पौ छ २२ जिल्हकाद सन
खमस

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य

राजश्री बालाजीपंत दादा स्वामीचे सेवेसी

पोा बगाजी रघुनाथ कृतानेक साा नमस्कार विनंती. येथील कुशल ताा छ १७ जिल्हकाद मुा शहर बराणपूर जाणोन स्वकीये लिहीत जावे विशेष. आपण भास्करपंताचे लाकडाविशी श्रीमंतास पत्र दिले होते त्याजवर श्रीमंतानी

+ येथें शिक्षा आहे. १ महीची लढाई फेब्रुवारींत झाली. जिल्हकादपेवजीं जिल्हेज पाहिजे. पैवस्ती जिल्हेज महिन्याचीच आहे.

विनंती करावयासी येक रोज अनमान केला होता. मग दुसरे दिवसी पत्रावर विनंती करून घेऊन जयरामपंतास पत्र देऊन त्याची चिठी घेऊन भास्करपंताचे भावाकडे पाठविली असे. कलावे. इकडील वर्त(मान) तरी श्रीमंत वडोद्यास गोविंदराव गाईकवाड याजपासी गेले. भेटी जाहाल्या. तात्यासी श्रीमंतासी चालीस कोशाचे अंतर आहे. गाठ घालितो म्हान तात्याची पत्रे छ ६ जिलकादची छ १४ जिलकादी आली. धोसा कालच तात्याकडून आला. नवावाचे लस्करात दाखल जाहाला. उभयेता श्रीमंतास नवावाची मेजमानी छ १५ जिलकादी जाली. नवावास येथे मजमानी उदईक होणार. मेजमानी जाली म्हणजे मजल दरमजल पुण्यास येणार. तहवरजंग यास विडाकडे मुधोजी भोसले याची फौजे येऊन दगा केला आहे म्हणोन नवावानी खाना केला. त्याजवा सरकारची फौज दीड हजार दिल्ली. बा सरदार खंडेराव दरेकर याचा पुत्र दिल्ली. श्रीमंतानी मजला येथे ठेऊन घेतले. रा गंगाधरपंत व सिविरामपंत याची खानगी छ १४ जिलकादी केली. बा फौज तीन हजार तात्याकडे जावयाची होती ते दिल्ली. चिरंजीव कोनेरपंताचा समाचार घेत जावा. आम्ही लवकरच आपल्यापासी येऊ. वरचा समाचार घेत जावा. बहुत काये लिहिणे लाभ कीजे हे विनंती.

¶The movements of Raghunathrao, his meeting with Govindrao Gaikwad, the interviews between the Nabab and Nana Fadnis and Sakharam Bapu and their mutual entertainments are reported by Bagaji Raghunath to Balajipant.

No. 128]

[21-1-1775

श्री

अखंडितलक्ष्मीआलं कृत राजमान्य
राजश्री नारो आनंदराव गोसावी यां

सेवक माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार सुा खमस सबैन मया व अलफ. तुम्ही छ ९ जिलकादचे पत्र पाठविले ते छ १४ जिलकादी पावले. लिहिले वर्तमान विदित जाहाले. राजश्री हरि बलाल फौजसुधा कोठे आहेत त्याची बातमी देखील नाही म्हणोन लािा ते कळले. यैशास सरदार सुधा दाहोद्याहून कूच करून पायागडचे मार्गे वडोद्याकडे जातो म्हणोन त्याची पत्रे आली. ते आलेच आसतील. तुम्ही त्याजकडील वर्तमान वरचेवर आणवीत जाणे. सखाराम हरि याचे पत्र बालाजी येमाजी यास आले ते पाठविले ते पावले. तुम्ही चहूकडील बातमी राखोन सावधगिरीने राहात जाणे. फौज येथून तुम्हाकडे

पाठविली आहे ते लौकरव पावेल. येथून जासुदाची व सांडणीची डाक सोनगडे-पर्यंत बसिल्ली आहे. वर्तमान वरचेवर लिहीत जाणे. चिंतामण माधवराव व महिपतराव धायेगुडे याजबरोबर तीन साडे तीन हजारपर्यंत फौज पाठविली आहे. लौकरच पावेल. जाणिजे छ १८ जिल्ह्याद.

¶The Peshwa asks Naro Anandrao to secure news about Haripant who he promises must have reached Baroda. The Peshwa also sends him some forces under Chintaman Madhavrao and Mahipatrao Dhaygude.

No. 129]

[21-1-1775

श्रीगजानन

श्रिया विराजित राजमान्ये राजश्री

नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो बहिरो रघुनाथ मेहदळे सां नमस्कार विनंती. येथील कुशल ता १८ माहे जिल्ह्याद जाणून स्वकीये कुशल लिहीत असिले पाहिजे विशेष. आम्ही पौश सुध सप्तमीस वेलापूराहून स्वार जाहालो, ते वसईचे मार्गे मजल दरमजल छ १७ जिल्ह्यादी को वलसाड येथं अस्तमानी दाखल जालो. येसियासी आज छ मजकुरी को वणदेवी येथें येतो. तेथोन मजल दरमजल कामरेज-पर्यंत येऊन उपरातिक तैसाच निघोन आपले भेटीस येतो. त्यास आपण फौज-सुधा रेवापार जाणार म्हणोन वर्तमान कळले. त्यास साष्टी इंग्रजाने घेतली याजकरिता पुन्हा साष्टी व्यावी या मसलतीस राजश्री विसाजी कृष्ण व राजश्री विसाजी केशव या उभयताची हुजुरून खानगी जाली आहे. त्यास साष्टीस मोर्चेबंदी करावी व मुंबईस शह द्यावा, क्षेपनिक्षेप साष्टी व्यावी याप्रो हुजूरची मर्जी आहे. याअन्वये इंग्रेज ज्या ज्या ठिकाणी आहे त्या त्या ठिकाणी शह देऊन चहूकडोन हगामा करावा म्हणोन हुजुरून आज्ञा व उभयेतानीहि सांगितले आहे की, आध्वी सुरतेची बंदी करावी. येविशीची पत्रे आपल्यास हुजूरची आहेत. त्यास हुजूरचे पेंसजी पत्र आपणाकडे खाना केले ते पावलेच आसेल. त्यास आपले आगमन मजल दरमजल मुख्याचे शहास्तव होत आहे. त्यास आपण तिकंड लांबल्यास इकडील शहास वेध पडतो यास्तव सेवेसी विनंती लिहिली आहे. तरी आपण रेवापार न जावे. येक दुसरा मुकाम केला पाहिजे. इतकीयांत मी मजल दरमजल येऊन सेवेसी पोहचतो. तदनंतर इकडीलहि बंदीचा बंदोबस्तास (अपूर्ण)

¶Bahiro Raghunath Mehendale to Naro Anandrao communicating to him the Peshwa's instructions about checking the aggressive attitude of the English and recapturing Salsette from them. He urges him to effect the blockade of Surat.

श्री

राजश्री नारोपंत गोसावी
यासी

श्री माहादजी सिंदे दंडवत विनंती उपरी. पदाजी सेलके इकडील सिलेदार त्याचा बंधू दौलत बाबुराव याजवळ होता. त्याचे स्वार देशी जाताना आपणा-कडील लोकानी घोडी घेतली म्हणून कळले. त्यावरून आपणास लीला आहे तरी पदाजी सेलके याची घोडी आसतील ते सोडून देवावी. घोडी सा व उटे दोन घेतली आहेत ते देवावी. रा छ १८ जिल्ह्याकडे हे विनंती.

¶Mahadaji Sindia requests Naro Anandrao to restore to Padaji Shelke the horses captured by the men of the addressee.

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंतनाना स्वामीचे सेवेसी.

पो विसाजी कृष्ण कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती. उपरी, येथील कुशल जाणून स्वकीये कुशल लिहीत असिले पाहिजे विशेष. आपण गुजराथ प्रांते गेलियावर बहुत दिवस पत्र येऊन वर्तमान कळत नाही. तरी प्रस्तुत तुम्ही कोठे आहा, काय वर्तमान? श्रीमंत राजश्री दादासाहेब ते प्रांते बडोद्यास गेले, राजश्री गोविंदराव गायकवाड याच्या व त्याच्या भेटी जाहाल्या, त्यांचे पाठीवर राजश्री हरिपंत फडके होळकर सिंदे सुधा आहेत म्हणोन लस्करातून सरकारचे लिहिले आलें. त्यास, गोविंदराव गायकवाड श्रीमंतास किती फौजेनसी भेटले. श्रीमंतासमागमे किती फौज आहे, हरिपंत होळकर सिंदे सुधा कोठे आहेत, श्रीमंत व गायकवाड कोठे आहेत? तुम्हास राजश्री फतेसिंग गाईकवाड भेटून ते व तुम्ही येके जागा जाहालांच असाळ. श्रीमंत तिकडे गेले याजमुले तुम्ही नर्मदेचे वाटवंदीस गेला म्हणोन वर्तमान ऐकिले. त्यास, नर्मदातीरास गेला की काय? वाटवंदी कसी कसी केली? साष्टिसि इंग्रजांनी दगा करून बेइमानीस येऊन किला घेतला याजमुले इकडील माल मुंबईस जावयाची बंदी केली आहे. आपणास गुजराथ प्रांतीचा माल सुरतेस जातो त्याची बंदी करावयाविसीं लस्करातून व पुण्याहून आपणास लेहून पाठविले आहे. त्यास आपण फौज व गादडी पाठऊन

नाकेबंदी केलीच असेल. ते कसी केली? कोणहे कोणहे ठिकाणी चौक्या ठेविल्या? माल जावयाची बंदी अगदी जाहाली किंवा नाही? आपणाकडून बंदी जाहाली असल्यास आणिखी कोणहेकडून सुरतेस रस्त पोहचती किंवा काय ते सविस्तर लेहून पाठवावे. आम्हाकडील वर्तमान तरी साष्टीस लागावे, टापूत फौजा व लोक घालून टोपीकराचे पारपत्य करावे असी सरकारची आज्ञा आली व राजश्री सिवाजी विठल व आपाजी हरि वगैरे पथके फौजसुधा लस्करातून खाना केली ती येऊन पोहचली. पुण्याहून फौज व गाडदी वगैरे पायदल व माहाकाली व मार्तंड तोफा येत आहेत. आमचा मुकाम साष्टी व कल्याणचे दरम्यान आहे. वसईस वगैरे ठिकाणोठिकाण स्वार व लोक पाठऊन इतके दिवस बंदोबस्त करविला. याउपरी साष्टीस लागोन टोपीकरास तंबी पोहचवावी हेच तरतूद होत आहे. तुम्हांस कलावे म्हणोन लिहिले असे. सविस्तर लिहावे. तिकडील आधिकोतर आढलेल ते लिहीत जावे राा छ १९ जिल्हाद सन खमस सन सवैन. बहुत काये लिहिणे, लोभ असो दिलहा पाा हे विनंती.

¶ *Visaji Krishna inquires of Naro Anandrao how far he has succeeded in effecting the blockade of Surat and reports his own disposals round about Salsette.*

No. 132]

[26-1-1775

श्री

श्रीमंत राजश्री तात्यासाहेब
साहेबाचे सेवेसी

आज्ञाधारक रावजी अनंत चेरणावरी मस्तक ठेऊन विज्ञापना यैसिजे छ २२ सवाल पावेतो सेवकाचे वर्तमान येथास्थित असे विशेष. राजश्री फतेसिंगाकडील राजश्री रुद्राजीपंत व कुशाबा छ ११ सवाली तिकडून येक पाणक्या मात्र समागमे तेथू(न)पाई श्रीमंत दादासाहेबाचे पेचात येऊन दंग्यामुले निघोन ते राजश्री कुशाबा चौकीवर आले. मी गैरमाहित तिकडून निभावले म्हणोन व पाये सुजले, फोड आले, चालावयाची शक्ती नाही, च्यार रोजाचे उपासित यैसे जाणून घोडी मनुष्ये देऊन त्याचे कुलकर्णपणाचा गाव तेथे पावते केले. सेवेसी लस्करात जाईन म्हणून बोलले आहेत. तिकडील साद्यंत निवेदन करितील. श्रीमंत दादाचे लस्कर तापीतिराहून पार गेले. मुकाम महिना आहे. पुढे सोनगडचे मार्गे जाणार. उनहईस फौज आली म्हणोन आवई इकडे जाली होती ते सर्व अफवाच. कही

आसपास बावीस कोस आली. त्याणी दोनतीन गाव वासदेकराचे लुटले. वास-
दास ठाणे बसले. आनंदराव कोण आहे तो पनास माणसानसी तेथे आहे.
त्याणी कोसी दोकोसी चौक्या बसविल्या आहेत. इकडील तिकडे कोणी
जाऊयेऊ देत नाही. आनंदराव दलवी रामनगराकडे वासदेकराचे सेपनास
माणूस घेऊन गेला आहे. कोणते कार्यास गेला हे कलले नाही. बातमी लाग-
लियावर सेवेसी लिहून पाठवितो. सांप्रत सावकारी वर्तमान आले आहे की
तापीपार होऊन पायागडाचे रोखे जाणार. कावनईकडे कोल्याचे मलईत त्याचे
दोन खिजमतगार व त्रिबक सूर्याजीचे पुत्र व भाऊ समागमे आहेत. छ १७
सवाली परगणे चांदवड मौजे नादुरडीकर भले माणूस श्रीमंत दादाचे लस्करात
जात होते. दोन तटे व आकरा आसाम्या त्यात दोन भले माणूस आहेत.
राहुड्याचे गढीत तीन दिवस होते. न पुसता गेले. कमाविसदाराने वाटाड्या
देऊन श्रीमंत दादाचे लस्कराकडील दिले असतां प्रातःकाली आम्हास कलता
जासूद पाटोपाट पाठविले. सुरगाणात गाठ पडली तेथून मावारे आणून सेवेसी
रवाना केले असेत. जाले वर्तमान राणू जासूद निवेदन करील. सेवेसी कलवे
हे विज्ञाति.

¶ Raoji Anant reports to Haripant that Dadasaheb has crossed the Tapti
and is heading towards Payagad.

No. 133]

[27-1-1775

श्री

श्रिया विराजित राजमान्ये राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी.

पोष्ये बहिरो रघुनाथ मुकाम कामरेज तापीतीर सां नमस्कार विनंती. येथील
कुशल ता छ २४ माहे जिलकाद जाणून स्वकीये कुशल लिहीत असिले पाहिजे
विशेष. आम्ही छ ७ जिलकादी पुण्याहून स्वार जाहालो ते मजल दरमजल
मुकाम मजकुरी छ २० मिनहूस दाखल जालो. यैसियासी सुरतेची बंदी जलद
करावी म्हणौन हुजूरची आज्ञा. त्यास येविसीची पत्रे आपणास होती ती आम्ही
पाठविली ती पावलीच असतील. त्याजवरून मजकूर ध्यानास आलाच असेल
व हालीहि आपणाविशी विनंतीपत्र श्रीमंत राजश्री हरिपंत तात्या याणी लिहिले
आहे तरी आपण यावयाचे लवकर केले पाहिजे. मार्गप्रतीक्षा करीत असो.
बेलापूरचे मुकामीहून राजश्री कृष्णराव आपणाकडी वकिलीस आले होते. त्याज-
बराबराबर आमचे कारभारी याणी पत्रे पाठविली ती व बलसाडचे मुकामीहून पत्र

पाठविले ते येसी पत्रे आपल्यास पावलीच असतील. सहश्र प्रकारे आपण आले पाजे. कदाचित तिकडील वेधामुले आपणास यावयासी विलंब असिला तरी हजार फौज चांगली जलदीनें खाना करावी. सारावंश इंग्रजाची या प्राती ठिकाणे सुरत व भडोज. त्यास सुरतेहून सर्व सरजाम मुबईस जातो. मातबर शहर, यास्तव यांसी पायेबंद लौकर बसल्याने सरजाम, लोक, दाणा जिनस मुबईस पोहचणार नाही. येविशी सरकारची मर्जी निक्षूण आहे. सारावंश साष्टी हस्तगस्त लौकर व्हावी या मजकुरास इकड पायेबंद जरूर बसला पाहिजे. स्वाम सर्वज्ञ आहेत. विस्तारे काय ल्याहावे. सारांश लौकर स्वारी आपली आली पाहिजे. सेवेसी श्रुत होय हे विनंती.

¶Bahiro Raghunath to Naropant Keskar from Kamrej, points out the necessity of closing the port of Surat to checkmate the English at Salsette.

No. 134]

[27-1-1775

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंतनाना स्वामीचे सेवेसी

पो गणेश हरि कृतानेक सां नमस्कार विनंती. उपरी, येथील कुशल छ २४ जिल्काद मुा गल्हे नजीक तापी दक्षणतीर जाणोन स्वकीये कुशललेखन करीत असिले पाहिजे विशेष. आपण पत्र पाठविले ते पावले. पत्री लिला कीं, बुणग्यासमागमे रेवापार येणे. त्यावरून आम्ही सरभुवनीहून कूच करून मुकाम मजकुरी बुणग्यात आलो. आठ दिवस जाले, बुणगे राहिले, तापपार येत नाही, त्यावरून आम्ही येत होतो. त्यास पर्वाचे दिवसी राजश्री बहिरो रघुनाथ कादार शहर सुरत हे पुण्याहून आले. त्याणी सरकारची पत्रे आणून दाखविली त्यांतील अन्वये पाहाता बंदी सुरतेची करावी, सरकारकाम सोडून यावे हे ठीक नाही व येविशी आपले बोलणेहि जाहाले होते, त्यावरून राहिलो. तर आपण तेथून हजार स्वार रोजमरेयाची वगैरे बेगमी करून जलद पाठऊन द्यावे. आपणास सरकारची पत्रे आहेत त्याचा अर्थ राजश्री बहिरोपंत लिहितील त्यावरून कलेल. सरकारचे पत्राचा अन्वय श्रीमंत राजश्री तात्यास आम्ही लिला आहे व फौज पाठवा-वयाविशी लिला ते आपणास स्वार पाठयाविशी सांगतीलच. आमचे मानस फार

करून-तिकडे यावयाचे परंतु राा बहिरोपंतापुढे, उपाय नाही. फौज आली, तेथील बंदीवरून, म्हणजे तिकडे येऊ. उतर सत्वर पाठवावे. बहुत काये लिहिणे, लोभ असो दीजे, हे विनंती.

¶Ganesh Hari writes to Naropant that he would join him as soon as the blockade of Surat, according to instructions from Poona, is effected.

No. 135]

[28-1-1775

श्री

श्रियांविराजित राजमान्ये राजश्री
नारोपंतनाना स्वामींचे सेवेसी

पो बहिरो रघुनाथ मुकाम कामरेज सां नमस्कार विनंती. येथील कुशल तां छ २५ माहे जिल्काद जाणून स्वकीये कुशललेखन करीत असिले पाहिजे विशेष. आम्ही पुण्याहून सुरतेस यावयासीं निवाल्यानंतर आपणस अत्रे पाठविली ती पावलीच असतील. त्याजवरून सर्व अर्थ आपले ध्यानांत आलाच असेल व हालीं आपणाकडेस राजश्री गंगाधरपंत मजमदार यांसी पाठविले आहेत. भेटीनंतर इकडील मजकूर निवेदन करितील त्याअन्वये आपण यावयाचे सत्वर केले पाजे. दिसगत लागल्यांस कामास बल पडेल यैसा विचार आहे. सविस्तर विनंती मारनिल्ले करितील त्याजवरोन कलेल. श्रुत होय हे विनंती.

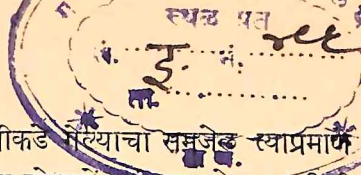
¶Bahiro Raghunath, writing from Kamrej, asks Naro Anandrao to come and join him soon. Delay on the part of the addressee, the writer adds, will render the task more difficult.

No. 136]

[17-2-1775

श्रीगणपति

विनंती उपरी. आज श्रीमंताचा मुकाम येथून तीन कोसांवर जाहाला तेव्हा उद्या महीवर वांकानेरावर अथवा वासदचे आरेस (?) जातील. मधें पाणी नाही. आपले बुनगे थोरले वांकानेरचे आग्यास गेल्याने त्यास फार जवळ पडेल. यास्तव प्रातःकाळींच अंधार असतां त्यास चिड्डी पाा आणि ते लांब जाय तें करावें. वासदचें आग्यास गेल्यानें मग कांहीं चिंता नाही. आपली तयारी फार पाहाटेस होऊन पुढें जावें. उद्यां नदी पावेतों प्रातःकालापासून मेहनत करावी. फलदाता ईश्वर आहे. गायेकवाड व होळकर यांसहि सूचना आसावी. आपले बुनगे

येथेंच असूं द्यावे. श्रीमंताचा रोंख महीचा कोणीकडे गेल्याचा समजें त्याप्रमाणें येथून कूच करऊन न्यावासी येईल. आज तीन कोसाचें अंतर आहे. रात्रीची सावधगिरी असावी. गणेशपंत बरे जाहले. दोन तीन टोल्या हजारा दो हजाराच्या करून उद्यांचा दिवस तीहीकडून लगट करून पाहावा. सुचला प्रकार लिहिला आहे. लोभ कीजे. हें विनंती.

¶Letter of Vamanrao Patwardhan giving news that Dadasaheb will probably move towards Vankaner on the Mahi and asks the addressee to advance rapidly in the early hours of the morning and close upon Dadasaheb.

No. 137]

[January 1775 ?

श्री

पुरवणी : साल मजकुरीं नको म्हणत असतां माहालचें काम गलीं पडलें. शेटसाहेबाचा लोभ पूर्ण. त्यास कसेंहि करून पार पाडिलें पाहिजे. येविसीं तुम्हांस लिहून तुम्ही करावें असें नाहीं. माझी खातरजमा आहे. नाना काका व गारदी काल गोसावीपुण्याहून धरून आणिले. पाहाण्यांत आहेत. भाटाचें ठिकाण लागत नाहीं. पेस्तर सालीं कबूल करावयाचें नाहीं. सालगुदस्ताप्रमाणें कसेंहि करून साल मजकूर पार पडलें पाहिजे. आमोदचे काम सालमजकुरीं काढावयाचें शेट साहेबाची व इंग्रजाची पत्रें घेऊन येऊन जंबुसरचें गिरासे वगैरे याचा बंदोबस्त ठेऊन येक पैसा त्याच्या हातास न जाई तो करावा. रवाना छ मजकूर हे विनंती. राजश्री मानसिंग जोगीदास यास रामराम विनंती उपरी. तुजला यजमानानी पोशाख दिलहा आहे; घेऊन येतो. सविस्तर लक्ष्मणपंतास लिहिलें आहे त्याप्रमाणें करावें. हे आसीर्वाद.

¶The writer asks for proper defence of some places in Gujarat—Jamboosar and Amod.

No. 138]

[January 1775

श्री

सेवेसी केसो माहादेव साष्टांग नमस्कार विनंती. काल आपली आज्ञा घेऊन निघालों तें लस्करांत पावलों. आपलें पत्र मागाहून आलें कीं जगथापाची पागा व भोंसले व आमची पागा तीनीं पतकें व टोक ! असें मिळोन वारसे याजकडेस जावें. त्यास आज प्रातःकाळीं पत्रें पाठविली आहेत. उदयिक आले म्हणजे तिकडेस

पाठवितो. राजश्री हरिपंतनाना सरलस्कर याजकडील देऊलघाटांतून मुजरद माणूस आलें कीं मानाजी शिंदे व सटवोजी भोंसलें ऐसें आजिणठाचे घाट उतरोन खालीं आले आहेत; सुरतेकडे यावयास निघाले आहेत. त्याजकडील देऊलघाटी ग्रहस्त आहे त्याणें मुजरत कागद राजश्री हरिपंतास पाठविला आहे. आम्हीहि उदईक पागा आली म्हणजे राजश्री लक्ष्मणपंत पिंपळनेरकर याजकडे पाठवितो. शोधास माणसें पाठविलीं आहेत. तीहिं बातमी घेऊन येतील, व सुरतेहून परशा निसबत भावसिंग याजकडील माणूस गेला होता. आपाजी शिंदे याची आई व बायको व बहीण घेऊन आला. त्याणें सुरतेकडील वर्तमान भाले-राव श्रीमंताजवळ होता तो वासदे याचे घाटानें निघोन गेला. श्रीमंताजवळ तीनशें माणूस कवाडती मात्र आहे व पन्नास स्वार आहेत; बाकी सरंजाम कांहीं नाहीं, याप्रमाणें वर्तमान आहे. पलटणें च्यार आहेत, व तोफा आठरा आहेत. सलेयाचें बोलणें लागलें आहे. व सरकारचा कास्कून श्रीमंत दादासाहेब याजवळ आला आहे. राजश्री माहादाजीपंत करमरकर श्रीमंताजवळ होते, त्यास देवाज्ञा जाहाली म्हणोन परशा आला त्याणें वर्तमान सांगितलें. आपणाकडील वर्तमान घ्याहावयासी आज्ञा जाहाली पाहिजे. आज दो दिवसाचें वर्तमान कळलें नाहीं, त्याजवरून चिंता लागली आहे; तरी कृपा करून पत्र पाठवीत जावें. बहुत काय लिहिणें हें विनंती. राजश्री अंताजीपंत नाना व माहादाजीपंत व कृष्णाजीपंत व धोंडोपंतास नमस्कार. वर्तमान वरचेंवर लिहीत जावें; कृपा लोभ करीत आसावा; बहुत ल्याहावें असें नाहीं. मानाजी फांकडा वेतालवाडीस आला आहे, याची बातमी पकी आहे. माणूस त्याचें लस्करांतून आला आहे. हा वर्तमान सांगता कळो येईल. बहुत काय लिहिणें (हें विज्ञापना.)

¶Keso Mahadeo writes about the movements and the strength of the forces of Dadasaheb and his accomplices in Gujarat.

No. 139]

[January 1775

श्रीशंकर प्रा

राजश्रिया विराजित राजमान्य

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे शैवेसी

पो राजाराम खंडेराव कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी येथील कुशल जाणून स्वकीये लेखन करावे विशष. आपण कृपा करून पत्र पाठविले ते उतम

स(म)ई पावोन भेटीसमान लाभ जाहाला. यैसच सदैव पत्र पाठऊन परामर्ष कंरीत जावा. यानंतर नरोतम व आंबादास येथून दोन मजला पावल्याचे वर्तमान आले. पुढे ज्या ठिकाणी खानगी केली आहे तेथील पावल्याची पत्रे आली म्हणजे आपणाकडे पाठवितो. मार्गी कोणेविसी चिंता नाही. सरकारचे ठाण्यानी पाठविला आहे. रात्री ज्या ठाण्यासी जातील त्याणी चवकीपाहारा देऊन प्रातःकाली कबज घेऊन खानगी करावी. याप्रो किलेदार व कमाविसदार यासी पत्रे लेहून दिली आहेत. कोणेविसी चिंता नाही. सुरक्षित पावेल. कदाचित दगाफटका जाला आणि त्याचे संरक्षण न होये, हातचा जातो, यैसच जाल्यास रो कमलाकरपंत यासी आपली आज्ञा निक्षूण आसेल त्याआन्वये वर्ततील; परंतु हातचा जाईल हे घडणार नाही. जाव आल्यावर प्रा होईल. आपण या प्रांती आहात इतकियात वसूल झाडून घेतो. मोगलास यैवज पावला तो पावला, बाकी राहिला यैवज देत नाही. श्रीमंत बडोद्यास आले. सरकारचे माहाली नवे कादार पाठविले व सरजामी माहालातहि पाठविले यैसे परस्परे यैकिले व आपले पत्री आर्थ कलला. त्यासी आम्हास तूर्त काही चिंता नाही. आपण दरभ्यान आहात तो पंधरा दिवसात गुता उरकून घेतो, मग चिंता काये आहे. इकडील गुंता उरकून मीहि लौकरच सेवेसी येतो. दुसरे वर्तमान; इंग्रजाचे येथे कौसल जाले. तेथून भडोचकर मिस्तर शाहा यासी लिहिले की तुम्ही श्रीमंताची भेटी घेऊन पंचविसा स्वारानसी भडोचेस घेऊन येणे. तेथू(न) ममईस पावते करू. याप्रो वर्तमान आपणास कलावे. साष्टीचा कि(ला) मार्गेश्वर वय १० बुधवारी घेतला. माणूस फार मेले. रा आनदराव रामाजी सापडले. ते ममईस पाठविले. किलेदार मृत्य पावला. त्याचा पुत्र सांपडला. राजश्री विसाजी कृष्ण जवळ होते परंतु तोंड पाहात राहिले. मदत न केली. किलेदार जातीने लहून सोला दिवस शर्त केली. सेवटी बुरूज आगदी भोई-बरोबर पाडून हाल केली याप्रो जाले. उभयेता विसाजीपंत वसईस आहेत. याउपरी साष्टी घेतली याजमुलें इंग्रज मोगल शेर जाले. वसई घेतो म्हणौन आवई घातली आहे. त्यास वसईस सामान राजश्री विसाजी केशव याणी चांगले केले आहे. फौजहि जमा जाली आहे. बहादरपुज्याच्या हावेल्या पाडून मैदान केले. झाड तोडली याप्रो केले आहे परंतु परिणाम काये करितील ते पाहावे. नाना, साष्टी गेली हे फारच वाईट जाले. याउपरी साष्टी मावारे घेऊन ममईची तजवीज श्रीमंत करितील तरीच दाब बसेल आणि इंग्रजाचे पारपत्य होईल. ईश्वर काये करील ते पाहावे. सांप्रत्य गुजराथ प्रांती अरिष्ट उभे राहिले आहे. कैसे होईल ते पाहावे. साष्टीचे वर्तमान खोटे नाही. तेथून मुजरद माणसे तेथील

पाठवितो. राजश्री हरिपंतनाना सरलस्कर याजकडील देऊलघाटांतून मुजरद माणूस आलें कीं मानाजी शिंदे व सटवोजी भोंसलें ऐसें आजिणठाचे घाट उतरोन खालीं आले आहेत; सुरतेकडे यावयास निघाले आहेत. त्याजकडील देऊलघाटी ग्रहस्त आहे त्याणें मुजरत कागद राजश्री हरिपंतास पाठविला आहे. आम्हीहि उदर्क पागा आली म्हणजे राजश्री लक्ष्मणपंत पिंपळनेरकर याजकडे पाठवितो. शोधास माणसें पाठविलीं आहेत. तीहिं बातमी घेऊन येतील, व सुरतेहून परशा निसवत भावसिंग याजकडील माणूस गेला होता. आपाजी शिंदे याची आई व बायको व बहीण घेऊन आला. त्याणें सुरतेकडील वर्तमान भाले-राव श्रीमंताजवळ होता तो वासदे याचे घाटानें निघोन गेला. श्रीमंताजवळ तीनशें माणूस कवाड्ती मात्र आहे व पन्नास स्वार आहेत; बाकी सरंजाम कांहीं नाहीं, याप्रमाणें वर्तमान आहे. पलटणें चार आहेत, व तोफा आठरा आहेत. सलेयाचें बोलणें लागलें आहे. व सरकारचा कास्कून श्रीमंत दादासाहेब याजवळ आला आहे. राजश्री माहादाजीपंत करमरकर श्रीमंताजवळ होते, त्यास देवाज्ञा जाहाली म्हणोन परशा आला त्याणें वर्तमान सांगितलें. आपणाकडील वर्तमान घ्याहावयासी आज्ञा जाहाली पाहिजे. आज दो दिवसाचें वर्तमान कळलें नाहीं, त्याजवरून चिंता लागली आहे; तरी कृपा करून पत्र पाठवीत जावें. बहुत काय लिहिणें हें विनंती. राजश्री अंताजीपंत नाना व माहादाजीपंत व कृष्णाजीपंत व धोंडोपंतास नमस्कार. वर्तमान वरचेंवर लिहीत जावें; कृपा लोभ करीत आसावा; बहुत ल्याहावें असें नाहीं. मानाजी फांकडा वेतालवाडीस आला आहे, याची बातमी पकी आहे. माणूस त्याचें लस्करांतून आला आहे. हा वर्तमान सांगता कळो येईल. बहुत काय लिहिणें (हें विज्ञापना.)

¶Keso Mahadeo writes about the movements and the strength of the forces of Dadasaheb and his accomplices in Gujarat.

No. 139]

[January 1775

श्रीशंकर प्रा

राजश्रिया विराजित राजमान्य

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे शैवेसी

पो राजाराम खंडेराव कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी येथील कुशल जाणून स्वकीये लेखन करावे विशय. आपण कृपा करून पत्र पाठविले ते उतम

स(म)ई पावोन भेटीसमान लाभ जाहाला. यैसच सदैव पत्र पाठऊन परामर्ष करीत जावा. यानंतर नरोतम व आंबादास येथून दोन मजला पावल्याचे वर्तमान आले. पुढे ज्या ठिकाणी रवानगी केली आहे तेथील पावल्याची पत्रे आली म्हणजे आपणाकडे पाठवितो. मार्गी कोणेविसी चिंता नाही. सरकारचे ठाण्यानी पाठविला आहे. रात्री ज्या ठाण्यासी जातील त्याणी चवकीपाहारा देऊन प्रातःकाली कबज घेऊन रवानगी करावी. याप्रो किलेदार व कमाविसदार यासी पत्रे लेहून दिली आहेत. कोणेविसी चिंता नाही. सुरक्षित पावेल. कदाचित दगाफटका जाला आणि त्याचे संरक्षण न होये, हातचा जातो, यैसेच जाल्यास री कमलाकरपंत यासी आपली आज्ञा निक्षूण आसेल त्याआन्वये वर्ततील; परंतु हातचा जाईल हे वडणार नाही. जाव आल्यावर प्रा होईल. आपण या प्रांती आहात इतकियात वसूल झाडून घेतो. मोगलास यैवज पावला तो पावला, बाकी राहिला यैवज देत नाही. श्रीमंत बडोद्यास आले. सरकारचे माहाली नवे कादार पाठविले व सरजामी माहालातहि पाठविले यैसे परस्पर यैकिले व आपले पत्री आर्थ कळला. त्यासी आम्हास तूर्त काही चिंता नाही. आपण दरभ्यान आहात तो पंधरा दिवसात गुता उरकून घेतो, मग चिंता काये आहे. इकडील गुंता उरकून मीहि लौकरच सेवेसी येतो. दुसरे वर्तमान; इंग्रजाचे येथे कौसल जाले. तेथून भडोचकार मिस्तर शाहा यासी लिहिले की तुम्ही श्रीमंताची भेटी घेऊन पंचविसा स्वारानसी भडोचेस घेऊन येणे. तेथू(न) ममईस पावते करू. याप्रो वर्तमान आपणास कळावे. साष्टीचा कि(ला) मार्गेश्वर वद्य १० बुधवारी घेतला. माणूस फार मेले. रा आनदराव रामाजी सापडले. ते ममईस पाठविले. किलेदार मृत्य पावला. त्याचा पुत्र सांपडला. राजश्री विसाजी कृष्ण जवळ होते परंतु तोंड पाहात राहिले. मदत न केली. किलेदार जातीने लहून सोळा दिवस शर्त केली. सेवटी बुरूज आगदी भोई-बरोबर पाडून हाला केली याप्रो जाले. उभयेता विसाजीपंत वसईस आहेत. याउपरी साष्टी घेतली याजमुलें इंग्रज मोगल शेर जाले. वसई घेतो म्हणोन आवई घातली आहे. त्यास वसईस सामान राजश्री विसाजी केशव याणी चांगले केले आहे. फौजहि जमा जाली आहे. बहादरपुन्याच्या हावेल्या पाडून मैदान केले. झाड तोडली याप्रो केले आहे परंतु परिणाम काये करितील ते पाहावे. नाना, साष्टी गेली हे फारच वाईट जाले. याउपरी साष्टी माघारे घेऊन ममईची तजवीज श्रीमंत करितील तरीच दाब वसेल आणि इंग्रजाचे पारपत्य होईल. ईश्वर काये करील ते पाहावे. सांप्रत्य गुजराथ प्रांती अरिष्ट उभे राहिले आहे. कैसे होईल ते पाहावे. साष्टीचे वर्तमान खोटे नाही. तेथून मुजरद माणसे तेथील

राहणार आली त्याणी कचे वर्तमान सांगितले. आपणाकडील सविस्तर वृत्त लिहीत जावे. आपण तिकडे आहां याजमुले आम्ही इकडे स्वस्त आहोत. बरा वाईट प्रकार आसिल्यास आम्हास तेच क्षणी ल्याहावे. नेहमी दोन माणसे आमची राजश्री महिपतराव याजवळ ठेविली आहेत. सुरत संमधी जावसाल काये ठरला ते ल्याहावे. आपणाकडून वकील गेला होता त्याचा जावसाल कलला नाही ते ल्याहावे. बहुत काये लिहिणे कृपा लोभाची आभिवृधि करावी हे विनंती. मिस्तर शाहा भडोचकर पनास माणसानी बडोद्यास गेला. कलावे हे विनंती.

¶Rajaram Khanderao reports to Naropant Nana the safe despatch of Narottam and Ambadas in proper custody and assures him that there was no fear of their escape. He also writes about the development of affairs of the English. The writer regrets the capture of Salsette by the English in spite of the valiant efforts of the Killedar and is afraid that Bassein may soon follow the same fate.

No. 140]

[January 1775

श्रीगजानन प्रा

राजश्रिया विराजित राजमान्ये राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो राजाराम खडेराव कृतानेक सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल जाणोन स्वकीय लेखनाज्ञा केली पाहिजे विश(प). आपले आज्ञेप्रमाणे नरोतम व आंबादास याची रवानगी सुक्रवारी केली. समागमे पनास माणसे दिली. सुक्रवारी आर्जुनगडचा मुकाम, मंदवारी बलालगडचा मुकाम, रविवारी चिंचल्याचा मुकाम, सोमवारी गोरे कोहज येथे जातील. तेथून पुढे जेथे स्वामीची आज्ञा आसिल तेथे सरकारच्या ठाण्याठाण्यानी पाठविले. तमाम ठाण्यास पत्रे लिहिली आहेत. आर्जुनगडास भगवंतराव व दाहा स्वार आम्ही आपले पावते करावयासी दिले होते ते मदवारी स्वार होऊन तिकडे गेले आणि भगवंतराव मावारे आले याप्रो त्याची रवानगी केली. दुसरे आपले जासूद पुण्यासी गेले त्याणे जवानी सांगितले कीं श्रीमंत साहेब बडोद्यास आले. री गोविंदराव व फत्तेसिंगराव येसे येक जाले. श्रीमंतास भेटले म्हणोन वर्तमान सांगितले. त्यासी सत्यमिथ्य काये ते ल्याहावे. जोपर्यंत आपला या प्राती टिकाव आहे तोपर्यंत आमचाहि आहे. तैसाच प्रकार आसिल्यास आम्हासहि सूचना करावी. उभयेता बंधू गाईकवाड येकत्र जाले असिले तेव्हा आपण काये विचार केला ते ल्याहावे. श्रीमंत राजश्री बापूस हा मार आम्ही लिया आहे. आपली पत्रे गेलीच आसतील.

तेहि समीप थालनेरावर आहेत. बांब्याचे तारखेडे घेतले. माधवराव भिलाणात पळोन गला. आपणाकडील मसलत बरी वाईट आम्हास सुचवीत आसावी. सूज्ञाप्रति विस्तारे काये ल्याहवे. आम्ही आपले आधारावर आहोत. साष्टी इंम्रजोनें घेतली. कलावे बहुत काय लिहिणे ? कृपावृधि करावी हे विनंती.

¶*Rajaram Khanderao to Naropant Nana writing about Narottam and Ambadas having been sent to Kohaj as directed. The writer enquires whether the two Gaikwads have joined Raghoba and settled their differences.*

No. 141]

[1-2-1775

पौ छ १ जिल्हेज सुा

खमस माघ

श्री

राजश्री नारो आपाजी स्वामी

गोसांवी यांसी

विनंती उपरी. तुम्ही पत्र पाठविले ते पावले. हैदर नाईक याजकडील ऐवजापैकी आपाजी राम याचे मारफातीने कृष्णाजी नाईक दातार यांचे हवालया-बाबत दोन लक्ष रुपये येणे. त्याजविसी बाजीराव गोविंद बर्वे याणी कर्णाटकातून तीर्थस्वरूप राजश्री दादासाहेब यासी व चितो विठल यांसी पत्रे लेहून पाठविली, ती चौकीवर सांपडली, ती पुरंधरास दफ्तरी आहेत. त्याचा शोध करून पुणि-यासी पाठवावयाविसी तुम्ही लिहिले त्याजवरून चितो विठल यांचे पत्र दोन बंदावर व तीर्थस्वरूपाचे नावाची च्यार पत्रे पांच बंदावर येणेप्रमाणे दफ्तरी होती ते पाठविली आहेत. पावतील. सदरहू ऐवज बदामीकरांचे हातून आणविला होता तो आला की नाही याचा मार तपसीलवार लेहून पाठवणे. जाणिजे छ २९ जिल्काद सुा खमस सबैन मया व अलफ हे विनंती.

¶*The writer sends to Naro Appaji a few intercepted letters of Bajirao Barve's intrigue with Haidar.*

No. 142]

[2-2-1775

श्री

श्रीमंत राजश्री नारोपंत नाना

स्वामीचे सेवेसी

सेवक नारो गणेश साां नमस्कार विनंती येथील कुशल ताा छ १ जिल्हेज जाणून स्वकीये कुशल लिहीत असावे विशेष. आपणाकडून पत्र येऊन परामृष

होत नाही त्यास यैसे नसावे. सदैव पत्र पाा संतोषवीत असावे. यानंतर राजश्री आनदराव यास पाा होते की बुणगे येईल त्यासमागमे येणे. त्यास बुणगे आद्यापि येत नाही. आपणाकडूनहि येणे म्हणून उतर नाही त्याजवरून दुग्धा पडली आहे. आपण फौजसुधा येणार म्हणून वर्तमान आईकिले. त्यास सविस्तर मजकूर लेखन केला पाहिजे. बहुत काय लिहिणे. श्रीमंत राजश्री विसाजीपंत विनीवाले यानी जासूदजोडी साष्टीहून पाा आहे. पत्रावरून सविस्तर भावगर्भ ध्यानास येईल. लोभ असो द्यावा हे विनंती.

¶Naro Ganesh to Naropant Nana asking information of his whereabouts.

No. 143]

पौ छ १० जिल्हेज सुा

[3-2-1775

खमस सबैन माघ मास

श्री

श्रीमंत राजश्री पंत
प्रधान स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक विसाजी केशव कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. तागाईत छ २ माहे जिल्हेज पावेतो स्वामीचे कृपावलोकनेकरून सेवकाचे व किले पारनेरचे वर्तमान येथास्थित असे विशेष. स्वामीचे आज्ञापत्र छ १७ जिल्हादचे सादर जालें तेथें आज्ञा की तीर्थस्वरूप राजश्री दादासाहेब गुजराथ प्रांती आले, त्याची बातमी लिहीत जाणें म्हणोन आज्ञा. त्यास श्रीमंत राजश्री दादासाहेब बडोद्यास येऊन दाखल जाले. राजश्री हरिपंत फडके फौजसुधा चांपानेरास येतांच राजश्री गोविंदराव गायकवाड यासी बराबर घेऊन श्रीमंत महीपार गेले. राा हरिपंत फौजसुधा महीआलिकडेस इकडील काव्यास आहेत. महीचे घाट त्याणी बंद केले आहेत. नित्य याची त्याची टपाटपी होतच आहे. उभये पक्षीचें युद्ध होणार आहे. राजश्री फतेसिंगराव गायकवाड बडोद्याहून निघोन तोफखाना वगैरे सरंजाम घेऊन राा हरिपंतास सामील जाले. महीपलीकडील मवास श्रीमंतास सामील जाले आहेत. श्रीमंत बडोद्यास आले होते, ते समई भडोचकर इंगरेजाकडेस लक्ष्मणपंत नातू बोलीचालीस पाठविले होते. सरंजाम वगैरे साहित्य माघा ध्यावयाचा करार जाला होता. त्याप्रो इंगरेजाकडून जावें तों सरकारची फौज घेऊन पावली, त्यामुलें काहींच घडोन आलें नाही. रामचंद्र नारायेण व आपाजीराम कारकून जव्हेर घेऊन सुतेंस गाहाण ठेऊन किंवा विकोन थैवज न्यावयाअर्थे श्रीमंताकडून आले होते; परंतु सुतेंत सावकारानी

जव्हेर ठेऊन यैवज दिलहा नाही. कारकून फिरोन गेले. सुर्तेहून दाख्खगोली वगैरे सरंजाम इंगरेजाकडून पोचला नाही, याप्रो इकडील वर्तमान आहे. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶*Visaji Keshao reports to the Peshwa Raghoba's flight beyond the Mahi with Haripant Phadke closing on him.*

No. 144]

[4-2-1775]

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य

राजश्री अंताजीपंत स्वामीचे सेवेसी

पोष्य धोंडो बलाल कृतानेक सां नमस्कार विनंती. येथील कुषल तां माघ शुध ४ चतुर्थी मंदवारपावेतो वर्तमान यथास्थित असे विशेष. तुम्हाकडील वर्तमान कलत नव्हते. त्यास तिकडून जासूद आले त्याणी मुखजबानी सविस्तर सांगितले त्यावरून कलले. यानंतर इकडील वर्तमान तर चिरंजीव राजश्री कृष्णराव श्रीमंत बापू व नाना यांच्या लस्करांत सुखरूप आहेत. ते उदईक पंचमीच्या मुहूर्ते पुरंधरास उभयतां येणार त्याजबरोबर हेहि येतील. तुमच्या घरचे वर्तमान तर सर्व सुखरूप आहेत व काल्याकडील वर्तमान तर जी मुले देवी यावयाची होती त्यास देवी येऊन वारली. अनंत व राघोबा व मथुरा व वासुदेव इतकी चौघे मुले गत जाहाली. होणारास उपाय काय? आणखी सर्व क्षेम आहेत. तुम्हाकडील वर्तमान कलत नाही. तर सविस्तर लिहित जाणे. बहुत काय लिहिणे लोभ कीजे हे विनंती.

पोष्य जगनाथ धोंडदेव कृतानेक सां नमस्कार विनंती लिखितार्थ परिसोन कृपा करीत जावी. बहुत काये लिहिणे कृपा कीजे हे विनंती.

¶*Dhondo Ballal Phadke (brother of Haripant) informs Antajipant of Krishnarao enjoying good health in the camp of Nana and Bapu.*

No. 145]

[8-2-1775]

श्री

श्रीमंत राजश्री नारोपत नाना

स्वामीचे सेवेसी

सेवक नारो गणेश कृतानेक सां नमस्कार विनंती. येथील कुशल तां माघ शुभा ८ सौम्यवार मुा आंकलेश्वर येथे स्वामीचे कृपावलोकनेकरून क्षेमरूप असो

विशेष. आपणाकडून पत्र येऊन परामृष होत नाहीं यैसे नसावे. सदैव पत्रद्वारे कुशलतेचे वृत्त लेहून सांभालीत असावे. यानंतर राजश्री बलवंतराव धोंडदेव व राजश्री बालाजी खंडेराव याणी श्रीमंताचे पत्र आम्हास साहित्याविसी आणिलें. त्यास आम्हाकडून जे साहित्य होणे ते आपले आज्ञेप्रमाणे होईल. परंतु आपण फौजसुधा आल्यावितरिक्त इकडील बंदोबस्त यथास्थित होणार नाही. पांच सातसे राउतानसी दोही ठिकाणची बंदी कसी होईल? जेव्हा बंदी करणे तेव्हा नाक्याच्या नाक्यास राऊत ठेऊन बंदोबस्त करावा तेव्हां रस्ता जाऊ पावणार नाही. परगण्याचा रुपया थोडाबहुत मामलेदाराकडून पैसेजी पावता जाहाला आहे. बंदी होऊन जपती जाहाली म्हणजे रुपया पोहचणार नाही. यास्तव आपण येत तोपर्यंत राजश्री बलवंतराव धोंडदेव व राजश्री बालाजी खंडेराव फौजसुधा कामरजेचे मुकामी जाऊन राहणार. त्यास आपण सत्वर यावे. दिरंगावर गोष्ट घाळू नये. या मागेच बंदीचा बंदोबस्त जाहाला असता तर फार उत्तम होते. बरे, आतां तरी आपण फौजसुधां यावे म्हणजे सर्व गोष्टी अनकूल होतील. आम्हास आज्ञा कराल त्यांत सेवेसी अंतर होणार नाही. बहुत काय लिहिणे कृपा लोभ कीजे हे विनंती. बंदी करावयाचे दिवस फार करून गेले. पुढें आठ पंधरा दिवस पावेतो हंगाम आहे. इतकियात बंदी जाहालियानें सामान जावयाचे राहिल. नाके भडोजेचे आहेत. त्याची बंदी पोस्त पकी केली पाहिजे. नाहीतरी परगण्यासी मात्र उपद्रव यैसा प्रकार आहे व सुरतचे बंदीचेहि दिवस हेच आहेत. यास्तव मुख्य गोष्ट सत्वर यावे. येण्याचा प्रकार लौकर जाहल्यास कामकाज होऊन येईल. ते पंधरा दिवसानंतर घडावयाचे नाही. तरी आपण यावयाची सिद्धता सत्वर करावी. हे विनंती.

¶Naro Ganesh requests Naropant Nana to go to the succour of Balwantrao Dhondadeo and Balaji Khanderao. Without his arrival, he says, it is impossible to arrange for the proper defence of Ankaleshwar and send help to them as well.

No. 146]

पैवस्ती छ १९ जिल्काद सन खमस सबैन
पौष मास.

[11-2-1775]

श्री

शेवेसी. येथील तागायत छ १० जिल्काद पावेतो यथास्थित असे विशेष. स्वामीनी पत्र पाठविले तें पावले. तेथें आज्ञा कीं परांब्याचे वाटेंत हैदर नाईका-कडील कारकून व लाला कायेत जाऊन राहिले आहेत. त्याजपासी कसवे

बारामती येथील लोक चाकरीस राहातात व पांगरीस लोक कांहीं जमा जाले आहेत म्हणोन विदित जाले. त्यास हैदर नाईकाकडे लोक जाऊन चाकरीस राहतात, हे बातमी राखून बंदोबस्त करित नाहीं, व वर्तमानहि हुजूर लिहून पाठविले नाहीं हें आपूर्व आहे! हल्लीं हें पत्र लिहिलें आसे, तर तुमचे प्रांतांतील लोक त्याजकडे जाऊन राहिले व राहावयास जातात, त्याची पुर्ती चौकसी करून जे गेले आसतील, आथवा जे जाणार आसतील, त्यांची घरे व मुलें माणसें वतन-देखील जप्त करणें. मुलांमाणसांस तसदी देऊन जे गेले आसतील, ते माघारे येत, त्याजकडे न राहात ऐसे करून, तपसीलवार नांवनिशी जे गेले आसतील त्यांची लिहून हुजूर पाठवणें म्हणोन आज्ञा केली. त्यास येविशी पूर्वी पत्र पाठविले होतें. त्याजवरून कसबे मजकूरची व परगण्याची ताकीद करून जे गेले ते माघारे आणविले. व जे जाणार त्यांस ताकीद केली हें वर्तमान पूर्वी सेवेसी लिहिलेंच आहे. हल्लीं पांगरीविशीं लिहिलें तेथेहि पूर्वी ताकीद केली व हल्लीं हि आज्ञेप्रमाणें ताकीद लिहिल्याआन्वये करवितों. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

The writer is desired by the Peshwa to take severe measures against those who have deserted to Haidar Naik.

No. 147]

[16-2-1775

छ १५ जिल्हेज.

श्री

विनंती. राजश्री फतेसिंग गायकवाड यांजकडून बडोद्याहून सरकारांत पत्रें आली आहेत त्यावरून सर्व आर्थ ध्यानात येईल. आम्हासहि पत्र आलें. गोविंदराव गायकवाड यांची व त्यांचीं लढाई होऊन फतेसिंगबावा बडोद्यास गेले. तेथे त्याचा जमाव बराच जाला आहे. गोविंदराव यांचे व त्यांचें सख्ये करावे येविसीची मध्येस्ती राजश्री खंडेराव गायकवाड करितात. त्यास फतेसिंगबावा इकडील लक्ष धरून सख्याचा प्रकार करित नाहीत. त्यापक्षी सरकारांतून फतेसिंगबावाकडील पुस्तपन्हा केल्याने पुढे मसलतीस उपयोगी आहे. गोविंदराव याजबराबर सरकारची फौज गेली आहे त्या सरदारास व गोविंदरायांकडील पथके आहेत त्यास सरकारची जरबेची पत्रे गेलियाने तेथे दाब पडोन फतेसिंगबावा याजकडील बलाबल विशेष होईल याजकरितां तिकडे येविसीच्या साधनाचीं पत्रें व फतेसिंगबावा यांसहि हिंमत चढे अशा रीतीची पत्रें लौकर जावी हे उत्तम + + +

+ पत्र नारो आपाजीचें.

मजकूर काये आहे? याउपरी लिहिल्याआन्वये सरदारास, गोविंदरावाबा
आहेत त्यांस पत्रे दिलिह्याने निमे बळ मोड होईल व नरसिंगराज गोविंद व दौलत
बाबूराज याजकडील तरी बोलणीच आहेत. कांही दाब व काही समाधान आशा
आन्वये पत्र द्यावी. आज्ञा आलियास पत्रे देऊ. बहुत काये लिहिणे कृपा केली
पाहिजे हे विनंती.

¶Naro Appaji writes to Poona about a battle that took place between
Fatesing and Govindrao Gaikwad and requests the Barbhais to support the
cause of Fatesing as he was favourably inclined to the Peshwa.

No. 148]

[18-2-1775

श्री

राजश्री तमापा स्वामीस

विनंती. येथील क्षेम तागाईत माघ वद्य ३ मंदवार प्रातःकालपर्यंत मुकाम
महीतीर येथें बुणग्यांत असों. श्रीमंत तात्या व तमाम फौजा व * * *
* गवाबा ऐसे येकत्र होऊन सल्ला बिघडला. लढाईचा सिद्धांत करून शुक्रवारी
काल कूच करून महीवर आले तों श्रीमंत दादासाहेब पैलतीरीं फौजसुद्धां आले.
तृतीय प्रहरिं आम्ही समस्त फौजसुद्धां महीपार जालों तों त्याच्या याच्या गांठी
पडल्या. च्यार घटिका लढाई चांगली जाहाली, त्यांचा मोड जाहाला. तोफा दाहा
व हत्ती दाहा घोडीं उंटें सुतरनाला घेऊन आले. मानाजी फांकडा व सदाशिव
रामचंद्र व सखाराम हरि यांस जखमा भारी लागल्या. ठार जाहाल्याचें वर्तमान
आहे. त्यास तेथून श्रीमंत पळून मागें बुणग्यांत गोविंदराव खंडेराव, हरि भिडे
वगैरे गेले. त्यांचे पाठीमागें सडी फौज गेली. मेले गेले धरले सर्वहि समजेल,
मग उदयिक लेहून पाठऊं. शुक्रवारी सायंकाळीं बुणग्यांत येऊन वर्तमान लिहिल
असें. बाबूराव पाटणकर धरून आणिले.

कृष्णाजी नाईक कडु याचें पत्र त्याचे गुमस्त्यास आलें त्याची नकल आली
तें छ २९ जिल्हेज सोमवार.

¶A heavy engagement between Haripant and Dadasaheb on the Mahi is
reported in this letter.

No. 149]

श्री

[22-2-1775

राजश्री नारो आपाजी स्वामी गो

विनंती उपरी. तुम्ही पत्र पाठविले ते पावले. केशवराव बलाल याची स्त्री व
पुत्र किले सिहीगड वर अटकेस आहेत. त्यास स्त्रीस फार बरे वाटत नाही
6060

साखरपाणी मात्र घेत असत्ये. पका जामीन घेऊन खाली उतरावयाची असल्यास उतरू. येविसी आज्ञा येईल त्याप्रमाणे करू म्हणौन लीा ते कळले. त्यास किल्याखाली उतरावयाचे नाही. स्त्री साखरपाणी घेत्ये त्यास भोजन करणे म्हणौन सांगोन पाठवणें. जाणिजे छ २१ जिल्हेज सुा खमस सबैन मया व अल्फ हे + विनती.

¶Naro Appaji is asked by Sakharam Bapu not to set at liberty the wife of Keshavrao Ballal kept in confinement at Sinhagad even though she is ill.

No. 150].

[26-2-1775]

श्री

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य
राजश्री नारो आनंदराव गो
यासी

सेवक माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार सुा खमस सबैन मया व अल्फ तुम्ही विनंतीपत्र पाठविले ते पावले. राजश्री फतेसिंगराव गाईकवाड व आपण राजश्री हरि बलाल यास भेटोन गाईकवाड व आपण येक विचारे चाकरी सरकारची करितो म्हणून लिहिले ते कळले. उत्तम असे. सुरतेच्या बंदीस राा बालाजी खंडेराव व बलवंतराव धोंडदेव आले. मागाहून तुम्हीहि येणार. त्यास सुरतेची बंदी गाईकवाड याणी कबूल केली. येविसी मागाहून पत्रे सादर होतील त्याप्रो करणे. तुम्ही तूर्त न येणे. जाणिजे छ २५ जिल्हेज आज्ञा प्रमाण.

¶The Peshwa to Naro Anandrao complimenting him upon his having persuaded Fatesing Gaikwad to join Haripant.

No. 151]

[27-2-1775]

श्री

वडिलाचे शेवेसी आपत्ये केसो नारायेण चरणावरी मस्तक ठेऊन सिर साा नमस्कार विज्ञापना. ताा छ २६ जिल्हेज संध्याकाल पो सुा कागले येथे सुखरूप आसो विशेष. श्रीमंत राजश्री दादासाहेब काल येकादसीचे

दिवशी संध्याकाली सुरतेस दाखल होऊन सलाबतपुण्याची बाग शहरात आहे तेथे येऊन राहिले. इंग्रज याचे बोलणे होऊन कोकणपटी दर्याकिनाराचे किले-कोट याच्या सनदा करून इंग्रजास दिल्या याप्रो बातमी शहरातून राजश्री गोविंद पंत आणा याजकडे आली. तेथे आम्हाकडून वसुलाबदल लिगोपत हुकरीकर आहेत त्याणी लिहून पाठविले त्याजवरून वडिलास लिहिले आहे. वडिलाकडील बडोद्याचे मुकामाची पत्रे आली ती काल संध्याकाली पावली. येथील सुरतेचा बडोबस्त करणे, त्यास वीस हजार फौज व तोफा पाच सात असल्याखेरीज तापी-तीरची बंदी होणार नाही. शहराची बंदी केल्यास परभारे तापीची खाडी उतरून बाहीर जातील. याजकरिता या बडोबस्ताविसी श्रीमंत राजश्री तात्यास पत्र लिहून बडोब (स्त) करावा. शेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

सेवेसी गोपाल गणेश याचे कृतानेक सा नमस्कार. सर्व राजश्री केशोपत याणी लािा आहे त्याजवरून कळो येईल. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना. सेवेसी चिटको विठल व आपाजी हरि याचे सा नमस्कार लािा परिसोन लोभ करावा हे विज्ञापना.

¶Keso Narayan sends news of Raghunathrao having arrived at Surat and taken residence at Salabatpura.

No. 152]

[27-2-1775

श्री

श्रिया विराजित राजमान्य राजश्रा
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो बहिरो रघुनाथ मुा वरिसे नजीक सुरत साा नमस्कार विनंती. येथील कुशल ताा छ २६ जिल्हेज जाणून स्वकीये कुशल लेखन करीत असिले पाहिजे विशेष. आपण साणीचे मुकामचे पत्र राजश्री बालाजी खंडेराव यासी पत्र आले की श्रीमंत राजश्री तात्यानी आमची खानगी सुरत प्रातात केली. श्रीमंत सुरतेस आले म्हणौन वर्तमान भावनगराहून आले. आम्ही मजल दरमजल येऊन पोहोचतो म्हणौन रावजीस पत्र आले त्यावरून सविस्तर कळो आले. हिकडील वर्तमान तर श्रीमंताचा मोड जाल्यावर खंडाइतेस गेले. त्याणी घेतले नाही. भावनगरास पावते केले. भावनगरकर राज्याने च्यार जाहाजे देऊन सुरतेस खाना केले. हती व घोडी वगैरा सामान भावनगरास ठेऊन सडे जाहाजात बसोन बाज्यावर आले. छ २२ गुरुवारी सायंकाली दोन घटका दिवसास येऊन दाखल जाले. सुरतकर इंग्रजाकडून दुसरे दिवसी येक कोशलया गेला. सामान सरजाम

सर्व भाडीसुधा सुतेंहून गेली. पाच सातसे माणूस आजपर्यंत जमा जाले आहे. मुजरद दोन जोड्या आपणाकडे सविस्तर लिहून पाठविल्या. ती पत्र पावलीच असतील. साप्रत त्याच्या व इंग्रजाच्या चिंतात आहे की येक वेल या फौजेवर घालावे ऐसे त्याचे चिंतात आहे. बातम्या रोज येतात. आपण जलदीने येऊन पोहोचावे. भेटीअंती सविस्तर निवेदन करू. कलले पाहिजे. बहुत काये लिहिणे लोभ करावा हे विनंती. काल श्रीमत वाग्यावरून उतरोन शहरासर्माप वाडी पश्चमेस आहे तेथे येऊन राहिले. आज इदुवारी शहरात येऊन राहिले. येसी पकी बातमी आली. कलावे हे विनंती.

¶*Bahiro Raghunath informs Naro Anandrao that Raghunathrao after his defeat proceeded to Cambay and from thence to Bhavnagar. At Bhavnagar he embarked for Surat and has taken asylum with the English.*

No. 153]

[27-2-1775]

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य

राजश्री नारोपंत स्वामीचे सेवेसी

पो वालाजी खंडेराव कृतानेक सा नमस्कार विनंती. उपरी, येथील कुशल जाणोन ता छ २६ माहे जिल्हेज पावेतो मुा वरसे वर्तमान येथास्थित असे विशेष. येथील वर्तमान काल संध्याकालपावेतो जी बातमी श्रीमंताकडील वरचेवर जी आली ती कालच लिहिली आहे. हालीच्या लिहिण्याचे सारांश हाच की, जितकी जलदी होईल तितकी उत्तम आहे. सुरतेवाहेर होते ते आज आत येणार असी बातमी आताच गायकवाडाकडील काा सुरतेत आहे त्याचे पत्र आले त्याजवरून लिहिले आहे. तरी सत्वर यावे. आपले पत्र छाणीच्या मुकामीहून आले ते आजच पावले. पावोन संतोष जाहाला. भेटीअंती सविस्तर परस्परे कलेल. बहुत काये लिहिणे, विनंती.

पो सदासिव रघुनाथ व गोपाल त्रिंबक कृतानेक सा नस्कार विनंती. लिला परिसोन सत्वर येणे होईल ते उत्तम आहे. बहुत काये लिहिणे हे विनंती.

¶*Balaji Khanderao reports to Naro Anandrao that Raghoba has arrived in the City and asks him to come quickly to his help.*

श्री

पुंनारोपंत नाना स्वामीस

विनंती उपरी आपण दर पत्रीं लिहितात कीं मनसुबा कलेल तस्य आटोपणे. त्यास लवकर आटपावे हे सर्वांचे मानस, परंतु गायकवाडानी लांबविलें त्यास इलाज नाही. सेवट काय करितात कळत नाही. काल पत्रे आली कीं येक मजल कूच केलें, दर मजल येतो. त्यास इकडून पत्रे निकडीची गेली आहेत. लौकर यावेसे आहेत. होईल ते लिहून पाठऊ. श्रीमंत खबाइतात आहेत, फौजेची मार्गप्रतीक्षा करितात. आम्ही येथे असतां फौज जात नाही. जसे गायकवाडानी म्हटले तसे ऐकिले. भेटावे या तजविजेत आसो. हे भेटले म्हणजे श्रीमंत काय करितात हे समजेल. तसे पुढे करावयास येईल. होईल ते लिहून पाठऊ. पैका नाही. मसलत लांबली. ईश्वर परिणाम लावील तो खरा. नाना, मोठे संकट येऊन पडले आहे. इतका प्रकार इंग्रजांचे पक्षामुले जाला आहे. श्रीकृपेने प्रात लागेल तो खरा. आपण मजबुदीने असावे. हे विनंती.

¶*Haripant to Naro Appaji communicating the troubles created by the Gaikwads and hoping that the undertaking would prove successful.*

श्रीगजानन

स्वामीचे शेवेसी कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना येसीजे. राजश्री हरि रघुनाथ भिडे काली बुधवारी आले. यावरी मुतसदी यांस बोलाऊ पाठविले, ते दोन घटका रात्र गेल्यावरी आले. जाबसाल बहुत जाले. कांही निश्चयाची गोष्ट आज्ञेप्रमाणे व्हावयाचा ठराव जाला आहे तो राजश्री केशो गोविंद शेवेसी येतील ते विज्ञाति करिता सविस्तर श्रवण होईल. शेवेसी आंबे पिकले सुमार १०० येकसे पाठविले आहेत. प्रविष्ट होतील. बहुत काये लिहिणे हे विज्ञापना.

¶*Probably Wamanrao Patwardhan to Haripant writes that Hari Raghunath Bhide has opened negotiations with the Barbhais on behalf of Raghunathrao.*

श्रीगजानन

राजश्री माणको(जी) पंत स्वामी गोसावी यास

विनंति उपरी. तुम्ही चिठी पाा ते पावली. श्रीमंत राजश्री पंत प्रतिनिधि यांचा मुक्काम लष्करापासोन चार कोसावर आहे. प्रातःकाली मुक्काम व्हावयाचा मजकूर लािा. यैशास श्रीमंत राजश्री दादासाहेबाचे कूच आज पंधरा कोसाचे जाले. एक मुक्काम जाल्यास आणखी पंधरा कोस जातील तेव्हां सात आठ गांवाची तफावत सहजात पडत्ये. नवाब कूच लांब होते म्हणोन आधीच पाय खोऊन बोलतात. त्याहीमध्ये आज त्याचा निश्चये ठरला आहे जे परंडेचे मुक्कामास लांब कूच करून आज जावे. तेथें धुणगे टाकून सडे व्हावे; आणि श्रीमंत दादासाहेबाचा पाठीलागू बेजरब करावा याप्रमाणें ठरले आहे. याजकरितां बहुत प्रकारें श्रीमंत प्रतिनिधीस सांगोन कूच करून यावे. राजश्री हरिपंत तात्या व आम्ही सारे फौजसुधा तलावर पंताची वाट पाहत बसलो आहो. लष्करापासोन कोसाचे सुमारे याल तेव्हां आम्हाकडे एक स्वार पाठवून देणे. पंत आल्यासिवाय आम्ही कोणी जात नाही. बहुत काय लिहिणे हे विनंती.

¶Dadasaheb is marching on with his army and is being pursued by Hari-pant and Pratinidhi.

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री

नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पोष्य हरि बलाल साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ २८ जिल्हेज मुक्काम नजीक कपाटबंद जाणोन स्वकीये कुशल लिहीत जावे विशेष. पो आमोद येथे श्रीमंत राजश्री दादासाहेब यांची जफती आली तेव्हा पो मजकूरच्या जमिनदारानी तेरा हजार रुपयाची पटी करून दिली. त्याचा हवाला भडोचकर इग्रजाच्या गुमस्त्याने घेऊन तेरा हजार रुपयाच्या यैवजास पो मजकूर गावगना सतावीस हजार रुपयाचा कापूस लेहून घेतला. त्यावर सरकारच्या फौजा या प्रांती आल्यावर श्रीमंताची जफती उठून गेली. तेरा हजारपैकी त्यास काही पावले नाही, आसे असता इग्रजानी सतावीस हजार रोचा कापूस लेहून घेतला

श्री

पुा नारोपंत नाना स्वामीस

विनंती उपरी आपण दर पत्रीं लिहितात कीं मनसुबा कलेल तस्रा आटोपणे. त्यास लवकर आटपावे हे सर्वांचे मानस, परंतु गायकवाडानी लांबविलें त्यास इलाज नाही. सेवट काय करितात कलत नाही. काल पत्रें आली कीं येक मजल कूच केलें, दर मजल येतो. त्यास इकडून पत्रे निकडीची गेली आहेत. लौकर यावेसे आहेत. होईल ते लिहून पाठऊ. श्रीमंत खवाइतात आहेत, फौजेची मार्गप्रतीक्षा करितात. आम्ही येथे असतां फौज जात नाही. जसे गायकवाडानी म्हटले तसे ऐकिले. भेटावे या तजविजेत आसो. हे भेटले म्हणजे श्रीमंत काय करितात हे समजेल. तसे पुढे करावयास येईल. होईल ते लिहून पाठऊ. पैका नाही. मसलत लांबली. ईश्वर परिणाम लावील तो खरा. नाना, मोठे संकट येऊन पडले आहे. इतका प्रकार इंग्रजाचे पक्षामुले जाला आहे. श्रीकृपेने प्रात लागेल तो खरा. आपण मजबुदीने असावे. हे विनंती.

¶*Haripant to Naro Appaji communicating the troubles created by the Gaikwads and hoping that the undertaking would prove successful.*

श्रीगजानन

स्वामीचे शेवेसी कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना येसीजे. राजश्री हरि रघुनाथ भिडे काली बुधवारी आले. यावरी मुतसदी यांस बोलाऊ पाठविले, ते दोन घटका रात्र गेल्यावरी आले. जावसाल बहुत जाले. कांही निश्चयाची गोष्ट आज्ञेप्रमाणे व्हावयाचा ठराव जाला आहे तो राजश्री केशो गोविंद शेवेसी येतील ते विज्ञाति करिता सविस्तर श्रवण होईल. शेवेसी आंवे पिकले सुमार १०० येकसे पाठविले आहेत. प्रविष्ट होतील. बहुत काये लिहिणे हे विज्ञापना.

¶*Probably Wamanrao Patwardhan to Haripant writes that Hari Raghunath Bhide has opened negotiations with the Barbhais on behalf of Raghunathrao.*

श्रीगजानन

राजश्री माणको(जी) पंत स्वामी गोसावी यास

विनंति उपरी. तुम्ही चिठी पाा ते पावली. श्रीमंत राजश्री पंत प्रतिनिधि यांचा मुक्काम लष्करापासोन चार कोसावर आहे. प्रातःकाली मुक्काम व्हावयाचा मजकूर लािा. यैशास श्रीमंत राजश्री दादासाहेबाचे कूच आज पंधरा कोसाचे जाले. एक मुक्काम जाल्यास आणखी पंधरा कोस जातील तेव्हां सात आठ गांवाची तफावत सहजात पडत्ये. नवाव कूच लांव होते म्हणोन आधीच पाय खोऊन बोलतात. त्याहीमध्ये आज त्याचा निश्चये ठरला आहे जे परंडेचे मुक्कामास लांव कूच करून आज जावे. तेथे धुणगे टाकून सडे व्हावे; आणि श्रीमंत दादासाहेबाचा पाठीलाग वेजरव करावा याप्रमाणे ठरले आहे. याजकरितां बहुत प्रकारे श्रीमंत प्रतिनिधीस सांगोन कूच करून यावे. राजश्री हरिपंत तात्या व आम्ही सारे फौजसुधा तलावर पंताची वाट पाहत वसलो आहो. लष्करापासोन कोसाचे सुमारे याल तेव्हां आम्हाकडे एक स्वार पाठवून देणे. पंत आल्यासिवाय आम्ही कोणी जात नाही. बहुत काय लिहिणे हे विनंती.

¶Dadasaheb is marching on with his army and is being pursued by Haripant and Pratinidhi.

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री

नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पोष्य हरि बलाल साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ २८ जिल्हेज मुकाम नजीक कपाटबंद जाणोन स्वकीये कुशल लिहीत जावे विशेष. पोो आमोद येथे श्रीमंत राजश्री दादसाहेब यांची जफती आली तेव्हा पोो मजकूरच्या जमिनदारानी तेरा हजार रुपयाची पटी करून दिली. त्याचा हवाला भडोचकर इग्रजाच्या गुमस्त्याने घेऊन तेरा हजार रुपयाच्या यैवजास पोो मजकूर गावगना सतावीस हजार रुपयाचा कापूस लेहून घेतला. त्यावर सरकारच्या फौजा या प्रांती आल्यावर श्रीमंताची जफती उठून गेली. तेरा हजारापैकी त्यास काही पावले नाही, आसे असता इग्रजानी सतावीस हजार रोचा कापूस लेहून घेतला

आहे, त्यासाठी पो मजकुरी जफती पाठऊन जमिनदारास भडोचेत नेऊन नसविणे आहेत व तहसीलही चालीस लाविली आहे म्हणून माधव सेठ याणी मिळिले होते. त्यास तुम्ही त्या प्रांती गेला आहा. साराच बंदोबस्त तुम्हाकडे लागला. मग आमोदची कालजी कशास करावी? बंदोबस्त आमोदचा आधी करून देऊन आम्हास लिहूच पाठवावे. वरकडहि सरकारचे माहालचा बंदोबस्त करावा. बहुत काय लिहीणे लाभ असो दीजे हे विनंती.

¶ *Hari Ballal to Naro Anandrao asking him to adjust all the disputes and losses caused by Raghunathrao in the district of Amod.*

No. 158]

[2-3-1775]

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे संवेसी

पोष्य हरि बलाल साष्टांग नमस्कार विनंती उपरि. येथील कुशल तागायत छ २९ जिल्हेज मुकाम नजिक कपटवंद प्रांत गुजरात यथास्थित जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत असिले पाहिजे विशेष. इकडील वर्तमान तरी श्रीमंत राजश्री दादा-सहेब यांचा सट्टक सिंदे होळकर याचे विद्यमानें येक महिना पावेतो बोलणे होऊन होत होता, परंतु ठरावांत येऊन फडशा न जाला. तेव्हां छ १६ जिल्हेजीं लढाई संध्याकालपर्यंत होऊन श्रीमंताचा मोड जाला आणि पळोन गेले. पाठलाग करावा तो अंधारी रात्र त्याजमुखें न केला. श्रीमंत से दोनसें लोकांनसी खंवायतावरून योग्या बंदरास जाऊन तेथे पंनास पाऊणशानिशीं गळवतांत वसोन मुंबईकडेस गेले या प्रमाणे वर्तमान आहे. राजश्री वामनराव व रास्ते व आणखी पथके ऐसी दाहा पंधरा हजार फौज त्यांच्यामागे रवाना केली आहे. लढाईत तोफखाना व दाहापंधरा हती पाडाव जाले. बाबूराव पाटणकर व गणेश विठल जखमी होऊन पाडाव जाले. सखाराम हरि व मानार्जी सिंदे व सदाशिव रामचंद्र वगैरे मंडली व सरकारचे कारखाने राजश्री गोविंदराव व खंडेराव गायकवाड या समागमें आहेत. गायकवाड कडी म्हणोन ठाणे आहे त्या प्रांती आहेत. आम्हांपासून पंचवीस कोसावर आहेत. गायकवाडाचा कारकून राजश्री आपाजी गणेश याजकडे येऊन कांहीं सल्लुकाचे सूत्र लाऊन आपाजी गणेश याचा कारकून व आमचीं पत्रें खातरजमेचीं येऊन गेले आहेत. आद्याप उत्तरें आलीं नाहींत. आल्यावर काये मजकूर असेल तो समजण्यांत येईल. आपणांकडील बहुत

दिवस पत्र येऊन परामर्श होत नाही तर सदैव पत्री कुशल वृत्त व कडील वर्तमान लिहून पाठविले पाहिजे. बहुत काय लिहिणे कृपा करावी हे विनंती.

[Hari Ballal writes to Naropant Nana of an encounter which he had with Dadasaheb when the negotiations that were opened with him through Sindia and Holkar had failed. He reports that Dadasaheb having been defeated in the fight was proceeding towards Bombay.]

No. 159]

[3-3-1775]

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पोा हरि बलाल नमस्कर विनती उपरी. येथील कुशल ताा छ ३० जिल्हेज मुकाम नजीक कपटवंद प्रांत गुजराथ जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत जाणे विशेष. इकडे वर्तमान तरी श्रीमंत लढाई जालियावर पळोन घोण्याकडेस गेले होते. त्यास त्याजकडील वर्तमान घोण्या पलीकडे जाऊन समागमे हती वगैरे सरंजाम होता तो भावनगरास ठेऊन आपण चाळीस पनासानिसी व पाच सात घोडी याप्रा गलबतात वसोन सुरतेस गेले. सुरतवाल्याने राहावयास वाडा देऊन ठेविले. हे वर्तमान मुमइवाल्यास कलल्यावर त्याणीहि दोन हजार गाडद सुरतेस रवाना केले. याप्रा बातमी छ २९ मिनहूस आमदावादेहून व खंबायताहून व घोण्याहून कमाविसदाराची लिहिली आली. तुम्ही त्या प्रांती याच मनसब्याच्या राजकारणास गेला आहा. श्रीमंत छ २० जिल्हेजी गलबतात वसोन गेले, तेव्हा या गोष्टीस आठ दाहा दिवस जाले. तुम्हास वर्तमान कळोन इकडे लिहून पाठविलेच असेल परंतु जामुदाचा निभाव होऊन आम्हापासी पावले नसतील. याजउपरी श्रीमताची बातमी पुरती सुरतेस पावलेयाची वारकाईने लाऊन मुजरत जामुदजोडी समागमे आम्हाकडे लिहून पाठवणे. दुसरे वर्तमान राजश्री साबाजी भोसले व मुधोजी भोसले यांची लढाई नागपुरानजीक होऊन मुधोजी भोसले याचा मोड जाला. दोन हजार गाडदी कापून काढिले. महमद इसफ यास पाच जखमा लागल्या. मुधोजीची फौज सिकस्त होऊन मुधोजीस धरून आणून आवारीत घातला आणि आंबारी साबाजीबाबा याणी आपले आवारीजवळ आणून पाव कोस पावेतो मोवती राजवीत मावारे गेले, तो मुधोजी भोसले याचे कमरेस पिस्तुल होते ते काढून साबाजीबाबा याजवरी गोल्या चालऊन ठार मारिले. याप्रा दगा केला, तेव्हा सहजातच फौजा साबाजीच्या पळाल्या. हे वर्तमान नवाबास कलताच सटबाजी

भोसले यास पत्र पाठऊन आपणापासी बोलाऊन आणिले व आपणहि आलजपुराहून कूच करून पुढे गेले. तमाम सावाजीवावाकडील सरदार होते त्यास कौल पाठऊन आपणापासी आणून सात आठ हजारपावतो जमा केले. त्याजबराबर जावितजंग यास देऊन मुधोजीवर रवाना केले. त्याचा पाठलाग चांदेपावेतो खामखा करावा याप्रा नवावाचा मनसबा आहे. तमाम सावाजी भोसल्याचे लोक होते त्यास बराड प्रांती भोसल्याचा मुलूक होता तो जागीरमुधा सरंजाम करून देऊन आपले फरमाने करून दिले आणि पाठ थोपटन सांगितले की मुधोजीचे पारपत्य चांगले करावे. याप्रा नवावानाी करून आपणहि त्याच प्रांती आहेत. सावाजी भोसले याचे वर्तमान श्रीमतास कलल्यावर सुरतेहून मुधोजी भोसले याजकडे नाना प्रकारे राजकारणे करून कागदपत्र खेळवितील, खटपट करावयास चुकणार नाही. परंतु नवाब बराड प्रांती असल्यास राजकारणेहि केली तर तरी तूर्त येणे जाणे कलतच आहे, परंतु प्रेत्नास चुकणार नाही. तुम्ही जागा जागा वाटाच्या नाकेवंद्या असतील त्याची चौकशी राखीन कागदपत्र न जात याप्रा बदोबस्त करून बारीकसारीक बातमी राखीन बरचेवर वर्तमान लिहून पाठवीत जाणे. राजश्री गोविंदराव गायकवाड व खंडेराव गायकवाड याजकडील सलूकाचा प्रकार राजश्री आपाजी गणेश याजकडून लागोल(ग) कागदपत्र गेले आहेत परंतु आद्याप उत्तर आले नाही. गायकवाडास व आम्हास पनासा कोसाचे अंतर आहे. राजश्री वामनराव व रास्ते व आणखी पथके मिलोन दाहा पंधरा हजार फौज पुढे खंवायेताकडे रवाना केली आहे. तुम्ही गेल्यापासून पाच सात पत्रे पाठविली आहेत पावली असतील. श्रीमंत सुरतेस राहिले तर तिकडे दंगाच आहे, त्यापक्षा तुम्ही बहुत सावधपणें सुरत भडोचचा बंदोबस्त करावा. वर्तमान लिहीत जावे. पुण्याकडे ल्याहावे. मुंबईहून कांही सरजाम सुरतेस आला की काय ते ल्याहावे. साराश सावध असावे. इकडील गुता उरकता तर आम्ही सुरत प्रांती येतो, परंतु गायकवाडचे होय नाही कलल्याखेरीज कसे करावे? जलदी करावयाची ती करीतच असो. श्रीकृपेने वडेल ते खरे. साष्टी वसईकडील वर्तमान कलत जाईल ते लिहीत जावे. तुम्ही बदोबस्त कसकसा केला ते ल्याहावे. राजश्री गणेशपंत पंढे सरसुभेदारांकडील यास ऐवजाविसी लिहिले होते त्यास कांही तर्तूद केली की काय ते ल्याहावे. बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶Haripant writes to Naropant full details of the flight of Raghunathrao from Cambay to Ghoga and from thence to Surat and of the fight between Mudhoji and Sabaji Bhosle and warns him to be always careful and circumspect since the troubles were on the increase. The letter is important for the full details it contains.

पौ छ ६ मोहरम खमस
सवैन फालगूण मास

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी येथील कुशल ता छ १ मोहरम मुा नजीक कपडबंद जाणून स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. श्रीमंत राजश्री दादासाहेब सुरतेस दाखल जाले. याप्रो पत्रे राजश्री बालाजी खंडेराव व बालाजी धोंडदेव व बहिरीपंत व गणेश हरि यांची छ २६ जिल्हेजची आम्हास व तुम्हांस आली तीं छ २९ मिा पावली. दोन्ही पत्रे वाचून पाहिली. वर्तमान कळले. दुमस पा सत्रागांव येथे खुसकीस येऊन मुकाम केला. श्रान संध्या करून दुध प्राशन केले. वरकडानी भोजने केली. इंग्रजानी भांडीकुंडा पाठविली. हजार माणसाची चौकी इंग्रजाची आहे. मेख गंभीर भेटीस गेला होता. बहुत खुसीची बोलणी जाली. शहरांत येणार, परंतु मोगल इंग्रजास म्हणतो कीं माझे घरास अरिष्ट आणू नको; त्यावरून मुंबईस इंग्रजानी पत्रें पाठविली आहेत. जाव येईल त्याप्रो मुंबईस जातील अगर येथे राहातील. इकडे फौज पांच हजार येती तर फैसला होता म्हणोन लिहिले होते. त्यास पहिली फौज त्या प्रांती आहे व तुम्ही फौज घेऊन गेला ते पावलाच असाल. तुम्ही जा तोंपर्यंत खुसकीस असेल तर पांच हजार फौज तुम्हाजवळ आहे. निकड करावी. शहरांत गेले आसिले तर बंदोबस्त करावा. सुरतकर मोगलास ही गोष्ट मानली नाही असे लिहिण्यात आहे. त्यास मोगलाचे मानस आपल्याकडे मिलावें असें असल्यास त्यासी संधान लावावे. सरकारचे पत्र मोगलास द्यावी. पत्रांत इतकेंच लिहिलें आहे कीं, तुमचा श्रेह पहिल्यापासून सरकारांत चालत आला आहे. दादासाहेब तेथे आले आहेत, चिंता काय? आपलेच घरीच आहेत, अटकाव करून ठेवणे, असे लिहिले आहे. तुमचे विचारास आल्यास द्यावें. नाही तर ठेवावे. पांच हजार फौज तुम्हाजवळ आहे व तुमची तर्तूदहि अधिक आहे. त्यास ज्या गोष्टीने सरकार काम होय ती गोष्ट करावी. जर श्रीमंत सुरतेत राहिले तर बंदी करावी. आम्हास वर्तमान लिहून पाठवावे. दुसरी फौज पाहिजे तर पाठऊ. आम्हास इकडे गायकवाडाचे कारभारामुळे गुता आहे. हा उरकल्यावर आम्ही तिकडे येतो. पुण्याकडे वर्तमान वरचेवर लिहीत जावे; आम्हास लिहीत जावें. भडोच

सुरतची वंदी करावी. जितकी ततूद होईल त्यास तुम्ही चुकणार नाही. खातरजमा आहे. बहुत काय लिहीणें लोभ आसों दीजे हे विनंती.

[Haripant asks Naro Anandrao to watch the movements of Dadasaheb and not allow him to escape. He also asks him to induce the Mughal Governor of Surat not to give shelter to Dadasaheb there.]

No. 161]

[9-3-1775]

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल सा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ ६ मोहरम मुकाम नजीक कपटवंद जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत असिले पाहिजे विशेष. राजश्री माधोजी नानासेट आमोदकर याणी आम्हास पत्र लिा की राजश्री नारोपंत नाना यास आम्हाविसी पत्र पाठवावे त्याजवरून तुम्हास लिा आहे. त्याणी पेशजी तुम्हाकडे पत्र व कारकून पाठविला आहे. त्यास ते सागतील त्याप्रमाणे त्याजकडील कामकाज करित जाणे. बहुत काय लिहीणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

[Hari Ballal to Naro Anandrao recommending to his notice one Madhoji Nanaset of Amod.]

No. 162]

[9-3-1775]

पो छ १४ मोहरम
सन खमस सबैन

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य
राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी.

पो हरि बलाल सा नमस्कार विनंती उपरी येथील कुशल ता छ ६ मोहरम मुकाम नजीक कपडवंद च्यार कोस जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही गेल्यापासून पत्र येत नाही व आम्ही दोन च्यार पत्रे पाठविळी त्याचेहि उतर येऊन काहीच तिकडील वर्तमान कळत नाही. ऐसियास प्रस्तुत तुम्ही कोठे आहा, तिकडील वर्तमान काये? श्रीमंत कोठे आहेत? हे सविस्तर ल्याहावें.

तिकडील वंदावस्त कसकसा केला हे कळावे. इकडील वर्तमान तरी राजश्री गोविंदराव व खंडेराव गायकवाड पुढे येदुरास गेले होते तेथून राजश्री आपाजी गणेश याचे मारुफातीने येत आहेत. येथून तिसां कोसावर आले आहेत. तेथून त्याणी कुसाजी सिंदे व खंडे आवजी यास रवाना केले आहेत ते आज येऊन पोहचतील. आल्यावर तह ठरल त्याप्रो लेहून पाठऊ. तुम्हाकडील काहीच वर्तमान कळत नाही याजकरिता मुजरद कासीद जोडी रवाना केली आहे. त्यास तुम्ही तिकडील व पुण्याकडील व साष्टीकडील सविस्तर त्याहावे. श्रीमंतानी सात हती व शे दीडशे घोडे वगैरे काही सरंजाम भावनगरास टाकून गळवतात वसून सुरतेस गेले म्हणोन कळले, त्यावरून राजश्री वामनराव बाबा फौजसुधा भावनगरास गेले. सरजाम हातास लागला तरी वेऊन लवकरच येतील कळावे. तुम्हाकडील दिनचर्येचे वर्तमान कळावे याजकरिता लिहिले असे. बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶ Hari Ballal from Kapadwanj to Naropant inquiring where he was and how he was faring and informing him of the intended meeting of the writer with Govindrao Gaikwad.

No. 163]

[10-3-1775

पौ छ ९ मोहरम

श्रीशंकर

श्रीमंत राजश्री नारोपंत नाना
स्वामीचे शंवेसी

सेवक राजाराम खंडेराव कृतानेक सां नमस्कार विनंती. येथील कुशल ता छ ७ मोहरम मुा कसवे बलसाड जाणोन स्वकीये लेखनाज्ञा केली पाहिजे विशेष. स्वामीचे आगमन सुरत प्रांती जाले. येकून परम समाधान जाले. पारचोलचे सुकामीहून पत्र पाठविले ते प्रविष्ट जालेच आसेल. पत्रोतरी पाठऊन सांभाल केला पाहिजे. यानंतर साष्टीकडील वर्तमान तरी प्रथम दिवस आहे. राजश्री विसाजी केशव चिरंजिवाचे लग्नानिमित्त पुण्यास गेले आहेत. धारावीचे बुरजास इप्रजाने काम लाविले आहे. वसईचे वरोवरीस काम आणून मारगिरी करणार. दोह चौ रोजी पांच सात गोळे टाकितो. विशेष लागू नाहीत. याप्रो वर्तमान आहे कळावे. सुरतकराचा वकील भांजगडीस आला आहे म्हणोन येकिले. त्यास बलसाडचा तह करून घ्यावा, दरसाल पांच हजार रूा आहेत त्याप्रमाणे घ्यावे येसा करार यादीत आणावा. मौ सारोली पो सत्रागाव येथील तह तीा

राजश्री कोनेरपंत आवा सांगतील त्याप्रो करारात आणावे. आपणाकारणे सेवगियाच्या सेगा सुमार ९० पाठविल्या आहेत, प्रा होतील. आम्ही आपले पदरचे कुटुंबातील जाणौन कलल तैसा सांभाल करावा. बहुत काय लिहिणे कृपेची वृधि करावी हे विनंती.

¶*Rajaram Khanderao supplies news about Balsad, Salsette, Dharavi and other places in Konkan.*

No. 164]

[10-3-1775

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे

सेवेसी

पोप्य हरि बलाल कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ ७ मोहरम जाणून स्वकीय कुशल लिहीत असिले पाहिजे विशेष. हरि-भक्ती याजपासून मालव्यांत आला तेव्हां दोन लक्ष रूा वेऊन आपणावर चिठी दिली. कारण समयास याणी ऐवज दिला. आपण देतील असे समजोन सावकाराची खातरजमा करून चिठी दिली, परंतु ऐवज पावला नाही म्हाणौन सांगितले. त्यास येथील बोटीचा प्रकार आपणांस ठाऊक आहे. राजांत सावकाराची भिनत करावी लागते. खर्च भारी कसे करावे. सर्व प्रकार आपले ध्यानात आहेत. आमची पत् राखणार आपण आहेत. चिठीप्रो ऐवज पांव, याचा बोभाट न ये ती गोष्ट करावी. आपले भरोशावर वेफिकीर आसो बहुत काय लिहिणे कृपा केली पाहिजे हे विनंती.

¶*Hari Ballal to Naropant Keskar asking him somehow to make payment to Hari Bhakti of the loan which he unhesitatingly gave when it was most urgently wanted.*

No. 165]

[14-3-1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री

नारोपंत नाना स्वामीचे शेवेसी

पो हरि बलाल साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ ११ मोहरम जाणून स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही छ ४ मोहरमचे पत्र

वराशाचे मुकामचे पाा ते छ १० रोजी सायंकाली पावले. लिहिले वर्तमान सविस्तर कलले. श्रीमंताकडून कुकाजी सिवराम आले होते त्याणी वारा सरदारांचीं नावे लेहून दिली आहेत. याणी पत्रे लेहून देऊन आम्हास न्यावे. करार प्रो अर्थ वडोन आल्यास आमचे जिवाचे सोवती व्हावे असे भाषण जाले म्हणोन लिहिले व नावनिशीची याद पाा ती पावली. त्यास सरदारानी पत्रे लेहून देऊन न्यावे असे म्हणतात, त्यास नेऊन करावे काय? द्यावे काय? हे काहीच नाही. मोघम लिहिले यांत काय समजावे? कुकाजीपंताचे भाषणांत आले नाहीं. आले नसिलें तर बोलण्यात काय हे मनास आणावें. दाहा लक्षाची जागीर द्यावी. गंगातिरी राहावे. फौज जवळ असणे ती आमची असावी, तो प्रकार जाला नाही. आतां जागीर देणे तर पांच लक्षांची निखालसपणें राहिले तर द्यावी ही गोष्ट मनांत ठेऊन त्यांचे बोलण्यांचीं भाव काढून लेहून पाा. सरदारानी पत्रे पाठवावावी म्हणोन लाा. त्यास श्रीमंतानी कसे वर्तवि हा आशय कळल्यावर पत्रे लिहून द्यावयास येतील. पुतें मनास आणून लिहिणे. श्रीमंतानी हजार पंधरास माणूस इंग्रजाकडील जमा केले आहे व मुवईहून दोन अडीच हजार माणूस तोंफां आल्या. येथे जमाव पाडून बाहेर निघावे, छापा घालावा या उद्योगात आहेत. आम्ही सावध असो. फौज दाहा पंधरा हजार पुढे लौकर पाठवावी. तिकडील गायकवाडाचा गुता उरकून आपण लौकर यावे म्हणोन लाा. त्यास ते जमाव करितील. राजकारणे करतील. छापा घालावयास चुकणार नाहीत. तुम्ही सावधपणे असावे. वातमी चहूकडील राखावी. फौज पाठवावयाचा प्रकार तर उभयतां गायकवाडांची समजावीस करावी तर खंडेरायाचे मुधे आहे. गोविंदराव निमे वाटणी मागतात यास काय करावे? सोडता नये, धरता नये, असे प्रात जाले आहे. बोलतच आहो. प्रसंगानरूप जसे ठरेल तसे करून भेटीस बलावयाचे करितो. हे खूल ठेवणे ठीक नाही. जसे म्हणतील तसे ऐकून इकडील खूल मोडतां. वामनराव भावनगराकडे गेले आहेत ते तिकडे आहेत, लौकर येण्याविशी पत्रे पाा आहेत येतील. तुम्हाकडे फौज लौकर रवाना करितो. मुधोजीकडे श्रीमंतांची पत्रे गेली आहेत त्यास या काली मुधोजीनी यांची कुमक करावी असे दिसत नाहीं. श्रीमंत बापूची पत्रे येतात त्यांत नवाब व मराठी फौज साबाजीकडील येकत्र होऊन तमाम वराडांत ठाणी घातली. मुधोजीजवळ जमाव फार नाही. त्याचे पारिपत्य करणार असं आहे. त्यापक्षी मुधोजीस आपली गाड सांभाळतां पुरे होईल. तुम्ही लिहिले की नवाब भागानगराकडे गेले ही गोष्ट प्रमाण नाहीं. वरचेवर पुण्याची लिहिली

येतात की नवाबानी जमाव चांगला केला. मुधोजीचे पारपत्य करतात असं
असतां भागानगराकडे गेले असे कसे होईल? श्रीमंत गपा उठ (अपूर्णा)

¶*Hari Ballal to Naro Anandrao discussing the terms of an agreement with
Raghunathrao and asking him to ascertain definite details of those terms and
cautioning him against a surprise attack.*

No. 166]

[15-3-1775

श्री

श्रीमंत राजश्री नारोपंत नाना
स्वामीचे जेवेसी

पो कॉनर रघुनाथ कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल
ता छ १२ मोहरम मुा मौजे बलसाड नजीक ठाणे सचीण पा सत्रागाव जाणून
स्वकीये कुशल लेखन करावे विशेष. आज छ मजकुरी दोन प्रहरा आम्हाकडील
ग्रहस्त डुमसेहून आला. श्रीमंत कूच करून गेले. रा गोविंदराव गाईकवाड
यासी सामील व्हावे हे वर्तमान आहे. दुसरे बडोदियासी जाणार. तिसरे वसईस
जाणार याप्रमाणे आवई आहे. खरखोटे न केले. इंग्रजास आठाविसीच्या
सनदा करून दिल्या. सुरतेची चौथई काकोबा परभू यासी सनद करून दिली.
येणेप्रमाणे वर्तमान आहे. आम्ही आपले ठाण्यास यावे किवा कोठे आसावे हे
ल्याहावे. तुम्ही नजीक असल्यास आम्ही ठाण्यास जाऊ. नाहीतर आमच्याने
ठाण्यात राहावंत नाही. कारण की, सुरतेचे नजीक, रात विरात दगा करितील.
दोन च्यारसे स्वार नेहमी तुम्हाकडील नवसरी रस्त्यावर चौकी राहील तर आम्ही
ठाण्यात राहू. याचा विचार काय तो लिहून पाठवावे. बहुत काये लिहिणे
कृपा वृ(धी) कीजे हे विनंती.

¶*Koner Raghunath sends news to Naro Anandrao about the movements of
Raghunathrao.*

No. 167]

[15-3-1775

श्री

अखंडितलक्ष्मी आलंकृत राजमान्य
राजश्री नारो आनंदराव गो यासी

सेवक माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार मुा खमस सवैन मया व अलफ
तुम्ही छ ४ मोहरम व छ ९ मोहरमचे पत्रे पाठविले ते पावले. लिहिले वर्तमान

विदित जाहाले. तुम्ही लिहिला मजकूर तूर्त काही करावयाचा नाही. आपली खबरदारी करून सावधगिरीने राहाणे. तुम्हापार्सी कोणी बोलावयास म्हणून येईल तो तुमची बातमी वेऊन जाईल अगर लेहून पाठवील, याकरिता सावधगिरीने राहाणे. सुरतेपासून दोन तीन कोसावर मुकाम करून राहाणे. हरिपंत तिकडून आल्यावर बनेल तसे केले जाईल. तूर्त सुरतेची व भडोचची वंदी चांगली करणे. जाणिजे छ १२ मोहरम

¶The Peshwa asks Naro Anandrao to encamp near Surat and to continue the blockade of Broach and Surat. He is further asked to allow no news to be filtered to the enemy.

No. 168]

[15-3-1775]

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हार ब्राल सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ १२ मोहरमपर्यंत मुा नजीक कपटबंद प्रां गुजराथ वर्तमान येथास्थित असो विशेष. सुभानजी नाईक याजवार पनास जासूद तुम्हाकडे पाठविले आहेत. त्याचे रोजमरेयाची याद आलाहिदा पाठविली आहे. येक रोजमरा येथे दिलहा आहे. पुढे दीड माही भरल्यावर यादीप्रां रोजमरा तेथे द्यावा आणि कामकाज घेत जावे. बंदोबस्त चांगला करावा बहुत काय लिहीणे लोभ कजि हे विनंती.

¶Hari Ballal sends fifty messengers to Naropant Nana and asks him to remunerate them according to their service.

No. 169]

[16-3-1775]

पो छ २० मोहरम खमस
सवैन फालगुण मास गुरु-
वार सायंकाल.

श्री

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. तुम्ही पत्र पा ते पावले लिहिले वर्तमान कळले. बारा जणांची नावनिशी पा ती पावली त्याचे उतर पा आहे, ते पावलेच असेल. चांगोजी

+ पत्र हरिपंत तालाचे.

कदम यांस फौजसुधा तुम्हाकडे पाा आहेत, पावतील, काल येथे वर्तमान ऐकिले की सुरतेतून तोफा व पायचे माणूस बाहेर निघाले. तुमची त्यांची गाठ पडली. तुम्ही हटून आठ कोस माघारे गेलेस त्यावरून चिंता लागली आहे. लिहून पाा चांगोजी कदम याजबाा सुभानजी नाईक व पंनास जासूद पाा आहेत. आम्हास बातमी कलविणे व तेथील वदोवस्त करणे यास उपयोगी पडतील. वामनराव भावनगराकडे गेले. तेथे सात हत्ती व पाऊणसे घोडे हाती लागले. त्यास येथे बलाविले आहे. लौकरच येतील. उभयतां गायकवाडाचे कारभारी आले. त्यांसी खातरजमेचे बोलणे बोलून भेटीस आणावें असे केले. पत्रे गेली येतील. भेट जाल्यावर कांही फौज इकडे ठेऊन आम्ही तुम्हाकडे येतो. वर्तमान वरचेवर लिहीत जावें. बहुत सावधपणे असत जाणे. देशातील कोकणांतील वर्तमान कलेल ते लिहीत जावें. रा छ १३ मोहरम, बहुत काय लिहीणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶*Hari Ballal inquires of Naro Anandrao details of a fight which the latter had with Raghoba's troops. He also informs him that the Vakils have been sent to him by the Gaikwad.*

No. 170]

[18-3-1775

पौ छ १५ मोहरम दोन
प्रहर सन खमस सवैन पत्रे.

श्री २

[पहिला बंद गहाळ.]

पुा राजश्री नारोपंत नाना स्वामीस

विनंती उपरी वीत असतील असो. कसेहि असले तरी इकडील गुता उरकून लौकर येणे प्राप्त आहे. येतो. पुढे फौज पाठवितो. तुम्ही सावध राहात जावें. येथून पनास जासूद व जासूद नाईक तुम्हाकडे राा करितो. बातमी व नाकेबंदी करावी. बातमी चागली राखावी. ही मोठी गोष्ट आहे. सरदारानी निरोपाचे लाविले आहे. काय करतील पाहावे. काल फतेसिगाकडे वर्तमान आले की सु(रते) तून तुम्हावर छापा घालावयास लोक आले होते. तुम्ही मारून काढिले व कुकाजी सिवराम बापूकडे गेले. तुम्ही लिहिले नाहीं. त्यास दिनचर्येचे वर्तमान आम्हास लिहून पाठवीत जावे. श्रीमंत बोलतात वगैरे वर्तमान तेथे आढळत जाईल ते पुण्यास डाकेवरावर लेहून पाठवीत जावे. बहुत काय लिहिणें लोभ

असो दीजे. मुरतेत कागदपत्र वाहेरील माणूस जाईल याची चौकसी पुर्ती करावी. कांही पायाची माणसे ठेऊन वाहेरील नाकेवंदी केल्यास कागदपत्र जाऊ पावणार नाही. हे विनंती.

¶Haripant to Naro Anandrao writing that he would soon be coming to him and asking him to supply him details about the skirmish which he had with troops from Surat. He advises him to communicate to Purandar every now and then news about Dadasaheb.

No. 171]

[19-3-1775]

श्री

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ तुम्हीहि

पुा राजश्री नारोपंत नाना स्वामीस

आता माहालचा साष्टीकडील वर्तमान व फरासिसाकडील वकील पुरंदरी नेऊन त्यासी राजकारणे केले. वसईस दोन वेळा इंग्रजाने मारगिरी केली. त्यास किल्यांतून सरंजाम बाहेर निघोन लागू होऊ दिले नाही. इंग्रजाची गलबते माघारी गेली. खर्चाचे बोटीचा प्रकार लिहिला तो कलला. त्यास तुम्ही गेल्यावर फौजेस येक रोजमरा मोठे प्रेत्ने करून वाटिला. पैशास ठिकाणा नाही. श्रीमंत खंवाइतास आले तेव्हा फिरून मसलत पडली असे दिसते. ऐवजाचा मजकूर श्रीमंताकडे लिहून तेथून तर्तूद करून आणावी. गायकवाडाचे फौजेस पोटास नाही. उठून जातात म्हणौन लािा. त्यास तुम्ही जातेसमई खर्चाचा प्रकार गायकवाडास पुसून घेतला असेल. माहालचा वसूल घेऊन द्यावा. तुम्ही लिहिले की दोन चार दिवस ज्वर येत होता, आता आरोग्य आहे म्हणौन लािा ते कलले. मुरतकर मोगलास तूर्त पत्र ल्याहावयाचे प्रयोजन नाही म्हणौन लािा ते कलले. चहूकडे अडचणीचा प्रकार दिसतो, ईश्वर प्रात लावील तो खरा. पुरंदराहून पत्र आले होते कीं दाहा हजार फौज देसी पा. त्यास इकडे असा प्रसंग तेव्हा फौज कसी पाठवावी. असो, होईल ते खरे, पत्र पाठवात जावे. रा छ १६ मोहरम हे विनंती.

¶Haripant gives instructions to Naropant on the points referred to him, pertaining to the movements of Dadasaheb, the attitude of Gaikwad and the payment to the armies.

श्री

श्रीमंत राजश्री नारोपंत

नाना स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक नारो गणेश कृतानेक सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ १९ मोहरम जाणोन स्वानंद लेखन करावयास आज्ञा केली पाा विशेष. स्वामीना कृपा करोन पत्र पाा ते पावले. लाा वर्तमान कलले. पाा वसराई येथं हरयेकविसी आमच्याकडून उपसर्ग लागतो म्हणोन येकिले. येसियास पाा मारास येकदर उपसर्ग न लागे ते करणे म्हणोन आज्ञा. त्यास आम्हाकडून उपसर्ग वसराईकडे कोणी येक माणूस जात नाही. वसराईचे गावचे भील येऊन हासोट पााचे गाव व पाटील ठार मारला हे वर्तमान पेशजी आपणास लााच आहे. या-प्राा तिकडून दंगा या दोही महालास होतो आणि आपणाकडे कोणी जाऊन खोटे वर्तमान सागोन आपण पत्रे लिहीतात तरी हे वर्तमान आपण fight which आम्हास बोलाऊन याची वाजीपुसी करावयाची सेवेसी उचित आसे. that the वार काय लिहावा, सर्व तिकडील इकडील वर्तमान सेवेसी विदितच आम्हांकडून कांही वसराई पोयात माणूस उतरत नाही आणि आमचे त माणूस वेकैदी नाही. त्याकडीलच भील रोज उठोन दंगे करितात. येविशी मुदे परभारे रतनपूरकर पुंजाजी वाघेला यानीच पाा वसराई येथील बरेदराव, भरण व दिणोद या तिही गावांस मागहि नेऊन लाविले आहेत आणि त्यांचे मुदेहि शाबूत आहेत. येसे असोन तेच पत्रे धमकावणीची लिहीतात व आपणहि आज्ञापत्र पाो सिरसा वंद आहे. परंतु याचा विचार आपणच मनास आणावा. रतनपूरकर पुजाजी वाघेला याजकडे आम्ही त्याजकडेच माग लाविला. माग नेऊन वाजिनस तेथील पत्रे पाा आहेत. ती पेशजी वाजिनस पोचवली, आपण पाहिलीच आसतील. कलावे सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶ On being asked to stop plundering the province adjoining Vasrai from whence complaints were made to the addressee by the ryots, Naro Ganesh explains that it was the Bhils and not his men who were responsible for the harassment of the people.

श्री

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य

राजश्री नारो आनंदराव गोसावी यासी

सेवक माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार सुा खमस सवैन मया व अलफ. राजश्री गोपाळ नाईक ताववेकर यांजपासून सरकारांतून तुमचे मारफतीने फौज- 6078

ठेऊन राजश्री फतेसिंगराव गायकवाड याचे कुमकेस तुम्हाबरोबर फौज देऊन
 रवाना केले. त्याप्रमाणे त्या प्रांती तुम्ही जाऊन आमल बसविला. रेवा उतर
 तीर भडोच निकोरेसुधा व सिनोर व कोरेल व राजपिंपले व दक्षणतीर सोनगड-
 पावेतो दरोबस्तदेखील सुरत आठविसी येथील सरकारांतून जती तुम्हाकडे
 सांगितली आहे. तरी फौजेचे देणे व सरकारचे कितेक लढे गायकवाडाकडून
 उगऊन येणे. सबब सदरहू माहालची वैवाट सरकारतर्फेने गोविंद वासुदेव याचे
 गुजारतीने करणे. राजश्री गोविंदराव गायकवाड याजकडे वसूल काय पडिला व
 फतेसिंगराव याजकडे काय पडिला व फौजेस काय पावले, माहाली बाकी साल मज-
 कूरपैकी काय येणे, फौजेचा पैका काय देणे हा अजमास समजोन लेहून पाठवणे.
 फतेसिंगराव याजकडून वराता जाल्या असतील ते मना करविल्या आहेत. दिकत
 पडणार नाही. वरातदार दिकत फरतील तर त्याचे म्हटले न आइकणे.
 येविसी राा हरि बलाल यांस लिप्त आहे. तेहि तेथे सागोन निवारण करितील.
 येविस्स तुम्हीहि त्यास लिहीत जाणे. गायकवाडाकडे सरकारचा येवज येणे
 आइ. स. माहालचा बंदोबस्त करून येवज जमा करणे; जाणिजे छ १८ मोहरम
 आइ.

¶ The P. & A. appoints Naro Anandrao to administer the Surat province
 and asks him to recover arrears from Fatesing Gaikwad.

No. 174]

[23-3-1775

पौ छ २६ मोहरम फाल्गून
 मास खमस सबैन.

श्री

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य

राजश्री नारो आनंदराव गोा यांसी

सेवक माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार सुा खमस सबैन मया व अलफ.
 तुम्ही विनंतीपत्र छ १२ मोहरमचे पाठविले ते छ १९ तारखेस प्रविष्ट जाले.
 श्रीमंत राजश्री दादासाहेब सुरतेहून जलमार्गे भडोज खवाईताकडे गेले. समागम
 इंग्रजाने लोक वगैरे सरंजाम दिलहा आहे. येविसीचे बातमीचे वर्तमान लिहिले
 ते सविस्तर विदित जाले. राजश्री हरि बलाल यास व बसईस वगैरे जागा बातमी
 लिहून पाठविली. उत्तम केले. याउपरीहि तीर्थस्वरूपाकडील बातमी वर्तमान
 लिहीत जाणे. गायकवाडाकडील फौजबंदी पुरती आहे, आम्हास आज्ञा होईल

तेथून येता नये. तूर्त तेथेच असिले पाहिजे, तरी यावयाचे येकंदर न करणे. सुरतचे मोगलाचा व इंग्रजाचा ऐवज नेमणुकेचा माहाली आहे तो बेजरब वसुलात आणून खर्चाकडे लावणे. छ ९ मोहरमचे वगैरे येक दोन पत्रे बातमीची पाठविली तीहि पावली. मुंबईसहि आल्याची बातमी इकडून आली. तथ्य कोणती होईल पाहावी. जाणिजे छ २० मोहरम आज्ञा प्रमाण.

¶Naro Anandrao is asked not to leave the place but keep on watching the movements of Raghunathrao who is reported to have reached Bombay.

No. 175]

[23-3-1775

श्री

श्रीमंत राजश्री नारोपंत

नाना स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक नारो गणेश कृतानेक साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुश त्ता छ २० मोहरम जाणौन स्वानंदलेखन करावयास आज्ञा केली पाा विशेष. मौजे जालंदी पाा आकलेश्वर येथील गुरे आपले लस्करात गेली आहेत. पाटील मार याणी वोलखली. त्यास पाटील व येथून *माणूस दिलहा आहे तरी कृपा करून गुरे सोडून देवावी. पाटलानी वोलखली आहेत. पायगुडे याचे लस्करात आहेत. ती मारानिलेस सांगून सोडून देवावी. बहुत विस्तार काये लिहिणे, लोभाची वृधि केली पाा हे विनंती.

¶Naro Ganesh to Naropant Keskar requests cattle being released which had been captured and kept confined.

No. 176]

[25-3-1775

पौ छ २६ मोरम खमस
सबैन

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे शेवेसी

पोष्य हरि बलाल कृतानेक साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल त्ता छ २२ मोहरम मुा खेडा येथे येथास्थित असे विशेष. तुम्हाकडील छ ८ मोहरमचे

पत्र आले होते त्याज आलीकडे पत्र येऊन वर्तमान कलत नाही हे अपूर्व आहे. इकडील वर्तमान तरी श्रीमंत खवाइतास आहेत. लढाईची तरतूद करित आहेत. येथून वीस कोश आहे. राजश्री वामनराव भावनगराकडे गेले होते ते माघारे आले. श्रीमंत सुरतेस जातेसमई घोडी व हाती तेथील राज्यापासी ठेऊन गेले होते, ते घेऊन आले. उदईक येथे दाखल होतील. उभयेता गायकवाड याजकडून खंडो आवजी आले हे वर्तमान पेशजी लािा होते त्याजरून कललेच असेल. साप्रत त्याजकडे निखालस्तेची पत्रे पाठविली त्याचे प्रतिउत्तर आद्यापि आले नाही. येका दो रोजात येईल. तुम्ही कोणे जागा आहा वर्तमान काय हे काहीच लिहिले नाही यावरून अपूर्व वाटले. सुरतेचे व भडोचेचे बंदीचे काय केले, तिकडील वर्तमान काय ते लिहिले पाहिजे. तुम्ही दिनचर्येचे वर्तमान लिहावे असे असता पंधरा दिवस कागद नाही यावरून काय समजावे? इकडील प्रकार तर उभयता गायकवाड भेटणार, त्यांचा अद्यापि येक प्रकार नाही. काय भेटतात किंवा श्रीमंताकडे जातात हे काही समजत नाही. तूर्त लावणीखाली गोष्ट पटली आहे. श्रीकृपेने घडेल ते खरें. सुरतेहून श्रीमंत सरजाम घेऊन निघाले. त्यास गौस किती व वरकड गारद किती, तोफा वगैरे सरजाम काय, पुस्तपन्हा कसकसा करणार, खर्चाची तजवीज काय केली, जो पैका लागेल तो इंग्रज देणार किंवा श्रीमंत जवाहीर देऊन घेणार, याचा मुली मनसुबा कसकसा जाला आहे याचा शोध सुरतेत करून कचे वर्तमान लिहून पा. देशचे वर्तमान नवल विशेष आढळत जाईल ते लिहीत जावे. आम्ही कसकसे करावे ते सुचवावे. मुख्य गोष्ट दररोज येक पत्र तुमचे यावे ते येत नाही ये गोष्टीचा अचंबा आहे. वरचेवर लिहीत जावे. बहुत काय लिहीणे; लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶Haripant reprimands Naro Anandrao for not sending him constant communications about the movements of Raghunathrao, the English and the blockade of Surat and Broach. He informs him that the attitude of the two Gaikwads is not yet decided.

No. 177]

[29-3-1775

पौ छ ८ सफर मुा ना

कप्त उरपाड डाकेबराबर

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री

नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ २६ मोहरम मुकाम कोतरा नदी नजीक खेडे कोस च्यार. येथास्थित जाणौन स्वंकीय

कुशल लिहित जाणे विशेष. तुम्ही कसवे कामरेज तापीतीर येथील मुकामीहून पत्रे येणे प्रा

१ छ ९ रोज

१ छ ११ रोज

१ छ १२ रोज

१ छ १६ रोज

येकूण सदरहू तेरखाची मोहरमची पत्रे पाठविलीत तीं छ २५ मिनहूस पावली. श्रीमंत राजश्री दादासाहेब सुरतेस आले, तेथून मुमईस पत्रे पाठविली. उतर येईतो-पावेतो इकडे आम्हाकडे राजश्री कुकाजी सिवराम यास पाठऊन सलुकाचा सदर्थ लाऊन बारा सरदार दरम्यान घ्यावे याप्राा बोलणे लाविले आणि आंतरयामी दोन च्यार हजार इंग्रज व गाडदी व तोफा याप्राा जमा करून छापाहि घालावयास सांगितले. छापा आला तो आम्ही राखोन सावध होतो. साभाळून निघोन गेलो हा मजकूर याप्राा जाला. मुमईहून इंग्रजाने फिरगी व गाडदी व इंग्रज व तोफा वगैरे जंगी सामान खाना केले ते येथे पोहोचताच भडोजेचे वगैरे माणूस मिळाले. आवघे पाचसात हजार व तोफा वगैरे सरजाम घेऊन बसईस जाणार असी आवई होती परंतु तिकडील मसलत राहोन खंवाइतास गेले आणि गायकवाड यास व त्याजकडील कारभारी आहेत त्यास पत्रे लिहून पाठविली की तुम्ही येकंदर सल्लूक न करावा, आम्ही खंवाइतास दाखल जालो, तुम्ही आम्हापासी येऊन पोहोचवे या प्राा जाले. सलुकाचा प्रकार राहिला. आपणाकडे गायकवाडाकडील कारभारी सल्लूक करावयाकरिता आले होते त्यास कोणेक प्रकारे समजूत पाडून गायकवाड आपले करावे म्हणजे गुंता लवकर उरकेल. तिकडील गुंता उरकून लौकर देशी यावे यात उत्तम. श्रीमंतानी इंग्रजेयास पधरा लक्ष्याची जागीर देऊन सनदा करून दिल्या. तुम्हासी लढाई करून मग श्रीमतास पुणियात नेऊन बसवावे, च्यार हजार माणूस नेहमी जवळ असावे, दरमाहाचा दरमाहा देत जावा. गोविंदराव गायकवाड याची व श्रीमताची गाठ पडली नाही तो गायकवाडाच्या भेटी होऊन फडशा करावा. नागपुराकडील वर्तमान सविस्तर पेशजी कललेच आहे. नवाब तिकडे आहेत मुधोजीचे पारपत्य करितील परंतु तो लाढाई समोर देणार नाही, देशी उपद्रव करील. कर्नाटक प्रांती धारवाडाकडे पालेगारानीहि काही उपद्रव माडिला आहे. तिकडे तूर्त फौजा पाठवावयास सोये नाही. हैदरखानहि बलहारी वगैरे इकडे उपद्रव देत आहे. बसईकडील व साष्टीकडील मजकूर तरी आद्यापि काही सरकारचे मोरचे साष्टीस बसले नाही. धुलप व रावोजी आगरे व सिवाजी विठल व राजश्री विसांजीपंत दादा पाच सात हजार फौज व काही पायेचे माणूस याप्राा सभोवते

उतरोन राहिले आहेत. राजश्री विसाजीपंत लेले याणी वसईचा बंदोवस्त चागला केला आहे. श्रीमंत सुरतेस आले, याजकरिता आणखी दोन हजारपावितो फौज आम्हाकडे रवाना करावी म्हणोन पेशजी लिला होते परंतु श्रीमंत खंवाइताकडेस गेले तेव्हा मसलत तिकडे पडली. आम्हाजवळ फौज आहे त्यास रोजमरा पाहिजे आम्हाजवळ तो ऐवज नाही. पुरंदरास श्रीमंत राजश्री नाना व बापू यास पत्रे पाच सात पाठविली परंतु ऐवज पाठविला नाही. बंदी करणे म्हणून मात्र पत्रे येतात. आपली मार्गप्रतीक्षा करीत आहे. खर्चाविसी काही उपाये चालत नाही. खर्चाची बेगमी जाल्यास महिनाभर राहावयास येईल. सरंजामी फौज दोन हजार इकडे पाठवावी व त्यासमागमे दोन तोफा सरजामसुधां पाठवाव्या. खबइताकडे सरकारच्या फौजा आहेत त्यास पत्रे पाठऊन आपणापासी आणवाव्या. रातबिरात छापा घालतील. सारांश प्रकार हाच की आपण तिकडील गुता उरकेल तसा उरकोन घ्यावा आणि देशी लौकर यावे म्हणजे सर्व गोष्टी ठीक होतील. ऐसे कितेक प्रकारे तपसिले लिला ते अक्षरशा कलले. त्यास श्रीमंत सुरतेस गेले. इकडील गायकवाडाकडील सलुकाचे राजकारण राजश्री आपाजी गणेश आम्हास येऊन भटले आणि गायकवाडाकडे कारकून व पत्रे त्याणी पाठविली त्याजवरून गायकवाडाकडून राजश्री खडो आवजी वगैरे दोन तीन ग्रहस्त आले. उपरांतिक आठ च्यार दिवस बोलता बोलता राजश्री माहादजी सिंदे व तुकोजी होळकर याचे विद्येमाने ठराव होऊन कागदपत्र गेले. बोलण्याचा गुंता काही राहिला नाही. खडो आवजी व आणखी ग्रहस्त आले होते ते आम्हापासीच आहेत, परंतु अद्याप त्याजकडील कागदाचे उतर व तेहि आले नाही. खडो आवजी मात्र खातरजमा करितो की काही गुता पडणार नाही. कराराप्राप्त होतील. परंतु कागद पाठविले त्याचे उतर नाही व तेहि समीप येत नाही व श्रीमतानी त्याजकडे पत्रे पाठविली, तेव्हा चितात आदेशा करितात किंवा श्रीमंताकडीलहि ग्रहस्त तेथे आहेत त्याणी अडथळा त्याच्या येण्यास केला हे काही समजत नाही. बरे असो. आपल्ये तर्फेने जे करावयाचे ते करीत असावे. सिंधीस नेणार श्रीगजानन आहे. राजश्री वामनरावबाबा व रास्ते वगैरे फौजा भावनगराकडे गेल्या होत्या त्या आवघ्या छ २३ मोहरमी आम्हापासी येऊन दाखल जाल्या. राजश्री माहादजी सिंदे डाकोरास श्रीच्या दर्शनास गेले आहेत ते अद्याप आले नाही. पुढे लोणावाड्याकडे गेले. त्यासहि पत्रे लौकर येण्याविसी गेली आहेत येतील. खर्चास नाही म्हणून जाण्याची उतावली कराल तर न करावी. आगेमागे खर्चास पोहचेल. गायकवाडाचे माहाल आहेत. सरकारचे आहेत. तजविजेने काम चालवावे. चांगोजी कदम यास

इकडे बलाविले होते. त्यास फिरोन लिहिले की नारोपंताकडे जाणे. त्यास तुम्ही व ते मिलोन सुरत भडोचची जपती बंदी जरूर करावी. आम्ही इकडे आहो तजविजेस कमी करीत नाही. श्रीमंत खंबडतावाहेर येक डेरा देऊन दोन च्यार हजार माणूस समागमचे आहे ते येऊन बसले आहेत. आपले फौजेची वाट पाहातात. आम्ही फौजसुधां मधी आहों, तेव्हां खंबडतास फौज त्यांची जाते कसी? गायकवाड आम्हाकडे येऊन मिळाले तर मग दिकत पडत नाही. आम्हास खर्चास नाही, मोठा पेच येऊन पडला आहे. प्रांत ईश्वर लावील तो खरा. तुम्ही तिकडे आहा यामुलें आम्ही स्वस्थ असो. उतावली न करावी. वर्तमान वरचेवर लिहीत जावे. बहुत काय लिहीणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

राजश्री बालाजीपंत स्वामीस साां नमस्कार पत्र पा ते पावलें वर्तमान लिहीत जावें हे विनंती.

¶*Hari Ballal to Naro Anandrao communicates the news about the negotiations carried on with the Gaikwads—Govindrao and Fatesing through Mahadaji Sindia. He also advises him to raise money from the Gaikwad's province for the maintenance of his army and to tighten the blockade of Sur and Broach with the help of Changoji Kadam.*

No. 178]

[March 1775 ?

श्री

राजश्री महिपतराव खवडे गो-
सावी यांसी

ॐ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्री हरि बलाल आशीर्वाद विनंती उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीये कुशल लिहीत गेले पाहिजे विशेष. तुम्ही आम्हाजवळ आला तेणेकरून बहुत संतोष जाहाला होता. हल्लीं तुम्ही गेला त्यामुळे चितास परम वाईट वाटलें आहे. तुम्ही आम्हापासून जाऊं नये. सध्या दिवस वोढीचे आले आहेत. तुम्ही जाणतच आहां. तशांतहि तुमची सोय थोडी बहुत करून यादी पाठविली आहे. वरकड गोष्टी चितांत आणितां तुम्ही आले पाहिजे. तुमच्या करण्यास दुसऱ्याने कोणी सांगावे लागणार नाही. प्रसंग वोढीचा याजकरितां उपाय नाही. सर्वथैव पुढें न जावे. चाकरीच्या प्रसंगी तुमचे स्वरूपानरूप करून चाकरीची योजना वडेल. तुम्ही मोठेपणे असावे हीच इच्छा आहे. परंतु प्रसंग वोढीचा याजकरिता थोडे बहुतांनें

च्यार दिवस गुजराणी करावी. श्रीकृपेने अनकूलता सर्व होईल. जरूर यावे. बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶*Hari Ballal urges upon Mahipatrao Kavade the necessity of his presence in the army and assures him that he would try to meet his demand for funds as far as possible.*

No. 179]

[March 1775

श्री

पुां राजश्री नारोपंत नाना स्वामीस

विनंती उपरी. येथील वोढीचा प्रसंग आहे. तो काय लिहून? सर्वत्र असीच गत जाली आहे. तथापि आपण आम्ही येकर जालो असतां कांही तोड काढितो. परंतु येथून पाय निघेना. याजकरितां गुंतलों. लोकांची धरणी पारणी नित्य लागली आहेत. असो. श्रीमंतांचे प्रतापेकडून सर्व पार पडेल. श्रमाचे दिवस सर्वकाल राहाणार नाही. रास्ते येकीकडे वोढितात. कोणास बोलता येत नाही. ते तुम्हांत मिलोन असते तर आज सुरतेकडे गेला असता. असो जे आहे ते बरेच आहे. इतके दिवस तुम्ही दम धरला तसा च्यार दिवस धरावा. माझी तुमची भेट जाल्यावर करणे तसे करू. गुजराथची बातमी पकी राखावी. मजकडे लिहीत जावी. बहुत काय लिहिणे लोभ कीजे हे विनंती.

¶*Haripant asks Naro Anandrao to pull on somehow or other with the hard times which he assures will not continue long. The writer complains of the attitude of Rastia.*

No. 180]

[March 1775

श्री

विनंती विशेष. राा दौलतराव हरी राा गोविंदराव गायकवाड यासमागमे श्रीमंत राजश्री दादासाहेबाचे निसवतीने बडोद्याचे मसलतीस, तेथोन रुसवा तलबेमुळे करून श्रीमंताकडस जावे या उद्देश नर्मदा उ(त)रून तापीतिरास आले. पुढे श्रीमंताकडस जावे, त्यास दक्ष(ण) दिशेहून श्रीमंताचे पत्र मारनिलेस पहिले

+ पत्र हरिपंताचें. १ पत्र गोविंद खुनाथ व दत्ताजी नारायण यांचें.

२ 'हरी' नको 'बाबूराव' पाहिजे लेखकाचा हस्तदोष आहे.

आलेच होते तिकडस जावे, तों उतर दिशेस श्रीमंताकडेस चुलता सखाराम हरि आहेत त्यास प्रतिबंध होऊन येईल यास्तव दक्षणेस जाता नये. उत्तर दिशेस जावे तर बाबुराव हरि दक्षणेस अटकस आहेत त्यास उपद्रव होईल. थैसा प्रकार दौलतरायास घडला आहे. यास्तव उभयेता श्रीमंताचा प्रकार कसा घडोन येतो, तोंपर्यंत आठ पधरा रोज याच प्रांती दिवस काढावे. उपरांत ज्या पक्षी जाणे तिकडस जावे, थैसा विचार होता. त्यास आपण फौजसुधा या प्रांती आला. लटका हर्शार्मर्ष कही काबाडामुले घडल हे जाणून कूच करून गेल्यावर गेले. तेथे मोकाम आहे. दौलतराव याजसमागमे दोन अडीच हजार कमीच फौज आहे. यासिवाये हजार बारासे पाहुणे आले होते ते निघोन गेले. कदापि आपले चितात दौलतराव याचा संदेह असेल तर तो प्रकार त्याचे चितात नाही. याप्रमाणे वर्तमान आहे कळावे हे विनंती.

¶The writer communicates news about Doulat Baburao and Sakharam Hari and their movements.

No. 181]

[1-4-1775

श्री

श्रीमंत राजश्री
स्वामीचे सेवेसी

नाना

विनंती. सेवक नारो गणेश कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती विज्ञापना. येथील कुशल ता २९ माहे मोहरम येथस्थित कुशल जाणून स्वकीये कुशल लेखन करीत असिले पाहिजे विशेष. मी आपली आज्ञा घेऊन स्वार जाहालो ते आज दोन प्रहरी ठाणे मारी दाखल जाहलो. येथील वर्तमान तर भडोचकराचा फार दंगा आहे. येका दो रोजानी आकलेस्वरी चढाई करावी थैसा इत्यर्थ ठरला आहे. तेथून बातमी तथ्य आली आहे; तर आपल्याकडील शंभर स्वार उदईक पा घावे. येक दोन रोज ठेऊन घेऊ. दो चौ रोजानी पा देऊं, कळावे; तर खामखा शंभर स्वार पा घावे, अनमान करू नये. बातमीहि तथ्यच आली आहे; आणि तो उपद्रवहि करावयास चुकणार नाही; तर राऊत पा घावयास अनमान करू नये. दुसरे श्रीमंत तात्या खंबाईतास आले म्हणून बातमी आली आहे; व आपणाकडून सांडणीस्वार आले ते दाहा राऊत व दोघे सिपाई देऊन आज रवाना केले. त्यानी वर्तमान सांगितले

की राजश्री नारो आपाजी यास देवआज्ञा जाहाली म्हणून स्वार माराने सांगितले. आपल्यास कललेच असेल. इकडील वर्तमान नवल विशेष आल्यावर लिहित जाईन. कलावे, सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञाति.

¶Naro Ganesh informs Naropant Keskar of the hostile attitude of the Subhedar of Broach. He further gives news of the arrival of Haripant Phadke at Cambay, and refers to the death of Naro Appaji Tulsibagwale.

No. 182]

[2-4-1775

पौ छ ७ सफर मुा परिया

पा उरपाड शनवार

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवसी

पौ हरि बलाल साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ १ सफर मुकाम साबरमती प्राा गुजरात जाणोन स्वकीय कुशल लिहित जावे विशेष. तुम्ही छ २१ मोहरमचे पत्र पाठविले ते पावले. श्रीमंत खंबड्तास गेले. त्यास पोहोचवावयास सुरतकराची गलबते गेली ती माघारी आली. सुरत शहरात इंग्रज माणूस ज्याजती ठेवांत आहे. मातबर जमाव करणार, पुढे काय करणार हे कळत नाही. रातबिरात आम्हावर गलब करणार, आम्ही तो खबरदारीनेच आहों. आपण तिकडील गुंता गायकवाड याचा उरकून काही फौज आमदाबादे-लगतती टाकून आपण फौजसुधा इकडे यावे. श्रीमंत कदाचित सुरतेकडे आले तरी भारी पडेल. दोन च्यार हजार फौज तूर्त आम्हाकडे पाठवावी. चागोजी कदम यास तो खाना आपण केले ते बडोद्यानजीक राहिले आहेत. त्यास पत्र पाठवावे म्हणजे लौकर येतील. आम्हाबराबर राजश्री फतेसिंगराव गायकवाड याजकडील फौज होती, त्यास तिकडे अताजी नागेश कारभारी जाले साा तजावजा होऊन काही देशास गेले. काही आहेत त्यास खर्चास ऐवज नाही. आठा-विसीच्या माहालांत बाकी होती ती वसुलात येत नाही. बंदीमुले खराबी जाली. यापुढे त्या फौजाचा भरवसा चाकरीचा येत नाही. सरकारची फौज आहे ते आपणास विदितच आहे. सुरतेस स्वदेश वराड व खानदेश तिनी नाक आहेत. श्रीमंत आले तरी कोणीकडे राजकारण करितील ते कलेना. उरपाड व आकलेस्वर वगैरे सुरत आष्टाविसीतील माहाल दाहा लक्ष्याची जागीर श्रीमंतानी इंग्रजास देऊन सनदा करून दिल्या. इंग्रज ठाणी बसिवणार आसे वर्तमान आहे. श्रीमतानी

दाहा लक्षाचे जवाहीर इम्रजाजवल ठेविले होते त्याजपैकी तीन लक्ष रुपये घेऊन गेले. श्रीमंतास पुरंदरास फौजेच्या खर्चाविसी लािा होते. त्यास उतर आले की मोगलाई आमल सरकारचे माहाली आहे तो वसूल घेऊन खर्च करणे. त्यास मोगलाई आमलाचा वसूल मागेच झाडून त्याणी नेला. हा प्रकार सर्व आपल्या ध्यानात आहे. साराश आम्हास चहूकडून आडचण याचा परिणाम करणार आपण आहेत. ऐसे कितेक प्रकार लािा त्याजवरून सविस्तर कळले. त्यास गायकवाडाकडील प्रकार तरी राा खडो आवजी येऊन बलोण ठराव होऊन कागदपत्र गेले, परंतु आद्याप आले नाहीत. श्रीमंतहि खंबडतास येऊन त्यास पत्रे पाठविली आहेत हाहि प्रकार आहे. तूर्त आसा प्रकार असता तिकडे यावयाचे घडत नाही. राा चागोजी कदम तुम्हाकडे रवाना केले होते ते बडोद्यापावेतो गेले. तेथून माघारे येणे म्हणोन पत्र गेले होते⁺ परंतु ते आम्हापासी आले. पत्र पावले नाही. माघारें आणवयाचे कारण हेच की राजश्री वामनराव काठेवाडाकडे गेले. आम्हाजवल फौज नाही. राजश्री माहादजी सिंदे लोणवाडाकडे गेले आहेत. याजकरितां चागोजी कदम (अपूर्ण)

¶Haripant notes the contents of a letter from Naro Anandrao regarding the journey of Dadasaheb to Cambay under English protection and the assembling of English troops at Surat and gives him instructions regarding the line of conduct he should adopt. He also explains why Changoji Kadam was asked to return from Baroda.

No. 183]

[2-4-1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पोो हरि बलाल साा नमस्कार विनती उपरी. येथील कुशल जाणूम स्वकीय कुशल लिहीत जाणे विशेष. राा सटवोजी आटाले व हिरोजी आटाले हे राजश्री गोविंदराव गायकवाड याजकडे होते ते दौलत बाबूराव यासमागमे देशी जात होते, तेव्हा तुम्ही स्वार लुटिले. त्यास तुम्ही येथे आला होता त्यासमई घोडी द्यावी असा करार जाला तेव्हा काही घोडी येथे होती ती दिल्ली. बाकी तेरा राहिली ती द्यावी याप्राा करार जाला आहे. त्यास जे घोडी व उठे पाच

+ व मागती तिकडे जाणे म्हणोन पत्र गेले होते.

याची यास देणे. करार जाल्याप्रो निभावावे. याउपरी हिसका देऊ नये. रा छ १ सफर बहुत काय लिहीणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶*Hari Ballal asks Naropant to return the horses to the Atoles who were deprived of them when going from Govindrao Gaikwad to Daulat Baburao.*

No. 184]

[5-4-1775

पौ छ ८ जोवल

सीत आषढ

श्री

सेवेसी हरि बलाल कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. ता छ ४ रवि-
लोवल वर्तमान येथस्थित, असे विशेष. रा मनोहर भिवराव दिा निबाजी
पांढरे हे राजश्री गोविंदराव गायकवाड यांजकडे होते. मधी गोविंदराव इकडे
येणार तेव्हां बोलण्यांतहि होते; परंतु ते यांस दगा देऊन गेले. मारानिले
राजश्री खंडोपंतासमागमे आम्हाजवल आले. यांचे मुलामाणसास तगादा होऊन
जामीन घेतला आहे म्हणोन ऐकिले. त्यास मारानिले येथे आहेत. सरकार
लक्षाखेरीज नाही. याजकरितां याचे घरी कोणेविसी अडथळा न करावा.
जामीनकतवा घेतला असेल तो माघारा देवावा. हे स्वामीचे सेवक आहेत.
दुसरा विचार नाही. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶*Hari Ballal informs Nana Fadnis not to molest the family of Manohar Bhivrao who has of late deserted Govindrao Gaikwad's party and joined the Barbhais.*

No. 185]

[9-4-1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पौ हरि बलाल सा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ ८
सफर मुकाम नजीक ढवलके जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत जाणे विशेष.
तुम्ही छ २३ व छ २४ व छ २६ व छ २७ मोहरमची व छ १ सफरचीं पत्रे
पाठविली तीं पावली. श्रीमंत खंबाडतास गेले ते समई गोरे व गाडदी मिलोन
पाच हजार माणूस व तोफा चालीस पनास वगैरे लढाईचा सरजाम घेऊन गेले.

उरपाड व हासोट व आकलेस्वर तीन परगणे इग्रजास जागीर देऊन सनदा करून दिल्या. इग्रजाने तूर्त कुमक करावी, खर्चास मागो नये, आपली लढाई फते करून पुण्यासी नेऊन बसवावे, च्यार हजार सरंजाम नेहमी श्रीमंतापासी असावा, त्यास रोजमरा द्यावा, उपरातिक सुरत आठाविसी झाडून द्यावी. हाली सरजाम इग्रजाचा समागमे आहे त्यास खर्चास दाहा लक्ष रुपयाचे माहाल उरपाड, हासोट व आकलेस्वर येथील सनदा करून दिल्या. तेथे आमल बसवावे या उद्देशे बाहेर निघणार. श्रीमंतांनीं तीन लक्ष रुपये आपले फौजेस व गोविंदराव याजकडील मिलोन पाठविले. वडोद्याहून सा लक्ष्याचे जवाहीर इग्रजाकडे पाठविले होते ते श्रीमंत समागमे घेऊन गेले. गायकवाडास व आपले कारभारी यास आगोधरच पत्रे पाठविली होती की आम्ही खंबाडतास जातो, तुम्ही हर तजवीज करून आम्हापासी येणे. येकत्र होऊन येकदा लढाई करून याप्रा मनसबा केला आहे. आववे येकत्र जाल्याने भारी पडेल. तूर्त इग्रजास येक पैसा श्रीमंतानी खर्चास दिलहा नाही. माहालच्या सनदा मात्र दिल्या. नख्त तीन लक्ष रुपये श्रीमंतापासी खर्चास आहेत. आपण हरतजवीज करून उभयता गायकवाडाच्या भेटी व्याव्या म्हणजे मनसबा लांबणार नाही. श्रीमंत माघारे सुरतेस येतील. आपण दाहा हजार फौज छावणीस ठेऊन सुरत प्रांती यावे. श्रीमत राजश्री बापू नाना याजकडील पत्रे छ २० मोहरमची आली होती. देशी स्वस्त आहे. नवाब चाद्यावर गेले. मुधोजी भोसले याणी दर्याबाई वगैरे छतीसगडी ठेऊन आपण सडे होऊन मुल्क मारणार. वसई साष्टीकडील वर्तमान आहे त्याप्रा आहे. छ ८ मोहरमापासून नित्य वर्तमान लेहून पत्रे पाठवीत जातो, परंतु पावतात न पावतात हे कळत नाही. डाकेचा बदोबस्त चागला करावा. आम्ही इकडे राहोन आपणास पत्रे वरचेवर पोहोचत नाही तेव्हा आमचा उपयोग काये? शब्द लागतो. मल्हार बाबूराव व जासूद यास येक रोजमरा देऊन बंदोबस्त करविला. चौहूकडील बातमीचा बदोबस्त वरचेवर करीत आहे. रिकामा बसत नाही. हाली सुरतेत जमाव होत आहे. बाहेर आमल बसवावयास निघणार. बंदी राहून माहालची कालजी, कमाविसदार चहूकडून वर्तमान आणून घाबरे करितात. याजकरिता येक जागा जमा होऊन बातमी राखोन आहो. ठाण्यावर आल्यावर बेजरब गला पडून येक वेळ त्याचे पारपत्य केल्यासिवाये परिणाम नाही. आपण राजश्री चागोजी कदम रवाना केले तेहि माघारा नेल ऐसेहि वर्तमान ऐकिले. आम्हापासी फौज किती, काम मातबर, इग्रजासी संमध, स्वदेश समीप, येथे वाकडी गोष्ट पडली म्हणजे ठीक नाही. नाना प्रकारे वदंता उठोन आपल्याकडील कागदपत्र डाक बातमी काहीच

चालणार नाही. येथील मजबुदी चागली आसावी. बहुत वेला लिहिले, परंतु फौज न आली. आहो इतक्यानिशी रात्रदिवस श्रमास अंतर करीत नाही. बापूजी जनार्दन परभू, थोपटे, सूर (१) वगैरे पथके द्या फतेसिंगराव गायकवाड याजकडे होती. त्याची कारकुनी करीत आसतां सखाराम हरि याजकडे सूत्र सुरतेहून केले. कागदपत्र सापडले त्याजवरून कैद केला. त्याजपासी काही कागदपत्र सखाराम हरि व आबाजी माहादेव व विठलदास रामदास सावकार याजवर हवाला इदुरी सिदे होलकर याच्या मारफतीने ऐवज पावला. त्याजपैकी बाकी ऐवज पाऊण लक्षपर्यंत गुमस्ते याजकडे राहून गुमस्ता उठोन पुणीयास गेला म्हणोन उभयतानी सराफ श्रीमंताच्या बाजारात होता त्याने पत्रे व हुड्या पाठविल्या त्या सापडल्या. कागद पाहून पुरंधरास रवाना केले. ऐवज हातास लागला तरी उत्तम. पतेवार आहे. ऐवज पावला नाही असे स्पष्ट बापूजी जनार्दन याच्या पत्रात आहे. चौदूकडून सावधगिरीस अंतर करीत नाही. सुभानजी नाईक पाठविले ते पावले. जागा जागा नाकेबंदी पाहोन कागद (५)त्राच्या चक्रकसीस ठेवितो. खर्चाची मोठी आडचण आहे. आपण तिकडील मसलत आटोपून येतील तो सुदिन. दोन हजार फौज जरूर पाठऊन द्यावी. आनमान केल्याने मसलत भारी पडेल. मार्ग सुरक्षित होणार नाही. आम्हावर नाकारेपण येईल. सखाराम हरि याची स्त्री व चिरजीव मुबईहून सुरतेस आली. मुंज चैत्र सुधात होणार. आज छ १ सफरी सुरतेतील सरंजाम बाहेर निघणार. निघाला. उरपाडास जाणार किवा आम्हावर येणार पाहावे. स्वार बातमीस पाठविले आहेत. श्रीमंताची पत्रे पुरंदराहून येतात की बंदी करून इग्रजास व मोगलास तंबी पोहोचवणे. आमचा भ्रम आजपावेतो या प्रांती आहे. गाई कुणबिणी वगैरे चागोजी कदम याणी रवाना केल्या. त्यासमागमे स्वार देऊन पुढे रवाना केल्या. सिदे होलकर निरोप घेऊन जाणार ऐसे ऐकितो. गायकवाड व सखाराम हरि वगैरे उदेपुराकडे गेले म्हणोन ऐकितो. खर्चाविसी पुरंदरास लािा होते त्यास उतर आले, की मोगलाईचा ऐवज वसूल व्यावा. त्याजवरून मामलेदारास आणून ऐवज मोगलाई वसूल व्यावा तरी माहाली बाकी राहिली नाही. आपली मार्गप्रतीक्षा करितो. गायकवाडमधील फौज आहे. त्यास सिवरात्रा येकादशी आहे. आम्हास परिछिन्न पुरंदराहून ऐवज येत नाही. मोगलाई आमलाचा प्रकार तरी समजलाच आहे. यात आपण काये बुधिवाद सागोन लिहावयाचे ते लेहून निभावणी होये ते केले पाहिजे, म्हणोन तपासिले सविस्तर वर्तमान लािा ते कळले. त्यास मोगलाई आमलातील वसूल हात पोहोचेल तितका करून पैका व्यावा. इकडील वर्तमान तरी श्रीमंत सुरतेहून खंवाइतास दाखल जाले. जमाव

करीत आहेत. गायकवाडास व सखाराम हरि वगैरे यास पत्रे पाठविली की येकदर सलूक न करणे, आम्हापासी येणे. हे वर्तमान आम्हास कलताच कपटबंद येथून कूच करून साबरमतीवर ढवलक्यानजीक मुकाम करून राहिलो. खंबड्तास आम्हास बारा कोसाचे अंतर आहे, तेव्हा मध्ये असतां ते येऊ सकणार नाही. राजश्री खंडो आवजी गायकवाडाकडील येऊन भेटोन बोलोन करारमदार ठराऊन कागदपत्र गेले त्यासहि फार दिवस जाले. आद्याप येत नाही. खडोपत म्हणतात की गुंता नाही, येतील. परंतु त्याचा प्रकार लाबणीचा दिसतो. आम्ही येथून भगवतराव, आपाजी गणेश याजकडील गायकवाडाकडे पाठविले आहेत. त्यास साहा सात दिवस जाले. गायकवाड आम्हापासून चालीस कोसावर आहेत. होलकर तो आम्हापासीच आहेत. सिंदे लोणवाड्याची खडणी आपली ध्यावी म्हणून गेले आहेत. महीतिरी बडासीपूर येथे आहेत. लौकर येतील. मसलत सिंधीस गेल्याप्रो त्यास निरोप देत नाहीं. तुम्ही बहुत सावधगिरीने चौकसी करून बातमी राखत जाऊन खबरदारीने राहाणे. तुम्हाकडे फौज पाठवावी खरी, परंतु इकडे श्रीमंत खंबड्तेस, गायकवाड येकीकडे, यामुले जागाजागां नाकेबंदी करावी लागली. आपली पत्रे निकडीची आली याजकरितां फौजेची तयारी केली आहे. रवाना करितो. तुम्ही तिकडे आहां म्हणून आम्ही निश्चित आहो. वर्तमान रोजचे रोज डाकेबरावर लिहीत जावें. बहुत काय लिहिणे लोभ आसो दीजे हे विनंती.

¶Hari Ballal notes the contents of a long letter from Naro Anandrao about the state of affairs in Gujarat and gives his instructions about them. "Raghu-nathrao has proceeded to Cambay from Surat. Negotiations have been opened with Gaikwad but are not progressing well. Holkar is in the camp. Sindia has gone to Lunawada for collecting his dues", writes Haripant in the letter.

No. 186]

[10-4-1775

पौ छ १९ रबिलोवल खमस
सबैन वेशाख.

श्री

श्रीमंत राजश्री नाना
स्वामीचे सेवेसी

आज्ञाधारक भागोजी बलकवडे मुकाम किले डबई कृतानेक विज्ञापना. तागायत छ ९ सफर पावेतो सेवकाचें व किले मजकूरचें वर्तमान यथास्थित असे निशेष. इकडील वर्तमान श्रीमंत राजश्री दादासाहेब खंबड्तेस आहेत व राजश्री गोविंदराव

व खंडेराव गायकवाड हे कडीवर आहेत. राजश्री हरिपंत तात्या कवितेनजिक खेड येथे आहेत. खंवाईतेपासून दाहा कोशावर आहेत. व भडोजकर इंग्रज याणे परगणे हसोट व उरपाड व परगणे जंबुसर व आमोद येथे ठाणी बसविलीं. राजश्री नारोपंत केसकर गल्याकावल्यावर आहेत. आम्हांपासून भडोज वीस कोश आहे. त्यास येथे भरती आहे ती स्वामीस कलतच आहे व जकीराही आहे तो विदितच आहे व आसपासचे मवासी याणी उपद्रव मांडिला आहे. स्वामीचे पुण्येकरून बंदोबस्त आहे, विस्तारे काय लेहूं. सेवेसीं श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶*Bhagoji Balkavade to Nana Fadnis writes about the movements of Dadasaheb, Gaikwad, Haripant, etc.*

No. 187]

[12-4-1775

पौ छ १६ सफर

सन खमस सबैन.

श्री

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. छ १ सफरचे पत्र तुमचे आले त्याजवर पत्र आले नाहीं. उरपाडेस इंग्रजाने ठाणे घातले वगैरे ठाणी बसवितो. जबूसरास ठाणे घातले म्हणून ऐकिले, तुम्ही काही लिहिले नाहीं, ल्याहावें. गायकवाड तीन कोसावर आले. काल पत्रे आली. भेटीस येतात. लिहिण्यांत संशय नाही. श्रीमंत खबाइतास आहेत कलावे. फौजेविसी दोन च्यार पत्रीं लिहिले त्यावरून राजश्री गंगाधरराव रास्ते पथकसुधा आजच येथून राा केले, पोहचतील. याची मर्जी बहुतां प्रकारे रक्षावी. आपण वाकीफ आहेत. तिकडील वर्तमान लिहीत जावे. गायकवाडानी लौकर भेटावे या प्रेत्नास असो. श्रीकृपेकडून घडेल ते खरे. रा छ ११ सफर बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶*Haripant communicates to Naropant news about Raghunathrao, Gaikwad and the English and requests him to corroborate the last item especially pertaining to the English capturing Olpad and Jambusar.*

No. 188]

[13-4-1775

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री

नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल साा नमस्कार विनंती. उपरी, येथील कुशल ताा छ १२ सफर मुकाम नजीक ढवलके प्राा गुजरात येथास्थित जाणोन स्वकीय कुशल

लिहीत जावे विशेष. तुम्ही छ ४ सफरचे उरपाडचे मुकामीहून पत्र पाठविले ते पावले. श्रीमंतानी इंग्रजास दाहा लक्ष्याचा मुद्दक उरपाड व हासोट व आंकलेस्वर हे माहाल दिले, त्यात ठाणी इंग्रज बसविणार, सरंजाम करीत आहेत, येविसीं पेशजी लिहिले. काही फौज पाठवावी त्यास इंग्रजाने उरपाडास दोन हजार गाडदी व तोफा पाठऊन उरपाडचे ठाणे घेतले. कमावीसदार उठोन आम्हाकडे आले तेव्हा सडे होऊन ठाण्यानजीक आलो. आम्हाजवळ तोफा नाही, त्याजपासी तोफा आहेत, याजकरिता ठाण्यावर जावयाचा लाग नाही. सभोवती गिर्दनवाई करीत आहो. बाहेर निवाले म्हणजे पारपत्य करावयास चुकणार नाही. या प्रांती त्यांचा आमल जाला म्हणजे वाटा चालणार नाही याजकरिता पत्र आपणास लािा आहे. फौज जलदीने पाठऊन द्यावी म्हणजे मग काहीं गुंता पडणार नाही. खर्चाचाहि मोठा पेच आहे. सर्व प्रकारे नाकारेपण मजकडे पावे ऐसा प्रसंग प्राप्त जाला आहे म्हणोन कितेक प्रकारे लािा ते कळले. त्यास, मागेच तुमची पत्रे आली होती त्याची उतरे व राजश्री आनंदराव रास्ते याची फौज तुम्हाकडे रवाना केली आहे. काल छ ११ सफरी येथून कूच करून गेले. लौकरच येऊन पोहोचतील. आलाहिदा पुरस्वणी पत्रीं लिहिलें आहे त्याप्रो करावे. वर्तमान वरचेवर लिहीत जावें. बहुत काये लिहिणे, लोभ असो दीजे, हे विनंती.

¶*Hari Ballal writes to Naro Anandrao Keskar that a detachment under Anandrao Rastia has been despatched to help him to recover Olpad from the English.*

No. 189]

[13-4-1775

श्री

पुा राजश्री नारोपंत नाना स्वामीस

विनंती उपरी. तुम्ही पत्रीं लिहिले की फौजेविसी अनास्था केली. त्यास त्याची कारणे प्रथम तुमचे पत्र आले तेव्हां चांगोजी कदम राा केले. त्याजवर श्रीमंत खंबाईतास आले. वामनराव वगैरे पंधरा हजार फौज काठेवाडांत गेली. सिंदे लोणवाडियाकडे गेले. आम्हाजवळ ऐवज किती राहिला याजकरितां चांगोजी कदम माघारे आणविले. आठा दिवसी वामनराव आले. फिरोन चांगोजी कदम पेटलादेस पाा. रास्ते याची तयारी करून आपणाकडे राा केले. तों आज वर्तमान आले की, जबूसर इंग्रजाने घेतले, तेव्हा चांगोजी कदम जबूसरास पाा. रास्ते येक मजल गेले होते, त्यास पेटलादेस राहावयास सांगितले.

कारण आद्यापि गायकवाडाची भेट नाही. श्रीमंत खंडाईताहून तीन कोस पुढे पायदलसुधा आले, याजकरितां रास्ते पेटलादेस ठेविले. फतेसिंगाकडील काही राजत व गारदी बडोदियास उदैक राा करूं. तोफाविसी लिहिले. त्यास फतेसिंगास सांगून बडोद्याहून दोन तीन तोफा आपणाकडे राा करितो. तुम्ही नर्मदेपलीकडे आहा. बडोदे व जबूसर डवई याजवर शह पाहिजे याजकरिता चांगोजी कदम व गायकवाडाकडील फौज या सुमारे राहिल. गायकवाडाचे भेटीचा प्रकार तर तीस कोसावर आले आहेत. पत्रे काल आली, भेटीस निश्चय-रूप येतात. खडोपंत येथे आहेत त्याचे बोलणे निखालस आहे. लक्ष प्रकारे भेटतील असे आहे. पंधरा कोसावर आल्यावर खडोपंत पुढे जाऊन खातरजमा करून घेऊन येतील. भेट जाली म्हणजे रास्ते आपणाकडे राा करितो. फौज तुम्हाकडे पाठविण्यास आलस होईल की नाही याचा विचार करावा. करावे काये ? चहूकडे अडचण यामुळे असे होते. उरपाड त्यांणी घेतले. तुम्ही भोवते राहिल्याने आटापाणी बंद होईल. इतकियांत जबूसरचे पारपत्य चांगोजी कदम याणी केले तर मग इकडे काम नाही. तुम्हाकडे येतील, नाही तर इकडेच राहातील. गाईकवाड भेटले म्हणजे रास्ते तुम्हाकडे पाठवितों. तिकडील वर्तमान लिहीत जावें. राा छ १२ सफर बहुत काय लिहिणे लोभ कीजे हे विनंती.

¶Haripant mentions the difficulties in his way in sending succour to the addressee Naropant which he was in great need of. "Changoji Kadam will be despatched after recovering Jambusar from the English or Rastia will be asked to go after the meeting with Gaikwad", he writes further.

No. 190]

[15-4-1775 ?

श्री

श्रीमंत राजश्री नाना
स्वामीचे सेवेसी

विनंती. सेवक नारो गणेश सां नमस्कार विनंती विज्ञापना. येथील कुशल ताा छ १४ माहे सफर मुा आंकलेस्वर येथास्थित जाणून स्वकीये कुशल लिहीत असिले पाहिजे विशेष. स्वामीनी कृपापत्र पो ते उत्तम समई पावले. लीा मार कलो आला. यैसेच निरंतर पत्री सांभाल करित गेले पा विशेष. आपण लीा की बावापिराचे घाटावर फौज कोणहाची आली व सरदार कोण बाा आला म्हणून पत्री आज्ञा. त्यास बावापिराचे घाटांवर काही फौज

आली नाही. आवई ऐकिल्यांतहि नाही. जंबुसरावर मात्र फौज आली; त्या फौजेने जंबुसरचे ठाणे घेतले. तेथील गाडदी मारून इंग्रजाकडील सरदार मिस्तर पारट तेथे होता तो जातीने मात्र पलाला. सर्वच लुटून घेतले. जातीने मात्र येकला भडोचेस आला. तेथून फौज जंबुसर पाा ठाणे गोधरा येथे इंग्रजाकडील हजार बारासे गाडदी आंत आहेत त्याजभोवताला वेढा घालून बसले आहेत. हेहि येका दो रोजानी हस्तगत करितील. आमोदचेहि ठाणे सोडून इंग्रज पलाले, याप्रमाणे वर्तमान बातमीचे आले ते सेवेसी दोन तीनदा पाा आहेत. पावतील; परंतु बावापिराचे वांटावर फौज आली आसती तर सेवसी बातमी वरचेवर पोहचती करितो; परंतु आली नाही. कलावे उरपाड वगैरे तिकडील वर्तमान सेवकास लिहीत जावे. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶*Naro Ganesh from Ankalesar to Naro Anandrao while denying the report of the advance of a Maratha force at Bawapir ford says that Amod and Jambusar have been evacuated by the enemy and that Godhra is being invested.*

No. 191]

[15-4-1775]

श्री

श्रीमंत राजश्री
सेवेसी

नाना स्वामीचे

विनंती. सेवक नारो गणेश सां नमस्कार विनंती विज्ञापना. येथील कुशल ताा छ १४ माहे सफरपर्यंत मुा ठाणे आंकलेस्वर येथास्थित जाणून स्वकीये कुशल लेखन करीत आसिले पाहिजे विशेष. आज प्रातःकाली बातमी आली जे, श्रीमंत तात्याकडील फौज नारो शंकर याची फौज, चांगोजी कदम वगैरे च्यार हजार फौज घेऊन येऊन जंबूसर ठाणे चढाघोड्यानसी घेतले. इंग्रजाकडील मिस्तर पारट हा मात्र जीव घेऊन पळून भडोचेस आला. चीजबस्त त्याजकडील झाडून लुटली गेली व पो मार ठाणे गोधरा येथे हजार बारासे गाडदी ठाण्यात आहे, त्याजभोवताले फौज पडली आहे. त्याचे कामहि येका दो रोजानी करितील. वीस पचवीस हजार रूा लुटले गेले. मिस्तर पारट याचे टोपीदेखील पडिली. इतकी आवस्ता होऊन जातीनसी पळून गेला आहे. कलावे. याप्रमाणे बातमी आली आहे कलावे. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶*Naro Ganesh informs Naro Anandrao that Jambusar was captured by the combined forces of Haripant Tatya and Naro Shankar and that Mr. Perrot had to run away for his life.*

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंतनाना स्वामीचे सेवेसी.

पो. हरि बलाल साा नमस्कार विनंती. उपरी, येथील कुशल ताा छ १६ सफर जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही छ ८ सफरचें पत्र उरपाडचे मुकामचे पाठविले ते पावले. या प्रांती आपला निरोप घेऊन आलो, त्याजपासून काही फौज आणखी पाठवावी म्हणोन वरचेवर पत्रे पाठवितो, परंतु आद्याप फौज रवाना न केली. सांप्रत इंग्रजाने सुरतेत व भडोजेत जमाव करून उरपाडचे ठाणे येऊन घेतले. हे वर्तमान आम्हास कलताच सडे फौजे-निर्सी उरपाडास येऊन ठाण्याभोवतां तलावा करीत आहो. मोर्चे बसवावे तरी फौज थोडी, तोफाहि नाहींत. आहे फौज यानिशी जीवादारम्य श्रम करीत आहो. आपण आमची आनास्ता करून कुमकहि पाठवीत नाही, पुरंदराहूनहि कुमक येणे कलतच आहे. आपणा खो कुमक व केले चाकरीचे श्रमपरिहार कोणे करणार? आमचे लक्ष सर्व आपलेजवळ आहे. आद्यापि तरी कुमक पाठवावी म्हणजे इंग्रजाचे पारपत्य आपले कृपेकरून होईल म्हणोन तपसिले लिला ते सविस्तर कलले. ऐशास, तुमची पत्रे मागे आली, तेव्हाच राा चांगोजी कदम यास फौजसुधा रवाना केलेच होते. त्यास बडोद्यापवितो गेले, परंतु इकडे काहीयेक काम पडले याजकरिता माघारे आले. दुसरी पत्रे तुमची येताच राजश्री गंगाधर-राव रास्ते यास फौजसुधा तुम्हाकडे रवाना केले ते बडोद्यास जाऊन पोहोचले. आजच पत्र आले. लौकरच तुम्हापासी येऊन पोहोचतील. तुम्ही ते येकत्र होऊन इंग्रजाचे पारपत्य करून येकादे ठाणे कापून काढिले म्हणजे सहजातच उठोन जातील. राा चांगोजी कदम जंबूसराकडे फौजसुधा जाऊन जंबूसरचे ठाणे इंग्रजाने घेतले होते ते घेतले. आमोदचेहि घेतील. येकदोन ठाणी घेतली म्हणजे सहजातच जे ठाणी त्याणी घेतली आहेत ती टाकून जातील. वरकड आनास्तेचा मजकूर तरी कागदीपत्री लिहून आस्ता आनास्ता आहे नाही हे सम-जल्यात यावी असा प्रकार नाही. तुम्ही सरकार कामकाजे मागे केलीच आहेत व पुढेहि कराल यात दुसऱ्याने सांगणे काये आहे? सारांश, तूर्त प्रसंग येक-तरेचा पडला याजमुळे उपाये नाहीं. इकडील वर्तमान तरी गायेकवाडाच्या भेटी आठा चौहो रोजात व्हाव्या असा मजकूर आहे. राा खंडो आवजी यासहि छ १९ सफरी त्याजकडे रवाना केले आहेत. खंडोपंतानी निशा केली आहे कीं, खामखा घेऊन येतों. लोक वदंता आहे कीं, श्रीमंताकडे जातील. पत्रन केला

आहे; श्रीकृपेने घडेल ते खरे. रास्त्यांचे फौजेचा मजकूर तुम्हांस लिहिला होता की, तूर्त पेटलादेस राहावितों. चांगोजी कदम जंबूसराकडे गेले आहेत त्यास आम्ही रास्ते [पुढील बंद गहाळ].

¶On being requested by Naro Anandrao to send forces, Haripant sends two contingents, one under Changoji Kadam and the other under Gangadharrao Rastia, and asks him to check the progress of the English at Urpad.

No. 193]

[18-4-1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ १७ सफर जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही छ ११ सफरचे पत्र पाठविले ते पावले. उरपाडच्या ठाण्यात इग्रजाकडील लोक होतेच. दुसरे लोक व गाड्यावरून सरजाम सुरतेहून कुमक येत होती. त्यास आम्ही बातमी राखोन बालाजी खडेराव याजकडील छबिना होता त्याणी गाड्या लुटिल्या व टोपीवाले दाहा पाच ठार मारिले. याप्रा पारपत्य जाले. आम्हाकडील दाहा पाच स्वार जखमी जाले. त्याच दिवसी राजश्री आणाजी आबाजी दाा गायकवाड याचा छबिना सुर(त) शहरा नजीक होता त्याजवर रात्रीस छापा येऊन दाहा पाच घोडे गेले. दाहा पाच माणूस जखमी जाले. जबूसर व आमोद येथील ठाणी घेतली. आणखी सात आठशे माणूस भडोजेहून बाहेर निवाले आहेत, कोणीकडे जाणार हे कलेना. आपण कोठे आहा? तिकडील काये वर्तमान आहे, काही कुमक पाठवावी म्हणोन लाा ते कलले. इग्रजाचे लोक टोपीवाले कुमकेस येत होते ते मारिले व गाड्या लुटिल्या, याणेकरून दहशत पडोन पैसाव करणार नाही. राजश्री गंगाधरराव रास्ते फौजमुधा तुम्हाकडे रवाना केले ते लौकरच येऊन पावतील. जबूसरचे ठाणे राा चांगोजी कदम याणी घेतले. इग्रज मारून काढिले, कलावे. वरकड वर्तमान तरी श्रीमंत खंबाइतास आहेत. गायकवाड आद्यापि भेटीस आले नाहीत. येतात आसा मजकूर आहे. आमचा मुकाम ढवलक्यानजीक आहे. पुढे होईल वर्तमान ते लहून पाठऊ. घाटावर फौज राजश्री वामनराव व मलबा बापू पाा आहेत. खडोपत गायकवाडास आणायास गेले आहेत येतील. भेटतील तेव्हा खरे. आपणाकडील वर्तमान लिहीत जावे. छ ८ सफरचे पत्र

पा तेहि पावले. रास्ते पा. आतां जनार्दन रायाजीचे काय प्रयोजन व प्रस्तुत वाटाचे चाकरीवर आहेत, कलावे बहुत काय लिहीणे लोभ आसो दीजे हे विनंती.

¶*The capture of the two places—Urpad and Jambusar—from the English by Naro Anandrao and Changoji Kadam is referred to in this letter.*

No. 194]

[21-4-1775]

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राज-
श्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल सा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ २० सफर जाणीन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही छ १४ सफरचे पत्र पाठविले ते पावले. वसईकडील व नागपुराकडील व उरपाड वगैरे सुरत प्रांतातील वगैरे वातामीचे वर्तमान लीला ते कलले. राजश्री गंगाधरराव रास्ते फौजसुधा तुम्हाकडे रवाना केले आहेत ते येऊन पावलेच असतील. तुम्ही व ते येकर होऊन इग्रजाचे पारपत्य करून तिकडील बदोबस्त करावा. इकडील वर्तमान तरी श्रीमताकडील मंडळी निराली होऊन खबडतास गेले याप्रा व वर्तमान आहे. उभयता गायकवाड निराले होऊन विरमगावाकडे आहेत. येथून रा खडो आवजी व भ(ग)वतराव त्याजकडे गेले आहेत. त्याच्या भेटी होऊन आद्यापि उतर आले नाही. आपणाकडील वर्तमान लिहीत जावे. बहुत काय लिहीणे लोभ आसो दीजे हे विनंती.

¶*Hari Ballal deputed Gangadharrao Rastia to help the addressee against the English. The news about the movements of Raghunathrao and Gaikwad is also communicated. "Khando Avaji and Bhagvantrao have been sent to Gaikwad", he adds.*

No. 195]

[23-4-1775]

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत दाजी स्वामीचे सेवेसी

सेवक बाजी बलाल परांजप्ये कृतानक साष्टांग नमस्कार विनंती. येथील क्षेम ता चैत्र वा आष्टमी रविवारपर्यंत वर्तमान येथास्थित असे विशेष. आपणाकडून बहुत दिवस पत्र येऊन वर्तमान कलत नवतें. त्यांस हाली स्मरण होऊन छ १४

सफरचे पत्र उपाडचे मुकामीहून पाठविले ते छ २० सफरी पावोन लिहिले वर्तमान सविस्तर कलले. ऐसेच हमेशा पत्र पाठऊन संतोषवीत असावे, इष्टत्वास उचित आहे. राजश्री हरिपंत तात्याकडील फौज आणविली, परंतु येऊन कुमक होत नाही म्हणोन लिहिले. त्यांस तुम्हाकडेस फौज रवाना च्यार हजार जाली आहे. इतक्या रोजात येऊन पावलीच असेल. आम्ही सर्व मंडली येकदील आहो म्हणून लिहिले ते कलले. योग्य हेच आहे. तुम्हावर तेथील लोकांचा भार सरकारातून ठेविला आहे, त्यापक्षी येकदील आहा यांत अपूर्व नाही. तुम्ही खावंदशेवसी कोणे गोष्टीस चुकणार नाही येविसी लिहून कलवावेसे काय आहे? तिकडील सविस्तर लिहून पाठवीत असावे. इकडील अधिकोतर वर्तमान ल्याहावेसे नाही. राजश्री भिवराव आवा व सर्व मंडली सुखरूप आहेत. बहुत काये लिहिणे, कृपा लोभ करावा, हे विनंती.

¶Baji Ballal Paranjpe informs Naro Anandrao that a contingent of 4,000 men has been sent to him as succour.

No. 196]

[24-4-1775]

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ २३ सफरपावेतो वर्तमान येथास्तित असे विशेष. छ १८ सफरचे पत्र पाठविले ते पावले. लिहिले वर्तमान कलले. इंग्रजाची आमची लडाई जाहाल्याचे वर्तमान आइकण्यात आल्याचा प्रकार लिहिला तो कलला. त्यास आजपावेतो त्याची आमची गाठ पडली नाही. श्रीमंताची मंडळी गोविंदराव गायकवाडसुधा येऊन मिळाली. याउपर त्याचा इरादा लडाईचा आहे, तेव्हा आम्हासहि त्याचे समोर होणे प्राप्तच आहे. श्रीमत रावसाहेब याचे पुण्यप्रतापेकडून येथास्तितच होईल. बुणगे पाठीमागे टाकून सडे जाहालो. गनिमी कावा करितो. सुरतेतील सलुकाचा प्रकार जाहाल्यास त्याचा पर्याय लिहिला, यैशास काही साधन हाती लागत असल्यास जरूर करावे; आतील आर्थ समजोन घेऊन लेहून पाठविल्यावर कर्तव्य न कर्तव्य लेहून पाठऊ. गायकवाडाकडील माहालचे जफतीच्या सनदा पुरंधराहून आल्या. त्याची याद पाठविली ती पाहिली. त्यास तूर्त जफती करून पैसा प्राप्त होणे कलत आहे. त्यात राजश्री फतेसिंगास वाईट वाटेल, याजकरिता आठच्यार दिवस दम धरल्याने उत्तम आहे. बात (इतकी?) की

इकडीलहि मजकूर समजेल तैसे आपणास लेहून पाठऊ. खंडेराव गायकवाड इकडे येतात, अमदाबादेकडून येणार येतील. गोविंदरायांनी नादी लाऊन सेवटी दगाबाजी केली, चिंता काय आहे. श्रीकृपेने सर्व उत्तम होईल. नाना रास्ते यांची भेट जाली असेल. सरंजाम चागला जाला. तिकडील खूल मोडावे. आलीकडे चांगोजी कदम आहेत. आम्ही इकडे सभालीतच आहो. माहादजी सिंदे लोणवाडांत आहेत. लवकर येतो अशी पत्रे येत असतात, येतील तेव्हा खरे. श्रीमंत इंग्रजाचे बलावर हावभरी जाले आहेत. असो घडेल ते खरे. तुम्ही इंग्रजासी राजकारण करून भोक पाडाल तर मोठेच साधान आहे. जसे होईल तसे लिहून पाठवावे. बहुत काय लिहीणे लोभ दीजे हे विनंती.

सेवेसी बाजी गोविंद सां नमस्कार लीा परिसोन लोभ कीजे हे विनंती.

¶*Haripant complains about the treachery of Govindrao Gaikwad in going over to the side of Dadasaheb and the dilatoriness of Sindia in joining the writer. He also advises the addressee to seduce the English and thus weaken the side of Dadasaheb. This, he says, will be a great achievement.*

No. 197]

[24-4-1775

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री

नारोपंत स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल साा समस्कार विनंती. उपरी, येथील कुशल ताा छ २३ सफर जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही येकदोन पत्रे पाठविलीं होती ती पावोन त्याची उत्तरे गेली आहेत ती पावलीच असतील. इकडील वर्तमान तरी गायकवाडाचा सलुकाचा मजकूर होत होता. आम्हाकडेस बाहेत्कारी सलुकाचा भाव दाखऊन अंतरंगी श्रीमंतांकडे सूत्र राखोन श्रीमंतांकडील कारभारी याच्या मसलतीने आजपावेतो आपली काबू साधून सेवटी निबडी जवळ येतो म्हणोन आवघे येकत्र होऊन आले. काही बोलणे आणखी होते साा राजश्री खंडो आवजी व सिवरामपंत व भगवंतराव यास येथून रवाना केले. ते जात तो आगोधरच श्रीमंताकडील मंडलीसीं येक प्रहरपावेतो खलबत करून गायकवाडानी त्यास माहितगारीने तरलापूर म्हणोन नदीचा आरा आहे त्या आग्याने पार करून दिले, ते खंडाइतास जाऊन दाखल जाले. उभयता गायकवाड मागे राहिले होते, त्यास दुसरे तिसरे दिवसीं राजश्री गोविंदराव गायकवाडहि निघोन गेले. खंडेराव मात्र राहिले आहेत ते निबडापासी आहेत. ते येणार, भेटणार म्हणोन त्याची

पत्रे येतात. परंतु भेटतात किंवा तेहि खंबाडतास जातात हे कळत नाही. श्रीमंताकडील मंडली जात्ये, हे बातमी कासिदानी येऊन मुखजवानी सांगितल्यावरून राजश्री वामनराव व राजश्री मलबा बापू व हुजरात याप्रो रवाना केले होते, परंतु गाठ पडली नाही; निघोन गेले. सारांश की सलुकाचे बोलणे बोलोन सेवटी परिणाम याप्रा केला. बरे; ज्या गोष्टी जाल्या त्या उत्तमच जाल्या. श्रीमंतांच्या पुण्यप्रतापे सर्व गोष्टीचा बंदोबस्त होणे तसा होतच आहे. तुम्ही व रास्ते येकत्र होऊन तिकडील बंदोबस्त येथस्थित करून इंग्रजाच्या लोकांचे पारपत्य करावे. याउपरी इकडील होईल मजकूर तो लिहून पाठऊ. दगाबाजी करून गेले खरे. इतकी फौज आम्हाजवळ असतां त्याणी जावे ही गोष्ट लाजिरवाणी आहे. परंतु गैरमाहितीमुळे गांठ पडली नाही. आपणांकडील वर्तमान वरचेवर लिहीत जावे. सावध असावे. बहुत काये लिहिणे, लोभ असो दीजे, हे विनंती.

[Hari Ballal vehemently denounces the treachery of the Gaikwad who, rejecting the negotiations with the writer, went over to the side of Dadasaheb whom he allowed a free and safe passage to Cambay. He asks the addressee—Naro Anandrao—to watch carefully the movements of the English.]

No. 198]

[25-4-1775

श्री

अखंडितलक्ष्मीअलंकृत राजमान्य

राजश्री नारो अनंदराव गोसांवी यासी

सेवक माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार सुा खमस सवैन मया व अलफ. तुम्ही पत्रे छ १४ सफरची पाठविली ती पावली. तीर्थस्वरूप राजश्री दादासाहेबाकडील ऐवज रामदास विठलदास साहूकार याजकडे येणे, त्याविशीं मारानिलेचे गुमास्ते रूपचंद मोतीचंद याणी बडोद्यास तीर्थस्वरूप होते ते समई लस्करांतून लिहिले तो ऐवज वगैरे मिलोन रुपये ७९१७०॥॥ येकूण असी हजार येकशे पावणेयेकाहातर रुा याच्या हुंड्या गुजराथी लिपीच्या व ज्याचा ऐवज त्याचे कागद बापूजी जनार्दन परभू सखाराम हरि याचे आतविषई याजवळ होते. त्याचा मुदा लाऊन धरिले. कागदपत्र झाडून घेऊन त्यास अटकेंत ठेवावयास व्याहरे किला येथे पाठविले. हा गोपाल नाईक तांबवेकर याजकडील फौजेत धोपटे वगैरे याजकडील कारकुनी करीत होता. फितुरी त्वरेने धरिला, यामुळे सर्व कागदपत्र हातीं लागले. हा सदरहू ऐवज तेथे घेऊन येथील फौजेचे

खर्चास पाठवावयाची आज्ञा व्हावी म्हणोन लिहिलें ते सविस्तर विदित जाहलें. बापूजी जनार्दन फितुरी याचा पता पाडून धरून कैद करून त्याजवलील कागदपत्र घेऊन इकडे पाठविले फार गोष्ट चांगली केली. ऐवज सावकारापासून घेऊन हिकडे पाठवावा म्हणोन लािा, त्यास सर्व कागदपत्र पाहातां भरण्यापैकी बत्तीस हजार रूो रामदास विठलदास याजकडे निघतात. बाकी .ऐवजाचे जाबसाल पुसोन घ्यावयाचे आहेत. त्यास दामोदरदास येथे आल्यावर याची व रामदासाची रुजुवात करून समजोन काही निघाल्यास तो ऐवज व ऐनबत्तीस हजार त्याचा पैवज देणे आहे त्यांत रदकर्ज ल्याहावयाचे, सबब पैवज घ्यावयाचा राहिला. वरकड इंग्रजाची तरांडी थोर सुरतेच्या बाऱ्यावर च्यार हजार माणसानिसी आहे येविसींचा व आपल्याकडील माहालचा मजकूर लिहिला तो सविस्तर विदित जाहाला. जाणिजे छ २४ सफर.

¶ *Raghoba had deposited heavily with Ramdas Vithaldas, a money-lender in Poona ; papers in this connection were secured from a spy of Raghoba by Naro Anand Keskar who requested that the amount to be recovered from Naro Anand Keskar be made over to him for disbursement. The Peshwa replies that the moneys will go to settle his own debts and Naro Anand was not to use the money.*

No. 199]

[29-4-1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरी बलाल साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ २८ सफर जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही छ २० सफरचे पत्र पाठविले ते पावले. राजश्री गंगाधरराव रास्ते फौजसुधा रवाना केले ते पावले. ते आम्ही येकत्र होऊन इकडील बंदोबस्त करितो, परंतु तोफा दोन असल्या म्हणजे ठीक पडते. गायकवाडाकडील मजकूर कसाकसा जाला. पुरदराहून मोगलाई आमलाचा वसूल घेऊन फौजस खर्चास घेणे म्हणोन पत्रे आली आहेत. श्रीमंत खंबाडताहून गलबतात बसोन माघारे सुरतेस येणार असी बातमी आहे. इंग्रजाकडील वकील आम्हाकडे आला होता. आम्ही आपलेकडील येक कारकून त्यासमागमे देऊन ते गेले. पुढे होईल वर्तमान ते लेहून पाठऊ म्हणोन लािा ते कळले, उत्तम आहे. तिकडील बंदोबस्त करून वर्तमान वरचेवर लेहून पाठवीत जाणे. श्रीमंताकडील मंडली व गायकवाड येकत्र होते. आम्हासी सलुकाचे

बोलत, परंतु आवध्या गोष्टी लबाड. शेवटी गोविंदराव व श्रीमंताकडील मडिली निघोन श्रीमंतास जाऊन मिळाली. आवधे येकत्र होऊन सावरमतीवर येऊन मुकाम करून राहिले. आम्ही सडे होऊन सा कोसाचे तफावतीनें तकवे करितो. येक दिवस थोडीसी छ २७ सफरी गोलागोली जाली. याप्रा वरतमान आहे. राा खंडेराव गायकवाड याची व आपाजी गणेश याची भेटी जाली. येका दोहो रोजानी आम्हाकडे येणार आहेत. भेटी जाल्यावर लेहून पाठऊ. राा खंडो आवजी येथून पाठविले होते, परंतु त्याचे आगोधरच गोविंदराव निघोन गेले. याजमुले मारानिले खंडेराव यासमागमे आहेत. काल श्रीमंत सावरमतीचे पलीकडून चालले. तोफांची मारगिरी आम्ही आलीकडील काठी उभे होतो तेथे केली. पंचवीसपर्यंत घोडी जाया जाली. येक नगाऱ्याचा हती ठार पडिला. आम्ही आपलेकडील तोफाची मारगिरी केली. त्याचे गटांत गोले पडून से पनास माणूस जाया जाली व आपले तोफानी गारद्याचे गोल फोडिले. त्यांचा मुकाम सावरमतीचे संगमावर जाला. आम्ही पांच कोस अंतरानें राहिलो. आज शनवारी तयार होऊन आलो तो मुकामच आहे. कुचाचे दिवसी लागला ^{an} पाहून करणे ते करूं. कूच जाल्यावर अमदाबादचा रोख धरितात किवा कोणता ^{the} हे कलेल. लिहून पाठऊ. तुम्ही लिहिले कीं सुरतेत कारकून नेला आहे. काय बोलण्यात येईल ते लिहून पाठऊ. त्यास काय बोलणे जाले ते लिहून पाठवावे. बहुत काय लिहीणे; लोभ कीजे हे विनंती.

¶ Hari Ballal informs Naro Anandrao of the negotiations opened with him by Govindrao Gaiikwad on behalf of Dadasaheb. The negotiations were abruptly terminated and Govindrao joined forces with Dadasaheb and attacked Hari Ballal. The skirmishes on the Sabarmati between the two forces are further described.

No. 200]

[April 1775

श्री

पुा राजश्री नारोपंत नाना स्वामीस

विनंती उपरी. इकडे आणविले व श्रीमंत खंबाईतास आले तेव्हां तिकडे फार फौजेचे प्रयोजन नाहीं असे वाटले याजकरितां आणविले. तुम्ही खर्चाची तंगचाई म्हणोन ला. त्यास मोगलाचा ऐवज माहाली बाकी असेल ती निकड करून घेतल्याने दोन महिने चरितार्थ चालेल. गायकवाडाचे फौजेचा प्रकार तर त्याचे खर्चापुर्ता ऐवज गायकवाडाचे माहाली मिलेल. तुम्हास आम्ही

ल्याहावे असें नाही. हर तजवीज करावी. सुरत भडोचची बंदी करावी. इकडे श्रीमंत आले आहेत पाहावे काय मसलत होते. तूर्त लावले खरे. तुम्ही तिकडे असला म्हणजे आम्हास कालजी करावी नलगे. तुम्ही लिहिले जे वर्ष-प्रतिपदेपावेतो वाट पाहू. नाही तर पुण्याकडे जाऊ. त्यास ही गोष्ट ठीक नाही. कस्त करावी. राहावे. म्हणजे आम्ही इकडे निश्चित राहू. पैक्याचा तोटा सर्वत्र जाला आहे. येथे कर्जदेखील मिलत नाही. श्रीकृपेने प्रांत लागेल तो खरा. वामनराव फौजसुधा आले. कलावे. तिकडील वर्तमान लिहीत जावे. उतावली जाण्याची करू नये. इंग्रजास माहाल श्रीमंतानी लिहून दिले आहेत खरे, परंतु तुम्ही तिकडे असता ते काय करणार. आम्ही ढवलक्याचे अलीकडे च्यार कोस साबरमतीचे काठी आहो. श्रीमंताकडे फौज जाणार ती वाट येथे राहिल्याने बंद होते असें पाहून राहिलो आहो. देशचे वर्तमान आढळत जाईल ते लिहीत जावे. बहुत काय लिहीणे लोभ कीजे हे विनंती.

¶Haripant learns the monetary difficulties of Naro Anandrao and points him how he could raise money. He explains he has encamped on the Sabarmati to block the way of Raghunathrao.

No. 201]

[2-5-1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ १ रावल जाणौन स्वकीय कुशल लिहीत जाणे विशेष. तुम्ही छ २३ सफरचे पत्र पाठविले पावले. राजश्री गंगाधरराव रास्ते येऊन दाखल जाले. त्याची मर्जी रक्षून सरकारकाम करितो. उरपाडचे बोलणे लागले आहे. सलुकाने ठाणे उठऊन नेले तरी उत्तम. नाही तरी व्यारे येथील तोफा येका दोहो रोजात येतील त्या आणून पारपत्य करितो. गायकवाडाच्या भेटी जाल्या म्हणजे बहुत काम जाले. मुमईहून इंग्रजाकडील दोन वकील पुरंदरास जाऊन तेथून दोन कारकून घेऊन गेले आहेत. तेथे आपल्याकडेहि बोलतात. इकडे आम्हाकडेहि मोगलाच्या विद्येमाने बोलणे आहेच. ऐसे ती जागा बोलो लागले आहेत. त्यास आपल्यापासी मुदे कोणते घातले ते ल्याहावे म्हणजे त्या आन्वये बोलावयास येईल. मोगल आपली ममता धरून बोलतो. त्याचे विद्येमाने जावसाल

१ प्रांत=शेवट.

जाल्यास पुढे ठीक पडेल. आपल्याकडील व पुरंदराकडील बोलण्याचा ऊर्ता धरून बोलतो. साष्टीचा जावसाल, दुसरा श्रीमंताचा बंदोबस्त, तिसरा १० लक्षाचा मुलूक दिलहा, हा न द्यावा, त्यात तोड मोड करावी. हे तीन साल जाव मातबर. वरकडे किरकोल. सरकारी मसलत जाऊ देत नाही. पत्राचे उतर सत्वर पाठवावे म्हणून लिला ते कलले. उरपाड येथील सलुकाने काम जाल्यास उरकून ठाणे बसवावे, न जाल्यास पारपत्य करून ठाणे घ्यावे. इम्रजाकडील सलुकाचा मजकूर तरी पुरंदराहून काये बोलणे होते ते कलले नाही. तुम्हाकडेस बोलतात त्यातील खुलासा काढून लेहून पुरंदरास पाठवावे म्हणजे ते तुम्हास लिहितील. आम्हाकडील बोलण्याचा मजकूर तरी वकील आला होता, परंतु त्या बोलण्यात जीव नाही. येक दिवस राहून माधारा गेला. श्रीमंताकडील मडली व गोविंदराव गायकवाड ऐसे श्रीमंतास मिलाळे. श्रीमत त्यासह इम्रेजसुधा खंबाईताहून कूच करून सावरमतीच्या पाण्यावरून आज छ मजकुरी खेड्यानजीक तीन कोसावर वात्रा नदीच्या पाण्यावर आले. सावरमतीवर आले. त्या दिवसी आम्ही सडे जातो. नित्य तलावे त्याच्या आसपास करितो. येक दिवस गोला गोली जाली. आमच्या तोफा दीडरो पावेतो त्याच्या लस्करावर मारिल्या. त्याच्याहि जाल्या. याप्रो होऊन दोहीकडील काइमी राहिली. राा खडेराव गायकवाड छ २९ सफरी येऊन भेटले. त्या-समागमे खडो आवजी आहेत. बहुत काय लिहिणे लोभ आसो दीजे हे विनंती.

¶[On being asked by Naro Anand about the particular lines of negotiation with the English, Haripant advises the addressee to refer the matter to the authorities at Purandar and to await their decision. He also asks him to capture Urpad from the English either by negotiation or by fighting.]

No. 202]

[3-5-1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ २ राावल जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत असिले पाहिजे विशेष. तुम्ही पत्र पाठविले ते पावोन त्याचे उतर अलाहिदा पत्री लिला आहे त्यावरून कलेल. इकडील वर्तमान तरी श्रीमत राजश्री दादासाहेब व गोविंदराव गायकवाड, सखाराम हरि

वगैरे मडली येकत्र होऊन इग्रजसुधा कूच करून साबरमतीवर आले. तेथून पुढे पाण्याच्या आश्रयाने चालतात. त्यास येक दिवस त्याची व आमची गोला-गोली होऊन दोहीकडील काइमी राहिली. आम्ही च्यार कोसाच्या आंतग्याने त्याचे आघाडीस सडे होऊन राहात असतो. ते साबरमतीचे पाणी टाकून वात्रा नदीच्या पाण्याने खेड्यानजीक आले. छ १ रोवली त्याची आमची लढाई जाली. ते नदीपलीकडेस होते. आम्ही आलीकडेस होतो. त्याणी तोफा व पायेचे माणूस व फौजा याप्रा सरंजाम घेऊन आलीकडे आले, तेव्हा त्यांची आमची लढाई होऊन त्यास मोडून नदीपलीकडे घातले. से दोनसे घोडी आपल्या लस्करात आली. दोन हाती आले. कुकाजी सिवराम पाडाव सापडले. नदीपलीकडे जावे तरी नदी फार आवघड. घोडी घालावयास सोये नाही. याजमुले जाली तितकी जाली. ते त्या मुकामीचे काईम, आराबा पसरून राहिले आहेत. पुढे होईल वर्तमान ते लिहून पाठऊ. तिकडील वर्तमान लिहीत जावे. बहुत काय लिहिणे लोभ आसो दीजे हे विनंती.

¶ Hari Ballal describes to Naropant Nana the encounter which he had on the river Vetra with the combined forces of Dadasaheb, Govindrao Gaikwad and the English in which the latter were repulsed with loss.

No. 203]

[6-5-1775]

श्री

श्रीमंत राजश्री नाना

स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक नारो गणेश कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती विज्ञापना. येथील कुशल ता छ १९ माहे रोवळ मुा ठाणे आंकलेस्वर येथास्थित आसो विशेष. स्वामीकडून छ १४ तारिखेचे पत्र पो तो आस्तमानी येऊन पोहोचले. लिहिले वर्तमान कलल. यैसियांस आपण लिहिले कीं जासुदास दोवे माणसे बा देऊन भालोदास फार करून देणे म्हणून पत्री आज्ञा. त्याजवरून रतनापुरावरून जासूद लाऊन दिलहा आहे. पार होऊन जाईल कलावे. दुसरे श्रीमंतांनी नडियादेवर मुा केला आहे व राजश्री हरिपंत तात्या यांचे फौजेचा मुा खेडियावर आहे. त्यांची यांची जुझे दोनतीन मातबर जाहाली. आतां हि नाडियादेहून श्रीमंताचे कूच जाहाले तरहि यांचा त्यांचा मोकाबला होणार म्हणून बातमी आली आहे. भडोचकराचा प्रकार तो आम्ही आपल्यास पत्री

यैसे ठेविले आहेत. याप्रमाणे रस्ता तो बंद केला आहे. त्यास आपण राजपिंपलावाल्यास पत्र लेहून जावसाल आणवावा व रस्ताचा प्रकार कांहीं आपल्या सोईस पडला तर याचा बंदोबस्त करावयाचा आसिला तर दोनचारसे राजत वाटावर ठेवावे म्हणजे रस्ता चालेल. नाही तर यांची तो बंदोबस्ती फार कठिण केली आहे. आपणहि परस्परे थैकीतीलच. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Naro Ganesh assures Naro Anandrao that he did not open letters addressed to Haripant and advises measures being taken against the ruler of Rajpipla, who was favouring Raghunathrao.

No. 207]

[9-5-1775

पौ छ ११ रावल खमस
सबैन वैशाख

श्री

राजश्री जनार्दन आपाजी गोसावी यासी

सुा खमस सबैन मया व अलफ. खरगसिंग याचे घर पुण्यांत काल्या वावरात आहे ते लक्ष्मणसिंग यास देविले असे. तरी ते घर याचे स्वाधीन करणे. जाणिजे छ ८ रावल.

¶Janardan Appaji is asked to hand over Khargsing's house to Lakshmansing.

No. 208]

[9-5-1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री

नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पौ हरि बलाल सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ २७ रावल जाणन स्वर्काये लिहीत जावे विशेष. पाा आकलेश्वर हसोट बलसाड हे माहाल श्रीमंत राजश्री माधवराव नीलकंठ याजकडील. त्यास तुम्हाकडील कहीचा उपद्रव फार लागतो. गाव मोडिता म्हणोन येथे बोभाट आला. त्यास सरकार तालुका असता रखवाली करावी ते उपद्रव लाविता हे काय ? तर यांचे गावची रखवाली करावी. श्रीमंत येऊन लुटतील या अर्थे आधीच आपण लुटून टाकावे येसे असेल तर केवल आपणच आपली रयेत लुटावी हे

ठीक नाही. मग ते करितील तर करूत. तुम्ही वंदांवस्त न केला तर राजश्री
आन्याबा रागे भरतील असें न करावे. बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे
हे विनंती.

¶*Hari Ballal administers a strong reprimand to Naro Anandrao for
plundering the villages belonging to Madhavrao Nilkanth—Peshwa's partisan.*

No. 209]

[10-5-1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पोष्ये हरि बलाल साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ ९
रावळ जाणौन स्वकीये कुशल लिहीत आसिले पाहिजे विशेष. तुम्हाकडून
आलीकडे पत्र येऊन वर्तमान कळत नाही तर सविस्तर लेहून पाठवावे. इक-
ल वर्तमान तर श्रीमंत इंग्रजसुधा नडयादेस परवाचे दिवसी आले. काल त्याचा
मुकाम तेथेच जाला. आजहि अद्यापि कूच जाल्याची बातमी आली नाही.
आमचा सडे स्वारीचा मुकाम नडयादे आलीकडे च्यार कोसावर आले. दोन
तीन लडाया त्यांच्या आमच्या जाल्या. श्रीकृपेने त्याजवर जरब चांगली बसली
परंतु इंग्रजाचे पायचे माणूस, आगीचे बल भारी, यामुळे फिरोन जमतात. नडिया-
देहून कूच जाल्यावर कोणता रोख तो समजेळ. मसलत लांबली. लस्करांत
पैसा नाही. च्यार रोजमरे तटले आहेत. लोक गवगवा करितात. ईश्वर प्रांत
लावील तो खरा. तुम्ही कोठे आहा, तिकडील वर्तमान काय, ते लिहून पाठवावे.
बहुत काय लिहिणे लोभ आसो दीजे हे विनंती.

राजश्री बालाजीपंत केलकर स्वामीस साां नमस्कार लाा परिसीजे हे विनंती.

¶*News about the skirmishes which the writer had near Nadiad with
the combined forces of the English and Raghunathrao is despatched to Naro
Anandrao by Hari Ballal.*

[11-5-1775

श्री

सेवेसी बालाजी बापूजी केलकर साां नमस्कार ।। ज्ञापना येथील कुशल ताा
छ १० रविलोवल गुरुवासर मुकाम कसवे कामरेज तापी दक्षणतीर येथास्थित असे
विशेष. येथे सरत शहरातून बातमी आजच आली की न १० रविलोवल

जाली. त्याआलीकडे लढाई श्रीमंताचे फौजेची आपली होऊन इंग्रेज हजार पांचशे मारिले. यापुढे इंग्रेज खंबाइताहून श्रीमंतास वेऊन शहर सुरत येथे येणार. खंबाइतास राहून परिणाम नाही. पर्जन्यकाल जलमार्ग मोडतो, यास्तव सुरतेस यावे असा त्याची बातमी आली आहे. दुसरियाने इंग्रेज मोडला ही बातमी आपणाकडील पत्रे अद्याप आली नाही. आपणाकडील पत्रे आली म्हणजे सविस्तर कलेल. श्रीमंत सौ पार्वतीबाई शरीरी समाधान नाही यास्तव पुण्यांत आली आहेत. सौ दुर्गाबाई बरोबर आली आहेत. याप्रो जासूद येथे आले ते. सांगत होते. लिहिले वर्तमान अले नाही. दोन तोफा व्यारे निा गायकवाड यांच्या आणिल्या. गाडदी वगैरे शेंपनास माणूस येथे जदीद करार केले. सुरत शहरातून दारू गोली आणविली. येणेप्रो सरंजाम तयार होत आहे. उरपाडास यापुढे जावे असे सर्वांचे मानस आहे. राजश्री गणेश(श)पंत पेठ्ये द्या सरसुभा व राजश्री बहिरो रघुनाथ मेहेंदले काादार चौथाई शहर सुरत बरोबरच आहेत. सरकारचे कामकाजास फारच उपयोगी पडतात. गणेशपंत आपणास पत्रे लिहीत असतात. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Balaji Bapuji Kelkar writes news about the battle with the Eng fought on the river Mahi.

No. 210]

श्री

[11-5-1775

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पोष्ये हरि बलाल सा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ १० रावळ जाणून स्वकीये कुशल लिहीत जावे विशेष. राजश्री अंताजी रघुनाथ यास लस्करांतून पुण्यात पाठविले आहेत. हे तुम्हापासी आल्यावर यासमागमे माणसे व स्वार देऊन मोल्हेरीस पोहचाऊन यावे. बहुत काय लिहिणे लोभ आसी दीजे हे विनंती.

¶Hari Ballal asks Naro Anandrao to arrange for the safe journey to Mulher of Antaji Raghunath who is asked to proceed to Poona.

No. 211]

श्री

[12-5-1775

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंतनाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल सा नमस्कार विनंती. उपरी, येथील कुशल ता छ ११ रावळ जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही छ २७ सफरचे पत्र पाठविले

ते पावले. छ २३ सफरचे पत्र पाठविले ते पावोन त्यात लिला की, गोविंदराव गायकवाड श्रीमंताकडील मंडलीसुधा श्रीमंतास मिलाळे. विस्वास देऊन हे गोष्ट केली. इंग्रजाकडील वकील येऊन बोलणे लागले आहे. त्यास उरपाड व आमोद येथील ठाणी उठऊन त्याणीं न्यायी आणि पके बोलणे बोलोन श्रीमंतास खंबाडताहून माघारे आणावे, सुरतेस आले म्हणजे बोलणे पके असे ठरल्यावर लेहून पाठवितो. आपण बहुत सावध राहून मसलत करणे ते करावी. सडी स्वारी जाली त्यापेक्षा बुनग्याचा बंदोबस्त कोल्याच्या दंग्याविसी चांगला करावा म्हणोन व आणिखी कितेक मजकूर लिला तो कलला. त्यास गोविंदराव वगैरे मंडली येऊन मिलाल्यावर ते कूच करून नड्यादपावेतो आले. तीन वेळ त्याची आमची तोफाची मारगिरी जाली. येक वेळ आम्ही मोडून नदीपार घालून दोनअडीचसे घोडी व कुकाजी सिवराम पाडाव व गोविंदरायाचे जरीपटक्याचे निशाण याप्रा आणिले. त्याजकडील आगीचा मार फार, याजमुले निकड करिता येत नाही. लागभाग पाहोन जे करणे ते करीत आहो. सावध राहाणे वगैरे कितेक मसलत करणे ते युगतीने करीत आहो. सिधीस नेणार धण्याचे पुण्य. तुम्ही तिकडील बंदोबस्त हरयेक कामकाजाचा करणे तो पोस्तपणे करून वरचेवर लेहून पाठवीत जाणे. चार वेळा त्यांची आमची गांठ पडली. त्यासच जरब बसली. परंतु आगीचे सामान भारी यामुले जमतात. नडियादेस प्रस्तुत आहेत. तेथे कांही पैका घेतात. पुढे महीतीरास जावे असे ऐकतो. त्यास हे मही उतरल्याखेरीज आम्हांस उतरता येत नाही. नडियादेहून कूच जाल्यावर आमचे पाठीमागे येतात किंवा महीतीराकडे जातात पाहावे. आम्ही सडे चहू कोशाचे अंतरे असतो. सुरतकराचा वकील तुम्हासी बोलत होता त्याचे बोलणे सिधांताचे काय ते कलले असेल; लिहून पाठवावे. आम्ही सावधगिरीस चुकत नाही; मग श्रीसता प्रमाण. मसलत लांबणीस पडली. ईश्वरी इच्छेने घडेल ते खरे. पैका नाही; वोढ मोठी पडली आहे. गायकवाडाचे माहालचा मजकूर लिहिला तो कलला. त्यास. तूर्त जपती न केली, फार चांगले केले. महीकाठी कोलवण जाले आहे. कागदपत्र निभावत नाही. तुम्ही हरकसा कागद आम्हांस पोहचे असा पाठवीत जावा. सलामसलत लिहीत जावी. बहुत काय लिहिणे, लोभ असो दीजे, हे विनंती.

¶ Hari Ballal informs Naropant that three engagements were fought near Nadiad, between his army and the combined forces of Raghunathrao and Govindrao Gaikwad, in one of which a number of horses and the ensign of the latter were captured

श्री

श्रीमंत राजश्री नाना
स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक नारो गणेश कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती विज्ञापना. येथील कुशल ता छ १४ रावळ मुा ठाणे. आंकलेस्वर येथास्थित आसो विशेष. इकडील वर्तमान तर भडोचकर इंग्र(ज) व राजपिंपलेकर पुंजाजी वाघेला हे येकत्र जाहाले व गोविंदराव गायकवाड यांजकडील भडोचेत काादार जीवन गोलचिया रजपूत तेथे आहे. हे येकत्र होऊन हजार पाचसे भील जमा केले व गाडदी जैसे जमाव केला आहे आणि काही या भाटियात उतरले आहेत. त्यांची बातमी येसी आहे की, आपल्यावर रात्रीसं वांलावे. याप्रमाणे मनसवा करून तेथे बसले आहेत. आणि डाकहि बंद केली आहे. त्यास आपण सावधता राखावी. हे त्रिवर्ग येकत्र तों जाहाले, यांत संशये धरूं नये. त्या येथे काठ्यावर काही आपले राऊत आसले तर बातमी पकी राखून वरचेवर सावधगिरीत आसावे. रस्ता तो केवल बंद जाहाला आहे. कलावे सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

पुंजाजी वाघेला याजला आपणाजवळ बोलाऊन आणून त्यांजला सांगून रस्ता वाटाचा बंद जाहला तो सुरलीत चालता करावा हे विज्ञापना. दुसरे जंवूसरचे ठाणे इंग्रजाने घेतले व तेथे आनाजीपंत वगैरे फौजा होत्या त्या उठोन गेल्या. दिवसे दिवस इंग्रजाचे बल अधिक होते. तरी याचा विचार करणे तो करावा. परंतु पुंजाजी वाघेला याजला बोलाऊन आणून राजवाडियाकडील बदोवस्त करावा व नदीस उतारहि गुढग्याइतकेच पाणी आहे. उतारहि जाला आहे; आणि नित्य उठोन सिबंदीची जारी भडो(च)कर नवी ठेवितो. कलावे हे विज्ञापना. सावकारी कासीद येथे आले. त्यानी वर्तमान सांगितले की, श्रीमंत नडियादेवर मुा आहे व राजश्री तात्याचा मुकाम खेडीयावर आहे. पांच साहा रोज जाहाले. कलावे. पुढे तिक[डी]ल काही बातमी आली नाही. कलावे हे विनंती.

¶Naro Ganesh informs Naro Anandrao that the English at Broach, Punjaji Vaghela of Rajpipla and Govindrao Gaikwad have all made a common cause and propose a night attack on his post against which he is asked to be on his guard.

No. 213]

[15-5-1775]

पौ छ २४ रावल सन श्री
खमस (स)बैन वैशाख वा ११
मुा कामरेज.

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल सां नमस्कार विनती उपरी. येथील कुशल ता छ १४ रावल जाणौन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही छ ७ रावलचे पत्र पाठविले ते छ १२ मिनहूस पावले. इंग्रज लोक रातबिरात दगा करावयास चुकणार नाही. आपण सावध असावे. गोविंदराव श्रीमतास भेटल्यामुळे इंग्रजास चढ लागला आहे. तूर्त स्वस्त वसले आहेत. मोगलाने मुबईस पत्रे पाठविली आहेत, त्याजवर द्रिष्टी आहे. व्यारे येथील दोन तोफा आणिल्या. फर्माबा गोलें पाहिजेत. त्यास सुरतेत गुतरूपे खो केली. येका दोहो रोजात दारू नोळी आली म्हणजे उरपाडास तोफा घेऊन जातो, म्हणून लावा व मुधोजी भोसले याजकडील मजकूर लावा तो सविस्तर कलला. तोफा घेऊन जाऊन युगतीने उरपाडचे ठाणे घेऊन तंबी पोहोचवावी. इकडील वर्तमान तरी श्रीमंताचा मुकाम नडयादेनजीक आहे. नडयादेपासून काही खडणी घेतली म्हणून वर्तमान आहे. आम्ही सडेच च्यार कोसाच्या अंतराने आहो. पुढे होईल वर्तमान लेहून पाठऊ. काल नडियादेहून येक कोस कूच केले. याउपरी कोणता रोख धरतील तो लिहून पाठऊ. पैक्याचा तोटा भारी पडला आहे. तिकडील वर्तमान लिहीत जाणे. बहुत काय लिहीणे लोभ आसो दीजे हे विनंती.

¶Haripant Phadke asks Naro Anandrao to attack Olpad with the cannons he has secured from Vyara.

No. 214]

[15-5-1775]

पौ छ २४ रावल वैशाख
वा ११ सन खमस सबैन
मुा को कामरेज.

श्री

पुा राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

विनती उपरी येथील कुशल ता छ १४ रावल जाणौन स्वकीय लिहीणे विशेष. राजश्री नारो गणेश याणी आकलेस्वराहून पत्र लिहिले की भडोजकर

राजपिपलेकर येकत्र होऊन बावापिराचा घाट कोली मेलऊन बंद केला. त्या मार्गाचे स्वामी वंमो कोणी येकदर जाऊ देऊ नये याप्राा कलेले आहे. येविस्ती राजश्री नारोपंत व राा गगाधरराव रास्ते यास लिहून बदोबस्त करावा म्हणजे मार्ग चालेल. त्याजवरून आपण लािा आहे तरी सर्व कामे येकीकडे आणि मार्गाचा मजकूर येकीकडे. मार्ग चालोन कागदपत्र निभावला पाहिजे, याज-करिता राजत पाच सातसे पावतो घाटाच्या बदोबस्तास ठेऊन मार्गास कोणेविस्ती दिकत न पडे ते करावे. हे गोष्ट आधी आधी करावी. घाट त्याणी बंद केलि-यावर ठीक पडणार नाही. घाटाचा बदोबस्त करून उतर पाठऊन देणे. बहुत काय लिहिणे लोभ कीजे हे विनंती.

¶*Naro Anandrao is instructed to capture and keep open for transmission of news the ford of Babapir.*

No. 215]

पौ छ २४ रावल वैशाख
वा ११ सन खमस सवैन
मुा को कामरेज तापी
दक्षिणतीर

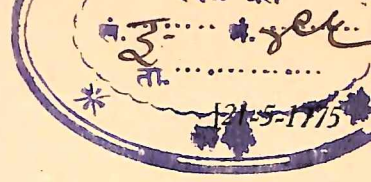
[15-5-1775]

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ १४ रावल जाणौन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही पत्र पाठविले ते पावले. भडोजकर इग्रज व राजपिपलेकर येकत्र होऊन कोली मेलऊन बावा-पिराचा घाट बंद केला. त्याचा बदोबस्त केल्यासिवाये मार्ग चालणार नाही. याजकरिता राा नारोपंत नाना व राजश्री गगाधरराव रास्ते यास बदोबस्ताविस्ती लिहावे म्हणौन लािा ते कलले. त्यास येविस्तीच्या बदोबस्ताचा मजकूर उभय-तास लिहिला आहे. तुम्ही लिहून आधी ये गोष्टीचा बदोबस्त करणे. वर्तमान लिहीत जाणे. श्रीमंत नडियादेआलीकडे येक कोस आले. पुढें कोणीकडे जातात पाहवे. नित्य गोलागोली होतच आहे. श्रीसतेने घडेल ते खरे: बहुत काय लिहिणे लोभ आसो दीजे हे विनंती.

¶*“Naropant Nana and Gangadhar Raste have already been asked as desired to defend the Babapir ford against the combined attack of the English, the Raja of Rajpipla and the Kolis”, writes Hari Ballal to Naro Ganesh.*

No. 216]

श्री

श्रीमंत राजश्री नारोपंत नाना
स्वामीचे सेवेसी

सेवक नारो गणेश सां नमस्कार विनंती येथील कुशल ता छ २० रावल मुा कसवे अकलेश्वर येथे स्वामीचे कृपेकरून सुखरूप असो विशेष. राजश्री गोविंदपंत अणानी आम्हास पत्र लािा त्यात मार की मौजे बोरादरा पो वसराई हा गांव लुटिला, ते समई तुमचे सिपाई द्दिा धानसिंग याणी बैल आणिले ते विकले. त्यास बोरीद्याचे बैल सोडिले. त्यास तीन बैल सिलेदाराजवल बोलखिले ते सरकारास सोडून घेतले. ते तोफखान्यास दिले. त्यास सिलेदाराचे रुपये देवणे म्हणौन पत्री लिहिले. त्यास सिलेदार येथे आले. धानसिंगास बोलाऊन आणिले. चौकशी मनास आणिता मौजे सारंगपूर पो मजकूर येथील कुणव्याचे तीन बैल गोपालभट मौजे मजकूर याचे मारफतीने व धानसिंगाचे गुजारतीने कुणव्यानी सिलेदारास विकत दिले. बोरीद्याचे बैल नव्हत ऐसी पुरती चौकशी करून सारंगपूरकर कुण(बी) भटजी व सिलेदार सेवेसी पाठविले आहेत. हे कुणबी आपले बैल म्हणौन बैलाचे सेपूट वोरपतील, नसले तर न वोरपतील. स्वामीपासी कुणव्यानी क्रिया केली म्हणजे सरकारात बैल पाहिजेत तर सिलेदारास सा देवऊन बैल सरकारात ठेवावे किंवा सिलेदारास बैल माघारे द्यावे. सिलेदारास बैल नकोत तर बैल पाठऊन द्यावे. आम्ही कुणव्याचे हवाली बैल करून सिलेदारास सा देवऊ. यास स्वाम सर्वज्ञ आहेत. सरकारात बैल पाहिजेत तर गोविंदपंत आणाकडून आणवावे. खरे लटके ते म्हणतात त्याची चौकसी स्वामीनी करावी. सेवेसी श्रुत होय बहुत काये लिहीणे कृपा लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶Naro Ganesh reports to Naro Anandrao his findings in a case of an inquiry of bullocks taken away by men in the army.

No. 217]

[23-5-1775]

श्री

श्रीमंत राजश्री नारोपंत
नाना स्वामीचे सेवेसी

विनंती शेवक नारो गणेश कृतानेक साा नमस्कार विनंती येथील कुशल ताा छ २२ रबिलावल मुा आकलेश्वर वर्तमान येथास्तित असे विशेष. स्वामीनी

आज्ञापत्र पाठविले तेथे आज्ञा की, आकलेस्वरापुढे डाक चालत नाही. पत्रे माधारी आली. त्यासी त्याचा शोध करून लेहून पाठवणे म्हणून आज्ञा. त्यास पुण्यांहून डाकेचे कागद घेऊन येथे आले. ते येथील रामजी कासीद याणे उबर्याचे डाकेस गेला तो तेथे डाक नाही. गावकरी यासी विचारले त्यानी थाक लागू दिलहा नाही. रेवीपलीकडे च्यार कोस उबरे आहे. त्यापलीकडेहि साहा कोसावर डाक आहे, तेथेहि गेला. तो तेथेहि डाकीचा ठिकाण नाही. तेहि गाव भडोच परगण्याचे आहे. तेव्हा माधारा आला. लोकिकात वदंता आहे की भडोचकराने जासूद येते जाते कैदेंत घातले आहे त्यामध्ये हेहि नेले की काये हे न कले. स्वामीनी आज्ञा केली की स्वार देऊन डाक पावती करणे. त्यासी दाहा वीस स्वाराचा निभाव व्होणार नाही. याजकरिता जासूद स्वामीकडे आले आहेत त्यास च्यार पाचसे स्वार देऊन डाकेचा बदोबस्त करावा. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Naro Ganesh complains about the difficulties in the way of keeping communications and suggests means to remove them. He asks for military help.

No. 218]

[24-5-1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल सा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ २३ रावळ मुकाम गोरवे नजीक वडोदे दोन कोस जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत जाणे. विशेष. तुम्ही पत्रे छ १५ छ १६ रावळची पाठविली ती छ २२ मिनहून पावली. प्रथम येक लढाई इंग्रजाची जाली त्याचे वर्तमान लिला ते कलले. त्याजवर आणिली येक दोन लढाया जाल्या म्हणोन परस्परे एकितो, परंतु पत्र येत नाही तरी लिहावे. नवाब निजाम आलीखान याजकडील व रुकनुतदौला व इस्मालखान याजकडील व कितुराकडील व साष्टी वसईकडील वगैरे कितेके वर्तमान लिला ते सविस्तर कलले. ऐशास नवाब निजाम अलीखान याजकडील वर्तमान तरी तुम्ही लिलाअन्वये दोहो चौहोकडील वर्तमान आलेच आहे. धारवाडाकडे कोनेरराव याची खानगी पाच हजार फौजेनिशी जालीच आहे. राजपिपलवाला यास परभारे राजश्री फतेसिंगराव गायकवाड याचे पत्र गेले आहे. बदोबस्त करितील. इकडील वर्तमान तरी छ १७ रावली श्रीमंताच्या पत्रे

लढाई जाली. आम्ही तोफा लाविल्या होत्या. तोफावर फिरंगी यानी चालून वेतले तेव्हा आपल्याकडील लोकानी घोडे चालऊन हजार दांड हजार फिरंगी तुडऊन टाकिला. त्यात काही ठार व काही जखमी पाच सरदार ठार जाले. याप्रा होऊन मोडून माघारे वातले. आपलेकडीलहि लोक व घोडी जखमी व ठार जाली. नापाडचे मुकामी जुज जाले. तेथून श्रीमंत कूच क(रून) भडोजेच्या मुमारे दरकूच चालले. आम्हीहि पाच कोसाचे अंतरानें पिछावर आहो. आज त्याचा मुकाम पादरे म्हणौन गाव बडोद्यापासून आठ कोस आहे त्याजवर आहे. आम्ही लागभाग पाहोन सोये पडल्यास येक वेळ गाठ घालतो. हरीपंत भिडे यांस फितुरी असे फिरंग्यानी ठराऊन जिवे मारिले. श्रीमंत रजबदल करीत होते, परंतु ऐकिले नाही. मराठे लोक भयभीत आहेत. आम्ही मेहेनत करावयास चुकत नाही. श्रीकृपेने घडेल ते खरे. तिकडील वर्तमान लिहीत जावे. रुक्नुदौला दग्याने मारले गेले. त्याजवर नवाबानी पुरंदरास खातरजमेने लिहिले की इमान येक आहे. जो करार तुम्हासी केला आहे त्यात अंतर होणार नाही. राजश्री मुघोजी भोसले नवाबास भेटले, अलजपूरकर भेटले, मुघोजीची the व बोलावया (अपूर्ण)

¶Haripant Phadke describes the engagement which he fought with Dadasaheb at Napad and says that even after the severe fighting he has not slackened in the pursuit of the enemy. The execution of Haripant Bhide by the English for treachery and the murder of Ruknudaula and the assurance of good will by the Nizam to the Peshwa and Mahadji's fight at Ujjain are some of the items reported by the writer. (For the concluding portion see letter No. 227.)

No. 219]

[25-5-1775

श्री

श्रीमंत राजश्री नारोपंत नाना

स्वामीचे सेवेसी

विनंती शेवक नारो गणेश कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती येथील कुशल ताा छ २४ रावळ मुा ठाणे अकलेस्वर वर्तमान येथास्तित असे विशेष. को मजकूरचा गाव मौज बोहलाव व प्रो हासट येथील गाव मौजे चाजरोली व मौजे परवत येकूण तीन गाव आपले लस्करचे कहीने लुटले. आम्ही तो गावास लावणीचा कौल देऊन वस्ती करितो आणि स्वामीच्या लशकरची कही मन माने तिकडे जाती आणि गाव मारितात. मग आम्ही येथे वसून काये करावे. आम्ही जे वर्तमान होते ते स्वामीस श्रुत करितो. प्रो याची वसाहात व्हावी यैसी

आज्ञापत्र पाठविले तेथे आज्ञा की, आकलेस्वरापुढे डाक चालत नाही. पत्रे माघारी आली. त्यासी त्याचा शोध करून लेहून पाठवणे म्हणून आज्ञा. त्यास पुण्याहून डाकेचे कागद घेऊन येथे आले. ते येथील रामजी कासीद याणे उर्वर्याचे डाकेस गेला तो तेथे डाक नाही. गावकरी यासी विचारले त्यानी थाक लागू दिलहा नाही. रेवीपलीकडे च्यार कोस उबरे आहे. त्यापलीकडेहि साहा कोसावर डाक आहे, तेथेहि गेला. तो तेथेहि डाकीचा ठिकाण नाही. तेहि गाव भडोच परगण्याचे आहे. तेव्हा माघारा आला. लोकिकात वदंता आहे की भडोचकराने जासूद येते जाते कैदेंत घातले आहे त्यामध्ये हेहि नेले की काये हे न कले. स्वामीनी आज्ञा केली की स्वार देऊन डाक पावती करणे. त्यासी दाहा वीस स्वाराचा निभाव व्होणार नाही. याजकरिता जासूद स्वामीकडे आले आहेत त्यास च्यार पाचसे स्वार देऊन डाकेचा वदोवस्त करावा. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Naro Ganesh complains about the difficulties in the way of keeping communications and suggests means to remove them. He asks for military help.

No. 218]

[24-5-1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल सा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ २२ रावल मुकाम गोरवे नजीक वडोदे दोन कोस जाणौन स्वकीय कुशल लिहीत जाणे. विशेष. तुम्ही पत्रे छ १५ छ १६ रावलची पाठविली ती छ २२ मिनहून पावली. प्रथम येक लढाई इंग्रजाची जाली त्याचे वर्तमान लिला ते कळले. त्याजवर आणिली येक दोन लढाया जाल्या म्हणौन परस्परे एकितो, परंतु पत्र येत नाही तरी लिहावै. नवाब निजाम आलीखान याजकडील व रुकनुतदौला व इस्मालखान याजकडील व कितुराकडील व साष्टी वसईकडील वगैरे कितेकें वर्तमान लिला ते सविस्तर कळले. ऐशास नवाब निजाम अलीखान याजकडील वर्तमान तरी तुम्ही लिलाअन्वये दोही चौहोकडील वर्तमान आलेच आहे. धारवाडाकडे कोनेरराव याची खानगी पाच हजार फौजेनिशी जालीच आहे. धारवाडाकडे यास परभारे राजश्री फतेसिंगराव गायकवाड याचे पत्र गेले आहे. वदोवस्त करितील. इकडील वर्तमान तरी छ १७ रावली श्रीमंताच्या फौजेची व आमची

लढाई जाली. आम्ही तोफा लाविल्या होत्या. तोफावर फिरंगी यानी चालून घेतले तेव्हा आपल्याकडील लोकानी घोडे चालऊन हजार दांड हजार फिरंगी तुडऊन टाकिला. त्यात काही ठार व काही जखमी पाच सरदार ठार जाले. याप्राा होऊन मोडून माघारे घातले. आपलेकडीलहि लोक व घोडी जखमी व ठार जाली. नापाडचे मुकामी जुज जाले. तेथून श्रीमंत कूच क(रून) भडोजेच्या सुमारे दरकूच चालले. आम्हीहि पाच कोसाचे अंतरानें पिछावर आहो. आज त्याचा मुकाम पादरे म्हणौन गाव वडोद्यापासून आठ कोस आहं त्याजवर आहे. आम्ही लागभाग पाहोन सोये पडल्यास येक वेळ गाठ घालतो. हरीपंत भिडे यांस फितुरी असे फिरंग्यानी ठराऊन जिवे मारिले. श्रीमंत रजवदल करित होते, परंतु ऐकिले नाही. मराठे लोक भयाभीत आहेत. आम्ही मेहेनत करावयास चुकत नाही. श्रीकृपेने वडेल ते खरे. तिकडील वर्तमान लिहीत जावे. रुकनुदौला दग्याने मारले गेले. त्याजवर नवाबानी पुरंदरास खातरजमेने लिहिले की इमान येक आहे. जो करार तुम्हासी केला आहे त्यात अंतर होणार नाही. राजश्री मुधोजी भोसले नवाबास भेटले, अलजपूरकर भेटले, मुधोजीची the नेत्रे व बोलावया (अपूर्ण)

[Haripant Phadke describes the engagement which he fought with Dadasaheb at Napad and says that even after the severe fighting he has not slackened in the pursuit of the enemy. The execution of Haripant Bhide by the English for treachery and the murder of Ruknudaula and the assurance of good will by the Nizam to the Peshwa and Mahadji's fight at Ujjain are some of the items reported by the writer. (For the concluding portion see letter No. 227.)

No. 219]

[25-5-1775

श्री

श्रीमंत राजश्री नारोपंत नाना

स्वामीचे सेवेसी

विनंती शेवक नारो गणेश कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती येथील कुशल ता २४ रावळ मुा ठाणे अकलेस्वर वर्तमान येथास्तित असे विशेष. को मजकूरचा गाव मौज बोहलाव व प्रो हासट येथील गाव मौजे चाजरोली व मौजे परवत येकूण तीन गाव आपले लस्करचे कहीने लुटले. आम्ही तो गावास लावणीचा कौल देऊन वस्ती करितो आणि स्वामीच्या लशकरची कही मन माने तिकडे जाती आणि गाव मारितात. मग आम्ही येथे वसून काये करावे. आम्ही जे वर्तमान होते ते स्वामीस श्रुत करितो. प्रो याची वसाहात व्हावी येसी

स्वामीच्या मर्जीस असले तरी वस्ती राहिल. नाही तरी तैसेच आम्हास आज्ञापत्र आले म्हणजे आम्ही स्वामीजवळ येऊ. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञाति. प्रा मजकूरचे रखवालीस राऊत सुमार २९ पाठविता तर बंदोबस्त होतो. यास्तव राऊत पाठवणे. बहुत काय (लिा) हे विज्ञापना.

¶Naro Ganesh complains against the raiding activities of the men in the army and requests the addressee Naropant Nana to stop them, otherwise it will go very hard for the writer to settle the province.

No. 220]

[29-5-1775

श्री

श्रीमंत राजश्री नारोपंत नाना.

स्वामीचे सेवेसी

सेवक नारो गणेश सा नमस्कार विनंती येथील कुशल ताा छ १९ रावळ पावेतो मुा को अकलेश्वर येथे स्वामीचे कृपेकरून सुखरूप जसो विशेष. आपण लिा की नर्मदातिरी बंदोबस्ताकरिता फौज आली आहे. त्यास नर्मदातिरी काही फौज आली नाही. दुसरे इकडील वर्तमान तरी भडोचकर इंग्रज याणे पोा जंबूसर व पोा आमोद ऐसे दोनी ठाणी बसविली आणि नारो शंकर याची फौज मौज सारग पोा बडोदे येथे आहे. त्याणी जंबूसर परगण्याची व अमोद परगण्याची खराबी केली. यानंतर तवग्याचे वेटात इंग्रजाचे माणूस च्यार पाचसे आले होते, त्यामुळे मार्ग बंद जाहाला होता. प्रस्तु नारो शंकर याचे फौजेने भडोच कडील तिरीचा मार्ग मोकला जाहाला. लोक येऊ जाऊ लागले. परंतु पलीकडेचे तिरी दिकत पडती. त्यास केसोपंतास आपण पत्र पाठवावे की भडोचे भवताले गांव मारणे आणि झाडेश्वरावर मुकाम करणे त्यामुळे पलीकडीलहि मार्ग चालता होईल आणि भडोचवाल्यासहि जरब पोहोचल. त्यास आपण लिा की नर्मदातिरी बंदोबस्ताकरिता हजार राऊत पाठवितो. त्यास फार उत्तम आहे. त्यास आणि रेवातिरी कडव्या वडावर मुकाम करावा म्हणजे मार्गाचा बंदोबस्त होईल. तो पुण्यास साहा रोजाचा करार करून पुण्यास कागद वेऊन गेला. त्याणे मुखजवानी वर्तमान सांगितले की श्रीमंत राजश्री दादासाहेब महीपलीकडे दादा

कोसावर व नडियादेच्यामधे मुकाम आहे. सोमोवोती आपली फौज चौ पाचा कोसावर आहेत. पावसामुळे फौजेचा कूच जाहला नाही. राजश्री तात्याकडून फौज मांगाचे बंदोवस्ताकरिता रवाना केली आहे म्हणून त्याणे सांगितले. त्यावरून आम्ही जासूद बावापिंगाचे घाटास पाठविला आहे. वर्तमान आले म्हणजे आपणाकडे पत्र लिहून पाठऊ. त्यास आपण केसोपंतास पत्र लिहून पाठवावे. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना. दुसरे थोरले लस्कराचे वर्तमान तरी श्रीमत राजश्री दादासाहेब याचे लस्करात तीन पायेलीची धारण आहे आणि आपले लस्करात पाचा पायेलीची धारण आहे. आपले फौजेत खर्चाची तगचाई आहे यामुळे अमदावादेस पटी केली आहे. यानंतर भडोचे सेजारील गांव आपले फौजेने मारिले म्हणजे तो आपोआप दोही परगण्याची ठाणी टाकून पलेल आणि माघारा भडोचेस येईल येविसी केसोपंतास पत्र ल्याहावे. बहुत काये लिहीणे लोभ असो दीजे हे विज्ञापना.

¶Naro Ganesh communicates to Naro Anandrao the real state of affairs at Broach and asks for reinforcements to capture the posts occupied by English.

No. 221]

[30-5-1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ २९ रावळ जाणौन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही छ २९ व छ २६ रावळची पत्रे पाठविली ती पावली. हाली श्रीमंत व इम्रज कोणीकडे जाणार, आपण कोठे आहेत, छावणी कोण्या ठिकाणी होणार म्हणौन व नवाबाकडील व इम्रजाकडील व पुरंदराकडील वगैरे कितेक वर्तमान तीन च्यार बंद लिहिले व राजश्री जैवंतराव याची खम कसकसी आहे हे लेहून पाठवावे म्हणौन ला। त्यास नवाबाकडील वर्तमान तरी छ २८ रावळी पुरंदराहून पत्रे आली. त्यात ला आहे की इस्मालखान आलजपूरकर यास नवाबानी धोशा व तहवरजंग यास सागोन मारून टाकिले. वरकड इकडील वर्तमान तरी श्रीमत भडोजेनजीक छ २७ रावळी येका कोसावर जाऊन राहिले आहेत. पुढे नावा मेलऊन नर्मदापार होणार ऐसी बातमी आहे. आमचा मुकाम नर्मदा उतर तिरी बावापिराचा घाट पाच कोस टाकून जाला आहे. तेथून भडोज दाहा बारा कोस

आहे. श्रीमंत नर्मदापार जाले म्हणजे आम्ही पार जाऊ. कडावदाच्या वाटावर आम्ही जाणार होतो, परंतु तेथे पाणी फार आहे याजकरिता गेलो नाही. पुढें ते कोणीकडे जातील त्या सुमारे आम्हासहि जावे लागेल. रूकनुदौला मारले गेल्यावर मोगलाकडील व भोसल्याकडील संशय होता, परंतु नवावाची पत्रे पुरंदरास खातरजमेची गेली व मुधोजीसी करार केला जे दादाचे लक्ष धरू नये. मुधोजी-कडील बोलणे व शफत घेऊन पुरंदरास गेले आहेत. पुरंदरीहून आम्हास लिहिले की मोगल भोसले आपले लक्षांत, इकडील कालजी न करणे. अलजपूरकर मोठा कुफर होता. मारला गेला, मोठी गोष्ट जाली. आपणास कलावे म्हणून लिहिलें असे. इंग्रजाची दोन गळवते धुलपानी धरली असे वर्तमान. त्याजवर इंग्रजाचा जावई व कन्या सांपडली. खासा कोपीनीची म्हणून श्रीमंताचे लस्करातून तुलाजी आगरे याचे पुत्र संभाजी आगरे पळोन आले ते सागत होते. असे वर्तमान आल्यास सुरतेस आधी यावे. याची चौकसी करून लिहावे. संभाजी आगरे म्हणत की आम्ही इंग्रजाचे येथे तहकीक ऐकिले. सत्यमिथ्य ईश्वर जाणे. पुण्याहून काही लिहिले नाही. सरसुभा कोकणचा विसाजीपंत लेले यांस सांगितव सात हजार माणूस पायचे त्याचे हवाली केले. साष्टीचे टापूत उतरणार यश्रु लिहिले होते. कलावे बहुत काय लिहिणे लोभ आसो दीजे हे विनंती. सुरतकर मोगलाचा श्रेह होऊन कांही सरकारकाम होयसें असल्यास भोक पाडावे, हे विनंती.

¶ Haripant Phadke answers some of the queries of Naro Anandrao about the Nizam, the Bhonsle and the English. "Ismailkhan of Ellichpur has been done away with and therefore there is no fear from that side. The Nizam and the Bhonsle have promised to stand by the Peshwa. Dhulap has captured two English ships carrying important personages on board." These are some of the items mentioned by the writer in this letter.

No. 222]

[27-5-1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल सा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ २६
सवल जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत आसिले पाहिजे विशेष. तुम्ही छ २२
रावलचे पत्र पुरवणीसुधा तीन बंद लेहून पाठविले ते पावले. प्रस्तुत आपण

कोठे आहेत, इंग्रज कोठे आहे, इंग्रज भडोजेस जाणार म्हणून ऐकितो. नवाब व मुधोजी भोसले अजपुरावर म्हणून वर्तमान आहे. सरकारातहि विघाड दाखवीत नाही. परंतु. खानदेशात येणार. त्याजकडील कांगदपत्र श्रीमंताकडे येत जात असतात म्हणून सुरत शहरातील बातमी आहे. व आणखीहि कितेक देशांची अनुसंधाने मागील पुढील ध्यानात आणून नर्मदा पार व्हावे आणि बुलगे तापीपार करावे म्हणून बहुत तपसिले वर्तमान लिहिले ते सर्व आक्षरशा वाचून पाहिले. त्यास आपण लिहिले मजकूर हे सर्व यथार्थच आहेत. परंतु नवाब व मुधोजी भोसले याजकडील राजकारणे पुरंदरच्या लक्ष्यात आहे. दुसरा प्रकार व्हावयाचा नाही असे वाटते. त्यात हे दिवस अखेरचे आले, याजमुळे तूर्त वडावयाचे नाही. इकडील वर्तमान तरी नापाड नर्जाक लढाई जाली. यावर श्रीमत इंग्रजमुधा मही उतरोन दरकूच भडोजेच्या सुमारे आले. येका दोहो रोजात दाखल होतील. आम्हीहि त्याच्या पाठीवर तीन कोसाच्या अंतराने आहो. भडोजेस दाखल जाल्यावर पुढे मनसबा करून कोणीकडे जातात तो प्रकार समजात आल्यावर पुढे त्याप्रमाणे आपणास मनसबा करावा लागेल. तूर्त बुलगे नर्मदापार करून घ्यावे असा मजकूर आहे. याजकरिता आपण व रास्ते फौजमुधा नर्मदा दक्षण तिरास यावे आणि पत्र पाठवावे म्हणजे बुलगे समागमे फौज देऊन रवाना करूं. आपण सडे मात्र राहो. पुढे जसी जसी सोये दिसेल तसे करावयास येईल. तुम्ही येऊन वाटाचा बंदोबस्त जलद करावा. राजश्री जैवतराव यास गोलीची जखम लागली आहे, परंतु बरी होत आहे. काही चिंता न करावी. तुम्हांस नर्मदा तिरास यावयास लाव पडेल परंतु काही राऊत पाठऊन बंदोबस्त बावापीरचे वाटाचा जाल्यास करावा. नाही तर तर आम्ही इकडून करूं. उरपाडचे बोलणे मोगलाचे व तुमचे जाल्याचे वर्तमान लिहिले ते कलले. मोगलास मायेत घेऊन त्यास काही लाडूच दाखऊन आपले मायेत येई, इंग्रजास चार गोष्टी सांगून दादाचा पक्ष सोडीत असे जाल्यास जरूर करावें. तुम्ही देसचे वगैरे वर्तमान लिहिले व नदीपार व्हावयाचे प्रकार लिहिले ते प्रमाण आहेत. भडोजेस गेल्यावर नदी उतरावयाचा विचार करितो. कलावें बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶On being informed by Naro Anandrao of letters passing between Dadasaheb and the Barbhais' allies Mudhoji Bhonsle and the Nizam, Haripant Phadke assures Naropant of their firm loyalty to the Peshwa. The writer further refers to the engagement with Dadasaheb at Napad and asks the addressee to start negotiations with the Mughal Subha of Surat and the English to induce them to leave Dada's side.

श्री

राजश्री हरिपंत ताला स्वामीचे सेवेसी

विनंति उपरी. आपण दोन पत्रे पाठविली ती पावली. आम्ही काल महीतिगास उत्तरतीरी वासदा नजीक मुक्काम केला. आज पुढें जावयाविशी बहुत येतले केला, परंतु राजश्री बाबाचे विचारे आपले येणे जाहाल्यासिवाय येत नाही. श्रीमंताचा मुक्काम काल उडेर काडली नजीक छाणी साहा कोशावर येथून मुक्काम होता. आज पुढें कूच करून भाडली गोत्री तले विहीरीचे पाणी चार कोसावर आहे तेथें जाणार. प्रातःकाली कुच्याची तोफ जाहाली, आणखी चार पांच घटिका दिवस आल्यावर बीस पंचवीस तोफाचे बार जाहाले. मग वडोद्या-जासूद आला त्याणें सांगितले कीं धर फौजेचा व इंग्रजाचा सुटला. पलतात, लवकर भडोजेस जाणार. पाठलाग कराल तर गांठ पडोन सर्व काम होते येस आहे. परंतु मुस्तीमुलें उपाय नाही. पांच असामी इंग्रज मातवर ठार पडले हरिपंत भिडे यांस इंग्रजानें फितुरी ठराऊन जिवे मारिले. लडाईचे वेळेस नैजस सर्वास तुरे लावावयास सांगितले होते. याणें तुरा लाविला नाही. त्यास आमचे लष्करचा असेल म्हणून गोलया देऊन मारले असेल. परंतु सर्वावर इभरत बसोन दहशत पडली आहे. आमचा पाठलाग होत नाही इतकाच मात्र कमी पक्ष पडला. या उपर आपण आल्यावर जो ठराव होणे तो होईल. कलावे. खाना इंदुवार दीडप्रहर दिवस सकाळचा हे विनंति.

¶Haripant Tatya is informed of the movements of Raghunathrao and is further advised to pursue him as far as Broach where it is expected he would be completely overcome. Haripant Bhide was taken to be a traitor and was shot by the English.

श्री

सा नमस्कार विनंती. आपली आज्ञेप्रमाणे काल सांकाली शहरी प्रविष्ट जालो. आजी भेट सकाळी प्रहरा दिवसा जाली. साद्यंत वर्तमान सांगितलें. सरंजामाविषई आज्ञा होती ती सांगितली. त्याचे उत्तर उदईक सांगो. घोडी अरबी येथे सवदागराच्या घरी दाहापाच आहेत ते त्यानी पाहावयासी आणिवले आहेत. बकसीच्या मर्जीस चांगला आला तर लेहू; अथवा आपला परीक्षक

चांगला असेल तर पाठवावा. कागद जरी आहेत ते झाले (कि?) आहेत. कारण की दोचौ महिन्याचे आहे. त्यास्तव (व)कसिजीनी * नवे सध्या करिवले आहेत. त्याच्या तयारी पाचा दिवसात होईल. वरकड कितीक तोफा-तिफी जिनस सर्व फराचिसाच्या कोठीत आहे. तेथेच आम्हास आजी पाठविणार आहेत. पाहोन सर्व लेहून पाठवितो. मुमईची पत्रे आद्याप आली नाही. आज उद्या येतील असे सांगत होते. दुसरे आज खेड्याचे मुकामचा कासीद आला त्याचे वर्तमान यांची त्याची त्रितियेस लडाई जाली. सा घटका राजश्री हरिपंत तात्या होते. मग महमदाबादेवर गेले. खेड्याचा किला इंगरजाने घेतला. राजश्री फतेसिंगबावाहि मागे गेले, असे वर्तमान आहे. पहिली लडाई तरतूद व मागील तरतूद असली (?) आली आहे ते जबानी श्रुत करीन. पहिल्या लडाईच्या तिसऱ्या दिवशी दुसरी लडाई जाली; व मिस्तर बेचर काल रात्री स्वार होऊन रातोरात उरपाडेस गेला. शे दीडशे माणूस आणिक घेऊन गेला. कळावे; यानी दोन पत्रे मुमईस पाा आहेत. उतर आलियावर सर्व कळेल. वरकड वर्तमान जासूद जबानी सांगता कळेल. दालचिनीचे तेल तेरा चवदा रुपया प्र. तोळा आहे त्याप्रा रुपया पाठवाल तितके घेऊ. लवंगाचे रुपयी दीडा रुपयी तोळा मिळते. दालचिनी सा रुपयाची शेर मिळते. यंदा दालचिनीचा तोटा आहे. वरकड सर्व मिळेल हे विनंती.

¶The letter refers to some skirmishes between the English and Haripant Tatya and Fatesing Gaikwad in Gujarat near Kaira and Mehmedabad.

No. 225]

[May 1775

श्री

सां नमस्कार विज्ञापना ऐसीजे. आज मंदवारी दोन प्रहर रात्रीस पुरंधराकडून डाकेन येथे पत्रे आली. सेवकास सरकारचे छ २० सौवलचे आज्ञापत्र आहे. त्यांत मजकूर की, रुकनुंदौला यांस दगा गाडद्यानी केला. नवाबाचा व मुधोजी भोस-त्याचा सल्लख जाला. येथून उभयेतासी सल्लख आहे. तिकडून खातरजमेची पत्रे आली. कोणेविसी दिकत नाही. इस्मायेलखान आलजपूर न देई यास्तव हला करून मारले. जाबतजंगास सांगोन इसमालखानाचे डोके कापिले. इस्मायेलखानाने रुकनुंदौलास दगा केला यास्तव इस्मायेलखानास मारले. मुधोजी भोसले नागपुरास गेले. नवाब आलजपूरचा बंदोबस्त करून छावणीस जातील याप्रो वर्तमान तहकीक आले. श्रीमंत राजश्री रावसाहेब यांचे पुण्यप्रतापे दुष्टाचे

पारपत्य आपले आपूणच होत आहे. काही चिंता नाही. स्वामीसहि सरकाराचे पत्र आहे ते जासुदावार पाठविले आहे. प्रविष्ट होऊन श्रुत होईल हे विज्ञापना. आपणाकडे आंकलेस्वरापुढे डाक वसवायास जासूदजोडी म्या काल रात्री पाठविली होती. स्वामीनी येक जोडी देऊन चौकडा तेच क्षणी लस्करातून ताकीद करून पाठवायाचे होते. त्यास जासूद प्रहर दिवसास लस्करातून घोरपड वेऊन येथे आले. कठोर पैकी जोडी देविली आहे. हे जासूद दिकत घेतील आधीच सांगितले होते. सेवटी येथून येक जासूद देऊन दोन प्रहर दिवस चढता येथून डांकेवर रवाना केले जासूद. हे विज्ञापना.

¶The letter mentions Ruknudaula being put to death by Ismailkhan who in turn was murdered by Jabitjang (Dhausha). Later on the letter also refers to a compromise between Mudhoji Bhonsle and the Nizam.

No. 226]

श्री

[May 1775

पुा राजश्री नारोपंत नाना स्वामीस

विनंती उपरी. यास पत्र पाठविले ते पावले परंतु पेटलदेस राहिले नाही. नदी उतरोन पलीकडे गेले. असो पलीकडे गेले हे कामच जाले. त्यास लेहून पाा आहे. आपणहि त्यास पत्रे पाठऊन आपल्याजवळ वेऊन जावे आणि बंदोबस्त करावा. जवूसर चागोजी कदम याणी ठाणे वसविले म्हणोन पत्रे आले. त्याजकडे पत्र वरचेवर पाठऊन बंदोबस्ता राखावी. इकडील जसे द्विष्टीस पडेल तसे लिहून पाठऊ. सिकडील वर्तमान वरचेवर लिहीत जावे. उतावली कोणे गोष्टीची न करावी. तजविजेने लाग पाहून येकावे जागा निकड करून पारपत्य करावे म्हणजे फिरोन लवाडी करू पावणार नाहीत. बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶Haripant Phadke informs Naro Anandrao that Jambusar has been captured by Changoji Kadam and advises him to proceed very cautiously.

No. 227]

श्री

[May 1775

पुा राजश्री नारोपंत नाना स्वामीस

विनंती उपरी. स कारकून गेले आहेत. बहुत नरमाईने पत्रे लिहिली होती. श्रेहच करू. रुकुनुदौला गेल्यामुळे कांही वाकडे पडत नाही म्हणोन श्रीमंतांचे

१ चहूकडे,

२ पत्र हरीपंतांचे,

पत्र पुरंदराहून आले. आपणास कळावे म्हणौन लिहिलं असं. श्रीमंताचे मानस भडोचेस जावयाचं. तोच मार्ग धरला आहे. भडोचेस गेल्यावर तुमची आमची भेट होईल. मग जसा विचार करणे तसा करूं. राजश्री माहादजी सिंदे उजनीस गेले. चतुर्थीस लडाई जाली. याची जरब त्याजवर चांगली बसली. आपलेकडील लोकांनी शर्त केली. राजश्री जयवंतराव बाबास गोली लागली हे वर्तमान पेशजी लिहिले आहे. गोली आंत राहिली आहे परंतु चिंता नाही. आपण कालजी न करावी. मालोजी वोरपडे जखमानी जेर होते परंतु वाचायाचे पंथास लागले. चिंता नाही. बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶This is the concluding portion of letter No. 218.

No. 228]

[5-6-1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

यां हार बलाल साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ ६ रविलाखर मुकाम बावापिराचा घाट रेवा उतर तीर जाणौन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही छ २९ रावळचे व छ ४ रविलाखरचे येकून दोन पत्रे पाठविली ती पावली. बावापिराचा घाट मोकला आहे. राजपिपलेकराचे भील पळोन आपल्या जाग्यास गेले. श्रीमंत नर्मदा उतरले म्हणजे आपण उतरोन यावे. इंग्रेज यांजकडील व साहुकारी मिलोन येकशे येकवीस गळबते वादलाने बुडोन काही बंदरोबंदरी जागा जागां लागली तेव्हां काही धुलपासहि सापडली असतील. गळबते साहुकारी बुडाली याजमुळे कितेक सावकाराची दिवाली निघाली. सुरतकर मोगलाचा सरकारात श्रेंहच आहे, परंतु परस्वाधीन यास्तव त्याचा उपाय नाही. मी प्रेत्नास आलस करीत नाहीं. मिस्तर मुष्टीन पेशजी पुणियास गेला होता तोहि लवकरच येत आहे. इंग्रजाचे मानस सद्धक करावा ऐसे आहे. परंतु सुरतकर हरामज्यादा आहे. सुरतेत ग्रहस्थ आहे तेथून बातमी आम्हास येथे. मिस्तर मोष्टीन आल्यावर होईल वर्तमान ते लेहून पाठऊ म्हणोन वगैरे कितेक वर्तमान लीा ते सविस्तर कळले. रास्ते वुनगे पोहोचवावयास गेले. राा आनंदराव निवाजी व कृष्णाजीपंत हजार स्वाराजिनीसी येथे आहेत म्हणौन लीा ते कळले. इकडील वर्तमान तरी श्रीमंत इंग्रेजसुधा झाडेस्वरावर उतरतीरी मुकाम करून राहिले आहेत. उतरोन जावे असी बातमी आहे, परंतु आद्याप दम धरिला आहे. याचा भाव काये आहे हे समजत नाही.

आम्ही आज छ मजकुरी घाटावर आलो. पुढे होईल मनसबा तो लेहून पाठऊ. तुम्ही तिकडील बारीक मोठे वर्तमान चौकसीने वरचेवर लिहीत जाणे. बुनगे पोहचवावयास खासा रास्ते गेले याचे कारण काय व बुनगे पलीकडे का लाविले ? छावणी करणें तेव्हा बुनगे मावारे आणतील की काय ल्याहावे. नदीस पाणी दोन दिवस आले आहे. उतार पाण्यास लागला आहे. उतार जाला म्हणजे पलीकडे उतरतो. श्रीमंत भडोचेस छावणी करितील किंवा सुरतेस येतील हे समजत नाही. बोलवा तर नदी उतरावयाचा आहे. घडेल ते लिहू. आकले-श्वराकडे पायेगुडे व रास्ते यांजकडील हजार राऊत बुनगे उतरले ते सांभाळून आणावयास पाठविले आहेत म्हणून लिहिले ते कलले. नदीचे पाणी दोन दिवस वाढले आहे. आज उतार लागला आहे. उतरावयाजोगे जाले म्हणजे उतरून तुम्हाजवळ येऊ. पुढे करणे तसे करूं. बहुत काय लिहिणे लोभ कीजे हे विनंती.

¶The havoc done by a storm to the English ships and other cargo ships and the consequent bankruptcy of some of the merchants is communicated to Narorant by Haripant Phadke. "Raghunathrao is at Zadeshwar along with the English and intends shortly to cross the river. It is not certain whether he will encamp at Broach or come down to Surat", says the writer.

No. 229]

[8-6-177]

श्री

राजश्री नारोपत नाना स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. दोन च्यार दिवस तुम्हाकडील वर्तमान कळत नाही, लिहावें. श्रीमंत दादासाहेब झाडेश्वराजवळ होते ते शुक्रेश्वरावर आले. आम्ही बावापिराचे घाटी आहो. पाणी आले होते ते उतरत चालले. येक दोन दिवस पाऊस नाही पडला तर उतार होईल. कालपासून कांही पथके उतरावयास लाविले आहे. तुम्हाकडील फौज रास्ते याजकडील आनदराव व पायेगुडे आले आहेत. त्यास आम्ही राहिला या सुमारे दक्षणतिरी बलाविले आहे. येतील. श्रीमंतांचा उतरावयाचा बोलवा आहे. कधी उतरतील पाहावें. बडोदे डबई वगैरे माहालचे रखवालीस फौज ठेवणे, त्यास तुमची भेट जाल्यावर रवानगी करूं. रास्ते बुनगे लावावयास गेले होते ते आले की नाही ते ल्याहावे. तुम्ही राहिला तेथे रास्ते अगर बालाजी खंडेराव ठेऊन तुम्ही सडे आम्हांस येऊन भेटतां तर कितेक गोष्टी बोलण्यांत येत्या, त्याप्रों करावयास

येईल. तेथील बंदोबस्त करून जरूर पुढे दक्षणातिरास यावे. मुष्टीन मुंबईहून सुरतेस येणार होता. आला कीं नाही ते लिहावे. नवल विशेष वर्तमान लिहीत जावें. रा छ ९ रबिलाखर दोन प्रहर दिवस बहुत काय लिहिणे लोभ आसो दीजे हे विनंती.

¶Haripant Phadke gives his own movements and also of Raghunathrao—especially the possibility of his crossing the river. He further enquires whether Mostyn has arrived at Surat from Bombay.

No. 230]

[22-6-1775

श्री

राजेश्री राणोजी नार्डक निंबालकर

गोसावी यांस

अखंडितलक्ष्मीअलंकृत राजमान्य श्रो सिदोजी नरसिंगराव सितोले देशमुख प्रा पुणें रामराम विनंति उपरी मुकाम डबई नजीक नदीवरी येथें जेस्ट वधे पीपर्यंत सुखरूप असो विशेष. आपणांकडोन बहुत दिवस पत्र येऊन राविन कलत नव्हतें. सांप्रत्ये पत्र आलें त्यावरोन सविस्तर कलों आलें. लि तारी आपण लिहिलें जे आपण तेथें जावोन वसला आणि येथें नानाप्रकारचे पद्व जाले आणि अपाये जाला. त्यास येविसई गुदस्तां आपणांजवळ दोन ताहिणे बसलों. परंतु आपणांस ती गोष्ट अणकूल न पडली. बरें असो. आपण लिहिलें जे आपण येथें यावें, सर्व बंदोबस्त होऊन येईल. त्यास इकडे सांप्रत्ये प्रजेण बहुत लागला आहे. अस्विन कार्तिक मासीं येऊन पोहोचतो. कलावें. इकडील वर्तमान तरी श्रीमंत राजश्री दादासाहेब यांसी हरिपंत फडके याणी सात आठ लढाया घेतल्या. परंतु मोडले गेले. हजार दोन हजार घोडे माणूस पडले त्याकडील. यानंतरी बावापिराचे घाटावरी खासा हरिपंत उतरत होते ही बातमी श्रीमंतास कललियावरी रात्रीचे भडोचेहून कूच करोन प्राथकालीं दिवस दोन तीन घटका येतांच उतारावरी गाठले. त्यास दोन तीन हजार घोडे पाणियांत बुडाले. माणसें बुडालीं. पलीकडे बुनगे व दारकोजी निंबालकर वगरे सरदार उतरले ते कोलियानी लुटले. हजार पांचसें घोडे व तोफा सात आठ ल्हट लस्करांत आली. हरिपंत पळोन मालवियाकडे गेले. कलावे. श्रीमंतांनी तमाम ठाणी या प्रांतीं बसविलीं. फतेसिंग व खंडोजी गायेकवाड याच्या आज उद्यां भेटी होणार. फौज तीस बत्तीस हजार व फिरंगी बीस बावीस हजार पाईचा व पांच सात हजार घोडीं पावील (?) व तोफा संभर सवासें

बरोबर आहेत. डवई बडोदियांत ठाणी बसली. कलावें दुसरे वर्तमान शाहाजी नाईक निंबालकर गोला लागून पडले. राजश्री मालोजी घोरपडे वगैरे सरदार फार जखमी जाले व पडले याप्रमाणे वर्तमान आहे. आपण कागद देऊन माणसें पाठविलीं तीं आम्हांपासीं आलीं. त्याची याची गाठ न पडली. कलावें. आम्ही अस्विनमासीं खामखा ये देशास आलों. कलावें. वरकड जवानी माणूस सांगतां कलों येईल. बहुत काय लिहिणे हे विनंति.

¶The skirmishes between Raghunathrao and Haripant Phadke in Gujarat and the defeat and woeful plight of the forces of the latter are communicated by Sidoji Shitole to Nimballkar.

No. 231]

[22-6-1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हार बलाल सा नमस्कार विनती उपरी. येथील कुशल ता ल २३ रविलाखर मुकाम धर्मपुरी नर्मदा उतर तीर जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्हाकडून पत्रे आली ती पावोन त्याची उतरे गेलीच आहेत, पावतील. इकडील वर्तमान तरी आजच आम्ही मुकाम मजकुरास आलो. पुढे नावा जमा करावयाविशी पत्रे गेली आहेत. ज्या घाटास नावा जमा होतील त्या घाटाने रेवा उतरावी असा मजकूर आहे. काही फौज व बुलगे तिकडे उतरोन तुम्हाजवळ आले आहे. त्यास बुलगे अधिक उणे असले ते लावावे. फौजानी राहावे म्हणोन राजश्री मलबा वापू यास सांगितले आहे. त्यास बुलगे लाविले की न लाविले, फौज आहे त्याजपैकी राहिली किती, गेली किती, हे वर्तमान सविस्तर लेहून पाठवावे. आम्ही रेवा उतरोन दक्षणातिरास आलो म्हणजे तुम्हास लिहून पाठऊ. सोनगडास गोविंदराव यांचे ठाणे आहे. त्याणे मार्गास अवरोध होतो. त्यास मलबा तुम्ही मिलोन सोनगड वेऊन तेथील बदोबस्त व सयाजी गायकवाड आपले स्वाधीन राहात असे करावे. सुरतेची बंदी आहेच. चांगली आसो द्यावी. वर्तमान लिहीत जावे. बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶Hari Ballal informs Naropant Keshkar of his arrival at Dharmapuri and of the arrangements that he made for crossing the river Narbada. He advises a strict and close blockade of Surat.

श्री

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल साा नमस्कार विनंती उपरी. सुरत प्रांतचे माहाल गाय-
कवाडाकडे आहेत. त्यापैकी कांही माहाल फौजेस त्याणी दिले आहेत.
तेथील अमल चालविण्याविशी सरकारचे पत्र आपल्यास आहे. येथून मामलतीचे
कामास राा लक्ष्मण रघुनाथ पा आहेत. हे आपल्यास भेटतील. यांचा अमल
वसऊन द्यावा. सिलेदार फतेसिगावावा बराबर जात नवते. मोठ्या प्रयासं
करून हा प्रकार काढून त्याजबाा लाऊन दिले. याजकरितां आपण बंदोबस्त
करून द्यावा. भाणा धनजी व कल्याणजी नथू देसाई परागंदा जाले आहेत.
त्यास हे कौल देऊन आणितील. तुम्ही त्यास दिलासा देऊन ते येऊन आबादी
होय ती गोष्ट करावी. असत्यवाद धरून कार्य करावे. राा छ २४ रविलाखर
बहुत काय लिहीणे लोभ असों दीजे हे विनंती.

¶ *Hari Ballal asks Naro Anandrao to help Lakshman Raghunath in settling
and assessing the rent from the province round about Surat given by the
Gaikwad for the maintenance of the army.*

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री

नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ २८ रविलाखर
मुकाम नजीक धर्मपुरी नर्मदा उतर तीर जाणौन स्वकीय कुशल लिहीत जावे
विशेष. आम्ही बावापिराच्या घाटावरून कूच करून इकडे आलो. काही फौज
व बुलगे नर्मदा उतरोन तापीतिरास गेले. त्यापासून तुम्हाकडून पत्र येऊन
वर्तमान काहीच कलत नाही. आम्ही इकडून येक दोन पत्रे पाठविली होती ती
पावली न पावली हेहि कलले नाही. तुम्हीहि पत्रे पाठविलीच असतील, परंतु मार्ग
दुर्घट झाडी बहुत, माणूस निभावत नाही, याजमुळे कागद पावत नाही. आम्ही
धर्मपुरीनजीक जाऊन तेथे उतरावयास नावा जमा फार जाल्या तरी तेथे उतरो
नाही तरी बडव्यास जाऊन तेथे उतरोन तुम्हास लेहून पाठऊ. बावापिरावरून
माणूस निभावत नाही याजकरिता तिकडून आमच्या सुमारे कागदपत्र पाठवीत
जावे म्हणजे पावतील. राजश्री मलबा बापू व तुम्ही मिलोन तिकडील बंदोबस्त

राखावा. सोनगडचा बंदोबस्त करून आपले हवाली करून ठेवावा. उपयोगी पडेल. मधीच खूळ कामाचे नाही. तुम्ही बंदोबस्त केलाच असेल. लिहून पाठवावे. आम्ही फार लांबलो, इलाज नाही. नदी उतरून येत असो. पाऊस फार. चार दिवस अधिक लागतील. चिंता नाही. वर्तमान वरचेवर लेहून पाठवीत जावे. सविस्तर बापूचे पत्रांत लिहिले आहे त्यावरून कलेल. बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶*Hari Ballal complains about the difficulties in the way due to jungles, etc., which is responsible for the delay in correspondence. The writer suggests some measures to be adopted for the defence of Surat and for wresting Songad from Govindrao.*

No. 234]

[27-6-1775]

श्री

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. आपण छ १८ राखरचीं पत्रे पा ती पावली. वर्तमान कलेल. राजश्री मलवा बापू बुनगेसुधा पावले म्हणून लािा ते कलेल. उ. २२ इकडे आल्यामुळे थोडेसे विस्कळीत पडेल, चिंता नाही. आम्ही निकड करावे नदी उतरून येत असो. तुम्ही बापू फौजसुधा सोनगडाजवळ राहून सोनगडचा व सुरत आठाविसीचे माहालचा बंदोबस्त करावा. आम्ही निकड करून येतो. सर्व भरवसा तुमचा आहे. रा छ २८ राखर हे विनंती.

¶*Haripant Phadke asks Naropant to make proper arrangements for the defence of Songad and Surat district till his arrival there.*

No. 235]

[26-6-1775]

श्री

यादी नावनिशीवार. येणेप्रमाणे कुटुंब धरून कित्यात कैद करावी अरे लुटावी व्हा

१ लक्ष्मण नरसी कुळकर्णी बोटूरकर. जर कुटुंब बोटुरी नसेल तरी जुनरात बालाजी नाईक पांडे सावकार यांचे येथे. जर तेथेहि नसेल तरी मौजे आंबेगव्हान खदारमाल नादुरापासी मुळखळीस आंबेघारगावाचे आसपास. तिन्हीतून येके जागा असेल.

- १ वाळाजी नाईक पांडे सावकार जुनरकर यांचे कुटुंब हवेली जुनरात आहे. मारनिले श्रीमंत दादासाहेबाचे लस्करात दुकान वाळून आहे. पेशजी खरगसिंगानी श्रीमतास पुण्यात दगा केला, त्याजला नाइकानी दाहा हजार री कर्ज दिले होते. हाली धारेचे किल्यात बाईसाहेबास कर्ज देतो. कारभार करितो.
- १ विसाजी हरि वाम निा आंताजी माहादेव मेंदळे याचे कुटुंब कल्याणात आहे.
- १ आंताजी माहादेव मेंदळे विसाजी हरीचे धनी यांचे कुटुंब कल्याणात आहे. धारेची मामलत मारनिलेची आहे. विसाजी हरि मेंदळ्याचा कुलकुला कारभारी आहे. घरचा सुखी आहे. सधन आहे.
- १ नारो बापूजी रिसबूड यांचे कुटुंब मुरुड सोनदुर्गापासी आहे.
- १ आपाजी गणेश भागवत यांचे कुटुंब कोकनात आहे. स्त्री शांत जाली. भावाची कुटुंबे व मारनिलेचा पुत्र आहे. यांचे घर राजश्री सिवराव माहादेव यांसी पुसावे. ठीक लागेल.
- १ नेतोजी जगताप पाग्या यांचे कुटुंब मौजे सरकळ तुळापुरापासील, तेथे नसले तरी डोळस नेवाळेश्वरे पोखरीपासील तेथे आसेल.

७

थेा सात जनांची कुटुंबे धरून घरे लुटून उत्तम प्रकारे पारपत्ये होईल तरी धारेचे किल्यात बाईसाहेब आहेत ते मसलत पुढे हालकी पडेल. नाही तर मसलत भारी पडेल. झाडून माळव्यात खुळ मातेल. पुढे जड जाईल रा छ २७ माहे राखर.

¶ *This is a list of persons whose families were put into confinement and properties confiscated for being accomplices of Raghoba.*

No. 236]

[29-6-1775]

श्रीशंकर

श्रियाविराजित राजश्री नारोपंत दादा

पोष्ये खंडेराव बलाल साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा आशाढ शुद्ध २ जाणून स्वकीये लेखन करीत आसिले पाा विशेष. नवाब याचे कूच आलजपुरीहुन होऊन आलीकडे आले. औरंगाबादेस छावणीस येणार

याप्रा लस्करातून पत्र राजश्री जिवाजीपंत वकील याचे आले. महमद इसब गाडदी सा भोसले याजकडे होता. त्याजपासून गेला म्हणून यैकिले. राजश्री मुधोजी भो हे निरोप वेऊन नागपुरास जाणार म्हणून यैकिले. सेवेसी श्रुत होये. विशेष काये लिहिणे लोभ आसो घावा हे विनंती.

¶*Khanderao Ballal to Naropant, informing him that the Nizam has left Ellichpur and is expected to encamp at Aurangabad. He also writes about Muhammad Isaf having left the Bhonsles.*

No. 237]

[June 1775

श्री

पुा राजश्री नारोपंत नाना स्वामीस

विनंती उपरी. इंग्रजाचा काही जमाव मुंबईस जाऊन तेथून पुण्याकडे गडवड करावी, दुसरे त्रिबकाकडे गडवड करावी असी बातनी पुण्यास आहे म्हणोन आम्हास लिहिले होते. त्यास तुम्ही घाट चढोन वरते आलेत. आम्हाकडे यामुले बातमी ठीक कळत नाही. त्यास तुम्ही जवळ आहा. सुरतेत सारी बातमी कळते. तेथे हर कोणाचे द्वारे पकी बातमी राखोन आम्हाकडे व पुरंदरास लिहीत जावे. बातमीविशी आलस करू नये. च्यार सो खर्च पडला तरी करावा परंतु खामखा बातमी राखावी. नाना, काल येक प्रकारचा आला आहे, सावध असावे. आम्ही तापी उतरून लौकर येतो. परंतु इकडे आपा वामनराव कामगारीस गेले आहेत. ते आले म्हणजे तापी उतरून येतो. आपण तेथे मंडली आहे त्याणी सर्वांनी येकमते असावे. बहुत काये लिहिणे लोभ कीजे हे विनंती.

¶*Haripant writes to Naro Anandrao asking him to keep a good look out for the English who are reported to be planning an attack on Poona or Trimbak.*

No. 238]

[2-7-1775

श्री.

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल सा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ राखर जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही छ २७ रावलचे पत्र पाठविले

ते छ १ राखरी पावले. बापूजी हरि याजवरावर पाच सातसे गाडदी व हशमी माणूस व देवजी आवधूतराव जठारकर येसे येऊन गंभीरगड कोल्यानी घेतला होता तो माघारा घेतला, व बालाजी विठल फडके याचे घरावर जजीरकर शमलाने दरवडा घालावयासी लोक पाा होते. ते दिवसी बालाजीपत कुटुबसुधा वसईस गेले. बचाव जाला. वरकड कोणाचे वाटेस गेले नाहीत. सरकारचे पत्र इस्मालखान नवावाने मारल्याचे आले. त्याची नकल पाठविली आहे त्यावरून कलेल म्हणोन लािा ते कलले. इकडील वर्तमान तर श्रीमंत इग्रजसुधा आद्यापि भडोजेसच आहेत. उतरावयाच्या विचारांत आहेत. ते नदी उतरले म्हणजे आम्ही उतरू. श्रीमंत भडोजेस छावणी करूत किंवा सुरतेस जाऊत. बडोदे प्रांती गायकवाडसुधा दाहा हजार फौज ठेविली पाहिजे. त्यास गायकवाडाचे फौजेचा गवगवा, आमचे कोणी ठेवावे तर नाही नाही म्हणतात. तदोतर नदी उतरावे. तापीपलीकडे यावे, तुमची भेट होईल मग करणे तसे करावे असे आहे. तुमचे मते कसा विचार करावा ते लेहून पाठवावे. बहुत काय लिहिणे लोभ असों दीजे हे विनंती.

“Raghunathrao is at Broach along with the English but thinks of crossing the river”, writes Haripant Phadke to Naro Anandrao, promising him that he would also push beyond the river after Dadasaheb.

No. 239]

[4-7-1775

पौ० छ २१ जोवळ

सीत

श्री

सेवेसी हरि बलाल साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान ताा छ ९ जमादिलोवळपावेतो स्वामीचे कृपेकरून येथास्थित असे विशेष. राजश्री कोनर क्षिमदेव याणी श्रीमंत राजश्री दादासाहेब याजकडे ग्रहस्त आहेत, त्या ग्रहस्ताची याद लेहून पाठविली ती स्वामीकडे पाठविली आहे. पावल्यावर यादीप्रमाणे बंदोबस्त जाला पाहिजे. पवाराचे माहालचा बंदोबस्त त्रिंबकराव शिवदेव यांचे विद्यमाने व्हावा म्हणून कोनेर क्षिमदेव लस्करांतून पाठविले. स्वामीनीं चिंतो कासी पाठविले ते व कोनेर नाईक येक होऊन बंदोबस्त करीत आहेत. धारेस मातुश्रीजवळ पवाराकडील ग्रहस्त आहेत. फार करून त्रिंबकराव शिवदेव याचे

+ पैवस्ति नाना फडणीसाचे हातची.

मारुफातीचे परंतु बखेड्यास अनकूल जाले आहेत. त्याची याद पाठविली आहे, त्याप्रो जपती करावयास आज्ञा करावी. तिकडील जपतीचा बोभाट इकडे आला म्हणजे सारी मंडली कोनेर नाईकाकडे मिलोन सरकारचे काम होईल. बंदोबस्त लौकर करावा. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶ *Haripant encloses a list of the names of certain individuals who were committing treason and asks the addressee to get them properly punished. The list is probably the one printed at No. 235 above.*

No. 240]

[6-7-1775

श्रीं

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री नारोपंत
नाना स्वामीचे शेवेसी

पो मल्हार जगजीवन सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता ल ७ जोवळ मुा गलनिं प्रवरातीर जाणून स्वकीयें कुशल ला जावें विशेष. तुम्ही पत्र पाठविले ते पावले. राजश्री हरिपंत तात्या फौजसुधां आलीमोहनचे रानातून महेश्वरचे सुमारिं आले. रेवा उतरण्यास चिखलदे व आकवरपूर येथे आले, ऐसी बातमी रनाल्याहून यादवराव रघुनाथ याचे कारकुनानी ला म्हणौन ला, उत्तम आहे. त्यास आम्ही मजल दरमजल तिकडेच येतां. तुम्ही पिंपलनेराजवळ मुकाम करून राहाणे. पोटास नाही, सबब बुणगे झाडून लोकाचे देसास गेले. कोन्ही कोन्हास पुसले नाही. लोकहि फार गेले. थोडे राहिले ते तशात तुम्ही पत्र ला हे पाहून माघारे फिरले. मजल दरमजल येतो. पुरंधरचीहि आज्ञा आली. आपण पिंपलनेरा आलीकडे पलीकडे राहावे तो आम्ही येतो. येक सांडणीवर पोटासच पागेच्या चंदीबद्दल सात हजार रूा पाठवावे. आम्ही आले वाटेने माघारे येतो. तात्यासहि लेहून मुजरद पाठवावे. भेटीनंतर सर्व वर्तमान कलेल. हे विनंती.

पो सदासिव अनंत सा नमस्कार विनंती. लिहिले परिसोन सदैव पत्र पाठवावे. आम्ही आपले पत्रावरोन माघारे फिरलो. दरमजल येतो. बातमी लिहिली ते कलली; आणखी कलेल ती लिहावी. लोभ करावा हे विनंती.

राजश्री बालाजीपंत स्वामीस सा नमस्कार. लोभ कीजे हे विनंति.

¶ *Malhar Jagjivan learns from Naro Anandrao the arrival of Haripant and his army near Maheshwar and says that he will also soon proceed to meet the addressee.*

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

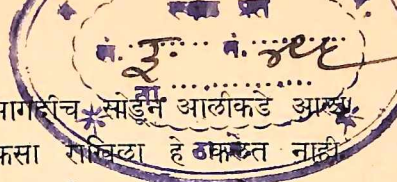
पो हरि बलाल सा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल छ ९ जमादिलाखर मुकाम नजीक बऱ्हाणपूर जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत जाणे विशेष. तुम्ही छ २ जमादिलाखरचे पत्र पाठविले ते छ जमादिलाखरी पावोन लिला वर्तमान सविस्तर कलले. श्रीमत इग्रजसुधा रेवा उतरोन आकलेस्वरावर आले म्हणोन वर्तमान बातमीचे आले. येक मनसबा कोकणातून जावे, येक मनसबा सोनगडच्या सुमारे यावे असाहि मजकूर आहे. त्यास आपण तापी उतरोन लौकर यावे म्हणजे ठीक पडेल. आम्हास आपण लिहितात की राजश्री गंगाधरराव रास्ते व तुम्ही नवापुराकडे जाऊन ठाणे घेऊन पुढील बदोबस्त करणे, तो आम्हीहि येणे, म्हणोन लिला. त्यास फौजेचा प्रकार तो वारंवार आपणास लिहीत गेलो. तिकडे कोणत्या एवजावर जावे? गेल्यासासारिखे कामकाज जाले म्हणजे उत्तम. नाही तरी बदलौकिक. ऐसे कितेक तपसील लिला. ऐशास सोनगड प्रांतीहून तुम्ही येकदर न येणे म्हणोन पत्रे जात आसता तिकडील शह टाकून आला, त्याजमुले तिकडे दगा होऊन नवापूरपावेतो देशमुखाने ठाणी बसविली. तुम्ही असता तरी दगा न होता. आसो ज्या गोष्टी जाल्या त्या उत्तम जाल्या. याउपरी तरी तुम्ही व रास्ते मिलोन नवापूरचे ठाणे घेऊन तिकडील बदोबस्त करणे. राजश्री आपा व वामनराव आले म्हणजे आम्ही लौकरच तिकडे येतो. आपाची व महमद इसफ याची आद्याप गाठ पडली नाही. साता कोसाचे आतर आहे. आम्ही तुम्हाकडे लवकर यावें. तुम्ही आम्ही येक होऊन तिकडील मसलत करावी हेच मानस, परंतु इसफाचे काम मधी पडले यामुले दिसगत लागली. त्वरा होईल तितकी करीतच आहे. लवकर येतो. आपण तिकडील बातमी राखोन वरचेवर लिहीत जावे. सावध असावें. सावधगिरीविसी आपणास ल्याहावें असे नाही. पत्रांच्या सिलसिला वरचेवर असावा. बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶Haripant Phadke notes the lines of action suggested by Naropant Nana to meet the contingencies arising from Dadasaheb's plan either to go to Konkan or to go to Songad after having crossed the Nerbada with the English. He asks the addressee to return to Navapur as his absence there has enabled the Deshmukh of that place to reoccupy some of the posts.

श्री.

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना केसकर स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल सा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ १० जमादिलोवल मुकाम नजीक मडलेश्वर नर्मदा तक्षणीत जाणौन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. छ ३९ राखरचे नवापूरचे मुकामीहून पत्र पाठविले ते पावले. बावापिराच्या घाटास नर्मदा उतरोन बुलग आले ते तापी उतरोन देशी खाना केले. आपण डबईच्या सुमारे गेले. तिकडे जासूद पाठविले परंतु निभाव जाला नाही. परतोन आले. आलीमोहनच्या रानातून महेस्वरच्या सुमारे नर्मदा उतरावयास गेले असे वर्तमान जासुदाने सांगितले, त्यास आपण कोणे ठिकाणी आहा, रेवा कोणत्या घाटाने उतरणार हे लेहून पाठविले पाहिजे; बुलगे तापीतिराहून देशी खाना केले. आम्ही तापीतिरी राहिलो, परंतु प्रज्यन्य बहुत, छावणीस जागा चागली नाही याजकरिता पिपलनेरास मुकाम केला. आपले पत्र येईल त्याप्रा पुढे करू. सिलेदाराची वगैरे गुरे व किरकोळ बुलगे देशी जाईल. राजश्री मलबा बापू व दोन तीन पागा आहेत ते व राजश्री सदासिवपत करमरकर मालगावासमीप राहावे असा त्याचा आमचा करार आहे. राजश्री गोविंदराव सदासिव पागा व आणखी सिलेदार आपल्या खर्चास ऐवज काही नस्त काही हुड्या ऐसा आला आहे. आपली बातमी पकी कलल्यावर त्या सुमारे खानगी करू, या आन्वये पुरंधरास वर्तमान लिहिले आहे. आपण बहुत सावधपणे नर्मदा उतरावी. राजश्री विसाजीपंत जोगदंड याचे पत्र बातमीचे आले तेच आपलकडे पाठविले आहे त्याजवरून सर्व वर्तमान ध्यानात येईल. सारांश आपण कोठे आहेत, काये वर्तमान हे तपसीलवार लेहून पाठवावे म्हणून ला ता सविस्तर कलले. त्यास आम्ही मडलेश्वरानजीक दोहो कोसावर नर्मदा उतरावयास आलो. नर्मदा दक्षणीतिरास फौजमुधा उतरोन आलो. थोडी बहुत फौज राहिली ती आज संध्याकालपावेतो उतरेल. राजश्री तुकोजी होलकर यास निरोप देऊन आशाद सा त्रयोदशीस कूच करून बऱ्हाणपूरच्या सुमारे तापी उतरावयास यावे असे मानस आहे. महमद इसफ गाडदी आलजपुराहून दोन तीन हजारानिसी नर्मदा उतरावयास बडव्याच्या घाटास येत होता, तो आमचे फौजेची बातमी कलल्यावर हाड्याच्या घाटे उतरावयास गेले असी बातमी आहे. त्याजवर हाड्याच्या घाटापावेतो फौज काही पाठवावी असा मनसबा आहे. तोफखाना पुढे बऱ्हाणपुरास खाना केला. दोन दिवस जाले. तुम्ही व रास्ते सोनगड

प्रांती राहून सुरतेची बंदी राखावी असे असतां आगदीच सोडून आलीकडे आल्या
हे कसे केले ? सुरत अठाविसीचा बंदोबस्त कसा राखिला हे ठाम नव्हते नाही.
आमचा मनसुबा फिरोन फौजेनसी सोनगड प्रांती छावणी करावी असा होता. हा
मजकूर राजश्री मलबाचे बोलण्यात आले होते तथापि (अपूर्ण).

¶ On being asked by Naro Anandrao as regards his whereabouts, Haripant Phadke informs him of his arrival at Mandaleshwar after having crossed the Nerbada. He asks the addressee for a contingent being sent against Muhammad Isaf. He also inquires as to what arrangements were made by the addressee for the defence of Surat.

No. 243]

[12-7-1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना केसकर स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल सा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ १३
जमादिलोवल मुकाम नर्मदा दक्षणतीर जाणौन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशप.
तुम्ही छ ३ जमादिलोवलचे पत्र का दहीवले नजीक पिपलनेर येथील मुकामीहून
पाठविले ते छ ११ मिनहून पावले. बुलगे व पागा राजश्री मलबा बापू व राजश्री
सदासिवपंत करमरकर मालेगावासमीप आहेत. त्यास आम्ही आलीकडे आणविले
आहे. राजश्री गोविंदराव सदासिव पागा व सिलेदार हजार बारासे स्वार
पुरंदराहून खर्चास घेऊन आले आहेत ते उदईक आम्हापासी येतील. आपले पत्र
येताच बुलगे व खर्चाचा ऐवज रवाना करितो म्हणौन व मोसले नवाब याजकडील
वगैरे कितेक वर्तमान लािा ते सविस्तर कळले. इकडील वर्तमान तरी आम्ही
फौजसुधा दक्षणतिरासु नर्मदेच्या आलो, वन्हाणपूरच्या सुमारे येत आसो.
राजश्री कृष्णराव बलवंत यासमागमे पाच हजार फौज देऊ(न) हाड्याचे सुमारे
महमद इसफ गाडदी आलजपुराहून धारेस जावयाकरिता आले आहेत म्हणौन
त्याजवर रवाना केले आहेत. गाठ पडल्यास पारपत्य होईल. आपण व राजश्री
नाना रास्ते यांणी सुरतेचा बंदोबस्त करून राहवि असे असता अगदीच उठोन
पिपलनेराकडे आलां हे कसे केले ? तिकडे तुम्ही असतां तर फार चांगली गोष्ट
होती. चहूकडील बातनी येती. नाना, तिकडून आला हे ठीक नाही. खजिना
आला तो मलबाकडे पाठविला असेल. मलबा बापूनी बराणपुरचे सुमारे यावे म्हणौन
लिहिले आहे. येतील. आपण सुरतेकडील बंदोबस्त करावा. आम्ही मलबा

बराणपुरी येकत्र जाल्यावर छावणीचा ठराव होईल तो आपणास लिहून पाठऊ. तिकडील वर्तमान आपणाकडे येत असेल ते लिहून पाठवावे. बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶*Haripant Phadke to Naro Anandrao reporting his arrival on the southern bank of the Nerbada. He further writes that he himself is proceeding to Burhanpur having deputed Appa Mehendale against Muhammad Isaf. He expresses surprise as to why the addressee proceeded to Pimpalner instead of guarding Surat.*

No. 244]

[13-7-1775

श्री

पुा राजश्री नारोपंत नाना केशकर. स्वासीचे सेवेसी

विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ १४ जमादिलोवळ जाणौन स्वकीय कुशल लिहीत असिले पाहिजे. राजश्री फतेसिंगराव गायकवाड यासी व राजश्री खंडेराव गायकवाड या उभयेतासी बोलोन दोघाची गोडी करून दिली. फतेसिंगराव याणी बडोद्यात राहून बंदोबस्त करावा. खंडेराव याणी नडियादेत राहून आमदाबाद येथील कितेक कामकाज असेल त्याचे साहित्य हरयेकविसी करावे, याप्रो बोलोन आण शपत क्रिया होऊन निरोप दिलहा. सुरत प्रांते फतेसिंगराव याजकडील माहाल आहेत. त्याजपैकी दोन लक्षाचे माहाल सिलेदारास. त्याणी लाऊन द्यावे. बाकी माहाल राहातील तेथील बंदोबस्त सरकारातून करावा, आणि ऐवज त्याजकडे पाठवावा. याप्रो करार आहे. त्यास तुम्ही सुरत प्रांती राहोन मारनिले याजकडील माहालचा बंदोबस्त करावा म्हणजे तिकडील कितेक राजकारणेहि समजण्यात येतील. फतेसिंगराव बडोद्यास गेल्यावर श्रीमंत राजश्री दादासाहेब फौजमुधा जाऊन नजीक उतरोन मोर्चे लावणार असे कळल्यावर फतेसिंगराव याणी सलुकाचा पेगाम लाविला आहे म्हणौन वर्तमान आहे. त्यास बहुतकरून ते सलुकाचा मजकूर करणार नाही. तुम्ही सुरत प्रांती असल्याने तिकडील मजकूरहि कसकसे होतात हे कळतील आणि बंदी केली आहे त्याचा बंदोबस्त राहील. याप्रा प्रकार आहे. हा तुम्हास कळावा म्हणौन लिा असे. बहुत काये लिहिणे लोभ कीजे हे विनंती.

¶*Haripant informs Naropant Keshkar of an agreement having been effected between Fatesing and Khanderao Gaikwad.*

+ पत्र हरिपंत तात्यांचे.

श्री

सेवेसी बहिरो रघुनाथ सां नमस्कार विनंती. ता छ १४ जमादिलोवल गुरुवासर दोन प्रहर येथास्थित आसे विशेष. आपली आज्ञा वेऊन निवालो ते आज दोनप्रहरा येथे ठंगोडेयास दोन प्रहरां आले. सायंकाळीं चांदवडबारी-खाली मुकामास जातो. उदईक चांदवडबारी चढोन कोकमठाणावर गंगा उतरावयास जाऊ. मदनेश्वरचे नांदुरावर गंगा उतरोन झोळीचंदनचे घाटे जावे तर मार्ग ठीक नाही. यास्तव निंबदेव्हारेयाचे घाटे जाऊ. दोन मजला अधिक पडतील. दौलताबादचा किला नवावास दिलहा. त्याचे लोक वर चढले म्हणोन वर्तमान आहे. नवाबाचे बुनमे औरंगाबादेस आले. मागाहून सडेहि औरंगाबाजेस छावणीस येणार. म्हणोन येथे वर्तमान औरंगाबाजेकडील भला माणूस आला त्याणे सांगितले. कलावे. गुजराथेस वर्तमान कलत नाही म्हणोन आपण कोंडाईबारी व घोडेघाटचा बंदोबस्त कागदपत्र कासीद धरावयाचा करोन मल्हार बाबूराव कारकून ठेविले आहेत. त्यास गुजराथेतील माणूस त्या दोही घाटे येत नाही. वरसेयास घाटाखाली येऊन वरसेयाचे घाटे वर चढोन पिंपळनेर गावातोन किंवा पिंपळनेर डावे टाकून कासीद, जासूद ब्राम्हण वगैरे ताहाराबादेस येतात. आमदाबाद, भडोज, बडोदे चौहोकडील व सुरत देखील माणसे त्या मार्गे येतात, त्यास पिंपळनेर आथवा ताहाराबादेस चौकी व कारकून ठेऊन कासीद व कागद धरावे, म्हणजे तिकडील श्रीमंताकडील वगैरे वर्तमान वरचेवर कलत जाईल. आद्याप बडोदे श्रीमंतानी घेतले नव्हते. फतेसिंग बडोद्यात आहेत. राजकारण लागले आहे. महीपार श्रीमंताकडील कोणी आद्याप गेले नाही म्हणोन महीपारचे ब्राम्हण सुतेंवरून आले, कालच विरमगावी भेटले, त्याणी जबानी वर्तमान सांगितले. कलावे. सदरहू कागदपत्र कासिदाचा बंदोबस्त जाला म्हणजे आपणास वर्तमान वरचेवर कलेल. नवापुरास चिमणराव हजार माणसानिसी मंगळवारी गेला आहे कलावे. जाणे ते पकी बातमी आणऊन जावे. श्रुत व्हावे हे विनंती. राजश्री बालाजीपंत फडणिसास सा नमस्कार विनती. लीा परसोन सदैव पत्री तोषवावे हे विनंती.

¶Bahiro Raghunath writes about the dangers that people had to face when coming down from Gujarat and therefore suggests another safer path. He further informs that none from Raghoba's side has so far been able to cross the Mahi.

श्री

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. तुम्ही छ ६ मोहरम छ ८ मोहरमची पत्रे पाठविली ती पावोन लिहिले वर्तमान सविस्तर कलले. श्रीमंतानी शहरांत राहून माणूस जमा केले. पाईचे माणूस व तोफ शहराबाहेर निघाल्या आहेत. आम्ही सुरतेची नाकेबंदी केली आहे. आणखी फौज दाहा हजार पाठवावी म्हणजे सर्व बंदोबस्त होईल. भडोचची बंदी झाली पाहिजे म्हणून ला. त्यास तुमचे लिहिल्यावरून चांगोजी कदम याची खानगी तुम्हाकडे केली. मागाहून दुसरी फौज पाठवावी तों काल शनवारी खंबईतहून पत्रे आली की श्रीमंत गलबतात वसून शुक्रवारी खंबईतस दाखल जाले. पंनास साठ गलबत सरंजाम भरून आली. त्यावरून खंबईतचा बंदोबस्त जाला पाहिजे. याजकरितां आम्ही फौजसुधा ह्या सुमारे जातो. राजश्री वामनराव भावनगराहून फिरले. आम्हाकडे येणार. त्यास लेहून पो आहे की तुम्ही खंबईतचे सुमारे राहावे. चांगोजी कदम यास लिहिले आहे जे तुम्ही बडोद्याचे सुमारे राहाणे. गायकवाडाकडील मजकूर तर उभयतांचे कारभारी आले. त्याची निशा पकेपणे केली. त्याणी भेटीस यावे असा निश्चय जाला. येऊन भेटावे असे आहे. मग ईश्वरी सता. श्रीमंत खंबईतीस आले तेव्हा आम्हांस तिकडे जाणे प्राप्त. तुम्ही सुरत भडोचची बंदी चांगली करावी. वर्तमान वरचेवर लिहीत जावे. सुरतेहून छपा घालावयास तीन हजार माणूस व तीन च्यार तोफा निघाल्या होत्या, परंतु आम्ही सावध होतो, माघारे गेले म्हणून ला ते कललें. तुम्ही रात्रदिवस बहुत सावधपणें राहात जाणे. श्रीमंतांचे कागदपत्र त्या प्रांती जातील येतील याची चौकसी जितकी होईल तितकी करित जावी. तुम्ही सावध आहा, फार ल्याहविसं नाही. देसचे वगैरे वर्तमान अधिक आगळें आढलेल ते लिहीत जावे. रा छ १६ मोहरम बहुत काय लिहिणे लोभ कीजे हे विनंती.

¶ Haripant Phadke informs Naro Anandrao that he has detached Changoji Kadam to his assistance and that he himself is following Raghoba to Cambay. He reports favourably about the negotiations with the Gaikwads and asks the addressee not to slacken in his vigilance.

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना केसकर स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल सा नमस्कार विनती उपरी. येथील कुशल ता छ २३ जमादिलोवल मुकाम नजीक आशेर जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही छ १३ जमादिलोवलचे को दहीवेल पा मजकूर येथील मुकामीहून पत्र पाठविलें तें पावले. पाच सात पत्रे लेहून जासूदजोब्या आपणाकडे पाठविल्या परंतु पावोन उतरे आली नाहीत. नर्मदा उतरोन कोणत्या सुमारे येणार? छावणी कोणत्या ठिकाणी होणार? राजश्री मलबा बापू बुलगे वेऊन गंगापार गेले होते. त्यास पुरंदराहून पत्रे आल्यावर फिरोन माघारे साखरीवर येऊन मुकाम केला आहे. आपले पत्र येईल त्याप्रा करितील. राजश्री गोविंदराव सदासिव ऐवज वेऊन पुरंदराहून आले ते आम्हापासी आहेत. राजश्री मलबा व गोविंदराव ऐवज वेऊन आपणाकडे खाना करितो. पत्राची मार्गप्रतीक्षा करित आहो. सुरत शहरात आठरा लक्ष्याची पटी जाली आहे. निकडीने वसूल होत आहे. सरंजाम करावयास लागले आहेत. श्रीमंत बडोद्यास जाऊन मोर्चे लाविले आहेत. फतेसिंगराव याजकडून भानगडहि लागली आहे. बहुतेक करून गुता उरकला असेल. तेथून आमदावादेस जाणार व दुसरा मनसबा सुरत प्राती यावे, सोनगडी जमाव होत आहे. आपण सोनगडाकडे छावणीस (जा)वे ऐसे पुरंदराहून ला आले आहे. आपण येत * * आम्हास येथेच मुकाम करावयास सांगितले आहे. आपली मार्गप्रतीक्षा करित आहो म्हणोन ला ते कलले. ऐसियास आम्ही येका दोहो रोजानी बऱ्हाणपुरास येतो. तेथे आल्यावर लेहून पाठऊ. राजश्री मलबा बापू व खजिना बऱ्हाणपुरच्या सुमारे पाठऊन द्यावा. छावणीस तुम्हाजवळ यावे, तुमचे विचारे होईल तेथे महिना दोन महिने राहावे आसे आहे. मलबा बापू वा बुनगे होते ते देशास गेले ही गोष्ट वाईट जाली. असो कसेहि करून तुम्हाजवळ येतो, मग करणे तसे करूं. तुम्ही गुजराथची बातमी राखोन वरचेवर आम्हास व पुरंदरास लिहीत जावी. मा इमुफ भोसल्यापासून रुसकत होऊन धारेस जात होता. सरकार माहालास उपद्रव करू नये आसा करार, त्यास माहालास उपद्रव फार केला, पैका घेतला. हांब्याकडे आहे असे वर्तमान आम्ही नर्मदा उतरत असतां कलले. त्याजवर नर्मदा उतरून राजश्री आपा व वामनराव आठ हजार फौज राा केली आहे.

गांठ पडल्यास पारपत्य करतील. नदी उतरला तर माघारे येतील. आम्ही बराणपुरास येतो. तेहि मागाहून येतील मग तापी उतरू. आम्ही व मलबा बापू बा फौज आली ती सुस्त प्राती राहतेस म्हणजे मोठे काम होते. बापूचे फौजेस पोटास नाही म्हणून आले. तुम्ही मागाहून आला येणेकरून तिकडील (अपूर्ण).

¶Haripant Phadke informs Naropant Nana that he would soon proceed to Burhanpur as desired by the writer and that Appa Mehendale and Wamanrao Patwardhan have both been sent against Muhammad Usaf who, while on his way to Dhar, ravaged the country. He further asks the addressee to send Malba and the treasures from Poona to Burhanpur.

No. 248]

[24-7-1775

श्री

राजाश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल सा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ २९ जमादिलोवल मुकाम नजीक आशेर जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही को दहिवले येथील मुकामीहून छ १९ व छ १६ जमादिलोवलची पत्रे पाठविली ती छ २३ मिनहूस पावली. राजश्री मलबा बापू यास सोनगडच्या सुमारे राहावयास सांगितले आहे. ते तुम्ही मिळून सोनगड घेऊन बंदोवस्त करणे म्हणोन लािा त्यास खर्चाची वोट भारी, याजकरितां मलबाची फौज देशी गेली. मागून थोडी बहुत राहिली ती घेऊन राजश्री मलबाहि घेऊन गंगापार गेले होते. त्यास पुरंदराहून पत्रे आली की माघारे जाणे. त्याजवरून राजश्री सदासिवपंत व मलबा माघारे आले ते साखरीवर आहेत. बऱ्हाणपूरच्या सुमारे येणे म्हणोन आपली पत्रेहि आली. त्याजवरून तिकडे खजिना घेऊन येत आहेत. पुरंदराहून आज्ञा आम्हास आली आहे कीं नवापूर येथील बंदोवस्त करून सोनगडावर दबाव घालणे. तोपर्यंत राजश्री हरीपंतहि येतील. तिकडे छावणीस येतील. हली आपणहि लािा त्याजवरून चाकरीस वेउजूर असो. जे येतील तितक्यास घेऊन नवापूरचा बंदोवस्त करून देऊन सोनगडाकडे स्वारी येक दुसरी करितो. तोपर्यंत आपण लौकरच यावं. अशांत निकड केल्यास सोनगड हस्तगत होईल. शत्रूचा थारा मोडेल; लौकर न येणे जाले तरी दाहा हजार फौज व तोफखाना रवाना करावा. पुढें सोनगड येणे काठिण पडेल.

जमाव होईल. सोनगडचे पारपत्य जाले म्हणजे सयाजी गायकवाड सहजच येतील. आपली मार्गप्रतीक्षा नवापुरी करितों म्हणोन कितेक तपसिले वर्तमान ठािा ते कलले. ऐसियास सुरत अठाविसी येथील बंदी आजपावेतो राखिली असतां तिकंडील अगदीच शह सोडून आला हे गोष्ट, आजपावेतों जाली ते निर्फळ. आम्ही तिकडे येतों ऐसी पत्रे वारंवार जात असतां शह सोडून अलीकडे आला त्याजमुळें तिकडे रान मोकळे जाले. असो जे जाले तें जाले. आतां तुम्ही नवापुराकडे जाऊन तिकडील बंदीवस्त करून सोनगडाकडे दवाव देणे. आम्ही लवकरच येतो. परंतु राजश्री वामनराव व राजश्री आपा फौज देऊन महंमद इसफ याजवर रवाना केले आहेत त्यास आठ च्यार दिवस लागतील. ते आले म्हणजे तिकडे छावणीस येतों. राजश्री मलबा वापू व सदासिवपंत यास बऱ्हाणपूरच्या सुमारे बलाविले आहेत. येतील. तुम्ही तिकडे असतां आम्ही काळजी करावीसे नाहीं. वर्तमान बरचेवर लिहीत जावें. आम्ही लौकरच येतों. बहुत काय लिहिणें. गुजराथची बातनी पकी राखोन लिहीत जावें. बहुत काय लिहिणें, लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶ Hari Ballal to Naropant Keskar reprimanding him for leaving his station and asking him to go and capture Navapur, which was easy to be attacked as Dadasaheb had retired.

[No. 249]

[26-7-1775]

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री

नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पोो हरि बलाल साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ २७ जमादिलावल मुकाम आशेर जाणौन स्वकीये कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही छ १८ मिनहूचे पत्र पाठविले ते पावले. सुरतेची बंदी करून राहिलो होतो. त्यास सोबती राहिनात, कूच करून जाऊ लागले, व आम्हाबराबर फौज आहे त्यास खर्चास नाहीं. पुरंदराहून सत्रा हजार रोंा मात्र पाठविले. लोकाचा पोटाचा गवगवा मोठा याजमुले तेथोन निघोन मुकाम मजकुरास आलो. मागे सोनगड-करानी नवापूर बगैरे ठाणी घेतली, कमाविसदारांचे बोभाट येतात याजकरिता वाटाखाली गेल्याखेरीज आव राहात नाहीं. सोबती वाटाखाली येत नाहीं यास्तव राजश्री जनार्दन रायाजी ठेऊन घेतले. त्याचे सात रोजमरे चढले. त्याचे बेतालीस हजार रोंा जाले ते तीन महिनियाने दरमाहा चवदा हजार रोंा जावे,

याखेरीज पुढे सरकारचे फौजेबराबर पुढे रोजमरा देत जावा, ऐसा करार करून ठेऊन घेतले आणि तूर्त वीस हजार हो दिले तेव्हा समजाविसी जाली. थक दोन दिवसी घाटाखाली जाऊन ठाणी सोनगडकरानी घेतली आहेत ती व्यावयाचे मनसब्यात आहो. आपले येणे जाल्यास उत्तम. नाही तर सात हजार फौज व पाच तोफा पाठऊन व्याव्या म्हणजे सोनगडचाहि समाचार घेऊ म्हणौन विस्तार लिहिले ते कललं. ऐसियास तुम्हास दोनतीन पत्रे गेलीच आहेत की नवापुरास जाऊन ठाणे हस्तगत करून तेथे मुकाम करावा आणि पुढे जसजसी सोय जाण्याची पडत जाईल तस तसे जाऊन तिकडील बंदोबस्त करावा आणि तिकडील वर्तमान बरचेवर लिहीत जावे. राजश्री आपा व राजश्री वामनराव बाबा महमद इसफ याजवर खाना केले आहेत ते आले म्हणजे आम्ही तिकडे सोनगडच्या सुमारे छावणी करावयास येतो. तुम्ही तिकडील शह सोडून रान मोकळे न पाडणे. नवापूरचे ठाणे घेऊन बंदोबस्त केला म्हणजे सहजा-तच पुढे शह पडत जाईल. तो आम्ही मागाहून येत आहो. आलो म्हणजे सोनगडासहि पायेबंद यावयास येईल. नवाब छावणी करावयास औरंगाबादेस छ १९ जमादिलोवली दाखल होणार. छ ९ मिनहूचे पत्र जिवाजीपत याचे आले. मोगलाकडील व भोसल्याकडील राजकारण ठीक आहे. श्रीमंताकडील बातनी चांगली राखोन आम्हाकडे व पुरंदरास लिहीत जावे. बहुत काय लिहीणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶ Haripant Phadke notes the contents of a letter from Naropant Nana about his movements and some monetary difficulties and advises him to plan an attack on Nawapur which only—he says—would check the movements of Dadasaheb. He further says that he himself would check the march to Songad.

No. 250]

[28-7-1775]

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पां गणेश हरि साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी येथील कुशल ता छ २९ जमादिलोवळ मुकाम पुरंदर जाणोन स्वकीये कुशल लिहीत असिले पाहिजे विशेष. आपली आज्ञा घेऊन पुण्यास आलो. श्रीमत राजश्री नानाचे दर्शन घेतले आपल्याकडील सविस्तर सांगावे तो पुरंदरास आले. समागमेच येणार होतो परंतु कामामुळे राहाणे जाले. पर्वाच्या दिवसी पुरंदरास आलो. श्रीमत

राजश्री वापूचेहि दर्शन जाहलें. आपल्याकडील सविस्तर वर्तमान निवेदन करितो. आपण म्हणतील की, तुम्ही आम्हासी करार केला असता दिवसगतीवर कसे वातले. त्यास आम्ही पुण्यात आलो त्याचे दुसरें दिवसी राजश्री चिमाआपाची भेट घेतली. आपले पत्र त्याजला दिले. वर्तमान सांगितले. त्याणी जावसाल केला त्याजवरून सावकासीवर थरिलें. त्याणी आपल्यास लिहिलेच असेल. स्वामीचे बोलणे असे होते की तुम्हास आम्ही वर्तमान डाकेबरावर लिहीत जाऊ. आपल्यापासून स्वार जाहालियास येक मास जाहला, परंतु विस्मरणच जाहाले. असोत. भरवसा होता. याउपर तरी लिहिले पाहिजे. आम्ही आपल्यास पत्रे मार्गाहून चार पाठविली ती पावलीच असतील. इकडील वर्तमान नवल विशेष ल्याहावेसे नाही. बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती. राा बहिरोपंत मेहदले यास पत्र लिा आहे. पावते करावे हे विनंती.

राजश्री बालाजीपंत दादा स्वामीचे सेवेसी सां नमस्कार विनंती उपरी लिा परिसोन लोभ करावा. आपली फार पत्रे आम्हास आली. दादा, आपणास स्मरण आमचे फार राहिले. बोलल्याप्रोच केले. असोत. अतःपर तरी पत्र पाठऊन परामर्ष करावा. बहुत काय लिहिणे लोभ कीजे हे विनंती.

¶Ganesh Hari goes to Purandhar and communicates the message from Naro Anandrao to Bapu and Nana. He also explains that it was his visit to Chimaji Appa that caused delay in his way.

No. 251]

[31-7-1775

पौ छ ६ जमादिलाखर

श्री

श्रीमंत माहाराज राजश्री तात्या

स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक माधवराव बहिरव साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल तागायत छ २ जमादिलाखर पावेतां माहाराजाचे कृपेकडून येथ्यास्थित आसोन विशेष. इकडील वर्तमान तर श्रीमंत दादासाहेब याजकडून मातुश्रीस व राजश्री तुकोजीबाबांस पत्रें आलीं, त्यांतील आर्थ काहीं कलला नाही. श्रीमंत बडोद्यावरच आलीकडे साता कोसावर आहेत. त्याजकडे याणी आपलाहि काल छ १ रोजी बकील पाठविला. राजश्री फत्तेसिंग गाईकवाड याचें व गोविंदराव गाईकवाड या उभयतांचे सख्यत्व करून दिलें म्हणोन बोलवा आहे. निमे मुलकांत उभयताणी आसावें. बाकी सरकार हिसा निमे राहिला, त्याचेहि कामकाज

गोविंदरायाकडेच सांगितलें म्हणतात. पंचवीस लक्ष रुपये फतेसिंगवावापासी घेतले हेहि वर्तमान आहे. तिकडील बंदोवस्त करून धारस पुत्रमुख पाहावयास येणार. महमद इसफ धारस आलियानंतर सौभाग्यवती मातुश्री आणंदीबाई हेही दैकारास ? याचमार्गे जाणार. परस्तुत त्याजकडून कुक्षी धर्मपुरीच्या बंदोवस्ताकरितां राजश्री लक्ष्मणपंत पागा सरंजाम घेऊन मांडव्यास आलेत. तेथून धर्मपुरीस पागा पाठविल्या आहेत. आपली पत्रं येथें राजश्री तुकोजीबावास व बाईस आलीं. त्याचीं उतरें राजश्री यादोपंतीं घेऊन सेवेसीं पाठविलीं आहेत. त्यावरून स्तुत होईल. याणी तमाम आपल्या लोकांस निरोप दिल्या. वेदिल होऊन देशास गेले. सिंदेहि उजणीस आहेत. त्याजकडेहि दादासहेबाचा वकील आला आहे. याजकडेहि आला परंतु शोध लागत नाही. सुज्ञाप्रति विशेष काय लिहिणें हे विज्ञति.

[[Madhavrao Bahirav writes to Haripant Tatya news from the court of Indore and informs him of the intended journey of Raghunathrao to Dhar to meet his newly born son.

No. 252]

[July 1775]

श्री

पुा राजश्री नारोपंत नाना स्वामीस

विनंती उपरी. दाव कमी पडला. मळवा वापू नदी उतरले ते दिवसी आमचे बोलणेंहि जाले होते की तुम्ही पलीकडे जाणे. इंग्रज चालोन आले तर अधिक उणे लागतील परंतु तुम्हाजवळ येऊ. परंतु पैका नाही म्हणून न राहिले. तुम्ही ते मिलोन कर्जवाम करून येक महिना दम धरतेस तर मोठीच गोष्ट होती, परंतु होणार त्यास इलाज नाही. असो. तुम्हीं आम्ही येक जाल्यावर फिरोन आव बाळ, चिंता नाही. मोगल छावणीस शहरास गेला. भोसले नागपुरास गेले-होते. तुम्हांकडे लिहिले येत असेल. बाबूराव हरि भोसल्याकडे गेला आहे हा संशय आहे. त्याचा परिहार भोसल्यानी लिहिला कीं मजकडे आला तो हाती कसा द्यावा? याचे आवरुस खता नाही, याचे चालवावे, असे येका मातवराचे विद्यमाने जाले तर पाठऊन देतो असे लिहिले होते. आम्हास जिवाजीपंतानीं लिहिले होते. आम्ही पुरंदरास लिहिले की कसेहि करून बाबुराव हरीस आपल्या-जवळ न्यावा. मग कसे करितील पाहावे. तुम्ही आहा तेथेच राहून तिकडील

वातमी लिहीत जावी. असा प्रकार आहे. यांत सोनगडचा बंदोबस्त होता तर फार उपयोग पडता. आम्हासमागमे फौज आहे. यास रोजमरा नाही. पैका समयास येऊन पोहचला नाही. कर्जवाम काही मेलऊन थोडे थोडे खर्चास देतो. खजिना येऊन पोहचला म्हणजे उस्तवारी होईल. बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

[Haripant Phadke to Naropant Nana saying that a tactical advantage would have been gained had the addressee remained round about Surat. He informs him that Baburao Hari has taken refuge with the Bhonsle of Nagpur.]

No. 253]

[July 1775]

श्री

सेवेसी बहिरो खुनाथ सां नमस्कार विनती विशेष. आज्ञापत्र पावले. जंबूसरचे ठाणे राजश्री चांगोजी कदम याणी इंग्रजाचे लोक कापून काढोन घेतले. ओझोदचे ठाणे आपधाकेच टाकोन इंग्रजाचे लोक पळाले. गजरे याचे ठाणेहि येका दोहो रोजा घेतील. म्हणून वर्तमान लािा, ते कळोन फार संतोष जाहाला. उरपाडचे ठाणें आद्याप हस्तगत होत नाही म्हणून आपण चितामध्ये बहुत खिन, पुंरंदरास व राजश्री तात्याकडे काय ल्याहावे म्हणून कित्येक प्रकारे पर्याये लािा. त्यास प्रेतन मेहनतीविसी स्वाम कमी करितात की काय? वरकड आपले मर्जीप्रो ईश्वर कृपा करोन येशहि आपणास लौकरच येईल. इंग्रज मांडवीहून आद्याप येत नाही म्हणोन लािा. त्यास इंग्रज मांडवीकर सिध आहे. परंतु विना तोफाचे येण्याचे निश्चयासिवाय त्यास आणोन तोफाचे आनकूल न जाहले तर माघारे त्यास जा म्हणावे. आला आणि माघारा गेला तरी आपल्यास पैका येकमाहा उगाच कार्यावेगल द्यावा लागेल आणि तोफासिवाय त्याणें च्यालीस पंनास माणसानिसी काय करणे तो विचार कलतच आहे. या आर्थे आगोधर त्यास बोलाविला नाही. तोफा येण्याचा निश्चय होताच वरचेवर इंग्रज जलद येईल. गुंता नाही. सिध आसण्याविसी त्यास सूचना केलेली आहे. तोफा सोनगडास पत्र रा आणानी लािा परंतु त्यांचे यत्तयारीत नाहीत. व्याहारेयास अहेत त्या लाहान. विलिमोरेयास तोफा उपयोगी अहेत त्या गलबतावर याजकडील लोकानी चढविल्या अहेत. तेथे राजश्री गोविंदपंत आणाची मुजरत माणसे पाा अहेत. परंतु गलबताचा सरदार घासीखान आहे तो तोफा देईलसा निश्चय नाही म्हणून आणा म्हणत होते. काय उतर विलिमोहोरेयाचे येईल ते सेवेसी लेहून पाठऊ.

गोविंदरायाकडेच सांगितलें म्हणतात. पंचवीस लक्ष रुपये फतेसिंगवावापासीं वेतले हेहि वर्तमान आहे. तिकडील बंदोवस्त करून धारेस पुत्रमुख पाहावयास येणार. महमद इसफ धारेस आलियानंतर सौभाग्यवती मातुश्री आणंदीवाई हेही दैकारास ? याचमार्गे जाणार. परस्तुत त्याजकडून कुक्षी धर्मपुरीच्या बंदोवस्ताकरितां राजश्री लक्ष्मणपंत पागा सरंजाम घेऊन मांडव्यास आलेत. तेथून धर्मपुरीस पागा पाठविल्या आहेत. आपली पत्रे येथें राजश्री तुकोजीबावास व वाईस आलीं. त्याचीं उतरे राजश्री यादोपंतीं घेऊन सेवेसीं पाठविलीं आहेत. त्यावरून सुत होईल. याणी तमाम आपल्या लोकांस निरोप दिल्या. वेदिल होऊन देशास गेलें. सिंदेहि उजणीस आहेत. त्याजकडेहि दादासाहेबाचा वकील आला आहे. याजकडेहि आला परंतु शोध लागत नाही. सुज्ञाप्रति विशेष काय लिहिणें हे विज्ञाति.

¶Madhavrao Bahirav writes to Haripant Tatya news from the court of Indore and informs him of the intended journey of Raghunathrao to Dhar to meet his newly born son.

No. 252]

[July 1775]

श्री

पुा राजश्री नारोपंत नाना स्वामीस

विनंती उपरी. दाव कमी पडला. मलवा वापू नदी उतरले ते दिवसी आमचे बोलणेंहि जाले हीतें की तुम्ही पलीकडे जाणे. इंग्रज चालोन आले तर नदीस उतार नाही. याजकरितां आम्ही लांब उतरावयास जाऊ. चार दिवस अधिक उणे लागतील परंतु तुम्हाजवळ येऊ. परंतु पैका नाही म्हणून न राहिले. तुम्ही ते मिलोन कर्जवाम करून येक महिना दम धरतेस तर मोठीच गोष्ट होती, परंतु होणार त्यास इलाज नाही. असो. तुम्ही आम्ही येक जाल्यावर फिरोन आव बालू, चिंता नाही. मोगल छावणीस शहरास गेला. भोसले नागपुरास गेले. याजकडील राजकारण ठीक आहे. चिंता न करणे म्हणून पुरंदराहून पत्र आले होते. तुम्हांकडे लिहिले येत असेल. बाबूराव हरि भोसल्याकडे गेला आहे हा संशय आहे. त्याचा परिहार भोसल्यानी लिहिला कीं मजकडे आला तो हाती कसा द्यावा? याचे आवरूस खता नाही, याचे चालवावे, असे येका मातवराचे विद्यमाने जाले तर पाठऊन देतो असे लिहिले होते. आम्ही पुरंदरास लिहिले की कसेहि करून बाबूराव हरीस आपल्याजवळ न्यावा. मग कसे करतील पाहावे. तुम्ही आहा तेथेच राहून तिकडील

वातमी लिहीत जावी. असा प्रकार आहे. यांत सोनगडचा बंदोबस्त होता तर फार उपयोग पडता. आम्हासमागमे फौज आहे. यास रोजमरा नाही. पैका समयास येऊन पोहचला नाही. कर्जवाम काही मेलऊन थोडे थोडे खर्चास देतो. खजिना येऊन पोहचला म्हणजे उस्तवारी होईल. बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

[Haripant Phadke to Naropant Nana saying that a tactical advantage would have been gained had the addressee remained round about Surat. He informs him that Baburao Hari has taken refuge with the Bhonsle of Nagpur.]

No. 253]

[July 1775]

श्री

संवेंसी बहिरो खुनाथ सां नमस्कार विनती विशेष. आज्ञापत्र पावले. जंबूसरचे ठाणे राजश्री चांगोजी कदम याणी इंग्रजाचे लोक कापून काढोन घेतले. आंशोदचे ठाणे आपधाकेच टाकोन इंग्रजाचे लोक पळाले. गजरे याचे ठाणेहि येका दोहो रोजा घेतील. म्हणोन वर्तमान लािा, ते कळोन फार संतोष जाहाला. उरपाडचे ठाणे आद्याप हस्तगत होत नाही म्हणोन आपण चितामध्ये बहुत खिन, पुंरंदरास व राजश्री तात्याकडे काय त्याहावे म्हणोन कित्येक प्रकारे पर्याये लािा. त्यास प्रेतन मेहनतीविसी स्वाम कमी करितात की काय? वरकड आपले मर्जीप्रो ईश्वर कृपा करोन येशहि आपणास लौकरच येईल. इंग्रज मांडवीहून आद्याप येत नाही म्हणोन लािा. त्यास इंग्रज मांडवीकर सिध आहे. परंतु विना तोफाचे येण्याचे निश्चयासिवाय त्यास आणोन तोफाचे आनकूल न जाहले तर माघारे त्यास जा म्हणावे. आला आणि माघारा गेला तरी आपल्यास पैका येकमाहा उगाच कार्यावेगळ द्यावा लागेल आणि तोफासिवाय त्याणे च्यालीस पंनास माणसानिसी काय करणे तो विचार कलतच आहे. या आर्थे आगोधर त्यास बोलाविला नाही. तोफा येण्याचा निश्चय होताच वरचेवर इंग्रज जलद येईल. गुंता नाही. सिध आसण्याविसी त्यास सूचना केलेली आहे. तोफा सोनगडास पत्र राआणानी लािा परंतु त्यांचे यस्तयारीत नाहीत. व्याहारेयास आहेत त्या लाहान. विलिमोरेयास तोफा उपयोगी आहेत त्या गलबतावर याजकडील लोकानी चढविल्या आहेत. तेथे राजश्री गोविंदपंत आणाची मुजरत माणसे पा आहेत. परंतु गलबताचा सरदार घासीखान आहे तो तोफा देईलसा निश्चय नाही म्हणोन आणा म्हणत होते. काय उतर विलिमोहरेयाचे येईल ते सेवेसी लेहून पाठऊ.

आणि तोफा ब्रिळीमोरेयाच्या येतात यैसे जाले तर इंग्रजास वरचेवर जलद आज्ञेप्रो
आणवितो. तोफा जरूर आल्या पाहिजेत. येविसीची सेवकासहि निकड आहे.
तर्तुदीस आंतर करीत नाही. परंतु परस्वाधीन कारभार त्यास उपाय काय?
आपण लिला की तोफा येत नसल्यास ईश्वरावर हवाला टाकीन उरपाडावर गोडे
सामानानसीच हला लगट करू. यैशास आपण सर्वज्ञ आहेत, परंतु तोफा
आथवा दुसरी कांही फौज आल्यासिवाय आपले सामान आहे इतक्यानिशी लगट
करू. कार्य जाले तर बरे नाही तर ठीक नाही पुर्तेंपणे करावे. आपणास
ल्याहावेसे नाही, परंतु लगट हला करावयास सामान आपले जवळ थोडके आहे.
उतावली करू नये. पारचालेस जंबुरे आहेत. गाडे देखील सिध परंतु लाहान
आहेत. कलावे हे विनती.

¶ *Bahiro Raghunath expresses his delight at the news of some places being captured from the English and further says that unless he secures good guns he should not call the English from Mandvi. The writer does not approve of the plan of the addressee to attack Urapad without siege guns.*

No. 254]

[July 1775

श्री

राजश्री
सेवेसी

नाना स्वामीचे

सेवक बहिरो रघुनाथ सां नमस्कार विज्ञापना. आज्ञापत्र पावले. तोफा
आणावयासी आपणाकडील व रा गोविंदपंत आणाकडील कारकून व्याहारेयास
गेले आहेत. मांडवीसहि पत्रे इंग्रजास आणावयासी लेहून पाा आहेत. आज्ञेप्रो
तर्तूद केली आहे. राजश्री गोपाळराव रास्ते पथकमुधा तिकडेन आपणाजवळ
येत आहेत म्हणून लिला फार उत्तम. उरपाडेकडे रात्री स्वारी जाली होती, त्याचे
वर्तमान कळले नाही. श्रीमंतास खंवाइताहून माघारे आणावयासी होड्या इंग्रजा-
कडील च्यालीस पनास गेल्या म्हणून वर्तमान आहे. कलावे श्रुत व्हावे
हे विज्ञापना.

¶ *Bahiro Raghunath says he has arranged to bring guns as desired by Naropant Keskar. He also informs him that some boats have been despatched by the English to bring Raghunathrao from Cambay.*

श्री

पुरवणीपत्र.

विज्ञापना विशेष. श्रीमत राजश्री दादासाहेब वडोदियासी आले. राजश्री गोविंदराव गायकवाड व खंडेरावबाबा गो गो यांच्या भेटी जाल्या. त्यास पिछावरी आपली फौज आली, याजकरिता श्रीमंत व गायकवाड मंडलीसुधा महीपार जाऊन मुकाम करून राहिले आहेत. महीकाठा कोतारे भारी. आणि अवघड ठिकाण पाहून वाटा रोखोन बसले आहेत. आपणाकडील फौज अलीकड सावली परगण्याचे सदेने मुकाम करून राहिली आहे. राजश्री फतेसिंगराव गो वडोदियाचा शह उठतांच बाहेर निघोन तात्याकड जाऊन सामील जाहाले आहेत. फौजेची जमयेत इकडील भारीच आहे. पुढे याचा त्याचा रंग कसाकसा होईल तो पाहावा. श्रीमंताकडील दोघे कारकून जवाहीर विकावयासी बंदर सुरत येथे आले आहेत. जवाहीर अद्यापि विकले नाही. कारकून सुरतेसच आहेत. कुमके-विशीं इंग्रजास श्रीमंताकडून संदर्भ आला आहे. त्यास त्याणे उतर केले कीं, तूर्त मजला साष्टी मुंबईस शह मातबर बसला आहे व सुरतेची बंदी करणार व भडोजेस शह देणार, याजकरिता मजला कुमक करावयाची सोई वनत (ना)ही, म्हणून जावसाल कारकुनासी करीत आहे. कारकून अद्यापि शहरात बसले आहेत. मदराज बंगाला येथोन लोक आणविले आहेत. ते आल्यानंतर कुमक द्यावयाची सोई पडेल. थैसे भाशण त्याजकडील होत आहे. पत्राची उतरे सत्वर द्यावयासी आज्ञा केली पाहिजे, कारण की बंदीचा हंगाम जातो. माल तमाम शहरात विकावयासी नित्यानित्य जात आहे. कालावे यास्तव लौकर पत्राची उतरे पाा आज्ञा करावी. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶Bahiro Raghunath reports that the forces of Dadasaheb and of Govindrao Gaikwad have combined and encamped beyond the Mahi and that Fatesing has joined Haripant who is pursuing Dadasaheb. The English could not promise any help to Dadasaheb as their attention was directed towards Salsette and Surat.

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री

नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पोष्य हरि बलाल सा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ ३ जमादिलाखर मुकाम बन्हानपूर जाणोन स्वकीये कुशल लिहीत जावे विशेष.

+ पत्र बहिरो रघुनाथ याचे. १ कोतारं=काठावरील खाचखळो.

आपण छ २५ जमादिलाखलचे पत्र पा ते पावले. आम्ही व रास्ते याणीं सुरत प्रांती बंदोबस्तास राहावे त्यास आम्हाजवळ सरंजाम किती आहे हे आपणास ठाऊक आहे. आपण त्या प्रांतीहून आला. श्रीमंत तिकडे सनिध, सुरतेतहि जमाव होऊ लागल. पाऊस भारी याचे वर्तमान मलबानी पाहिले. ते भेटानंतर सागतील यास्तव येथे आलो. पुरंदराहून येवज खर्चास न ये. माहाल सरंजामी तेव्हा येवज काढून आणावा ? याजकरिता घाटमाथा येऊन राहिलो. आपण सोनगड प्रांती छावणीस आल्यास भेट होईल. आम्हास पत्र आल्यास आम्ही बराणपुरास येऊ. ताववेकर याजकडील लोक करार करून ठेविले होते. त्यास करारापेक्षा अधिक मागां लागले सा निरोप दिलहा. जनार्दन-पंतास वेऊन गेले. पाच हजार सां मात्र खर्चास दिले होते. राजश्री फत्तेसिंगराव गायकवाड श्रीमंतास भेटले म्हणून बडोद्याहून माणसे आली ती सागत होती म्हणून लिहिले ते सविस्तर कळले. आपण तिकडे आहेत त्यास पायगुडे व बालाजी खंडेराव व बलवंतराव धोडदेव मिलोन राऊत किती आहेत व रास्त्यांची फौज किती आहे ती लिहून पाठवावी. हुजरातचे पथकाची गणती व्यावी. गणतीखेरीज रोजमरा देऊ नये. वरकड पुरवणी पत्रावरून कलेल. बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶*Haripant Phadke learns why Naro Anandrao left the vicinity of Surat despite orders and encamped near Navapur.*

No. 257]

[16-8-1775]

श्री

राजश्रिया विशाजित राजमान्य

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरी वळाल सा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ १८ जमादिलाखर मुा नजीक बन्हाणपूर जाणून स्वकीये कुशल लिहीत असिले पाहिजे विशेष. तुम्ही छ १२ जमादिलाखरची पत्रे पाठविली ती छ १७ मिनहूस पावली. जयराम नाईक रघुनाथ हरी याजकडील व दुसरे कारकून व मनाजीपंत वगैरे

डबईस श्रीमंतास सापडले त्याजवळून गुन्हेगारी वेऊन सोडिले ते आले. त्यांतील जयराम नाईक यास समक्ष आणून पुसिले, त्याणी बातमी वर्तमान सांगितले.

फतेसिंग . गायकवाड इगरेजाचे विद्यमाने भेटोन पंचवीस लक्ष रुपये श्रीमंतास चहू वाईद्यानी यावेसे कवूल केले आणि वडोद्यास गेले. गोविंदराव गायकवाड याचे जावसालात मानाजी फाकडा व सदासिव रामचंद्र व आबाजी माहादेव, सखाराम हरी हांते, ते रुष्ट आहेत. गोविंदराव कूच करून छाणीचे तलावरी गेले. महीपार जाणार आमदात्ताद . सुरत आठाविसी मिरज याच्या सनदा देत होत त्या त्याणी घेतल्या नाही. म्हणौन लिया ते कलले.

आमदाबाद व्यावयास आमीन साहेब कवूल होऊन पाचसे स्वार व पाचसे गारदी देऊन खाना जाला. मागाहून अमृतराव यासमागमे फौज देऊन खाना करणार. आपाजी गणेश सरजाम पोस्त करून आठ नव हजार आरव सिदी वगैरे ठेऊन खबरदार आहेत. कादार माहालातील आणून आपले जवळ ठेऊन लढाईची उमेद चागली आहे म्हणून लिया ते कलले. आपाजीपंतास येथून पत्रे पाठवीत असतो. घडेल ते खरे.

श्रीमंतानी डभईत ठाणे घातले. भागोजी बलकवडे मिलोन बालाजीपंत कैद करून पंचवीस हजार खंडणी केली. डभईत जमिंदार वगैरेसुधा चहू लक्षाची पटी करून ऐवज इगरेज

मानाजी फाकडे हिशेब करून मागतात. ऐवज घावयास नाही. म्हणौन सिवाजी विठल व त्रिंबकराव सिवदेव याच्या सरजामाच्या सनदा करून देत होते तो घेत नाही, निरोप मागतो व गोविंदरायाकरि(ता) कारभारी नाउमेद होऊन उठोन येणार म्हणौन लिहिले ते कलले.

धारेस श्रीमंत सो मातुश्री आनंदी-वाई आहेत. त्याणी खंडेराव पवार याची सिबंदी तेथील बाहेर काढून आपला बंदोबस्त केला यामुले खंडेराव श्रमी आहेत. सरकारात संधान करितील म्हणून लिहिले ते कलले.

सुरत आठाविसी व गुजराथीतील इगरेजास दाहा लक्षाची जागीर जबूसर हसोट वगैरे पाच माहाल दिव्हे. बाकी महाल रसद वेऊन कामाविसदारास देतात म्हणून लिया ते कलले.

होलकर सिंदे यास सरजा(म) सुधा येण म्हणौन श्रीमंताची पत्रे गेली आहेत म्हणून लिहिले ते कलले. त्यास आम्ही आपले बुधनी सरदारांचे मनोधारण करितां. त्यास ईश्वर बुधी देईल तसे करतील.

फतेसिंग पुरतेपणे श्रीमंतास मिलोन गोविंदराव तूट खाऊन गेले ते सधान सरकारात करितील. येविसी आपाजी गणेश यास पत्र यावे म्हणून लिया ते कलले. आपाजीपंतास लिहिले आहे.

व श्रीमंत दीड दीड लक्ष वेऊन वाकी फौजेस रोजमरा दिल्ला म्हणौन लिया ते कळले.

सोनगड फतेसिंग याजकडे याव-याविसी गोविंदराव सोडचिठी न देता गेले. याजकडील भिवराव कडू व शकजी किलेदार जमाव करून लढाई करितील. तूर्त बखेडा आहे. दोही-कडील सूत्रे येतील म्हणौन लिया ते कळले. आम्ही खंडेराव यास व आपा-जापंतास गोविंदरायाविसी लिहितां. तेथे वडेल ते खरे.

कर्नाल किटण इंगरेज मुवईस जाऊन मनसबा ठराऊन कार्तिक मासापासून मसलत करणार. डवई पासष्ट हजार रसदे वेऊन भागोजी बलकवडे यास सांगितली म्हणौन लिया ते कळले.

वैरागी गुजराथ प्रांती वातमीस पाठविले आहेत म्हणून लिहिले ते कळले.

पुढेहि नवल विशेष वरचेवर लिहीत जावं. बहुत काय लिहीणे लोभ आसो दीजे हे विनंती.

“The movements and plans of Dadasaheb, his agreements and negotiations with the Gaikwads and the English are communicated by Naro Anand to Haripant who in this letter gives his own views and instructions on them.”

No. 258]

[16-8-1775

श्री

पुा राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी .

विनंती उपरी. ताा ल १८ जमादिलाखर जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत जावं विशेष. राजश्री फतेसिंगराव गायकवाड इंग्रजाचे विद्यमाने श्रीमतास भेटोन आपले मुलकाचा वगैरे बदोवस्त केला. राा खंडेराव गायकवाड याजकडील कुसाजी सिदेहि श्रीमतास भेटले. राजकारण करून पुढे खंडेरावहि भेटतील. गोविंदरायांनी खंडेराव याजकडे काही सूत्रहि सलुकाचे लाविले आहे म्हणौन कितेक तपसिले लिया ते कळले. पंशियास राजश्री फतेसिंगराव श्रीमंतास भेटले, परंतु नाईलाज साा बच्याव त्याणीं केला. त्याजकडील पत्रे आली होती त्यास पधरा दिवस जाले. सर्व लक्ष त्याचे श्रीमत राजश्री रावसाहेब याच्याच मसलतीवर आहे. खंडेरावहि सरकार लक्ष्यात आहेत. कुसाजी सिदेहि भेटले तरी चिंता नाही. समये पाहोन बच्याव करून येतील, परंतु आढासी बोलिले आहेत

त्यात आतर होणार नाही, याप्रा खातरजमेचे बोलणेहि जाले आहे. तत्रापि न केले. काळ येक प्रकारचा आहे. त्यास कोणाची बुध्द कसी कोण्या समई होईल हा तो भरवसा नाही. बहुत करून दुसरा विचार त्या उभयताच्याणे सरकारकामाविशी होणार नाही. असो जे वर्तमान तुझास आढळले ते लीा उत्तम केले. याप्रा पुढेहि लिहीत जावे व गोविंदराव सूत्र करितील परंतु परिणामास जाणे कठीण. फतेसिंगानी लिहिले होते त्यावरून तुझास लिहिले आहे. आपले मतलबासाठी माणूस लिहीतच आहे. परिणाम लागेल तो खरा. आपण खबरदार असल्यावर सर्वहि आपलेच आहेत. बहुत काय लिहीणे लोभ असा दीजे हे विनंती.

[Haripant Phadke writes to Naro Anandrao that though Fatesing avowed allegiance to Raghoba his heart was with the cause of the Barbhais He however expresses doubts about his sincerity.]

No. 259]

[16-8-1775]

श्री

पुरवणी राजश्री नारोपंत स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी तुम्ही पत्र पा ते प्रविष्ट जाहाले.

सोनगडाकडील व गोपालराव व जनार्दन अनंत व लक्ष्मणपंत फडर्नास पिपलनेरकर आपली पत्रे घेऊन आले आहेत. आम्ही वाटाखाली गेलो म्हणजे समागमे येतील. त्यास तिकडील मजकूर येक प्रकार दृष्टीस येतो. आपण आज्ञा करितील तैसी खानगी त्या प्रांती करावयास येईल म्हणून लिहिले ते कळले. तूर्त तुम्हीं वाटावर तेव्हा खानगीचा प्रकार कळला आहे. आम्ही तिकडे येऊ तेव्हा काय करणे ते करू. तूर्त तुम्हाजबलच असतील.

आम्हास हिदुस्थानात पाच वर्षे छावणी जाहाली. पुढे आम्हास निरोप ममता येऊन देतील. भेटी होये

नवापूरचे ठाणे व्यावयास सिवंदी च्यारसे प्यादे व आरबा करार करून ठेविले. लौकरच नवापुरास जातो. आणि आणखी काही गाडदी व दोन तोफा आपणाकडून येते म्हणजे दिकत ठाणी व्यावयास न पडती म्हणून लिहिले ते कळले. त्यास तुम्ही मनसबा करितां तोच उपयोगाचा, परंतु इसफामुले आम्ही इकडे गुंतलो. दोन तोफा तिकडे गेल्या आहेत. आपणाकडे दोन तोफा पाठवाव्या तर फौज समागमे पाहिजे. फक्त तोफा दोन पाठवा म्हणाल तर पाठवितों. लिहून पाठवावे.

पुरंधराहून पत्रे आली की गणती घेऊन रोजमरा देणे. त्याजवरून

तांपर्यंत दम धरितो म्हणौन लिहिले ते कलले. त्यास हे मला ठाऊक नाही असे नाही. परंतु मसलत पडली यास इलाज काय? आपणासारखे कृतकमें मसलतींत असले म्हणजे आम्हांस काहीं अवघड नाही.

येथील फौजेस अर्जबाब येकर रोजमरा दिलहा ते जमादिलोवळचे दोन रोजमरे देणे त्यात वजा करणे म्हणौन श्रीमंताची आज्ञा जाली आहे. त्यास फौजेस नालबंदीपैकी काही पावले नाही यास्त(व) तो रोजमरा नालबंदीत पावेल म्हणून लिहिले ते कलले. रोजमरा आधिक पावला तो नालबंदीत धरावा.

रा छ १८ जमादिलाखर बहुत काये लिहिणे लोभ कीजे हे विनंती.

¶*Hari Ballal gives to Naro Anandrao instructions on the points referred to by the addressee, e.g. the muster and the remuneration of the army.*

No. 260]

[18-8-1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ २० जमादिलाखर मुा नजीक बन्हाणपूर जाणून स्वकीये कुशल लिहीत गेले पाहिजे विशेष. महमद इसक याचे पारपत्यास राजश्री आपा व वामनराववावास फौजसुधा रवाना केले होते. तो झाडीत होता. त्यास सरकारचे फौजेने त्याजवर येक दोन वेळ चालोन अडचणीत असता त्याकडील पंचवीस तीस ठार व काही जखमी होऊन तीसच्यालीस घोडी व गुरे बल च्याली(स) पंनास आणिली. त्या दहशतीने पळून गोडवणच्यां सुमारे गेला. पाठीमागें सरकारची फौज गेली आहे. ते येई तावत्काल येथे मुकाम आहेत. आपण नवापूरचे उद्योगास पुढे जाणार हेतिस ते पुढे

गेला न गेला, श्रीमंत कांठे आहेत, त्याजकडील सरदार मुछदी व इंग्रेज याची पेरवी प्रेरणा कसकसी आहे हे सविस्तर बातमी पकी लेहून पाठवावी. बहुत काय लिहीणे कृपा लोभ कीजे हे विनंती.

¶*Hari Ballal informs that Muhammad Issaf was hard pressed by Appa Balwant and Wamanrao Patwardhan and fled in the Gond forest for his life.*

No. 261]

[26-8-1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री

नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पोष्य हरि बलाल साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ २८ जमादिलाखर मुकाम नजीक बऱ्हाणपूर जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. आलीकडे तुह्याकडून पत्र येऊन वर्तमान कलत नाही तरी सविस्तर सुरतेकडील व श्रीमंताकडील लेहून पाठवावे. इकडील वर्तमान तरी राजश्री आपा व वामनराव बाबा फौज घेऊन महमद इसफ याजवर गेले होते. त्यास त्याची याची गाठ पडोन थोडीबहुत झटपट जाली. उपरांतिक तो पलोंन झाडीत गेला. पाठीमागे फौजा गेल्या आहेत. दोनच्यार मजली पाठलाग करितील. फारच झाडी, उपाये नाही, तरी माघारे येणे म्हणौन पत्रे गेली आहेत तेहि लौकरच येतील. गणेशचतुर्थीपावेतो येथे मुकाम होतील. उपरांतिक कूच करून तापा उतरोन सोनगडच्या सुमारे यावे असा मनसबा आहे. तुह्मी तिकडील वर्तमान वरचेवर लेहून पाठवावे. गणतीविसी लिहिले होते, जालीच असेल, ल्याहावे. तिकडील वर्तमान वरचेवर लिहीत जावे. बहुत काय लिहीणे लोभ असो दिजे हे विनंती.

राजश्री बालाजीपंत स्वामीस साा नमस्कार विनंती उपरी लीा परीसोन लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶*Hari Ballal communicates to Naropant Nana the news of a skirmish between Muhammad Issaf and a contingent under Appa and Wamanrao, after which Issaf disappeared in the forest.*

No. 262]

[28-8-1775

श्रीमार्तंड

राजश्रिया विराजित राजमान्य

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

सेवक नारो लक्ष्मण व लक्ष्मण गोंविंद साा नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ १ रजव मुा रनाले जाणून स्वकीये कुशल लेखन करीत असावे

विशेष. अहमद व नूर नारोगी वेपारी हे सुरतेहून हरजिनस आणितात. सालावादचे वेपारी आहेत. साप्रत नवापूरचे दम्यामुळे वसवास खाऊन अमदनी वंद आहे. त्यास हे कुले सालावाद रनाले नदुरवार येथे माल आणितात. त्यास आपले ठाणे नवापुरी वसले आहे. मार्गाची सुभेता जालियाने हे अमदनी अणीत जातील. त्यास येवपई आपला कौल वेपारीयासी देऊन येक वेळ याचा माल सुरक्षित नवापुरीहून नदुरवारेस पावता करून दिधल्याने यासी पत राहून दरमाह अमदनी आणीत जातील. येणेकरून आपणासहि नवापूरची अमदनी आहे याजकरिता ल्याअन्वये वेपारीयाचे नांव कौल आपला लिहून द्यावा व मार्गात सुरक्षित येत येस येक वेळ वंदोवस्त जाल्याने मार्ग चालेल. आमदनी होईल. येदा सुरतचे वंदीमुळे आजपावेता मार्ग वंदच राहिला. हाली आपल्या कौलांन अमदनी येत आसल्यास करावी यास्तव ल्या आहे. तरी ल्याअन्वये वंदोवस्त करोन अमदानी ये ते केले पाहिजे. बहुत कांये लिहिणे. श्रीमंत राजश्री तात्याचा मुकाम बराणपुरानजीकच आहे. तिा राजश्री यादवराव रघुनाथहि लस्करात गेले. गुजरात प्रांतीचे वर्तमान नवल विशेष लिहीत जावे. आपण नवापूरचे ठाणे घेऊन पुढे व्याप्यापावेतो काही फौज गेली म्हणौन येकिले. उत्तम आहे. राजश्री शंकराजी खंडेराव यांचे सुटकेविसीचा विचार काय केला तो लिहावा. बहुत कांय लिहीणे लोभ करावा हे विनंती.

¶Naro Lakshman and Lakshman Govind request Naropant Nana to allow free passage and a guard to Nandurbar to two Boharis, Ahmad and Noor Narogi, and their merchandise.

No. 263]

[July 1775

श्री

पुा राजश्री नारोपंत नाना स्वामीस

विनंती उपरी. फौज फार, पोंटास नाही म्हणून मलबा वापू आदीकरून मडली आलीकडे आली, बरे केले. तुम्ही अगदीच सोडून आलीकडे आला हे कांही समजत नाहीं. पुरंदराहून आज्ञा जाली म्हणौन आला किंवा कसे हे ल्याहावे. मलबा मालेगावाजवळ राहातील म्हणौन ल्या. त्यास आमची पत्रे वरचेवर जातच आहेत. मग राहातील किंवा देशास जातील कलत नाही. आपण तरी पुढे येऊ नये. सुरतेचे वंदीची तर्तूद असल्यास मग चिंता नाही. कसा विचार केला तो ल्याहावा. आम्ही बराणपुरास येतो. छावणी कोणे स्थली करावी असे पुरंदरास लिहिले आहे. तेथील आज्ञा कसी येते पाहावे. आम्ही इकडे आलो. मलबा

वगैरे फौज तिकडून गेली इतकाच प्रकार. दुसरे कांही कोणाचे नेले गेले नाही. मडलेश्वराजवळ आल्यावर बटव्यास उतराव्यास जावे त्यास पाऊस नाही. रेवेचे पाणी दिवसेंदिवस उतरू लागले तेव्हां येथेच उतरां लाऊन उतरलो. हती पायाब आले. आतां उतरावयाचा गुता राहिला नाही. खजिना आपणाजवळ आला असल्यास वराणपुरास पाठऊन द्यावा. खर्चाची हैराणगत फार आहे. होलकराचे मते छावणी बुराणपुरास करावी म्हणजे चहूकडे दबाव. आमचा पहिला मनसुबा सुरत आठाविसीतील होता. तुमचे मते कसें करावे ते लिहून पाठवावे. नवाबाकडील व भोसल्याकडील वर्तमान विसाजीपंताचे पत्रावरून कलेल. असो आम्ही बुराणपुरास येतो. मोगल छावणी शहरास करणार असे आहे कलले. आपणाकडील वर्तमान बरचेवर लिहीत जावे. तुम्ही सुरत प्रांती असतां म्हणजे तिकडील वर्तमान दिनचर्येचे कलते. अगदी रान सोडून आलेत कीं कसे केले हे समजत नाही. जलद लिहून पाठवावे. राजश्री बापू पानसी तोफखाना घेऊन वराणपुरास गेले. समागमे आन्याबा व चांगोजी कदम आहेत. कलावे. सुरतेची बंदी राखोन तुमची आमची भेट होती तर बरे होते. होलकर सांप्रत काली भजनात निखालसपणें आहेत असें दिसते. सिंदे उजनीस आहेत. त्यांचे लक्ष दुसरीकडे असे भासते. श्रीसतेकडून घडेल ते खरे. या मसलतीस मोगल पुर्तेपणे मेलऊन पुढें करून लडाई घेतली तर परिणाम लागोन सेवटास जाईल. मुघोजी सुरलीत चालतील असें दिसते की काय हाटेबाज आहेत. आम्ही इकडे आलो यामुलें मसलतीस हिसका बसला. असो सर्व येकरूप असल्यास अगाध आहे असे नाही. फीतूतराचा (फितुराचा?) प्रकार तर स्वतःसिधच आहे. बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶*Haripant gives Naro Anandrao a mild rebuke for giving up the blockade of Surat and moving up the Tapti. He further explains to him the indifferent attitude of Sindia and Holkar towards the campaign against Dadasaheb.*

No. 264]

[6-9-1775 ?

पो. ल १६ रजव

श्री

श्रीमंत हरिपंत तात्या स्वामीचे सेवेसी

पो विठल बलाल साा नमस्कार विनंती. येथील कुशल ताा भाद्रपद शुभ १२ माा पेट उबरावती जाणोन स्वानंद लेखन केले पाहिजे विशेष. श्रीमंत

सेनासाहेबीं आम्हास विदा केलें त्यापासोन निघालियानंतर सेवेसी पत्रें पाठविली त्याचे उत्तराची प्रतीक्ष्या करीत असों. जैसे पत्र येईल त्याप्रमाणे वर्तणूक करो. कृपा वृधि(यु)क्त पत्रे येत असावी. बहुत काय ल्याहावे हे विनंती.

¶Vithal Ballal informs from Umraoti Haripant of his departure according to the instructions of Bho rale and solicits orders for further action.

No. 265]

[Sept. 1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल सां नमस्कार विनंती. उपरी, येथील कुशल जाणून स्वकीये लिहीत जावे विशेष. विजयादशमीचे पोशाग रास्ते याचे दोन व आपाजी पायगुडे याचा एक व तुमचा एक, एकूण च्यार पोशाग पाठविले आहेत. त्याचा याद आलाहिदा असे त्याप्रमाणे जिकडील तिकडे प्रविष्ट करून पावल्याचे उतर पाठवावे. + बहुत काये लिहिणें, लोभ असो दीजे, हे विनंती.

¶Haripant sends the Dasara costumes for Naropant Nana, Rastia and Apaji Paygude.

No. 266]

[2-10-1775

(श्री)

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे शेवेसी

४

सेवक अंताजी नागेश साष्टांग नमस्कार विनंती. येथील कुशल ताा आस्विन शुभा ८ मी मुकाम मालपूर जाणौन स्वकीये कुशल लेखन करीत आसिले पाहिजे विशेष. सांप्रत आपणाकडून पत्र येऊन वर्तमान कळत नाही तर सविस्तर ल्याहावें. आम्हाकडील वर्तमान तर पेशजी श्रीमंत राजश्री फतेसिंगराव बाबा यांस श्रीमंत राजश्री हरिपंत तात्यानी उकसीच्या मुकामीहून बडोदेस जावयास निरोप दिलहा. मागाहून च्यार रोजी आमचीहि खानगी केली. आम्ही झांबड्याच्या सुमारे गेली. तों वर्तमान यजमान म्हेळास भेटले. बडोदेनजीक इंगरेजाच्या फौजा आल्या. नाइलाज. न भेटता इलाज नाही. आम्ही

येकायेकी जावे हेहि ठीक नाही. इकडे राजश्री तात्यास लिहिलें तों यजमानाचीहि पत्रे आम्हास व तात्यास आली कीं, आविलवे उपराला जाहाल्यास उतम. आपण दिवस काढितो. आमचेहि पत्री हेच की तुम्ही राजश्री तात्याकड मजल दरमजल जाऊन शैन्य आगमन अविलंबे होये ते करणे. त्यास * * * * * तात्यास पत्रे लिहिली येणे म्हणौन * * * * * त्र आम्हास आली. त्यावरून वटवाणीच्या मार्गे मुकाम मजकुरीं आलो. येथूनहि शैन्यात पत्रे पाठविली. भेटीस लौकर यावें म्हणौन उतरे आली. विजयादसमी जाहालयावर जाऊ. आपण नवापुरीहून फौजसुधा माघारे कूच करून आले म्हणौन कलले. त्यास शाहावरील फौज येकायेकीच कूच करून आली याचे कारण ल्याहावें. श्रीमंत राजश्री तात्याचे पत्री मजकूर कीं, आम्हीच सुरत प्रांताच्या रोके येतो. तेव्हा राजश्री रास्ते व आपण आले याचा मजकूर सविस्तर ल्याहावा. 'राा जनार्दन आनंत आपले श्वार समागमे घेऊन गेले म्हणून कलले. ते कोणीकडे आहेत? त्याचे वर्तमान काये? श्रीमंत व इंगरेज कोणत्या ठिकाणी आहेत? सुरत प्रांती तूर्त बखेडा फार कोण करितो? श्रीमंताकडील सुभा आला त्याचे मिलणीस कोण आहेत? चिमणराव कोठे आहे? ह्या सर्व बातम्या आपणाकडे आहेतच. इकडेहि सविस्तर ल्याहाव्या. आपली आमची भेट व्हावी हा हेत फार आहे. भेटीहि लवकरच होतील. बहुत काय लिहिणे कृपा लोभ करावा हे विनंती.

¶Antaji Nagesh tries to justify the visit of his master—Fatesing Gai-
kwad—to Raghoba and the English. He explains he had to pay the visit being
surrounded by enemies.

No. 267]

[6-10-1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ १० साबान मुकाम जैनाबाद जाणोन स्वकीये कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही पत्र छ १ साबानचे पाठविले ते छ ६ मिनहून प्रविष्ट जाहालें. फौजेचे देणे रोजमरे दुमाही मिलोन पंचावन साठ हजार ऐवज चढला यास्तव नवापुराहून कूच करून आपणाकडे यावयास भादवच्या मुकामास आलो. आपण दसरियास कूच करून इकडे येणार तेव्हा हेलपटा पडेल याजकरितां येथून शंकराजी खंडेराव

सेनासहवीं आम्हास विदा केलें त्यापासोन निघालियानंतर सेवेसी पत्रें पाठविली त्याचे उत्तराची प्रतीक्षया करीत असों. जैसे पत्र येईल त्याप्रमाणे वर्तणूक करो. कृपा वृधि(यु)क्त पत्रे येत असावी. बहुत काय ल्याहावे हे विनंती.

¶*Vithal Ballal informs from Umraoti Haripant of his departure according to the instructions of Bho nse and solicits orders for further action.*

No. 265]

[Sept. 1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल सां नमस्कार विनंती. उपरी, येथील कुशल जाणून स्वकीये लिहीत जावे विशेष. विजयादशमीचे पोशाग रास्ते याचे दोन व आपाजी पायगुडे याचा एक व तुमचा एक, येकूण च्यार पोशाग पाठविले आहेत. त्याच याद आलाहिदा असे त्याप्रमाणे जिकडील तिकडे प्रविष्ट करून पावल्याचे उतर पाठवावे. +बहुत काये लिहिणें, लोभ असो दीजे, हे विनंती.

¶*Haripant sends the Dasara costumes for Naropant Nana, Rastia and Apaji Paygude.*

No. 266]

[2-10-1775

(श्री)

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे शेवेसी

सेवक अंताजी नागेश साष्टांग नमस्कार विनंती. येथील कुशल ताा आस्विन शुभा ८ मी मुकाम मालपूर जाणौन स्वकीये कुशल लेखन करीत आसिले पाहिजे विशेष. सांप्रत आपणाकडून पत्र येऊन वर्तमान कलत नाही तर सविस्तर ल्याहावें. आम्हाकडील वर्तमान तर पेशजी श्रीमंत राजश्री फतेसिंगराव बावा यांस श्रीमंत राजश्री हरिपंत तात्यानी उकसीच्या मुकामीहून बडोदेस जावयास निरोप दिलहा. मागाहून च्यार रोजी आमचीहि खानगी केली. आम्ही झांवड्याच्या सुमारे गेलो. तां वर्तमान यजमान म्ळेछास भेटले. बडोदेनजीक इंगरेजाच्या फौजा आल्या. नाइलाज. न भेटता इलाज नाही. आम्ही

येकायेकी जावे हेहि ठीक नाही. इकडे राजश्री तात्यास लिहिलें तों यजमानाचीहि पत्रे आम्हास व तात्यास आली कीं, आविलवे उपराला जाहाल्यास उत्तम. आपण दिवस काढितो. आमचेहि पत्री हेच की तुम्ही राजश्री तात्याकड मजल दरमजल जाऊन शैन्य आगमन अविलंबे होये ते करणे. त्यास * * * * * तात्यास पत्रे लिहिली येणे म्हणौन * * * * * त्र आम्हास आली. त्यावरून बटवाणीच्या मार्गे मुकाम मजकुरीं आलो. येथूनहि शैन्यात पत्रे पाठविली. भेटीस लौकर यावे म्हणौन उतरे आली. विजयादसमी जाहालयावर जाऊ. आपण नवापुरीहून फौजसुधा माघारे कूच करून आले म्हणौन कळले. त्यास शाहावरील फौज येकायेकीच कूच करून आली याचे कारण ल्याहावे. श्रीमंत राजश्री तात्याचे पत्री मजकूर -कीं, आम्हीच सुरत प्रांताच्या रोके येतो. तेव्हा राजश्री रास्ते व आपण आले याचा मजकूर सविस्तर ल्याहावा. 'रा' जनार्दन आनंत आपले श्वार समागमे घेऊन गेले म्हणून कळले. ते कोणीकडे आहेत? त्याचे वर्तमान काये? श्रीमंत व इंगरेज कोणत्या ठिकाणी आहेत? सुरत प्रांती तूर्त बखेडा फार कोण करितो? श्रीमंताकडील सुभा आला त्याचे मिलणीस कोण आहेत? चिमणराव कोठे आहे? ह्या सर्व बातम्या आपणाकडे आहेतच. इकडेहि सविस्तर ल्याहाव्या. आपली आमची भेट व्हावी हा हेत फार आहे. भेटीहि लवकरच होतील. बहुत काय लिहिणे कृपा लोभ करावा हे विनंती.

¶Antaji Nagesh tries to justify the visit of his master—Fatesing Gai-
kwad—to Raghoba and the English. He explains he had to pay the visit being
surrounded by enemies.

No. 267]

[6-10-1775

श्री

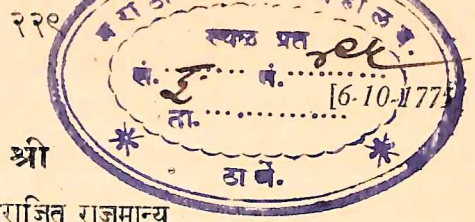
राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री

नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हरि. बलाल सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ १० साबान मुकाम जैनाबाद जाणोन स्वकीये कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही पत्र छ १ साबानचे पाठविले ते छ ६ मिनहून प्रविष्ट जाहलें. फौजेचे देणे रोजमरे दुमाही मिलोन पंचावन साठ हजार ऐवज चढला यास्तव नवापुराहून कूच करून आपणाकडे यावयास भादवच्या मुकामास आलो. आपण दसरियास कूच करून इकडे येणार तेव्हा हेलपटा पडेल याजकरितां येथून शंकराजी खंडेराव

यास (साडऊन आणण्याची) विचारणा! पाहातां. महमद इसफास भूपालकरानी धरिला म्हणोन वर्तमान. चंदराव पवार पाच सातसे स्वारांनसी श्रीमंतानी सुरत प्रांतां रवाना केलें ते आकलेश्वरास आले. जनार्दनपंत मांडवीस आहेत. लक्ष्मणपंत त्रिवकराव गायकवाड याणी धरून नेले, ते कामरजेस आहेत. फौजेच्या देण्यास तूर्त पंचवीस तीस हजार रुपये पाठवावे. आपण कोणत्या सुमारे येतां ते त्या म्हणोन लिहिले ते कळले. ऐशियास आम्ही येथून विजया-दशमीच्या मुहूर्ते कूच करून तिकडेच दरमजल येत असो. तुम्ही इकडे न यावें. शंकराजी खंडेराव याचे सुटकेचा उद्योग करणार तो करावा, तो आम्ही लौकरच येऊ. भेटीहि तिकडे आल्यावर होतील. पैक्याचा मजकूर तरी तेथे आम्हांस पैक्याचा बहुत बोढा आहे. फौजेचे रोजमरे देणें चढले आहेत. पुरंदराहून पैका येणार आहे तो लौकरच येईल. आल्यावरी तुम्हासहि देऊ. मह (मद) इसफाचा मजकूर, त्यास तो पलोन जाऊ लागला तेसमई संस्काराची फौज माघारे आली. त्यास धरून पाठवावयाविसी राजश्री मुधोजी भोसले सेनाधुरंधर यास लेहून पाठविले होतेच. त्याणी आपलेकडील पटा ताजखान रोहिले आडवे पाठऊन त्यास धरून आणून सिवण्यात ठेविला होता. बहुतशी अटक असता येक दिवसी रात्रीस दर्याने पलोन गेला. दुसरे दिवसी ताजखान यास कलताच बारा खासे दर आसामीस दोन तीन राऊत घेऊन बारा जण बारा वाटेने शोधास गेले. त्यातून फतेखान रोहिला याणे च्यालिसा कोसावर दुसरे दिवसी गाठिला. त्याची त्याची लढाई बरीच जाली. फतेखानास त्याच्या तीन च्यार जखमां भारी जाल्या. याच्या इसफावरी तीन जखमा चढल्या. त्या हलक्या, यामुले इसफ नव कोस पलोन गेला. तेथे गोंडानी धरिला. मागाहून फतेखान व ताजखान जाऊन पोहचले. त्याणी त्यास चतुर्भुज करून छपरियाचे ठाण्यात शृंखला घातून ठेविला आहे. सेनाधुरंधर त्यास इकडे रवाना करणार. इकडून हि पाच सातसे राऊत जाऊन आणिली. आम्ही काल जैनावादेहून कूच करून आठ कोस मजल केली. येथून च्यार कोस येदलावाद आहे. पौर्णिमा येदला-वादेस करून दरमजल तुम्हाकडे येतो. भेटीनंतर सविस्तर कलेल. शंकराजी काय लिहिणे लोभ असो हे विनंती.

¶ Hari Ballal writes to Naro Anandrao about the movements of Dadasaheb and Muhammad Issaf. He describes the thrilling chase of Muhammad Issaf by a contingent of Mudhoji Bhonsle sent under Tajkhan. He advises the addressee that he should not move but await his arrival there.

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य

राजश्री बालाजीपंत स्वामीचे सेवेसी

पोा हरि बलाल सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ १० सावान जाणोन स्वकीये कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही पत्र पाठविले ते प्रविष्ट जाहाले. मुख्य इंग्रेज श्रीमंताबरावर आहे. त्यास मुंबईहून बोलावणे आले. त्याजबारा लक्ष्मणपंत नातू मुंबईस रवाना केले आहेत. राजश्री फतेसिंग गायकवाड यासी व इंग्रेजासी सख्य आहे. चंद्राव पवार पांच सातसे स्वारांनसी आकलेश्वरी आले. लक्ष्मणपंत नेले ते कामरजेस आहेत. श्रीमंत व राजश्री गोविंदराव गायकवाड छाणीवर आहेत म्हणोन लिहिले ते कलले. ऐशास आम्ही आज विजयादशमीचे मुहूर्ते तेथून कूच केले. दर मज(ल) त्याच प्रांते येत असो. तिकडे गेल्यावर पवार वगैरे किरकोळीचा पराश्रम होणार नाही. लक्ष्मणपंत नातू गेले ते मुंबईकरासी बोलोन पुढे काये मजकूर करितात, श्रीमंत कोणीकडे जाण्या करण्याचा विचार करितात, बातमी सविस्तर लेहून पाठवावे. जैनाबादेहून शुक्रवारी कूच केले. पौर्णिमा येदलाबादेस करून तुम्हाकडे दर मजल येत असो. ब्रह्म काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶ Haripant to Balaji Pant making enquiries about the English and Dadasaheb and especially about the outcome of negotiations between the English and Lakshmanpant Natu, Dada's envoy who had gone to Bombay.

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री

नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पोा हरि बलाल सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ १४ राजव जाणोन स्वकीये कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही पत्र पाठविले ते प्रविष्ट जाहालें. श्रीमंतानी राजश्री फतेसिंग गायकवाड याजकडे ऐवज करार केला तो मुदतीस न ये म्हणोन इंग्रेजसुधा येऊन बडोद्यास मोर्चे लाविले. फतेसिंगराव बाहेर येऊन दाहा लक्ष सा सोने रुपे काही नखत देऊन बडोद्यास गेले. बाकीच्या

ऐवजास बोला मानाजी नाईक व आरबाचे जमातदार ठेविले. ऐवज देणे प्राप्त. आपले येण्याची मार्गप्रतीक्षा करितात. आपाजी गणेश यांणी श्रीमंताकडे कारकून पाठऊन सात लक्ष सापथर्यंत कबूल जाले, परंतु ठराव जाला नाही. श्रीमंतानी आमदाबादेत बारा चौदा लक्ष पर्यंत पटी करून ऐवज घेतला तो मागतात, तह न पडे म्हणोन कारकून उठोन गेला. आमदाबाद घेऊन गोविंदराव गायेकवाड यास देणार, ते मात्र घेणार नाही म्हणतात. श्रीमंताचे मानस आमदाबाद घेऊन धारेकडे जावे. इग्रजाचे मानस तिकडे न जावे, समुद्रकिनाराने घाटाखालून पुण्यास जावे. लक्ष्मणपंत जनार्दन अनंत याजबरावर आपाजी पायेगुडे देऊन व्याहारीयास पोहचाऊन दिले. तेथे चढी लागोन पुढे ठाणी सोडवीत गेले. तिकडून श्रीमंताकडून विश्वासराव परभू व त्रिंबकराव गायेकवाड सरमुभा होऊन आले. दोन प्रहरा मोह्याच्या ठाण्यात लक्ष्मणपंत व जनार्दन अनंत व आपाजीबावाकडील केसो कृष्ण शंभर सत्रासे स्वार होते याजवर चालून आले. केशो कृष्ण बाहेर पडोन येक दोन वेला चांगली झटपट जाली. सात आठ जखमी जाले. च्यार पांच घोडी पडली. ते भारी हे थोड यामुळे हे निघोन व्याहारीयास आले. आपाजीबावा बलसडेस होते तेहि येऊन येकत्र जाले. लक्ष्मणपंत सोबत सोडून निराले नदी उतरून गेले ते परभारे त्याणी धरून नेले. माडवी व वासदे येथील वरात आम्हाकडे पाठविली होती. ते उगवावयास आपाजीबावा गेले होते. परंतु ते हालाखी दाखऊन कालहरण करितात. पैका उगवत नाही तेव्हा आपाजीबावा निघोन आले. जनार्दनपंत व्याहारीयात राहिले. आम्हाजवळ फौज थोडी भारी सामान असिल्यासिवाये अवख राहाणे कठीण. रोजमरे देणे चढले, गवगवा बहुत. फौज उठोन जावयास सिध जाली. सोनगड व्यावा म्हणोन लिहिली येतात, कुमक व खर्चास येत नाही. तेव्हा सोनगड व्यावाची उमेद राहून नवापूर वगैरे ठाणी कसी राहातील? लौकर या प्रांती येणे जालिया स्तित राहिल. नाही तर उपाये नाही म्हणोन लिहिले ते सविस्तर कळले. ऐशास आम्ही तुम्हाजवळ मागेच यावे परंतु राजश्री आपाचे येण्यामुळे दिसगत लागली. प्रस्तुत आपा आले. लस्करांत त्यांचे दुखणे फार जाले आहे. याउपरी येथे कांही काम नाही. लौकरच येत असो. तिकडील वर्तमान लिहीत जावे. लक्ष्मणपंत धरून नेला तो कोणीकडे घेऊन गेले ते शोध करून ल्याहावे. बहुत काय लिहीणे लाभ असो दीजे हे विनंती.

¶Haripant Phadke learns from Naro Anandrao's letter that Fatesing capitulated after putting a feeble defence and that Raghoba proposes to march upon Ahmedabad.

पो ३ रमजान
सुा सीत

श्री

श्रीमंत राजश्री पंत प्रधान

स्वामीचे सेवेसी

विनंति. सेवक नारो बलाल भुसकुटे कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. तागायत छ १४ माहे शावान पावेतो सेवकाचे व सरकार हांडे येथील वर्तमान येथास्थित असे विशेष. सेवकास राजश्री हरिपंत तात्या याही महमद इसफ गारदी याचे पारपत्यासी पाठविले. सरदार तिघेजन सात आठ हजार फौज घेऊन गेले. परंतु गारदी मोठा मर्द माणूस आहे. हा या फौजेने बुडणहार नाही ही धशत सरदारास आणि काही माया येत असे. परंतु सेवकाच्याने जेथवर सरदारास समजावयाचें तें समजाऊन गाठ घातली. खावदाचे प्रतापें गारदी पलोत सडा गेला, तो सिवणी सोपारें मंडेल्या अलीकडे तेथे धरला गेला. पायांत बेडीहि पडल्या. मोठा मर्द होता. तो खावदाचे प्रतापें लये पावला. फौजा घेऊन मागती लस्करांत आलो. हांडे सरकारचे गांव खराब केले. गुरें वगैरे आणिलीं, सेतें चारिलीं तें सविस्तर वर्तमान राजश्री हरिपंत तात्यास निवेदन केलें. त्याण्ही आज्ञा केली कीं गारदी याणें नगदी येवज घेतला आहे तो आम्हीं फडशा करितो. मग सेवकानें कबूल केलें. मग जें त्याचे विचारास आलें तैसा फडशा केला. तो सेवकानी मान्य केला, परंतु रयतेवरी रुपये साधावे यैसें सांगितलें. यैसियासी प्रांत मजकूर पाऊस कमी, त्यांत दीड महिना तो पडलाच नाही. त्यामुलें ज्वारी बंडी (?) व दुसरी पायेमाली जाली, जेथवरी साधतील तेथवरी साधून घेतां. शेवेसीं आलियावरी सर्व निवेदन करीन. त्याचा निर्वाह करणहार खावंद समर्थ आहेत. राजश्री हरिपंत तात्या यांहीं पायेमालीची चवकसी करून येवज रयेतीस मजरा द्याल तो येवज वाजवी सरकारांतून मजरा देऊं यैसें बोलले, तेहि सेवकानी मान्य केले. जमिदारीचे चौकसीस राजश्री सर्वोत्तम शंकर सर सुभेदार याजकडोन राजश्री त्रिंबक गोविंद कारकून माहालीं आले. त्यासी गारदी याचे कामकाज करून आलियावरी त्याजला जमिदारीची जैसी त्याणी तमाम प्रगणियाची चवकसी केली त्याप्रमाणें सेवकानें करून दिलही. सरमंडल सुद्धां कागदपत्र घेऊन सेवेसीं आले आहेत. ते निवेदन करितील. जुज जमीदारास खर्च किमपि मजुरा दिलहा नाही. आकार करून आणिला आहे. जमिदार नेमाड प्रांतींचे आहेत. यासी कांही खर्च न दिलहा तरी सेवकाची विपत्य पाडितील, पळून जातील, तरी याचा निर्वाह करणहार खावंद समर्थ आहेत. मी त्याहावेसे नाही. जमाबंदी

पैकीं खर्च सन आर्वा व सन खमस दोन्ही साला पाथेमाली सूट दिल्ली. ते सर्व जैसा कागद चवकसी करून घेतला तो दिल्ली याप्रमाणें परगणें वरड व परगणें कान्हापूर व परगणे भामगंड व परगणे मुथी सुधां दिल्ली. हाडे सरकारचा इजारा आहे परंतु आमीन याही चवकसी जमाखर्च याची पाहिली त्याप्रमाणें कागद दिले आहेत. हे सर्व निवेदन करितील त्यावरून सर्व ध्यानास येईल. हांडे सरकारची पाथेमाली फौजेची जाली तोहि आकार जाहाला तो कागद यासी दिल्ली. याप्रमाणें साल मजकुरीं रयेतीस वाजबी पाथेमाली मजरा रयेतीस देऊन रयेत राखितों. खावंदाचे प्रतापे हांडे सरकार बुडालेच होते, परंतु प्रतापें राहिल. गारदी याचे पारपत्य भगवंतानी उत्तम केले. सरकारहि खावदाचे प्रतापें राहिले. परंतु हांडे सरकारास गारदी याचे दगियामुलें यैवज सावकारापासून घेतला आहे आणि रयेतीवरी तसदी बहुत जाली आहे, यास्तव सेवकास तेथे जाऊन सर्वांची खातरजमा करून यैवज घेतला आहे तो बावा आणि रयेतीची खातरजमा करावी. सालहि आफतीचें आहे. सालमजकुरी पाउसाची कमती बहुत, याजमुलें जमाबंदी करून यैवज व्यावयाचे बंदोबस्तास दोन तीन महिने लागतील. यास्तव विनंति सेवेसी लिहिली आहे. सरकारची आज्ञा येईल कीं जमाबंदी करून रयेतीचा बंदोबस्त करून यावे, तर येथील कामकाज करून येईन. येनदा सेवकानें चाकरी येथें राजश्री हरिपंत तात्या याजवल येथाशक्ति जाली ते केली. सरकारचीं कामें केलीं तीं सविस्तर राजश्री हरिपंत तात्या सेवेसी लिहिली. मी सेवक पदरींचा चरणरज आहे. माझी निष्ठा स्वामीचे चरणापासीं आहे. जमींदार यांचाहि यैवज वसूल घेतला पाहिजे. येथें राहिल्यानें मामलतीचा बंदोबस्त होईल. मग स्वामीची जैसी आज्ञा सादर होईल त्याप्रमाणें यावयाची आज्ञा जाहली तरी माघमासी येईन. येथें राहिल्यानें सरकारकाम येथास्थित होईल. मग जैसी आज्ञा येईल तैसी वर्तणूक करीन. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Naro Ballal Bhuskute writes to the Peshwa how he helped the Peshwa's troops to overcome Muhammad Isaf. He asks for a remission of a part of the revenue from the district as much of it was laid waste by the soldiery.

No. 271]

श्री

[10-10-1775

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी.

पो हरि बलाल सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता १४
साबान मुकाम नजीक येदलाबाद जाणोन स्वकीये कुशल लिहीत जावे विशेष.

तुम्ही पत्र पाठविले ते प्रविष्ट जाहाले. कुकरमुढेकर शंकराजी खंडेराव सुटोन आले म्हणोन लिहिले ते कलले. ऐशास त्याची निष्ठा श्रीमंताच्या चरणासीं होतीच त्या पुणेकडून ते सुटोन आले. फार उत्तम गोष्ट जाली. आम्ही जैना-वादेहून कूच करून येथे आलो. पुढे सोनगड सुमारे लौकरच येत असो. तुमचीहि भेटी लौकरच होईल. तिकडील वर्तमान ल्याहावे. बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

राजश्री बालाजीपंत स्वामीस साा नमस्कार लोभ कीजे हे विनंती.

||Hari Ballal learns with pleasure the news communicated to him by Naro Anandrao of the release of Shankraji Khanderao. He says that he has just arrived near Edlabad and will soon proceed to Songad.

No. 272]

[11-10-1775

पौ छ ३९ सावान शुा खमस

श्री

श्रीमंत राजश्री पंतप्रधान

स्वामीचे सेवेसी

विनंती. सेवक येसाजी सिवदेव कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. ताा छ १९ सावानपावेतो स्वामीचे कृपावलोकनेकरून सेवकाचे व प्रांत मजकूरचे वर्तमान यथास्थित असे विशेष. छ २६ रजवचे आज्ञापत्र सादर जाले ते छ ८ सावानी पावले. तेथे आज्ञा की, राा माधवराव बेलोसे याचे तुमचे न बने, यावरून तुम्ही लोक नाके आहेत तेथे चौक्यास ठेऊन बंदोबस्त केला व अर्नालियाचे बंदरावर च्यारपाचसे माणूस नेहमी ठेऊन मोर्चेबंदी करून गोलागोली करीतां त्यास याप्रो करावयाचे नव्हते. शत्रू संनिध असता आपणातच कलह वाढऊन ठिकाणास मोर्चेबंदी करून माहीतगारी करून द्यावी हे उत्तम न केले. हुजूर त्याहावयाचे होते. बंदोबस्त करून दिलहा असता. याउपरी चौक्यास व मोर्चेबंदीस लोक ठेविले असतील ते उठऊन नेणे. किले अर्नाला येथील लोकाच्या नेम-णूक ब्रा रोजमुन्याचा ऐवज * * त्याप्रो देत जाणे व राा माधवराव बेलोसे यास कलह न वाढवा येविसी हुजूरून पत्र लिहिले आहे. तरी राा गंगाधर बळाल यास अर्नालियास येक गलबत देऊन समागमे पत्र पावते करणे. ऐसी कितेक प्रकारे सेवकास शब्द लाऊन आज्ञा आली. ऐशास येविसीचे कचे हरद्व पूर्वी लिहिले आहे. त्यावरून सेवकाकडे कलह वाढवावयाचे कारण अथवा शब्द कोण तो हे सर्व समजण्यात आलेच असेल. रयतीचा बच्याव व्हावा याअर्थे

लोक ठेऊन बंदोबस्त केला. त्यावरून त्याणी लोक पाठऊन निःकारण कलह केला. उपरांत निलय गोले लोकावर मारावे, गोल्यानी काही जखमी व ठार जाले, इकडून गोलगोली तिलमात्र न करिता लोक नाना प्रकार समजावितात. आसो. राजश्री गंगाधरपंत निवेदन करिता निष्ठापूर्वक वर्तणुकीचा प्रकार विदित होईल. आज्ञेप्रो मारनिलेस येक गलबत व बरावर माणसे देऊन जंजिरा खाना केले व चौक्यास व नाकेबंदीस लोक ठेविले होते ते उठविले. रोजमुन्याचा वेगैरा आकार सेवकाकडे आल्यावर इकडून ऐवज अथवा गला घाव * * *

* किमपिहि नाही हे विनंती. पेशजी * * * होती. राजश्री माधवराव बेलोसे याकडून जंजिन्याहून आकार येईल, त्यास सालाबादचे अन्वये ऐवज व गला आज्ञेप्रो वेगमी करून देत जाईन. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

हे विज्ञापना.

¶ Yesaji Shivdeo writes to the Peshwa why it was that a discord had arisen between him and Madhavrao Belose at Arnala.

No. 273]

[16-10-1785

पो छ २६ जिल्हेज

आश्विन सीत समानीन

गारपीर

श्रीसीताकांत

राजश्री हरिपंत तात्या गोसावी यांसी

ॐ अखंडितलक्ष्मीअलंकृत राजमान्य श्रो मुधोजी भोसले सेनाधुरंधर दंडवत विनंती उपरी. येथील कुशल जाणोन स्वकीये कुशल लिहीत आसावे विशेष. भीमा उतरोन राक्षेसवाडी ता कडेवाळीत येथे येणे जाले. त्या मुकामीहून आपणाकडे पत्रे पाठविण्यात आलीच. त्याजवरून कळले असेल. तेथून कूच केलें ते सीणा नदीवर मुकाम केला. तेथे काही फौज व कारखानेजात राजश्री बळवंतराव विष्णु व भवानी नागनाथ याचे समागम ठेऊन आम्ही स्वारीणसी गंगेवरी आलो. उंट वोड्यासुधा पाण्यातून उतरावयाचे होते म्हणोन कुल सडे स्वारीचे कारखान्यासुधा यैल तीरी येऊन मुकाम केला. तेथून लांब लांब मजलीने छ २९ तारखेस व्याल्यास येणे जाहले. चिरंजीव राजश्री बापू व चिरंजीव राजश्री चिमणाबापू यासी वराडात येणियाविसी पूर्वी पत्रे पाठविण्यात आलीच होती त्याजप्रो त्याचे येणे वर्धेवरी जाले. भेटीचा दिवस आश्विन शुद्ध द्वितियेचा, यास्तव उभयेता चिरंजीव वर्धेहून येके दिवसात पनास कोस मुहूर्ताची सांवि

आटोपून व्याल्यास आलेत व सुमुहूर्त भेटले. चिरंजीव राजश्री बाबा व राजश्री भवानी काळोजी आदिकरून कुसुंदखेडास आले होते. आम्ही व उभयेता चिरंजीव येथेच आलो. त्याच्या आमच्या भेटी जाहाल्या. बलवंतराव विष्णु व भवानी नागनाथ हे उभयेता मशारनिले कारखाने जात, व फौजसुधा विजया-दशमीस आम्हांजवळ येऊन पोहचलें. आम्हीं पुण्यांत आसता गावेलगडाकडील काहीयेक वर्तमान आले होतें त्याचा इतला आपणास दिलहाच होता व इतक्या त्वरेनी इकडे येण्याचे कारणहि हेच. याजकरिता त्या सुमारे जात आसो. पाहावे कैसा प्रकार घडतो. इकडील लक्ष तो सर्वप्रकारें बोलण्यास आले त्याजवर व दिवसाची अवधि दिसत नाही. मध्यंतरी हा प्रकार व घरचा बंदोबस्त व मंडळे वगैरे याजकडील खानगी करणे त्यास मोरो गोविंद तिखे व नानको कृष्ण तेथून खाना जाहले आहेत. परंतु ते आले नाहीत. ते आल्यावर तिकडील खानगी करणियात येऊन सत्वरच बोलल्याप्रमाणे तयारी व सिध्दता येणियाची होत असे. चिरंजीव राजश्री मनाबापू यासी येथून पूर्वी लिहिण्यात आले होतें की पुण्याहून येण्याविशी पत्रे आली म्हणजे तुम्ही जावे त्याजप्रमाणे आपणाकडून पत्रे चिरंजीवाकडे जाऊन त्याचे येणे येथे घडलेच आहे. येतद्विषयी ल्याहावेसे नाही. रा छ १२ माहे जिल्हेज बहुत काये लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶Mudhoji Bhonsle writes to Haripant Taty of his arrival as far as the river Sina. He also says that he has asked his son Chimna Bapu to come and see him (the writer).

No. 274]

[26-10-1775

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री

नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो हारि बलाल सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ १ रमजान जाणोन स्वकीये कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही दोन पत्रे पाठविली ती प्रविष्ट जाली. फौजेचे देणे आठवडे दुमाही मिलोन पंचावन साठ हजार रूा चढले. त्यास परभारे मांडवी वा व पा नंदुरवार वगैरे मिलोन पंधरा हजार मिलोन बाकी देणे, त्याबदल व नारोपंत आपणाकडून आले त्याबरोबर नख्त ऐवज न आला यामुळे लोक गवगवा करितात. आपलेकडे यावे त्यास त्यासुमारे लौकर येतो म्हणोन पत्रे आपली येतात व पुरंधराहून आज्ञा सुरत प्रांती न जाणें ऐसी आली, त्यावरून तूर्त येथे मुकाम केले. लोक येथेच राहिल्यास सडे भेटीस येऊन म्हणोन लिहिंले

ते कलले एसियास येथे तूर्त पैका नाही, बोट आहे, यास्तव राजश्री नागोपंत याजबरोबर कापड देऊन खाना केले. ऐवज येणार. आल्यावरी तुम्हांकडे पाठऊ. तुम्ही यावयाचे न करावे. आम्हांस समाधान नाही. यामुळे तीन च्यार मुकाम जाले. आरोग्य होताच येथून कूच करून सोनगडचे सुमारे लौकरच येत असो. तुमची भेट सत्वरच होईल. बहुत काय लिहिणे लोभ कीजे हे विनंती.

¶*On being informed by Naro Anandrao of his monetary difficulties, Haripant writes to him saying that money will soon be sent on to him when received from Purandar. He further says that he would soon proceed to Songad when free from illness.*

No. 275]

[26-10-1775]

श्री

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवसी

विनंती उपरी. तुम्ही पत्र पाठविले ते पावले. भेटीस मुहूर्त मध्यम प्रतीचा मंगलवारचा व शनवारी द्वादशीस रात्रौ मुहूर्त चागला आहे. त्यास कोणते दिवसी भेटीस यावे म्हणून लिहिले ते कलले. एसियास फौज तेथे ठेऊन तुम्ही सडे भेटीस यावे. उदैक मंगलवारी आमचा येथे मुा आहे. आपण सडे यावे. राा छ ४ रमजान बहुत काय लिहिणे लोभ कीजे हे विनंती.

¶*Haripant Phadke gives Naro Anandrao time and place for a meeting.*

No. 276]

[27-10-1775]

पो छ ४ रमजान कार्तिक

मास सीत सवैन

श्री

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवसी

विनंती उपरी. तुम्ही बाहालेस आला म्हणौन कलले. त्यास तेथेच मुकाम राहावे. आम्ही कूच करून त्याच सुमारे तुम्हांकडे येतो. परगण्यास कहीचा वगैरे उपसर्ग लागो न द्यावा. राा छ २ रमजान बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶*Haripant informs Naro Anandrao that he would soon be there at Bahal, and asking him to see that the province does not suffer from any ravages at the hands of the army.*

श्री

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. पा बहाल येथील जागिरीचा अमल राजश्री रामचंद्रराव पवार यांजकडे सरंजामास आहे. त्यास तुमचा मुकाम पा मजकुरी आला आहे. यास माहालास काडीमात्र उपसर्ग लागो न द्यावा. सेतास हिरवे दाणा खेरीजकरून गवत कडवा मात्र आणावा याप्रो ताकीद लस्करास करावी. यांचे सरंजामाचा ऐवज येवढाच आहे. आणा समागमे चाकरीस येणार यास्तव बंदोबस्त जरूर करावा. रा छ ४ रमजान हे विनंती.

¶Naropant Nana is asked by Haripant to see that the jagir lands of Ramchandraraao Powar do not suffer owing to the camping of his army there.

No. 278]

[20-11-1774]

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंतनाना स्वामीचे सेवेसी.

पो बहिरो रघुनाथ मुा पुरंधर कृतानेक सां नमस्कार विनंती. येथील कुशल ता छ १९ माहे रमजानपर्यंत जाणोन आपणाकडील कुशल ल्याहावयासी आज्ञा करावी विशेष. प्रांत गुजराथ येथील बंदोबस्तास फौजेसुध्दां आपली खासा स्वारी जाली आहे. ऐशास शहर मुरत येथील चौथाई सरकार तर्फेची मामलत आम्हाकडेस आहे. तेथे नरोतम किसोरदास याणी श्रीमंत दादासाहेबाकडील सनदा आणोन मोंगल व इंग्रेज साह्य करून घेऊन आमचे तर्फेचा अमल उठऊन त्याणी आपला बसविला, हे वर्तमान साद्यंत सरकारांत निवेदन केले. त्यावरून येथील बंदोबस्ताविसी आपणास पत्रें द्यावयाची आज्ञा जाहाली आहे व मजलाहि स्वामीचे समागमे जावे यैसी आज्ञा आहे. त्याप्रो पत्रें घेऊन वगैरे कामकाज उरकोन सेवेसी येतो. पुढें बंदोबस्त करून देणार आपण आहेत. त्यास स्वामीचे जावयास अवकाश किती दिवसाचा आहे, फौजेची वगैरे जमीयत होणे त्यास दिवसतगत किती लागेल, स्वारी मजल दरमजल जलदीने जाईल किंवा किती मुकाम पडतील ते सविस्तर ल्याहावयासी आज्ञा करावी. त्याप्रो येथील कामकाज

ते कलले एसियास येथे तूर्त पैका नाही, बोट आहे, यास्तव राजश्री नारोपंत याजबरोबर कापड देऊन खाना केले. ऐवज येणार. आल्यावरी तुम्हांकडे पाठऊ. तुम्ही यावयाचे न करावे. ° आम्हांस समाधान नाही. यामुळे तीन च्यार मुकाम जाले. आरोग्य होताच येथून कूच करून सोनगडचे सुमारे लौकरच येत असो. तुमची भेट सत्वरच होईल. बहुत काय लिहिणे लोभ कीजे हे विनंती.

¶On being informed by Naro Anandrao of his monetary difficulties, Haripant writes to him saying that money will soon be sent on to him when received from Purandar. He further says that he would soon proceed to Songad when free from illness.

No. 275]

[26-10-1775]

श्री

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवसी

विनंती उपरी. तुम्ही पत्र पाठविले ते पावले. भेटीस मुहूर्त मध्यम प्रतीचा मंगलवारचा व शनवारी द्वादशीस रात्रौ मुहूर्त चागला आहे. त्यास कोणते दिवसी भेटीस यावे म्हणून लिहिले ते कलले. एसियास फौज तेथे ठेऊन तुम्ही सडे भेटीस यावे. उदैक मंगलवारी आमचा येथे मुा आहे. आपण सडे यावे. राा छ ४ रमजान बहुत काय लिहिणे लोभ कीजे हे विनंती.

¶Haripant Phadke gives Naro Anandrao time and place for a meeting.

No. 276]

[27-10-1775]

पो छ ४ रमजान कार्तिक

मास सीत सवैन

श्री

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवसी

विनंती उपरी. तुम्ही बाहालेस आला म्हणोन कलले. त्यास तेथेच मुकाम राहावे. आम्ही कूच करून त्याच सुमारे तुम्हांकडे येतो. परगण्यास कहीचा वगैरे उपसर्ग लागो न द्यावा. राा छ २ रमजान बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶Haripant informs Naro Anandrao that he would soon be there at Bahal, and asking him to see that the province does not suffer from any ravages at the hands of the army.

श्री

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. पाा बहाल येथील जागिरीचा अमल राजश्री रामचंद्रराव पवार यांजकडे सरंजामास आहे. त्यास तुमचा मुकाम पाा मजकुरी आला आहे. यास माहालास काडीमात्र उपसर्ग लागो न द्यावा. सेतास हिरवे दाणा खेरीजकरून गवत कडवा मात्र आणावा याप्रो ताकीद लस्करास करावी. यांचे सरंजामाचा ऐवज येवढाच आहे. आणा समागमे चाकरीस येणार यास्तव बंदोबस्त जरूर करावा. राा छ ४ रमजान हे विनंती.

¶[Naropant Nana is asked by Haripant to see that the jagir lands of Ramchandrarao Powar do not suffer owing to the camping of his army there.]

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंतनाना स्वामीचे सेवेसी.

पो बहिरो रघुनाथ मुा पुरंधर कृतानेक साां नमस्कार विनंती. येथील कुशल ताा छ १९ माहे रमजानपर्यंत जाणोन आपणाकडील कुशल ल्याहावयासी आज्ञा करावी विशेष. प्रांत गुजराथ येथील बंदोबस्तास फौजेसुध्वां आपली खासा स्वारी जाली आहे. ऐशास शहर सुरत येथील चौथार्ई सरकार तर्फेची मामलत आम्हाकडेस आहे. तेथे नरोतम किसोरदास याणी श्रीमंत दादासाहेबाकडील सनदा आणोन मोंगल व इंग्रेज साह्य करून घेऊन आमचे तर्फेचा अमल उठऊन त्याणी आपला बसविला, हे वर्तमान सायेंत सरकारांत निवेदन केले. त्यावरून येथील बंदोबस्ताविसी आपणास पत्रें द्यावयाची आज्ञा जाहाली आहे व मजलाहि स्वामीचे समागमे जावे यैसी आज्ञा आहे. त्याप्रो पत्रें घेऊन वगैरे कामकाज उरकोन सेवेसी येतो. पुढें बंदोबस्त करून देणार आपण आहेत. त्यास स्वामीचे जावयास अवकाश किती दिवसाचा आहे, फौजेची वगैरे जमीयत होणे त्यास दिवसतगत किती लागेल, स्वारी मजल दरमजल जलदीने जाईल किंवा किती मुकाम पडतील ते सविस्तर ल्याहावयासी आज्ञा करावी. त्याप्रो येथील कामकाज

उरकोन सेवेसी येऊन हजर होतो. स्वामीचे जाण्यास आठपंधरा दिवसाचा अवकाश असिल्यास येथील कामकाज सर्व करून घेऊन येऊ. जाण्यास जलदी असिली तरी जे कामकाज होतां होईल तेच करून येईन येसे आहे. याकरितां. पत्रोतरी सविस्तर आज्ञा लेखन करावी त्याप्रों निघोन येतो. मजला कसकशा (?) होऊन सुरतेचे आसममंता सुरत आठविशीत पोहचावयास विलंब कितीक दिवसगत लागेल ते सविस्तर ल्याहावयास आज्ञा करावी, त्याजप्रों निघोन सेवेसी येईन; तर उतर काय ते लीला पाहिजे. सर्व प्रकारे स्वामीचा असे. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶Bahiro Raghunath communicates to Naro Anandrao the Peshwa's instructions about proceeding to Surat where the collection of Chauth dues assigned to the writer was being appropriated by Narottam by the orders of Raghoba. The writer wants to know the addressee's programme of march so that he may also join him as instructed by the Peshwa.

No. 279]

[28-11-1775

श्री

श्रीमंत राजश्री तात्यासाहेब स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक श्रीनिवास त्रिंबक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येसीजे सेवकाचें वर्तमान ताा छ ४ सवालपावेतो मुा मोजे भोडगाव प्रांत दहिवले येथे सुखरूप असो विशेष. कोंडाईवारीचा बंदोबस्त आपले आज्ञेप्रमाणे केला. कमाविसदारास पत्र छ १ सवालचे पाठविले ते त्यास दिले. त्यावरून त्यानी गावोगाव दोनदोन माणसे करून दिलही आहेत. एकोण त्याची सहासात माणसे व आपली मिलोन रात्रंदिवस बारीवर चौकी देतो. आम्ही सकालपासोन संध्याकाळपावेतो राहतो. संध्याकाली गावात येतो. व राजश्री सदासिव रघुनाथ यास धनेरीस खाटक्या वडाचे बारीक दोन तीन वाटा आहेत तेथे राहिले. पलीकडे घोडेवाट दोन कोस आहेत. तिकडेस नित्य येक येरझारा करितात व या चौकीवर रात्रंदिवस असतात. त्याच्या हाताखाली गावकराची च्यार माणसे व आपले गाडदी मिलोन बंदोबस्त केला आहे. श्रीमंत राजश्री दादासाहेब अद्यापि खडक्याबेहज्याचे पलीकडे सात कोसावर आहेत. काहीं फौज मात्र चार येक हजार अलीकडे तीन चार कोसावर आली आहे. त्याची खर्चाची तंगचाई आहे, व फिरंगी सुरतेस गेले आहेत, त्याची वाट पाहतात. गाईकवाड अद्यापि कोणी आले नाहीत, ऐसा विचार आहे. आपण शंकरोबास

वातमीस पाठविला तो आजी सकाळीच पहाटे उठोन गेला. आम्ही त्याजबरोबर येक मिल दिलहा आहे. आजी नवपुण्यास जाईल. सेवेसी श्रुत होये. बहुत काये लिहिणें. कृपा निरंतर सेवकावर करीत असिले पाहिजे, हे विज्ञापना.

¶Shriniwas Trimbaḥ writes to Haripant Phadke mentioning the measures that he took for guarding the pass of Kondai Bari and other villages. The writer also mentions the movements of Raghunathrao and his allies the Gaikwad and the English.

No. 280]

[Received on 8-12-1775

श्री

पैवस्ती छ १४ सवाल
सीत.

नाना फडणिसाचे हातची

सेवेसी माहादाजी बलाल साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. भिखनखान श्रीमंता-जबल होते यास फोडावयाचा संदर्भ सिद्यानी लाविला. तुमची तलब श्रीमंताकडे निघत असेल ती देऊं व कदीम जाहागीर व इनाम गाव आसतील ते सुदामत-प्रमाणे चालतील व नवी आणखीं दोन हजाराची जाहागीर देऊं, याप्रमाणे करार करून वचनप्रमाण देऊन आणिलें. याणी सेज पाडिलें याजमुलें राजश्री मालोजी घोरपडे वगैरे मानकरी आले. खानाची तलब श्रीमंताकडे चौपन हजार रुपये निघत होते. त्यांत सिद्यानी च्यार हजार रुपये वजा करून पनास हजार करार केले. सिद्याकडील करार ठरला त्याजवरून खानानी कांहीं स्वाराचा हिसेब करून निरोप दिलहा. यैवज निघाला त्याच्या चिठ्या घरीं औरंगाबादेस दिल्या. त्यास पुढें राजश्री हरिपंत तात्यानी फडशा केला तेव्हां चौथाई सूट घातली. बाकी सदतीस हजार रुपये ठराविले, हें सविस्तर आपणास विदित केलें. त्याजवरून आपण बिडावर बत्तीस हजाराची वरात बाकीचे यैवजावर दिलही. त्याजवरून निरोप घेऊन शहरास गेले. घरीं गेल्यावर लस्करांतून वराता केल्या. त्यास यैवज पावला नाहीं. याजमुलें त्याचे तगादे व नेहमी पनास साठ स्वार होते. त्याणी मागील तलबेविसीं व आलिकडील श्रीमंताचे लस्करांतून निघाल्यापासून चाकरी जाहली त्याजविसीं तगादे करूं लागले व सेंदुरणीस घोडीं गेलीं ते घोड्याविसीं तगादे करितात. सरकारांतून बत्तीस हजाराची वरात दिलही होती ती मना जाहली. त्याजवरून शहरांतून काल पुण्यास आले. बराबर चालीस पनास स्वार आहेत त्यास खर्चास नाहीं. मार्गी फाके करीत आले. लोकांचा तगादा बहुत आहे.

श्रीमंतास सोडून वरें होईल म्हणोन आले. त्यास अलीकडील चाकरीचे यैवजास ठिकाण नाही. मागील यैवजास हा हिसका पडला. इनाम व जहागीर गांव पेसजीचे आहे त्याची आद्याप मोकलीक नाही. नवी देणे त्याचा जावसाल मोघ-मातच आहे. याजकरितां फिरोन आले त्यास वरात मना केली आहे. त्याची फिरोन चिटी द्यावयाची आज्ञा करावी व पेसजीपासून मौजे माल सावली परगणे फुलवरी हा गाव इनाम व मौजे पिंपळगांव काले त्यापैकीं दाभाडी हा जाहागीर गांव आहे त्यास सदरहू माहाल मोगलाकडे गेले. त्यास गांव मोकळे करावयाविसी नवाबास पत्रें देविलीं पाहिजेत व नवी जहागीर दोन हजाराची द्यावयाचा करार आहे त्याचा बंदोबस्त करून देविला पाहिजे. याप्रमाणे न जाल्यास ते आमची स्थित ठेवीत नाहीत, याजकरितां हे आपणांस विनंति लिहिली आहे. तपसीलवार ध्यानांत आणावे आणि बालघसरीखालीं न घालावें. स्पष्टच उत्तर ल्याहावे. मग आमचा जीव घेतील तर घेवोत. चाकरी बरवाज आणि गुन्हा लाजम या-प्रमाणे जाहलें. आपली प्रशस्त मर्जी असेल तसेंच ल्याहावें. आम्हीच यैवज द्यावासा असल्यास आम्हीच दरदार विकून याचा फडशा करून देऊं. उत्तर पाठवावें. पंचवीस तीस माणूस येऊन घरीं बसतें त्यास काय सांगावें? त्याजबल येक पैसा द्यावयास नाही. याजकरितां कराराप्रमाणें याचे यैवजाची सोये करून द्यावयाची असेल तर द्यावी. उत्तर पाठावायास आज्ञा करावी हे विज्ञापना.

¶*Mahadaji Ballal writes that a settlement of compensation and of Saranjam to Bhikhankhan who was won over from the side of Raghoba by Sindia should be effected without loss of time.*

No. 281]

[11-12-1775

श्री

विनंती सेवक नारो कृष्ण कृतानेक सां नमस्कार विनंती. येथील कुशल ता छ १७ शवालपावेतो आपले कृपेकरून वर्तमान येथस्थित असे विशेष कलकतेकर इंग्रजांकडून करनेल इटफैन बाहादर वकालतचे कामास हुजूर जावयाकरिता आले. ते नर्मदा उतरल्याचे वर्तमान पेशजी ला (पाठविलेच) आहे. त्या उपरी इंग्रेज मजकूर शहरास आले तो पुरंधराहून आज्ञापत्र सादर जाले की, इंग्रजांकडून येतात त्यास सामोरे पाठऊन आणून गोरपेदास्तर करणे. किरकोली साहित्य व पडताळाची उंटे तटे बेल थकले असतील ते अडो न देता, विशये थो(ड) का आहे देऊन कासारवारीचे मार्गे हुजूर रवाना करणे म्हणोन

१ योग्य.

२ बरदास्त.

मुजरद जासूद जोडी पत्रे घेऊन आले. त्याजवरून सरकार आज्ञेप्रो वकिलास सामोरे ग्रहस्त पाठऊन सन्माने करून आणून जैनाबादेस उतरविले. ज्याफतीचे सामान रितीप्रो पाठविले. दुसरे दिवसी इंग्रजास दौलतखान्यांत आणून मेजवानी वस्त्रपात्र वगैरे त्याचे खुशीप्रो केली. त्यांस खर्चाची वोढ. वाराणशीहून हुंड्या आणिल्या त्या औरंगाबादेच्या, त्याचा कावादावा येथे साहुकारियांत न होय, याजकरिता औरंगाबादचे मार्गे जावे असा त्याचा विचार दिसोन आला आणि सरकारची आज्ञा की कासारबारीने रवानगी करावी. यास्तव ऐवज पुण्यांत घावयाचा करार करून तीन हजार सो येका ग्रहस्थाकडून देविले, आणि समागमे कारकून माणसे नेहेमी पुरंधरपावेतो देऊन कासारबारीचे मार्गे रवानगी केली असे. बातमी सेवेसी कळावी याजकरिता लिला असे. येथून छ १४ तेरखेस त्याचा मुकाम बाहादरपुण्याचा जाला. छ १५ रोजी ऐनापुरास गेले. तेथून पुढे दरमजल जातील. सत्रा मजलीनी पुरंधरी पोहोचावे असा निश्चय जाला आहे. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञाति.

¶Naro Krishna reports that arrangements are made for the safe journey of Col. Upton, the English ambassador proceeding to Poona and that he is provided with funds till his cheques are cashed at Aurangabad.

No. 282]

[21-12-1775]

श्री

सेवेसी विज्ञापना गोविंद नरसिंह साा नमस्कार विनंती. येथील कुशल छ २७ शवाल तीन प्रहर दर जागा नवापूर सुखरूप असो. यानंतर इकडील वर्तमान तर तूर्त बातमी बारीयाहून आली. ते बजिनस पत्र पाठविल तें पाहावें. फिरंगी सुरतेहून सरंजाममुधां लस्करास आला. तेथून पुढे मनसुबा करण त करतील. चांदरात जालियावर कूचे होणार म्हणऊन लिला आहे. सौ आनंदीबाई पावागडानजीक आली. चांपनेरावर आली. लस्करास येणार म्हणऊन माणूस तोंडजवानी सांगत होता. सेवेसी कळावे. वरकड वर्तमान येथास्थित असे. बहुत काये लिला हे विज्ञाति.

¶Govind Narsinh writes that Anandibai has arrived as far as Champaner and will shortly be in the camp.

श्रीनिवासो जयती

श्रीमंत राजश्री बापूसाहेब
स्वामीचे सेवेसी

विनंति सेवक राजो तमाजी व आणाजीराव कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंति विज्ञापना. येथील कुशळ तागायत छ ९ जिल्ह्याक मोठे सवणुर जाणून स्वकीये कुशळ लेखन आज्ञा केली पाहिजे विशेष. कृपापत्रें न येतां बहुत दिवस जाहाले. सेवकावरी दया करून पत्रें पाठवावयास आज्ञा केली पाहिजे. इकडील वर्तमान सेवेसी नवावाची जोडी समागमें सेवेसी लिहून पाठवीत असतां, श्रुत होईल. प्रस्तुत वर्तमान तरी हैदरखान पटणांत दीपावलीच्या मुहूर्त पेशखाना बाहेर देऊन मोहिमेचे सरंजाम होत आहे. जवळी च्यारी पांच हजार फौज दाहा बारा हजार गाडदी आहे. कलिकोट प्रांते मावें धामधूम कलिकोट-कर यानी केली होती. हैदरखानानी फौज व गाडदी पाठऊन बंदोबस्त केला. तूर्त तिकडे जात नाही. विदनुरास यावयाची बोली दाट आहे. किल्लेत थोर तोफा पैकीं तिनी तोफा थोर व लहान मधेम प्रतीचे पंचवीस येणेप्रमाणे किल्या बाहेर कावेरी अलीकडे फौज व पेशखाना दिलहा आहे. तेथ तोफा पाठविल्या आहेत. पौश सुध दसमीचे मुहुर्ते डेरे दाखल होऊन विदनुरास येणार. कडपेकर याजकडून वकील पटणास जाऊन आडीच लाखाची खंडणी केली. त्याच प्रमाणे कनोजकराकडील वकील जाऊन बोली लाविली आहे. श्रेहभावस्तव बसालतजंगानी वकिलासमागमे वस्त्र जवाहीर हैदरखानास पाठविली आहेत. रायेदुर्ग व चित्रदुर्ग व हरपनहली वगैरे पालेगाराचे वकील जाऊन रुजू जाहाले आहेत. रायेदुर्गची बोली पनास हजार रुपयावरी उरकली. चित्रदुर्गची खंडणी दीडलाख होनावरी बोली जाहली. येरडकेर दुर्गकराकडे आहे तें सोडून देणें, रायेदुर्गकरास देणे आहे म्हणून दुर्गकरास तगादा लाविला आहे. तुंगभद्रापलीकडे अरकाट परियंत हैदरखानाचें राज्य जाहालें आहे. त्याचा हुकूम दुसरेचे गुज्यांसीं नाही. अरकाटकर महमद अलीखान चेनापटणांत आहे तो देखील हैदरखानासी सलुकेनें आहे. टिपूचीं रवानगी गुरमकोडेस करिताना दाहा हजार फौज पंधरा हजार गाडदी. पंधरा तोफा देऊन पाठविले. गुरमकोडा घेऊन कडपे प्रांतास गेले. कडपेची खंडणी करिता तगादा केला तेव्हा हैदरखानाजवळी वकील जाऊन आडीच लाखावरी बोली उरकून घेऊन

मनाचिठी टिपूस आली. इतकियांत बसालतजंग व कनोलकर हे साहा सात हजार फौजेनिशी कडपेकर याचे कुमकेस कडपेचे सरहदेस गेले. हें वर्तमान टिपूस कळून त्याजकडे शामराव इगळ त्या समागमें पांच साहा हजार फौज सिबंद वगैरे यास बसालतजंगावरी पाठविलें. हे दरमजल जाऊन बसालतजंगाचे लस्करापासून च्यार पांच कोसावरी जाऊन मोकाम केला. नित्य कहीवरी लढाई होत होती. बैद नित्य उंटे व बैल घेऊन जात होत आणि लोकांस तोडून जखमी करीत होते. येक दिवस बसालतजंग खूप तयार होऊन गेले. लढाई जाहाली, सिकस्त खाऊन माघारे सरले. इगळ शामराव बैद वगैरे घेऊन चारा व दाणा बंद करूं लागला. माहागाई बसालतजंगाच्या लस्करांत जाहाली. तेव्हां कूच करून कर्नाळ प्रांतास आले. त्याच्या पाठी लागून इगळ शामराव फौज सुधां. लागला आहे. आदवानी प्रांतास बसालतजंग जाणार. टिपू कडपे प्रांताचे जमींदार मातवर त्याची खंडणी घेत फिरतो. कडपेकर हैदरखानासी रुजू जाहाले. कनोलकर रुजू नाहींत म्हणून टिपूस हैदरखानाचीं पत्रें जातात जे, कर्नालेस ठाणें धाडून मुद्दक बांधणे. याप्रमाणें वर्तमान सेवेसीं कलविं करितां लिहिले आहे. राजश्री मुरारराव धारपडे गुतीस आहेत. जबली च्यारी पांचसैं स्वार आहेत. स्वामीकडील फौजेची वाट पाहात बसले आहेत. प्रस्तुत कोठहि जाणेची मसलत दिसत नाहीं. पटणांत हैदरखानाजबली बाजीराव वरवे व विठल विश्राम पांचसैं स्वारा-निशीं पाटणाबाहेर कोसावरी उतरले आहेत. खर्चास देत आहे. आठा दिवसा येकदां भेटायास किलेस जाऊन येतात. त्याची मधेस्ती आपाजी रामाकडे आहे. श्रीमंत राजश्री दादासाहेब गोसावी यांजकडून कर्ज घेऊन हुंडी हैदरखानावर करितात त्याप्रमाणें चिठी घेऊन रुपये देत आहे. श्रीमंताकडील पत्रें हैदरखानास वरचेवरी बाजीराव याचे विद्येमाने जातात जे, तुंगभद्रापलीकडे बकापूर व धारवाड वगैरे ठाणी घालणें. त्यास हैदरखान स्वामीचे लक्ष पाहून उतावली न होतां तालामाला पाहतो. बिदनुरास हैदरखान आलियावरी बंकापुरास व धारवाडास उपद्रव घावेयाची दाट बोली आहे. निघून बिदनुरास आलियावरी सेवेसीं विनंति लिहून पाठवितों. सवणूर तालुकीयास तिनी च्यार महिने उजनी आपा बिदनुर देत होता, त्यावरून व बाजी तिमाजी राम म्हणून कारकून त्याला वकीलीचें काम सांगून वखें हैदरखानास देऊन पाठविलें. हैदरखानाजबली आपाजी राम आहे त्याचे विद्येमाने बोली लाऊन दोनी लाख रुपये ऐन व दरबार खर्च पंचवीस हजार रुपये येणेप्रमाणें आपाजी

रामाचे मारिफात बोली निवडली. पैक्याच्या खटपटींत येथील दिवाण आहेत. आम्हांकडील माघील दिवाण राजश्री माधराव भास्करराव यास कैद करून बसविलें आहे. पैका मागतात. सविस्तर निवेदन व्हावें याकरितां विनंति लिहिली आहे. पेशजी दोनी तीनी वेलां खंडेरायास स्वामीनी पत्र लिहिलें जे सरकारचें लक्ष धरून कार्यभाग करणें म्हणोन पत्र खंडेरायास आलीं, परंतु सरकारचें लक्ष न धरतां पटणकराचे लक्षांत आहेत. राजश्री वापूजीपंत हे बोदवटास येऊन पावले. सेवेसीं श्रुत होय हे विज्ञाति.

¶ *Rajo Tamaji and Anajirao supply Sakharam Babu with information regarding the negotiations of Raghoba with Haidar carried on through Bajirao Barve and view with apprehension his growing power.*

No. 284]

[1775

श्री

विनंती विशेष. राजश्री सिवबा बाजी येथे येऊन देशी चालावयाचा निश्चय करून गेले. निघतात कधी पाहवें. आम्हासीं बोलून गेले कीं आम्हीं जाताच मुहूर्ताची त्वरा करून डेरेदाखल यजमानास करितों. आठ रोज यांची वाट पाहूं येतील बरोबर कूच करूं. न आल्यास आम्हीं कूच करून जाऊ, याप्रो बोलून गेले. या प्रो घडल्यावर यांस बोलावयास जागा राहणार नाहीं. पौष मासाचा अनमान केल्यास माघ आलाच, तो पावेतो आपणाकडून प्रसंग कसकसा निवडतो? सध्या आपण व श्रीमंत राजश्री दादासाहेब व फौज सज्य आहेत. इंग्रजाचा वकील किल्यास गेला त्याचा दारमदार ठरतो किंवा काय होतें हा पडदा दरम्यान आहे. दारमदार ठरला तर मुंबई व सुरतकर इंग्रज श्रीमंत दादासाहेबांचा पक्ष करणार नाहीत. यांचें बोलणें त्यांस पथ्यावर पडणार नाहीं, तेव्हा आणखी विचार पाहतील, किंवा इंग्रजाचा जाबसाला पुरंदरी लागताच सावध जाल्यास रेवापार होऊन, गुजरातेत आल्यावर गार्डकवाडास समागमें घेऊन या उभयता सरदारावर येतील तर हे सहजच निरोपाय होतील. याजवळ फौजाचे भरणे नाहीत. देशी गेल्यावर ठराव जाल्याप्रमाणे पुढे वर्तणूक करावी हा विचार, तेथे हजारो फौज आजच जमा कशास करतील? होत्या फौजा त्या हिंदुस्थानास रवाना केल्या. थोडथोडके राहिले तितक्यानसी घरी आसले आगर देशास गेले. इंग्रजाचा वकील पुरंदरास गेलाच आहे. इतकाच बशीं खाऊन श्रीमंत दादासाहेबानी रेवापार होऊन याच्याच चाळून आल्यास संकटच आहे, यैसी

पेचाटीच दिसते. उगीच कल्पना उठली त्यावरून लिहिले आहे. राजकारणाचे अनेक मार्ग आहेत. आपले ध्यानातच आहे; कदाचित लिहिल्याप्रमाणे गोष्टी घडिल्या तर आपण तोडहि योजितील. जर करितां सांबाणी⁺ जागा सोडून इकडे रोख धरिल्यास पाठीमागे दाहापांच कोसाचे अंतरेयाने आपण मुकाम करित चालल्यास सरदारांचा बचाव होईल. याजवर जड न पडे ते आपण करितीलच. बहुत काये लिहिणे हे विनंती.

¶*The English envoy having gone to Purandhar for carrying out negotiations with the Peshwa the plans of Dadasaheb after either the success or failure of the negotiations are further discussed in this letter.*

No. 285]

[1775

श्री

विनंती उपरी. तुम्ही लिहिले की, इंग्रजाकडील वकील तेथे बोलावयास आला होता. त्याचे बोलण्याचे भाव असतील ते आम्हास कळवावे म्हणून ला. त्यास आम्हाकडे वकील आलाच नाही. खंवाइताची बात कलावी म्हणून फतेसिंगाकडील कारकून पाा होता. त्याचे इंग्रजाचे बोलणे जालें. त्यांत भाव की दौलतीचा कारभार दादानी करावा. आम्ही इंग्रज दरम्यान पडून तह करून देतो. फतेसिंगानी पुढे येऊन भेटावे. त्यास यांत कोणती गोष्ट आम्हांस कबूल करणे की फतेसिंगानी पुढे जावे. ती गोष्ट राहिली. त्यांजकडील येक इंग्रज आपलें लस्करांत आला होता. फतेसिंगानी पुढे चलावे. इंग्रजास भेटावें ती गोष्ट काय म्हणून करावी? त्यास निरोप दिला, लिहिले याहून बोलणे कांहीच नाही. तुम्हाजवळ बोलतात त्यात भाव काय? कसी स(म)जावीस पाडावी हे कांही बोलण्यांत आले तर त्यास होय नाही म्हणावे. त्यास मोगल आपलेकडील लक्ष धरून तह करावा असे असेल तर ते कसा तह करावा म्हणतात हे मनास आणून लेहून पाठवावे. या गोष्टी घडणे दुर्घट आहेत. तथापि शोध करावा हे विनंती. इंग्रजाचे बोलण्याचे भाव मनास आणून जरूर लेहून पाा हे विनंती.

¶*Haripant Phadke refers to the attempts made by the English for opening negotiations on behalf of Raghoba.*

श्री

पुरवणी राजश्री नारोपंत स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. सुरतेच्या तहाचा मजकूर उरकल्यावरी आमोदाकडे जाऊन भडोजवाल्याचा बंदोबस्त व गिराशाचे पारपत्य करावे म्हणून आलाहिदा सरकारचे पत्री विस्तारे लिहि(ले) (आहे) (त्या) प्रमाणे तिकडे जाऊन ती कामे लौकर करावी हे^१ विनंती. पत्रे तुमची अक्षरशाहा वाचून पाहिली हे विनंती.

¶Naro Anandrao is asked by Nana Fadnis to proceed to Amod after settling the Surat affair to treat with the Nawab of Broach and to quell disturbances created by marauders.

श्री

श्रीमंत राजश्री नारोपंत दाजी

स्वामीचे सेवेसी

सेवक हरि उमाजी कृतानेक राा नमस्कार विनंती. उपरी, येथील कुशल जाणून आपले स्वकुशल लिहीत गेले पाहिजे विशेष. श्रीमंत राजश्री दादासाहेब व राजश्री गोविंदराव गाईकवाड यांच्या भेटी जाल्या उपरी आम्हास भेटीस साहेबानी बोलाविले, त्याजवरून राजश्री गोविंदराववावा यास समागमे वेऊन त्यांची भेट घेतली. आम्हासी कितेक भाशेन केले आणि उभयेतानी आम्हास सांगितले की, तुम्ही श्रीमंत राजश्री वापू व श्रीमंत राजश्री नाना याजकडे जाऊन सांगितल्याप्रो बंदोबस्त करून सत्वर येणे. त्याजवरून आम्ही येथे झाडेश्वरी आलो. पुढे रेवापार उतरून श्रीमंताकडे जाणे; त्यास ते कोठे आहेत हे बातमी आपणास ठावकी आसल ते सविस्तर ल्याहावी. आम्हास मजल दरमजल जाणे. आपण त्यांच्या लस्कराचे मुकामाचे वर्तमान तेथे ल्याहावे व आपला आत्मिक कारकून आम्हापासी पाठवावा की त्याजपासी सविस्तर वर्तमान सांगू. पत्री लिहिता येत नाही याजकरिता बारीक मोठ वर्तमान मुखतरे सांगू व आंकलेस्वरापुढें आम्हास जाणे; तापीतीरी व सोनगडी आपले कोण्ही आसतील त्याजला पत्रे द्यावी. सोन-

गडापुढे कोल्याचा उपद्रव फार आहे, आम्हास तो जरूर जाणे; याची सोये करून द्यावी. मी नवापुरास जाऊ पोहचें येसे आपण करावे. मर्जीस आले तर काही स्वार आथवा पाईची माणसे सोनगडाहून नवापुरापावेतो देऊन आमची रवानगी करावी. येथून सोनगडापावेतो तर आपण पोहचते करतील. परंतु पुढे नवापूर-पावेतो पोहचो येसे करावे. आपण सरदार आहेत. आम्हासमागमे कोण्ही फारसे सिपाई नाहीत. आपला आत्मिक कारकून पा. त्याजपासी नाजूक वर्तमान सांगू. आपणास कलले पाहिजे, यास्तव आनमान सहसा न करिता मंगलवारी दोन प्रहरपरियेंत पाठऊन द्यावे. आमचे रवानगीची सोये करून वाटेचे दस्तक देऊन आम्हाकडे पा. बहुत काय लिहिणे, लोभ कीजे, हे विनंती.

¶*Hari Umaji, who has got some message from Raghunathrao and Govindrao Gaiwad to be delivered to Sakharām Bapu and Nana Phadnis, requests Naro Anandrao to arrange for his safe journey up to Navapur.*

[No. 288]

[1775]

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पो गणेश हरि कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी, येथील कुशल जाणोन श्वकीये कुशल लिहीत असिले पाहिजे विशेष. पा अमोद येथे इंग्रजाने बखेडा करून मालाची खली बंद केली. बंदोबस्तास फौज पाठवावयाविशी श्रमंत राजश्री हरिपंत तात्यास पत्रे पाठविली. त्याणी उतर पाठविले की, रा चांगोजी कदम फौजसुधा पाठविले आहेत, सर्व बंदोबस्त होईल. त्यास प्रस्तुत येथे फौज नसल्यास चिंता नाही. सरकारचा परगणा खराब होऊन लुकसानी होत्ये, याजकरिता चांगोजी कदम यास अमोद परगण्याचे बंदोबस्ताविशी पत्र ल्याहावे म्हणजे ते भडोच परगण्यात राहिले म्हणजे सहजात बंदोबस्त होईल. जरूर लिहिले पा. येकादोहो दिवसी आम्हीहि सेवेसी येतो. बहुत काय लिहिणे, लोभ असो दिलहा पाहिजे, हे विनंती.

¶*Ganesh Hari requests Naropant that Changoji Kadam should be despatched to protect the Pargana of Amod from the troubles created by the English.*

श्री

स्वस्ति श्रीमत्सु

निरंतराभीष्टचितकाश्रित गंगाधर दीक्षित विहितानंताशीस्ततयः

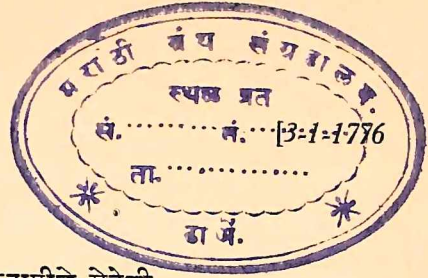
सुमुल्लसंतु विशेषस्तु

विशेष कोंडाईवारीचे मुकामची पत्रे व कारभारी जमातदार याचे पत्राचे डौल पाठविली ती पावली. त्यास पावती केली त्याजरून सर्व संतोष जाहले. आपले लिहिल्याप्रमाणे सर्वास दिलासा दिल्या. पुढेहि देत आहो. राजश्री गोविंदराव गाडकवाड सेनाखासखेल श्रीमंत बडोद्यास असतां रुसोन येऊन पेटलादेस सरंजामासुधा राहिले. राजश्री आपाजीपंत सुभेदार याजकडे राजश्री हिंमतबाहादर याचे माा संधानहि लाविले. त्यावरून येथून त्याजकडे हिंमतबाहादर याचे व सरकारचे कारकून पा त्यासी भानगडीचे बोलणे बोलतच होते. श्रीमंत बडोद्याहून कूच करून नर्मदापार सोनगडानजीक जात तोवर पेटलादेस होते. उपरांतिक कूच करून खेड्यास आले. तेथे मोर्चे लाविले. पठाणाने दोन चार वेळा येथील कुमकेस बोलाविले. त्यास सांगितले की आम्ही कुमकेस येत नाही. आपणाकडे यावयाचे संधान दाट लाविले, की गुदस्ता राश्रजी हरिपंत तात्या याणी करार केला आहे त्याप्रमाणे हाली सरकारातून आमचा बंदोबस्त करून द्यावा. येविसी बाह्रांदर द्यावे म्हणजे आपण येऊन पठाणास उठऊन देतो. पठाणासीहि संधान ठेविलें की खेडे घेतल्यावर तुमचा उपराळा करून. त्याजपासून तोफा मागोन नेली. खेड्याचे मसलतीचे नाव करून तेथेच बसले. श्रीमंताची पत्रे पठाणाचे साहित्याविसी येतच होती. याणी श्रीमंतास उतर लिहीत गेले इकडे येकायेकीच उठोन यावे तर त्याजपासी इमान बेलभंडारी क्रियेस गुंतले. सरदार, पदरी नाव वडिलाचे, पुढेही सरदारीच करणे, तेव्हा निमित्याविना सोडून यावे कसे? बाट लागतो, त्याजमुळे इतके दिवस दोहीकडे संधान राखोन होते. हाली श्रीमंताकडे कितेक तपसिले वर्तमान लिहून आपले इमानाची सुटका करून घेतली. श्रीमंताचीहि त्यास पत्रे आली की पठाणाच्याने आमदाबाज घेवते असे नाही. त्यास आवरून काढून महीपार करून द्यावा येविसी सेनाखासखेलास पत्रे आली. त्यावरून पठाणासी त्यासी बोलणे जाले. पठाणाने जाब दिल्या की सिबंदी बहुत चढली आहे याचा फडशा करून द्या म्हणजे उठोन जाऊ. विना कसे जावे? गोविंदराव याचे मानस आपणाकडे येऊन मिलावे, परंतु आपलें जावसालास धनी करून घेऊन मग यावे असा प्रकार. येथील प्रकार

तरी सिबंदीचे देणे बहुत चढले. पैशास + जागा नाही. आज आठ मास जाले. वेराहि (?) जाला. रयतेत जीव नाही. हुजरून कुमक आठ महिने होते त्यासहि आजवर ठिकाणा नाही. कसे करावे? तेव्हा सर्व मडली हिंमतबहादुर आदिकरून येकत्र होऊन विचार केला कीं गोविंदराव यास इमानप्रमाण देऊन त्यास तूर्त मुलेमाणसे ठेववयासी सरकार तालुकियात जागा देऊन आणावे म्हणजे पठाणहि उठोन जाईल. मुलकाचा बंदोबस्त होईल. हुजरून फौज येऊन बंदोबस्त होणे त्यास पर्जन्यकालहि जवळ आला. फौज येते असाहि भरवसा कशावरून प्रमाण? आज आठ महिने कुमक फौजेची व येवजाची झाली, पुढेहि होतच आहे. तूर्तहि गुदस्ता करारमदार जाहला आहे त्याप्रो आपण सर्वांनी मिलोन त्यास वचन द्यावे जे सराकारातून निभावणी करून देऊ, असे लिहून देऊन त्यास आणावे हेच उतम. याप्रो विचार करून सेनाखासखेलास कागद लिहून दिले. त्याणी निखालसपणें सरकारकामासी अंतर न करू, येकपक्षी असावे याउपरी दुग्धा नसावी. त्याणी इमानपूर्वक लिहून दिले त्यावरून त्याणी रालाल पाटील यास येथे पा. त्याणी येऊन सामदाम करून पाहिला. जरबेविना उठत नाही, तेव्हा त्याणी खेड्यास लिहून पाठविले. त्यावरून सेनाखासखेल सरंजामसुधा शहरापासून दोन कोसावर येऊन मोकाम केला. सुभेदाराची व आमची भेटी जाली. बोलणे जाले. समक्ष शपतक्रिया जाली पाहिजे, तेव्हा दुसरे दिवशी मागती सुभेदार व आम्ही गेलो. बेलभंडार होऊ लागला तेव्हा गोविंदराव याणी सांगितले कीं हुजूरचे दीक्षितबाबा आहेत ते तात्याचे जागा आहेत. याचे हाते बेलभंडार द्यावा जे, गुदस्ता तात्यानी करार केला आहे त्याप्रमाणे निभावणी करू व तात्याचे तर्फेचा जिमा आपणाकडे, असा आड घातला. तेव्हा समयास मागे व्हावे तर सरकारकामास हिसका बसतो आणि सरदार दिलगीर होतात असा विचार करून आम्हीहि बेलभंडारात गुतलो. याउपरी गोविंदराव याचा गुंता राहिला नाही. फारच निखालस जाले. बहुत प्रकारे आम्हासी बोलणे जाले. लालपाटीलहि सरकारचाकरीत राहून कारस्ताई करून निखालसपणा केला व पुढेहि तेच कारस्ताईत राहून सरकारकाम करितील हे निशा पुरली. येक दोन दिवसात सलुकाने पठाण उठला तर उतम. नाही तर हला करून मारून काढावासा निश्चये जाला, गुंता राहिला नाही. इतक्यावर आपण इकडील बंदोबस्तास फौज पाचे कारण नाही. चिंता न करावी. इकडील बंदोबस्त होईल, मग फौजेचे कारण काये? आमचे वचन गुतले आहे, याचे सार्थकता आपण केली पाहिजे. गोविंदराव येकपक्षी आहेत. श्रीमंताकडे होते तोवर त्याचे म्हणविले. हाली इकडे मिळाले तेव्हा तिकडील पक्ष क्रियापुरस्कर सोडिला. त्यास आपले बरे करून घेणे, तेव्हा चाकरी चांगली

करून दाखविलील हे आपली पुर्ती मिशा असावी. आपण कृपापुरस्कार खातर-जमेचे, येक पत्र तूर्त पाठवावे. मागाहून करारमदाराच्या सनदा पाठवाव्या. सनदा येऊन उभयता भावाची वाटणी होऊन समजूत पडे तोवर त्याची मुले-माणसे ठेवाच्यासी जाणा बोरसदेचे ठाणे पठाणाने सरकाराचे घेतले तेंथे लागोन ठाणे घेऊन त्याचे हवाला करावे. तूर्त खेड्याचे कुमकेस शमर स्वार व दोनसे माणसे द्यावी येसा करारमदार जाला आहे. बोरसदेचे ठाण्यात सिबंदी त्याणी द्यावी, आमलदार सरकारचे. त्याचा बदोबस्त जाला म्हणजे ठाणे सरकारचे सरकारात द्यावे. यास बहांदर हिमतवाहादूर जाले आहेत. आम्हास शपतक्रियेचे दरम्यान पडावयास कारण आपली पत्रे सुभेदारास व हिमतवाहादूर यास हमेशा येतात व सांप्रतहि अली की गोविंदराव अनकूल जाल्यास करून घेणे व गोविंदरायास श्रीमत दादासाहेबानी डबईचा किला द्यावयाचा करार करून सनदा देखील पाठविल्या असता त्याहि सनदा आमन्य करून इकडे येकनिष्ठेने मिळावे हा निश्चये पाहिला आणि सर्वादेखताही शपतपूर्वक बोलिले की, यामुळे मी मध्ये पडून बेलभडार दिलहा. विनोदार्थ त्यासी बोलले की तुमची तात्याची भेट जाल्यावर आम्हास पुसणार देखील नाहीत. त्याही तुम्हासारखे मातबर सरदारासी स्नेहच संपादून राज्य करणे आहे. मग ते बोलिले जे मी तुम्हावाचून सरकारातील जाबसाल आन्येत्रासी करणार नाही. असे बहुत प्रकारे बोलले. इथपर निभावणी करणे आपले स्वाधीन आहे. याचे येण्याविशी बहुत प्रेलन लागला. गोविंदराव आल्यावर पठाणास दबाव पडून दुसरे दिवशी पठाण बोळ लागला, मजला आबरूनिसी जाऊ द्यावे. त्याजवर तिसरे दिवशी काढपूरचे दरवाजाचेसंनिध मसिदीत मोरचे सोडून सरसपुण्यात गेला. लढाई येक मातबर झाली. पुढे भानगड त्यासी लाविली आहे की पनास हजार रुपये द्यावे. तेहि त्यानी मान्य केले. बराता देणार. परंतु तो सावकारी निशा मागतो. ते घडत नाही. येका दो दिवसी न आईकिल्यास हाल करून पारपत्य करणार आहेत. श्रीमंत बापू व नाना याण्ही याचे खातरजमेविशी आपले हाते पुर्ते देणे मिळाले असे लिहून पाठवणे म्हणजे निसंशये होईल. आपण छ २२ सफरची पत्रे पाती छ १ रबिलावली साइकाली पावली. ज्याची त्यास पावोन बहुत संतोषी जाले. याप्रो फौज पो तरी शहरच्या बंदोबस्ताविशी फौजेचे कारण नाही. मुलकी बंदोबस्त केवल कुमकी फौजेने होणार नाही, याअर्थे रवाना कर्तव्य ते करावी. अलमतिविस्तरेण किं बहुनेत्याशीःसहस्रं विलसतु.

¶Gangadhar Dikshit writes how he persuaded Govindrao Gaikwad to give up Raghoba's cause.

No. 290]

पो छ २१ जिल्काद

श्री

श्रीमंत राजश्री तात्या स्वामीचे सेवेसी

विनंती शेवक गोपाल विश्वनाथ कृतानेक सा नमस्कार विज्ञापना. ता छ ११ माहे जिल्कादपावेतो मुा उजन जाणून स्वकीय कुशललेखनाज्ञा केली पाहिजे विशेष. आपली पत्रे छ २६ सवालची आली ती छ २९ जिल्कादी रात्रीस आली. राजश्री पाटीलबावा यास व रा नारो सिवदेव यास व गोविंदपंतास पत्रे पाठविली ती पावली. ज्याची त्यास पावती केली. सरकार पाटीलबावाचे पत्राचा जाव व्यावयास एकाद रोजाचा विलंब, विचार करून पत्र देणार. मागा-हून विस्तारे कचे पके लिहून पाठऊ. छ १० मिाची पत्रे ल्यात विस्तारे मजकूर लिहिला आहे त्यावरून निवेदन होईल. राजश्री पाटीलबावा व रा सुभे-दार याचा देसी यावयाचा मात्र येके मुहूर्ते यावे. माघ सुधात येण्याचा विचार आहे. कलकत्याहून वकील देसी पुरंदरास गेला. हा काय इत्यर्थ ठरतो हाहि विचार. कितेक सलुखाची तोड घडल्यास तोहि पक्ष आहे. यास्तव काही दिवस दिरंग आहे. राजश्री पाटीलबावाचे लक्ष की होलकरा अगोदरच यावे ऐसीहि सला घडेल ऐसा योग आहे. याविसीहि आम्ही प्रेत्नात आहों. राजश्री नारो सिवदेव देसी जाण्याकरिता पाटीलबावापासी निरोप मागत आहेत; परंतु हे समागमेच चालतील, आगोदर जाणार नाही. या नंतर रा गोविंदराम कारकुनाचा पत्ता लिहून पाठवणें. त्यास पंत मशारनिले पुरातन औरंगाबादकर माधवराव याचा भाचा, हे माधवराव गोविंदराम उज्जनीतच आहेत. वर्षे तेरा चवदा कुटुंबसुधा तेथे आहेत. आलीकडे पाच सात वर्षे रा पाटीलबावाचे दरबारी चाकरी रोजगार वगैरे किरकोल वकिली काम करीत होते. हाह्मी बेकार आहेत. कलावे. आमचा पता लिहून पाठवणे ऐसी आज्ञा; तरी पुण्यात रा बाजी बाबूराव पर्वतीवाले आमचे माऊसबंधु रोजगारनिमित्ये रा माहादाजी सिवाजी गर्जे याज-समागमे इकडे आलो. माहादाजी सिवाजी हे रा विष्णु माहादेव यांचे चुलत-बंधु बाबाकडून मामलती इकडे पांच साहा वर्षे करीत होते. आलीकडे ते देव-लोक जाले. आम्ही त्याचे पुतण्या रा आपाजी कृष्ण याजवळ बेकार बसलो. इतक्यात देसीहून राजश्री गुरुजीबावा आले. त्यासी पूर्व परिचये, तेहि कृपा करू लागले. जातेवेलेस आपले म्हणोन त्याजकडील आसामी होती ते काम आम्हास सांगितले; परंतु हाह्मी सरकार तुम्हाकडील लोकावर विशेष कृपा आहे. आम्हा बेकार केले. कलावे. यानंतर आम्हाविसी विस्तर आम्ही लिहीत उपयोगाचे

शेवक यक कार्यावर आल्यास शेवकावर नजर राखावी. शेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना. गंगाजी आव्हाड स्वामीशेवत सर्वदा मेहेनत करीत आहेत. बूज घणी करणार समर्थ आहा. शेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶Gopal Vishvanath to Haripant Tatya giving news about Sindia and Holkar who the writer says, are watching the result of the negotiations started by the English envoy, before proceeding to the South, The writer also recommends to him Govindram for service.

No. 291]

[17-1-1776

पो छ २९ जिल्काद

सन सित सबैन पौष

मास बुधवार.

श्री

सेवेसी विज्ञापना. इंग्रजाचा वकील पुण्यास गेला ते समयी श्रीमंत गडा-
खालते उतरत नवते, कीं तुझी भेट घ्यावी आणि तह न ठरल्यास काये करावे.
त्यास त्याणे जावसाल केला जे, आपण खालते उतरावे, तुम्हाकारणे जव्हाईर साता
लक्षा रुपयाचे आणिले ते व हती येसे नजर घ्यावे आणि आपण आज्ञा करतील
त्याप्रमाणे सलुखाचा बंदोबस्त करून देईन. तेव्हां श्रीमंत खालते उतरोन भेटी
जाल्या. त्यांचे यांचे बोलणे जाले. मग त्या वकिलानें ममईस पत्रे पाठविली.
ममईकराने सुरतवाल्यास पत्रे पाठविली. सुरतवाल्याने श्रीमंत दादास पत्रे पाठ-
विली. बोलण्याची भानगड लागली आहे. पहिले रावसाहेबाचे वेळेस ठरले
होते त्याप्रमाणें ठरल. परंतु इंग्रेज म्हणतात कीं या मसलतीस दोन क्रोड रुपये
आमचे खर्च जाले आहेत ते द्यावे. वरकड बोलणे निश्चयांत आले. परंतु
रुपयाचा बंदोबस्त जाला म्हणजे निश्चयांत येईल. मग सर्वाही नासिक त्रिंबका-
पासी जमा व्हावे, तिकडोन त्याणीहि यावे, याप्रमाणें बोलण्यांत आहे येसे पत्र
पुरंधरचे आले. स्वामीस कलावे. हे वर्तमान याकिलें त्याप्रमाणे स्वामीस लिहिले
आहे. येवज पुरंधरीहून येणार, आल्यावर खर्चास मिलेल. सेवेसी श्रुत होये
हे विज्ञापना.

सेवेसी धोंडो नारायण व शंकराजी रुद्र सां नमस्कार राजश्री नागोपंत
यांनी वर्तमान लिहिले त्याजवरून कलेल. बहुत काय लिहिणे हे विज्ञापना.

¶The letter mentions negotiations carried on between the Peshwa and the
English at Purandhar.

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री नारोपंतनाना
स्वामीचे सेवेसी

पो विसाजी कृष्ण सां नमस्कार विनंती. उपरी, येथील कुशल ता छ १ जिल्हेज मो मौजे कोढीत ता करेपठार जाणून स्वकीये कुशललेखन करीत असिले पाहिजे विशेष. आपणाकडून बहुत दिवस पत्र येऊन वर्तमान कळत नवते. त्यास, सांप्रत पत्र व शंक्रमणाचे तिलशर्करा पा ते पावोन संतोष जाहाला. ऐसेच सदैव पत्र पाठऊन संतोषवावे. इकडील वर्तमान तरी श्रीमंत राजश्री बापू व नाना कोढितावरच आहेत. इंग्रजाकडील वकील आहेत. भेटी जाहाल्या. त्याजकडील बोलणे होत आहे. आम्ही फौजसुध्या पुणियावर होतो. त्यास, येथे यावयाविसी पत्र आले त्यावरून तूर्त फौजसुध्या श्रीमंताजवळ आहे. आपण प्रस्तुत कोणे ठिकाणी आहेत, पुढे काये कर्तव्यता आहे, राजश्री हरिपंत तात्या कोणे ठिकाणी आहेत, ते साद्यंत लेहून पाठवावे. पूर्वस्नेहास ममतेस आविस्मर आसावे. वरकड इकडील वर्तमान राजश्री भिवराव आबा लिहितील त्याजवरून कलेल. बहुत काये लिहिणे, लोभ आसो दिलहा पाहिजे, हे विनंती.

पो महिपतराव विस्वनाथ सां नमस्कार. बहुता दिवसी पत्र पो ते पावोन संतोष जाहाला. याप्रो पत्र पा आनंदवीत असावे हे विनंती.

¶[Visaji Krishna writes to Naro Anandrao of an interview that took place between Nana, Bapu and the English envoy.]

No. 293]

[1-3-1776]

पो छ २४ मोहरम

सन सीत सबै न फालगुन मास

श्री

राजमान्य राजश्री राजश्री राघो केशव यासी रघुनाथ बाजीराव प्रधान नमस्कार मुा सीत सबै न मया व अलफ. तुम्हीं विनंतीपत्र छ १२ जिल्हेजचे पाठविले ते छ २ मोहरमी येऊन प्रविष्ट जाले.

फितुरियाकडून रंगराव माहादेव हजार स्वारांनसी आले, त्याचे कुमकेस सिंदे होलकर याणी पाचसे स्वार दिले. ते राजाराम गोविंद याजवर

सिंदे होलकर फितुरियाकडे जाणार म्हणोन लिहिले तें कलले. याउपरीहि अधिकोतर बातमी आढलेल ती लेहून पाठवीत जाणे. कलम १

जाऊन जप्तीस खल्ले करणार म्हणोन
 लीा ते विदित जाले. यैशियास
 येथून सिंघास व होलकरास पत्रे
 पाठविलीच आहेत. तथापि त्याचा
 आग्रह असल्यास करणे. त्याजविशी
 पेशजी मुजरद पत्र तुजला सादर
 केलेच आहे त्याप्रो करणे कलम

नारो तुकदेव व राजाराम गोविंद
 भेलसे व मल्हारगडावर आहेत म्हणोन
 लीा ते कलले. उभयेतापासी जमेती
 किती आहे, फितुरी त्याजवरी गेले,
 त्याचे काये वर्तमान ते लिहिणे
 कलम १

राजाराम व नारो तुकदेव याजपासी
 जमेत जबरदस्त असल्यास याणी
 जाऊन काय करावयाचे आहे. कलम १

चिरंजिवाची प्रकृत उत्तम आहे
 म्हणोन लीा ते कललें. जन्मकाल
 घटिका पले लेहून पाठवणे कलम १
 इकडील वर्तमान अधिकोत्तर नाही
 आहे तेच आहे. जनरालाचें बोलणे
 भरवसियाचे असे. श्रीकृपेने होणे
 ते होईल. कलम १

बाळाजी पाडुरंग कादार मौजे
 केसोदे याजकडून यैवज आणविला
 आहे म्हणोन लीा ते कलले. उत्तम
 आहे. यैवज सत्वर आणवणे कलम १

येकूण कलमें सात जाणीजे छ १० मोहरम आज्ञा प्रमाण.

¶ This appears to be an intercepted letter of Raghunathrao to Raghoo Keshav making enquiries about people who have joined the Barbhais against him.

No. 294]

[9-3-1776

पो छ २० मोहरम

सन सीत सबैत

श्री

सेवेसी बाळाजीराम कृतानेक सा नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान ताा छ १८
 मोहरमपावेतो येथास्थित असे विशेष. कर्नेल आपटेने इंग्रजाकडील कर्नाल यास
 द्यावयास आतर गुलाबी उंच सिलकेस असल्यास ते, नाही तर खारिदी करून पाच
 तोले पाठऊन देणे म्हणोन स्वामीचे पत्रीं आज्ञा. त्यास सिलकेस अतर नाही, याज-
 करिता रा बाबूराव जिनसखान्याकडील याजकडून चांगले अतराचा गावात शोध
 केला. तेव्हा दोन तीन प्रकारचे अतर आणिले, त्याप्रो तीन तोले अतर चांगले
 पेशजी राजश्री माधवराव जाधवराई याजकडून अतर आणऊन महमदअलीस
 पाठविले त्याप्रोच राहिले होते ते हाली पेशजीच्या दराप्रो दर तोला रा ९९
 पंचावन प्रो येकसे पासष्ट रा द्यावयाचे करून कुपीत घालून कुपी सधा वजन

तोले ४॥१० पोा कुपी वजन १॥१० बाकी तीन तोले अतर भवानजी जासूद जथे खंडोजी गुलदगड याज बा पुरंधरचे खानगीस लिहून पाठविले आहे. प्रविष्ट जाहल्याचे उतर ल्याहावयासी आज्ञा व्हावी. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

अत्तर जमा धरून

इंग्रजाचे नावे खर्च

ल्याहावे. कलकतेकर.

Attar of roses is purchased for the reception of Colonel Upton at Rs. 55 per tola.

No. 295]

[12-3-1776

पैवस्ति छ ११ मोहरम.

श्री

पुरवणी राजश्री गणेशपंत दादा स्वामीचे सेवेसी विनंति. संस्थान वासदे येथील सर्व * * * आपण समागमें आणिली आहे. परवतसिंग जो संस्थानी बसला आहे त्याजला वारसा पोंचला नाही. परवतसिंग येथील राजेयाचे वंशीचरणमल बारिया मियेकर याचा जावई. आपण परवतसिंग याजला बोलाऊन नेलें हें चांगली गोष्ट केली. येणेंकरून सरकार किफाईत आहे. त्यास व सत्या राठोड हा परवतसिंग याचे तफेंनें तेथें गेला, हा काहीं दिवस तेथें होता, याजकडे सरकारची बाकी अंताजी गबाजी याचे वेळची असावीशी वाटत्ये. त्याचा जाबसाल व अंताजी गबाजी सरकारचा कमाविसदार उर्देसिंग याणें मारिला, त्याचा जाबसाल जो राजी असेल त्याजला पुसावा. अंताजी गबाजी याचे वेळची बाकी असल्यास त्याचा जाबसाल व सत्याकडें बाकी नाही म्हणोन व सत्या म्हणेल त्याजला माहालचा हिशेब पुसावा. राजश्री पांडुरंगपंत गडबोले यांणीं सरकारांत या मामलतीचें फाजील काढिलें आहे. सिबंदीखर्च फार केला आहे असें त्याजला जाबसाल पुसावयाचे, आपणास कळावें यास्तव लिहिलें आहे. त्यास परवतसिंगास स्वामीचें चित्तांत निश्चयरूप बसवावयाचें असल्या(स) आणि हें काम सेवकाचे हातून घ्यावयाचें असल्यास पत्र पाठवावें म्हणजे रणमलसिंग अथवा त्याचा कोणी भला माणूस स्वामीजवळ वेऊन येतो. सरकार किफाईतचे बाबीं चिंता नाही. दुसरें वांसदे गुजराथ तालुकियांतील यास्तव सेवकाचें हातून काम करवावें, याचें भूप(ण) आपलेंच आहे. या प्रांतीं असें आहे कीं गणेशपंत जें सांगतात तें आपण ऐकतात तो लौकिक राहील. आम्ही कामांत असल्यास स्वामीची सेवा चांगले प्रकारें होईल. रणमल बारिया

जाऊन जमीन खेलेल करणार म्हणोन
 ला ते विदित जाले. यैशियास
 येथून सिंघास व होलकरास पत्रे
 पाठविलीच आहेत. तथापि त्याचा
 आग्रह असल्यास करणे. त्याजविसी
 पेशजी मुजरद पत्र तुजला सादर
 केलेच आहे त्याप्रो करणे कलम

नारो तुकदेव व राजाराम गोविंद
 भेलसे व मल्हारगडावर आहेत म्हणोन
 ला ते कलले. उभयेतापासी जमेती
 किती आहे, फितुरी त्याजवरी गेले,
 त्याचे काये वर्तमान ते लिहिणे
 कलम १

राजाराम व नारो तुकदेव याजपासी
 जमेत जबरदस्त असल्यास याणी
 जाऊन काय करावयाचे आहे. कलम १

चिरंजिवाची प्रकृत उत्तम आहे
 म्हणोन ला ते कलले. जन्मकाल
 घटिका पले लेहून पाठवणे कलम १
 इकडील वर्तमान अधिकोत्तर नाही
 आहे तेच आहे. जनरालाचें बोलणे
 भरवसियाचे असे. श्रीकृपेने होणे
 ते होईल. कलम १

बाळाजी पाडुरंग कादार मौजे
 केसोदे याजकडून यैवज आणविला
 आहे म्हणोन ला ते कलले. उत्तम
 आहे. यैवज सत्वर आणवणे कलम १

येकूण कलमें सात जाणीजे छ १० मोहरम आज्ञा प्रमाण.

¶ This appears to be an intercepted letter of Raghunathrao to Raghoo Keshav making enquiries about people who have joined the Barbhais against him.

No. 294]

[9-3-1776

पो छ २० मोहरम

सन सीत सबैन

श्री

सेवेसी बाळाजीराम कृतानेक सा नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान ता छ १८
 मोहरमपावेतो येथास्थित असे विशेष. कर्नेल आपटेन इंग्रजाकडील वर्काल यास
 द्यावयास आतर गुलाबी उंच सिलकेस असल्यास ते, नाही तर खरिदी करून पाच
 तोले पाठऊन देणे म्हणोन स्वामीचे पत्रीं आज्ञा. त्यास सिलकेस अतर नाही, याज-
 करिता रा बाबूराव जिनसखान्याकडील याजकडून चांगले अतराचा गावात शोध
 केला. तेव्हा दोन तीन प्रकारचे अतर आणिले, त्याप्रो तीन तोले अतर चांगले
 पेशजी राजश्री माधवराव जाधवराई याजकडून अतर आणऊन महमदअलीस
 पाठविले त्याप्रोच राहिले होते ते हाली पेशजीच्या दराप्रो दर तोला रा ५५
 पंचावन प्रो येकसे पासष्ट रा द्यावयाचे करून कुपीत वाढून कुपी सुधा वजन

तोले ४॥१० पोा कुपी वजन १॥१० बाकी तीन तोले अतर भवानजी जासूद जथे खंडोजी गुलदगड याज बाा पुंरंधरचे रवानगीस लिहून पाठविले आहे. प्रविष्ट जाहल्याचे उत्तर ल्याहावयासी आज्ञा व्हावी. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

अत्तर जमा धरून

इंग्रजाचे नावे खर्च

ल्याहावे. कलकतेकर.

Attar of roses is purchased for the reception of Colonel Upton at Rs. 55 per tola.

No. 295]

[12-3-1776

पैवस्ति छ ११ मोहरम.

श्री

पुर्वणी राजश्री गणेशपंत दादा स्वामीचे सेवेसी विनंति. संस्थान वासदे येथील सर्व * * * आपण समागमें आणिली आहे. परवतसिंग जो संस्थानी बसला आहे त्याजला वारसा पोंचला नाही. परवतसिंग येथील राजेयाचे वंशीचा रणमल बारिया मियेकर याचा जावई. आपण परवतसिंग याजला बोलाऊन नेलें हें चांगली गोष्ट केली. येणेंकरून सरकार किफाईत आहे. त्यास व सत्या राठोड हा परवतसिंग याचे तफेंनें तेथें गेला, हा काहीं दिवस तेथें होता, याजकडे सरकारची बाकी अंताजी गबाजी याचे वेळची असावीशी वाटये. त्याचा जाबसाल व अंताजी गबाजी सरकारचा कमाविसदार उर्देसिंग याणें मारिला, त्याचा जाबसाल जो राजी असेल त्याजला पुसावा. अंताजी गबाजी याचे वेळची बाकी असल्यास त्याचा जाबसाल व सत्याकडे बाकी नाही म्हणोन व सत्या म्हणेल त्याजला माहालचा हिशेब पुसावा. राजश्री पांडुरंगपंत गडबोले यांणीं सरकारांत या मामलतीचें फाजील काढिलें आहे. सिबंदीखर्च फार केला आहे असें त्याजला जाबसाल पुसावयाचे, आपणास कळावें यास्तव लिहिलें आहे. त्यास परवतसिंगास स्वामीचें चित्तांत निश्चयरूप बसवावयाचें असल्या(स) आणि हें काम सेवकाचे हातून घ्यावयाचें असल्यास पत्र पाठवावें म्हणजे रणमलसिंग अथवा त्याचा कोणी भला माणूस स्वामीजवळ वेऊन येतों. सरकार किफाईतचे बाबीं चिंता नाही. दुसरें वांसदें गुजराथ तालुकियांतील यास्तव सेवकाचें हातून काम करवावें, याचें भूष(ण) आपलेंच आहे. या प्रांतीं असें आहे कीं गणेशपंत जें सांगतात तें आपण ऐकतात तो लौकिक राहील. आम्ही कामांत असल्यास स्वामीची सेवा चांगले प्रकारें होईल. रणमल बारिया मातबर गिराशा आहे.

जाऊन जतीस खलेल करणार म्हणोन
 लािा ते विदित जाले. यैशियास
 येथून सिंघास व होळकरास पत्रे
 पाठविलीच आहेत. तथापि त्याचा
 आग्रह असल्यास करणे. त्याजविसी
 पेशजी मुजरद पत्र तुजला सादर
 केलेच आहे त्याप्रो करणे कलम

नारो तुकदेव व राजाराम गोविंद
 भेलसे व मल्हारगडावर आहेत म्हणोन
 लािा ते कलले. उभयेतापासी जमेती
 किती आहे, फितुरी त्याजवरी गेले,
 त्याचे काये वर्तमान ते लिहिणे
 कलम ?

राजाराम व नारो तुकदेव याजपासी
 जमेत जबरदस्त असल्यास याणी
 जाऊन काय करावयाचे आहे. कलम ?

चिरंजिवाची प्रकृत उत्तम आहे
 म्हणोन लािा ते कलले. जन्मकाल
 घटिका पळे लेहून पाठवणे कलम ?
 इकडील वर्तमान अधिकोत्तर नाही
 आहे तेच आहे. जनरालाचें बोलणे
 भरवसियाचे असे. श्रीकृपेने होणे
 ते होईल. कलम ?

बाळाजी पाडुरंग कादार मौजे
 केसोदे याजकडून येवज आणविला
 आहे म्हणोन लािा ते कलले. उत्तम
 आहे. येवज सत्वर आणवणे कलम ?

येकूण कलमें सात जाणीजे छ १० मोहरम आज्ञा प्रमाण.

¶ This appears to be an intercepted letter of Raghunathrao to Raghoo Keshav making enquiries about people who have joined the Barbhais against him.

No. 294]

[9-3-1776

पो छ २० मोहरम

सन सीत सवैन

श्री

सेवेसी बाळाजीराम कृतानेक सा नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान ता छ १८
 मोहरमपावेतो येथास्थित असे विशेष. कर्नेल आपटेन इंग्रजाकडील कर्नाल यास
 द्यावयास आतर गुलाबी उंच सिलकेस असल्यास ते, नाही तर खरिदी करून पाच
 तोले पाठऊन देणे म्हणोन स्वामीचे पत्रीं आज्ञा. त्यास सिलकेस अतर नाही, याज-
 करिता रा बाबूराव जिनसखान्याकडील याजकडून चांगले अतराचा गावात शोध
 केला. तेव्हा दोन तीन प्रकारचे अतर आणिले, त्याप्रो तीन तोले अतर चांगले
 पेशजी राजश्री माधवराव जाधवराई याजकडून अतर आणऊन महमदअलीस
 पाठविले त्याप्रोच राहिले होते ते हाली पेशजीच्या दराप्रो दर तोला रा ९९
 पंचावन प्रो येकसे पासष्ट रा द्यावयाचे करून कुपीत वाढून कुपी सुधा वजन

तोले ४॥१० पोा कुपी वजन १॥१० बाकी तीन तोले अतर भवानजी जासूद जथे खंडोजी गुलदगड याज बाा पुरंधरचे खानगीस लिहून पाठविले आहे. प्रविष्ट जाहल्याचे उतर ल्याहावयासी आज्ञा व्हावी. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

अत्तर जमा धरून

इंग्रजाचे नावे खर्च

ल्याहावे. कलकतेकर.

Attar of roses is purchased for the reception of Colonel Upton at Rs. 55 per tola.

No. 295]

[12-3-1776

पैवस्ति छ ११ मोहरम.

श्री

पुरवणी राजश्री गणेशपंत दादा स्वामीचे सेवेसी विनंति. संस्थान वासदे येथील सर्व * * * आपण समागमें आणिली आहे. परवतसिंग जो संस्थानी बसला आहे त्याजला वारसा पोंचला नाही. परवतसिंग येथील राजेयाचे वंशीचा रणमल बारिया मियेकर याचा जावई. आपण परवतसिंग याजला बोलाऊन नेलें हें चांगली गोष्ट केली. येणेंकरून सरकार किफाईत आहे. त्यास व सत्या राठोड हा परवतसिंग याचे तर्फेनें तेथें गेला, हा कांहीं दिवस तेथें होता, याजकडे सरकारची बाकी अंताजी गबाजी याचे वेळची असावीशी वाटत्ये. त्याचा जाबसाल व अंताजी गबाजी सरकारचा कमाविसदार उर्देसिंग याणें मारिला, त्याचा जाबसाल जो राजी असेल त्याजला पुसावा. अंताजी गबाजी याचे वेळची बाकी असल्यास त्याचा जाबसाल व सत्याकडे बाकी नाही म्हणोन व सत्या म्हणेल त्याजला माहालचा हिशेब पुसावा. राजश्री पांडुरंगपंत गडबोले यांणीं सरकारांत या मामलतीचें फाजील काढिलें आहे. सिबंदीखर्च फार केला आहे असें त्याजला जाबसाल पुसावयाचे, आपणास कळावें यास्तव लिहिलें आहे. त्यास परवतसिंगास स्वामीचें चित्तांत निश्चयरूप बसवावयाचें असल्या(स) आणि हें काम सेवकाचे हातून घ्यावयाचें असल्यास पत्र पाठवावें म्हणजे रणमलसिंग अथवा त्याचा कोणी भला माणूस स्वामीजवळ घेऊन येतों. सरकार किफाईतचे बाबीं चिंता नाही. दुसरें वासंदें गुजराथ तालुकियांतील यास्तव सेवकाचें हातून काम करवावें, याचें भूष(ण) आपलेंच आहे. या प्रांतीं असें आहे कीं गणेशपंत जें सांगतात तें आपण ऐकतात तो लौकिक राहील. आम्ही कामांत असल्यास स्वामीची सेवा चांगले प्रकारें होईल. रणमल बारिया मातबर गिराशा आहे.

जाऊन जतीस खलेल करणार म्हणोन
 लािा ते विदित जाले. यैशियास
 येथून सिंघास व होळकरास पत्रे
 पाठविलीच आहेत. तथापि त्याचा
 आग्रह असल्यास करणे. त्याजविसी
 पेशजी मुजरद पत्र तुजला सादर
 केलेच आहे त्याप्रो करणे कलम

नारो तुकदेव व राजाराम गोविंद
 भेलसे व मल्हारगडावर आहेत म्हणोन
 लािा ते कलले. उभयेतापासी जमेती
 किती आहे, फितुरी त्याजवरी गेले,
 त्याचे काये वर्तमान ते लिहिणे
 कलम १

राजाराम व नारो तुकदेव याजपासी
 जमेत जबरदस्त असल्यास याणी
 जाऊन काय करावयाचे आहे. कलम १
 चिरंजिवाची प्रकृत उत्तम आहे
 म्हणोन लािा ते कलले. जन्मकाल
 घटिका पळे लेहून पाठवणे कलम १
 इकडील वर्तमान अधिकोत्तर नाही
 आहे तेच आहे. जनरालाचें बोलणे
 भरवसियाचे असे. श्रीकृपेने होणे
 ते होईल. कलम १

बाळाजी पाडुरंग कादार मौजे
 केसोदे याजकडून थैवज आणविला
 आहे म्हणोन लािा ते कलले. उत्तम
 आहे. थैवज सत्वर आणवणे कलम १

येकूण कलमें सात जाणीजे छ १० मोहरम आज्ञा प्रमाण.

¶ This appears to be an intercepted letter of Raghunathrao to Raghoo Keshav making enquiries about people who have joined the Barbhais against him.

No. 294]

[9-3-1776

पो छ २० मोहरम

सन सीत सवैन

श्री

सेवेसी बाळाजीराम कृतानेक सा नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान ता छ १८
 मोहरमपावेतो येथास्थित असे विशेष. कर्नेल आपटेन इंग्रजांकडील वर्काल यास
 द्यावयास आतर गुलाबी उंच सिलकेस असल्यास ते, नाही तर खरिदी करून पाच
 तोले पाठऊन देणे म्हणोन स्वामीचे पत्रीं आज्ञा. त्यास सिलकेस अतर नाही, याज-
 करिता राा बाबूराव जिनसखान्याकडील याजकडून चांगले अतराचा गावात शोध
 केला. तेव्हा दोन तीन प्रकारचे अतर आणिले, त्याप्रो तीन तोले अतर चांगले
 पेशजी राजश्री माधवराव जाधवराई याजकडून अतर आणऊन महमदअलीस
 पाठविले त्याप्रोच राहिले होते ते हाली पेशजीच्या दराप्रो दर तोला रा ५९
 पंचावन प्रो येकसे पासष्ट राा द्यावयाचे करून कुपीत वाढून कुपी सुधा वजन

तोले ४॥१० पोा कुपी वजन १॥१० बाकी तीन तोले अतर भवानजी जासूद जथे खंडोजी गुलदगड याज बाा पुरंधरचे खानगीस लिहून पाठविले आहे. प्रविष्ट जाहल्याचे उतर ल्याहावयासी आज्ञा व्हावी. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

अत्तर जमा धरून

इंग्रजाचे नावे खर्च

ल्याहावे. कलकतेकर.

Attar of roses is purchased for the reception of Colonel Upton at Rs. 55 per tola.

No. 295]

[12-3-1776

पैवस्ति छ ११ मोहरम.

श्री

पुरवणी राजश्री गणेशपंत दादा स्वामीचे सेवेसी विनंति. संस्थान वासदे येथील सर्व * * * आपण समागमें आणिली आहे. परवतसिंग जो संस्थानी बसला आहे त्याजला वारसा पोंचला नाही. परवतसिंग येथील राजेयाचे वंशीचाराणमल बारिया मियेकर याचा जावई. आपण परवतसिंग याजला बोलाऊन नेलें हें चांगली गोष्ट केली. येणेंकरून सरकार किफाईत आहे. त्यास व सत्या राठोड हा परवतसिंग याचे तर्फेनें तेथें गेला, हा कांहीं दिवस तेथें होता, याजकडे सरकारची बाकी अंताजी गबाजी याचे वेळची असावीशी वाटत्ये. त्याचा जावसाल व अंताजी गबाजी सरकारचा कमाविसदार उर्देसिंग याणें मारिला, त्याचा जावसाल जो राजी असेल त्याजला पुसावा. अंताजी गबाजी याचे वेळची बाकी असल्यास त्याचा जावसाल व सत्याकडे बाकी नाही म्हणोन व सत्या म्हणेल त्याजला माहालचा हिशेब पुसावा. राजश्री पांडुरंगपंत गडबोले यांणीं सरकारांत या मामलतीचें फाजील काढिलें आहे. सिबंदीखर्च फार केला आहे असें त्याजला जावसाल पुसावयाचे, आपणास कळवें यास्तव लिहिलें आहे. त्यास परवतसिंगास स्वामीचें चित्तांत निश्चयरूप बसवावयाचें असल्या(स) आणि हें काम सेवकाचे हातून घ्यावयाचें असल्यास पत्र पाठवावें म्हणजे राणमलसिंग अथवा त्याचा कोणी भला माणूस स्वामीजवळ घेऊन येतों. सरकार किफाईतचे बाबीं चित्ता नाही. दुसरे वांसदे गुजराथ तालुकियांतील यास्तव सेवकाचें हातून काम करवावें, याचें भूष(ण) आपलेंच आहे. या प्रांतीं असें आहे कीं गणेशपंत जें सांगतात तें आपण ऐकतात तो लौकिक राहील. आम्ही कामांत असल्यास स्वामीची सेवा चांगले प्रकारें होईल. राणमल बारिया मातबर गिराशा आहे.

आणि प्रमाणिक सचोटीदार आहे. हा या कामांत असल्यास सर्वच गोष्टीचा बंदोबस्त होईल, असें आम्हास वाटतें. रणमलची गाठ पडल्यास सारें समजेल. परवतसिंग याचा जावई, याजकरितां आम्हास त्याणें दीनवाणें होऊन लिहिलें आहे. त्याचें काम आमचे हातून घेतल्यास सरकार उपयोगी; आणि आपली कृपा आम्हावर आहे असें होईल. फार काय ल्याहावें. उत्तर पाठविलें पाहिजे. खात्री व खारवे खरेदी करावयास पाठविलें आहे; खरेदीकरितां नवार पक्या मणाची करविली आहे. पांच साहा दिवसांनीं येईल. तयार जाहाली म्हणजे समागमें घेऊन येतो; किंवा येक दिवस अगोघर पुढें रवाना करितों. आपणांस सरंजाम किती लागतो त्याची याद अतिसत्वर पाठऊन द्यावी. या गोष्टीस अलस करूं नये. पत्र पावतांच रवाना करावी. आपले भेटीस सत्वरच येतो. बहुत काय लिहिणें लोभ कीजे हें विनंति.

¶The claims of succession of Parvatsing to the Bansda State are discussed and reported to Ganeshpant Behere by some agent of his in Gujarat.

No. 296]

[19-4-1776

पौ छ १२ रावळ.

श्री

राजश्री हरिपंत तात्या गोसांवी यांसी

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्रौ खंडेराव गायकवाड हिमतबाहादुर दंडवत विनंती. उपरी, येथील कुशल जाणून स्वकीये लेखन करीत आसिलें पा विशेष. आपण छ ६ सफरचे पत्र पाठविलें तें छ १६ मिनहूस पावोन लेखनाभिप्राये ध्यानास आला. इंग्रजाचे वकील पुरंदरी आले. त्यांचा तह पका जाला. मुमईहून इंग्रजाची पत्रे श्रीमंताजवळ इंग्रज आहेत त्यांस आली कीं, उठोन येणें. इंग्रजाचा वकील श्रीमंताचेंहि बोलणे बोलत आहे. थैकिल्यास चांगले, न थैकिले तरी श्रीमंत निघोन जातील. कोणीकडे जातील हें न कळे. तुम्ही हिमतीनें स्थळाचे संरक्षण केले तैसेंच करून आसावें. थोडक्याच दिवसांत बंदोबस्तांत येईल. श्रीमंत निघोन जातील, पाठीमागे फौजा लागतील. आपल्याकडेहि फौज रवाना करितों. आपण मेहनत केली याचे सार्थक श्री लौकरच करील म्हणून लिहिलें. थैश्यास येथेहि बातमी आली कीं, इंग्रजाचा तह पका जालियामुलें सुरतेस गेले. श्रीमंतहि कूच करून शहराजवळ मुकाम जाला. फौजासह

आपण वाटमाथाच आहेत. इकडे फौज येणें त्यास गुंता होत गेला तो मार वेदशास्त्रसपन्न राजश्री गंगाधर दीक्षित यांचे पत्रावलोकनें कललें. त्यास स्थळाचे संरक्षण होय कीं श्रीमंत प्रभु दैववान आणि आपला सरळ स्वभाव त्यायोगे त्या मेहनतीस फलदाता ईस्वर प्रमाणच होये. दुसरे पत्र राजश्री नारो गणेश यांचे पत्रासहित चिरंजीव राजश्री गोविंदराव गायकवाड सेनाखासखेल समसेरबाहादुर यांसी. आपले पत्रां आशय कीं, राजश्री गोविंदरायांसी समजाऊन सांगोन मायेत वेऊन उतर ल्याहावें. त्यास आपण मौजे कडास लेवासण्याचे मुकामाहून देसीं जातेसमई हा मार सांगितलाच होता. त्यावरून श्रीमंताचा मुकाम बडोदियावरी आसतां कारकून पाठऊन चिरंजिवास आपले मायावादाचे व निखालसतेचे आर्थ सांगितलेवरून ये प्रांती स्थिरता जाली. लक्ष सोडिल्यामुळें समागम तुटला. पेटलादेस आले. कुटुंब लोणावाड्याहून आणविलें. तेथून खेड्याचे शहास गुंतले. हें वर्तमान पेशजी विस्तारें लिहिलेंच होते. चिरंजिवाजवळ कारकून ठेऊन या लक्षां आनुसरावें, त्यांचे कल्याण आपण करावें, याचा करार रो खंडो आवजी यांचे विद्यमानचा तह तुमचे आनुभवास आणावयाचा, आपले सल्याप्रमाणें रो दीक्षितबावा व राजश्री आपाजीपंत आपा व आम्ही वचनी गुंतलों ते आपणच, यैसी त्यांची खातरजमा होऊन या लक्षाचा प्रत्यये पठाणाचे पारपत्य करावे, आमदाबादेहून उठऊन द्यावा, त्यावरून खेड्याहून कूच करून छ २३ सफरीं शहरानजीक श्रीनागनाथ आहे तेथे मुकाम जाला. येविशीचे विस्तारें रो दीक्षितबावानी व आपानी लिहिलें आहे त्यावरून आवगत होईल. इतःपर पठाणांचे पारपत्याचे आवघड नाहीं. फौज इकडे येण्याचा मोठा लोभ कीं, आंत बाहेर येवनमये, दक्षणी फौजेविना खातरखा काम न होये, तें तरी चिरंजिवाचे आगमनें घडलें. आपलें वचन प्रत्ययास येणे म्हणून लिहिले आसे. तरी खंडोपंताचे विद्यमानचा कराराच्या सनदा आति सत्वर येऊन विभागांत किले स्थलें याची दखलगिरी होये तें लौकर केले पाहिजे. वरकड ये प्रांती पठाणाची ठाणीं महीउतरतिरीं माहालानिहाये होती तीं तरी संरजाम बाहेर काढून पंचमाहाल व पेटलाद येथें सरकारची ठाणीं कायम जाली राहिली, महमदाबाद व बोरसद येक पठाणासच उठऊन दिलिह्यानें तीं सहजांत स्वाधीन होतील. इकडील चिंता नाहीं. आपलेकडील सविस्तर सदैव लिहीत आसावें. रा छ २९ माहे सफर. बहुत काये लिहिणे हे विनंती.

¶*Khanderao Gaikwad expresses his gratification on hearing of the treaty of Purandhar and reports the subsequent movements of Raghoba. He further writes how he succeeded in bringing round Govindrao and requests that necessary Sanads should be sent without delay.*

पो छ १२ रावल.

श्री.

राजश्री हरिपंत तात्या गोसांवी यांसी

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य स्नौ खंडेराव गायकवाड हिमतबाहादर दंडवत विनंती उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीये लेखन करीत आसिले पाहिजे विशेष. आपण छ २२ सफरचे पत्र पाा तें छ १ रावली पावोन लेखनार्थी इंग्रजाकडील वकील कलकत्याहून पुरंदरी येऊन तह पका जालियामुळें श्रीमंताजवळ इंग्रज होते त्यांस मुमईहून पत्रें आली कीं, उठोन येणें, त्यावरून निवोन मुरतेस गेले. श्रीमंतापासी सरदार आहेत त्यांची आंत्रे अली. त्यांस गौरवतेचींच पत्रें लिहिलीं. फुटोन येतील. श्रीमंत कारनेलसमवेत मुमईस जाणार. आपण मेहनत करून स्थळाचें संरक्षण केले तैसेंच थोडकेच दिवस करून आसावें. आपण स्थळ संरक्षणास्तव मेहनत बहुत करितात म्हणून राजश्री आपाजी गणेश यांणी लिहिलें आणि आम्हासहि भवसाच आहे. फौजेची रवानगी लौकरच होईल. भेटीहि आविलंबेंच घडोन मनोपूरित श्री सिधीस नेईल. राजश्री गोविंदराव यांजकडील संधान आसोन मायेंत व्यावे म्हणून हाच मार रो आपाजीपंत आपा यांचे पत्री पाहून सर्व कलोन आमीनखानाचेहि आंत्र आले. त्यासहि उतर लिहिलें आहे म्हणून लिहिले. यैश्यास श्रीमंतापासून इंग्रज सुटले त्या काली मसलत पस्तच पडली. सरदारांस मायेत व्यावयाची आपली गौर्यता विशेषें त्या योगे श्रीमंतासीं विटले. स्थळाचे संरक्षणांमुळें मेहनतीची तारीफ रो आपानीं लिहिली. त्यास या प्रसंगात स्थळ रक्षण होये. आपला प्रभु सिकंदरताले, आपणा यैसे राजकारणीं, तेथे आमचे मेहनतीचे विशेष नाहीं. आपा पुण्यसील पुरुष आपले पदरीं, पहिले पेंचांत. हालीच्या फितुरामुळें आधिकच त्यांची ब्रम्हस्वापासून मुक्तता आणि आमचे मेहनतीचे पूरीतरूप करणें भवसा आपला. त्यापक्षी विस्तारें लिहिणें न लगे. भेटीची आपेक्षा श्री वडवील तो सुदिन. रो आपाचे पत्री व आम्हास चिरंजीव रो गोविंदराव गायकवाड सेना-खासखेल समसेरबाहादुर यांसी मायेत व्यावयाचे येथून लिहिलें. त्याचे उतर विस्तारे सुचविले. त्यांत सरकार नक्ष त्याप्रों गुदस्तां राजश्री खंडो आवजी यांचे

विद्यमानें करार ठैरला आहे. तो चिरंजिवानी या लक्ष्मीं वर्तविं म्हणजे सनदा आणऊन विभागाचे ठाण्यांची व स्थळांची दखल देवणें म्हणून वेदशास्त्रसंपन्न राजश्री गंगाधर दीक्षितबाबा व राजश्री आपा व आम्ही व च्यार जमातदार दरमियान देऊन यादी ठैराऊन कारकुनास पाठऊन या लक्ष्मीं वर्तविं. गुंता नाही. त्यांची यादी करार करून छ २३ सफरी खेड्याहून चिरंजिवानी सरंजामसह कूच करून शहरानजीक श्रीनागनाथासमीप मुा जाला. परस्परें यादीच्या आन्वयें श्रीभूषण दीक्षितबाबाजवळ देवऊन देविले. दिले. उपरांतिक दोनच्यार रोज कुयोग जाऊन छ २८ सफरी रात्रीस विचार केला कीं, प्रातःकाली पुन्यावरी व मसिदींत मोर्चा होता त्याजवरी हला करावी जैसे ठरून सूर्योदये शहरचा सरंजाम बाहेर निघून चिरंजिवाकडीलहि स्वारी तयार करून चल द्यावा हे बातमी पठाणास कळून मोर्चे शेष रात्रीस उठऊन सरसपुण्यांत येकवटले. इकडून तोफा जारी जाल्या. त्याजकडूनहि यंत्रें चालू जाली. स्वार पदाती मुकाबल्यानें अले तों स्वल्पच. जातीनसी पठाण सरसाई करून आले, तों इकडील सरंजामाने त्याहून आधिकाई करून येवनाचे स्वारचा घोडा ठार केला व मारानिलेचा बंधु व नसरतखान जखमीं, नसरतखानाचा जावाई व आणीक पठाण कामास आले. दांत खटे होऊन वकील पाठविला कीं, आम्ही जातो; परंतु गुजराथची सिबंदी मजला आबरूनें जाऊं देत याची पैरवी कांही खर्चास द्या. इकडून तरी उतर आनकूल पडत नाहीं. आपले मोर्चे त्याचे मोर्चे होते ते जागा कायम करून रदबदली आहे. परंतु इकडील बोलणें हेंच कीं देसीहून फौज येऊन तुमचे पारपत्यच करावें येसी सरकार मर्जी. फौजेची मार्गप्रतीक्षा आहेच तों श्रीमंत प्रभु दैववान त्यायोगे चिरंजिवाचे आगमन जाले. त्यापक्षी तुमचा मुलाहिजा होणे नाहीं. येसेहिकरितां आबरूची दरकार तरी मुखेनैव उठोन जावें येसे बोलणे होत आहे. सारांश इतःपर श्रीकृपेकडून पठाणास उठऊन द्यावयाचे आवघड नाहीं. शिरोभाग चिरंजिवाकडून लक्षाची वर्तणूक प्रत्ययास आली. आपले सल्याप्रों रो दीक्षितबाबा व आपा व आम्ही व जमातदार दरमियान होऊन वचनीं गुतलों तें पार पडायस्तव दीक्षितबाबाहि व राजश्री आपानीं विस्तारें लेहून यादीहि कराराच्या पाा आहेत. त्याचे उतर सनदासहित दखल होये जैसे उतर आति सत्वर अलें पाहिजे. या करारास दरमियान दिले आहेत. त्यांसी सचोटी जतन होऊन राज्यास सरदारांचा उपयोग तेंच आपण करितात म्हणून सविस्तरें लिहिल्याआन्वयें चिरंजिवाचे माराची उतरें लौकर लौकर पाठवावीं. पठाण येथून निराष जाले. परंतु आपण उतर पाठविले असेल त्या आधारे आपल्या-जवळ यावयास करील तरी न कले. आपल्याकडील सविस्तर लेहून चितास

पो छ १२ रावल.

श्री.

राजश्री हरिपंत तात्या गोसांवी यांसी

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य स्नौ खंडेराव गायकवाड हिंमतवाहादर दंडवत विनंती उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीये लेखन करीत आसिले पाहिजे विशेष. आपण छ २२ सफरचे पत्र पाा तें छ १ रावली पावोन लेखनार्थी इंग्रजाकडील वकील कलकत्याहून पुरंदरी येऊन तह पका जालियामुलें श्रीमंताजवल इंग्रज होते त्यांस मुमईहून पत्रें आली कीं, उठोन येणें, त्यावरून निघोन सुरतेस गेले. श्रीमंतापासी सरदार आहेत त्यांची आंत्रे अली. त्यांस गौरवतेचींच पत्रें लिहिलीं. फुटोन येतील. श्रीमंत कारनेलसमवेत मुमईस जाणार. आपण मेहनत करून स्थळाचें संरक्षण केले तैसेंच थोडकेच दिवस करून आसावें. आपण स्थळ संरक्षणास्तव मेहनत बहुत करितात म्हणून राजश्री आपाजी गणेश यांणी लिहिलें आणि आम्हासहि भर्वासाच आहे. फौजेची रवानगी लौकरच होईल. भेटीहि आविलेंबेंच घडोन मनोपूरित श्री सिधीस नेईल. राजश्री गोविंदराव यांजकडील संधान आसोन मायेत घ्यावे म्हणून हाच मार रो आपाजीपंत आपा यांचे पत्री पाहून सर्व कलोन आमीनखानाचेहि आंत्र आले. त्यासहि उतर लिहिलें आहे म्हणून लिहिले. यैश्यास श्रीमंतापासून इंग्रज सुटले त्या काली मसलत पस्तच पडली. सरदारांस मायेत घ्यावयाची आपली गौर्यता विशेषें त्या योगे श्रीमंतासीं विटले. स्थळाचे संरक्षणांमुलें मेहनतीची तारीफ रो आपानीं लिहिली. त्यास या प्रसंगात स्थळ रक्षण होये. आपला प्रभु सिकंदरताले, आपणा यैसे राजकारणीं, तेथे आमचे मेहनतीचे विशेष नाहीं. आपा पुण्यसील पुरूष आपले पदरीं, पहिले पेंचांत. हालीच्या फितुरामुलें आधिकच त्यांची ब्रम्हस्वापासून मुक्तता आणि आमचे मेहनतीचे पूरितरूप करणें भर्वासा आपला. त्यापक्षी विस्तारें लिहिणें न लगे. भेटीची आपेक्षा श्री घडवील तो सुदिन. रो आपाचे पत्री व आम्हास चिरंजीव रो गोविंदराव गायकवाड सेना-खासखेल समसेरवाहादुर यांसी मायेत घ्यावयाचे येथून लिहिलें. त्याचे उतर विस्तारे सुचविले. त्यांत सरकार नक्ष त्याप्रांीं गुदस्तां राजश्री खंडो आवजी यांचे

विद्यमानें करार ठैरला आहे. तो चिरंजिवानी या लक्षीं वर्तावें म्हणजे सनदा आणऊन विभागाचे ठाण्यांची व स्थळांची दखल देवणें म्हणून वेदशास्त्रसंपन्न राजश्री गंगाधर दीक्षितबाबा व राजश्री आपा व आम्ही व च्यार जमातदार दरमियान देऊन यादी ठैराऊन कारकुनास पाठऊन या लक्षीं वर्तावें. गुंता नाही. त्यांची यादी करार करून छ २३ सफरी खेड्याहून चिरंजिवानी सरंजामसह कूच करून शहरानजीक श्रीनागनाथासमीप मुा जाला. परस्परे यादीच्या आन्वये श्रीभूषण दीक्षितबाबाजवळ देवऊन देविले. दिले. उपरांतिक दोनच्यार रोज कुयोग जाऊन छ २८ सफरी रात्रीस विचार केला कीं, प्रातःकाली पुन्यावरी व मसिदींत मोर्चा होता त्याजवरी हला करावी येसे ठरून सूर्योदये शहरचा सरंजाम बाहेर निघून चिरंजिवाकडीलहि स्वारी तयार करून चल द्यावा हे बातमी पठाणास कळून मोर्चे शेष रात्रीस उठऊन सरसपुन्यांत येकवटले. इकडून तोफा जारी जाल्या. त्याजकडूनहि यंत्रें चालू जाली. स्वार पदाती मुकाबल्यानें अले तों स्वल्पच. जातीनसी पठाण सरसाई करून आले, तों इकडील सरंजामाने त्याहून आधिकाई करून येवनाचे स्वारचा घोडा ठार केला व मारनिलेचा बंधु व नसरतखान जखमीं, नसरतखानाचा जावाई व आणीक पठाण कामास आले. दांत खटे होऊन वकील पाठविला कीं, आम्ही जातो; परंतु गुजराथची सिबंदी मजला आबरूनें जाऊं देत याची पैरवी कांही खर्चास द्या. इकडून तरी उतर आनकूल पडत नाही. आपले मोर्चे त्याचे मोर्चे होते ते जागा कायम करून रदबदली आहे. परंतु इकडील बोलणें हेंच कीं देसीहून फौज येऊन तुमचे पारपत्यच करावें येसी सरकार मर्जी. फौजेची मार्गप्रतीक्षा आहेच तों श्रीमंत प्रभु देववान त्यायोगे चिरंजिवाचे आगमन जाले. त्यापक्षी तुमचा मुलाहिजा होणे नाही. येसेहिकरितां आबरूची दरकार तरी सुखेनैव उठोन जावें येसे बोलणे होत आहे. सारांश इतःपर श्रीकृपेकडून पठाणास उठऊन द्यावयाचे आवघड नाही. शिरोभाग चिरंजिवाकडून लक्षाची वर्तणूक प्रत्ययास आली. आपले सल्याप्रों रो दीक्षितबाबा व आपा व आम्ही व जमातदार दरमियान होऊन वचनीं गुतलों तें पार पडायस्तव दीक्षितबाबाहि व राजश्री आपानीं विस्तरें लेहून यादीहि कराराच्या पा आहेत. त्याचे उतर सनदासहित दखल होये येसे उतर आति सत्वर अलें पाहिजे. या करारास दरमियान दिले आहेत. त्यांसी सचोटी जतन होऊन राज्यास सरदारांचा उपयोग तेंच आपण करितात म्हणून सविस्तरें लिहिल्याआन्वेयें चिरंजिवाचे माराची उतरें लौकर लौकर पाठवावीं. पठाण येथून निराष जाले. परंतु आपण उतर पाठविले आसेल त्या आधारे आपल्या-जवळ यावयास करील तरी न कले. आपल्याकडील सविस्तर लेहून चितास

अनंदवीत आसावें. पठाणाचे पारपत्य जालियानंतर मुलुकगिरीस लौकरच निघणें होईल. राा छ २ रावल बहुत काये लिहिणे हे विनंती.

¶ *Khanderao Gaikwad to Haripant Tatya expresses his delight at the news that Raghoba lost the support of the English according to the treaty of Purandhar. An expedition to recapture the city of Ahmedabad has been planned in which Govindrao Gaikwad, recently won over to the Peshwa's cause, heartily co-operates.*

No. 298]

[1-5-1776

पौ छ १६ रावल

सीत वैशाख

श्री

सेवेसी विज्ञापना, ताा छ १२ रावल वर्तमान यथास्थित असे विशेष. राजश्री गोविंदराव गायेकवाड अमदावादेस दाखल जाले. त्याजकडून पत्र आले तें व त्याजकडील नारोपंतास पत्र आले होते त्याची नकल करून पाठविली आहे. त्यावरून सविस्तर ध्यानास येईल. गोविंदराव अमदावादेस गेल्यामुलें मोचें उठले. शहर मोकले जाले. परंतु फतेसिंगास वाईट वाटले. त्यास समाधान करून लिहिले आहे. गोविंदरायाचे पत्रात भाव खेडे वगैरे फतेसिंगा * * * * * येविसी गोविंदरायास लिहिले आहे की ठाणी व्यावयाची उतावली न करणे. खंडोपंत येथे येतील त्यासी बोलोन तुम्हास लिहून पाठऊ याप्रो करावे. कसे होईल पाहावे. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना. खंडोपंत देसी आहेत त्यास स्वामीनी बोलाऊन आणून त्याची खातरजमा करून तूर्त फतेसिंगाचे ठाणियासी कजिया करू नये याप्रों उपदेश करून लस्करांत लौकर पाठऊन द्यावें. नारोपंत गोविंदरायाचे येथे आले. त्याजवळ आम्ही * * * * * गुदस्ता करार केल्याप्रो चाल * * * * * त्याजकडे होतेच. नारोपंताचा कागद आतांच शहरास गेले. खंडोपतासी बोलावे कीं दादासाहेबाचा बंदोबस्त जाला म्हणजे तुमचा बंदोबस्त करून देऊ. असे बोलोन खातरजमा करून पाठऊन द्यावे हे विज्ञापना.

¶ *Haripant Phadke informs Nana Fadnis of Ahmedabad having been relieved by Govindrao Gaikwad.*

No. 299]

[30-5-1776]

पौ छ २१ राखर सन
सबा सबैन

श्री

विनंती उपरी. गणेशपंतानी अमदाबादेस जरूर जावे. (महीपार) मठी फार (?) आहेत. गुंता नाही. सुरत आठाविसीत काही फौज जावी. परंतु या दिवसात आठाविसीत फौज मोठी लावणीचे दिवस काहीच प्रयोजन नाही. श्रावणमासीपासून तजवीज करावी म्हणजे पोटासहि बरे, शहहि बसेल. सांप्रत उपयोग नाही. अमदाबादेस पोहचल्यावरी फतेसिगच येकेल. आंताजी नागेश आले आहेत. जावसाल जाला तर होईल. गणेशपंत आपाजीपंत व गोविंदराव खंडेराव येक जाल्यावरी आमदाबादेचे काहीच होणार नाही. चिंता नाही. याप्रो ल्याहावे. रवाना छ १० रबिलाखर द्वे विनंती.

¶*Sakharam Babu discusses the proposal of concentrating forces on Ahmedabad.*

No. 300]

[2-6-1776]

श्री

रांजश्री मालंसिकारे मंडली
गोसावी यांसी

८ अखांडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्री रघुनाथ बाजीराव प्रधान आसीर्वाद सुा सीत सबैन मया व आलफ. तुम्ही पुरातन सरकारचे सेवक. बहुत दिवस निष्ठेने सेवा करीत आला. कालवशात आडचणीस्तव फितुन्याकडे राहिला. आसो. जाले ते जाले. याउपरी तिकडे राहाणे उचित नाही तरी कोणेविसी वसवास न धरिता खातरजमेने निघोन येणे. सर्व प्रकारे तुम्हावरी कृपा करून चालविले जाईल. जाणजे छ १४ राखर बहुत काय लिहिणे.

¶*Raghunathrao, in order to rally them round himself, gives assurances to many people about amnesty and good treatment even though they had for some time past joined the Barbhais.*

+ संबंद पत्र सखाराम बापूच्या हातचे.

१ यान मजकुराची व याच मितीची १ मानाजी कदम १ विरापा खताल वगैरे यांना पत्रे आहेत.

पैवस्ती छ २३ जमादिलावल

सुा सवा सबैन

जेष्ठ मास.

श्री

श्रीमंत राजश्री पंत प्रधान

स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक बाजी गंगाधर मोा बेलापूर चरणावर मस्तक ठेऊन साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. तागायत छ १२ माहे जमादिलावलपर्यंत स्वामीचे कृपादृष्टी करून सेवकाचे व प्रांत मजकूरचे वर्तमान येथास्थित असे विशेष. आज्ञापत्र सादर जाहालें तेथें आज्ञा कीं, तीर्थस्वरूप राजश्री दादासाहेब यांकडील कागद पत्र मुंबईहून इकडे येतात व इकडून मुंबईस जातात व शागीर्द वगैरे येतात जातात, म्हणोन हुजूर विदित जाले. यैशास येविसीची बातमी राखोन कागदपत्र सांपडतील ते धरून हुजूर पाठवावे ते गोष्ट तुम्हांपासून न जाहाली; तरी या उपरी लिहिल्या अन्वये बारकाईनें बातमी येविसीची राखोन नाजूक कागदपत्र सांपडेल तो हुजूर पाठवीत जाणें; व शागीर्द वगैरे कोणी जाईल येईल त्यास जामीन घेऊन जाऊं न देणे, म्हणोन आज्ञा. ऐशास प्रांत मजकूरचे नाके याजवर चौक्या नेहेमी ठेऊन बंदोबस्त आज्ञेप्रमाणें केला आहे. यथेही कारकून येविसीचे चौकसीवर नेहेमीच ठेविला असे. नाजूक कागदपत्र सांपडेल तो हुजूर पाठऊन देऊं. साष्टीस मार्ग कालहेरचे तरीने चालत आहे, व उरणचाहि मार्ग परभारा चालतो. मेस्त्र मोष्टीन पुणेयासी गेलियापासोन त्याचे कागदपत्र बहुतेक उरणचे मार्गे जात असतात. तिकडून कदाचित श्रीमंत दादासाहेबांकडे कोणाचे कागदपत्र व शागीर्द वगैरे जात येत असती तरी नकले; वरचिल तालुके मजकूरचे चौक्या नाकेयाचा बंदोबस्त सेवकांनीं उत्तम प्रकारें केला आहे. सेवेसीं श्रुत होय हे विज्ञप्ति.

¶Baji Gangadhar strongly refutes the charge of negligence in keeping a close watch on secret correspondence of Raghoba passing through his post Belapur. He suggests Kalher and Uran offer a more easy passage to Dada's communications.

+ पैवस्तींत जाँवल जेष्ठ लिहिले आहे परंतु आषाढ पाहिजे.

No. 302]

[8-7-1776]

पौ छ २६ जावल आषाढ
मास

श्री

सेवेसी माहादाजी रामचंद्र कृतानेक सां नमस्कार विज्ञापना. ता छ २१ जमादिलोवल मुकाम कल्याण स्वामीचे कृपाद्रिष्टीकरून वर्तमान यथास्थित असे विशेष. इकडील वर्तमान आजच राजश्री सरसुभेदार यांस तल्याहून राजश्री गोविंदराव माणकर यांचें पत्र छ १४ जमादिलोवलचें आले. त्याणी वर्तमान लिहिले आहे तेंच पत्रे बजिनस तीन सरसुभाहून सेवेसी रवाना केले आहे, त्यावरून ते प्रांतीचे वर्तमान विदित होईल. सरसुभाकडील जमाव रतनगड व कोथला येथे मोर्च्यास आहे. त्यास ते लोक आद्याप मोकले जाहाले नाही. गोपालपंत केतकर यांचे लिहिल्यावरून सरसुभाकडील कारकून मोर्चे उठवावयास पत्रे घेऊन गेले आहेत, की किले गोपालपंताचे हवाली जाहालियावर मोर्चे उठऊन येणे. त्यास आद्याप तिकडील बंदोबस्त होऊन लोक आले नाहीत. तेथील गुंता कधी उरकेल पाहवें. आणखी बातमीचे वर्तमान आल्यावर सेवेसी लिहीन. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Mahadaji Ramchandra writes news about the force of the Sarsubha which was engaged in reducing the forts of Ratangad and Kothla.

No. 303]

[22-7-1775]

श्री

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य
राजश्री महार जगजीवन गोसावी
यासी

सेवक माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार सुा सीत सबैन मया व अलफ, तुम्ही विनती पत्र छ १२ जावलचे पाठविले ते छ १८ मिनहूस पावले. पिंपलनेरचे सुमारे जाऊन राहातो. राजश्री हरि बलाल याजकडे पत्रे पाठविली आहेत. बातमी आल्यावर लिहून पाठवितो म्हणौन लिहिले ते कलले. त्यास मारानिले याची पत्रे छ १० जावलची नर्मदा दक्षणतीरची आली. इतक्या रोजात आलीकडे आले असतील. तुम्हास बातमी लागलीच असेल. खजिना व बुनगे

बंदोबस्ताने मारनिलेकडे रवाना करून तुम्ही व राा नारोआनदराव व राजश्री गंगाधरराव भिकाजी नवापुरास दंगा सोनगडवाल्यानें केला आहे त्याचे पारिपत्य करून तिकडील बंदोबस्त करणे. जाणिजे छ २३ जावळ.

¶ *The Peshwa asks Malhar Jagdivan to proceed along with Naro Anandrao to Navapur against the commandant of Songad.*

No. 304]

[August 1776 ?

श्री

विनंती उपरी. तुम्ही गेल्यावर इकडे चहूकडून वरचेवर बातम्या आल्या की इंग्रजाची गलबते साहा दीढ हजार माणूस जलालपुरास आज उदईक येणार, त्याजवरून आम्ही सारे रात निजलो नाहीत. चवकी पाहारे काठ्याची बंदोबस्ती करीतच राहिलो. याप्रो रात्रौ जाहाले. आज पाहावें कसे प्रसंग पडतो. वाज्यावर आमची गलबते आज आम्ही बातमीनिमित्त पाठविली आसेत. वर्तमान आल्यावर लिहू. सावधच आहोत. राजश्री महिपतरावजीस दोन दिवस लस्करात जाऊ न द्यावे. जवळच राखावे. बरे चिन्ह दिसत नाही. दुष्ट स्वप्न आहे. श्रीमंत कोणीकडे गेलेत ते समजत नाही. त्याजकडील वर्तमान पुतें कळल्यावर निरोप द्यावा. त्याची मसलत पार पडल्यास आपल्यास आवघड आहे. यास्तव तथ्य समजल्यावर जाऊ द्यावे. शहरातून बातमी आणून आम्हास लिहित जावे. रौ भाऊ तूर्त येत नाहीत. आमची तुलसीची माल तुमच्या गवाल्यात आली आसली तर पाठऊन द्यावी. तुम्ही व रावजी तूर्त लस्करात न जावे. येक दोन रोज तेथेंच असावे. श्रीमंताची बातमी पकी कळल्यावर समयानरूप जें करणें ते करावे. आम्हास खाडीच्या वाटेचा मोठा घोर आहे. पाण्यातील बातमीहि लवकर कळत नाही. अस्तु; होतां होईल तें पाहातच आहों. तुम्ही उपराल्यास आसावें. बहुत काय लिा कृपा करीत जावी हे विनंती.

रौ महिपतरावजी स्वामीचे सो सां नमस्कार लिा परिसोन कृपा करीत जावी. दोन दिवस सत्रागावींच आसावें हे विनंती.

¶ *The news of Raghunathrao's flight to some unknown destination is communicated in this letter.*

श्री

नवाब हैदरआलीखान बहादूर यास पत्र जे. आपण खते चार पाठविली ती पोहचली; ऐसेच हरवस्त आपले खैरखुशीचे वर्तमान कलमी करून दिलशादगी करीत जावे. दिगर आपण मुलुकाचे सनदेचा व ऐवजाचे पावतीचा मजकूर व मसलतीस करोडो रुपये खर्च लागतात ते लिहिला तो कलला; व बाजीराव गोविंद याचे खतावरून व त्याजकडील कारकून आला आहे त्याचे जवानीवरून मुफसल जाहीर जाले. त्यास मागाहून तहनामा करार करून पाठऊन देत असो. लौकरच येऊन पोहचेल. इकडील वर्तमान तरी आम्ही सुरतेहून मोहिमेंस बाहेर निघाली. हमराह इंग्रजी पोस्त सरंजामा आहे. त्यास या वेलेंस आपण आपली फौज व तोफखाना वगैरे भारी सरंजाम पाठवून वारभाईस मिरजपर्यंत शह द्यावा व आपले मनसब्यास आल्यास आपण मागाहून फौजेच्या पाठीमागे चाल देऊन आल्यास उत्तम आहे.

¶ *Raghoba informs Haidar of his march from Surat accompanied by the English against the Barbhais and asks him also to march as far as Miraj with his army and attack them.*

पो छ ४ सावान.

श्री

राजश्री गोविंदराव मोरे मुतालिक
हवालदार व कारनकू किले सिद्दीगड
गो यासी

ॐ अखंडितलक्ष्मीअलंकृत राजमान्य श्री माधवराव नारायण प्रधान आसीर्वाद व नमस्कार सुा सत्रा सबैन मया व अलफ. राा मल्हारराव भगवंत याचे बाईकोविसी व बाबूराव हरि व सखाराम हरि यांचे मातुश्रीस हजीर जामिनकीचे राजश्री ठिठल येसवंतराव खासनिशी याचे कागद लेहून किले मजकुरी घेतले आहेत, त्यास उभयतांचे मुलामाणसाची व वस्तभावेची मोकलीक जाहली. साा मारनिलेचे जामिनकतवे तुम्हाजवळ किले मजकुरी असतील ते याचे यास माघारें देणे, जाणिजे छ १७ रजब आज्ञा प्रमाण.

¶ *The Peshwa releases the wife of Malharrao Bhagvant and the mother of Baburao and Sakharam Hari.*

१ तपशीलवार, सविस्तर.

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पोष्य हरि बलाल सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ ३ सावान जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही छ २७ रजवचे पत्र नवापूरचे मुकामीहून पाठविलें ते छ २ सावानी पावलें. श्रीमंत राजश्री दादासाहेब याजवळ इंग्रज आहे, त्यास मुंबईहून पत्रे आली की तुम्ही उठोन येणे. हे वर्तमान श्रीमंतास कलल्यावर लक्ष्मणपंत नातू व इंग्रजाकडील येक मातवर माणूस याप्रमाणे मुमईस रवाना केले. छ २१ रजवी सुरतेस आले. येथून मुमईस जाणार. इंग्रज सामील जाल्यास बल धरिंतील. न जाल्यास धारेकडे जातील. अमदाबादेची खंडणी सात लक्ष रुपये जाली. सिवाय दरबार खर्च वसूल तीन लक्ष दिलहा. बाकी ऐवज राहिला त्यास इंग्रजाचे वर्तमान ऐकोन टाळाटाळ करितात. गोविंदराव गायकवाड यास सुरत प्रांती सरकार हिशाचे माहाल आहेत ते श्रीमंतानी दिलहे. ठाणी वसत आहेत. वसूल चाळीस लागला. इंग्रजांनी श्रीमंतास सोडिले तरी धारेस जाऊन उभयता सरदारास अनकूल करून व्यावे या प्रमाणे लक्ष आहे. त्रयोदशीच्या पक्षाकरितां रेवातीरास आले. सुरत प्रांती कांही फौज रवाना करणार. आपण दसरापावेतो कूच करीत नाहीं असें दिसतें. येथील खर्चाची मोठी वोट आहे याजकरितां आस्विन सुा प्रतिपदेस कूच करून आपणाकडे येतो म्हणोन कितेक तपसिलें लिहिलें ते सविस्तर कललें. ऐसियास इंग्रजाचा मजकूर तरी पुरंदराहून मुमईवाल्याचे सलुकाचे बोलणे होऊन ठरावात आले, त्याजरून श्रीमंताजवळ इंग्रज आहेत त्याणी उठोन मुमईस जावें याप्रमाणें पत्रें गेलीच असतील. त्यास येकायेकीं उठोन कसे जावें याजकरितां श्रीमंतानी लक्ष्मणपंत नातू व इंग्रजाकडील मातवर माणूस पाठविला असेल. च्यार दिवस मसलतीवर घालतील. परंतु इंग्रजाचे बोलणे पके जाले असल्यास श्रीमंताजवळ इंग्रज राहणार नाहीत. इंग्रज गेले म्हणजे त्या प्रांती राहणार नाही. धारेकडे जातील अगर जिकडे त्यास सोय पडेल तिकडे जातील. या उपरी अमदाबादेकडेहि जाण्यास पेच पडेल. आपाजीगा गणेश यांणी खंडणी केली. कांही वसूल दिलहा. बाकी ऐवज राहिला तो इंग्रजाकडील मजकूर ऐकिल्यावर टाळाटाळ करितात म्हणोन लािा. त्यास खंडणी केली हेच खरें वर्तमान वाटत नाहीं. पूर्वी त्यास सूचना येथून इंग्रजाच्या राजकारणाची जालीच होती. तत्राप न जाणो पकी बातमी येईल ते खरे. गोविंदराव यास सुरत प्रांतीचे

सरकार हिशाचे माहाल श्रीमंतांनी दिले. वसूल चालीस लागला आहे. असा. सुने रान पडल्यावर स्वापदाची प्रबलता होते. आम्ही फौजसुधां त्या प्रांती आल्यावर सहजातच गोविंदराव याजकडील अमल उठेल.' चिंता नाही. फौजेस खर्चास नाही याजकरितां आम्ही आपणाकडे येतो म्हणोन ला। त्यास आम्हीच तिकडे येत असतां तुम्ही इकडे माघारे यावे हे उत्तम नव्हे. येथें आल्याने रोज-मरा मिलेल, तेथे असल्याने न मिलेल असा अर्थ नाही. येथेहि खर्चाची बोट आहे. ऐवजाची तरतूद केली आहे. आला म्हणजे तुम्हासहि पाठऊं. तुम्ही तिकडून न येणे. नाना तुम्ही इतके लिहीत असतां मी न यावें की काय, परंतु लाइलाजीस उपाय नाही. आपण तिकडून आल्याने अगदी आव जाईल. यास्तव न यावें. दसरियास मुहुर्तेकरून कूच करून दरमजल आपणाजवळ येऊन पोहचतो. कापड पैठण जालनापूचे आणविले आहे. दसरियास येईल. कांही पाठवितो. (अपुर्ते).

¶ Hari Ballal explains the queries put forward by Naropant Keskar saying that the sudden change in the attitude of the English towards Raghunathrao is due to negotiations having been opened with the Peshwa by the English, that he (the writer) is not sure whether the revenue from Ahmedabad was realized by Raghunathrao and lastly that though the Peshwa's province round about Surat has been made over to Govindrao Gaikwad, there would be no difficulty in recovering it from him.

No. 308]

[3-1-1767

छ ३ साबान सबा

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्ये

राजश्री नाना स्वामीचे सेवेसी

पो अको सखाराम कृतानेक सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता पौष शुध ३ पर्यंत जाणौन स्वकीये कुशल लेखन करीत गेले पा विशय. किले वंदनगड येथील बेगमीस लाकडे जालाऊ बोंडे पाहिजेत त्यास असपास बोंडा कोठे मिलत नाही: यास्तव पत्र लािा असे. तरी मेढे खोरियांत कमावीशदारास पत्र द्यावे म्हणजे तेथून मजुरीने तोडून आणऊ. जरूर पत्र देवावे (बहुत) काये लिहिणे लोभ असो दीजे हे विन(ती)

¶ Ako Sakharam, son of Sakharam Bapu, requests Nana to issue instructions to Kamavisdars of Medhe to supply fuel to Vandangad.

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी

पोष्य हरि बलाल सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ता छ ३ सावान जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. तुम्ही छ २७ रजवचे पत्र नवापूरचे मुकामीहून पाठविलें ते छ २ सावानी पावलें. श्रीमंत राजश्री दादासाहेब याजवळ इंग्रज आहे, त्यास मुंबईहून पत्रे आली की तुम्ही उठोन येणे. हे वर्तमान श्रीमंतास कलल्यावर लक्ष्मणपंत नातू व इंग्रजाकडील येक मातबर माणूस याप्रमाणे मुमईस रवाना केले. छ २१ रजवी सुरतेस आले. येथून मुमईस जाणार. इंग्रज सामील जाल्यास बल धरिंतील. न जाल्यास धारेकडे जातील. अमदाबादेची खंडणी सात लक्ष रुपये जाली. सिवाय दरवार खर्च वसूल तीन लक्ष दिलहा. बाकी ऐवज राहिला त्यास इंग्रजाचे वर्तमान ऐकोन टाळाटाळ करितात. गोविंदराव गायकवाड यास सुरत प्रांती सरकार हिशाचे माहाल आहेत ते श्रीमंतानी दिले. ठाणी बसत आहेत. वसूल चालीस लागला. इंग्रजानी श्रीमंतास सोडिले तरी धारेस जाऊन उभयता सरदारास अनकूल करून व्यावे या प्रमाणे लक्ष आहे. त्रयोदशीच्या पक्षाकरितां रेवातीरास आले. सुरत प्रांती कांही फौज रवाना करणार. आपण दसरापावेतो कूच करित नाहीं असें दिसतें. येथील खर्चाची मोठी वोट आहे याजकरितां आस्विन सुा प्रतिपदेस कूच करून आपणाकडे येतो म्हणोन कितेक तपसिलें लिहिलें ते सविस्तर कललें. ऐसियास इंग्रजाचा मजकूर तरी पुरंदराहून मुमईवाल्याचे सलुकाचे बोलणे होऊन ठरावात आले, त्याजवरून श्रीमंताजवळ इंग्रज आहेत त्याणी उठोन मुमईस जावें याप्रमाणें पत्रें गेलीच असतील. त्यास येकायेकीं उठोन कसे जावें याजकरितां श्रीमंतानी लक्ष्मणपंत नातू व इंग्रजाकडील मातबर माणूस पाठविला असेल. च्यार दिवस मसलतीवर घालतील. परंतु इंग्रजाचे बोलणे पके जाले असल्यास श्रीमंताजवळ इंग्रज राहणार नाहीत. इंग्रज गेले म्हणजे त्या प्रांती राहणार नाही. धारेकडे जातील अगर जिकडे त्यास सोय पडेल तिकडे जातील. या उपरी अमदाबादेकडेहि जाण्यास पेच पडेल. आपाजीा गणेश यांणी खंडणी केली. कांही वसूल दिलहा. बाकी ऐवज राहिला तो इंग्रजाकडील मजकूर ऐकिल्यावर टाळाटाळ करितात म्हणोन लािा. त्यास खंडणी केली हेच खरें वर्तमान वाटत नाहीं. पूर्वी त्यास सूचना येथून इंग्रजाच्या राजकारणाची जालीच होती. तत्राप न जाणो पकी बातमी येईल ते खरे. गोविंदराव यास सुरत प्रांतीचे

सरकार हिशाचे माहाल श्रीमंतांनी दिले. वसूल चालीस लागला आहे. असा. सुने रान पडल्यावर स्वापदाची प्रबलता होते. आम्ही फौजसुधां त्या प्रांती आल्यावर सहजातच गोविंदराव याजकडील अमल उठेल? चिंता नाही. फौजेस खर्चास नाही याजकरितां आम्ही आपणाकडे येतो म्हणोन लािा. त्यास आम्हीच तिकडे येत असतां तुम्ही इकडे माघारे यावे हे उत्तम नव्हे. येथें आल्याने रोज-मरा मिलेल, तेथे असल्याने न मिलेल असा अर्थ नाही. येथेहि खर्चाची वाढ आहे. ऐवजाची तरतूद केली आहे. आला म्हणजे तुम्हासहि पाठऊं. तुम्ही तिकडून न येणे. नाना तुम्ही इतके लिहीत असतां मी न यावें की काय, परंतु लाइलाजीस उपाय नाही. आपण तिकडून आल्याने अगदी आव जाईल. यास्तव न यावें. दसरियास मुहुर्तेकरून कूच करून दरमजल आपणाजवळ येऊन पोहचतो. कापड पैठण-जालनांप्रुचें आणविले आहे. दसरियास येईल. कांही पाठवितो. (अपुरें).

¶*Hari Ballal explains the queries put forward by Naropant Keskar saying that the sudden change in the attitude of the English towards Raghunathrao is due to negotiations having been opened with the Peshwa by the English, that he (the writer) is not sure whether the revenue from Ahmedabad was realized by Raghunathrao and lastly that though the Peshwa's province round about Surat has been made over to Govindrao Gaikwad, there would be no difficulty in recovering it from him.*

No. 308]

[3-1-1767

छ ३ साबान सबा

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्ये

राजश्री नाना स्वामीचे सेवेसी

पो अको सखाराम कृतानेक सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा पौष शुध ३ पर्यंत जाणौन स्वकीये कुशल लेखन करीत गेले पाा विशष. किले वंदनगड येथील बेगमीस लाकडे जालाऊ वाडे पाहिजेत त्यास असपास वांडा कोठे मिलत नाही: यास्तव पत्र लािा असे. तरी मेढे खोरियांत कमावीशदारास पत्र द्यावे म्हणजे तेथून मजुरीने तोडून आणऊ. जरूर पत्र देवावे (बहुत) काये लिहिणे लाभ असो दीजे हे विन(ती)

¶*Ako Sakharam, son of Sakharam Babu, requests Nana to issue instructions to Kamavisdars of Medhe to supply fuel to Vandangad.*

पौ छ २९ साबान

सबा भाद्रपद मास

श्री

श्रीमंत राजश्री

नाना स्वामीचे

सेवेसी

पो माधवराव नारायण साष्टांग नमस्कार विनंती. येथील कुशल ताा छ १९ साबानपावेतो वर्तमान येथास्थित आहे. यानंतर राजश्री पतंगशाहा राजे सवस्थान जवार याचे पत्र तीा राजश्री धोंडोपंत दादा यास आले की, श्रीमंत राजश्री दादासाहेब यांचे ठाणे छ १३ साबानी तळाश्रीस आले. आम्हास पत्र आले की, जवारीस ठाणे येते. आल्यास आम्ही पुढे उपाये काय करावा? पेशजी आपणास लिहिले की, पांचसे लोक दारूगोलीसुद्धा पाठवावे, बंदोबस्त राखून ठासून राहू. त्यास लोक न आले. सांप्रत निकट येऊन लागली आहे. याचा विचार काये करावा, ते लिहावे. श्रीमंताचे ठाणे डाहाणूस आले म्हणून पत्र आले, त्याची नकल पाठविली आहे, त्यावरून कलेल. धोंडोपंती लिहिले आहे की, श्रीमंताचे ठाणे जवारीस आले तरी त्रिवकापासून बारा पंधरा कोसावर शह आला. यास्तव जवारीस पांचसे लोक ठेऊन बंदोबस्त केला पाहिजे. नवे लोक ठेऊन पाठवावे तर त्यास येवज पाहिजे. इकडे कर्ज घेईन म्हटल्यास लोक जिकडील तिकडे सावध जाले आहेत. कर्ज कोणही देत नाही. जवार जागा चांगली आहे. तेथे ठाणे येऊन बसल्यास पुन्हा लौकर हस्तगत होईल येसे नाही. जवारीपासून बारा कोसावर श्रीमंताचे ठाणे येऊन बसले. श्रीमंत आर्जुनगडासच आहेत. परंतु रामनगरकर कोळी वगैरे त्यास जाऊन भेटले यामुळे ठाणी बसवितात. येविसीचे वर्तमान हुजूर लेहून पाठवावे. ठाण्याचे बंदोबस्तीविसी सरकारची आज्ञा काये होते ते लिहून पाठवावे. सरकारची फौज शाहावर होती ते हाली कोठे आहे न कले. ते तोंडावर आसती तर इतका पेच न पडता म्हणून पत्र आले. त्यास जवारीच्या ठाण्याचा बंदोबस्त जाला पाहिजे. याजकरितां सरकारातून येवजाची तरतूद होऊन धोंडोपंतास आज्ञा जाल्यास पांचसे लोक ठेऊन जवारीस पाठऊन बंदोबस्त करवितील. येविसी जसे उतर येईल त्याप्रमाणे त्यांस लिहून पाठऊ. बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶Madhavrao Narayan to Naropant Keskar writes, measures are being contemplated to strengthen Jawhar to remove the possibility of its falling into the hands of Raghoba, now moving in that direction.

श्री

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य

राजश्री भिवराव येशवंत

गोसावी यासी

सेवक माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार सु॥ सबैन मया व अलफ. तुम्ही विनंती पत्र छ २१ शाबानचे पाठविले ते छ २२ मिनहूस पावले.

सिंदे याची फौज चिंचोलीवर आहे व होलकराची फौज तलेगावावर आहे. ते जन्ही आले तन्ही रास्ते वगैरे पथके आल्याविना खाली जात नाही. परकाले आले, मुसा नारज उद्या येईल म्हणून लिहिले ते कलले. रास्ते यास निकडीचे पत्र पाठविले असे तेहि लौकरच तुम्हाकडे जातील. वरकडासहि ताकीद होत असे. येतील ते वरचेवरी लिहीत जाणे.

कुरोड्या घाटावर सुबराव बुरूडकर दोन तीन हजार लोकानसी आला. हे वर्तमान कळताच आम्ही तयार होऊन गेलो. वाण व गोले टाकिले. त्यास खाली जावयास गडबड जाली. उतरून गेले म्हणून लिहिले ते कलले.

इंग्रेजाचा बतेला सुरतेस जात होता त्यास गावी होऊन रेवदंड्यास सापडला. रेवदंडा हुशार आहे. आनंदराव सिंदे याचे पत्र राजश्री विसाजी केशव यास आल्याचा मजकूर लिहिला तो कलला. सिंदे यास हुशारीविसी विसाजी केशव याणी लिहिलेच असेल. इंग्रेजाचा बतेला धरिला आहे त्याविसी रदबदल पडेलच.

बोरघाटावर पांच सातसे माणूस आले होते. त्याजवर दोन पथके पाठविली तेव्हा तेहि खाली गेले. म्हणून लिहिले ते कलले.

सारांश तुम्हाजवळ भरणा भारी होऊन खाली उतरल्यावर त्याच्याने फौजेपुढे दम धरवेल असे नाही. रात्रीस बहुत सावधपणें राहून वर्तमान तिकडील वरचेवर लिहीत जाणे. ऐवजाचा मजकूर लिहिला तो कलला. ऐवजाची तरतूद होत आहे. जांणिजे छ २४ शाबान बहुत काय लिहिणे.

¶The Peshwa writes to Bhivrao Yeshwant that orders have been issued to Sindia, Holkar and Rastia to join him. Bhivrao Yeshwant was despatched against the Pretender.

पो छ ४ रमजान आश्विनमास.

श्री

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य

राजश्री भिवराव येशवंत गोा यासी

सेवक माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार. सुा सवा सवैन मया व अलफ. तुम्ही विनंतीपत्र छ ३० सावानचें पाठविलें ते प्रविष्ट जाले. छ २९ तारखेस बोरघाटाखाली जाऊन, तोतयाचे लोकासी लडाई जाली; व दोन प्रहरा फिरून घाटमाथा आल्यावर त्याचे दुसरे दोन आडीच हजार माणूस आले त्यासीहि लडाई केली. संभालून मुकामास आलों. सरकारचे लोक फार जाया जाले नाही. तिकडील नांसाडी बरीच जाली म्हणून विस्तारें लियो तें विदित जाले. ऐशास घाटास आडचण होती ते मोकली करून, खाली जाऊन, गाठून झुंजला व संभालून घाटमाथा आल्यावरीहि दुसरी लडाई मारिली. उत्तम केले. घाटाखाली व घाटमाथा जागजागा त्याचे लोकानी फैलाव मांडिला आहे. रातविरात येऊन हुलड करावयास चुकणार नाहीत. याजकरिता चहूकडील त्याचे लोकाची बातमी रोजच्या रोज पकी राखून, आपले जागा बहुत खबरदारीने असणे. फौजेविशी लिहिले, त्याजवरून सिंदे याजकडील आणखी येक हजार फौज तुम्हाकडे रवाना केली आहे. लौकरीच येऊन पोहचल. यासिवाय दुसरी फौज पाठवावयाची ततूंद होत आहे. वरिचेवरी रवानगी होऊन तुम्हाकडे येत जाईल. जाणिजे छ ३ रमजान. बहुत काय लिहीणे.

¶The Peshwa Madhavrao Narayan compliments Bhivrao Yeshwant for having inflicted two successive defeats upon the Pretender and asks him to be on his guard against the marauding activities of the Pretender, and his forces. The Peshwa promises him prompt succour.

पो छ ४ रमजान आश्विन मास

श्री

राजश्री भिवराव स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी : पत्र पाठविले ते प्रविष्ट जाले. छ २९ सावानी घाटाखाली व घाटमाथा तोतयाचे लोकासी लडाई जाहाल्याचा मार वगैरे वर्तमान लिला ते

सविस्तर कलले. लडाया मारून संभाळून मुकामास आला. राहिला, उत्तम केले. त्याचे लोकानी फैलाव केला आहे, याजकरिता त्याची बातमी चांगली राखून रातबिरात फार सावध असावे. सविस्तर सरकारचे पत्रावरून कलेल. रौ छ ३ रमजान हे विनंती.

¶Nana Fadnis congratulates Bhivrao Panshe on the success attained by him over the Pretender of Sadashivrao Bhau.

No. 313]

[25-10-1776

पौ छ २७ रमजान सन
समान सबैन अस्विन

श्री

श्रीमंत.राजश्री नाना
स्वामीचे शेवेसी

विनंती शेवक वालाजी गणेश तालुके देवदुर्ग कृतानेक सां नमस्कार विज्ञापना ता छ ११ माहे रमजानपावेतो यथास्थित असे विशेष. गलिमाचे लढाईचे वगैरे पेसजी विनंतीपत्री सविस्तर वृत्त लिहिले आहे, निवेदन जाहालेच आहे. हाली काल छ ९ रमजानी गलिम सात आठशे खाली श्रीलिंगाचे देवळात मोजे हिंगवले ता सालसी येथे येऊन राहिला. त्याचे पारिपत्याकरिता लोकसुधा आजच छ मजकुरी निघोन दोन कोश गेलो. इतक्यात किले भगवंतगडाहून बातमी आली की, राम परभू निा सिंधेदुर्ग जमावसुधा सज्या-कोटास आला आहे. अरमार दोन च्यार गलवते व माहागिऱ्या तयार आहेत. भगवंतगडचे लक्ष त्याचे बोलण्यात दिसते. बहीरवगडचा सूड घ्यावा. यात बाल सावंत भोसला देखील आहे. जलमार्गे सरज्याकोटाहून येक कोस भगवंतगड. भरतीचे समई बुर्जासी माहागिऱ्या आणून आडवाव्या यैसा मनसबा आहे. पाहाता हाहि मजकूर खराच. दुरोखे शह द्यावा. गलिमाचा रेट भारी. घाटावरून व दऱ्यातून येकवेळ लगट करावा यैसे सर्व अमित्राचे मानस आहे. इतक्याचे कारण भगवंतगड जागा केवळ नाजूक आणि मालवणकरास लगता, याकरिता गडबड करितात. भान सावंताचे स्वारीचा मजकूर मोघम पेसजी लिहिलाच आहे. हाली मनास आणितां राजश्री गंगाधरपंत सुभेदार याची आज्ञा नसतां दोनी स्वाऱ्या भान सावंत याणी मध्येच केल्या यैसे

देखण्यातहि येत्ये व राजश्री सुभेदारानी याच अन्वये लिहिलेहि आहे. मुख्य गोष्ट या स्वारीमुलें गनीम सेर जाहाला. सालसी प्रांतावर कैप्रत घालून बदनक्षा करून आपण जिवानिसी गेला. हाली गानिमाकडील लोक हावभरी होऊन गोविंदराव निा तोतया व माहादाजी राम व येसनाक म्हार वगैरा सरदार तोतयाकडील हजार माणूसपावेतो जमा होऊन घाटमाथा कसबा पाटगाव व ठाणे पाले येथे बसले आहेत. मालवणात त्याणी पका सरजाम करून पाचसे माणूस सिंघाकडून नवे आले. अरमारकरी लोक हजार माणूसपावेतो व गलबते पराजू करून सिधतेत आहेत. भगवंतगड, देवगड दज्याकिनाराचे जागे येथे येऊन लागावे. बहीरवगडचा सूड व्यावा या आन्वये दुरोख शह दिला आहे. मुंबईकडील बीर^२ त्यास यामुले बलबल करितात. साहेबाचे पुण समर्थ आहे. मी त्याचा मार धरीत नाही. साहेबी वेगगी मात्र करावी हे विज्ञापना.

¶Letter of Balaji Ganesh to Nana Fadnis reports risings in the Konkan in behalf of the Pretender.

No. 314]

[1-11-1776

नकल

श्री

राजश्री बाळाजीपंत नाना गोसावी यासी

ॐ सकलगुणालंकरण अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य स्नो महादजी सिंदे दंडवत विनंती उपरी. येथील कुशल जाणोन स्वकीये लिहीत जावें विशेष. तोतिया बेलापुराहून पळोन तराड्यांत बसोन ममईस जात होता ते बातमी राजश्री रावोजी आंगरे यास कै * * * शंभर माणसानसी तराड्यांत * * * जाऊन मोठे मेहनतीनें तोतिया काल संध्याकाळीं गुरुवारीं धरिला. त्याच वेळेस भावसिंग चोपदार व रामरतन परदेसी या दोघांबरावर आपले कमरेचे पेशकबज खुणेस देऊन पाठविले ते आज भृगुवारीं दीड प्रहर दिवसास आले. त्याच समई रा बाळाराव गोविंद व राणेखान आंगरे याजकडे तोतियास आणावयासीं फौजसुधां पाठविले आहेत. आपणास कळावे म्हणून लिहिले असे. रा छ १८ रमजान. परांजपे वगैरे मंडळी सांपडली म्हणोन सांगतात. तपसीलवार मागाहून लेंहून पाठविले जाईल. बहुत काय लिहिणे लोभ कीजे हे विनंती.

¶Mahadji Sindia communicates to Nana Fadnis details of the capture of the Pretender by Raghoji Angria.

१ कप्रत—तेढ, तंटा.

२ भर.

३ कळव्यावर.

४ बसोन.

५ कळ्यार.

× पत्र नानाफडणिसास.

पौ छ २९ सवाल सवा
सबैन कार्तिक

श्री

श्रीमंत राजश्री नाना
फडनीस साहेबांचे सेवेसी

विनंती सेवक आनंदराव धुलप मुा जंजिरे विजयदुर्ग दंडवत विनंती. येथील कुशल ता छ १९ माहे शौवालपर्यंत सेवकाचें वर्तमान यथास्थित आहे विशेष. छ २ शौवालचें आज्ञापत्र छ १३ मिनहूस सादर जाहालें. तेथे आज्ञा कीं अरमारची तयारी सत्वर करून अरमारमुधा वसईस राजश्री विसाजी केशव यांकडे जाऊन सरकार काम बज्याऊन दाखवावें समय आहे. येथिंसीं राजश्री गंगाधर गोविंद यासी बोलावयांची आज्ञा केली आहे. बोलतील. अरमारची तयार करून निघोन जावें म्हणौन आज्ञा. येसियासी पाहिल्यापासून श्रीमंताच्या चरणापासीं येकनिष्ठेन हा कालपर्यंत व पुढेहि येकसारखेच आहे. तोतयाकडील सखाराम केशव तीन च्यार हजार माणसांनिसी देवदुर्ग तालुका बलकाऊन राहिला होता. त्याणें ब्राम्हणांस व रयतास बहुत उपद्रव दिलहा. त्याचे पारपत्यास तीर्थस्वरूप राजश्री जानराव काका हजार माणसांनिसीं व राजश्री बालाजीपंत सुभेदार तो देवदुर्ग उभयता येथून निघोन गेले. त्यांची आण यांची रामगडास गांठ पडोन मातवर लढाई जाहाली. त्याकडील पंधरा आसामी ठार व चालीस पंनास जखमी होऊन सखाराम केशव व सूर्याजी भाव्या वगैरे सरदार धरून कैदेत ठेविले आहेत. त्याच हल्यास रामगडावर निशाणहि चडविलें. बरकडहि किलहा कोटांचा बंदोबस्त करून लौकरच निघोन येतील. राजश्री गंगाधरपंत तात्या येथें आल्यावर सर्व यथास्थित बंदोबस्त तात्याहीं केला. अरमारची तयारी होऊन कुल सरंजाम सुधा सिध्द आहे. आज्ञेप्रमाणें अरमारमुधा वसईस राजश्री विसाजीपंत सर सुभेदार याकडेस निघोन जातों. लोकास अडीसेरीस गला नाही व खर्चासहि घावयासी नाही. दर्यावर्दी याचा भरणा साल मजकुरी कमी व आहेत दर्यावर्दी यांसी आगाव पावलें नाही येथिंसींचे सविस्तर तात्यास समजाविलें आहे. बंदोबस्त करून देतील. तूर्त काही खर्चास व अडीसेरीस भाताची बेगमी करून दिल्यानंतर अरमारमुधा निघोन जातो. सेवेसी श्रुत होये + हे विज्ञापना.

¶Anandrao Dhulap assures Nana Fadnis that he would, as desired by him, soon proceed to Bassein to assist Visaji Keshao. He further reports a skirmish between Janrao and a supporter of the Pretender at Ramgad where the latter sustained a defeat.

श्री

सेवेसी विनंती. रामचंद्र नाइकाचे वायकोची आवस्ता फार कठिण आहे. याचा शोध परस्परे मनास आणावा, यैशास वाड्यात पाच माणसे चवकीस ठेविली म्हणजे पुरे. किलास रवाना करिता मार्गी निभावणार नाहीत यैसी अवस्ता जाली आहे. आठा पंधरा दिवसाचा प्रकार. आयुषमयादेकरून पुढे वाचल्यास कलेना. रात्रंदिवस मुले चढपढतात, काही जीव राहिला नाही. मेल्यात संख्या आहे. यास्तव विनंती लिहिली आहे. कृपा स्वामीचे ध्यानात आल्यास आहेत तैसीच ठेऊन. पाच माणसे चवकीस नेमून देविली पाहिजेत हे विनंती.

¶The letter mentions the serious condition of the wife of Ramchandra Naik, the principal supporter of the Pretender.

श्री २

पुण सेवेसी विज्ञापना. आजजी यांस बलाऊन आणून गुदस्ता त्याजवळ करार करून यादी दिल्या आहेत. त्या पाहून फतेसिंगाची त्याची वाटणी करणे ती कसी करावी याचा ठराव करावा. नाही तर उभयतानी स्वामीकडे यावे, मग वाटणी करावी. कोणताहि एक प्रकार ठरावात आणावा. फतेसिंग पहिल्यापासून लक्षांत, गोविंदरावहि समयास येऊन अमदावादचें काम केले. तेव्हा त्याचेहि * * * * * खंडोपंताचा * * * * * एक गोष्ट ठरावात आणिली म्हणजे गोविंदरायांजवळ गुंता पडणार नाही. अम्ही गोविंदरायास लिहिले आहे जे, तुमचा बंदोबस्त करून देणे अम्हाकडे. खंडोपंत आल्यावर लेहून पाठऊ. तूर्त तुम्हाजवळ फौज आहे व आपाजीपंताकडील फौज येऊन काठेवाड प्रांती जाऊन मातबर पैका मेलवावा. फौज फेडावी. असे प्रकार लिहिले आहेत. विदीत जाले पाहिजे. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶The letter refers to the division of Jahgeer between Fatesing and Govindrao Gaikwad.

श्री

राजश्री जगन्नाथ पंत स्वामीचे सेवेसी

पोष्य बाबूराव वळाल साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी. आमच्या शरीरीं स्वस्त नाही. मंत्रईचें पाणी माहा वाईट. आमच्या समागमें गडी होते त्यांतून एक

मलबारी मात्र उठतो; बाकी झाडून पडले. आम्हास वाकाच (वांखाच) आहे, यास्तव काय करावें, उपाय नाही. चिरंजीव बाबास वरचेवर भेटावयास मात्र पाठवावें. भेटल्यानंतर दोनच दिवस राहून पुण्यास त्यास पाठऊं; येथें ठेवीत नाही. श्रीमंताची सलतनत राजश्री भिवराव यास भेटली. येथील ठराव होईपर्यंत आठ चार पंधरा दिवस पर्यंत आसपास मुंबईच्या ते राहतील. त्याजबरोबर तुम्ही असावें. वरचेवर त्यास सांगत जावें कीं बोलणें असतां जाऊं नये. त्यासहि समजत आहे. सरकारची आज्ञा याप्रमाणें येईलच; परंतु तुम्ही असल्यावर ठीक आहे. आठ चार दिवशीं येथील मजकूर कसकसा ठरण्यांत येतो त्याप्रमाणें तुम्हास लिहून पाठऊं. मग यावें. रावजीसहि सांगावें. श्रीमंताकडील मंडलीची वस्तावाणी झाडून न सोडावी. बंदोबस्त करवावा, संभाळून असावें हें विनंती.

¶Baburao Ballal complains about the unhealthy climate of Bombay. He advises Jagannathpant to protect vigilantly plunder recovered from Raghoba's camp as it has to be accounted for.

No. 319]

[1776?

श्री

सेवेसी राजश्री मोरोबादादा स्वामीचे सेवेसी

सेवक सटवाजी नाईक तुलसानाईकाचे फटनाईक साष्टांग दंडवत विनंती. विनवावया प्रार्थना ऐसा जे. महाराजाच आसीर्वाद कडून मुखरूप आसो. सांप्रत राा जगनाथपंत बराबर जासूद जोडी दिल्ले होता. आज्ञेप्रमाणे डाकचौकी बसवीत आल त्याप्रमाणे वत्रनुक करीत आलों. येथे कोलाहारास दाखल जाहल. दुसरे दिवशी महमद अलीखानचे भेट जाहलवर पुसल तुम्हासंग किती मानुस आहे? सांगितल दोनसहे मानुस आहे. यासी जे पाहिजे सरंजाम पाहिजे ते सर्वहि पाठऊन दिल्ले. ते सर्वहि ठेऊन घेतल. जासूद याणी पुसल, आम्हासी काही मिलल? बहुत राग भरल, रोजमरा खात आहे यामधे तुमच कडले देण काये म्हणून राग होऊ लागल. बर चिंता काये? आमचे प्रपति [प्राक्तनी] किती असेल ते मिलल. येताना गावागावी सर्वसी दानावैरण सर्व साहितसुधा घेत आला तेव्हां येक मानुसाचे सिदा न दिल्ले. येथील काही दिल्ले नाही. आम्ही बोलण सोडल. यावर महमद अलीखान पुसल साहेबच हुकुम डाकचौकी बसऊन बातमी लिहिणार पाठविले बहुत उत्तम जाहल. खुसाल आसा. पाच ५०० सहे रुपये खर्चास दिल्लेवर आम्हासी सांगितल, तुम्ही हैदरच लस्करास जाऊन आपल

देशाच फौज आहे. फितूर करून आणणे. आम्ही सांगितले आम्ही धणीचे मीठ खाल्ले आस. आमच्याने हे काम घडणार नाही. त्याने हे मुलकाचे एक ब्राह्मणास आणून दोन रुपये खर्चास देऊन पत्र लिहिलावर त्याचेहि पत्र आले. येथे पावेतो येऊन भेट घेत जाणे. येथून रातोरात दोन जोडी जासुदाचे घेऊन गेलावर हैदराणी वर्तमान ऐकून एक भला ग्रहस्तास पाठवून बलाऊन लस्करामधे घेऊन गेल. ते वरुती भेट जाहल. हकीकत पुसल. याणी सांगितल आम्ही श्रीमंत साहेबचे सोईरधारे आसो. चाकरलोक सारीख न देखण. आणखी किती एक येताती, चाकर मानुस होऊन येत आहे. आम्ही मांडीस मोडा देऊन बराबर वसणार. आमचे हुकमात सर्वहि आहे. तुम्ही काही चिंता न करणे. श्रीमंत साहेबचे हुकुम आहे, येथील काये हकीकत आहे ते ध्यानास आणून लिहून पाठवणे. फौज पाठवीत आसो. हे काम नाजूक आहे म्हणून आम्हासी पाठविल. आम्हास तुम्ही देतील ते साहेबास दिल्यासारीख होईल ऐसा गोष्टी बोलिला. हैदर खरेच आहे मानून एक मोतीचे माल ५००० हजार रुपयेचे, दोन साल जोडी, एक पागोटा, एक रुमाल, नगद ५०० होन नगद दिले. आणखी तुम्हास देऊ बहुत भरवसा दिले. तेथून मिरसाहेब एक साल जोडी, एक पागोटा तेहि दिले. हे घेऊन ठिकाणस आला. मग हैदरास सांगितल कोलाहारामधे कोणी नाही. महमदअलीखान मुरारराव दोघ हे समई घेण म्हणून सांगितल. याचे ऐकून विप कोष पासोन धावणी करून गेला. तेथ बहुत साहेबच आण खात आस हे बाबा ब्राह्मण गोसाई अस सिपाई मानुस येकदा कामात येणार. धाव चालवीत नाही. साहेबास विनंती करून खामखा आसामी करून पाठविणे. आपलासाठी येक बटीक पाठऊन देऊ.

¶One Satvaji Naik deputed to Haidar to negotiate terms refers to the reception he was given by Haidar. The writing is incorrect in many places.

No. 320]

[1776 ?

श्री

विनंती. राजश्री बाबूराऊ हरि गोविंदराव गायकवाड यांजबाा आहेत. त्या-
जकडील राऊत असतील ते व बरकडहि कारस्तानी तजविजेने होईल ते करून
फौज फोडावयाची तजवीज करून यावे, याप्रा त्यांजकडील राजकारण आलें आहे.

त्यांचा वच्याव करावा. सखाराम हरि यांजकडील रदवदल करणार नाहीत याप्राा आहे. मर्जीस आल्यास मध्यस्तासी बोलून ते उठोन येत व फौजहि फुटे आसे मध्यस्तासी बोलून करू. उतर पाठवावयाची आज्ञा जाली पाहिजे. बहुत काये लिहिणे, कृपा केली पाहिजे, हे विनंती.

¶The note mentions that Baburao Hari has been seduced from Dadasaheb's allegiance and that he was prepared to come over to the party of the Barbhais, leaving all connection with his brother Sakharam Hari. The writer asks a reply of approval of the plot.

No. 321]

[2-1-1777?

श्री

चिरंजीव राजश्री बालाजीपंत लेले यांसी

प्रति अनुबाई आसीर्वाद. उपरी, येथील कुशल ताा छ २१ जिल्कादपर्यंत वर्तमान यथास्थित आसे विशेष. सांप्रत तुम्हांकडून पत्र येऊन वर्तमान कलत नाही, तरी सविस्तर लेहून पाठवावं. वरकड इकडील इचलकर्जीकडील वर्तमान तरी राजमंडळची फौज सात आठ हजार व तोफा येसे येऊन ठाणयानजीक उतरले आहेत. नित्य उठोन गोलागोली होयें. दररोज तोफाचा मार करिता चौहू-कडून मार्गदेखील बंद केले. सर्व प्रकारे आकर्षण केले. त्याकडील फौजा भारी आणि वरचेवर आणिखी फौज जमा करीत आहेत. आम्हाकडील फौज थोडी. ईस्वर काये परिणाम लागेल ते पाहावं. वरकड वर्तमान राजश्री नारोपंतनाना यांस लिहिले आहे. त्याजवरून कलत. येथे साहित्यपत्रे कुमकेविसी पाहिजेत, त्याची याद आलाहिदा पाा आहे. त्याप्रो साहित्यपत्रे नानांस समजाऊन पत्र पावतांच लिहिल्याप्रमाणे राजश्री भास्कर वासुदेव व लक्ष्मण माहादेव आपणा-कडे येतील त्यांचे स्वाधीन करणे म्हणजे आम्हाकडे जलद खाना करितील. तुम्ही तेथे आहा तरी हरयेकविसी आम्हांकडील कामाकाजाविसी मारानिले सांग-तील त्याप्रमाणे करून देत जावे. भरोसा जाणून लाा आहे. बहुत काये लिहिणे हे आसीर्वाद.

¶Anubai requisitions help for the relief of Ichalkaranji besieged by forces of the Kolhapur Prince.

श्री

राजश्री हरिपंत स्वामीचे सेवेसी
विनंती उपरी

भिकाजी नाईक कोलटकर याचें
बोलण्याचा प्रकार ल्या तो कळला;
यैसियास त्याचे पोटाची सोय कराव-
याची आहे. करावी, परंतु तोतयाचें
राजकारणांत पुर्तें होते, सखे बंधु
तिकडे पाठविले होते.

श्रीमंत दादा मुबईत आहेत. त्यांणीं
फिरंग्याकडे राजकारण केलें आहे.
आंतून इंग्रजांनीं साध्य व्हावें आणि
वसई घ्यावी याजप्रा निश्चये आहे:
येविशीची बातमी कळल्याचा मजकूर
ल्या तो कळला. ऐशियास येविशी
तुम्ही राजश्री विसाजीपंतास पत्रें
ल्याहवीं व राजश्री बापूस लेहून त्याज-
कडून पत्रें पाठऊन बंदोबस्तानें राहात
असें करावें.

खाना छ १९ जिल्हेज हें विनंती

¶Nana Fadnis learns from Haripant the plan of Raghoba for surprising Bassein with the help of the English and asks him to intimate it to Visaji Keshav.

श्री

राजश्री हरि बलाल स्वामी गोसावी यासी

विनंती उपरी. तुम्ही पुणें प्रांतांत मुक्काम केला आहे, त्यास फौजेमुळे बहुत
खराबी होत्ये. दोघे कुणबी लष्करचे लोकांनीं तोडिले म्हणोन बोभाट आला
आहे. यैशास तुम्ही प्रांत मजकुरांतून कूच करून पुढें फौजमुद्रा जाणे. पुणें
प्रांतास उपसर्ग न लागे ते करणे. जाणिजे छ ११ जिल्हेज सुरसन सबा सबैन
मया व अलफ हे विनंती

¶Hari Ballal is asked to move his camp from the vicinity of Poona to save the ryots being molested by the army.

+ येथून अक्षर नाना फडणिसाचे आहे.

[पहिला बंद गहाळ.]

ये श्रीमंतीं येकोन तह करावा असी गोष्ट श्रीमंतांस आपण होऊन थोडीसी नेटून सांगितल्यास यैकतील; परंतु सरकारचें बोलणे वकिलासी आम्हांकडे येविसींचे मजकुराचें आगर पत्रही येत नाही, त्यापक्षीं कांहींका करीतना, आपल्यास गरज काय, असेहि दाखवितात. सारांश तहाविसीं मुंबईकरांचे नेट जाल्यावर श्रीमंत न यैकतील आथवा कोणीकडे जातील असा पक्ष नाही. यास्तव हा प्रकार युक्तीपर आसाल्यास तेथें वकिलासी बोलण्यांत येऊन त्यांचें पत्र मुंबईकरास येविसीं यावें, व आपलेकडील मुंबईतील टोपीकरांचे रीतीस माहित वजनदार राजश्री बाजीपंत मेहेंदल्यासारखा आथवा दुसरा कोणी पाठविल्यास युक्तविर मुंबईकर आणून तहास दिवसगत लागणार नाही असें वाटतें. यांतील कर्तव्य आसेल तें गुण दोष मनन करून करणें जाल्यास करावें. उगेच सुचला मजकूर लिहिला.

कलम १

तोतयाकडील च्यारपार्शें लोक साष्टीतील कौल वचन देऊन आणिले त्यास भिवराव आवाचे समत घेऊन निरोप दिले. श्रीमंत त्यास राहवीत होते; परंतु त्यांतील मुखमुख्य वचन कौल घ्यावयास आले ते कौल पाठऊन येथें गुंतोन पडले, त्या आर्थी सारे तिकडील लोभास न गुंततां उठोन आले. तेथील जड मोडली. घोरपड्यां वा हत्ती व पागेची घोडीं वगैरे तोतयासमधीचे गोसाव्याचें चेल्यानी दिकत पाडून श्रीमंताकडे नेलें, त्याजविसीं सरकारचें पत्र आम्हांकडील गेलें आहे. काय घडेल पाहावें.

१

आम्हांस येथें राहावयाची आज्ञा त्या प्रमाणें येथें आहों. परंतु प्रयोजन कांहीं दिसत नाही. आपणांस वरवर लिहून खर्चास आणून रिकामे पैका मात्र खावा. चाकरीचें फल आथवा सरकारकाम दिसत नाही. तथापि आज्ञेप्रमाणे आहों. स्वारी लवकर निघणार त्यापक्षीं आम्हांस आज्ञा येईल तसें करूं.

१

येकूण पांच कलमं शेवेसीं विदित होऊन तिकडील सविस्तर ल्याहावयास आज्ञा केली पाहिजे. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶The letter refers to the proposals of peace made by the Marathas to the English of Bombay. The other item mentioned herein is with regard to the men of the Pretender that were given protection at Salsette. The first sheet of the letter is missing.

श्रीमंत राजश्री तात्यासाहेब

रोजीं वापूजी नाईक दिला भावे हेहि विदा केले. वाळारायास घेऊन बेचोभ्यांत वसले. आम्ही बाहेर लागूनच वसलों होतों. वापूजी नाईक म्हणाले की, नारो सिवदेवानी काये लिहिले ? वाळाराव म्हणाले की, वापू म्हणत होते की पाटिल-वावांनी गडास यावं. आपला फडच्या करून कितेक कामें करणें तें करात्रीं. त्यांचे मुदे आसतील ते सांगावे. कोणतें करून देयाचें कोणते न देयाचें हें पाहावं. उगेच फिरतात ; इच्छा त्यांची. इतकें लिहिलें मग वापूजी नाईक बोलले की, तिसऱ्या बँदात काये लिहिलें. मग हळूच काये बोलले हें कळलें नाहीं. दुसरें म्हणाले की, वकील पुरंधरी होते ते गेले. मुमईवाल्याचा यांचा विगाड जाला. श्रीमंत इंग्रजास घेऊन परिस्थिती बाहेर निघणार. हैदर नाईकानी हे केली. बाजीपंत येसाजी सिंधावर गेले होते ते मावारे आले. येसाजी सिंद फौज जमा करितात. मोगल यांचा नव्हे हे आम्हास परिस्थिती कळलें. सिंधासारका सरदार हातचा गमावला. वरसा सा महिन्यांत मुलुक किलेमुधां गेला हें वापूजी नाईक दिला भावे हें परिस्थिती जाणावं. नारो सिवदेव यानी लिहिलें की, प्रस्तुत मनसुवा काही करीत नाहींत, स्नानसंध्या करून निश्चित वसलेत. तस्मात राज्ये बुडावयाचें चिन्ह हेंच आहे. हें वर्तमान तों मोठ्याने बोलले. मग हळूच येकांत दोन घटका होऊन विदा केले. शालजोडी पागोटे पाटीलबावांनी दिले, यानी निराळे दिले. विदा केले. इतक्यांत आंगन्याकडील कारकून आला. गोस्टी आणिक जाल्या. मग बोलला की, मीच मुमईस गेलों होतों. येके दिवसीं श्रीमंत व आवाजी माहादेव व मीं ऐसे वसलों होतों. गोस्टी हरिपंताकडील निघाल्या की हरिपंत सरदारी लायेक आहे. च्याहता तर सुरतवाले सुधां आम्हास लुटून पस्त करून

[अपूर्ण.]

¶ This is only the fifth sheet of a long letter addressed to Haripant Phadke, and already printed at No. 86, Selection No. 5.

पो छ ९ सफर सवा फाल-
गुन मास

श्री

सेवेसी मोरो बापूजी कृतानेक सां नमस्कार विज्ञापना. ता छ ८ सफरपर्यंत वर्तमान येथास्थित असे विशेष. सुवर्णदुर्गाहून बातमीची पत्रे आली त्यातील मजकूर

छ ३ सफरचे आली त्यातील मजकूर विलायतेस किरण करणे इंग्रेज गेला होता. तेथील पत्रे मुख्याची मुंबईस आली. भाव काही समजला नाही, परंतु बाहेरील तरांडे बंदरात व बंदरातील बाहेरील जाण्यायेण्याची दिकत फार पडू लागली. सामान जलदीने करीत आहे. किटण मागाहून आठा दिवसी येणार याप्रो तेथील आले व बाणकोटवाल्याने सांगोन पाठविले. बाणकोटासहि सरंजाम करीत आहे. तस्मात् त्याचे मनोदयानरूप घडेल असे वाटते. बातमी पकी फुटली नाही.

मेस्त्र मोष्टीन पुण्यास वकिलीचे निमित्ये पाचसे माणोन (माणोस ?) वेऊन येणार आहे असे वर्तमान पत्रात आहे

छ ९ सफरचे पत्र आले. त्यातील मजकूर मुंबईस माहांगिरी बातमीस होती ते येके दिवसात आली. इंग्र-जाकडील सात तरांडी मध्यम प्रतीची व थोर सरंजामसुधां काल प्रातःकाली हाकारून वसईचे रोखे गेली. मेस्त्र मोष्टीन सरदार वर गेला आहे. कोणे ठिकाणी गेला हे वर्तमात अद्याप नाही. तोडचे माहांगिरीकराचे वर्तमान आहे. मुंबईचे बंदरांत सावकारा वगैरे चालीस पनासपर्यंत गलबते होती त्याची हाथी (?) उतरोन वेतली आहेत. सुरतेहून येक पलटण नवे आणविले आहे व मुंबईत जाजती लोक सिबंदी ठेवात आहे.

सदरहू वर्तमानाची पत्रे आली त्याजवरून सेवेसी लिहिले आहे. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Moro Bapuji (Phadke ?) writes to Poona news from Bombay about Col. Keating returning shortly to India and about Mr. Mostyn proceeding to Poona on embassy with 500 men.

पो छ २७ सफर सन
सबा सबैन

श्री

राजश्रियाविराजित राजमान्य

राजश्री लक्ष्मणपंत देशमुख स्वामीच सेवेसी

पो माहादाजी रामचंद्र सां नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल ताा छ सफर मुा अमोद जाणून स्वकीय लेखन करावे विशेष. आपली आज्ञा घेऊन जंबुसरास जावयास आलों ते दरमजल सुरतेस आलों. तेथून पुढें आंकलेश्वर येथे आलों. तेथून भडोच दोन कोश आहे, तेथें इंग्रज मेस्तर गांभार मामलेदार आहे, त्याचे स्वाधीन जंबुसरचा इंग्रज, याकरितां फर्नेल आपटेन यांचे पत्र त्यांस होतें तें दिले, व सुरतकरास श्रीमंताचे पत्र होतें तें दिले. त्यास काम जाहाले नाही इतकियात मुंबैहून जनराल कर्णायिक व सुरतवाला मेस्तर वाडेम व रामसी ऐसे तिघेजण इंग्रज मुंबैचे कोशली भडोजेस आले. त्यांकडे जावसाल सारा कारभार इकडील करूं लागले, याकरितां त्यांकडे कारकून पाठविले व पत्रेहि पाठविलीं. तथापि तहाच्या कराराप्रमाणें काम जाहलें नाही. याकरितां मुजरद येविसांचे वर्तमान लिहून श्रीमंतास विनंतीपत्र पाठविलें, व आपणासहि पत्र पाठविलें होतें, व आनंदराव मुकुंद कारकून यास पाठविलें होतें ते पावलेच असतील. याउपरी इकडील वर्तमान जनराल वगैरे इंग्रज भडोचेहून आमोदेस जाणार. तेथून जंबुसरास जाणार. आमोद व हासोट व देहजवारे इंग्रजास द्यावयाची नेमणूक सरकारातून जाहाली ते माहाल त्यांचे हवालीं करावयास राजश्री गणेश हरि द्या चिंतामण दीक्षित यांस सरकारची आज्ञा होती त्यामुलें तेहि अमोद येथें आज अडीच तीन महिने राहिले. त्यास तीन महाल तीन लक्ष तेहतीस हजार कमाल बेरीज जमा आहे. त्यास तीन लक्ष कमाल जमाबंदीप्रमाणे इंग्रजास माहाल द्यावे व ज्याजती ऐवज राहील तो त्याचे गाव सरकारात ठेवावे याअन्वये यांस आज्ञा. त्याकरितां इंग्रजांसी यांचे बोलणे आजपावेतो होत आले. त्यास तीन लक्ष आज वसुली महाल नाहीत, याची कची माहितगिरी इंग्रजांस जाहाली, यामुलें ते माहाल घेईनात. वसूल आहे त्याप्रमाणें घेतों असे म्हणतात, यामुळे सरकारांत ही गोष्ट कबूल नाही. कमाल सालाप्रमाणें तो इंग्रजास द्यावयास अनुकूल पडेना, यामुळे आजपावेतो त्या कामाचा राडाच पडला. त्यास हालीं जनराल कर्णाईक वगैरे तिघे इंग्रज मुंबैहून येखतयारी होऊन आले आहेत. त्यांस ते इंग्रज आमोदेस

येणार. येथें आल्यावर फडशा पाडावा असे गणेश हरि याचें व त्यांचें बोलणें जाहालें. हा फडशा करून मग जंबुसरास जाणार, हे वर्तमान अगोदर आम्हास समजलें. याकरितां अमोद येथें आलो. गणेशपंताची भेट घेतली; इतक्यांत जनराल वगैरे इंग्रज अमोदेस इकडे येणार होते ते न आले आणि परभारेच जंबुसरास जावयास गेले. याकरितां गणेशपंती कारकून त्याकडे पाठविला, तेव्हां त्याणीं सांगितले कीं तुम्ही व माहादाजी रामचंद्र ऐसे मिळोन जंबुसरास येणे. तेथें दोनहि जावसालाचा फडशा करूं ऐसें कारकूनासमागमे सांगोन पाठविले; तेव्हां जंबुसरास जावें असा सिधांत गणेश हरि यांणी केला. आम्हासहि जावें लागलें. उभयतां मिळोन गेलों. इंग्रज सारे तेथे भेटले. प्रथम जावसाल तीन लक्षाचे महाल त्यांस द्यावे त्याचा जाहला. त्यास वसुली ऐवज असेल त्या प्रमाणें घेऊं, कमाल बेरीज सांगतां ते आपणास कबूल नाही, याप्रमाणें त्यानीं सांगितलें. हल्लीं वसूल आले त्याप्रमाणें म्हटलें तर अंतर बहुत. इंग्रज म्हणतात तिन्ही महाल सवादीन लक्षाचे. तेव्हां तो मजकूर फडशात न आला. मग-जंबुसरचा जावसाल लागला. त्यास आम्हास पाठविलें तेव्हांचा करार जे जमाबंदी आम्ही करावी, ठाणे जकीरामुधां इंग्रजाकडे आहे ते आम्हाकडे द्यावें. वसुलाचा हवाला जर इंग्रजांनीं घेतला, तर हवाला कबज पावल्याचें लिहून घ्यावें. इंग्रजांचे बारा लक्ष रुपये सरकारांतून द्यावयाचे ठरले आहेत, त्यास जंबुसरचा ऐवज बारा लक्ष रुपये फिटत तोपावेतो वसूल त्याकडे द्यावा. मामलत अमल कारभार आम्ही करावा. ऐवज मात्र त्यांकडे देऊन, पावल्याचें कबज त्यांणीं आम्हास द्यावें, या तऱ्हेनें आमची रवानगी जाहाली. फक्त ऐवज मात्र इंग्रजाकडे वसूल जसा होईल तसा तसा देत जावा, याअन्वये करार. दुसरे तहाची तेरीख छ १० मोहरम सन सीतात तह जाला. त्या दिवसापासून आम्ही माहाली पैवस्ता होऊं तोपावेतो इंग्रजाकडे वसूल महालपैकीं घेतला असेल तो जमीदारांचे विद्यमाने रुजुवात करून त्याचेहि कबज घ्यावें. हा पहिला करार होऊन सनद पत्र आम्हांस देऊन रवानगी पुण्याहून जाहाली. हा मजकूर आपणांस ठाऊकच आहे. त्या उपरी आम्ही इकडे आल्यावर, मागाहून दुसरा करार इंग्रजासीं जाहाला जे, जंबुसरचे ठाणें इंग्रजाकडे असावें, जमाबंदीचा ठराव आम्ही करावा वसूल घेणे तो इंग्रजांनीं घ्यावा. व जंबुसरचा इंग्रज व आम्ही मिळोन एका विचारें असावे. याअन्वये श्रीमंताची सनद पुरंदराहून आली तेहि छ २ सफरी पावली. सारांश इंग्रजासी जंबुसरचा जावसाल होता; ते बोलिले की ठाणे आम्हाकडे जमाबंदी आम्ही करून वसूल आपणच घेऊं. सर्व मामलत कारभार आम्हीच करूं. तुम्हास पावती, ऐवज पावेल, त्याची लिहून देऊं, यापेक्षां अधिक

नाहीं. या कामास एक कारकून छोटेल्यानी असला तर पुरे. तुम्ही मातबर माणूस, याकरितां कारकून ठेवावा. याप्रमाणे त्यांनीं जावसाल केला. तेव्हां कांहींच या कामामध्ये स्वरूप राहिलें नाहीं, व सरकार कामाचेंहि नाहीं. ठाणे जमाबंदी वसूल कारभार त्याकडे, तेव्हां काय घेतलें हें आपणास कसें समजेल ? जमींदार रयत त्याच्या कबज्यांत, ते ज्याप्रमाणें बोलावयास सांगतील तसे बोलतील. अधिक बोलिल्यास पारपत्यास उसीर नाहीं असें त्याचे भय रयतेस आहे, तेव्हां आम्हास कांहींच कळणार नाहीं. याकरितां हलीं जो तह ठरला त्यास तो विरोध न यावा आणि काम सरकारचे स्वरूप राहून अमल दखल व्हावा अशा तऱ्हेनें यादी लिहून पाठविली आहे. त्या यादीप्रमाणें जर काम अमलात येईल तर सरकार-काम होईल. व त्यामध्ये इंग्रज काईल होईल अशीच कलमें आहेत. त्याची यादी निराळी पाठविली आहे. ते आपण ध्यानास आणावी, म्हणजे सरकारकाम होते, व इंग्रजासी अर्लाकडे जो करार जाहला आहे त्यासहि विरुद्ध पडत नाहीं. ठाणें जंबुसरचे त्याकडे राहवें असा करार जाहला, त्याप्रमाणें ठाणे इंग्रजाकडे राहवें. वसूलहि त्याकडे हवाला देवावा, तोहि कराराप्रमाणें त्यांणी वसूल घ्यावा यांत गुंता नाहीं; परंतु जमाबंदीचा कारभार त्याकडे परिछिन नसावा. त्यामध्ये इंग्रज यांणी मन घातलें म्हजे सरकारनुकसानी आहे. केवळ मी आपल्या स्वार्थाकरितां लिहितों असें नाहीं. यामध्ये आपण नीट उमजोन पाहवें. जबरदस्त इंग्र(ज) व ठाणे त्याकडे वसूल त्याकडे, जमाबंदीहि त्यांणी करावी, असें जाहल्यास आपल्या सरकारात मग कांणताहि प्रकार राहिला नाहीं. याकरितां कांही साधकबाधक पाहून त्याणी व आम्ही कसें वर्तावें येविसीची कलमवार यादी लिहून त्याची तडजोड काढून याद लिहून पाठविली आहे, त्यास यादीप्रमाणें जर काम आम्हाकडे जाहलें तर अमल दखल होईल. जमाबंदीचा रुपया जाणार नाहीं ऐसे आहे. यामध्ये खाबंदाची मर्जीस येईल तैसा बंदोबस्त करून पाठविली. आम्हास जे मुचलें ते लिहावें म्हणून लिहिलें असे. तरी यादीची कलमें पुर्ती चितात आणून त्याप्रमाणें मुंबैकराचे पत्र व कर्नल आपटेन याचें पत्र याविसी जनराल वंगेरे तिथे इंग्रज आले आहेत यांस आले तर उत्तम आहे. पत्र न आले तर आमचे येणें व्यर्थ आहे. असो इश्वरइच्छा जसी असेल त्याप्रमाणें घडोन येईल. असा हिस्का पडेल हे कानीमनी नव्हतें. या कामास इंग्रजांनीं हिस्का घातला आहे. पला लांबीचा, यास्तव बंदोबस्त करून सत्वर पाठवावा. येविसीं यजमान स्वामीस विनंती करून काम होई ते करावें. यादी कलमबंदीची सरकारच्या पत्रांत घाढून पाठविली आहे. व दुसरी ते यादीची नकल करून आपणांस समजावयाविसीं आनंदराव मुकुंद कारकून यांच्या पत्रांत घाढून पाठविली जाहे. ते आपणास समजाऊन

माहीत करतील त्याप्रमाणे वंदोवस्त करून उत्तर पाठवावे. बहुत काय लिहिणें लोभ करावा हे विनंती.

वो

हो राजश्री वजाजीपंत भाऊ स्वामीस सां नमस्कार विनंती लिला तरी काम लौकर करून पाठवावे. राजश्री देशमुखास पत्र लिला आहे त्यावरून ध्यानास येईल. लोभ करावा हे विनंती. हो राजश्री मल्हारपंत भाऊ स्वामीस सां नमस्कार विनंती. साद्यंत वृत्त लिला आहे यावरून ध्यानास येईल. सदैव पत्री संतोषवावे हे विनंती.

¶*Mahadaji Ramchandra informs that a difficulty has arisen over the districts to be ceded to the English in Gujarat according to the treaty. It is contended on behalf of the English that they are entitled to territories yielding a revenue of three lacs ordinarily and not assessed at their maximum value.*

No. 328]

[30-4-1777

श्री

सेवेसी विज्ञापना. ताा ल २० सफर मुकाम रेवदंडा वर्तमान येथास्थित असे विशेष. फरासिसांचे वकील हे मातवर माणूस आहेत. याणी वर्तमान स्वामीचे ऐकून बहुत संतोश जाहले आहेत. भेटी अंती फारच संतोष होतील. लवकर भेटी घ्यावी हें त्यांचे मानस आहे; परंतु पालख्या अद्याप आल्या नाहींत. दुसऱ्याने येथून आणीक जासूद पालख्या आणावयास पाठविल्या आहेत. पालख्या वगैरे सरंजाम दोन तीन दिवसात जमा जाला म्हणजे, कूच करऊन दरमजल वेऊन येतो. बोडी उंट हती वगैरे सरंजाम लोकांचा जमा होईल त्यास खर्चाची बेगमी करून स्वामीनी पाठवावी. फरासिसाचे वकिलाचे बोझें शंभर संदुक वगैरे बोझें फार आहे. याची बेहेदी^१ झाली पाहिजे, याजमुळें दोन दिवस लागतील. फरासिसाचे वकील त्याणी आपला ठिकाणा सोडून सहा महिने तेरा दिवस आज जाहाले म्हणून सांगितले. तरांब्यातील दारू उतरून, फरासिसानी रेवदंड्याचे किल्यांत आणून ठेविली आहे. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶*The Peshwa's agent at Rewdanda requests him to arrange for a conveyance for the French envoy St. Lubin proceeding to Poona. He has guns and ammunition with him, adds the writer.*

श्री

राजश्रीराविराजित राजमान्य राजश्री
बाजीपंत जोशी स्वामीचे सेवेसी

पोष्य बालाजी जनार्दन साष्टांग नमस्कार विनंती. उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीये कुशल लिहिणें विशेष. तुम्ही राजश्री चिमणाजी माहादेव याजवळ कितेक अर्थ पुढील कर्तव्याचें वगैरे सांगोन रवाना केलें, त्यास मशार-निलेनीं येऊन सविस्तर निवेदन केलें. फौजेस खर्चास नाहीं, अखेरीचे दिवस आले, फौज राहात नाहीं, शिंदे येणार तेहि येत नाहीं(त), छावणी करून परिणाम नाहीं म्हणोन, त्यास आजपर्यंत हरकसें करून दम धरून राहिला; त्याप्रमाणें पुढें महिना दोन महिने फौजसुद्धां जथ आहे तसा राखून असावें. राजश्री माहादाजी शिंदे श्रीगोंदे येथें आहेत. त्यांणीहि आपली फौज जमा केली. वैशाख शुद्ध त्रयोदशीस मजल दरमजल तुम्हांकडे येतात. तोफा त्यांच्या लिहिल्यावरून रवाना जाल्या. लौकरच येऊन पोहचतील. तूर्त चालीस हजार रुपये तुम्हांकडे रवाना केले आहेत. पुढें ऐवजाचे तर्तुदेत आहां. शिंदे यांच्या बोलण्यांत कीं करवीर-करांची मसलत पतकरली. हरकसें करून उलगड्यांत आणितों. याप्रमाणें लिहिण्यांत बोलण्यांत आहे, तेव्हां आजपर्यंत हालहवाल सोसून राहिला. थोडक्याकरितां जथ फोडल्यास शिंद्यास बोलावयास जागा होते. याजकरितां हरकसें करून राहौवें. वरकड चिमणाजी माहादेव लिहितील त्याजवरून कळेल.

¶Balaji Janardan Fadnis asks Bajipant who has been despatched against Kolhapur to pull on for some time more in spite of difficulties. He further says that Mahadji Sindia has promised to go to the help of the addressee.

No. 330]

[14-5-1777]

पौ छ १२ राखर

सन सवा सबैन

वैशाख मास

श्री

श्रीमंत राजश्री नाना
स्वामीचे सेवेसी

विनंती. सेवक विसाजी आपाजी आठवले कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान ता छ ६ राखर मुकाम कवठे सातसैदाचे स्वामीचे कृपेकरून यथास्थित असे विशेष. संक्राजी घोरपडे घाटगे वगैरे करवीरकर

येसाजी सिधास मिलाळे, याजकरितां तुम्ही फौजसुधा सध्या कर्नाटकांत न जाणें, राजश्री रामचंद्र गणेश यांस जाऊन मिलणें, म्हणौन पेशजी सरकारची आज्ञा सादर जाल्यावरून हिकडे आलों होतो. प्रस्तुत घाडगे घोरपडे वगैरे सरदार फौज त्यांजकडील उठोन आली. राहिले त्याचा बंदोबस्त करितां येईल. आतःपर विशेष फौजेचे प्रयोजन येथे नाही, याकरितां तुम्ही फौजसुद्धां राजश्री हरिपंत तात्याकडे जावे, आम्हीहि देशास सत्वरच जाऊ, म्हणौन राजश्री रामचंद्रपंत तात्या व बाजीपंत आणानी आज्ञा केल्यावरून निघोन तात्याकडे गेलो. येथे चाकरीस आस्तां बोढीमुले पोटाची फौजेची हलाखी होतीच. हाली अखेरी आली आस्तां आणि पैसा खर्चास नाही, आणि कर्नाटकांत जाणें पडिलं याजमुलें लोकांचा गवगवा पडला, ते सविस्तर काय ल्याहावें? हरकसे करून जातों. वरकड राजश्री बाजीपंत आणा. शेवेसी लिहितील, त्याजवरून विदित होईल. शेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶*Visaji Apaji Athavle informs Nana Fadnis he has joined Haripant according to instructions and solicits funds to pay his troops.*

No. 331]

[9-6-1777

पां छ ४ जोबल सन

समान सवैन जेष्ट मास

श्री

श्रीमंत राजश्री पंतप्रधान स्वामीचे शेवेसी

विनंती. सेवक नारायेणराव कृष्ण सां नमस्कार विनंती विज्ञापना. तां छ २ जमादिलावलपावेतो येथास्थित आसो विशेष. राजश्री बाबूराव हरि याचे पुत्र दौलत बाबूराव किले चाकण येथे आटकेत आहेत, त्याजबराबर दाहा सिपाई देऊन हुजूर पाठवणे म्हणोन छ १९ रबिलाकरची सनद सादर जाली, त्यावरून आज्ञेप्रमाणे मारनिलेस पाठविले आहे. प्रविष्ट होतील. उतर पाठविले पाहिजे, सेवेसी श्रुते होये हे विज्ञापना.

¶*Daulat Bapurao confined at Chakan is sent to the Peshwa under escort.*

No. 332]

[9-7-1778

श्री

श्रीमंत राजश्री

दादासाहेब

स्वामीचे शेवेसी

विनंती. शेवक बाजीराव गोविंद कृष्ण सां ना विा. तां छ १४ जमादिलाखर पावेतो मुा श्रीरंगपटण येथें सेवकाचें वर्तमान स्वामीच्या कृपावलोकनेकरून

येथास्थित असे विशेष. स्वामीकडून आज्ञापत्र येऊन तिकडील वर्तमान काहीच समजलें नाही. इकडील मजकूर तरी फाल्गुण वद्य पंचमीस उत्राजी नरसिंह रवाना केलें व वैशाखे पौर्णिमेस माहादजी जैना यास स्वामीकडे रवाना केलें. या उभयेतांजवळ सर्व मजकूर समजाऊन सांगितला व पत्रीं लिहिला आहे तो, उभयेतां शेवेसी येऊन दाखल जाहाले असतील. सर्व अर्थ त्याणी निवेदन केलाच असेल. हालीचा मजकूर तरी नवाव आम्हांस खर्चास आजपर्यंत देत होते ते त्याणे बंद हली केलें. पावत्या व कवजें आणून देणें आणि निघोन जाणें येसे म्हणतात. खर्चास देत नाही तेणेकरून आम्हां उभयेतांचे विपत्य पत्रीं लिहितां येत नाही. याजवरून हें विनंतीपत्र शेवेसी लिहिलें आहे. उत्राजीपंतासमागमें यादी पाठविल्या, त्याप्रमाणें कवजें व पावत्या आम्हां उभयेतांच्या नावांच्या आल्यासिवाये येथून सुटका होत नाही. केवळ प्राणावर येऊन गुदरले आहे. खर्चास देत नाही. टालाटाल करितात. आणि कवजासिवाये पावत्यासिवाये येथून मुक्तता नाही, येसे परम संकटीं पडलों. घोडी दाण्यासिवाये खराब जाहाली. स्थीत वाचत नाही हें जाणून सेवेसी विनंतीपत्र लिहिलें आहे. त्यास उत्राजीपंताजवळील यादीप्रमाणें कवजे व पावत्या द्यावयासी आज्ञा करावी आणि मीं पुढें वर्तणूक कशी करावी ते आज्ञा पत्रीं निरोपिली पाहिजे, त्याप्रमाणें वर्तणूक करीन. याजउपरी येथे राहावयाचा अर्थ राहिला नाही. परंतु कवजासिवाये व पावत्यासिवाये निरोप देत नाही येसे साफ सांगितलें. खर्चास नाही. परम पेचीं घातलें. निदान जाणून शेवेसी विनंती लिहिली आहे. कवजें व पावत्या आल्या तर चरण दृष्टीस पडतील. नाही तरी आम्हांवर तों केवळ प्राणसंकट येऊन गुदरलें आहे. याजकरितां सेवठील हे पत्रीं विनंती लिहिली आहे. येथे मानाजी सिंदे आल्यामुलें व आणखी मसलतीमुलें लहान थोर च्यार जमा केले होते त्यामुलें सवालक्ष रुपये साहुकारी कर्ज देणे आहे, त्याची पावती निरालीच नवावाच्या नांवें लेहून पाठवावया आज्ञा करावी. सोईस पाडिल्यास प्रसंगानरूप द्यावी लागल्यास देऊन मुक्त होऊन केऊ. नच देणे पडल्यास आम्हांजवळ राहील ती हुजूर पाठऊ आणि कोणत्याहि मार्गे * * निघोन स्वामीकडे येतां. स्वाम मुंबईच्या मुकामी होते तेव्हा मसलत लौकर सिध होईल येसा साहुकारास भरवसा होता, त्यामुळे च्यार रुपये कर्ज देत होते. हालीं स्वामींचे जाणें हिंदुस्थानांत जाहाले. साहुकारास धीर पुरेनासा जाहाला, यास्तव कर्ज पैसा मिलेत नाही. सरकारातूनहि याणी खर्चास मना केले. तेणेकरून हाती व घोडी झाडून खराबीत आलीं. माणसास अन्न चहूं रोजां येक वेळ संकटें करून कोणास मिलते कोणास नाही याप्रमाणें जाहालें

आहे. साहुकार तिकडील मसलत सिद्ध होईल म्हणोन आजपर्यंत धार धरून राहिले होते. हाली त्यांच्या समजण्यांत आलें, जे तूर्त मसलत लांबली त्यामुलें रोज सावकार दारीं येऊन बसतात. त्याणीं धार थोडिला आहे. रोज धरणे-पारणे सावकाराचे होते व पुढें पैसा मिलत नाहीं. सर्व स्वामीच्या भरवसियावरी येथं ठाकुरकी होती. स्वामीची मसलत सिधीस जाईल याजमुलें नवाबानीच थोडें बहुत जे खर्चास दिले तितकेंच घेतलें आणि सावकारी कर्ज घेऊन च्यार लोक नामी देसीहून आले ते पदरी बालगिले जे, लाख दोन लाग रुपये कर्ज जाहालें तरी स्वामीजबल येतांच परिहार होईल हा पूर्ण भरवसा होता, याजमुले च्यार माणूस नामी बालगले. नवाबानी जें संतोषें खर्चास दिलें तेंच घेऊन च्यार रुपये कर्ज करून राहिलें. तिकडील मजकूर येकप्रकार जाहाला व नवाबहि खर्चास देत होते ते टालाटाल करून लागले. साहुकारी अडचण. चहूंकडून संकटें येकदाच प्राप्त जाहाली आहेत. परम संकटांत जाणून शेवेसी विनंति लिहिली आहे. तरी पावत्या व पांच लक्षाचें कबज मानाजी सिंध्याच्या नावांचें व साहुकारी कर्ज सवालक्ष जाहाले आहे त्याजविसी नवाबास येक पत्र जे, 'सावकाराचे कर्ज बाजीराव याणी सवालक्ष रुपये तेथील सावकारांचे देणे आहेत, त्याचा हवाला तुम्ही घेऊन मारनुले यास निरोप देऊन पाठवावें. सावकाराचा येवज तुम्ही द्याल तो अमचे सरकारातून मजुरा आहे, हे पत्र पावतीदाखल आहे, म्हणून पत्र लेहून पाठवावयासी आज्ञापिलें पाहिजे. नवाबानी मागेंच निरोप आम्हास दिल्या असता, तरी कर्जहि वाहेरमार्गी फेडून स्वामीजबल येऊन पोहचलों आसतो. पूर्वी निरोपाविसी बहुतप्रकारें निकड करून बोलत गेलों, परंतु निरोप देईनात. याजमुलें संकटी पडलो आहे. यास्तव विनंतीपत्र लिहिले आहे. याजप्रमाणें पावत्या व कबजें पांचलक्षाचें व साहुकारी देणे सवालक्ष आहे त्याविसीचे पत्र पावतीदाखल येसी द्यावयासी आज्ञा करावी. येथून निरोप घेऊन मार्गी (ये)तांच फेडून सेवेसी येऊन पोहचतों. येथील कचे वर्तमान रामजी हुजरे शेवेसी निवेदन करील * सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶Bajirao Govind Barve writes to Raghunathrao from Seringapatam of the hard straits to which he, Manaji Fakde and their followers were reduced on account of lack of funds, as Haider not only stopped advancing them any money but asked for Dada's guarantee for the amounts already advanced. The writer laments the suspicions entertained by Haidar since Raghuba's flight to the North and asks for more remittances.

श्री

राजश्री^१ गणेशपंत स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. तुम्ही पुरवणीपत्रीं वाजत बरसात मसलतीचा मजकूर लिहिला तो सर्व कळला. तूर्त राजश्री विसाजी आपाजी उज्यनीकडून बऱ्हाणपुराकडे येतील. त्याणी फौजमुधां कोंडाईवारीकडे यावे. ते व आम्ही एकत्र व्हावे; दुसरे राजश्री खंडेराव त्रिंबक व खंडेराव पवार व कृष्णाजी जिवाजी पवार या तीही पथकानी कोंडाईवारीवर यावे. याखेरीज रामचंद्र पवार व नारोशंकराचे पथक यास आज्ञा व्हावी. आ(ण)खी या प्रांतीची सरंजामी पथकें असतील त्यांनीं तमाम कोंडाईवारीवर जमा व्हावे. म्हणजे पंधरा हजार फौज इकडून व दुसरी पंधरा हजार हुजरात तिकडून याप्रो घेवणार करावा, आणि इंग्रज बुडवावा. राजश्री परशरामभाऊ कर्नाटक प्रांती आहेत. तसेच त्यांनीं त्या तोंडावर असावे म्हणोन विस्तारे लिहिले ते सर्व कळले. मनसब्याचा मजकूर लिहिला हा चांगलाच आहे. येथेहि त्याचअन्वये तर्तूद होत आहे. रा छ १ रजब हे विनंती.

¶Nana Fadnis approves of the proposals of Ganeshpant Behere for posting the army at various centres against the English.

No. 334]

[15-9-1777]

पौ छ १२ सावान भाद्रपद

मास मुा बोलवण ता नाणेमावळ.

श्री

राजश्री भिवराव येशवत गोसावी यांसी

मुा सवा सवेन मया व अलफ. तुम्ही विनंतीपत्रे छ ४ सावानची छ ९ मिाची पाठविली ती प्रविष्ट होऊन लिहिला मजकूर विदित जाहाला. तोतया-कडील बातमी लिहिली ती कळली. धोंडजी सिंदे व आनंदराव गोपाल आले नाहीत म्हणोन लिहिले ते कळले. त्यास उभयेतास ताकीद बरेवजेने जाली. जलद येऊन पोहचतात. मुसा नारंजहि येत आहे. वरकड फौजास ताकीद जलदीच्या होत आहेत, येतील. सिंदे होलकर याजकडील फौजा निवाल्या. दरमजल येतात. राजश्री विसाजी केशव याजकडील लोकांचा जथ पाडवणे.

१ गणेश विश्वनाथ बेहेरे ह्यास हें पत्र नाना फडणिसाचें आहे.

याउपरी जथाची निकड करणे. वातमी राखोन लिहीत जाणे. खर्चाची बेगमी व्हावी म्हणून ला. त्यास त्याची तर्तूद होत आहे. लौकरच ऐवज येईल. विसापुराहून सिसे व गोले देविले आहेत. त्याविषयी किलेकरी यानी तपसील लाि म्हणून ला. त्याजरून किलेकरी यांस ताकीदपत्र दिले आहे. सामान देतील. जाणिजे छ ८ साबान.

¶ *Bhivrao Yeshwant is informed of some contingents being despatched to him, so also money and ammunition.*

No. 335]

[21-10-1777

श्री

श्रीमोरया

पूर्वीचा संप्रदाय आपणांस विदितच आहे विशेष. येथील वर्तमान आश्विन बहुल पंचमी भौमवासरपर्यंत यथास्थित असे. स्वकीयानंद वर्तमान लेखन करून तोषवीत असिलें पाहिजे. यानंतर आपणांकडेन पत्र आलें तें प्रविष्ट जालें. “वेदमूर्ति राजश्री सदाशिव भट सिंत्रे यांस तोतयाचा संसर्ग जाला, यास्तव त्यांजला दोषानरूप प्रायश्चित च्यांद्रायणें चार येकूण प्राज्यापत्य वतीस तीळ होम ब्राह्मणद्वारा व दोनशत ब्राह्मण संतर्पण व मुंडणपूर्वक उतरांग करऊन प्रायश्चित जाल्याचें उत्तरलेखन करावे” म्हणोन लेखन केलें, त्यावरून लेखन केल्यानवयें च्यार प्राज्यापत्य तीळहोम ब्राह्मणद्वारा व ब्राह्मणसंतर्पण व मुंडणपूर्वक उतरांग विधियुक्त यथाशास्त्रशिष्टविद्वज्जनब्राह्मणांच्या विद्यमानें श्रीसान्निध्य वेदमूर्तिपासून करविलें. वेदमूर्ति राजश्री बापुभट सिंत्रे आपणांकडे पाठविले आहेत. सविस्तर निवेदन करतील. पूर्ववत्प्रमाणें यांजवर ममता केली पाहिजे. विशेष काय लिहिणें.

¶ *The Dev of Chinchvad sends back Sadashivbhat Shintre after making him undergo the penance for having joined the Pretender of Bhausaheb.*

No. 336]

[23-12-1777]

श्री

राजश्री तात्या स्वामीचे सेवेसी

साष्टांग नमस्कार विनंती. तागायत छ २२ जिल्काद येथ्यास्थित आसे विशेष. राजश्री विसाजीपंत बापू व नरसिंगराव याचें पतक पाठवावें म्हणून सरकारचें पत्र पाठविलें त्यास आज्ञेप्रमाणें सिद्ध आहेत; परंतु इकडे प्रयोजन नाहीं; त्यापक्षीं

+ एवढीं अक्षरें बाळबोध आहेत.

वंदोवस्त सरसुभियांकडून करवावा. अगर कोणी शहाणा माहितगार कोणी पाठऊन नाजूक जागे आहेत त्याचा वंदोवस्त व सें पनास गाडदी लोक ठेवणें तेथें ठेवावे. सारी फौज वर न्यावी; दोन तीन हजार फौज संरजामी आगर कोणती ठेवणें ती वाटमाथां ठेवावी म्हणजे फौजेचा दवा राहातो. येकाणी येकाणी फौज न्यावी येथेहि खर्च ठेवावा हें ठीक दिसत नाही. मला सुचला मजकूर लिहिला, याचा पुर्ता विचार करून लिहिणें तें लिहावें. बापू सिद्ध आहेत, येतील, पत्राचें उत्तर तिसरे दिवशीं यावें. ज्याअर्थी दादासाहेब मुंबईस, त्याअर्थी फौजेचें प्रयोजन नाही. न कले प्रसंग कैसा पडतो, ज्या अर्थी फौज ठेवणें ती हे तोंडघाटावर ठेवावी म्हणजे मुलकाची वसात होईल. इकडील रयतेने फौजेची दहशत भारी घेतली आहे. सर्व अर्थ ध्यानांत आणून काय लिहिणें ते लिहावें. चाकरीस सिद्ध आहे, परंतु उपयोग गैरउपयोग ध्यानांत आणून जें करणें तें करावें. मुंबईकराचें ठीकसें नसल्या च्या दिवस साराच जमाव असावा हें खरें आहे. इभत आहे ती सोडूं नये, सर्व अर्थ ध्यानांत आणून लिहावें त्याप्रमाणें करूं. बहुत काय लिहिणें कृपा असावी हे विनंती. सांप्रत मनसबा काय ? आपण कधीं निघणार हें कांहीच आपण लिहीत नाही. उपयोगाचीं पतकें जवळ न्यावीं. मी खर्च खात पोटास नाही, उपयोग नाही. उष्णकालीं माझ्याही फार होतील. उगेच बसावें ही मर्जी दिसती. उपयोग आसल्या सरकारचाकरी आहे. जास्त गुंता नाही; नाही त्यापक्षीं त्या पावसाल्यांत निघालों तो दुसरा पावसाल्याची हाद पोहचें तो येथें न ठेवावे. दादाचे समेटून घ्यावें, किंवा मुंबईकराचें पुर्तें मेलवावें हें बरें दिसतें. हे अभिमानास फार आहेत. तिकडील गृहस्ताचे गुढगे फार. उझ्यासी कटकट असा प्रकार दिसण्यांत दिसते; याचेवरचे दुसरे ठिकाणीं जातील तर बरें आहे. सर्व आपले चित्तांत येत असेल. सुचलें ते लिहिलें आहे हे विनंती.

¶ Haripant Phadke is advised to effect a reconciliation with the English and Raghoba as the safest course out of the present impasse.

No. 337]

[1778 ?

श्रीगणपति

पुा राजश्री नाना स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. राजश्री नरसिंगराव धायगुडे याजकडील तीन गावची पुन्हा जपती जाली म्हणून आपणास पत्र लिहिल्यास आपण विस्तार पत्री फारच लिहिला. यासियास ते सर्व प्रकारे आपराधी, त्याच्या आपराधास उपमा नाहीच. परंतु आम्ही आपल्या हवाली करून घेतल्यावर गावची रद्दबद्दी करून मोकलीक

करून घेतल्यावर आमचे हवाली आसतां फिरोन जपती जाहाली येणेकरून लौकीक वाईट. याजकरिता तिही गावची मोकलीक करून मोकलचिठ्या आम्हाकडे पाठवाव्या. नरसिंगराव आदीकरून विरकोल आपराधी बहुतच होते. आतां मोठ्या आपराधापुढें याजकडेच केवळ शब्द लावावासा नाही. सर्व आपल्या ध्यानात आहे. परंतु मागें राज्यांत चाकऱ्या करून इनामे मेलविली, मुलावालास कामास येतील, ती तूर्तच नाही आसे होते, यास्तव विनंती ल्याहावी. नाही तर आपराधी यांजविसी नच ल्याहावें आसेच त्यांचे आपराधहि आहेत. आपण थोर आहेत, कृपा करावीच. बहुत काये लिहिणे कृपा निरंतर आसावी हे विनंती.

¶ *Nana Fadnis is requested by Parashram Bhau to release the villages of Narsingrao Dhaygude, confiscated for his support to the pretender's rising.*

No. 338]

[10-1-1778

पौ छ २२ जिल्हेज
समान सवैन पौष मास.

श्री

श्रीमंत राजश्री पंतप्रधान स्वामीचे सेवेसी विनंती. सेवक धोंडो माहदेव सां नमस्कार विज्ञापना. ता छ १० जिल्हेजपावेतो स्वामीचे कृपावलोकनेकरून सेवकाचे वर्तमान येथ्यास्थित असे विशेष. आज्ञापत्र सादर जाहाले तेथे आज्ञा की, येशवंतराव म्हसके यास किले त्रिंबक येथे आटकेस ठेवावयास पायात वेडी-सुधां गाडदी दिमत सैद अमद याजबरोबर पाठविले असेत. तरी यास किले त्रिंबकी पक्या बंदोबस्ताने वेडीसुधा आटकेस ठेऊन पोटास सेर देत जाणे म्हणौन आज्ञा. त्यास, आज्ञेप्रमाणे येशवंतराव म्हसके यास किले मजकुरी पक्या बंदोबस्ताने अटकेस पायात वेडीसुधा ठेऊन पोटास सेर देतो. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶ *Dhondo Mahadeo writes to the Peshwa that, as instructed, Yeshwantrao Mhaske will be kept in confinement at the fort of Trimbak.*

No. 339]

[15-1-1778]

श्री

राजश्री हरिपंत स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. “होलकराकडील हिसेव निवडून नवलक्ष येकतीस हजार सो ठरावात आले. काही मुदत मागतील ऐसे आहे. होलकरास किला व जाहागीर

१ येथून परशरामभाऊचें अक्षर.

देणे त्याचा निश्चय जाला पाहिजे व किले सिहगड येथील बोलण्याप्रो निभावल्या-
वर खटे राहाणार नाही" म्हणोन लिला ते कलले. ऐसियास ऐवजाचा ठराव
केलात, उतम केलत. ऐवजाच्या मुदती लाव लाऊ नयेत. जवळच्या लावाव्या
म्हणजे फार उपयोगी पडतील. किला व जागीर देणे तो कराराप्रमाणे घावयाचा
आहेच. किला मोल्हेर तालुक्या पो व जागीर हिंदुस्थानात घावयाची. त्यास
किल्यास गेल्यावर त्याची योजणूक करून देविली जाईल. तुम्ही त्याचे समाधान
करून किल्यास खाना करावे. त्याचे समाधान करून खानगी केली जाईल.
त्यानी सिहीगडाचा करार त्यानी केला त्याजप्रा निभावला जाईल, मग त्यानी
वाकडे का मानावे ? ^१ सिंध्याचे पत्र नारो शंकर त्याकडील आहेत त्यास आले. ते
त्याणी येथे पाहावयास पाठविले. त्यांत लिहिले आहे की "आम्ही तोतयास
मारले, ब्राह्मण होते त्यासहि बिड्या वाढून किल्यावर पाठविले आणि होलकरानी
हारामखोरास वचने देऊन वाचविले. तेव्हा आम्ही वाईट केले हा लौकीक व
होलकरानी बरे केले असा जाहाला. पुढे सिवाजीपंत व धोडोपंत होलकर सोडविणार.
असे जाले तर उभयतां कारभार्याची भेट फिरोन होणार नाही," असे फारच
विस्तारें लिहिले आहे. होलकराकडील फडशा लौकर करून पैका येई तें करावे.
रा छ १५ जिल्हेज हे विनंती.

¶ *Nana Fadnis approves of the settlement of the account of dues from Holkar
made by Haripant Phadke. He also communicates to him Sindia's wrath
at the lenient attitude taken up by Holkar towards the supporters of the
Pretender whom he had seized.*

No. 340]

[25-1-1778]

पौ ७ मोहरम समान

हस्ते सांडणीस्वार.

श्री

सेवेसीं विज्ञापना तागायत छ २५ जिल्हेज वर्तमान येथ्यास्थित असे विशेष-
लोकांस गांव घावयाचा करार केला.

१ सेलगांव मानाजी सिंदे यांजकडे होते ते दारकोजी निंबालकर याजकडे
बदल मा.

१ राघोपंत आइतोले यांस गांव मानसिंग मान्याचा दिला.

१ पत्र नाना फडणविसांचे असून यापुढील मजकूर खुद्द त्यांच्या हातचा आहे.

१ फकीरजी फडतरे यांस पागेकडे मानाजी सिंध्याचे पागेचा गांव.

१ बाबूराव पाटणकर यांस यशवंतराव मान्याचा गांव देतो.

येणेप्रमाणे सनदा करून देतो. स्वामीनी चालवावयास आज्ञा करावी. गांव जप्त करावे, परंतु ज्यास कबूल केलें आहे त्यास द्यावे लागतील. विनंति लिहून पाठवात असें. विनंतिपत्र पूर्वी लिहिलें आहे जे उपयोगी त्यास देऊन चालविलेंच पाहिजे. हरामखोरी केली त्याचें काढिलें, उपयोगी त्यास दिलें. दुसरें फकीरजी फडतरे यांस पाचशांचा गांव इना(म) स्वामीचे आज्ञेवरून दिला तो चालत नाही येविसीं विनंतिपत्र लिहिलें, परंतु चालत नाही. त्यास फकीरजी-बावा सारखा माणूस स्वामिकार्यास येकनिष्ठ, मामाची लढाई पंढरपुरावर विघडली ते समई फकीरजी फडतरे नीलकंठराव थोरात तोंडास उभे राहून जुजले, म्हणून आम्हीं पलणार वाचलों. फकीरजी फडतरे यास गांव अधिक नाही. यांचे जोडीचा सालसूद मिलणार नाही. या उपरी तरी कृपा करून गांव चालता केला पाहिजे. सटवोजी गावडे यास गांव देऊं केला आहे तो निश्चयांत आल्यावर लेहून पाठवीन. पत्राचे उत्तराची आज्ञा केली पाहिजे. सेवेसीं श्रुत होय हे विज्ञापना. अशा वोढी ताणींचे दिवसांत सालसूदपणें वर्ततात त्यांचा परामर्ष स्वामी खेरीज कोण करणार ? हे विज्ञापना.

¶The letter refers to the grant of some villages as inams to Manaji Sindia, Aitole and Fadtare, the last having played a heroic part in the battle of Kasegaon.

No. 341]

[6-6-1778]

श्रीहेरंब

श्रीमंत राजश्री दादा स्वामीचे सेवेसी

विनंती. सेवक आबाजी महादेव सोवनी साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. ताा छ १० माहे जमादिलोवल जाणोन सेवकाचे वर्तमान येथास्थित असे विशेष. स्वामीची आज्ञा घेऊन स्वार जालों ते श्रीमंत महाराज राजश्री दादासाहेबाचे चरणापासीं सुखरूप पावलों. महाराजांचे आज्ञेप्रमाणे राजश्री हरिपंततात्याहीं सेवकास रोजमरा दिलहा. आपले आज्ञेप्रमाणें येथें आहे. विदित जालें पाहिजे. मी सेवक हा प्रकार तरी उघडाच आहे; परंतु केवळ पदरचा कुटुंबांतर्गत जाणोन माझा सांभाळ करणार महाराज समर्थ आहेत. विशेष काय लिहूं हे विज्ञेति.

राजश्री नारोपंत नाना स्वामीचे सेवेसी, साष्टांग नमस्कार विनंती. ल्हा
परिसोन सेवकाचा सांभाळ करीत जावा. पदरचा असे हे विनंती.

¶Abaji Mahadev informs Moroba Dada of having reached the camp of Dadasaheb.

No. 342]

[26-10-1776

पो छ १३ रमजान

आस्विन मास

श्री

राजश्री भिमराव स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. राजश्री माहादाजी सिंदे याची (तु)मची भेट जाली म्हणौन
कलले. उत्तम जाले. तेथील वातमीचे वगैरे अर्थ पाटीलबाबास तुम्ही
सांगितलेच असतील. अशांत त्यासी बोलून कोकणात कोणी उतरावयाचा तो
विचार करून लौकर उतरावे. पाटीलबाबा उतरत असिले तर उत्तम, अथवा
तुम्हांस सांगितले तर तुम्ही उतरावे. ते वरते राहातील. तुम्हाजवळ पहिले
सामान आहेच. त्याहून अणखी पाहिजे असल्यास फौज मागोन घ्यावी.
तोतयाजवळ च्यार पांच हजार माणूस आहे. अधिक (ना)हीं. त्यापक्षीं
दोहीकडे जाल्यास चिता नाही. त्वरा केलियाने काम व्हावे असेच आहे.
याकरितां लिहिले अर्थ त्यासी बोलून त्यांच्या तुमच्या विचारे होईल तसे करावे.
कोकणांतील बंदी लौकर जालियाने कामच होते. धान्य वरते गेलियावर
दिवसगतीवर पडेल. असा समय पुढे येणार नाही. रा छ १२ रमजान हे विनंती.

¶Nana Fadnis writes to Bhivrao, discussing the proposals regarding the campaign against the Pretender.

No. 343]

[4-12-1774 ?

श्री

राजश्री साधवराव सुभेदार

जंजिर अरनाळा गोसांवी यांसी

८ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य स्नेहांकित बच्चाजी वामन फडके
रामराम विनंती. येथील कुशल तागाईत छ २९ रमजानपावेतो मुखरूप असो

विशेष. आपली आज्ञा घेऊन निघालों तों सा घटका रात्रीस पावलों. पाऊस पडोन हलाखी फार केली. कळावें. आजच बातमी आली की येणेप्रमाणें कलमें.

कोळी याणें दोन किले घेतले त्यांची नावनिशी. मंदवारी घेतले किले २

श्रीमंत राजश्री सखाराम बापू यांसी फार बरें वाटत नाही, याप्रमाणें वर्तमान कागदी पत्री आले. आपणांस कळावें.

कलम

१

१ किले जाग (?)

१ किले मदगड

कलम १

२

मोकाशी गारावे (?) आपण सांगितलें, त्यास राजश्री येसाजीपंत तात्याचे कानावर वातलें. त्यास आपण सांगितलें त्याप्रमाणेंच सांगितलें. त्यास उत्तर केलें कीं गणपतराव यासी ताकाद करितों. त्यास त्या गावचें नांव व मोकाशी कोण त्याचें नांव लिहून पाठवावें. आपण लिहून दिलेंहें होतें तें पावसानें भिजलें, याजकरितां लिहून पाठवावें. १

सोटेयाचे हटकिले, त्यास देतो म्हणोन बोलिले आहेत, मागाहून सनद घेऊन पाठवितों. कलम १

श्रीमंत दादासाहेब तापी उतरून पुण्यासी येतात; याजकरितां पंधरावें दिवशीं राजश्री भिकाजीराव यांसी पाठवावयाचें करावें, प्रस्तुत न पाठवावें. १

आपण दोन गळबतें धरून आणिलीं, त्यांचीं पत्रे आज येथें आलीं. वेगळे हुजुरेहि आले कीं गळबतें इंग्रजांचीं सोडावीं. माल सुद्धां सोडावीं याप्रमाणें हुजूरचें पत्र आलें आहे, तेंहि आपणांकडेस हुजुर घेऊन येतील. याजकरितां मालांची उतावली करावयाची नाही. इंग्रजांचा तह होतो याजकरितां आपणांस लिहिलें असें.

१

राजश्री वेंकाजीराव सुर्वे यांसी पुण्यासी न पाठवावें. वैकट(?)मात्र पाठवावी. मशारानिलेस न पाठवावे. मागाहून लिहून पो

कलम

१

गळबताचें रामप्रसाद याचे कानावर वातलें. त्यास उतर केलें कीं खासा बाहेर जाऊं नये. गळबत सोय पाहून आठांदिवाशीं देतो; व अरमार, गुराबा व गळबते वसईपैकी आहेत

गलबत चोसरी तरती केली,
कोठी उजरी केली, परंतु दोन
गावडी पडली याजकऱितां कांठी
उतरली. गावडी जाहाली म्हणजे
तर मागती उजरी करितों. आज्ञा
प्रमाणें दर्यावर्दी व सिपाई चढवितों.
कलम १

आडेशेरी लोकांस पाहिजे त्याचे
विचारिले ; त्यास सावानपैकी भात
आणवावें. त्यास मागाहून जावसाळ
वेऊन पाठवितों. कलम १

तींही देतों. याप्रमाणें बोलले आहेत-
जाव वेऊन पाठवितों. १

गला गणेश हुजरा (?) येतो कळावें.
भात विकिलें म्हणोन येसाजीपंत
पुसत होते. लागला नाही. (?) १

¶Bachaji Vaman Phadke writes to Madhavrao, Subhedar of Arnala, some news of his place—particularly the capture of two forts by the Kolis, the rumour of Bapu's illness, the capture of two English vessels and of Dadasaheb proceeding to Poona etc.

No. 344]

[6-11-1778

श्रीगज्यानन

श्रीमंत राजश्री तात्यासाहेब
स्वामींचें सेवेसी

आज्ञांकित सेवक विठल सामराज चेरनावर मस्तक ठेऊन सां नमस्कार
विज्ञापना. ताा छ १६ सवालपरियंत मुा महेश्वर येथे वर्तमान येथास्थित आसे
विसेप. इकडील वर्तमान पेशजी श्रीमंतास विनंतीपत्री लिहिले आहे. सांप्रत
श्रीमंत राजश्री दादासाहेब सुरतेसच आहे. खानदेशातील तर मुलतानपुरीहून
चेंदरराव पवार दसग्याचे दिवसीं निघून गेला. मुलतानपुरांत होळकराचे ठाणे
वसले. होळकराची फौज हाजार आठसे जमली आहे. ते रो गणेशपंत बेहरे
यांस जाऊन सामील होणार. ते ते मिलून नंदुरबारेस जाणार. येथे राजश्री
बाळाराव गोविंद आहेत. त्यानी बाईसी बोल्ट(न) रो पाटीलबाबास पत्रे व
कारकूण पाठविले आहेत. तेथून उतर आल्यावर काये ठरेल तें लिहून
पाठवीन. मीहि काल बाळारायास भेटायास बाईस पुसोन गेलों होती. भेट
जाली. कितीक मजकूर ते बोलिले ते श्रीमंताच्या विनंतीपत्री लिहिला आहे.
रो चिंतो विठल पाटीलबाबाजवळून निघून गेले होते, ते फिरून उजेनीतच कोनी

ब्राम्हणाचे घरीं सांपडले. त्यास व आणीख तिबेजन पेशजी पत्रीं लिहिले आहेत ते येकूण चौघाजनास पुण्यास पाठवणार. बालारावहि ल(व)करीच येथून उजेनीस जानार. वरकड वर्तमान पेशजी पत्रीं लिहिले आहे. सेवकाची खर्चाची फार विपत्ते आहे. वारंवार लिहितो म्हणून स्वाम रागास येतील. मी तरी स्वामीसिवाये कोणास ल्याहावे? हे विज्ञाति.

¶ *Vithal Samraj writes to Haripant news about Raghunathrao being at Surat, Holkar capturing Sultanpur and Balarao Govind sending communications to Mahadji Sindia about concentration of troops.*

No. 345]

[Dec. 1778

श्री

दंडवत विनंती उपरी. आपली चिठी प्रविष्ट जाली. इंग्रेज पंनवेली अलीकडे आहे. च्यार घटिका रात्रीस उदईक स्वारी निघावी म्हणोन लािा. ऐसियास आपल्या लिहिल्याप्रमाणे तयारी आसे. बहुत काय लिहिणे हे विनंती.

¶ *The English have left Panwel and are advancing, reports the letter.*

No. 346]

[11-12-1778

श्री

श्रीमत राजश्री तात्या

स्वामीचे शेवेसी

पो विसाजी आपाजी सां नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान ताा छ २१ जिल्काद मुकाम नजीक बेलापूर मुखरूप असे विशेष. हिकडील वर्तमान येकण्यात आढलात येते ते वरचेवर डांकेबरावर व मुजरत लिहून जाते, त्याचे उतर काहीच येत नाही. त्याजरून पत्रे पावतात न पावतात याचा संदेह पडून हाली सविस्तर लिहिले आहे.

श्रीमत राजश्री दादासाहेब मुंबईत आहेत. तहाचे बोलणे बाबू-राव काणे याचे विद्यमाने होत आहे. त्यांतील मजकूर आपणाकडे लिहून जात आसेल तो खरा. परंतु मार-निलेची पत्रे येथे येतात त्यातील व

वसईचे किल्यांत राजश्री विसाजी-पंत सरमुभेदार यांजकडील येसोबा चांगला माणूस आहे, परंतु उभय पक्षां वैमनस्य पडून संशय वाढला आहे. आपलाले हुशारीविसीं उभयता सावध आहेत. विश्वास परसपरे नाही, असें

ठिकाणची बारीक शोधा पाहातां
 हैदरखान, गोवेकर फिरंगी व हिकडे
 राजकारणांचे घाट घाटीतच आहेत.
 त्यातील बलकटी होये तों हिकडे
 तहाचे बोलणे लाऊन दीर्घसूत्रावर
 बालोन बनल्यास मसलत वसवावी.
 काहीच न बनल्यास तहाचा मजकूर
 प्राप्तच आहे. किटणास विलायतीस
 पाा आहेच. तो येई तों मुंबईकर
 बाह्यात्कारे निस्पृह दाखऊन आपण
 होऊन आपले आश्रयास आला तो
 परसपरे आपण होऊन समजोन तह
 करून गेल्यास संतोष. तह न करी
 तर बलात्कार नाही. कोणीकडे जल-
 मार्ग खुषकाने जाऊ लागल्यास मना
 नाही. यथाशक्ती पोंहचऊन यावे
 असाहि प्रकार दिस्तो. कदाचित
 राज्यांतील फितूर मोडून सरकारचे
 कलमाचे आन्व

बीज वाढत आहे. शत्रूची संधी
 समीप. स्थल नामी. यास्तव येवि-
 सीची सावधता कर्तव्य आसेल ती
 करावी. यैकिला मार लिहिला आहे,
 परंतु खरा आहे. राजश्री भिवराव
 आवास सांगितला आहे व त्यास सम-
 जला आहे. त्याणीहि लिहिलेच
 आसल व येथे विसाजीपंत सुभेदारा-
 सहि त्याणीं सांगितले लिहिले आहे.
 काय वडेल पाहावे. कलम

१

राजश्री भिवराव आवा येथे आले.
 लोभ कर्तात. प्रस्तुत ते मी येथेच
 आहों. हिकडील सदरहू लिहिल्या
 कलमाचा मजकूर त्यासहि सांगितला
 व समजला त्याणी लिहिलेच आसेल.

१

(अपूर्ण)

¶ Visaji Apaji writes to Haripant Tatya about Raghunathrao carrying peace negotiations with the Poona Government and at the same time intriguing against them with the Portuguese and Haidar. The writer also mentions the differences that had arisen between Visaji Keshav of Bassein and Yesoba who was formerly a very trusted man of his.

No. 347]

[19.12.1778]

श्री

राजश्री भिवराव स्वामीचे शेवेसी

विनंती उपर. आलीकडे दोन दिवस पत्र येऊन वर्तमान कलत नाही तर
 मुकाम कोठे आहे, पुढील बातमीचें वर्तमान काय हे लिहून पाठवावे. लोहगडची
 बातमी काल आली की, श्रीमंत खोपवलीस आलें. सरंजाम लोक सांगतात इतका

१ सर्व पत्र नाना फडणविसाचे हातचें.

नाही. राजश्री बाळकृष्णपंतासहि लोहगडास लिहून पाठविले की, वर्तमान येईल ते तुम्हाकडे लिहून पाठवीत जावे. हुजूरचे गाडदीहि खाना केले, पावलेच असतील. मुसा नारंजाचीहि खानगी करतो. कापडहि थोडे बहुत तुम्हाकडे खाना करविले. लौकरच पावेल. सिंद्यानी अलंदाहून कूच करून मोसरीवर मुकाम केला. होलकरहि आज कूच करून तेथेच गेले. उदईक आम्ही कूच करून तेथे जावे असा विचार आहे. तुम्ही पत्र पाठविलें ते पावलें व यादहि पावली. अमवास्या गेली, अतां चिता नाही. रा छ २९ जिल्काद हे विनंती.

¶ *Nana Fadnis sends to Bhivrao Yeshwant, Gardis, Monsieur Noronha and also Sindia and Holkar.*

No. 348]

[20-12-1778

पौ छ ६ जिल्हेज तिसा

सवैन पौष मास.

श्री

राजश्री भिवराव येशवंत स्वामी

गोसावी यांसी

विनंती उपरी. हुजूर गाडदी दिमत हाय यांस तुम्हांकडे रा केले आहेत. आ

८६ द्या सेखलाल

९० द्या उमर चाहूस

९२ द्या इसफवेग

१५ द्या हाजी हुसेन

१२ द्या इमामखान

२८ द्या दरवेस ममद

११ द्या मोहिदीखान

६५ दिमत बाहादरजंग

२७ द्या नूरखान

१ विसाजी माहादेव कारकून कामकाजास

३४७

येकून तीनसे सत्येचाळीस आसामी पा आहेत. याची हाजिरी घेऊन चाकरी घेत जाणे व यास दारुगोली लागल्यास पाहून देणे. जाणिजे छ ३० जिल्काद मुा तिसा सवैन मया व अलफ हे^२ विनंती.

¶ *This is a list of Gardis ordered to join Bhivrao Yeshwant.*

No. 349]

पौ छ ३ जिल्हेज तिसा पौष

श्री

राजश्री भिवराव येशवंत स्वामी
गोसावी यांसी

विनंती उपरी तुम्ही पत्र पाठविली ती पावली. भोमवारी तलाव्यास जाऊ म्हणून लािा ते कलले, व खर्चास छ १ जिल्हेजचे आठवड्याकरिता ऐवज पाठवावा म्हणून लािा ते कलले. त्यास फौजेचे आठवड्याचा आकार किती होतो ते तपसीलवार लेहून पाठवणे त्याप्रमाणे ऐवज रवाना होईल. कोकणातील बातमीचा मजकूर व फौज कोकणात रवाना व्हावी येविसीचा मजकूर लिहिला तो कलला. त्यास फौज रवाना व्हावयाची तर्तूद होत आहे. जाणिजे छ २ जिल्हेज मुा तिसा सवैन मया व अलफ.

¶ *Nana Fadnis asks from Bhivrao Panse weekly estimates of expenses of the troops under him.*

No. 350]

[23-12-1778]

पौ छ ३ जिल्हेज तिसा सवैन

श्री

राजश्री बाजीपंत स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. तुम्ही पत्र पाठविले ते व बातमीचे पत्र कोकणातून तुमचे कारकुनाचे आले ते, ऐसी पाठविली ती पावली. लिहिला मजकूर सविस्तर कलला. कोकणांत फौज लौकर रवाना व्हावी येविसी लािा ते कलले. त्यास फौज रवाना व्हावयाची तर्तूद होत आहे. राजश्री नागो राम तल्यानर्जाकि आहेत, त्यासहि जांबुलपाड्याकडे लोक आले आहेत त्याचे पारिपत्याविसी लिहिले गेले आहे. राा छ ३ जिल्हेज हे विनंती

¶ *"Forces are being dispatched to Konkan", writes Nana Fadnis to Bajipant Joshi.*

No. 351]

[23-12-1778]

पौ छ ३ जिल्हेज
सन तिसा सबैन पौष

श्री

राजश्री भिवराव स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपर. तुम्ही मंगलवारचे पत्र पाठविलें तें पावलें. सारे सरदार तयार करऊन इंग्रजाचे मोहल्यावर जाऊन तोफा व बाण लागू केले. पुढे आले होते त्यास माघारे वातले. प्रतिनिधीची फौज व गाडदी आले नाही. व खर्चास पाठवावे म्हणोन लिहिलें ते कललें. इंग्रजावर मारगिरी करून अजमास पाहिला, फार चांगले केले. पुढेहि मजबुदीनें सावधतेने जात जावे. प्रतिनिधीची फौज काळ पावली असेल, अथवा आज तुर पावेलच. गाडदी येथून रवाना केल्यास च्यार दिवस जाले पावले असतील. खर्चास ऐवज उदईक रवाना करतो. चिंता न करावी. वरचेवर वर्तमान लिहून पाठवीत जावें. आम्ही आज कूच करून चिंचवडापुढे दोन कोस पवनेवर येतो. होलकराकडील फौज तुम्हाकडे जावयाविसी त्यास ताकीद केली आहे. तेथे त्याकडील किती आहे हे लिहून पाठवावें. राा छ ३ जिल्हेज हे विनंती.

¶Nana Fadnis compliments Bhiwarao Panse for the first victory gained over the English and informs him that the Pratinidhi's contingents and Holkar's forces are being rushed to his assistance with all possible dispatch.

No. 352]

[24-12-1778]

पौ छ ९ जिल्हेज
तिसा सबैन पौष प्रातःकाल.

श्री

राजश्री भिवराव स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपर. तुम्ही छ ४ जिल्हेजची पत्रे पाठविली ती पावली. लोहगडकरी याकडील वगैरे व खर्चाविसीचे लिहिले ते कलले. त्यास तूर्त पांच हजार रुपये पाठविले आहेत. आम्ही, सिंदे, होलकरसुधा आज गुरुवारी तळेगाव येक कोस येथे आलो. प्रतिनिधीची फौज किती पावली हे लिहून पाठवावें हे विनंती.

¶Nana Fadnis sends money to Bhivrao and says that he has advanced as far as Talegaon with Sindia and Holkar.

+ सर्व पत्र नाना फडणविसाचें.

पौ छ ३ जिल्हेज तिसा पौष

श्री

राजश्री भिवराव येशवंत स्वामी
गोसावी यांसी

विनंती उपरी तुम्ही पत्र पाठविली ती पावली. भोमवारी तळाव्यास जाऊ म्हणोन लािा ते कळले, व खर्चास छ १ जिल्हेजचे आठवड्याकरिता ऐवज पाठवावा म्हणोन लािा ते कळले. त्यास फौजेचे आठवड्याचा आकार किती होतो ते तपसीलवार लेहून पाठवणे त्याप्रमाणे ऐवज रवाना होईल. कोकणातील बातमीचा मजकूर व फौज कोकणात रवाना व्हावी येविसीचा मजकूर लिहिला तो कळला. त्यास फौज रवाना व्हावयाची तर्तूद होत आहे. जाणजे छ २ जिल्हेज सुा तिसा सवैन मया व अलफ.

¶ *Nana Fadnis asks from Bhivrao Panse weekly estimates of expenses of the troops under him.*

पौ छ ३ जिल्हेज तिसा सवैन

श्री

राजश्री बाजीपंत स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. तुम्ही पत्र पाठविले ते व बातमीचे पत्र कोकणातून तुमचे कारकुनाचे आले ते, ऐसी पाठविली ती पावली. लिहिला मजकूर सविस्तर कळला. कोकणांत फौज लँकर रवाना व्हावी येविसी लािा ते कळले. त्यास फौज रवाना व्हावयाची तर्तूद होत आहे. राजश्री नागो राम तल्यानर्जाक आहेत, त्यासहि जांबुलपाड्याकडे लोक आले आहेत त्याचे पारिपत्याविसी लिहिले गेले आहे. राा छ ३ जिल्हेज हे विनंती

¶ *"Forces are being dispatched to Konkan", writes Nana Fadnis to Bajipant Joshi.*

No. 351]

[23-12-1778]

पौ छ ३ जिल्हेज

सन तिसा सबैन पौष

श्री

राजश्री भिवराव स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपर. तुम्ही मंगलवारचे पत्र पाठविलें तें पावलें. सारे सरदार तयार करऊन इंग्रजाचे मोहल्यावर जाऊन तोफा व बाण लागू केले. पुढे आले होते त्यास माघारे घातले. प्रतिनिधीची फौज व गाडदी आले नाही. व खर्चास पाठवावे म्हणोन लिहिलें ते कळलें. इंग्रजावर मारगिरी करून अजमास पाहिला, फार चांगले केले. पुढेहि मजबुदीनें सावधतेनें जात जावे. प्रतिनिधीची फौज काल पावली असेल, अथवा आज तर पावेलच. गाडदी येथून खाना केल्यास चार दिवस जाले पावले असतील. खर्चास ऐवज उदईक खाना करतो. चिंता न करावी. वरचेवर वर्तमान लिहून पाठवीत जावें. आम्ही आज कूच करून चिंचवडापुढे दोन कोस पवनेवर येतो. होलकराकडील फौज तुम्हाकडे जावयाविशी त्यास ताकीद केली आहे. तेथे त्याकडील किती आहे हे लिहून पाठवावें. रा छ ३ जिल्हेज हे विनंती.

¶Nana Fadnis compliments Bhiwarao Panse for the first victory gained over the English and informs him that the Pratinidhi's contingents and Holkar's forces are being rushed to his assistance with all possible dispatch.

No. 352]

[24-12-1778]

पौ छ ९ जिल्हेज

तिसा सबैन पौष प्रातःकाल.

श्री

राजश्री भिवराव स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपर. तुम्ही छ ४ जिल्हेजची पत्रें पाठविली ती पावली. लोहगाडकरी याकडील वगैरे व खर्चाविशीचे लिहिले ते कळले. त्यास तूर्त पांच हजार रुपये पाठविले आहेत. आम्ही, सिंदे, होलकरसुधा आज गुरुवारी तलेगाव येक कोस येथे आलो. प्रतिनिधीची फौज किती पावली हे लिहून पाठवावें हे विनंती.

¶Nana Fadnis sends money to Bhiwarao and says that he has advanced as far as Talegaon with Sindia and Holkar.

+ सर्व पत्र नाना फडणविसाचें.

No. 353]

[24-12-1778]

पौ छ ९ जिल्हेज तिसा
पौष

श्री

विज्ञापना. ताा गुरुवार च्यार वटका दिवस सायंकालचा पावेतो वर्तमान येथास्थित आसे विशेष, वडिली आर्सावादिपत्र पाा ते पावे ल्याा वर्तमान कलले. सरकारची पत्र आपण ल्याा ते पाहिले. मी आपलेहि दाखविले. आज कूच करून कानेवाडीस आलो. सविस्तर उदईक लिहीन. आणीक पागा वगैरे याची खानगी उदईक करवितो हे विज्ञावि.

¶ *This is a despatch from the field of action intimating the arrival of a contingent at Kanewadi.*

No. 354]

[25-12-1778]

पौ छ ७ जिल्हेज तिसा
सवैन पौष मास.

श्री

राजश्री भिवराव येशवंत स्वा-
मी गोसावी यांसी

विनंती उपरी. तुम्हाकडील फौजेतील लोक मुलकात लूट करून उपद्रव करितात व सरकारची माणसे बातमीस जातात त्यास व आणखी वाटसरास लुटितात म्हणोन हुजूर बोभाट येतात. त्यास हे ठीक नाही. तरी तुम्ही फौजत ताकीद निक्षूण करून गावगना मुलकात व वाटसरास व सरकारचे माणसास कोणहेविसी उपद्रव करू न देणे. बोभाट येऊ न देणे. जाणिजे छ ६ जिल्हेज. सुा तिसा सवैन मया व अल्फ. तांकिदीस आपण आलस करू नये हे विनंती.

¶ *Sakharam Bapu to Bhivrao Yashwant, asking him to enforce strict discipline in the forces under him so that there should be no complaint from the ryots.*

१ या पुढील मजकूर सखाराम बापूच्या हातचा.

No. 355]

[28-12-1778]

पौ छ १२ जिल्हेज तिसा

सबैन पौष

श्री

राजश्री वाजीपंत स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. तुम्हाबरोबरचे फौजेत कहीस ताकीद नाही. ब्राह्मणाचे गाव उकसाण, करंजगांव वगैरे गाव कहीवाले लुटितात. घरोघरचा गला मनस्वी नेला. असे असोन रोजमरियाचा बोभाट लिहितां, यैशास फौजेत लूट गांवगना न व्हावी येविसी चांगली ताकीद करावी. गावगनाचा गला वगैरे लस्करांत लुटीस काय गेले याच्या यादी आणविल्या आहेत. त्या आलियावर ऐवज होईल तो त्या यादीप्रमाणे लोकांच्या रोजमरियांत वजा करावा लागेल. रा छ ९ जिल्हेज. तुम्ही तेथे असता गावाचे गाव लुटून घरातील गला वगैरे झाडून नेले हे ठीक न जाले. याउपर तरी बंदोबस्ती चांगली करावी हे विनंती.

¶Nana issues a sharp reprimand to Bajipant Joshi for the want of discipline in his forces.

No. 356]

[29-12-1778]

श्री

राजश्री भिवराव येशवंत स्वामी

गोसावी यांसी

विनंती उपरी. तुम्ही पत्र छ १० जिल्हेजचे पाठविले ते पावले. चंदीचा मजकूर व खर्चाचा प्रकार व इंग्रजाचे पलेटणाचे चौकीचा अर्थ लिहिला तो कलला. त्यास चंदीविसी बापूजी वामन यास निक्षूण ताकीद जाहाली. त्याणे खर्चासहि ऐवज नोबतराव याजकडे पाठविला. चंदी त्यापासून घेत जाणे. खर्चास तूर्त तुमचे तसलमातीस लिहून पोतापैकी आवू मा व उमरखान सांडणी-स्वार दिमत पागा हुजूर याबा रुपये ५००० पाच हजार पाठविले आहेत, घेऊन पावल्याचा जाव पाठवणे. कोकणात फौज नेमिली निघाली. दरमजल जाईल. गरनालेविसी सांगितले आहे. रवाना होईल. जाणिजे छ १० जिल्हेज सुा तिसा सबैन मया व आलफ. हे^३ विनंती.

¶Nana Fadnis and Sakharam Bapu communicate to Bhivrao Panse the arrangements made by them for the expenses of the army.

१ यापुढील मजकूर नानाच्या हातचा.

२ तेरीख नानाची.

३ 'हे विनंती' बापूची.

श्री

तीर्थस्वरूप राजश्री दादासाहेब यांजकडे तलेगावचे मुकामी इकडे आले. ते समई खर्चास द्यावयाचा ठराव माहादजी सिंदे याचे विद्यमाने जाला त्याप्रमाणे काा बाा सरंजामी सरदार वगैरे दरकदार यांजपासून व्यावयाचा करार केला ते देविले. छ १८ जावळ आखेर सन तिसा सबैन

रुा

२२५०००

पौ खंडेराव त्रिंबक सरंजामी यांजकडे करार केले २५००० रुा पैकी हरि बावाजी यांस पाा इटावे येथील फाजिलाबाा रदकर्जी देविले रुा ५००० बाकी वरात छ ६ सफरची आहे. परंतु येवज पावला ना (अपूर्ण).

¶Arrangements for paying off the expenses of Raghunathrao are mentioned in this paper.

No. 358]

[1779?

श्री

सारांष कीं जनराल माणसाची मनसबी करीत असल्यास आम्ही बोलतो तें शहरचे हजारों माणसांस ठाऊकच आहे; आणि जनराल याचे मनांत टाला द्यावयाचा असल्यास इनसाफ करावा असें जनरालास संकट घालीत नाहीं. गाडर्ड तेथें लटकें बोलतात, त्यास ते मातबर मनुष्य, तेव्हां त्यास आम्हीं खोटें म्हणावें हें उचित नाहीं; व त्याणीही कौशलांत लटक्या गोष्टी बोलाव्या यांत त्याची काय शानी? जर करितां आम्हीं मनसबीस राजी नसतो तरी तुम्हांपासी फियाद कशास करितों? त्यास हा मजकूर तुम्हीं जनराल यासी बोलणे छ १० जिल्हेज.

¶This appears to be Raghoba's complaint against Goddard made to the General (Hornby).

No. 359]

[Jan. 1779?

श्री

विनंती विशेष. चिठी पाठविली ती पावली. रात्रीस इंग्रजाची तीन पलटणे छाप्यास येत होती. त्यास खिडीत होलकराची चवकी होती, त्याजमुळे बातमी

कलताच माघारी गेली. त्यास छविन्यास व गोटात सावधगिरी करावी म्हणोन
 ला त्याप्रो केली. प्रातःकाली भेटीस यावे म्हणोन ला त्याप्रो येतो.
 हे विनंती.

¶*The writer informs (Nana) that three English platoons that had come
 for a night attack had to retire before Holkar's guard posted at the mountain
 pass.*

No. 360]

[Jan. 1779

श्री

राजश्री भिवराव स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. तुम्ही होतां तेथून निघोन आमचे लस्कराजवळ आला म्हणोन
 ऐकिले. त्यास तुमची भेट जाली पाहिजे याजकारिता तुम्ही व बाजीपंत यावे.
 हे⁺ विनंती.

¶*Nana asks Bhivrao Panse and Bajipant to see him.*

No. 361]

[1-1-1779

श्री

राजश्री भिवराव स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. तुम्ही पत्र पो ते पावले. लिहिले वर्तमान कललें. आज
 इंग्रजास आम्हास अंतर फार पडले. उदैक कूच करून बाजूस जातो म्हणोन
 ला ते कललें. येक दिवस अंतर पडले, चिंता नाही. आज सडी स्वारी
 करावी असा निश्चय जाला. उभयता सरदार पुढे गेले. आम्ही लौकरच
 निघोन येतो. कलवे. तिकडील वर्तमान वरचेवर कलवीत जावे. राा शुक्रवार
 सा घटका दिवस हे^१ विनंती.

¶*Nana acknowledges the receipt of military intelligence from Bhivrao
 Panse regarding the movements of the English army.*

No. 362]

[3-1-1779]

पौ छ १४ जिल्हेज सन
तिसा सबैन पौष

श्री

राजश्री भिवराव स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. तुम्ही दोन तीन पत्रे पाा ती पावोन लिहिले वर्तमान सविस्तर कलले. इंग्रज कूच करून दोही घाटाचे चिमड्यांत येऊन राहिले आहेत. आम्ही खबरदारीने आहो. खासा स्वारीचे कूच होऊन पुढे आले म्हणजे बुनगे पाठीमागे ठेऊन सडे पुढे राहू. फौजेची रवानगी होत असावी. कोकणांतील फौज जावी म्हणून लिहिले ते कलले. त्यास कुचाचा मजकूर ठरत आहे. तुम्हाकडे लोक रवाना करितो. कोकणातील फौज रवाना जाली. तुम्ही नित्य गोलागोली हिमत धरून करितां त्याजवर जरब आहे. रात विरात सावध राहात जावे. रा छ १४ जिल्हेज हे⁺ विनंती.

¶Nana Fadnis to Bhivrao Panse that forces meant to operate in Konkan are on their way and reinforcements are being sent to him.

No. 363]

[4-1-1779]

पौ छ १५ जिल्हेज
सन तिसा सबैन

श्री

राजश्री भिवराव स्वामीचे सेवेसी.

विनंती उपरी. नित्य तुमचा व इंग्रजाचा प्रसंग होऊन तोफा होतात. त्या यैकण्यात हलक्या बाजेबाजे येतात. परंतु आज प्रातःकालापासून तोफाचे आवाज दाट यैकण्यात येतात. आपलेकडील बातमी काहीच आली नाही याजकरितां सांडणी स्वार पाा आहे तर सविस्तर लिहून पाठवावे. बातमी वरचेवर येत असावी. राँ इंदूवार बारा घटका दिवस हे विनंती.

¶Nana Fadnis hears distant cannonading and asks Bhivrao to send frequent news of the fighting.

+ पत्र नाना फडणिसाचें,

१ पत्र नाना फडणिसाचें.

No. 364]

[6-1-1779]

पौ छ १८ जिल्हेज
सन तिसा पौष.

श्री

राजश्री भिवराव स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपर छ १७ जिल्हेजचें पत्र पाठविलें तें पावले. लिहिले वर्तमान कलले. गोवित्रीवर त्यांचा मुकाम जाहाला. वाटेने मारगिरी चांगली केली. उत्तम जाहाले. उद्या कूच करतात किंवा मुकाम करतात लिहून पाठवावे. गोवित्रीवर मुकाम वाकडासा वाटतो, याचे कारण काय लिहून पाठवावे. रा छ १७ जिल्हेज मध्यानरात्र हे विनंती.

¶ *Nana congratulates Bhivrao Pānse on the splendid work of his artillery and enquires why the English should have selected Govitri for camping as it lies rather out of the usual route.*

No. 365]

[10-1-1779]

पौ छ २१ जिल्हेज

श्रीमोरया प्रा

राजश्री बलवंतराव गोसावी

यांसी

दंडवत विनंती उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. इंग्रजाकडील व नवाबाकडील फौजेच्या कद्या तलेगांवचे आसपास होतात त्यास राजश्री नानासी बोलोन तलेगाव व इंदोरी या हरदू गावास कहीचा वगैरे उपसर्ग न लागे ऐसा बंदोबस्त करून घेऊन पत्राचें उतर पाठवावें. बहुत काये लिहिणे लोभ करीत जावा हे विनंती.

¶ *Balvantrao is asked by Holkar to see that Talegaon and Indori are not molested by the foraging parties of the English and the Nizam.*

No. 366]

[13-1-1779]

श्री

राजश्री भिवराव स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपर. चिठी पाठविली ती पावली. लिहिला मजकूर सविस्तर कलला. आम्ही आता भोजनास जातो. राजश्री पाटीलबाबाकडे तोफ लांब

+ पत्र नाना फडणविसाचें.

पल्याची नाही. याकरता त्याकडे येक पाठविली, परंतु तिचा पला थोडा याकरता मारगिरी जाली नाही. सायंकाली सविस्तर लिहून पाठऊ. राा मंदवार अडीच प्रहर दिवस हे विनंती.

¶Nana informs Bhivrao Panse that Sindia's fire proved ineffective owing to lack of long range guns.

No. 367]

[13-1-1779 ?

श्री

राजश्री भिवराव स्वामीचे सेवसी.

विनंती उपरी. तुम्ही आज कूच करून चिंचवडानजीक गेला म्हणौन कलले. त्यास उद्याचा दिवस तेथेच मुकाम करावा. मार्गील पुढील सारे जमू द्यावे. आज तुम्हाजवळ पन्नके कोण कोणती आली हे सविस्तर लेहून पाठवावे. पुढील बातमीचे लक्ष वरचेवरी राखीत जावे. + सिंध्याची फौज किती आली व होलकराची पुढे आहे म्हणतात ती किती, हे लिहून पाठवावे. राा मंदवार हे विनंती.

¶Nana Fadnis to Bhivrao Panse, making enquiries about the forces under him and advising him to encamp at Chinchwad.

No. 368]

[14-1-1779

श्री

यादी नारो गणेश यांस तुकोजी होलकर याची दिवाणगिरी सांगितली. साा सदरेस वख्ते विा बालाजी जनार्दन व सखाराम भगवंत छ २५ जिल्हेज सुा तिसा सबैन सनगे यो आख

८८ तिबट ?

१४५ जाफरखानी ?

३६ शेला धुवट ?

१०० किमखाप .॥.

३६९

३॥

¶Robes of honour are conferred on Naro Ganesh on his appointment as Divan of Tukoji Holkar.

+ पत्र नाना फडनविसाचे.

श्री

• बा नारो गणेश दिमत तुकोजी होलकर यांजकडे नजरेचा
 ऐवज व्यावयाचा करार केला. त्यास मानिलेचा ऐवज
 तुकोजी होलकर याजकडे येणे त्याचा हवाला आबाजी नाईक
 वानवले यांणी घेतला ते जमा मुा तिसा सबैन मया व अलफ
 रा

• ९००००० गुा आबाजी नाईक वानवले हवाल्यापौ
 १४००० माहादेवभट शारंगपाणी यांजकडे मानिलेचा ऐवज
 अमानत होता तो सरकारांत व्यावयाचा करार केला. ते नवा
 लक्षाखेरीज

९१४०००

यासी भरणा

८६४००० नख्त

८५६५०० जमा परभारे वराता

७५०० खासगीकडे

८६४०००

५०००० कापड जमा जामदारखा किमत हो

९१४०००

¶The paper refers to the settlement of Nazar to be received from Naro Ganesh Shouche on the occasion of his appointment to the Diwanship of Holkar.

श्री

स्वामीचे सेवेशी विनंती सेवक कृष्णाजीराम निसबत नारो कृष्ण सरसुभेदार
 सां जफती सर कानगोई कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. तागायत छ
 ९ माहे मोहरमपावेतो मुकाम सुलतानपूर येथें सेवकाचे वर्तमान येथास्थित असे
 विशेष. राजश्री चिंतो विठ्ठल याजकडील सर कानगोईचे वतन सरकारात जफत

करून जपतीची सनद सरसुभा सादर जाली त्यावरून जागोजागा कारकून गेले. सुलतानपूर व नंदुरबार येथील काम आम्हाकडे सांगितले. त्यावर आपाढमासी दोहो महालचा सनदा घेऊन आपणास मौजे भातखेडे याचे मुकामी भेटोन नंदुरबारेस गेलो. तेथे गेल्यावर अठा दिवसांनी केसो कृष्ण दातार याची गदी जाली. एक महिना गांवांत भटकून राहिलो होतो. सोये पाहून वराणपुरास गेलो. कार्तिक मासी राजश्री बाबूराव दामोदर निसवत राजश्री बाबूराव देवस्थले याणें सुलतानपूरची मामलत करून वराणपूरावरून आले. त्याचे समागमे आम्ही कानगोईचे कामावर आलो. ते समई चंदरराव पवार याचे लोकांनीं प्रगणियांत धामधूम फारच केली होती. रात्रदिवस त्याचे स्वार व लोक गांव मारीत होते. त्यावरून मामलेदार आम्हास म्हणूं लागले जे, तुम्हाजवळ सरकार जपतीची सनद फत्तेपूरची आहे, त्यास आमचे दोनसे स्वार व लोक, आहेत, दाखू गोली लागेल ती आम्ही देऊ, परंतु हा सरंजाम घेऊन फत्तेपूरचे पारपत्य करून तुम्ही आपला आमल बसवणे, म्हणजे प्रगणियांतील दंगा तुटेल. त्यावरून सदरहूप्रमाणें सरंजाम घेऊन एक महिना रात्रदिवस स्वारी फिरत होती. दोन तीन लडाया जाल्या. त्याजकडील सात आठ माणसे कामास आली. जागोजागा नाकेबंदी केली होती. तोफाची मारगिर फार होत असे, त्यामुळे गांव लवकर हातास आला नाही. चंदरराव लडाईत पडला हे वर्तमान एकोन गांव तजावजा जाला. ही बातमी राखोन पहाटेची स्वारी करून मागती जागोजागा नाकेबंदी केली. रात्री जाऊन छयापा घालावा ऐसी तयारी केली, तेच दिवशीं सायंकाळीं राजश्री तुकोजी होलकर याचे तीनसे स्वार व मकाजी गिते व मकाजी लावहाते व आनंदराव व बलवंतराव परभू ऐसे आले. तेच रात्रीं गांव अगदीं पलोन गेला. लोकांनीं घरातील वस्तभाव कांहीं नेली नाही. जीव मात्र घेऊन गेले. गांव भरले राहिला होता. गांव पलोन गेला व हे वर्तमान मध्यान रात्रीं कलले ते समई स्वारी करून फत्तेपुरास गेलो. आमचे अगोधर घटिका होलकराकडील भले माणूस व स्वार व पेंढारी ऐसे गेले. आम्ही गेलो तोपर्यंत

* * मधे करूं लागले. आम्ही गढी राखून परवाने देऊन बसलो तो मकाजी गिते वगैरे आले. त्याणीं काठ्याचा मार करून आम्हास काढून दिले. आम्ही श्रीमंताची द्राही दिली, परंतु कोणही मानले नाही. बेलासेक मारून काढले. त्याजवर बाहेर येऊन मागती चोरांनीं एकटा गढीत गेलो आणि तोफा वीस मोजिल्या. बाकी सरंजाम नेला त्याची याद कोठवर धरावी. जे दृष्टीस पडेल त्याची याद अलाहिदा लिहिली आहे त्यावरून ध्यानास येईल. आम्हाजवळ सनद होती ती घेऊन दुसरे दिवशीं होलकराचे लष्करात गेलो. त्यास सनद दाखविली. त्याणीं सनद फेकून दिली आणि आम्हावर क्रोधायमान जाले आणि म्हणाले की आम्ही गांव

ठेवीत नाहीं आणि तुम्हास देत नाहीं. याप्रमाणें उत्तर केले. कासिबा होलकर पाठवून गांव जाळून निमे गढी पाडोन टाकिली. तोफा होलकरांनीं झाडून नेल्या. जमीनीत पंचवीस तोफा आहेत म्हणून ऐकिले आहे. त्यास तेथें आपले ठाणें घालून रयतीस कौल देऊन गांवची अबादी केल्यास तोफेचा शोध येथास्थित लागेल. गांव वसल्यानें सरकारची नक्ष राहिल. जमीनीचा झाडा पुरता निघाला नाहीं. वस्ती जाल्यास सोईसोईनें सर्व ध्यानास येईल तूर्त गांवचे रखवालीस दोनसे माणसे पाहिजे, तेव्हां रयेत येईल. रयेत सिद्ध आहे. ये विसीची आज्ञा करणार स्वाम समर्थ आहेत. आपले लस्करांत आले होतो भेट जाली नाहीं. हल्ली तापानें मजला हैराण केले आहे. कालपासून तफावत पडली आहे. पत्राचे उत्तर आले म्हणजे पाणी घेऊन भेटीस येईन. तेथे आल्यास सविस्तर निवेदन करीन. बहुत काये लिहिणे हे विज्ञापना.

¶*Krishnaji Ram narrates the hardships which he had to encounter in suppressing the ravages of Kesu Krishna Datar and Chandrarao Pawar in the province of Nandurbar where the writer had gone to attach the property of Chinto Vithal Rairikar.*

No. 371]

[After 2-2-1779 ?

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री

गणेशपंत स्वामीचे सेवेसी

पोष्य बालाजी जनार्दन साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीये कुशल लिहीत जावें विशेष. तुम्ही छ १४⁺ मोहरमचे पत्र पाठविलें तें पावलें. केसो कृष्णाचें पारिपत्य होऊन येकटा पळोन गेला; तों समशेरखान कोंडाईबारीकडे होता, तें हे येकत्र कानपुराजवळ होऊन सुरतेस गेले. सुरतेचा बंदोबस्तास दोन पलटणें मांडवीस होतीं, त्याणी तयारी करून समशेरखान च्यार पांचशें रावतांनशीं मिळोन नवापुरास आले. आणखी सरंजाम सोनगडास येणार. तें हे मिळोन जमाव करून पुढें येणार. आठ तोफा समागमे आहेत, म्हणोन बातम्या आल्या. त्यास आम्हांसमागमें होलकराची फौज होती, ती होलकर घेऊन गेले. येक सरदार दोन हजार फौजेनशी ठेवांवा व पेंढार ठेवावें तेहि न केलें, व दुर्गोजी भापकरहि आले नाहीत. त्यास पत्रें यावीं म्हणजे सारे मिळोन त्याचे रोंखावर जाऊ. फौजेची खर्चाची बेगमी करावयास आज्ञा करावी म्हणोन

विस्तार करून लिहिलें तें सविस्तर कळलें. त्यास केशोपंताचें पारिपत्य जालें. त्याच दमानें तुम्ही फौजसुद्धां घांटाखालीं उतरतेस म्हणजे सुरतेकडे दणाण जाल्या नसतां. मध्यें मद पडलें, याजमुलें त्यास सवड सांपडली. बारी चढोन वरते आले. फिरोन स्वराज्यांत दंगा होईल, याजकरितां भापकरास पत्रें तुम्हाकडे लौकर जाण्या-विशीं पाठविली व भापकर व तुम्ही मिळोन फौजसुद्धां लौकर जावें, म्हणोन पेशर्जीच पत्रें पाठविलीं आहेत, त्याप्रमाणें तुम्ही फौजसुद्धां तिकडे लौकर जावें म्हणजे त्यासहि दहशत पडेल. भापकरहि फौजसुद्धां तिकडे जाऊन तुम्हांस भेटलेच असतील. सारांश तुम्ही त्याचा जमाव जहाला नाही, तां फौजसुद्धां जाऊन पोंहचावें. पेशर्जी चालीस हजार रुपये तुम्हांकडे सांडणीवर घालून पाठविले तेहि पावलेच असतील. यास्तव लौकर सुरतेकडे हंगामा सुरू करावा, विलंब लागू नये, सावध फार असत जावें. खाना छ २ सफर बहुत काय लिहिणें लोभ असां दीजे हे विनंती.

¶Nana Fadnis writes to Ganeshpant Behere : notes the contents of a letter from him about the joining of Keso Krishna with Samsher Khan and gives the addressee instructions to proceed against them along with Bhapher.

No. 372]

[2-2-1779

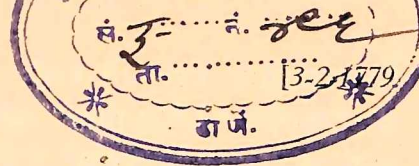
श्री

राजश्री हरिपंत स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपर. गुरुवारी माहुलीस आलों. शुक्रवारी ईश्वरीकृपेकरून कार्य-सिध्दिहिली जाली. इंदुवारी रात्री येथून निघावयास मुहूर्त आहे. शनिवारी पुण्यां-तील घरांत यावयास मुहूर्त आहे. तुम्हास कळावें याकरितां लिहिलें आहे. पुण्यांत कांही गलबल असल्यास पुरंधरासच जाऊं. नसली तर तसेंच लिहून पाठवावें. मुख्य घर पुण्याचे, तेथें जाऊन मग पुरंधरास जाऊं. राजश्री कृष्णराव बलाळ मध्यस्तीस आले आहेत तिकडील वर्तमान तुम्हास कळतच असेल. होळकराकडील फडशा करून तुमचे जाण्याचें कसे वर्तमान लिहून पाठवावें. रा छ १४ मोहरम हे विनंती.*

¶Nana Fadnis in his autograph letter to Haripant intimates to him that he has arrived at Mahuli and that he would shortly proceed to Poona and Purandhar.

+ नाना फडणीस यांचे हातचें पत्र.

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
खडेराव त्रिंबक स्वामी गो

पो माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीये लिहिणे विशेष. तीर्थस्वरूप राजश्री दादासाहेब यास खर्चास द्यावयास सरंजामी याजवर ऐवजाची पटी घातली. पैकी तुम्हापासून घ्यावे ते बा देणे ताा विश्वासराव येशवंत याजकडे राजश्री माहादजी सिंदे याचे विद्यमाने तीर्थ-स्वरूपास द्यावया बाा र्शो २५००० पंचवीस हजार र्शो देविले असेत, तरी पावते करून पावल्याचे कबज घेणे. जाणिजे छ १९ मोहरम सुा तिसा सबैन मया व अलफ. बहुत काय लिहिणे हे विनंती.

बार

सदरहू पंचवीस हजार पो पाच हजार र्शो हरि बाबाजी यास इटावाचे फाजिलाबाा रद कर्ज देविले साा वजा ५००० बाकी दादासाहेब याजकडे २००००

याप्राा यादीस करावे.

¶The Peshwa asks Khanderao Trimbak to pay 25,000 Rupees to Raghunathrao.

पौ छ २१ सफर फाल्गुन
मास सुा तिसा सबैन.

श्री

राजश्री नरसीपंत स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. तुम्ही पत्र पाठविलें तें पावलें. घाटास जाऊन बंदोबस्त करून राहिलों आहों, येविशीचा व मुंबईस सलाबत पडल्याचा अर्थ लिहिला तो कळला. त्यास घाटाचा बंदोबस्त करून राहिला. उत्तम केलें. बंदोबस्त चांगला असां देणें. बाळाजी विश्वनाथ फाटक यास घाटास आल्याचा मजकूर लिहिला. उत्तम केलें. काम पडल्यास जावें न जावें म्हणोन लिहिलें; त्यास

त्याजवळ काम पडावयाचें नाहीं. न जाणें. रोजमरेयाविशीं लिहिले त्यास बेगमी करून देविलीच आहे. वराताचा ऐवज पटेसा करून देविला आहे रवाना छ १८ सफर हे विनंती.

¶Instructions are issued herein for protecting the Bombay-Poona passes (ghats) with the utmost vigilance.

No. 375]

[4-4-1779

पौ छ २७ रोवळ

श्री

राजश्री नरसिंह श्रीपत चौकी बोरघाट
गोसावी यासी

८ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजगान्य स्नो माहादजी. सिंदे दंडवत सुा तिसा सवैन मया व अलफ. इंग्रेज याकडील कासीद व माणसें इकडे येतात व इकडून मुंबईस जातात; त्यास तुम्ही दिकत करून अटकाव करिता म्हणून विदित जालें, त्याजवरून हें पत्र लिहिलें आहे; तर इंग्रेजाकडील कासीद इकडे येतील व इकडून मुंबईस जातील, त्यांस अटकाव येकंदर करित न जावें. जाणिजे छ १६ रविलावळ. इकडून दस्तक घेऊन जातील त्यांस अडथळा न करणें. छ मजकूर बहुत काय लिहिणें.

¶Mahadji Sindia to Narsinh Shripat, asking him not to detain the messengers of the English passing through the Ghat.

No. 376]

[5-4-1779

पौ छ २९ रोवळ चैत्र

सन तिसा सवैन.

श्री

सेवेसी कृष्णराव अनंत कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान तागायत छ १७ रविलोवळपर्यंत येथस्थित असे विशेष. तीर्थस्वरूप राजश्री-दादासाहेबाकडील बातमीचे ब्राम्हण असामी दोन व माणसे तीन एकूण पांच असामी राजेश्री हरि व्हडाल याणी स्वारीतून कैद करून साताज्यास पाठविले आहेत. ते हल्ली सोडावयाचा करार केला असे; तरी सदरहू पांच असामी सोडून देणे. याखेरीज बांदिवान साताज्यास असतील त्याची सबब लाऊन नावनिसीवार झाडा

लेहून पाठवणे म्हणोन आज्ञा. त्यास पांच असामीचा येथे शोध केला; परंतु येथें येऊन त्यास कैदेत ठेविले याचा कोठे पथा लागत नाही. बाकी किरकोळ बंदिवान असतील त्याचा नांवनिशीवार जाबता लेहून मागाहून पाठवून देतो. शेषेशी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶*Krishnarao Anant reports that five spies of Raghoba alleged to have been confined at Satara have not been traced at the fort.*

No. 377]

[9-4-1779

पौ छ २१ रावळ सन
तिसा चैत्र.

श्री

यादी बंदिवान किल्ले विसापूर येथें आटकेंत आहेत ते सुा तिसा सबैन मया व अलफ

१ तुळाजी आंगरे याची बायको.

१ बाबूराव आपाजी बावडेकर हा तोतयाकडे मिळोन खोपोली येथील वाड्याचे व गांवचे जमीस आला. तो तोतयाचें पारपत्य जाहाल्यावर आपटे येथील बंदरीं धरून किले करनाळा येथें आटकेंत होता, तो हुजूर नेऊन पुरंधर येथें ठेविला होता; त्याप्रमाणें बाबूराव सांगतो; व साल-गुदस्तां सनसमान श्रावणमासीं किले मजकुरीं हाजीर जामीन घेऊन, जामीनकतबा व बाबूराव यासी हुजूर पाठवणें म्हणोन आज्ञापत्र होतें, त्याप्रमाणें येथें चौकशी केली. येथें जामीन कोणही न मिळे, तेव्हां हुजूर लेहून पाठविलें. आज्ञा आली कीं जामीन न मिळे तरी पार्यी बेडी घालून किल्ले मजकुरीं ठेवणें, त्याप्रमाणें ठेविला आहे.

२

येकूण दोन बंदिवान किले मजकुरीं आटकेंत आहेत.

¶*Tulaji Angria's wife and Baburao Bavdeker are imprisoned and kept at the Visapur fort.*

श्री

विज्ञापना सुरतेहून सराफी कागद आले; त्यांत तिकडील वर्तमान श्रीमंत कडोदावरच आहेत. राजश्री गोविंदराव गाडकवाड आद्याप वर आले नाहीत, पेटलादेस आहेत. अमदावादेस लढाई जाली. राजश्री आपाजी गणेश याजकडील सें दोनसैं माणूस कामास आलें. बोहरल्याचे पांच्यारसैं ठार जाले. सराफाचे कागदीं लिहिलें आहे, सेवेसी कलवें. श्रीमंतापासून फिरंगी सुरतेस अगदींच गेले. लग्नामध्ये दाखूचा उपद्रव जाला. तेथें दोन तीनसैं फिरंगी उडाला म्हणोन गावांत वदंता दाट आहे. आपले गालण्या आसपासच बहुत मुकाम जाले. यास कारण मागील पुढील सर्व येकत्र व्हावें व श्रीमंताचा रोख कोकणचे मार्गें जावयाचा व इकडे जावयाचा याअर्थीं तेथें मुकाम असतील. त्यास भोंडगांवहि नजीक आहे. तेथें मुकाम जाल्यास हे आर्थ जात नाहीत; आणि तिकडेही दाव वसतो, आणि तृण काष्ट विपुल आणि चिमणरावहि पाये पसरूं पावणार नाही; येकूण या मुकामाहून दोनतीन आर्थ तेथें मुकाम केल्यानें अधिक होतात. यावर मर्जी. घोशा कोठें आहे, कोठवर आला, हे कृपापत्रीं लिहिली पाहिजे. आम्ही मागील फाजिलाकरितां सेवेसीं तीन महिने विनंती करीत होतो. त्यास कांही यैवज देविला नाही. पुढें खर्च उणा करावा तेंहि होत नाही. याची तरतूद जाली पा. तूर्त दाभाडियाचे इसमाचा मुकासा नंदुरवार परगण्यांत आहे तो यैवज रुपये अठरा हजार होतो, त्याची नेमणूक राजश्री गोविंद हरिकडे आहे त्यास इतकारी (?) यैवज कृपा करोन लाऊन देविला पाहिजे; व बालाराव याजकडोन यैवज परिछिन्न येत नाही, याजकरितां कृपा करोन पुण्यास चिटी देवावी. माझ्यानें मुरवतीकरितां बोलवत नाही; परंतु तात्या ! चव महिन्याचा करार, त्यास येक वर्ष च्यार महिने होऊन गेले, आतां दम किती धरूं ? हे ध्यानास अणोन यैवज देवावा. फार परीक्षा पाहिली. याउपर अंत न पाहावा. श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶A news-letter giving news about Ahmedabad being taken by the English from Apaji Ganesh who suffered a heavy loss. An explosion at Surat during marriage festivities is also reported. The writer finally asks for some monetary help.

श्री

सेवेसी कृष्णाजी नारायेण, दोनी कर जोडून साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. तागायत ल १८ माहे सवालपवेतो, मुक्काम रनाळें क्षेम असो विशेष. आपलें

आज्ञापत्र आलें तें छ १७ सवाली, दोन प्रहरीं पावलें. बहुत संतोष जाहला. बातमीचा मजकूर अधिक उणा असेल तो लिहीत जाणें म्हणोन आज्ञा. त्या छ १६ रोजीं, आमदावाजेहून कासीद जोडी निघोन दादांचे लष्करांतून येथें येऊन पुढें बराणपुरास गेली. त्याणीं जवानीं वर्तमान सांगितलें कीं, आमदा(बा)ज शहर बाहेरच्यानीं घेतलें. किल्यांत खंडेराव व आपाजी गणेश उभयेतां आहेत. हें वर्तमान चवदा रोजाच म्हणोन त्याणें सांगितलें. दुसरा मजकूर सुतेंकडील साता रोजांचे कासीद सावकारी आले, त्याणीं सांगितले इंग्रजांनं बाहेर निघावयाचां मुहूर्त पाहिला होता. त्यांत दारूखाना उडालियावर बाहेर निघावयाचे तूर्त राहाविलें आणि दादासाहेबांस लिहोन पाठविलें कीं, काहीं खर्चास द्यावे. नाहीं तर आमचें येणें तूर्त होणार नाहीं. याचे कारण आपले कुमकेस धोसा येतो. हा प्रकार खरा जर आहे तर आपण सुतें बाहेर निघो नये. नाहीं येत अशी बातमी इतक्यांत आलीतर मग सामील व्हावे. तोंपावतों उगच भ्रमांत असावे. याप्रमाणें तेथें लोक बोलत होते म्हणोन, कासिदानें जवानीं सांगितलें तें लिहिले. फत्तेसिंग यांस पत्रें गेलीं कीं, तुम्हीं तयार होऊन येणे. त्यास त्याणीं लिहिले कीं, गोविंदराव या प्रांतांतून आपणांकडे गेलियावर मीहि सत्वरच येतों. त्याजवरोन गोविंदराव यांस पत्रें गेली आहेत. परंतु येतां दिसत नाहीं. ऐसी खबर येथें लोक बोलतात. ते सेवेसी लिहिलें आहे. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶*Krishnaji Narayan reports news from Gujarat, especially the attempts made by Raghoba to enlist the help of the Gaikwad and the English.*

No. 380]

[1-11-1779

श्री

सेवेसी कृष्णाजी नारायेण दोनी कर जोडून साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. तागायत छ २१ सवाल पावेलों, मुक्काम रनाळें क्षेम असो विशेष. आज्ञापत्र आले तें पावले. त्यांत लिहिलें कीं, तोरखेड्याचें काम बहुत चौकशीनें करून राजश्री यादवराव यांजबराबर येणें. त्यास आज्ञेप्रमाणें बहुत चौकशी जोशी यांचे विचारें राजश्री यादवराव यांज * * * येतां, इकडील बातमीचा प्रकार रोज दहा रोज जाले, उज्यनीचा गोसावी सवदागर साल गुदस्ता उंटें घेऊन, दादांचे लष्करांत गेला. त्याचे उंट सरकारांत घेतले. शंभर उंट दर तीनसैं प्रमाणें त्यापैकीं निमे रुपये दिले. बाकी राहिले ते पुढें देऊं, याप्रमाणें करार केला.

तो गोसावी येथें आला. त्याणें जवानी सर्व मजकूर सांगितला. दादा सुरतेस तीन पलटणें बरोबर घेऊन गेले. बाकी लष्करांत आठ, दहा हजार फौज व चार पलटणें मानाजीबरोबर 'आहेत. मुक्काम गढे कांबळ्याचे अलीकडे आहे. सुरतेंत कांहीं नवी शिबंदीची तरतूद नाही. त्यांत आपली फौज गेली तर सुरतेंतून बाहेर निघावे आणि धोसा आल्यास आपले जाग्याचा बंदोबस्त राखोन राहावे. याप्रमाणें त्याचा मजकूर आहे. वरकड पेशजी अमदाबाजेचें वर्तमान आले तें खोट ; अलीकडे दुसरे कागदी येतात. परंतु कांहीं कोणी शहर घेतल्याची खबर सांगत नाही. अलीकडे उभयेतां गाईकवाड एकमत जाहले म्हणोन गोसावी सांगत होता. राजश्री गोविंदराव कूच करून आमदाबादेकडे राजश्री खंडेराव याचे सूत्रानें जाणार, हा मजकूर गोसावी यांणीं सांगितला, तो सेवेसी लिहिला आहे. मी रविवारी फिरोन तोरखेड्यास जातो. तूर्त तेथें काम चालावयाचें नाही. लोक सारे स्वारीस गेले, यामुळें काम राहिलें. स्वारी फिरोन आली म्हणजे काम लागेल. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶*Krishnaji Narayan reports that Dadasaheb proposes to advance into Gujarat from Surat, should the Peshwa's army retire from the province. He also refers to the siege of Ahmedabad.*

No. 381]

[2-11-1779

श्री

सेवेसी कृष्णाजी नारायण दोनी कर जोडून साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. तागाइत छ २२ सवाल, प्रहर दिवस पावेतो स्वामीचे कृपेंकरून वर्तमान येथास्थित असें विशेष. छ २० सवालचें पत्र आलें, तेथें आज्ञा कीं बांध्यावर स्वारी गेली ती फौज कुकुडमुंड येथें आहे. सरकारचे लोक आले त्यास कांहीं दाखगोली देऊन त्याजकडे खाना केले (आहे)त. त्या फौजेत सरदार व कारभारी आहेत त्यांस पत्रें गेलीं कीं, जिकडे बांध्या गेला असेल तिकडे पाठलाग करून पारपत्य करणें. त्याजवरून त्यांणीं कूच करून त्याचे मार्गें जातो म्हणोन पत्र आलें; तिकडील बंदोबस्त येथास्थित आहे. दुसरा मजकूर श्रीमंताचे फौजेकडील बातमी राखोन लिहोन पाठवावयासी आज्ञा; त्यास येथून मुजरत राजश्री यादवराव भाऊ यांणीं दोन जोड्या खाना केल्या आहेत. दोन तीन रोजेंत येतील. आलीयावर सविस्तर सेवेसी लिहितों. मार्गें लोकांचे कासीद श्रीमंताचे लस्करांतून येतात. इकडे वराणपुरास व नागपुरास जातात. वरकडही बहुत

सावकारांचे कागदीं येतात जातात, त्याचें वर्तमान मनास आणितों; परंतु अलीकडे कूच करून आले. तल माजला होता याजकरितां कूच केलें; परंतु इंग्रजांचे घरीं लग्नास श्रीमंत गेले हें निमित्त; परंतु इंग्रज तूर्त धोशाची बातमी आल्या-खेरीज पक्की मसलत येण्याची देत * * * * धोशा आपले कुमकेस येतो हा प्रकार खरा आहे, तर इंग्रज सुरत सोडून पुढें येत नाहीं. बाहेर सामान आहे तेंहि घेऊन जावें. असा त्याचा मजकूर आहे; याजकरितां मसलतीस तेथें श्रीमंत गेले आहेत. फौज तिकडे आहे व सरदार आहेत तेच आहेत. पोटभरू उगेच मिळाले आहेत, त्यामुळें तळ फौज फारशी वाटत्ये; परंतु दाहा हजारांअलीकडे आहे. वरकड प्यादे वगैरे पाईचे आहेत. मानाजी तूर्त फौजेंत आहे. श्रुत होये हें विज्ञापना.

¶ *Krishnaji Narayan supplies news about the Peshwa's army proceeding against Bande and also about future possibilities and relations between Raghoba and the English.*

No. 382]

[3-11-1779

श्री

राजश्री दादासाहेबाचे
सेवेसी

श्रीमंत सकलगुणालंकरण अखंडितलक्ष्मीअलंकृत राजमान्ये स्नो आज्ञाधारक चंदरराव पवार दंडवत विनंती. येथील कुशल तागायत छ २३ सवाल मुकाम अमोद येथें साहेबाचे कृपावलोकनेंकरून येथास्थित असो विशेष. आपली आज्ञा घेऊन स्वार जालों ते रेवा उतरून कारवान प्रांत डबई येथें मुकाम केला. तो राजश्री फत्तेसिंग गाझकवाड याणी सांगून पाठविलें, कीं डबई प्रगण्यांत धामधूम न करणें. त्यांत आम्हांपासीं जमाव नवता. यास्तव कूच करून परगणे अमोदेस घेऊन ठाणें बसविलें. जमाव स्वार प्यादे येतात ते ठेवितों; आणिकहि लोक बोलाविले आहेत, पुतेंपणें जमाव करून डबईस जाऊं. आपल्या प्रतापेंकरून बंदोबस्त करूं. जे वेळेस आपलें आज्ञापत्र येईल ते वेळेस घेऊन पोंहचू. निरंतर पत्र पाठऊन सांभाल केला पाहिजे. बहुत काये लिहिणे, लोभ कीजे हे विज्ञापना.

¶ *Chandarrao Pawar informs Raghoba of his arrival at Karvan near Dabhai and of his efforts to mobilise army for him.*

श्री

सेवेसी विनंती सेवक शंकराजी खंडेराव साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील कुशल छ २८ सवाल दीड प्रहर दिवस आपले प्रतापेंकरून येथास्थित असो विशेष. श्रीमंताचा मुकाम आहे तेथेंच आहे. इंग्रज सुरतेहून लस्करांत आले. श्रीमंताचा व त्याचा विचार होऊन चांदरात जाल्यावर कूच मुकाम होणार, याप्रमाणे वर्तमान आहे ते सेवेसी लिहिलें आहे. आणखही माणसें बातमीस लस्करांत पाठविली आहेत, ते आल्यावर जैसें वर्तमान येईल. त्याप्रमाणें लिहून पाठऊं. कृपा लोभ करावा हे विज्ञापना.

पेढारी पूर्वी इकडे आले होते ते येथून पळीकडे गेले नाहीत. नवापूर परगण्याची येक दोन गांवें झांबडाझांबड करून माघारे लस्करांत आले, हे वर्तमान सविस्तर गोविंद नरसी यानी आपणास लिहिलें आहे त्याजवरून विदित जालें आसेल; जर पेढारियासी ताकीद होऊन वस्तभाव द्यावयाची आज्ञा जाली पाहिजे हे विज्ञापना.

¶Shankraji Khanderao writes about the English having left Surat and joined the Raghoba's army.

मंजूर

श्री.

भास्कर भिमाजी व जिवाजी माहादेव यास पत्र जे. आम्ही कजियाची हकीकत मुंबईस लिहिल्यावरून मेस्तर बाडम आम्हावर बहुत दिव आहत व जनरेल गाडर्ड मेस्तर बाडम याचे बहुत दोस्त, सबब तेहि रुष्ट होऊन तेथें पंचाइतीच्या कौसलांत बोलतात कीं, श्रीमंतांचे माणसाची बेज्या वर्तणूक अशी श्रीमंतांची खातरनिशा होऊन माणसाचें मेस्तर बाडम याणीं पारपत्य केले. ते गोष्ट श्रीमंतांनीं मंजूर केली ऐसे जनराल हार्नबी याणीं आम्हास लिहिले आहे. यैशास हे गोष्ट आम्हास मंजूर असती तरी आम्ही मुंबईस कशास लिहितों? ऐसें असोन तेथें गाडर्ड कौसलांत हे गोष्ट बोलतात. तेव्हां मेस्तर बाडमाची गाडर्ड बोट धरितात ऐसें आम्हास समजले. प्रस्तुत मेस्तर बाडम याणीं आम्हांस सांगोन पाठविलें कीं आपण मुंबईस जनराल कौसलास पत्र द्यावें कीं आम्ही आपल्या माणसाची हकीकत तुम्हास लिहिली होती, परंतु मागाहून चवकशी करितां आमचे माणसाचा

अन्याय; सबब मेस्तर बाडम याणीं माणसाचें प्रारपत्य केलें, ऐसें पत्र मागतात. त्यास आमची गोष्ट खरी असोन ऐसें पत्र आम्ही कसे द्यावे? यास्तव दिल्ले नाहीं. तेव्हां हल्ली मेस्तर बाडम बहुत भीड घालून आपलें नांवें चिठी मागतात त्याची नकल पाठविली आहे. ती पाहून जनराल हर्नबी यास समजावणें की अशी चिठी बाडम मागतात, त्यास वाजवी असतां याप्रमाणें चिठी देऊ तर नये. परंतु बाडम खरे राहून त्याकरितां जनरल गाडर्ड नाखुष होऊन कोण्हे वेळेस काय पेच घालतील हे न कले. गाडर्ड याजवर आमच्या कामाचा अखत्यार, सबब तुम्ही येविशी जनराल यास पुसणें कीं गाडर्ड याचा पेच आम्हावर न चाले. अशी आपण आम्हास सलाह सांगावी. याप्रमाणें जनराल यास पुसोन ते काय उत्तर करितील तें जलद लेहून पाठविणें. जनराल याणीं सांगितले कीं बाडम पत्र मागतात तसें द्यावें तरी आम्ही देऊ आणि न द्यावे म्हणतील बरी देणार नाहीं. तरी हे तुम्ही त्यास समजाऊन उत्तर करितील ते लिहिणें. तोपर्यंत बाडम यास आम्ही थांबऊन राखतों. सारांष की बाडम पेचांत येत असल्यास मनसुबी सांगितल्याचा नफा आहे आणि ते पेचांत येत नसल्यास त्यांचे मुलखांत राहाणें, तेव्हां त्यास नाखुष राखणें यांत फायदा नाहीं. तरी याचें उत्तर जनराल हार्नबी यास पुसोन लिहिणें. छ १९ जिल्हेज.

¶Raghunathrao, regarding the rowdism of some of his followers seeks the advice of General Hornby with a view to avoid falling under the displeasure of General Goddard and Mr. Boddam.

No. 385]

[23-12-1779

२.

[पहिला बंद मिळाला नाहीं.]

धीं याणी स्वामीबद्दल बहुत श्रम दिल्ले ते कोठवर ल्याहावे. याचा परिहार सांब करणार समर्थ आहे. मागां गुंडो सयाजी व जयराम दिनकर व सदाशिव बाबूराव वगैरे आले गेले. त्या वेळचे बहुत करून श्रम व्यर्थच गेले. इस्माईलखां व मोरो बाबूराव व शेरजंग वगैरे मंडळी उभी करून रुक्नुदौला मेल्यावर थोर मनसुबा रचोन उद्योग केला; परंतु काळ साध्य नसतां सिद्धीस न गेलें. यानंतर कालचक्रप्रयोगें येथपर्यंत नववत पोहचली, कीं वैरी स्वहस्ते यादवच्यायें निमाले. बाकीहि त्यां मार्गेच जाणार. आपण सुरतेस दाखल जाले ते समयीं इकडे एक आवस्था जाली होती. मग सुस्ती जाल्यावर यांजला फिरून जीव आला.

आसो. आथःपर आपणाकडे उद्योगहि जाला पाहिजे. एक एक दिवस रिकामो व्हावाचा जातो. सखाराम भगवंत कोशकीटकाप्रो कैद जालेयावर राहिल्यांची केवळ आव गेली आणि इतवार राहिला नाही. फौजेस कपर्दिक देत नाहीत. जीव मात्र राजी नाही. आणि आश्चर्य करितात कीं या निर्माल्याचा आदेशा करून तांवर आदीकरून दिवसगतावर बालितात. अपूर्व आहे. पैका पेश नाही. आहे त्यांत बंदोबस्त नाही. कांहीं मिळत नाही. सरदार राहिले नाहीत. फौज नाही. आहे त्यास खावयास मिळत नाही. पागेचीं घोडीं उंट बज्या जालीं. पट्याखालें वस्ती राहिली नाही. किलेदार सर्व वेदील. हजार पांचशें मनुष्य त्यांचें काय जें आहे त्यांणीं काय कर्तव्य ? तेहि दैवहत बुद्धिहत जाले आहेत. सिंघासीं इद्रायेणें फलवत् श्रेह होता. आलीकडे बहुतच विटलें आहे. तूर्त तुळजापुराकडे जाऊन उजेनीचा उद्योग दर्शविला आहे. त्यांचें आचरण फंदावांचोच नाही; व आलीकडे त्यास बुद्धिनेहि टाकिलें आहे. आपण त्याजकडे निरोप आदीकरून पाठवितां परंतु निरर्थक जाणावं. होळकराचा प्रकार तर जयन्य. कृष्णापारचा शहे तर यांजमागें लागलाच आहे. मोगलाकडील साहित्य व्हावें तर तिकडे त्यांचे सहोदरावर गाठ आहे, म्हणून तहवरजंग वगैरे दाहा पांच सहस्र स्वार पैदल तिकडे गेले. मंडापलीचे घांटी कृष्णातीरीं पांच पलटनें आलीं आहेत. त्याजवर चिरंजीव व धवसा पाठवणार. गोलकुंड्यात द्रव्यादि करून संचये केला आहे. त्या * * * खंदक खोल रुंद आधिकोतर करितात. मोसले तर कोन्हीहि मोजूच नये. इकडील वर्तमान या प्रकारचें आहे. तेव्हां आपणाकडोन आलस्य व्हावा. हे यांचे दैवावांचोन काय योजावें ! आस्तु.

सध्यां आपण बोरघाटावर शये देऊन खांसा स्वारी सुरतेहून सोनगडावर आली म्हणजे इकडे गर्भगळित होऊन कांहींचे वहींच होतें आणि फौजेची निगादास्त पन्नास सहस्रपर्यंत परिच्छिन्न करावी. हे गोष्ट ऐकतांच निंवाळकर मोगलाकडील घरीं बसले आहेत. ऐसेसे सरदार व चांगलचागले लोक सहस्रावधि स्वामीस येऊन भेटतील. खल्लेक चातकन्यायें लक्ष धरून आहे. आंगरेजांनीं आथःपर दिग्ग न करितां दाहावीस लक्ष तूर्तचे प्रसंगीं खर्चास मागे न पाहवे आणि त्याजला यावत्. * *

(पुढील वेद गहाळ; पुढें उलटून पाठीवर शेवटाकडून मागे.)

उद्धव बोरघाटीं काळिमा लागली आहे त्याचा डाग दूर करावा. येणेंप्रमाणें त्याचे कुनसल आदीकरून आपण खांसा बसोन विनंतिप्राप्त उद्योग करावा. जर

१ अत्यंत कडू असें एक लहान फळ आहे. पिकलें म्हणजे सुंदर दिसतें. २ दुनिया, रयत.

आतां न होय मग कोणता समय येनार? जीवितेचा मरंवसा कासे? कोन्ही सहसाय नाहीं जे सें पंनास वर्ष आनीख वाट पाहवी. म्हणून लवनिमिष्य आळस्य न होतां कार्य घडलें पाहिजे. इकडील आदेशा तिलप्राय न करावा. कोणास त्रास नाहीं. सर्व निस्तेज आहेत. व यदारंभी (अशा समर्थी) नवाबास व धवसा यांस येकयेक पत्र आपलें आणि येकयेक आंगरेजांचे भयेप्रीतियुक्त जबाणी सेवकाची आगत्यरूप पाठवावी. आणि येक पत्र आपले हैदर नाईक यांसी असवें. सेवक इकडील सर्व बंदोबस्त करून घेतों. पत्रें बहुत युक्तीनें तेथील येवन आधिकारी आहे त्याचे विद्यमाने आगर आन्य प्रकारें सेवकाजवळ पाठवावी. हें जे संकलित विनंतिगर्भीं जालें त्याचा विस्तार यापूर्वी चिरंजीव आनंदराये सेवेसीं पाठविला आहे, तो विनंती करील. त्याचे पाठवावयाचें कारण हेंच कीं पत्रोत्तर कोठवर ल्याहावें? समक्ष विनंती करतील. आलीकडे आपली आज्ञा जाली आणि शंकराजी मोरेश्वरास हुकूम जाला म्हणून या युक्तीनें सविस्तर लेहून पाठविलें आहे. विदित होऊन कृपा करून मुरंबा श्रीकारिला पाहिजे. सखाराम भगवंत याजलाहि बहुत श्रम आहेत; आणि मोरो बाबूराव यांस कोठडींत ठेविलें आहे. फार श्रमांत आहेत. घरें दारें लुटलीं. नगद तर दोन अडीच लक्ष रुपये व वस्तुभाव आदीं करून पांघुणें बहुत निघाले. सखाराम भगवंत यांचें द्रव्य म्हातारपणचे, वीस लक्ष साहुकारियांतून आणि घरांतून सोने व मोहरा तीसांचें निघालें. नानाचें द्रव्यतर सिंघाचें कपाळीं होतें. आपणास विदितच आहे. + धवसा छ १४ जिल्हेजेस डेरे दाखल जाले. हैदराबादेस जाणार विदित होय हे विज्ञापना.

¶ This is a long fragmentary letter with the first and some intervening sheets missing. It refers to the confinement of Sakharam Bhagwant, to the general hard times for all, to the attempts of the English in the Borghat and lastly to the confiscation of property of Moro Baburao and Sakharam Babu.

१ सला?

+ येथून अक्षर निराळें. पत्र त्रुटित बंद २-५ सांपडलें. पहिला बंद गहाळ व पांचव्याचे पुढें आणखी एकादा बंद असावा. प्रथम एका वाजूनें सर्व बंद लिहिला जाऊन पुढें शेवटाकडून मागें पाठीवर लिहीत आणून बंद ३ वर पत्र पुरें झालें आहे. सखाराम बापू नुकता कैद झाल्याचा उल्लेख असून त्यानंतरचा १४ जिल्हेज म्हणजे पत्राची ता. २३-१२-१७७९ येते. रघुनाथरावाची तरफदारी इतक्या आतुरतेनें करणारा हा लेखक बहुधा पुण्याहून लिहीत असावा. रघुनाथरावाच्या पक्षाची व बारभाईच्या पक्षाची सन १७७९ अखेरची परिस्थिति या कागदांत फार चांगली दिसून येते. भाषा सुंदर व अलंकारिक आहे.

श्री

राजश्रिया विराजित राजमान्य राजश्री
नारोपंत काले स्वामीचे सेवेसी

पो हरि बलाल साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी. येथील कुशल जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत जावं विशेष. तुम्हीं पत्र पाठविलें तें पावलें. राजश्री खंडोजी भोसले सेनाबाहादर याणीं ठेकानालास मोर्चेबंदी करून हाला करून ठाणे घेतलें. लोक जखमी व ठार जाले. त्याचा मजकूर इंग्रज बालेश्वरास आल्याची बातमी आल्यावर त्याचे तोंडावर गेले. त्याजकडील वकील आला. बोलणें जालें. त्यावर इंग्रजांनी कूच केलें. पांच पलटणें व बारासैं तुरकस्वार चेनापटणाकडे दरमजल चालले आहेत. त्याचा मार पलटणें चिलकापार गेलीं म्हणजे मुद्दख तारा(ज) करावा असा विचार आहे, व वेणिरामाचा भाऊ कलकत्यास रवाना जाला आहे. पुढें जाण्याचा विचार वैशाखमासीं जाला तर होईल म्हणोन लो वगैरे विस्तरें सविस्तर मजकूर लिहिला, तो कलकत्यास (अपूर्ण)

¶ Hari Ballal to Naropant Kale, writing about Khandoji Bhonsle attacking Dhekanala and the English and about the latter proceeding to Chenapattan with their army.

श्री

राजाराम दिनकर व त्रिंबक दादाजी यास पत्र जे. तुम्ही विनंती पत्रे छ ११ स्वालची पाठविली ती छ ८ मोहरमी हुजूर पोहोचली. हिष्टीन बहादुराची भेट होते ते दिवसी दक्षिणेकडील खबर पुसतात, तेव्हां यास येथार्थ वर्तमान सांगितलें पाहिजे, याजकरितां महिन्याचे महिन्यास हुजूरून पत्रे यावी म्हणोन वगैरे मजकूर लिहिला तो कलला व दुहेरी दुसरे पत्र पाठविले त्यातलिहि मजकूर समजला. ऐशास हुजूरून महिन्याचे महिन्यास हिकडील मजकुराची एक दुसरी रवानगी तुम्हाकडे होतच आली आहे व सांप्रत या महिन्यांत हे तिसरे रवानगी पत्राची तुम्हाकडे जाहली आहे. येथील वर्तमान तरी करनेल गाडर्ड याजबराबर चिरंजिवास दिले आहे. त्यास हे डबईस गेले. डबईचा किल्ला घेऊन इंग्रजांनी आपले ठाणें बसऊन तेथून बडोद्यानजीक गेले. फत्तेसिंग गायकवाड गाडर्ड यास भेटले. पुढें आमदाबादेकडे जाणार म्हणोन आजच तेथोन वर्तमान आले

आहे. त्यास गायकवाड याणीं गाडर्ड यासी सल्ला कसा केला, करारमदार कोणत्या प्रकारे ठरला, हे समजण्यांत आलें नाहीं. समजल्यावर लेहून पाठवूं; परंतु गाडर्ड याणीं साराच कारभार आपलेकडे बोढावा हा लोभ धरला आहे. मुलुकांत आपलीच ठाणी बसवावी हा पाया घातला असे. उचल्या हाते आम्हास खर्चास मात्र देतात, तेहि माफकच पोहोचते. देशांतून मातबर फौजेचे सरदार आणावे म्हणोन आम्हास सांगतात. त्यास लहान मोठे सरकार निष्ठेतील सरदार व फौज आहे त्याची खातरजमा कसे होती? साराच मुलुकांत अमल इंग्रेजाचा व किल्लेहि घेऊन तेच आपलेकडे ठेवितात ऐसे जाले, तेव्हां हिंमत करून जावे यात नफा काय? श्रीमंतापासून सेवानुरूप गांव परगणे मिळावे हे समजतच आहे * * * उचल्या हाते श्रीमंतासच खर्चास मिलल यात आपण जाऊन फायदा तो काय? हा अंदेश सरदारास पडून इकडे कोणही यावयाचे तेहि येणार नाहींत. आजपर्यंत बारभाईच्या फौजा इकडे आल्या असता, परंतु होलकरासी व नानाफडणीस यासी वाकडे पडले आहे.

¶*Raghunathrao informs his agents (with Hastings) at Calcutta of the movements and the gradual subjugation of the province by Goddard.*

No. 388]

श्री

राजाराम दिनकर व त्रिंबक दादाजी

आम्हास फौजा मिलल. लहान मोठे सरदार कित्येक निष्ठेतील आहेत ते संशयांत पडणार नाहींत, येऊन मिलतील. मसलत सेवटास जाईल. यांत इंग्रेजाचे व आमचे नफेच आहेत; तरी हे पर्याय हिष्टीन बहादुरासी तुम्ही समजाऊन सांगोन आधी गुजराथेतीलच निमे मुलकास कबूल होऊन गाडर्ड यांस ताकीद दिल्यास उत्तम; नाहीं, तरी सेवटी दुसरा दस्त निमे मुलकाचा इंग्रेजाचा असावा. हा बलानें काम करून घेऊन गाडर्ड यांस त्याची ताकीद पाठवणे व मसलत करणे आमचे व गाडर्ड याचे विचारे ठेवावी. येविसी हिष्टीन बहादुरांनीं गाडर्ड यास ल्याहावे. सारांश कीं,

कारभार चांगलाच

जाहाला.

¶*Raghunathrao asks his agents at Calcutta to sound Hastings whether a promise of half the territory of Gujarat would satisfy the English as a rich reward and urge them to exert in his behalf.*

श्री

श्रीमंत राजश्री नाना
स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक नारो गणेश सां नमस्कार विनंती. येथील कुशल ता छ १० माहे मोहरम येथास्थित असो विशेष. आपण कृपा करून पत्र पा ते पावोन पत्रार्थ लेखन आवगत जाहाला. आपण लीं की इंग्रज छपा घालावयास आला होता, तो आम्हांस बातमी लागली तेव्हा सांभाळून निघोन सा कोसावर जाऊन मुकाम केला. ईश्वरे आपली खैर केली. राजश्री आपाजी बावा पायेगुडे याचे राजत शंभर येथे ठेविले; उत्तम आहे. आपण लीा कीं इंग्रजाचे येवजी हे दोन हजार देणे म्हणून आज्ञा. त्यास इंग्रजाची बाकी आम्हाकडे तीन हजार राहिली आहे व त्यांजकडील वकीलहि ठाणे मारी आहे. इंग्रजांचा बंदीवस्त जाल्यासिवाथे आमच्याने काही इंग्रजाचा येवज देवत नाही. सुर्तेहून इंग्रजाने भडोचकरास लेहून पा आणि आम्हासी कजिया करावा हे उत्तम नव्हे. तूर्त येथे आपण राजत ठेविले त्यांस खर्चास रुपये ६०० साहासे राजश्री केसोपंताची चिठी लेहून घेतली आहे आणि त्याजला हे दिले. पेसजी आपण ठाणे मारचे तालावर होते तेव्हां पा वेलासे येथील पो मौजे बोरीदरा याचे पारपत्य केले असतां पो हसार येथील मौजे इलाव येथील पाटलास जिवे भिलानी व सरावी पांतील गांव बोरीवरा व भरोन व दिणोद हे तीही गांवचे भिलांनी मौजे मारचे पाटलास जिवे मारिले आणि गाव लुटून नेला, याप्रा दंगा मांडला आहे. त्यास आपण राजश्री गोविंदपंत नानास सांगून पो मारचे कमाविसदारास ताकीद करावी की पो हसोट येथील गावचा पाटलास मारावयास कारण काये ? येविशीची मागहि तीहि गावात नेऊन घातला आहे. त्यास आपण पूर्ती ताकीद केल्याविना कमाविसदार येकणार नाहीं. तर निक्षूण ताकीद करावी नाही तर आम्ही याचे उसणे घेऊ कलावे; बहुत काये लिहिणे लोभ करीत जावा हे विज्ञापना.

¶Naro Ganesh writes to Naro Anandrao about some money transactions with the English.

श्री

बाजीराव गोविंद यास पत्र जे. तहनामा व ऐवजाची रसीद बलवंतराव भिकाजी व हरबाजी मुरार कारकून व महादू जायेनाक व कासीराम चोपदार याजबराबर

देऊन तुम्हाकडील अंबाजी सदाशिवमुद्धा खाना केले आहेत. त्यास हल्ली लढाईचा मनसबा ज्यारी केला. चिरंजीव आमृतराव याचे हमराह इंग्रजी पलटणे देऊन आमदाबाद प्रांती खाना केले आहेत; हे गुजराथ सर करऊन आला नंतर (आत्रानंतर) आम्हीहि बाहेर निघणार. अशा वख्ती तिकडून नवाब बहादुराची भारी फौज व पोख्त सरंजाम मिरजपर्यंत येऊन दुतर्फा बारभाईस शह घ्यावा. दुसरे त्याचे मनसब्यास आम्हास नवाबानीहि चल देऊन फौजेच्या पाठीमागे यावे, म्हणजे दोहीकडून बारभाईस जबरदस्त ताण वसेल. बहुतकरून बारभाईच्या फौजा इकडेच तोंडावर येतील, त्यास बारभाईचेच पुढे आम्हासहि फौज धरावी लागते. तेव्हां त्यास फौजेस पैका दिलहा पाहिजे. अगोधर खर्च करावा लागतो. जेव्हां पैका पाठवावा तेव्हां इकडील बोढा धरून फौज येईल. याजकरितां तुम्ही नवाब बहादुरासी बोलोन पंधरा लक्ष रुपयेपर्यंत ऐवज ठरावणे. कारकुनास कदाचित मार्गी दिवसगत लागतील, याजकरितां हे तुम्हास सूचना लिहिली आहे; तरी अगोधर बोलून करारमदारांत आणोन ठेवणे. तहनामा व ऐवजाची रसीद येऊन पोहचताच सदरहू ऐवजाची हुंडी सुतेंची करऊन समयास लौकर ऐवज येऊन पोहचे ते करणे. सारांश की फौजेनें व पैक्यानें या वेळेस नवाब बहादुरानीं साहित्य करावे हे त्यास उचित असे.

¶ *This is a letter drafted by Raghoba to Bajirao Govind in which he gives out his plans of holding in check the forces of the Barbhais on all sides by forming alliances with the English and Haidar.*

No. 391]

[Feb. 1780

श्री

पुरवणी राजाराम दिनकर व दिनकर व त्रिंबक दादाजी यास पत्र जे. हिष्टीन बहादुर यास अंतस्थ पत्रास लक्षपर्यंत रुपये देणे पडले तरी कबूल करून सारी दौलत आमची आम्हास साधून घ्यावी, हे त्यासी बोलोन काम करून घेणे म्हणोन पेशजी तुम्हास लिहिले होते. त्यास हल्ली गाडर्ड याणी साराच मुलुकांत अमल इंग्रजी बसवावयाचा डौल धरला आहे; तेव्हा मराठी फौज आम्हास येऊन सामील होणार नाहीं. मसलतीस धक्का पोहचेल याजकरितां तुम्हास लिहिले आहे; तरी अंतस्ताचा मजकूर तुम्ही त्यासी बोलला असाल व त्याचे विचारे आमची सारी दौलत आम्हास काईम करून घ्यावी, हुकुम आमचा चालावा व मुलुकांत आमल आमचा बसावा, हे त्याचे विचारे करून जाले असल्यास आम्हास पत्र पाठवावे; व

गाडर्ड यास त्याचा हुकुम यावा म्हणजे अंतस्त बोललो आहे ते कबूलच आहे. या शिवाय दौलतीचा बंदोबस्त जाल्यावर त्याचे फौजेस खर्चहि लागला असेल तो वाड्या फुरसतीने देऊ ; तर अद्यापवर अंतस्ताचा मजकूर व फौजेचे खर्चाचा मजकूर बोलला नसाल तरी बोलोन गाडर्ड यास हिथीन ब्रह्मदुराचा हुकुम घेऊन पाठविणें, मुलुकांत श्रीमंताचा अमल बसवावा ; श्रीमंत व तुम्ही एकविचारे असावे. दौलत श्रीमंतास साधून द्यावी, याप्रमाणें करून घेणे. यांत त्याचे नफे व आमची कामे होतील. मसलत सेवटास पोहचेल. कदाचित साराच इंग्रजी अमल बसवावा असेच त्याचेहि चिंतात असेल तरी, मग अंतस्ताचा मजकूर बोलावयाचे कारण नाहीं. अंतस्त लिहिले आहे हे घेऊन आमचे लिहिलेप्रमाणें कबूल असल्यास उत्तम आहे ; कारण कीं जेव्हां त्याचाच अमल जाहला, तेव्हां आम्हास पैका कोठोन मिलणार ? व अंतस्तही काय म्हणोन द्यावे ? फौजेखेरीज कामहि होणार नाहीं, तर हे मजकूर तुम्ही त्यासी बोलणे. कदाचित अंतस्ताचेहि बोलल्यावरहि त्यास आमचा अमल बसवावा हे गोष्ट कबूल नसल तरी त्याची मर्जी ; परंतु हे त्याच्या चिंतात नसल्या ठाणीं मात्र बसतील ; परंतु बारमाईची फौज घेऊन, अंतस्तातहि बोललो ते कबूल मान्य अमल बसवावा हे त्याचे चिंतात नसल्यास.

¶ *Raghunathrao offers a bribe of Rs. fifty lakhs to Warren Hastings if, in return he would undertake to reinstate him in the Peshwaship.*

No. 392]

[11-2-1780

श्रीहेरंबसमर्थ

अपत्ये आमृताने चरणावरी मस्तक ठेवून नमस्कार. विज्ञापना ताा माघ शुभा सष्टीपावेतो मुकाम आमदावाद येथे वडिलाचे आसीर्वादिकरून सुखरूप असे विशेष. इकडील वर्तमान तरी आमदावाद लढत आहे. पुढे काय होईल ते पाहावे. जमाखर्चाची आज्ञेप्रो याद पाठविली आहे. शेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶ *"Ahmedabad is still putting up a fight," writes Amritrao to Raghunathrao.*

No. 393]

[13-2-1780

मंजूर.

श्री

राजाराम दिनकर व त्रिवक दादाजी यास पत्र जे : येथील प्रस्तुत वर्तमान तरी जनरेल गाडर्ड आमदाबादेजवळ पोहचले. चिरंजीव राजश्री आमृतराव समागमे

+ यापुढील मजकूर तुवक वाक्यांत लिहिलेमुळे विसंगत वाटतो.

आहेत. गाडर्ड याचा व फत्तेसिंग गायकवाड याचा तह जाहाला. त्याचा याचा करारमदार कसा काय ठरला हे पुढेपणे सारे समजले नाहीं; परंतु अमदाबाद प्रांत सरकारचा मुलूक फत्तेसिंग गायकवाडास दिलहा. तेथें फत्तेसिंगाची ठाणी बसविली. सुरत अठाविसीत सरकारचे मुलुकांत इंग्रजांनी आपला अमल बसविलाच आहे व हल्ली फत्तेसिंगाकडील सुरत अठाविसीतील मुलूक आपण घेऊन तेथें आपली ठाणी बसवावी हे ठरले आहे. गायकवाडापासून पैकाहि घेतला. अमदाबाद सर करून फत्तेसिंगाचे हवाली करावी असे गाडर्ड याचे मानस दिसते म्हणोन ऐकतो. त्यास आमदाबाद घेतल्यावर जसे होईल ते लेहून पाठवूं. सध्या फत्तेसिंगांनी इंग्रजास साधून घेतले आहे, व त्याचे नफ्याचीच गोष्ट इंग्रजाकडून घडून येत असे. परंतु अशा मनसव्यानें परिणाम लागेल तो खरा. आमच्या कामाची यात तरी एक गोष्ट दिसत नाहीं. त्याचे मसलतीस येले ते करितात. आम्हास तरी इंग्रज कोणतेहि गोष्ट पुसत नाहीं व आमच्या फौजेचाहि दरकार बालगीत नाहीं. कांहीं कांहीं फौज चिरंजिवाकडे येते ते ठेवावी तरी इंग्रजाकडून फौज-सारखे जाजती खर्चासहि मिलत नाहीं व थोडीथोडी फौज ठेवावयाचेहि काम नाहीं म्हणोन सांगतात. त्यास सध्या आम्हास इंग्रज दरमहा सुरतेत वीस हजार रुपये देतात व चिरंजिवास तेथें तीस हजार रुपये पावतात, तेव्हां तितक्याचे आजमासे खर्च बालगणे प्राप्त आहे. मातबर सरदार आणवावे म्हणोन गाडर्ड याचे सांगणे. त्यास फौजेच्या कामास अगोधरहि कांहीं पैका दिलहा पाहिजे. आजपर्यंत थोडीथोडी फौज धरली असती तरी सात आठ हजार जमली असती. देशांतीलहि मातबर सरकारनिष्ठेतील सरदार आसेत, त्याची राजकारणे हुजूर आहेत. त्यास पोटापुर्ती पैका पाठविला पाहिजे. दुसरा त्याचा मजकूर ते जेव्हां दाहा पांच हजार फौजेनसी येतील, तेव्हां त्यांच्या जाहागिऱ्या मागे बारभाई जत करतील. इकडे आल्यावर त्यास मुलूक परगणे लावून द्यावे, तरी मुलुकांत साराच अमल इंग्रजाचा व फौजेच्या खर्चासारखे इंग्रजाकडून खर्चास मिलणे तेहि कमतीच. तेव्हां जाऊन नफा ते काय? हे समजोन फौजेची यावयाविसी खातरजमा ते कसी होते? असा येथील मसलतीचा विचार आहे. देशाकडील वर्तमान तरी सिंदे होलकर याणी कूच करून खानदेशांत येऊन पोहचले. मालव्यातून पायागडच्या मार्गे इंग्रज अमदाबादेकडे गेले आहेत, तिकडे त्यावरी यावे. दुसरा बारभाईचा मजकूर पंधरा हजारपर्यंत फौज पुण्याहून रवाना जाहाली. कांहीं पारनेरा व अर्जुनगड येथें येऊन पोहोचली, व कांहीं सात आठ हजार फौज कोंडाईवारी उतरून मांडवीच्या मैदानांत येऊन पोहचली. सुतेंपावेतो मुलूक उजाड करून घ्यावा हा त्याणी प्रारंभ केला आहे. दोतर्फी त्याच्या फौजा जाहाल्या आहेत. त्यास फत्तेसिंग गाईकवाड गाडर्ड

याणी साधून घेतले आहेत, याजमुले आमच्या फौजेचा दरकार नाही असे समजोन मनसबा करितात. आम्हास फौज ठेऊ दिली नाही. त्यास बारभाईच्या फौजा येऊन पोहचल्या, तेव्हां आतां गाडर्ड आपणच होऊन मसलत करितात. याचा परिणाम काय होईल ते पहावे. असो, जाहले वर्तमान ल्याहावे, कारण जे पुढें इंग्रजास धक्का पोहचल्यास हिष्टन बहादूर आम्हाकडे शब्द ठेवू लागतील, यास्तव प्रसंग पाहून हे मजकूर तुम्ही यासी बोलत जाणे. फत्तेसिंग गाईकवाड काबूयार, त्याचे लक्ष बारभाईकडे. सध्या वस्तुवर नजर देऊन इंग्रजास मिलाळे आहेत; परंतु बारभाईची दाटी होईल तेव्हां फत्तेसिंग बारभाईस मिलतील असे आमच्या तर्कांनीं दिसते. पुढें होणे जाणे ईश्वरसत्ता. त्यास हे पत्र तुम्ही तीन वेळ वाचून याचे कोशल करून जसा प्रसंग तुमच्या नजरेस पडेल तसे त्यासी बोलत जाणे. सारांश कीं त्याचा शब्द आम्हाकडे न लागावा, यास्तव हे मजकूर तुम्ही वरचेवर बज्याऊन ठेवीत जाणे. प्रसंग पाहून हिष्टन बहादूरासी बोलत जाणे, व प्रसंग पाहून कोसलदारासीहि बोलत जाणे; कारण कीं पुढें जर मनसबा विघडला तरी गाडर्ड आमच्या मनसब्यानें चालले नाहीं हे त्यास समजले पाहिजे. सबब खोल्हून लिहिले आहे. छ ७ सफर.

¶ *Raghunathrao is dissatisfied with the way in which Goddard was conducting affairs in complete disregard to the writer's advice or interest. He urges his Calcutta agent to appraise Hastings of the situation and thus bring pressure to bear upon Goddard.*

No. 394]

[26-3-1780

श्री

राजश्री भगवंत मल्हार गोसांवी यांसी

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य स्नेहांकित खंडेराव गायकवाड हिमतबहादर दंडवत सुा समानीन मया अलफ. तुम्ही आज्ञा घेऊन श्रीदर्शनोदेशें गेलियावरी येक दोन पत्रें आलीं कीं कुळदेवतांचीं दर्शनें घेऊन लौकर येतो; परंतु अद्याप न आलेस हें काये ? इकडील वर्तमान शहर आमदावाद इंग्रजानीं घेतलें. देशीहून राजश्री होळकर व सिंदे आले, त्यांणी वाटेचीं गांवे जालीतच रेवातिरीं आले, इतकियांत

+ हा शब्द राघोबाच्या हातचा आहे; यावरून व आंतील मजकुरावरून हें पत्र कलकत्त्यास राघोबाच्या तर्फेनें काम करण्यास लिहिलें आहे हें स्पष्ट ठरते. बारभाईनीं राघोबाचे जासूद पकडून त्यांपासून हिराऊन घेतलेल्यांत या पत्राचा समावेश होईल.

इंगरेज इकडून बडोद्याचे सुमारे गेले. फौजा बडोद्याहून दाहा कोशी आहेत. अद्याप लढाई जाली नाही. परस्परे रहस्याचीं बोलणीं होत आहेत. सारांश फौजाचा उपमर्दामुळे मुद्दक पायेमालीखाली आला. श्रीइलेने घडणार घडत आहे. तुम्ही इतःपर येक दिवस घरी न राहता पत्रदर्शनीं लौकर येणे; तेथून निघतांच आमके मार्गे येतो येसें पत्र पुढें पाठवणें म्हणजे इकडील शुभ त्यासारिखें उत्तरीं लेहून. तुम्हास मार्गी पत्र पावेल त्यामार्गे येणें. वरकड तुमचे कारकुनाचे लेखावरून कळेल. सारांश कामाचे दिवस आहेत; यास्तव अतिसत्वर येणे. जाणजे छ १९ माहे रविलोवल. बहुत काये लिहिणें.

¶Khanderao Gaikwad informs Bhagvant Malhar of the English having captured Ahmedabad and having proceeded to Baroda. Sindia and Holkar have also arrived in Gujarat, but the two armies have not yet met, adds the letter.

No. 395]

[19-5-1780

श्रीगजानन

विज्ञापना छ १४ जमादिलोवलपावेतो वर्तमान येथास्थित असे विशेष. इकडील वर्तमान तरी काल संध्याकालपर्यंत इंग्रजाचा मुकामच होता. आज प्रातःकालीच बातमीस सिपाई पाठविले आहेत. ते आल्यावर बातमी येईल, ती लिहून पाठवीन. येथे लोकास तांदूळ वगैरे काहीच जिनस मिलत नाही. दोन दिवस दोन सिपाई हो देऊन पाठविले परंतु तांदूळ कोठें मिलत नाही. रिकामें परतोन आले तेव्हां आज लस्करांत सिपाई पाठविले आहेत. लोकास तांदूळ वगैरे जिनस मिळावयाची तरतूद लौकर जाली तरी येथे राहाणे होईल. कुड्याची फुले भाजीस पाठविली आहेत पावतील. लोकाची खर्चाविसी फार तारांबळ आहे. कलावे सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापनां.

¶The writer gives news about the English and complains about the scarcity of foodstuffs in the camp.

No. 396]

[June 1780

श्री

सेवेसी गणाजी चंद्रराव मेरे व हेराजीराव येरूणकर विज्ञापना येसिजे. मौजे सिरदोणचा कुणबी यास कांहीं बक्षिस देऊं केले आणि त्याजबरोबर एक सिपाई बातमी आणावयास पाठविले त्याची बातमी येणेप्रमाणे :

तूर्त तल्यावर सडा आहे. आठा चौहूं मद्रेचा इंग्रेज व सुरतकर साष्टीस
रोजीं उठोन जाणार. कलम व केलवे येथें जाणार. कलम

१

१

मुंबईकर इंग्रेज किले उरण व
बेलापूर येथें जाणार.

कलम

१

कलकत्यांचा इंग्रेज याणी कल्याण
वसई येथें रहावे म्हणावे बातमी आहे.

कलम

१

बाजारांत धारण

८।१॥ तांदूळ कैली सो मापे

८।॥ गहू कैली सो खारीक सु-
पारी पैशाच्या सुपाऱ्या ३
गुल तीन पैसे भार, तूप
दीड पैसे भार खजूर वानगी
पैशाची फुटाने वानगी

बातमीदारास पांच रुपये देऊं केले
आणि त्याणे आपला सरकाराचा सिपाई
यास येक रोज लस्करांत राहून सारा
कोठ दाखविला त्यावरून पांच रुपये
रोख दिले. फिरोन जावयास तयार
आहे.

कलम

सदरहू येनेप्रमाणें बातमी आहे. त्याचा गोटांत रायाजी राव खोपकर सरदार
पाठविले होते, ते सेवेसी पाठविले आहेत. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶ This letter gives news brought by a spy about the English proceeding to
Salsette, Uran, Belapur. It also gives the rates of some articles.

No. 397]

[September 1780

२. पुा श्रीमंत राजश्री तात्या स्वामीचे सो

झासी प्रांतीचे व ग्वालोरचे बंदोबस्ताकरितां फौज राजश्री पाटीलबावाही पूर्वीचे
मान्याचे पथक खाना केले ते सुरंजेपार गेले. हालीहि आणखी स्वार पाचेकशे
राजश्री गिरमा मल्हार बोकील हिवरेकर श्रीमंत सखाराम बापूचे सखेवे^३ चुलत-
भाऊ यासमागमे स्वार व येक हत्ती निशाणास देऊन खानगी करीत आहेत.
पांचसात रोजात विदा होऊन झाशीच्या सुमारे जाणार. पुढे मान्याचे पथक गेले
तेहि याचे तैनातेस चाकरी करणे येसी पत्रे याजवळ लेहून देणार. श्रीमंत होंलकर
तुकोजीबावाही बापू होंलकरासमागमे दोन पावणेदोन हजार फौज देऊन विदा केले.
सुज्यालपूरनजीक गेले. तेहि व श्रीमंत पाटीलबावाकडून गिरमाजी मल्हार खाना
होत आहेत. हे येकत्र येकविचारे राहू झासी व कलवाधारेचा व गोरचे (?)
मुळुकाचा बंदोबस्त करावा येसे बोलण्यात आहे. जपती धारेहून आष्टेइच्छावर प्रांतीची

करविली. यावर माजी काादाराही गोविंदपंत म्हणौन ग्रहस्त येथे पाठविले. येथे सरदारास भेटोन वर्तमान सांगो धारेस गेले. श्रीमंत सौ आनंदीबाईस भेटोन त्यांचे मनोधारण रक्षून परगण्याची सोडचिठी जफतीवाल्याचे नावे घेऊन जाऊन येथूनही येक कारकून घेऊन गेले आणि राा विठल सिवदेव याचे पांच परगण्याची जफती उठऊन देऊन पूर्ववत आपला आमल बसविला. हाली जफतीवाले भेलशाचे परगण्यात गेले. भेलसेवाल्याने शहरचा बंदोबस्त चांगला केला. आहे. जफतीवाल्यास कोणहीच वर्जता भय नाही. आपल्याकडून पांचच्यार हजार निदानी दोन हजार तरी फौज आल्यास इकडे कितेक आपले आहेत. काादार वगैरे येकत्र होऊन पारिपत्य करून परभारा खर्चहि निवेल. आलस जाल्यास गांठ जमेल. हाली जफतीवाले तुटपुंजी कसबती वरगु व फुटकळ बारा घरचे जमा जाले. कोणी कोणात नाही. आपल्याकडून फौज आल्यास उभयता सरदारहि आपला पक्ष करितील. परंतु निमित्त्यास आपला कोणी आसल्यास सर्व आर्थ होईल. केवल आपला कोणी न येता उभयता सरदार बदना मी घेता नये. धारेत नजीक बाई आहेत. दुरंदेशी पाहावी लागत्ये. शेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना. पत्रांतरी सर्व निवेदन होईल.

¶*Haripant Phadke is informed of fresh contingents being sent by Sindia and Holkar for restoring order in province round about Jhansi by taking over the management from Raghoba and his followers.*

No. 398]

[0-6-1780

श्री

विनंती उपरी. इंग्रजाकडील च्यार आसाम्या आल्या त्या पाठऊन द्यावे म्हणौन आपण चिठी पाठविली. त्यास आपले चिठी अगोधरच पाठविले आहेत. पांचले आसतील हे विनंती.

¶*The writer intimates that some four persons from the English have been already despatched to the addressee.*

No. 399]

[30-9-1780

श्री

राजश्री हरीपंत तात्या

गोसावी यासी

८ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य स्नो माहादजी सिंदे दंडवत विनंती उपरी येथील कुशल जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत जावे विशेष. आपण पत्र

पाठविलें तें पावोन लेखनार्थ कळला. येसियासी राजश्री तुकोजीबाबा होलकर व आम्हीं इदुरी एकत्र होऊन देशीं जावें हाच निश्चये ठराविला. त्यास झांसीकडे फौजरवाना करून बंदोबस्त राखावा याकरितां फौजेची नेमणूक होऊन कांहीं फौज गेली, राहिली तेहि जात आहे. सांप्रत उदेपूर प्रांती चिरंजीव बहिरजी ताकपीर आहेत, तिकडे उदेपूरवाल्यानी बखेडा केला, यास्तव फौज तिकडे रवाना करावी लागली. झांसी व उदेपूरकडील बंदोबस्तास रवानगी करून लौकरीच आम्ही व तुकोजीबाबा देशी येऊ. या उपरी येण्यांत गुंता पडणार नाही. वरकड राजश्री येसाजी बलाल यास लिहिले आहे त्यावरून कळेल. रवाना छ १ सवाल बहुत काय लिहिणें लोभ कीजे हे विनंती.

¶Mahadji Sindia writes to Haripant promising shortly to return to the South along with Tukoji Holkar.

No. 400]

[15-10-1780

श्री

सेवेसी आज्ञाधारक भास्कर भिमजी व जिवाजी माहादेव चरणावरी मस्तक ठेऊन विज्ञापनां येथील कुशल तागाईत छ १६ माहे सवालपावेतो साहेबाचे कृपेकरून सेवकांचें वर्तमान येथास्थित असें विशेष. छ १० रमजानचीं आज्ञापत्रें रवाना जालीं तीं छ १७ रोजीं पावलीं. सा पुरवण्या लिहिल्या आहेत. दोन तीन वेळां वाचून पुर्ता मजकूर समजोन घेऊन तुम्ही आपलें समक्ष भवानजी विसाजी व शरीफ आली यांजकडून जनराल याची मर्जी व रंग पाहून बोलोन उत्तरें घेऊन पाठवणें म्हणोन आज्ञा. आज्ञेप्रमाणें या उभयतांचे जवळीन आपले समक्ष जनराल याचें बोलणें जालें, त्याचा तपशील :

जनरेल गाडर्ड येथें आल्यावर जे फौज हजर जाहाली आहे याचे खर्चा-विशी त्यासी बोलत गेला; यास गाडर्ड याणी बडोद्यास जातेसमयीं वीस हजार रुपयाची चिठ्ठी मेस्तर बाडम याजवर दिली, आणि मागाहून तेव्हांच सांगितलें कीं आपल्यास दरमाहा दोहा हजार रुपये देतां. त्यांत हे वीस हजार रुपये दोहा महिन्याचे आगाव

जनरेल गाडर्ड येथें आल्यावर प्रथम पांच च्यार रोज बोलत गेले कीं आपल्यांस फौज धरावयास पैका देतां व कांहीं मुलुकहि देतां, असा नाद लाविला. उपरांतिक तें बोलणें सोडून फौजेस द्यावयास अम्हांजवळ पैका नाही असें म्हणों ल ले व मुलुकहि आमचेकडे नाही. मुलुकाचा जाव-साल पुढें बोला असें म्हणतात. सध्यां

+ येथून अक्षर निराळे वळणाचें. बहुधा महादजीचें.

दिलहे आहेत. त्यास असें जेव्हां यांणीं सांगितलें तेव्हां हे दोहो महिन्याचे आगाव रुपये आजच घेऊन फौजेस खर्चास द्यावे हें ठीक नाहीं; कारण कीं दरमाहाचा ऐवज आतांच खर्च केल्यानें पुढें आमचें चालिल कसें? सबब आम्ही सकटांत आहों. याप्रमाणें जनराल यासी बोललों. याचें उत्तर जनरालांनीं केलें कीं माझी व श्रीमंताची भेट होईल तेव्हां समक्षच बोलो. १

जनराल याचे भेटसि यावयाची मर्जी होती म्हणोन सरकारचें पत्र जनरालास आलें होतें; त्याचें उत्तर दिलें तें सेवेसी खाना केले आहे त्याजवरून विदित होईल. पत्रीं लिहिलें आहे कीं (ये)ण्याचा मजकूर गाडर्ड याचे मनसुब्यानें चालावें म्हणोन लिहिलें आहे. याचें कारण सरकारचें पत्रीं लिहिलें होतें. जनरल गाडर्ड याणीं सांगोन पाठविलें कीं आम्ही बडोद्याहून येऊं तोपर्यंत स्वारी मकूब असो द्यावी. आम्ही आल्यावर आपली मर्जी जावयाची असली तरी आम्ही व आपण समागमें जाऊं म्हणोन पत्रीं लिहिलें आहे, त्याजवरून यांणींही त्याचे मनसुब्यानें चालावें म्हणोन लिहिलें आहे. १

विश्वनाथ नारायण याजकडून सरकारचा ऐवज येणें, त्याजविशीं आम्ही त्यास पत्र लिहिलें होतें कीं सरकारचा ऐवजा फडशा करीत असल्यास उत्तम; नाहीं तरी जनरालाचे कानावर घालावें लागेल. त्याजवरून विश्वनाथजींनीं

राजश्री बाजीराव गोविंद व सटवाजा भोंसले हे दोन सरदार फौजसुद्धां येथें आले आहेत; याचेहि खर्चाचा बंदोबस्त नाहीं. आज तीन महिन्यापासून फौजेचीं सूत्रें राखावीं, आपले निष्ठतील फौजेस इशारा करावा, हें राजश्री केसो कृष्ण याजबरोबर जनरल कशास सांगोन पाठवित होते? याचें वचनांवर आम्ही लोकांशीं राजकारणें केलीं जें येथें फौज आली त्यास आजपर्यंत कर्ज काढून खर्च केला. तसि हजारपर्यंत रुपयांचा पेंच साहुकाराचा अंगावर पडून शेवटीं लोकांस निरोप देणें प्राप्त जाहलें. त्यास हे अगोघर आम्हांस सूचना करिते तरी या आम्ही खटपटींत न पडतो. बरकड फौजेच्या खर्चास मुलुक दिलहा असतां अगर पैका देते तरी आठ दाहा हजार फौज जमती; मसलहतीच्या उपयोगीं पडती. त्यास हा कांहीं वस्तु पुढें यावयाचा नाहीं. सध्यां जे लोक आले आहेत हे खराब होऊन उठून गेल्यावर दुसऱ्या फौजेनें कोणत्या उमेदीवर यावें? दोन तीन वेळां कांहीं लोक इकडे आले त्यास येथेंहि जागा नाहीं. देशांत जावें तरी बारभाईशीं दुस्मान जाले, तेव्हां मधेंच तरंगोन खराबीत आले. पुढें लहानमोठे सरदारांनीं इकडे कोणत्या भिस्तीवर यावें? असो. सध्यां हे आमची फौज चाहात नाहिंशी दिसते. सांप्रत गाडर्ड बडोद्याकडे गेले, पुढें काय करतील तें पाहवें. आयते वेळेस कार्तिक मासी

आम्हांस पत्र लिहिले आहे कीं ऐवजाचा निर्गम करितां; परंतु सरकाराचा हिशेब लक्ष्मण रणसोड याचे रुजुवातीचा आम्हाकडे ऐवज किती व लक्ष्मण रणसोड याजकडे येवज किती? व आम्हापैकीं वसूल वरातीचा लाऊन निकीवाकी राहिली किती, असा हिशेब आणवावा म्हणजे फडशा करितों म्हणोन पत्र लिहिलें, त्याजरून शेवेसी विनंती लिहिली आहे; तरी लक्ष्मण रणसोड याचे रुजुवातीचा हिशेब व किले इन्प्रसाद ऊर्फ प्रबळ पैकी ऐवज नारोबा कोलटकर याचे विद्यमानें पावला असेल तो हिशेबी जमा धरून हिशेब पाठवावयाची आज्ञा. १

माणसाचे कजियाचा मजकूर तरी सरकारचें पत्राची इंग्रजी करून कोशलांत दिली आहे. इन्साफ कोशलांत ठरेल तो सेवेसी लिहून पाठऊं. १

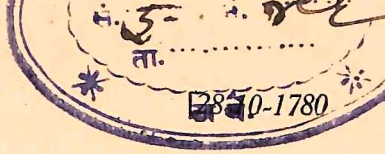
विश्वनाथ नारायण याणीं सरकारांत पत्र लिहिलें आहे तें सेवेसी पाठविलें असें, त्यावरून विदित होईल. १

सेवेसी श्रुत होय हें विज्ञाति.

फौज धरावयाची तरतूद करूं लागल्यास ते वस्तीं दुपटहि पैका खर्च करणें लागेल, तेव्हां कांहीं फौज मिलेल. ज्येष्ठ आषाढ मासापासून फौजेची तरतूद केली असती तरी पैका थोडा खर्च होऊन काम होतें, तो कांहीं रंग दिसत नाही. याप्रमाणें जनराल यांसी बोलणें म्हणोन आज्ञा; आज्ञेप्रमाणें जनरालासी बोललों. याचें उत्तर जनरालांनीं केलें कीं फौज धरावी, पैका आम्ही देऊ, म्हणोन गाडर्ड याणीं पत्र लिहिलें होतें कीं काय? तेव्हां आम्ही उत्तर केलें कीं पत्र तों लिहिलें नाहीं, परंतु केसो कृष्ण यांजवळ बोलत गेले व हल्लीहि सुरतेस आल्यावर समक्षहि बोललें कीं फौजेस पैका देऊं, फौज ठेवावी व मुळकहि देऊं. याप्रमाणें बोलत होते म्हणोन आम्ही बोललों. हें ऐकोन जनराल बोलले कीं माझी व श्रीमंतांची भेट होईल तेव्हां याचें उत्तर संक्षेप बोलों. १

पांचा गांवचा मजकूर तरी भवानजी विसाजी हे म्हणाले कीं तूर्त हा मजकूर बोलावयाचा नाहीं, याजकरितां बोललों नाहीं. पुढें समय पाहून कांहीं मजकूर बोलतो. उत्तर होईल त्याप्रमाणें सेवेसी लेहून पाठवीन. १

¶ Bhaskar Bhimaji and Jiwaji Mahadev from Bombay inform Dadasaheb of the talks the writers had with the Governor regarding differences that had cropped between the addressee and Goddard.

No. 401]

श्री

राजश्री गणेशपंत स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपरी. तुम्ही छ १ सवालचे व छ २ मिनहूचे यो दोन पत्रे पाा ती पावली. राजश्री यादवराव भागवत यांचा ऐवज पावता करण्याविसी व गाडर्ड वडोद्यास गेला, उजनीकडे जाणार म्हणून व श्रीमंत राजश्री दादासाहेब अश्विनी-कुमारावर आहेत, फौज व गारदी ठेवितात, दसरेयाचे मुहुत तीन पलटणे व दोन हजार फौज खानदेशांत येणार, याची तरतूद हंगामसीर करावयाचा मजकूर लिला तो सविस्तर कलला. यादवराव याचा ऐवज काही देविला. राहिला तोहि तरतूद करून देवितां. गाडरचे वगैरे बातमीचा मजकूर तर, कलकतेवाला खासा सलतनत कविले सुद्धां कासीस आला होता. त्याचा व कासीचे राज्याचा धिगाड होऊन लढाया जाल्या. कलकतेवाल्याचे लोक ठार मारून दौलत व कविले सर्व लुटून घेतले. मुलकात अमल राज्याचा बसला. याचप्रमाणे अंतरवेद व गंगापारचे अमिरानी जमिंदारानी जागां जागां इंग्रजांचे लोक मारून आमल घेतला. तिकडे इंग्रजांचा आब जाऊन गर्दी जाली आहे. राजश्री महादजी सिंद्यानी कुलारसची पलटणे जेरदस्त केली आहेत. त्यांचा फडशा लवकरच होऊन सिंदे अंतरवेदीस उतरणार. चेनापटणाकडे आज पो लढायात हैदरखानांनीं इंग्रज सिखस्त करीतच आले. सांप्रत बंगल्यातील कल कुमक भारी चेनापटणास जाऊन पहिले व हे मिलोन लढाई मातबर जाहली. त्यांतहि इंग्रज सिखस्त होऊन चेनापटणाचे आश्रयास गेले. इंग्रजांचा आब चहूकडे गेला. तेव्हां नवी मसलत उपस्थित करण्यास त्यास विचारच पडेल. तथापि याउपर त्यांची चाल समजेल तसा विचार करावयास येईल. सविस्तर तुम्हांस कलवें म्हणून लिला आहे. सरंजामी फौज लवकर जमा करावी, इतलाखाचीहि तोड पाडून रवानगी होईल. राा छ २९ सवाल हे विनंती.

¶The reverses met by the English in all theatres of war especially the one at Benares at the hands of Chetsing, another at Kularas at the hands of Mahadaji Sindia and a third one at Chenapattan at the hands of Haidar, are reported to Ganesh Vishvanath Behere in this letter.

ले. No. 402]

[11-1-1775

पौ छ ९ जिलकाद तीन प्रहर रात्र पाहटेची.

श्री

सेवसी विसाजी कृष्ण कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती. ताा छ ८ जिलकाद पावेतो वर्तमान यथास्थित असे विशेष. राजश्री विसाजीपंत लेले वसईहून लस्क-

रांत छ ४ जिलकादीं आले होते. हिकडून पुण्याहून राजश्री बाळाजीपंत ठोसर तेहि आले, आल्यानंतर साष्टीवर व इंग्रेजावर शह देऊन तंबी पोहोचवावयाचा मजकूर कोणे तऱ्हेने काम कसे करावे या कामास मजबुदी लोकांची वगैरे सरंजामाची कोणे प्रकारची असावी तो सर्व मजकूर बाळाजीपंत ठोसर यांजवळ विसाजीपंताचे मनोगतानुरूप सरकारकाम व्हावें येविसींच्या कितेक प्रकारच्या युक्तीच्या तोडजोडी बोलोन सेवेशी विनंती करावयास सांगितलें आहे. सेवेशी येऊन विनंती करितलिल त्यावरून निवेदन होईल. येथून विसाजीपंत छ ६ जिलकादी वसईस गेले. तेथील बंदोबस्त नित्यानित्य अधिकोत्तर होतच आहे. इंग्रेजाची तरांडी वसईचे बाऱ्यावर आली आहेत. त्यावरून वसईहून मारनिलहेची पत्रे आलीं तीच ब्रजिनस सेवेशी पाठविली आहेत. त्यावरून निवेदन होईल. आम्हांस फौज व लोक वसईस पाठवावे म्हणून लािा आहे त्यावरून कांही फौज व हशम लोक पाठवितो. तिकडून लस्करातून फौज राजश्री शिवांजी मिठल वगैरे दीड हजारपावेतो आले, तेहि परभारेंच तिकडे जाताल. त्यास येथून पत्रे पाठविली आहेत की जलदीने जाऊन वसईस दाखल दोणे. त्याप्रमाणे तीहि फौज जाऊन पावेल व कांगोरीकर आले, पांचसे म्हणोन पत्र आहे. आज हजरी घ्यावयास लाविली आहे, त्यास राजश्री बळवंतराव जिवाजी याजबराबर देऊन खाना करितों व आपाजी हरि याचे पत्र आज बोझरचे मुकामीहून आलें त्यास त्याजलाहि जलदीने लोक घेऊन वसईस जाण्याविसी लिहिलें आहे तेहि जाऊन पोहोचतील. फारच निकड असली आणि आम्हांस, बलाविलें तरी जाऊं. येथें तो घटकेवटकेस एक एक विचार येऊन पडतो त्याप्रमाणें करावा लागतो. तेथे आमच्या नालीसी व बोभाट तेथें सांगणार सांगतात व येथून लिहितात. त्याणी खरा असेल तो लिहावा. लटका सांगितल्याने त्यास आपणास पुसावे लागेल. रात्रदिवस मेहनत तरतूद करून याप्रमाणें गैरवाके सरकारांत लटके सांगतात. त्याचा वैयाज आल्याहिदा पत्री लिहिवितों. सेवेशी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶ *Visaji Krishna reports to Nana Fadnis at Poona the preparations that were being made to defend Bassein against an attack on the place planned by the English.*

पौ छ १९ जिल्हेज

सुा इहिदे समानीन

श्री

शेवेसी सदासिव धोंडदेव चरणावरी मस्तक ठेऊन सिरसाष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान ता छ ४ जिल्हेजपावेतो माहाराजाचे कृपेकरून यथास्थित असे विशेष. इंग्रजाची वसईवर खराबी जाली. दोन गलवते दारूची धारावी(स) आपोआप जलेन गेली. गाडर्ड याणी बंदरा(चे) आत जाऊन मोर्च घातले आहेत. तीन मोर्चे तयार केले. तोफा चढऊन मार करावा इतकात आतून इकतीने हजार माणूस उतरांन येक मोर्चा मारू(न) साफ केला. इंग्रजाचे दोन अडीचशे माणूस मारले. याचे तीनसे च्यारशे पडले. त्याजव(रून) गाडर्ड घाबरा जाहाला. वसईकरा(नी) गाडरास सागोन पाठविले * * * इमत नाही. तुम्ही इंग्रज तीन * * * * वसात नेम करून किला घ्यावा त्या * * * * नेम करावा आणि किला घ्यावा तुझे * * * * मात आम्ही किला जगविला तरी * * * * सरजाम तू आम्हास द्यावा ऐसी प्रति(ज्ञा) करून लढाई कर. वसई आमचे जीव आ(हे) तोपरियंत तुझे हाती येणे कलतच आहे. वरकड बारभाईकडील फौज पंचवीस हजार फौज खाली उतर(ली). खोपवलीपासून मुं(ल)कात इंग्रजाचा अमल होता तो उठविला. आता कल्याण बेलापूर, कलवे, पारसकि येथे अमल आहे. लढाई होणे मातबर कल्याणावरी होईल. मुलकातहि शे दोनशे माणूस मारिले. शे दोनशे पलेन गेले. अद्यापरियंत इंग्रजाचा जय दिसत नाही. आजपरियंत याप्रो मजकूर आहे. हाली गोंदजी चिखले खिजमतगार व बाजीराव बर्वे याजकडील खिजमत(गार) नारायणजी मान्या दोघेजण पाय * * * श्रम करून येथे आले. सुतेस ग * * * * व याची हाली निघाली. त्याजवर याची * * * * केली आहे. शेवेसी पावोन सर्व मजकूर नि * * * * करितल. पुण्या-कट्टनहि बातमी आली. सुरापूरवाला व मानाजी फाकडा व सटवोजी भोसले वगैरे सरदार जमियत श्रीपंढरपूरपरियेत आले ऐसे वर्तमान आहे. मजला बरे वाटत नवते. आता आरोग्य आहे. आंगात शक्त आद्यापि आली नाही. माहाराजाचे कृपेने आठापंधरा दिवसात बरा होईन. सिंदे होलकर यासी खटखट जाहाली. सिंदे यास कैद केले. अइल्यावाई यास कैद. ऐसे येथे

रांत छ ४ जिलकादीं आले होते. हिकडून पुण्याहून राजश्री बाळाजीपंत ठोसर तेहि आले, आल्यानंतर साष्टीवर व इंग्रेजावर शह देऊन तंत्री पोहोचवावयाचा मजकूर कोणे तन्हेने काम कसे करावे या कामास मजबुदी लोकांची वगैरे सरंजामाची कोणे प्रकारची असावी तो सर्व मजकूर बाळाजीपंत ठोसर यांजवळ विसाजीपंताचे मनोगतानुरूप सरकारकाम व्हावें येविसींच्या कितेक प्रकारच्या युक्तीच्या तोडजोडी बोलोन सेवेशी विनंती करावयास सांगितलें आहे. सेवेशी येऊन विनंती करितलिल त्यावरून निवेदन होईल. येथून विसाजीपंत छ ६ जिलकादी वसईस गेले. तेथील बंदोबस्त नित्यानित्य अधिकोत्तर होतच आहे. इंग्रेजाची तरांडी वसईचे बाग्यावर आली आहेत. त्यावरून वसईहून मारनिलहेची पत्रें आलीं तीच बजिनस सेवेशी पाठविली आहेत. त्यावरून निवेदन होईल. आम्हांस फौज व लोक वसईस पाठवावे म्हणून लिा आहे त्यावरून कांही फौज व हशम लोक पाठवितो. तिकडून लस्करातून फौज राजश्री शिवाजी विठल वगैरे दीड हजारपावेतो आले, तेहि परभोरच तिकडे जातील. त्यास येथून पत्रे पाठविली आहेत की जलदीने जाऊन वसईस दाखल दोगे. त्याप्रमाणे तीहि फौज जाऊन पावेल व कांगोरीकर आले, पांचसे म्हणोन पत्र आहे. आज हजरी घ्यावयास लाविली आहे, त्यास राजश्री बळवंतराव जिवाजी याजबराबर देऊन खाना करितों व आपाजी हरि याचे पत्र आज बोझरचे मुकामीहून आलें त्यास त्याजलाहि जलदीने लोक वेऊन वसईस जाण्याविसी लिहिलें आहे तेहि जाऊन पोहोचतील. फारच निकड असली आणि आम्हांस बलाविलें तरी जाऊं. येथें तो घटकेवटकेस एक एक विचार येऊन पडतो त्याप्रमाणें करावा लागतो. तेथे आमच्या नालीसी व बोभाट तेथें सांगणार सांगतात व येथून लिहितात. त्याणी खरा असेल तो लिहावा. लटका सांगितल्याने त्यास आपणास पुसावे लागेल. रात्रदिवस मेहनत तरतूद करून याप्रमाणें गैरवाके सरकारांत लटके सांगतात. त्याचा वैयाज आलाहिदा पत्री लिहिवितों. सेवेशी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶ *Visaji Krishna reports to Nana Fadnis at Poona the preparations that were being made to defend Bassein against an attack on the place planned by the English.*

पौ छ १९ जिल्हेज

सुा इहिदे समानीन

श्री

शेवेसी सदासिव धोंडदेव चरणावरी मस्तक ठेऊन सिरसाष्टांग नमस्कार विज्ञापना. येथील वर्तमान ताा छ ४ जिल्हेजपावेतो माहाराजाचे कृपेकरून यथास्थित असे विशेष. इंग्रजाची वसईवर खराबी जाली. दोन गलवते दारूची धारावी(स) आपोआप जलोन गेली. गाडर्ड याणी बंदरा(चे) आत जाऊन मोर्च वातले आहेत. तीन मोर्चे तयार केले. तोफा चढऊन मार करावा इतकात आतून इकतीने हजार माणूस उतरांन येक मोर्चा मारू(न) साफ केला. इंग्रजाचे दोन अडीचशे माणूस मारले. याचे तीनसे च्यारशे पडले. त्याजव(रून) गाडर्ड घाबरा जाहाला. वसईकरा(नी) गाडरास सागोन पाठविले * * * इमत नाही. तुम्ही इंग्रज तीन * * * वसात नेम करून किला घ्यावा त्या * * * नेम करावा आणि किला घ्यावा तुझे * * * मात आम्ही किला जगविला तरी * * * सरजाम तू आम्हास द्यावा ऐसी प्रति(ज्ञा) करून लढाई कर. वसई आमचे जीव आ(हे) तोपरियंत तुझे हाती येणे कलतच आहे. वरकड बारभाईकडील फौच पंचवीस हजार फौज खाली उतर(ली). खोपवलीपासून मुं(ल)कात इंग्रजाचा अमल होता तो उठविला. आता कल्याण बेलपुर, कलवे, पारसकि येथे अमल आहे. लढाई होणे मातबर कल्याणावरी होईल. मुलकातहि शे दोनशे माणूस मारिले. शे दोनशे पळोन गेले. अद्यापरियंत इंग्रजाचा जय दिसत नाही. आजपरियंत याप्रो मजकूर आहे. हाली गोंदजी चिखले खिजमतगार व बाजीराव बरें याजकडील खिजमत(गार) नारायणजी मान्या दोघेजण पाय * * * श्रम करून येथे आले. सुतेंस ग * * * व याची हाली निवाली. त्याजवर याची * * * केली आहे. शेवेसी पावोन सर्व मजकूर नि * * * करितील. पुण्याकडूनहि बातमी आली. सुरापूरवाला व मानाजी फाकडा व सटवोजी भोसले वगैरे सरदार जमियत श्रीपंढरपूरपरियेत आले ऐसे वर्तमान आहे. मजला बरे वाटत नवते. आता आरोग्य आहे. आंगात शक्त आद्यापि आली नाही. माहाराजाचे कृपेने आठापंधरा दिवसात बरा होईन. सिंदे होलकर यासी खटखट जाहाली. सिंदे यास कैद केले. अइल्याबाई यास कैद. ऐसे येथे

सावकारी वगैरे वर्तमान तहकीकात आहे येसी तिकडील वर्तमान सेवकास ल्याहावयासी आज्ञा जाहाली पाहिजे. शेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶*Sadashiv Dhondadeo describes how Goddard was repulsed at Bassein. He also adds that the English fell back on the descent of Maratha troops into Konkan.*

No. 404]

[Dec. 1780

श्री

राजश्री बाजीपंत स्वामींचे सेवेसी

विनंती उपरी. तुम्हीं पत्र पाठविलें तें थें लिहिलें कीं वसईस राजश्री नागोराम व राघोपंताकडील गारदी राा केले. त्यापैकीं कांहीं गारदी व राऊत उठोन आले. आम्ही फिरोन बदलापुरास आलों म्हणून लिहिलें. त्यास वर इकडे गडबड, त्यापक्षां इतकी जलदी करावयाचें नवतें. वसईसारखी राज्यांतील जागा, पूर्वी महत्प्रयत्नें करून साध्य केली. तिचें रक्षण संकटेंकरूनच केलें पाहिजे. पाऊस पडूं लागला तर चिंता नाही. वसईस फौजेची छावणी व्हावी असी (जागा) फाटलेले * * * * चा मुद्दक घे * * * * नाही. याजकरितां काल तुम्हांकडे पाठविलें आहेत. त्यांत फौजसुधां तुम्हीं यावें म्हणून लिहिलें आहे. ती पत्रें पावल्यापूर्वीच तुम्हीं माघारे आला. पत्रें पावलींच असतील. निदान पक्ष येक हजार राऊत पावसाळा वसईस छावणीस असावे. इंग्रजास फौजेचा दबाव भारी आहे, याजकरितां विसाजीपंतास लिहून पाठऊन हजार राऊतांची सोय तेंथें करऊन फौज जरूर ठेवावी. इंग्रज सेजारी, कोणेंसमई काय करील कळत नाही. ते समई घाटावरून राऊत पाठवीन म्हटल्यास समयास पोहोंचणार नाही. तुम्ही कोकणास वाकीफ * * * * करितां वसईस फौज ठेवावयाची आज्ञा जरूर करावी. पारनेन्याकडील वर्तमान विसाजीपंतानी लिहिलें होतें त्याजवर कांहीं वर्तमान कळलें नाही. तुम्ही बदलापुरास आल्यावर तेंथेंच मुकाम करून राहणें. पारनेन्याकडील, पकें वर्तमान कलेल, पुढें येतात किंवा मार्गे जातात हें समजेल. मागाहून पायगुडे आईतोले काले जाधव निगडे मुसा नारंज पा आहेत हेहि तुम्हांजवळ येतील. यांत निवड करून वसईस हजार फौज कनिष्ठपक्ष राही असें करणें. कासीपंत खन्या * * * * नाही म्हणून

तुम्हांसमागमें आले असले * * त्यास वसईस लोकसुधां लव * *
 * * खर्चास वारा हजार रुपये * * * * आहेत पावतील हे
 हजार व राघोपंताकडील पांचसें येकूण दीड हजार पाईचें माणूस व हजार राजत
 याप्रमाणें पावसाल्यात तेथें असावें. मग कसाहि पेंच पडला तर चिंता नाही.
 वसई म्हणजे राज्यांतील स्थल, तेथील मजबुदीविशीं आळस कोणी करूं नये.
 श्रम पडले तर सोसावे. परंतु मजबुदी करावी. तुम्ही सर्वा गोष्टीस माहीत,
 त्याहावें असें नाही. जरूर लिहिल्याप्रमाणें करावे. खाना छ ११ जमादिलाकर
 हे विनंती.

¶The writer Nana Fadnis advises Bajipant to keep a strong reinforcement at Bassein as there is no knowing when the English would attack it.

No. 405]

[1781-1782

श्री

अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य
 राजश्री नारो माहादेव गो

सेवक माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार सुा इसने समानीन मया व अलफ.
 सुरत व मुंबई येथील बंदरची सरकारातून बंदी केली असता जोहरी याणी माल
 आणून विकिला. साा अटकेस ठेवावयाबदल पाठविले आ

- १ स्वरूपचंद
- १ किपू दीपचंद
- १ मूलचंद उपरडा
- १ जाईता फूलचंद

४

येकूण च्यार आसामी किले सिहीगड येथे पाठविले असेत. तर पक्या बदोबस्ताने
 ठेऊन पोटास सिरस्ते प्राा सेर देत जाणे.

¶The Peshwa orders four jewellers to be confined at Sinhagad for selling articles at Surat while the city was under blockade.

श्री

यादी विसाजी केशव सुा इहिदे समानीन मया व अल्फ मारनिलेपासून
सरकारात व्यावयाचा करार

रोा

९००००१

यादी हसे बंदी

२००००१ पौष अखेर

१००००० माघ अखेर

२००००० चैत्र अखेर

९००००१

इंग्रेजाचे मसलतीमुळे सरकारांत नजर पांच लाख येक रुपया सदर मुदती प्रो
ध्यात्रं. येणेप्रो करार करावे छ ९ मोहरम पौष मास

¶Visaji Keshav is made to pay Rs. five lakhs in three instalments.

पौ छ १० रावल इहीदे

समानीन फालगुन वास

श्री

श्रीमंत राजश्री

नाना

स्वामीचे सेवेसी

विनंती सेवक गोविंद येशवंत व जनार्दन माहादेव मुकाम विजयदुर्ग चरणावरी
मस्तक ठेऊन कृतानेक साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. ता छ २९ माहे सफरपावेतो
स्वामीचे कृपावलोकनेकरून वर्तमान यथा(स्थित) आहे विशेष. गोवेकर फिरंगी
याचे वकील राजश्री नारायण विठल धुमे हुजूर आहेत. त्याचे चिरंजीव पुण्याहून
गोव्यास जावयाकरितां कोकणच्या मार्गे देवगडीं आले. त्यांस अरमारी दोन
गलबते पावणीस देऊन गोव्यास पोहोचऊन देणें म्हणून छ १८ मोहरमचे
आज्ञापत्र सादर जाहलें. त्यास दोनच गलबते पावणीस द्यावी तरी मालवणकरी

व वाडीकर सावंत यांची गलबतें वाहीर दुर्बुद्धीन फिरतात. गुदस्तांपासून जपतच आहेत. यास्तव पांच गलबतें सिलेपोस देऊन आज्ञेप्रमाणें मशारनिले यांची गोंव्यास रवानगी केली. त्यांस तेथे पोहोचऊन गलबतें माघारी बंदरी यावयासी निघालीं, परंतु उत्राणें वाऱ्याचे तुफान भारी गेलें. यास्तव गोंव्याचे ^२हेट वाऱ्याचे सोईवर होती. इतकियांत हैदर नाईक याकडील गलबतांची गाठ पडली. त्यांणी पांच साहा दिवस याचा पाठलाग केला. त्यावर दुसरी इंग्रजी तरांडी भेटलीं, त्याणींहि गलबतांचा पिछा राखोन आंगावर आलीं. उत्राणीमुळे उपरचा पला तिलभर न ये. तेव्हां सरकारचा आणि फिरंगी याचा हाली तह आहे, त्याअर्थे फिरंगी याचे बंदरी जाऊन आश्रा करावा ऐसा गलबतकरी याणीं विचार करून फिरोन गोंव्यांस गेलीं. फिरंगीयाणे गलबतांची तोडमोड जाली होती त्याची उस्तवारी करून दिलही. परंतु इकडे यावयासी निरोप देत नाहीं. तालुकें विजयदुर्गाकडे गोंव्याचे बंदरची सिबाड धरून नेली आहे, त्याचा जाबसाल जाहालियावर निरोप होईल. निखालस तों बोलत नाहीं. परंतु कारण हें दिसतें. याचा विचार व्हावा. याप्रमाणें गलबतां-वरील लोकांनीं सांगोन पाठविलें. त्याजवरून गंगाधरपंत सुभेदार यासीं हे वर्तमान सांगितलें कीं, सिबाड त्याचे बंदराची तुम्हासहि गोवेकराची पत्रे येतात व हालींहि फतेमारी आली आहे. सिबाड सोडून देणे म्हणून सरकारचे आज्ञापत्रहि सादर जालें तें तुम्ही पाहिले. अल्प गोष्टीसाठी तहाचे गोष्टीस अंतर येऊं नये. ही गलबते सरकारची पांच, लोकसुधा तेथे गुंतलीं. त्यास सिबाडे-वरील जिनस आगोधर विकला. खटाराहि हाली सावकारास देतां हा देऊ नये. याजप्रमाणें त्यांस सांगोन सावकारासहि ताकीद केली आहे. ऐशास सदरहू सिबाडेविसी गंगाधरपंत यासी आज्ञापत्र सादर होऊन व त्यांकडील वकील हुजूर आहेत त्यास गलबताविसीं आज्ञा करणार स्वाम समर्थ आहेत. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶ Govind Yeshwant and Janardan Mahadeo report to Nana Fadnis the difficulties that were encountered by the ships sent to Goa with the son of Dhume, the Portuguese envoy. These ships while returning from Goa were pursued by a flotilla of Haidar and also by some English ships. The ships therefore sought shelter in the harbour of Goa where they were detained by the Portuguese who refused to allow them to leave the port unless a Portuguese vessel captured by the Marathas was released.

श्री

राजश्री सरनाईक व भवानराव माने
व समस्त सरदार व बारगीर गोसावी

यांसी

आशीर्वाद विनंती उपरी. इंग्रज आज खालापुऱाहून कूच करून पुढें चालला. यास तुम्ही आपले किल्यापैकीं वीस माणूस बोरघाटी ठेवावे व विसापूरपैकीं राजश्री भिकाजीपंत अणास सांगोन पंचवीस माणूस ठेवावे व विठोजी नाईक जाधव हेटकरी याजकडील रामजी नाईक जांबुळकर वीस लोकसुधां खोपवलीस वाड्यांत ठेवावे आणि तुम्ही लोकसुधां किल्यास निघोन यावे. आपले किल्यापैकी वीस लोक येणे प्रो ठेवावे.

किता

- १ बहिरजी नाईक पारटे
- १ बापूजी जाधव
- १ निंबाजी सावंत
- १ बावाजी चव्हाण
- १ रतनोजी नान्हेवे
- १ खंडोजी केदारी
- १ अपाजी माडेकर
- २ निंबाजी नाईक साबळे याज-
कडील.
- २ इंदापूरकर याजकडील
- १ मुराजी नाईक याजकडील

किता

- २ शाबाजी नाईक गोळे व खास
बारदार याजकडील.
- २ गंगाजी नाईक याजकडील.
- २ पीर मा याजकडील.
- २ मढकर याजकडील.
- २ खंडोजी नाईक बच्चे याजकडील.

येणेप्रमाणें ठेऊन बाकी लोक झाडून घेऊन यावे. रा २६ राखर हे विनंती.

¶Arrangements are made to post piquets at Khopavali as the English were advancing from Khalapur.

श्रीगजानन

विज्ञापना. इंग्रजाचे बहिरबुनगे बुधवारी रात्रीस गेले म्हणून काल प्रातःकाली चार घटका दिवसास बातनी आली. ती तेव्हांच आपणाकडे पत्र लिहून पाठविले

आणि मी लोक वेऊन तिकडे गेलो. त्यास पुढील तोंडचे डेरे, राहुच्या वगैरे लस्कर तिसरी तक्षीम गेले. पुढे निवडुंगाची बारी होती ते झाडून तोडिली. कल्याणचे मार्गे त्याचे बुनग्याची रव पडली आहे. की काय म्हणोन डोंगर-किन्याराने पुढे बातमीस लोक पाठविले होते. त्यास दिवसाची तिकडे बुनग्याची रव नव्हती. त्याचे गोटाजवळचे खाडीपर्यंत गेले होते. तेथे त्याजकडील दोन भोई सापडले ते धरून आणिले त्याणी सांगितले की, वणजारा वगैरे बुनगे वेलापुरास गेले. मुंबईकराचा सरंजाम मुंबईस जखमी सुधा गेला. बंगालवाल्याकडील जखमी व मदरासवाल्याकडील होते ते पनवेली बापटाचे वाड्यात ठेविले आहेत. छावणीचा मजकूर नाही. कपितान ओकर खालापूरचे तल्यावर गोली लागली तो पनवेलीस गेल्यावर मेल. मदरासकर होता. त्याजवळ आपण चाकर होतो. हाली त्याचेच डेन्यात राहातो म्हणून सांगतात. भोई बराबर सिपाई देऊन लस्करांत पाठविले आहेत. चवकसी करितां सविस्तर विदित होईल. स्वारी वाटावर जाईतोपर्यंत यास सौडू नये. याणी आमचा गोट येऊन पाहिला आहे. येथून लोक स्वारीस जातात असी त्यास बातनी कळेल, याजकरिता सूचना लिला आहे. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶The letter refers to the capture of two Kolis who gave news about the strength of the English force.

No. 410]

[11-5-1781

श्रीगजानन

विज्ञापना ता १६ जमादिलोवळ वर्तमान येथास्थित असे विशेष. इंग्रजाचा मुकाम आहे. मुंबईकराची पलटणे वगैरे सरजाम होता तो झाडून मुंबईस गेला. कलकते, बंगाला व मदरासकर मिलोन पाच साहा पलटणे आहेत. इतका अजमास दिसतो, व मुंबईहून ग्रहस्त आला त्याणेहि सांगितले. सुर्तेकडून जलमार्गे गहू, हरभरा, जोरी, बाजरी, तूप, तेल वगैरे जिनस मुंबईस फार आला. आज प्रातःकालीच सिपाई बातमीस पाठविले आहेत. ते आल्यावर अधिकोतर असल्यास लिहून पाठवीन. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶Haripant Phadke writes about the strength of the combined English forces—news which he got from a man from Bombay.

पुरवणी तीर्थस्वरूप राजश्री अबाजीपंत दादा. तेव्हां करणे ते करितील याची चिंता नाही. बाबाजीपंत सहस्रबुद्धे याचा मजकूर लिहिला त्यास हल्ली ते कोठे आहेत ते ल्याहावे, त्याप्रमाणें सरकारचे पत्र पाठवून देऊं. मनोरची मामलत कमावीस सांगितलीच तर धनीपणा वडिलाकडे. कमाविसदार जो होणे तो होईल अगर न होईल, याप्रमाणेच श्रीमंताची मर्जी आहे. कृष्णाजीपंत दादरकर याचा काल जाहाला म्हणून लिहिले, यास त्याची असामी त्याचे लेकाचे नांवें कृपा करून द्यावी. कृष्णाजीपंत जवारकर याचा मजकूर फार लिहिला तो श्रीमंतास श्रुत केला व मीहि समजलो. याची चिंता नाही. राजश्री त्रिवकराव मलहार यासी आपले विचारास येईल व चाकरीची मेहनत पाहून बक्षीस अगर तैनात इजाफा करणे असेल तो करावा. हुजूर इजाफा करणे कठिण आहे. यास्तव हुजूर पार पडे असे करावे व बक्षीस द्यावे. सारे लोकाचा भरणा आपणाकडे किती, त्यापैकीं आपले ठेवणुकेचे किती व हुजूरून किती गेले, हे सविस्तर लेहून पाठवावे. व कारकून मोसंबेकरी लौकर पाठवावे. खर्चाची निवड असेल तर माणसे पाठवावी. ऐवज पांच हजार रुपये दिले आहेत त्याजवर कर्ज काढून पाठवीन. सारांष सरकारचे काम निर्योभ करित असावे व गरीबाचा दुवा घेत असावे. खाना छ ९ जमादिलाखर बहुत काय लिहिणे कृपा असो दीजे हे विनंति. केशव नाईक याचे चालवावे. राजकारण हाती असो द्यावे. लेहून पाठवू तेव्हां करणे ते करावे. तूर्त केल्यास फिरोन राखणे कठिण पडेल. फरासीस व वलेंदेज व दुसरा एक टोपीकर येकूण तिघें टोपीकर चेनापट्टणचे काम काढून मुंबईवर येणार. दक्षिण समुद्रास चालीस मनवार फरासीसाचे आले आहेत. भाद्रपदमासीं आश्विन कार्तिक मासीं जे होणे ते मुंबईवर हगामा होईल. हिंदुस्थानांत सिंदे गेले. त्याजकडे इंग्रजाची अनुसंधानें सलुकाची लागली आहेत. श्रीमंताचे दैव थोर आहे. पुढें बीद बसावा ऐसा आहे. कलावे हे विनंति. महिमाजीराव सुर्वे यांचें गांव याज-विषयीं विनंति करित आहे होतील तेव्हां खरे. कलावे हे विनंति.

¶Second sheet of a mutilated letter addressed to Abajipant Dada. The paper refers to a naval expedition of forty men-of-war against the English sent by the French, the Dutch and another European power.

No. 412]

विरकेटर

श्री

हे पत्र माहाराज्या रघुनाथराव

श्रीमंत साहेब

आपले पत्र इंदुस्थानचे कोंपनीस पोहचले. ते पत्र दिसोन येते की फार मुदतीचे आहे. तीन वर्षे दोन महिने ते पत्र कोडतच दिले. हणमंतराव व मनवर पारसी या दोघाचे हातून पोहचले. पत्रातील अन्वय सर्व कळोन आला. त्याजवरून विचार केला व आमचे चाकर इंदुस्थानामध्ये आहेत. त्यास त्याचे पत्रामधे लिहिले की, श्रीमंताचे काम त्याचे अवरूलायक करावे व खुषी होऊन, सोया पाहून, आपल्यास दिलासा देऊन आपांची स्नेह आपले बरेपणास आहे. आपल्यास काही न्यून जाल्यास आम्हास खुषी नाही. आपले सर्व अर्थ जनराल कलकतेकर यास समजत आहे व त्यास पुरा येवत्यार (आहे). आपला तफावत आहे, त्याची बंदोबस्ती करावी. आपली सला करावी ते असी की, हिदुस्ता (नात) राजे आहेत त्यास पसंद पडावी. दुसरी आपली हकीकत लिहिली होती तरी त्यात आम्हास पडावयास दरकार नाही. परंतु त्या समजावयास आम्ही त्याची नकळ करू(न) गवनर जनराल कोशल यास पाठऊ. झगड्याचा उजाला फिरफिरोन जाहाला व आपले पत्रास मुदत फार जाहाली व झगड्याचे जे भांडण आहे त्याचा सेवट काय होईल ते कळत नाही. आम्हास असी ताकत नाही की, येथून त्या जाग्यास तफावत फार आहे व जनराल कोसिले याचे यस्तियारांत अटकळीत आपले मर्जीमाफक कसे आले आहे हे काही आम्हास सांगवत नाही. परंतु आम्हास तेथून तपसीलवार त्याचे हाली पत्र आले, त्यात त्याणी लिहिले त्याचे आम्ही शोधन केले त्यात की, आम्हाजवळ त्याणी हुकूम मागितला की, दादासाहेबास फार जोरावार सरंजाम पाहिजे आणि आम्ही च्याहातो की, सर्वत्रिशी आपल्या मर्जीस व मातबरीस अनकूल व्हावे. या पत्रावर आमची साक्ष शुध्द राजपणाची थोरली मोहर येथे मारली. शहर लांडण तरीख ९ जून सन १७८१.

¶ This is a reply from England to Raghunathrao's letter to the Company sent with his agents Hanmantrao and Manwar Parsi ; it appears to be a broken Marathi translation of the original English, which is already before the readers in print.

नकल.

श्री

राजश्री बाबूराव सालोंखे व
हरजी ना पाटील गो यासी

६ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्री माधवराव नारायण प्रधान आसीर्वाद सुा इसने समानीन मया व अलफ. तुम्ही राजश्री राधोजी आंगरे वजारतमाव सरखेल याजकडे चाकरीस होता. त्यास तेथून रजा घेऊन हुजूर आला. त्यास तुम्ही पहिलेपासून सरकारचे पदरचे, सा तुम्हास चाकरीस ठेऊन तुम्हाबरोबरी दाहा गळबते सरकारची देऊन, मुबईची बंदी जाली आसतां हरयेंक जागाहून साहुकार माल मुंबईस नेतात व तेथून आणितात त्याचे वगैरे बंदोबस्ताचे काम सांगून स्वारीस पाठविले आहेत, त्याविशी कलमे

दरमाहा खर्चाची नेमणूक सा

४० खुद तुम्हास

२९ बाबूराव सालोंखे

१९ हरजी नाईक पाटील

—
४०

१९ बाजी धोडदेव कारकून

—
९९

येकूण पंचावन सो दरमाहा नेमणूक करार करून दिलही आसे. तरी तुम्ही पैदास्त कराल त्यापैकी घेत जाणे. मजुरा पडेल. पुढे चाकरी करून दाखविल्यावर तैनातेचा बंदोबस्त करून दिलहा जाईल कलम १

समुद्रात फिरता मुंबईस कोणी माल नेईल व तेथून आणील त्यास व बेकौली सिबाड, डगी, माहागिरी आढलल्यास खेरीज गोवेकर फिर्गी

तुम्हास नवे लोक आ ९० पनास ठेवावयाची आज्ञा केली आसे, तरी दीड माही अडसेरीमुधा दर आसामी सो ८ आठ प्रो करार करून बारमाही चाकरी. सालाचे आठ रोजमरे घेणे प्रा चाकरीचे तेरेखेपासून व तुम्हाबरोबर सरकारचे खिजमतगार व ढलाईत दिलहे आहेत त्याचा रोजमरा अरमारचे पैदास्त पौ देत जाणे मजुरा पडेल. कलम

तुम्ही सरकारात चाकरीस राहिला. त्यास येकनिष्टपणे सेवा करित जाणे. तुम्हास राधोजी आंगरे याजकडे चाकरीस पाठविणार नाही. तिकडील वसवसा न धरितां चाकरी वज्याऊन दाखवणे. कलम

१

करून दस्त करणे आणि सरकार

जाब घेत जाणे.

कलम

१

येकूण च्यार कलमे करार केली आसेत. तरी सदरहू प्रो वर्तणूक करणे. जाणिजे छ १९ साबान आज्ञा प्रमाण.

¶ *The Peshwa entertains into his service Baburao Salonkhe and Harji Naik and fixes their remuneration. The work assigned to them is to watch the coast and to stop goods going to Bombay.*

No. 414]

[20-10-1781

पौ छ १२ जिल्काद

सन इसने समानीन कार्तिक मास.

श्री

राजश्री गोविंदराव व चिमाजी

माणकर गोसावी यांसी

ॐ अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्री माधवराव नारायण प्रधान आसीर्वाद सुा इशने समानीन मया अलफ. तुम्ही विनंतीपत्र छ २८ सवालचे पाठविलें ते प्रविष्ट जालें. धोंडो भास्कर तीर्थस्वरूप राजश्री दादासाहेबाचा मेहुणा म्हणवितो. तो च्यार पाचसे माणसानसी जंजिरकर शामलाकडे राहून पेशकर जाले आहेत. त्याचा बाप भास्कर बाबजी मतगडानजीक मौजे रातवन या गावी होता. त्याचे शोधात होतोच. त्यास बातमी राखून स्वारी पाठऊन धरून आणिला म्हणोन लिहिंले ते कळले. यैशास धोंडो भास्कर याचे बापाची बातमी राखून धरून आणिला, उतम केले. त्यास पके बस्तानी हुजूर पाठऊन देणे. याउपरीहि त्यांजकडील मुबादला वरचेवरी करित जाणे. वर्तमान वरचेवर लिहीत जाणे. जाणिजे. जाणिजे छ २ जिल्काद बहुत काय लिहिणे

¶ *The Peshwa asks Govindrao and Chimaji Mankar to imprison Bhaskar Babaji, the father of Dhondo Bhaskar who called himself Raghoba's brother-in-law and who joined the Sidi with five hundred men.*

No. 415]

श्री

राजश्री हरिपंत स्वामीचे सेवेसी

विनंती उपर सिहीगडची याद पाठविली. त्यावर करार करून पाठविली. राजश्री वापूकडे पाठऊन त्यांचेहि हातचें करार करून घ्यावे जे, सुभेदारानी केले ते आम्हांस मान्य व संतोष आहे. याच कामावर मदर काय? मोठी मोठी कामे करतील हा भरवसा मानितो. तुम्ही त्याची खातरजमा केलीच असेल करावी. रा छ १६ जिल्हेज हे विनंती

¶Nana writes to Haripant to secure Sakharam Bapu's approval to the arrangement proposed for Sinhadag.

No. 416]

[3-1-1782

श्री

राजश्री राऊ पंडित

प्रधान गोसावी यासीं

सकलगुणालंकरण अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्री राघोजी आंगरे वजारतमाव सरखेल रामराम विनंती. येथील कुशल जाणोन स्वकीय कुशल लेखन करावयासी आज्ञा करीत असिलें पाहिजे विशेष. पत्र पाठविलें तें पावलें. तुम्हांस पेशजीं सरंजाम दिलहा त्याजविसीं वगैरे कलमें :

तुम्हास लाख रुपयांचा सरंजाम सन सवा सबैनांत व सन तिसा सवैनांत. त्यास सरंजाम देतेसमई सरकारांत गांवगनावार अकार समजला नव्हता; येकंदर माहालावरून लाऊन दिलहा. हालीं तुम्ही पाहाणी करून जमावंदी केली आहे, त्या प्रमाणें रुजुवात होऊन येकंदर जावता जाहाला पाहिजे. सबब गांवगनावार खराब जमीन घडणीस लाऊन तपसिलवार कागद पत्र पाठवावे.

कलम

१

इंग्रजाचा सरकारचा विघाड, याजमुलें सरकारातोन मुंबैची वंदी केली आहे कीं इकडोन जिनस वगैरे जाऊं नये व तिकडील माल आणूं नये, याप्रमाणें वंदी जाहाली आहे; असें असतां कोणी जिनस नेला आणिला हे समजल्यावरी त्याचीं पारपत्येहि होत आहेत. याअन्वये तुम्हांकडोन वंदीचा वंदोवस्त असेलच. तथापि वंदोवस्त कसकसा आहे हे समजलें पाहिजे.

कलम

१

१. संबंध पत्र नाना फडणिसांचे हातचे.

येकूण दोन कलमें सदरहूप्रमाणें लिहिलीं असत. याच्या जावसांलास व आणखी कितेक मजकूर समजला पाहीजे, यास्तव माहितगार. शाहाणा माणूस मातबर सालजाव उगवी असा लौकर पाठऊन द्यावा म्हणोन आज्ञा. ऐशास लाख रुपयाचा सरंजाम स्वामीनी लाऊन दिलहा, त्याचा अर्थ पेशजीं निवेदन होऊन लाख रुपयाचे वेरजेस कमी आला, त्याचे ऐवजीं दुसरा मुलूक दिलहा. तत्राप त्यांतहि कांहीं विनंती करणे आहेच. येविसीं ते समई विनंती करावी तर सरंजाम लाऊन दिलहा, त्यापासून गडबडीमुलें प्रांतास चोळण होऊन मुलूक खराबीखालीं आला. प्रांताची पाहाणी होऊन संचणी जाहाली म्हणजे जमीनजुमल्याचा झाडा निघोन सविस्तर सेवेसीं निवेदन करावें, याअर्थीं पाहाणी करविली, ते कागद गुदस्तां सन इहिदंत चैत्रमासीं दफतरास बहिप्रवेश होऊन विल्हेस लागले. याजकरितां हालीं आज्ञेप्रमाणें कागद तयार करविले आहेत. जाहालें म्हणजे पाहोन कागदपत्र सुधां रवाना होऊन येतील; व बंदीचा मजकूर तर पेशजींपासून इकडील तालुक्यांचा बंदीचा बंदोबस्त आहेच. स्वामीचे सूचनेप्रमाणे बातमी वर्तमानाबद्दल हरयेक नित्य माहागेरी मचवा पाठऊन आणीत जावें. त्यास सरकारचीं गलबतें रेवदंब्यापासून मुंबैचे नस्तपावेतो दाहापाच नेहमी आहेतच. तेव्हां चोरी छपीनें सावकाराचा निभाव होणे कलतच आहे. * * चे मामले-दार सरकारचे आज्ञेनें काय करीत असतील तें नकले. वरचील इकडील बंदोबस्त आज्ञेप्रमाणे आहे. येथें सामान सरंजाम पाहिजे तो दिगर बंदरीतून येतो जातो, त्यास देखील सरकारचीं गलबतें छबिन्यास आहेत तीं छडाछड करितात. वरचील मुंबैची बंदी असतां जो सावकार आमदरफती करितो त्याचें पारिपत्य होतच आहे, व असल्यास आज्ञेप्रमाणे पारिपत्य करावयास अंतर होणार नाहीं. सेवेसीं निवेदन होऊन आज्ञा करणार स्वामी समर्थ आहेत. रवाना छ १८ माहे मोहरम बहुत काय लिहिणें कृपा करावी हे विनंती.

¶ *Raghuji Angria furnishes an account of what he had done in settling the Saranjam granted to him by the Peshwa. He also writes that he has adopted measures to prevent goods going to Bombay.*

No. 417]

[21-4-1782

श्री

शेवेसी आज्ञाधारक भास्कर भिकाजी चरणावरी मस्तक ठेऊन सिर साष्टांग नमस्कार विज्ञापना. ताा छ ७ जमादिलावलपावेतो सेवकाचें वर्तमान

येथास्थित असं विशेष. छ २१ राखरचे आज्ञापत्र रवाना जाले ते छ २ जावली सादर जाले, तेथे आज्ञा.

पाच हजार ऐवज कमी जाला
त्याचा मजकूर रा उमाजी नरसिंह
हाजूर आले आहेत, विनंती करितील
* * * विदित होईल

* * * टोपी का.
* * * लागली आठे ठी-
* * * आहे आद्याप बरी
तिकडस सल्लूक जाला नाही.

वसई वगैरे छ २६ तारिखेस याव-
याचा करार जाला आहे म्हणोन
बोलतात. आईकिले वर्तमान सेवेसी
लिहिले आहे. १

पुण्याकडील वर्तमान जिवाजी माहा-
देव याणी विनंती लिहिली आहे, त्याज-
वरून विदित होईल.

सरकारची मर्जी येथे येण्याची
आसल्यास पुढे जाग्याजुग्याची सोई
करणे म्हणोन सेवकास आज्ञापत्र रवाना
करावयाची आज्ञा आसावी व अजम
जनराल हर्नबी यास पत्र की विस्वना-
थजीकडील ऐवज * खर्चास देवावा
खर्चाची * * * पत्र आल्यास
* * * वल्यास उगवेल
* * * पाठवावयाची

सल्लूक सिंदे याचे विद्य (मा) ने
जाला म्हणोन कळला. त्याहून जनराल
कोशलास पत्रे आली ती छ ४ जावली
वाचून सल्लूक जाल्याच्या तोफा मा-
रिल्या आणि दरवाज्यावर कागद
मारिले, शहरात परगाव फिरविले.
सर्वामुखी सल्लूक जाला म्हणोन जाले.

१

टोपीवाल्यानी सल्लूक करून घेतला.
त्यांत सरकारचा जाबसाल तरी मेस्तर
आपटन कारनेल याणी तह केला आहे.
त्या बमोजीब सरकारचा जाबसाल याप्रो
येथे बोलतात. आईकिले वर्तमान सेवेसी
लिहिले आहे.

मजकडे सरकारची सिलक आहे.
माझे विद्यमानाचे हिसेव हजूर पाठविले
आहेत. त्याजवरून विदित जालेच
असेल. आज्ञा होईल त्याप्रो हजूर
रवाना करीन.

विस्वनाथजीकडील ऐवजाचा मज-
कूर तरी प्रस्तुत ऐवज हातास येत
नाहीं. निग्रह केल्यानी परिणाम ला-
गेल असा अर्थ दिसोन येत नाही.
युक्तीयुक्तीने जे वडेल ते करून ऐवज
वसूल होईल तो हजूर रवाना करीन.

१

विलायेतेस पत्रे व कारकून व
आविंद पाठवावयाचा आहे तरी गलब-
तास नोर काये पडतो तो मनास

आणोन हजर लिहिणे म्हणोन आज्ञा.
आज्ञेप्रो मनास आणिले. त्यास पागो-
टेवाला जाव्याचें परम कठिण. घडणे
दुरापस्त आहे. त्याहीमधे येथील
आधिपत्याचे हुकुमावर जाणे घडेल
तरी नोर पंधरा हजारपावेतो पडल.
याप्रो मनास आणिले आहे त्यावरून
लिहिले असे.

शेविसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶*Bhasker Bhikaji mentions several incidents in this letter—especially the treaty effected with the English at Salbai by Mahadaji Sindia.*

No. 418]

[April 1782?

श्री

यादी कलमें

आम्ही तिकडे येतो, परंतु आम्हास
तूर्त खर्चास पाच लाख रूा पाहिजेत.
त्यापैकी तीन लाख रुपये सुर्तेस द्यावे,
व एक लाख रुपये पायागडाच्या मुकामी
द्यावे, व एक लाख उज्जनीस द्यावे,
येकूण पाच लाख रूा आम्हास पोह-
चते करावे म्हणजे तिकडे येणे होईल.

अमदाबाद अगर डबई आम्हास
द्यावी किल्या—

मातुश्री बाईनी व तुम्ही व होल-
करानी शफत द्यावी. मुलेरीचा किला
आम्हास द्यावा. किल्याचा माहालचा
खर्च जाऊन नकी वसुली खानदेश
बागलाण प्रांती बारा लक्षाचे माहाल
आम्हास द्यावे. तूर्त सामान सरंजा-
मास आम्हास एक लक्ष रूा सुर्तेस
द्यावे.

अगर त्रिंबकचा किला व लगते
बारा लक्षाचे माहालसिवाय किल्याची
व माहालची सिबंदी वगैरे खर्च जाऊन
निके वसुली द्यावे. बाईनी व तुम्ही
व होलकरानी शफत द्यावी. तूर्त
आम्हास सामान सरंजामास सुर्तेस लाख
रूा पाठऊन द्यावे. म्हणजे आम्ही
आनंदवेली व त्रिंबक वगैरे जागाशी.

(अपूर्ण)

¶*This appears to be a draft of terms which Raghunathrao proposed to Mahadji Sindia and wished that they should be ratified before he could leave the protection of the English.*

श्री

इलिस ब्रो सकटताल यास पत्र जे हणमंतराव व मनवर पारसी याजबराबर आपण आमचे पत्राची उत्तरे दोघाजवळ दोन पाठविली ते पोहचली. त्यांत मजकूर कीं पातशहानी बहुत मुदत जाहली, तेव्हा सारा हिंदुस्थानचा तालुका या कंपनीस दिलहा आहे. तरी त्या लोकानी तुमचा जाबसाल केला असेल म्हणोन कलमी केले व दोस्तीचे मरात लिहिले ते जाहीर जाहले. त्यास आपल्यास आम्ही बहुत दोस्त जाणत आहो. आपल्या खुबीचे व दुरंदेसीचे जे मरातब आहेत ते आपल्यास योग्य आहेत. आमची दरखास्त हेच कीं आपले दोस्तीचा सिल्लसिला हमेशा जारी असावा. हिंदुस्थानचा कंपनीकडे यखतियार हे गोष्ट येथार्थ आहे. लेकिन कंपनीवरहि हुकूम करणार पातशहा खाबंद आहेत, त्यासही ताकीद करणार खाबंद आहेत. त्यास आम्ही इंग्रजांचे स्थलास आपले कामाची उमेद ठेवून बसलों आहों. त्यास येथील मजकूर तरी

(जागा कोरी)

येणेप्रमाणे दोन कलमे लिहिली असत. तरी दोस्तीचे जागा आमचे कामाविशीं कोणीस करून काम होऊन येई ते करावें, तुम्हास मुनासब असे. इकडे हैदर-खानाचे वगैरे लढाईमुळें आमचे काम करावयास दिरंग असला तरी जोपर्यंत आमचे काम करावयाचा वस्त येईल तोपर्यंत आमचे पर्वाची वेहबुदी व्हावी, आणि फितुरियास सलाहच करावयाचे ठरल्यास आम्हास मुख्य द्यावयाचा ठरेल तो फितुरियानजीक न द्यावा. कारण कीं त्याचे नजीकच दिलहा तरी ते आम्हास दगा करतील. आणि आम्ही इंग्रजांचे आश्रयास आलो असतां आम्हास फितुरीयाचा दगा न व्हावा हे इंग्रजास योग्य आहे. सबब हिंदुस्थानच्या यखतियारीस ताकीद पातशहापासून करावी कीं जर सलूक केला तरी श्रीमंतास मुलूक देणें तो गुजराथ प्रांतीं इंग्रजांचे मुलकाचे नजीक द्यावा म्हणजे हिंदुस्थानच्या फौजेची इंग्रजाचा विवाडहि करावयाचा जाहल्या आम्ही उपयोगीच पडूं. *

¶ This appears to be a draft of a letter intended for Ellis Browe, Secretary, by Raghoba who expresses his thorough reliance on the protection of the English and requests him to arrange to incorporate in the treaty with the Peshwa, if it comes off at all, terms by which he (Raghoba) could get such districts assigned to him as would be adjoining to the territory of the English and away from his enemies.

१ मजकूर. २ मागणी अर्ज. ३ दलगवळण. ४ योग्य; रास्त.

+ सन १७८२ च्या उग्हाळ्यांत सालबाईचा तह ठरत असतां राघोबाचे वकील पत्रें घेऊन परत आले त्यांस जबाब म्हणून त्यानं हे मुखे तयार केलेले दिसतात.

No. 420]

श्री

उइलिम जिमस (जेम्स) यास पत्र जे मनवर पारसी याजबराबर तुम्ही पत्र पाठविलें तें पोहचले, कितेक मरातव कदीम दोस्तीचे व आमच्या कामाचा खुलासा लिहिला व जुवानी मनवर पारसी याचे जुवानी सांगून पाठविले ते सविस्तर जाहीर होऊन बहुत खुशी जाहली. ऐसियास तुम्ही आमचे कदीम दोस्त व जे दोस्तीस लायक तेच तुम्हाकडून अमलांत येईल हे आम्हास खातरजमाच आहे. आम्ही येथील मजकूर सविस्तर कंपनीस लिहिला आहे. त्यातील सर्व अर्थ तुम्हास कळतील त्याप्रमाणे कामाची सरबराई करावी हे उचित असे.

[Raghoba's draft letter to William James expressing his reliance on his friendship with the English.]

No. 421]

[31-1-1783?

पौ छ ६ रोवळ

श्री

तीर्थरूप राजश्री आबाजीपंत दादा सुभेदार
वडिलांचे सेवेसी

अपत्यें भिकाजी गोविंद मुकाम पुणें साष्टांग नमस्कार विनंती. येथील कुशल जाणोन स्वकीये कुशललेखन करीत असिलें पाहिजे विशेष. तांदुळवाडीचे मुकामचीं पत्रें पेशजी व अलीकडे पाठविलीं तें पावलीं ; साकल्य मजकूर कळला. व श्रीमंताचीं पत्रें प्रविष्ट केलीं व साकल्य वर्तमान श्रुत केलें, त्याचे जाबसाल मागाहून पाठवितों. वडिलीं राजश्री रामचंद्र गणेश काजाकामाकरितां पाठविला त्यास आजारी पडला आहे. हाली राजश्री राघोपंत यासी पाठविलें आहे. ते येऊन पोहचलें नाही ; पावल्यावर सारे कागदांची उत्तरे पाठवितों. वरकड कार्य लिहिलें होतें तें प्रस्तुत करूं नये, याप्रमाणें आज्ञा आहे. बलालगड घेतल्याचें व इंग्रजाचे लोकाशीं लढाई जाहल्याचें राजश्री कृष्णाजीपंतीं पत्रें पाठविलीं व आपण लिहिलें तें सविस्तर श्रीमंतास निवेदन केलें. हली हजार माणूस आपलेकडे खाना केलें आहे, लौकरच येऊन पोहचेल. राजश्री महिमाजीराव सुर्वे यांसी सोन्याचें कडें बक्षिस द्यावें लागतें म्हणोन लिहिलें, त्याप्रमाणें विदित केलें. आज्ञा जाहाली कीं करार केला आहे त्याप्रमाणें द्यावें. मिठाचीं वगैरे मजकुराचीं उत्तरे श्रीमंतांची घेऊन पाठवितों. मकरसंक्रमणाचे तिल शरकरा पाठविली ते पावली.

आज्ञेप्रमाणें स्वीकार केला; व ज्यांस प्रविष्ट करावयाची त्यांस प्रविष्ट श्रीमंत यजमानास व नानास व तात्यास प्रविष्ट केली, उत्तरे घेऊन पाठवितों. तीन हजार रुपये हुजुरून दिल्ले ते वसूल जाहाले आहेत. दुसरे सात हजार देविले आहेत त्यास मुदत आहे. गंभीरगडच्या सनदा व घांटावरून जिनस आणून यावा याप्रमाणें देणीं करून घेतलीं आहेत, कोणी मजजवळ चांगला कारकून झटोन काम करी ऐसा नाही. मी जावसालास गुंततों तेव्हांच दफतरचें काम होत नाही. राघोपंत पाठविले ते आल्यावर सर्व उलगडा करून पाठवितों. जीवधण व कामणदुर्ग वसवितों म्हणून लिहिलें, त्यास आपले दृष्टीस येईल तसें केलें पाहिजे. खाना छ २७ सफर. बहुत काय लिहिणें कृपा असो दीजें हें विनंती. इंग्रज पांच कोशलदार हुजुर बोलणें बोलावयासी आले आहेत; ठरेल मजकूर तो आपणांस लेहून पाठऊं हे विनंती.

¶Bhikaji Govind to Abajipant Dada giving news from Poona and accepting receipt of the customary exchange of sesamum and sugar.

No. 422]

[20-4-1783

श्रीगजानन.

श्रीमंत राजश्री नाना फडणीस
साहेबाचे सेवेसी

सेवक जानराऊ धुलप मुकाम जंजिरे विजयदुर्ग कृतानेक दंडवत विनंती. येथील कुशल तागायत छ १७ जमादिलावलपावेतों यथास्थित असे विशेष. फिरंगियाचें मोसंबी तराडे मालवणच्या किनाऱ्यास आले, तेव्हां मालवणकरांहीं गलबतें पाठऊन तराडे नेले, ते इर्षा फिरंगीयासी येऊन आपलें आरमार घेऊन फिरंगी याणें जंजिरे सिंधुदुर्ग येथें वेढा दिलहा. स्वराज्यांतील स्थल, या समई कुमक करावी म्हणून मालवणकराचें पत्र आम्हांस आलें. टोपीकर तेथें सेर जाहाल्यानें उत्तम नाही हें समजोन खुस्कीने जमाव खाना केला, जलमार्गे गुरावा घेऊन आम्ही गेलों. सरकारचें आरमार मालवणच्या उपरात्यास येतें असें समजोन फिरंगी याणें आपलें आरमार काढून बाहेर गेला तों आम्ही जाऊन पोहोंचलों. बेजरब गुरावामुधां चालोन घेतलें. युध्द चार दिवस सातबर जाहालें. युध्द होत होत धावणी मुंबईच्या बाऱ्यावर गेली. युध्दाची रात्र जाहाली. जूझ होतां फिरंगीयाची तरांडी साहुकाऱ्या दोन मंज्या दस्त करून आणिल्या. नारळ वगैरा किरकोळ जिनस आहे. पेशजी वीस गलबतें सुधां चिरंजीव राजश्री

भगवंतराव धुलप यांसी स्वारीस पाठविलें. सारांश गलबतें स्वारीस गेलीं. भारी आरमार नव्हतें; परंतु असल्या सरंजामामध्ये खुस्कीने जमाव रवाना करून जलमार्गे गुराबासुधां जाऊन, फिरंगीयाचा वेढा मालवणाहून उठऊन पराभव जाहाला, हें वृत्त आपणांस अवगत जाहालें पाहिजे. सर्व भरवसा आपला धरून स्वस्थचित्तें संतोषरूप राहोन स्वामीसेवा करीत आहों. आपण सर्व प्रकारें दरबारीं आमचें साहित्य करीत आहां, तेव्हां किमपि चिंता नाही. आम्हीं आपले पदरीचें असो. विस्तार काय लिहवें. कृपा करीत असिलें पाहिजे हे^१ विनंती.

¶Janrao Dhulap reports to Nana Fadnis how he forced the Portuguese to raise the siege of Sindhudurg.

No. 423]

[4-8-1783

पौ छ २२ रमजान

सन आर्बा श्रावण मास.

श्रीसीताकांत

राजश्री हरिपंत तात्या गोसावी यांसी

अखंडितलक्ष्मीआलकृत राजमान्य श्रो मुधोजी भोसले सेनाधुरंधर दंडवत विनंती. उपरी, येथील कुशल जाणोन स्वकीय कुशल लिहीत असावे विशेष. आपण पत्र पाठविले ते प्रविष्ट होऊन लिहिला अभिप्राये कळो आला. राजश्री दादा गंगातीरास येणार, येविसीची बोलणीयाचे अर्थ राजश्री बलवंतराव विष्णु व जिवाजी माहादेव यांनी लिहिलेच असतील. त्यास पुण्याहून निघोन धोडप किल्याजवळ येऊन मुकाम केला. दादा बारीखाली राहिले. भेटी आशाद शुभ द्वादसीस जाहाल्या. भाशणे बहुत स्वच्छतेची जाली. पुढे जो निश्चये होईल त्याप्रमाणे लिहिण्यात येईल. वरकड वर्तमान बालाजी सिवदेव याचे पत्रावरून कलेल म्हणोन लिहिले. ऐशियास, आपण येशस्त्री आहेत व ज्याप्रसंगी आपले जाणे घडले त्या प्रसंगी येशच प्राप्त होईल यासा पुर्ता भरवसा. राजश्री दादाच्या व आपल्या भेटी जाहाल्या हे यैकून बहुत संतोष जाहाला. जेथे स्वच्छतेची बोलणी तेथे सर्व मनोदयानरूप घडेल. पुढे गंगातीरी राहावयाचा आथवा पुण्यास जावयाचा निश्चये त्याजकडील जो होईल तो लिहिण्यात यावा येथून वरचेवरी पत्रे राजश्री बलवंतराव विष्णु व जिवाजी माहादेव याजकडे आपले नावे पाठवण्यात आली ते तिकडून त्यांनी आपणाकडे पाठविलीच

असतील व इकडूनहि मुजरद सुतरस्वाराची जोडा पत्रे देऊन खाना केली आहे. ते पोहचून सविस्तर मजकूर कलला असल. त्यास आपले जाण्याचा योग सत्वर पुण्यास घडावा आणि तेथील पत्रे आपली यावी. तदनुसार येथील विचार सर्व घडावा हे मानस. येदर्थीच पूर्वी सूचना लिहिण्यात आली आहे. तेथील प्रसंगानसार येथे उतरे यावी. रा छ ९ माहे रमजान. आपणाडून वर्तमान वरचेवर लिहीत असावे. येथील लक्ष सर्व आपले सलहामसलतीवर असे. बहुत काये लिहिणे, लाभ असां दीजे, हे विनंती.

¶Mudhoji Bhonsle learns with delight the news of an interview between Haripant Phadke and Raghoba and makes enquiries about the outcome of it.

No. 424]

[21-9-1783

पौ छ १६ मोहरम
आर्वा रामजी पाटिल
याणी दिले.

श्री

राजश्री बालाजीपंत नाना
गोसावी यासीं

दंडवत विनंती उपरी. इंद्रसेन यास दीड लक्षाची जाहगीर द्यावयाचा करार केला आहे. त्याची नेमणूक करून सनद पाठऊन द्यावयाविशी येथून लिहिलें होतें. त्याचें उत्तर आपण लिहिलें कीं, कलकत्याहून पांच कलमाचा करार होऊन द्यावयाचा आहे, तो आला म्हणजे दीड लक्षाची जाहगीर द्यावयाची सनद पाठऊन देऊं. दीड लक्षाची जागीर आंतरवेदीस त्याचें मुलकास लगती नेमून पाठऊं म्हणोन तें कळलें; ऐशी पांच कलमांपो दोन कलमांचा जाबसाल होऊन आला. त्याच्या नकला व तीन कलमांचे ठरावाचा मजकूर पूर्वी आपणास लिहून पाठविला आहे त्याप्रो पांच कलमांचे पत्र शिब्यानिशी पाठवावे म्हणजे पांच कलमाचें पत्र इष्टिनाचे दस्कतानिशी व कंपनीचे मोहरोनिशी वेऊन आपणांकडे पाठऊन देऊं. पांच कलमांचा मजकूर करारांत आला आहे त्याप्रमाणें पकेंच आहे, गुंता नाही. इंद्रसेन याचें मानस दीड लक्षाची जागीर सुरतेलगती द्यावी असें आहे व बोलण्यांतही असेंच आलें आहे. त्यास सुरतेलगती सोय होईशी असल्यास करून सनद पाठऊन द्यावी, नाही त्यापक्षीं यमुने आलीकडे कालपीचे

लगतती दीड लक्षाची जागा नेमून सनद पाठऊन द्यावी म्हणजे इंद्रसेनास समजोन सांगावयास येईल. इंद्रसेन शाहाणा प्रमाणिक, ज्या गोष्टी करारांत आल्या त्याप्रमाणें त्याणें आमलांत आणून दिल्या; पुढेंहि सरकारचा व इंग्रजाचा स्नेह चालवा या गोष्टीस फार जपतो. यास कराराप्रमाणें जागीर लाऊन दिल्यानें सरकारउपयोगींच आहे. दीड लक्षाची जागा नेमून सनदां पाठऊन द्याव्या. खाना छ २५ जिल्हेज बहुत काये लिहिणें. लोभ कीजे हे विनंति.

¶Mahadji Sindia writes to Nana Fadnis about the jagir promised to Anderson for his exertions in negotiating the peace treaty. He suggests it should be situated either near Surat or near Kalpi.

No. 425]

14-10-1783

पो छ जिल्हाद सन
आर्बा समानीन कार्तिक
मास.

श्री

राजश्री बालाजी पंत नाना

गोसावी यासीं

८ सकलगुणालंकरण अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्री माहादाजी सिंदे दंडवत विनंती उपरी. येथील कुशल जाणोन स्वकीये कुशल लेखन करीत असिलें पाहिजे विशेष. उरपाड माहाल इंग्रजांकडून सुटला, त्यास पूर्ववतप्रमाणें राजश्री विसाजीपंत बापू याचा याजकडे द्यावा, येविसीं पेशजी आपणांस दोन च्यार वेळां लिहिलें; परंतु माहालची सनद होऊन माहाल याचा याजकडे होत नाही. राजश्री रामजी पाटीलहि आपणासी बोलतच आहेत; आपण नानाप्रकारच्या दिकती काडितात म्हणोन येकिलें. त्यास याचा बोटगस्तीचा प्रकार. आमचेहि वचन माहाल सुटल्यानंतर तुमचा तुम्हाकडे देतो म्हणून गुंतलें आहे, तरी माहालची सनद करून द्यावी, येविसीं वारंवार आपणास लिहावेस नाही. याचा अर्थ आपल्याहि ध्यानांत आहे. त्यास आनमान न करितां सनद उरपाड माहालची करून देवावी. खाना छ ७ जिल्हाद. बहुत काय लिहिणें लोभ कीजे हे विनंती.

¶Mahadji Sindia to Nana Fadnis requesting the latter to give back the Pargana of Orpad to Visaji Bapu.

+ येथून अक्षर निराळे वळणाचें, बाजूस महादजीचा शिक्का.

No. 426]

पौ छ ११ रबिलाखर

श्री

तीर्थरूप राजश्री आबाजीपंत दादा

सुभेदार वडिलांचे सेवेसीं

अपत्यें भिकाजी गोविंद मुकाम पुणें साष्टांग नगस्कार विनंती. येथील कुशल जाणून स्वकायें कुशल लेखन करीत असिलें पाहिजे, विशेष. पत्र पाठविलें तें पावलें. शिरगांवचा कोट सरकारांत फते जाहाल्याचें वर्तमान सविस्तर लिहिलें तें कळलें, व श्रीमंताचें पत्र प्रविष्ट केलें. श्रीमंताचें बोलण्याचा भाव इंग्रजाचा तह ठरत नाही, त्या अर्थी जमीनदोज किले ठाणीयांचे अवघड पडेल, परंतु न केले तर त्यास चैन पडें द्यावयाचें नाही; यांत काय जें घडेल तें घडो. राजश्री आबाजी भगवंत जाऊन उत्तर आपणांसी लिहिलें हेतें तें काम हल्लीं करावें न करावें याची विनंती करून मागाहून लेहून पाठवितों. आजच जासुदाबराबर सविस्तर लेहून पाठविलें आहे त्यावरून कळेल. शिरगांवांस बोडी सांडलीं ते आपण बसावयासी ठेवावी याप्रमाणें आज्ञा जाहाली आहे. कळावें खाना छ २९ रबिलौवल. पत्रें आपलीं फार आलीं. जावसाल लिहिला तो फिरोन स्मरणाने तुसवत् जाहला असेल. करणें तें चित्तांत आणून करीत जावें. बहुत काय लिहिणें कृपा असों दीजे हे विनंती.

¶Bhikaji Govind advises Abaji Pant to create trouble for the English and to give them no rest as there is no possibility of amicable relations being established with them.

No. 427]

[19-2-1782?

श्री

राजमान्य राजश्री भास्कर भिमाजी यासी रघुनाथ बाजीराव नमस्कार सुा सलास समानीन मया व अलफ. राजश्री महादजी सिंदे याजकडून सलुकाचे बोलणे बोलवयास हुजूर कारकून आले होते. त्यांचे बोलणे कीं खासा स्वारी इकडे यावी, आम्ही चाकरी करून दांखऊ, असे कितेक श्रेहाचे बोलणें बोलतात; परंतु त्याचे आम्हास प्रमाण वाटत नाही. आम्हास तिकडे नेऊन दगा करावा किंवा फितुरी याचा व त्याचा पेच पडला आहे हा काही खुलासा समजत नाही. सबब त्याचा शोध घ्यावयास हुजुरून सिंदे याजकडे कारकून पाठविले असेत. त्याजकडील जसा जावसाल आम्हास कळेल तसे आपल्यास कळऊ म्हणोन तुम्हीं जनराल हनेवी यास बोलणे. जाणजे छ ९ रोवळ.

¶Raghunathrao informs Bhaskar Bhimaji that he is awaiting the return of his agents from Mahadji Sindia before deciding about his future plans.

Index to Selection No. 36 . .

The First Maratha War

(Figures denote numbers of letters)

A

- Abaji Mahadeo**—76A; 113; displeased with Raghoba's conduct of affairs 257; 341.
- Abajirao Krishna Pratinidhi**—wishes the Barbhais success in their enterprise 32.
- Ahalyabai Holkar**—60; 251; 344; 403.
- Ako Sakharam**—son of Sakharam Bapu—308.
- Ambadas**—(son of Narottam Kishor?) 139; 140.
- Amin Saheb Pathan**—leads an army to the siege of Ahmedabad 257; threatened by the Barbhais' new ally Govindrao Gaikwad 289, 296, overpowered and seeks for terms 297.
- Amritrao Raghunath**—son of Raghoba—despatched against Ahmedabad 387, 390, 392, 393.
- Anandrao Dhulap**—46; captures two English vessels 221; ordered to move to Bassein to support Visaji Keshav 315.
- Anajirao**—283.
- Anandibai**—wife of Raghunath Bajirao—shows great presence of mind when surrounded by enemies 20; 58; 60; follows her husband to Ankaleshwar 97A; 251; 257; proceeding to her husband's camp 282; 397.
- Anandrao Gopal**—334.
- Anandrao Ram**—taken captive in the siege of Salsette 139.
- Anandrao Prabhu**—Holkar's Sardar—370.
- Anandrao Rastia**—despatched to the help of Naropant Keskar 188; 189.
- Anandrao Sindia** of Rewdanda—captures a trading vessel of the English 310.
- Anderson**—suggestion about granting him a jagir 424.
- Antaji Gabaji**—295,

A—contd.

- Antaji Nagesh**—Fatesing's Karbhari 182; offers excuses for his master's visit to Raghoba 266.
- Anubai Chorpade**—daughter of Balaji Vishvanath—requisitions help for the relief of Ichalkaranji 321.
- Aplaji Narayan**—63, 70.
- Appa Balwant**—sent in pursuit of Muhammad Isaf, 241, 243, 247, 248, 249; overtakes Isaf 260, 261; his illness 269.
- Appaji Ganesh**—69; 85; invited to his presence by Raghunathrao 105; 158; mediates between Govindrao Gaikwad and Haripant Phadke 162; 177; 199; family confined for partisanship of Raghoba 235; prepares to stand a siege 257; 259; 269; 289, 296, 297; 299; hard pressed by the English 378; loses the city of Ahmedabad 379.
- Appaji Hari**—131.
- Appaji Paygude**—256, 259, 265, 269; 389.
- Appaji Ram**—Raghoba's clerk—sent to Surat to sell Raghoba's jewelry 143; 283.

B

- Babuji Naik**—terms granted to placate him 43.
- Baburao Appaji Bavdekar**—a supporter of the Pretender—confined at the Visapur fort 377.
- Baburao Ballal**—318.
- Baburao Hari Gupte**—252; his mother released 306; deserting Raghoba's party 320.
- Baburao Kane**—346.

B—*contd.*

Baburao Patankar—captured in the battle of the Mahi 143, 158; 340.

Baburao Salonkhe—413.

Baburao Vishvanath Waidya—reports the situation in Nagpur 63; 70.

Bachaji Waman Phadke—343.

Bahirji Takpir—399.

Bahiro Raghunath Mehendale—Kamavisdar of Surat—asks Naro Anandrao to enforce a strict blockade of Surat against the English 82, 83; reports the capture of Salsette and asks Naro Anandrao to continue the blockade 111, 120, 129, urges the necessity of blockading Surat and Broach 133, 134, 135; reports Raghoba's flight to Surat 152; 209; suggests how to intercept effectively letters passing between Raghoba and his accomplices 245; 253; 254; starts for Surat 278.

Baji Ballal Paranjpe—195.

Baji Gangadhar of Belapur—asked to watch closely secret correspondence passing through his station 301.

Bajipant Joshi—despatched against Kolhapur 325, 329, 330; reprimanded for want of discipline in his army 355; asked to strengthen the defence of Bassein 404.

Bajirao Barve—Raghoba's agent—sent to Haidar 141; 283; 305; reports his woeful plight at the Court of Haidar and begs to be relieved*332; asked to foment trouble for the Barbhais on the southern frontier 390; joins Raghoba at Surat 400; 403.

Balaji Bapuji Kelkar—reports the defeat of Raghoba at Kaira 209A.

Balaji Ganesh—reports risings in the Konkan in behalf of the Pretender 313; defeats the supporters of the Pretender 315.

Balaji Janardan alias Nana Phadnis—4; 14; 25; courts an alliance with the Nizam 29, 30, 38, 39; removes Gangabai to Purandar as a measure of safety 32; invites Sabaji Bhonsle to join his party 33; attempts to conciliate Babuji Naik 43; 46; learns of the meeting

B—*contd.*

Balaji Janardan alias Nana Phadnis—*contd.* of Sindia and Holkar with Dadasaheb and the subsequent negotiations 500, advised to secure the good-will of the Councillors at Bombay by means of presents 54; 59; 61; leaves Purandar to meet Raghoba 67; orders the confinement of the relatives of Dadasaheb's accomplices 76A; 93; 250; carries on negotiations with the English envoy 292; congratulates Bhivrao Panse on his success over the Pretender 312; informed of risings in the Konkan in behalf of the Pretender 313; learns of the capture of the Pretender 314; 333; 339; reinforces Bhivrao Panse 347, 349, 350, 351, 352, 356; exerting himself for repelling the English force 361-67; asks Behere to suppress the rising of Keso Krishna 371; 372; issues instructions to guard the Bombay-Poona pass 374; his differences with Holkar 387; reinforces the garrison of Bassein 404; 424; 425.

Balaji Khanderao—65; 145; 150; asks Naro Anandrao to march to his assistance with the utmost urgency 153; 256.

Balaji Naik Pande—his family confined for Raghoba's partisanship 235.

Balaji Narayan Sohani—51.

Balajipant Lele—20.

Balajipant Thosar—402.

Balaji Vithal Phadke—238.

Balarao Govind—314; 325; 344.

Balwantrao Dhondadeo—65; 145; 150; 256.

Balwantrao Prabhu—370.

Balwantrao Vishnu—273.

Bapuji Hari—238.

Bapuji Janardan Prabhu—punished for his treachery 185; 198.

Bapu Moreshwar—45.

Basalatjang—defeated by a detachment of Haidar 283.

Bhagoji Balkavde—reports the movements of Haripant Phadke and Raghoba 185; 257.

Bhagawant Malhar—394.

Bhagawantrao—185, 194, 197.

B—concl'd.

D

- Bhagawantrao Dhulap**—422.
Bhaskar Babaji—414.
Bhaskar Bhimaji—Raghoba's agent sent to Bombay—384; 400, 417, 427.
Bhawani Kalo—63; 70; 273.
Bhawani Nagnath—273.
Bhawani Shivaram—Bhonsle's ambassador to the Poona Court 8; 18; 19; 23; 63.
Bhawanji Lokhande—rushing reinforcements to Salsette 92.
Bhawanrao Pratinidhi—breaks out in revolt against Raghoba 21; 156.
Bhikaji Govind—426.
Bhikaji Naik Kolhatkar—322.
Bhikan Khan—280.
Bhivrao Mantri—15.
Bhivrao Yeshwant Panse—marches against the Pretender 310, engages the Pretender below the Bor Ghat 311, 312; 324; being reinforced 334, 342; 346; defends the passes against the joint army of Raghoba and the English 347, 348, 349; gains a success over the English 351; 352; 353; 356, 360, 361; in close grips with the English 362, 363, 364.
Boddam, Mr.—327; 384.

C

- Carnac, General**—327.
Chandraraopawar—267, 268, 344; creates trouble in Khandesh 370; reports his activities to Raghoba 382.
Changoji Kadam—169, 177, 181, 185; detached towards Jambusar 189; drives the English out of Jambusar 190, 191, 192, 193; 196; 226; 246; 253; 288.
Chetsing, Raja of Benares—gets incensed and attacks the English 401.
Chimaji Mankar—414.
Chimna Bapu Bhonsle—273.
Chimnaji Nilkanth—34.
Chintaman Madhavrao—takes reinforcements to Naro Anandrao 124, 128.
Chinto Vithal Rairikar—Raghoba's favourite—20; 141; traced at Ujjain 344; 370.

- Darkoji Nimbalkar**—230.
Daryabai Bhonsle—11; 17; 23; her differences with Sabaji composed by Trimbakrao Pethe 24; 33.
Dattaji Narayan—clerk to Naro Anandrao posted at Surat—writes news about the attack on Salsette 88; 89; 100; 101; 106; escapes from Surat and reports the refractory attitude of the Nawab 107.
Daulat Baburao Gupte—ravages the Surat Mahals 66; disappears at the approach of Naro Anandrao 76, 85, 119; 147; 180; 183; despatched to Poona under escort 331.
Devji Avedhutrao Jatharkar—238.
Dhausha (Jabitjang)—127; 221; kills Ismail Khan of Ellichpur 225; 378; 379; 380, 381, 385.
Dhondji Sindia—334.
Dhondo Babaji—poses as Raghoba's brother-in-law—414.
Dhondopant Dada (Dhondo Mahadeo)—309; 338.
Dhondo Ram—27, 29; 31; 35.
Diwakar Purshottam—63; 70; wishes success to the undertaking of the Barbhais 102.
Durgabai—Rani of Kolhapur—47.
Durgoji Bhapkar—371.

E

- Ellis Browe**—419.
English, the—occupy Salsette and threaten Bassein 44; 46; 54; a policy of disengaging them from the alliance with Raghoba advised 58; 72; help Raghoba with troops 74; 77; blockade of Surat planned against them to prevent their getting supplies 82, 83; their attack on Salsette referred to 84; their share in the revenue of the district of Broach confiscated 90; 97A; 99; negotiating with the Mughal Subhedar of Surat 100; blockade of Surat being enforced against them as a measure of reprisal 108, 111, 123; 125; 129; 133; 139; 151; receive the fugitive

E—*contd.***English, the—***contd.*

Raghoba at Surat 152; 154; 157; raise batteries at Dharavi 163; 166; try a distant cannonading of Bassein 170; help Raghoba with men and munition 177; recruiting troops for the coming struggle 182, terms of their alliance with Raghoba 185; establish posts in Broach district 186, 187, 188, 192; attempts to disengage them from Raghoba 196; 200; seek to settle the dispute with the Poona Government 201; 206; their artillery prevents Haripant Phadke from coming to close grips with Raghoba 209; suffer a reverse at Kaira and are reported to be falling back on Surat 209A; 213; repulsed at Napad 218; dissipated by the defeat 223; occupy Kaira 224; inclined to treat with the Poona Government 228; 237; 253, 254; their friendship courted by Raghoba 255; their gains by the treaty with Raghoba 257; 268; advise Raghoba to march upon Poona 269; send Col. Upton to treat with the Poona Government 281; negotiations watched with interest 284, 285, 291, 297; disposed to make peace with the Poona Government 307; 310; 324; decide to renew the struggle on the failure of peace-talks 325; 326; 327; 336; 343; 345; march towards Poona 347; receive a set-back 351; their night attack fails 359; their fire returned by Maratha guns 363, 364; 365; battle of Ahmedabad 378; capture the city 379; 380, 381, 383; 386; 394; 395; their movements and plans being watched 396; suffer reverses all round 401; retreat on the descent of the Maratha force into Konkan 403; 408; 409; fall back upon Bombay 410; rumours of a French naval expedition being fitted against them 411; peace treaty agreed upon 417; 419; 420.

F

Faizullakhan—11.

Fakirji Fadtare—request to reward his services at Kasegoan 340.

Fatekhan Rohila—tracks down and seizes Muhammad Isaf 267.

F—*contd.*

Fatesing Gaikwad—invites Naro Anandrao to move expeditiously to check the ravages of Daulat Baburao in Surat Mahals 66; 68; 69; 73; 75; suggests Naro Anandrao how he could relieve him 78; 79; asks Naro Anandrao not to delay the reduction of Narottam of Hasot 80; asks Naro Anandrao to cross to the North of the Narbada with a view to forestall Govindrao Gaikwad his rival 81; advises Naro Anandrao not to be entangled with the English at Surat but come to his assistance immediately 85, 86; congratulates Naro Anandrao on the reduction of Narottam Kishor and asks him to come to his assistance 87; reports that his opponent is daily gaining in strength and needs to be put down without delay 94; reports the movements of Raghoba and his proposed meeting with Govindrao Gaikwad 103, and asks for reinforcements 104; 105; blames Naro Anandrao for his dilatory movements 109; asks Naro Anandrao to advance upon Baroda 116; 118; 119; 121; exasperated with Naro Anandrao 122; 123; 125; reports the battle of the Mahi 126; 131; 136; 140; joins Haripant Phadke 143; 147; 150; 173; 182; 189; 200; 224; meeting with Raghoba 230; 244; 245; opens negotiations with Raghoba 247; reconciled to Govindrao 251; 255; goes over to Raghoba's side 256, 257; his dubious attitude 258; 266; establishes amicable relations with the English 268; seeks terms from Raghoba 269; 285; 298; discussion about the division of his Jahgeer 317; joins hands with the English 387; his gains by the new alliance 393.

G

Gabaji Ballal—85, 103, 104, 116.

Gambier, Mr., Chief of the Broach factory—pays a visit to Raghoba 160; 327.

Ganesh Hari—134; writes about disturbances in the Pargana of Amod 288.

G—contd.

- Ganeshpant Behere**—his proposal to check the advance of the English approved 333; 344; defeats, Keso Krishna 371; learns of English reverses all round 401.
- Ganeshpant Pethe**—209; 299.
- Ganesh Vithal**—captured in the battle of the Mahi 158.
- Gangabai**, wife of Narayanrao Peshwa—removed to Purandar for safety 32; 33.
- Gangadhar Ballal**—272.
- Gangadhar Bhanu**—407.
- Gangadhar Dikshit Patankar**—persuades Govindrao Gaikwad to give up Raghoba's cause 289, 296, 297.
- Gangadhar Govind**—313, 315.
- Gangadhar Mujumdar**—135.
- Gangadhar Raghunath**—107.
- Gangadharrao Rastia**—despatched to reinforce Naro Anandrao 187, 192, 193, 194, 199, 201, 214, 215, 241, 243, 265, 303.
- Ghulam Said Khan**—7.
- Girma Malhar Bokil**—397.
- Goddard**—358; 384; begins to treat Raghoba contemptuously 387, 388; 391; wins over Fatesing and attacks Ahmedabad 393; his differences with Raghoba 400; 401; suffers a reverse at Bassein 403.
- Gopal Naik Tambvekar**—65, 66, 68; 78; 80; 81.
- Gopalrao Keshav**—15.
- Gopikabai**—Mother of Narayanrao Peshwa—declines to interfere in political matters 53.
- Govind Hari**—asked to confiscate saranjams of Dada's partisans 52.
- Govind Raghunath**—106; makes good his escape from Surat 107.
- Govindrao Gaikwad**—62; declares in favour of the Barbhais while secretly negotiating with the opposite party 69; 75; 86; ravaging the country round Nadiad 94; asks his supporters to check the advance of the Poona army 96; meeting with Raghoba 103; 105; 106; 108; 110; his combination with Raghoba feared 112, 118, 113; 119;

G—concl'd.

- Govindrao Gaikwad**—*contd.*
122; 123; 125; joins Raghoba and opposes the Poona troops near Vankaner 126; meeting with Raghoba 127; joins Raghoba 131, 140, 143; 147; 148, 158, 159; tries to settle matters with Haripant Phadke 162, 165; 166; 169; 173; 176; 184; invited by Raghoba to rejoin at Cambay 185; 189; 192, 193, 194; deceives Haripant and openly walks into the arms of Raghoba 196, 197, 199, 201; fights on the side of Raghoba in the battle of Kheda 202; loses his colours to Haripant Phadke 205, 211, 213; reconciled to his brother, Fatesing 251; 255; withdraws from his former allies 257; 258; 259; 268; 287; persuaded to give up Raghoba's cause 289, 296, attacks Raghoba's force besieging Ahmedabad and brings it to submission 297; relieves Ahmedabad 298, 299, 307; a division of his Jahgeer discussed 317; 378; 379, 380.
- Govindrao Mankar**—414.
- Govindrao Sadashiv**—242, 243, 247, 248.
- Govind Vasudeo**—78; 80; 85; 86; 94; 104; 173.
- Govind Yashwant**—407.
- Guljarkhan**—ordered to be punished for his rebellious activities 44-A.

H

- Haidar Naik**—7; 62; 84; 141; 146; strengthens his position in the south in the midst of Maratha dissensions 283; urged by Raghoba to march upon Miraj 305, 390; 319; begins to doubt success of the cause of Raghoba and refuses help to his agents 332; 346; 385; gains several successes over the English in the Karnatak 401; 419.
- Haju Mehta**—85.
- Hanmantrao**—Raghoba's agent, sent to England to secure support to his master's cause 412; 419.
- Hanmantrao Atole**—his Saranjam confiscated for siding with Raghoba 52.

H—*contd.*

Hari Ballal Phadke—disturbances in his Mamlat 15; learns of Sabaji's favourable attitude towards the cause of the Barbhais 33; 39; 44; 45; 49; 56; entertained by Ahalyabai at Maheshwar on his way south 60; 63; prevents Mudhoji from joining Raghoba 64; suspects Raghoba's intentions and asks Naro Anandrao to move on 67, 68; 70; 72; gets a report of the strength of the joint army of Raghoba and his ally the English 74; 79; starts in pursuit of Raghoba 93, 103, 108; his arrival near Dhar reported 109; pursuing Raghoba 112, 113, 114, 116, 118, 121, drawing near Baroda 122, 123, 125, 127, 128, 131, 138; skirmishes with Raghoba's troops 143; crosses the Mahi and routs Raghoba's force 126, 148; 150; his difficulties 154; 156; 157; reports the battle of the Mahi 158; asks Naro Anandrao to watch closely the activities of Raghoba at Surat 159; 160; 161; informs that the Gaikwads were seeking an understanding 162, 165; 164; asks Naro Anandrao to elicit definite terms from Raghoba 165; 167; 169; 170; 171; inquires about Raghoba's movements and the strength of his new force 176; asks Naro Anandrao not to relax the blockade 177; his financial and other difficulties 177, 178, 179; takes up a strategic position on the Sabarmati near Dholka so as to prevent the combination of Raghoba's new levies and his old scattered force 182, 185, 186; reinforces Naro Anandrao 188; reports the advance of Raghoba and asks Naro Anandrao not to quit his post 189; reports the recovery of Jambusar and attempts to bring over Govindrao Gaikwad 192, 193, 194; 195; writes about the coming contest 196; sorely disappointed with the deceitful conduct of Govindrao Gaikwad 197; begins skirmishing with Raghoba's troops 199, 200, 201, reports the battle of Kaira 202, encamped at Kaira 203, 204, congratulated on his success at Kaira 205; 208; hovering round the forces of Raghoba and his ally the English

H—*concl.***Hari Ballal Phadke**—*contd.*

209, 209-A, 211, 212, 213; reports his success at Napad 218; 220; closely pursues Raghoba 221, 222, 223; 224; 228, encamped at the Bawapir ford 228, 229; surprised by Raghoba while fording the Bawapir crossing and totally defeated 230; prepares to retire to the south 231, 233, 234; anxious to secure news of the enemy's movements 237; 239; his march south 240; sends a contingent to capture Muhammad Isaf 241, 242, 243, 246; 249; 255; 256; doubts the sincerity of Fatesing 258; reports the defeat of Muhammad Isaf 263; sends Dasara costumes 265; reports the details of the capture of Isaf 267; 268; learns of Fatesing Gaikwad having capitulated 269; 270; 271; 274; 275; 276, 277; 279; 285; 288; 289; is informed that Govindrao Gaikwad has been brought over 296, 297; 303; 307; 322; Raghoba's testimony of his character 325; 336; 339; 344; his meeting with Raghoba 423.

Hari Bhide—76A; 148; 155; punished with death for his supposed treachery 218, 223.

Hari Umaji—reports Raghoba carrying secret negotiations with Govindrao Gaikwad and the attitude of the latter 69; 86; reports his meeting with Raghoba 113; 115; 125; 287.

Harji Naik—413.

Hastings, Warren—387, 388; offered a bribe by Raghoba to secure him in his favour 391; 393.

Hiroji Atole—183.

Hornby—Governor of Bombay—384; Raghoba requests him to be liberally supplied with funds 400;

I

Ismailkhan of Ellichpur—8; 63; 64; 70; murdered 221, 225; 385.

J

Jagannath Narayan—57; 60.

Jagannathpant—9.

J—*contd.***Janardan Anant**—266; 267; 269.**Janardan Ram Thosar**—72.**Janardan Rayaji**—Fatesing Gaikwad's
Sardar—66; 73; 78; 80; 85; 86; 94; 103;
104; 105; 119; 193; 249; 256.**Janrao Dhulap**—Commander of the Maratha
navy—seeks orders to send an expedition
south 6; 84; defeats supporters of the
Pretender 315; reports how he relieved
Sindhudurg 422.**Jayawantrao**—Wounded 227. **J****Jiwaji Mahadeo**—Raghoba's agent to the
English at Bombay 384, 400.**Jiwaji Raghunath**—30; 39.**K****Kakoba Parabhu**—166.**Kashiba Holkar**—370.**Keating, Col.**—preparing for the campaign
257; 326;**Kedarji Ghorpade**—son of Maloji—15.**Keshavrao Ballal**—his wife's strict
imprisonment 149.**Keso Govind**—155.**Keso Krishna Datar**—Raghoba's adherent
370; defeated and flies towards Surat 371.**Keso Mahadeo**—138.**Keso Narayan**—reports Raghoba's arrival
at Surat 151; 219, 220.**Khanderao Gaikwad**—tries to effect
conciliation between the Gaikwad brothers—
Fatesing and Govindrao 147; 148, 158,
159; 162; 165; 169, 176; encamped on
Kadi 186; 196; 197; promises to come
over to Haripant Phadke's side 199; joins
Haripant 201, 205; 230; 244; 246; 255;
258; brings over Govindrao Gaikwad
to the side of the Barbhais 289,
296, 297; besieged at Ahmedabad 379;
394.K—*contd.***Khanderao Pawar**—257; 333.**Khanderao Trimbak**—333; called upon to
pay his share of the contribution for paying
off Raghoba's debts 373.**Khando Awji**—Govindrao Gaikwad's adviser
69; 162; comes with peace proposals from
Govindrao 176, 177, 182, 185, 189; 192,
193, 194, 197, 201; 297; 317.**Khandoji Bhonsle**—captures Dhekanal 386.**Kharagsing**—207.**Kolhapur, Prince of**—attacks Ichalkaranji
321.**Koner Raghunath**—advises Naro Anandrao
to surprise Surat instead of pursuing Daulat
Baburao any further 76; reports the rumour
of the capture of Salsette by the English
110; reports Raghoba's departure from
Surat 166.**Konherraao Patwardhan**—218.**Konher Zimdev**—239.**Krishnaji Anant**—376.**Krishnaji Jiwaji Pawar**—333.**Krishnaji Narayan**—379, 380,**Krishnaji Ram**—370.**Krishnarao Kale**—advises Nana to accept
the terms demanded by Raghoba 49; 372.**Krishnarao Narayan Joshi**—reports the
favourable attitude of Sabaji Bhonsle 17, 22,
23; 25; 27; 31; 33; 37; 38.**Kukaji Shivaram**—Raghoba's agent sent
with terms of surrender to Naro Anandrao
165; goes to meet Sakharam Bapu with
peace proposals 170; 177; taken prisoner in
the battle of Kaira 202, 205, 211.**Kusaji Sindia**—103; 162; 258.**L****Lakshman Govind**—262.**Lakshman Narsi Kulkarni**—his family
confined for partisanship with Raghoba 235.**Lakshman Natu**—Raghoba's agent despatched
to Broach to secure support of the English
143; 268; 307.**Lakshmanpant**—267, 269.

L—contd.

- Lakshman Raghunath**—232.
Lala Kayastha—146.
Lalji Patil—85; 86; 94; 289.
Lubin, St.—French envoy—visiting the Poona Court 328.

M

- Madhavrao Ballal**—33.
Madhavrao Bande—defeated and seeks shelter among hills 140.
Madhavrao Belose—272; 343.
Madhavrao Bhaskar—283.
Madhavrao Jadhavrai—294.
Madhavrao Narayan Peshwa—congratulated on receiving the ministerial robes 55; 57; 62.
Madhavrao Nilkanth—208.
Madhav Shet of Amod—complains against the extortion of the English 157, 161.
Mahadajipant Guruji—50.
Mahadaji Ramchandra—reports how detrimental it would be to let the English administer Jambusar to recover their money 327.
Mahadaji Vishvanath—91.
Mahadji Sindia—reported to have joined the Barbhais 32; terms he proposed to conciliate Raghoba 48; 49; reports he has opened negotiations with Dadasaheb 50; persuades Dada to return to Poona 51; his vacillating attitude towards the Barbhais 58; a clash with Manaji Fakde's troops 59; 60; 63; accompanying Raghoba 67, 68, 69; his efforts towards conciliation fail and starts in pursuit of Raghoba 93, 103, 108, 112, 113, 118, 123, 125, 128; 130; 131; visits Dakor 177; 182; 185; 196; 227; 251; Raghoba attempts to wean him off from the Barbhais 257; 263; 280; watching the peace talks at Purandar 290; 310; informs Nana of the capture of the Pretender 314; 325; asked to assist Bajipant in the expedition against Kolhapur 329; 339; supports Bhivrao

M—contd.

Mahadji Sindia—contd.

- Panse in the expedition against the Pretender 342; 347; 352; 375; descends into Khandesh 393; 397; 399; defeats an English army at Kularas 401; 403; peace-parleys opened with him by the English 411; mediates the final treaty 417; suggestion about granting a jagir to Anderson 424; 425; 427.
Maharao Jaswant Nimbalkar—15.
Mahipatrao Kavde—178.
Mahipatrao Narsi Dhaygude—takes reinforcements to Naro Anandrao 124, 126.
Makaji Gite—370.
Makaji Lambhate—Holkar's Sardar 370.
Malba Bapu—193; fails to prevent the combination of the Gaikwad's force with that of Raghoba 197; 231, 233, 234, 242, 243; 247; 248; 263.
Malhar Bhagwant—306.
Malhar Jagjivan—240; 303.
Malharrao Gaikwad—103.
Malhar Yeshwantrao—91.
Maloji Ghorpade—15; advises Raghoba to fly for his life 20; wounded 227; 230.
Malsikare—promised amnesty and good treatment for deserting the Barbhais 300.
Manaji Fakde—a clash with Mahadji Sindia's troops 59; 64; 74; 138; wounded in the battle of the Mahi 148, 158; 332; 1 Mokasa villages transferred 340; 380; 3 advances from the South 403.
Manaji Gaikwad—74.
Manaji Naik—269.
Manohar Bhivrao—declares his allegiance to the Peshwa and is restored to favour
Mansingrao Mohite—63; 70.
Manwar Parshi—Raghoba's agent sent to England 412, 419, 420.
Moroba Dada Fadnis—341; 385.
Moro Bapuji—326.
Moro Govind—45.
Moro Govind Tikhe—273.
Mostyn, Thomas—326.

M—contd.

Mudhoji Bhonsle—seeks to compose differences with the Nizam 5, 8, 9, 10; his rear plundered by Nizam Ali 21; 24; 45; agrees to give up Raghoba's cause 60; 62; foiled in the attempt to join Dada's troops and marches upon Nagpur 64; defeats a force under Sabaji and plunders Ellichpur and Chanda 70; 102; plundering the Nizam's territory 127; despatches Sabaji 159; put hard in defending himself 165; 177; 185; 218; promises not to support Raghoba 221, 222; settles his dispute with the Nizam 225; retires to Nagpur 236; 252; 263; sends a detachment in search of Muhammad Isaf 267; 273; 423.

Muhammad Ali Khan—319.

Muhammad Gaus Khan—7.

Muhammad Isaf—his insolent conduct 11; guards Raghoba's camp against surprise 20; honour conferred on him 21; dismissed from Bhonsle's service 60, 236; 63; foiled in the attempt to join Dada's troops and marches upon Nagpur 64, 70; wounded 159; being tracked down 241, 242, 243, 247, 248, 249, 251; overtaken and defeated 260, 261; captured after a hot chase 267; 270.

Muhammad Kabir Khan—7.

Murarrao Ghorpade—prevents an open rupture between Raghoba and the rebel leaders 21; helplessly watches the aggressions of Haidar 283; 319.

N

Nanko Krishna—273.

Narayan Vithal Dhume—Portuguese envoy at Poona—407.

Naro Anandrao Keskar—despatched to Gujarat to assist Fatesing as against Govindrao Gaikwad 46; leaves for Gujarat 65, 66; asked to move expeditiously 67, 68, 70, 73; advised to surprise Surat instead of pursuing Daulat Baburao further 76; 79; requested by Gaikwad to relieve him 78; asked not to delay the reduction of Narottam of Hasot 80; asked to cross to the North of

N—contd.

Naro Anandrao Keskar—contd.

Narbada and thus anticipate Govindrao Gaikwad 81; asked to enforce a strict blockade of Surat to checkmate the English 82, 83, 85, advised by Fatesing to march to his assistance leaving the blockade of Surat to a small force 85, 86; complimented on the capture of Narottam of Hasot 87, 88; 89; instructed to confiscate the share of the English in the revenue of the district of Broach 90; 93; Fatesing repeats his appeal for help 94, 103, 104, 105; moving towards the Narbada 106; asked to watch the movements of Raghoba and continue the blockade of Surat 108; 109; 110; learns of the capture of Salsette by the English and is urged to continue the blockade 111, 112, gets news from Raghoba's camp with a warning not to trust his fair promises 113; instructed to send Narottam Kishor a prisoner to the fort of Trimbak 114; 115; asked by Fatesing Gaikwad to advance upon Baroda 116; asked to use his discretion in case of a coalition between Raghoba and Govindrao 118; 119; 120; instructed to unite forces with those of Haripant Phadke 121; 122; asked to close the ports of Surat and Broach 123; receives reinforcements from Haripant Phadke 124; 125; 129; 131; the necessity of blockading Surat urged on him 133, 134; 142; 145; 150; marching to Surat 153; 157; asked to watch closely the activities of Raghoba at Surat 159, and close the port 160, 162, 164; receives instructions as to how he should treat with Raghoba 165; 167; a skirmish with Raghoba's party from Surat 169, 170; 246; charged with the administration of Gujarat 173; 174; reports an unsuccessful attempt of the enemy to surprise him and is asked not to relax the blockade 177; 179; 181; fears his shaky position and appeals for reinforcements 182; reports the terms of the alliance between Raghoba and the English 185; 186; reports the growing menace of the English repeating his demand for

L—contd.

- Lakshman Raghunath**—232.
Lala Kayastha—146.
Lalji Patil—85; 86; 94; 289.
Lubin, St.—French envoy—visiting the Poona Court 328.

M

- Madhavrao Ballal**—33.
Madhavrao Bande—defeated and seeks shelter among hills 140.
Madhavrao Belose—272; 343.
Madhavrao Bhaskar—283.
Madhavrao Jadhavrai—294.
Madhavrao Narayan Peshwa—congratulated on receiving the ministerial robes 55; 57; 62.
Madhavrao Nilkanth—208.
Madhav Shet of Amod—complains against the extortion of the English 157, 161.
Mahadajipant Guruji—50.
Mahadaji Ramchandra—reports how detrimental it would be to let the English administer Jambusar to recover their money 327.
Mahadaji Vishvanath—91.
Mahadji Sindia—reported to have joined the Barbhais 32; terms he proposed to conciliate Raghoba 48; 49; reports he has opened negotiations with Dadasaheb 50; persuades Dada to return to Poona 51; his vacillating attitude towards the Barbhais 58; a clash with Manaji Fakde's troops 59; 60; 63; accompanying Raghoba 67, 68, 69; his efforts towards conciliation fail and starts in pursuit of Raghoba 93, 103, 108, 112, 113, 118, 123, 125, 128; 130; 131; visits Dakor 177; 182; 185; 196; 227; 251; Raghoba attempts to wean him off from the Barbhais 257; 263; 280; watching the peace talks at Purandar 290; 310; informs Nana of the capture of the Pretender 314; 325; asked to assist Bajipant in the expedition against Kolhapur 329; 339; supports Bhivrao

M—contd.

Mahadji Sindia—contd.

Panse in the expedition against the Pretender 342; 347; 352; 375; descends into Khandesh 393; 397; 399; defeats an English army at Kularas 401; 403; peace-parleys opened with him by the English 411; mediates the final treaty 417; suggestion about granting a jagir to Anderson 424; 425; 427.

Maharao Jaswant Nimbalkar—15.**Mahipatrao Kavde**—178.

Mahipatrao Narsi Dhaygude—takes reinforcements to Naro Anandrao 124, 126.

Makaji Gite—370.

Makaji Lambhate—Holkar's Sardar 370.

Malba Bapu—193; fails to prevent the combination of the Gaikwad's force with that of Raghoba 197; 231, 233, 234, 242, 243; 247; 248; 263.

Malhar Bhagwant—306.

Malhar Jagjivan—240; 303.

Malharrao Gaikwad—103.**Malhar Yeshwantrao**—91.

Maloji Ghorpade—15; advises Raghoba to fly for his life 20; wounded 227; 230.

Malsikare—promised amnesty and good treatment for deserting the Barbhais 300.

Manaji Fakde—a clash with Mahadji Sindia's troops 59; 64; 74; 138; wounded in the battle of the Mahi 148, 158; 332; his Mokasa villages transferred 340; 380; 381. advances from the South 403.

Manaji Gaikwad—74.**Manaji Naik**—269.

Manohar Bhivrao—declares his allegiance to the Peshwa and is restored to favour 184.

Mansingrao Mohite—63; 70.

Manwar Parshi—Raghoba's agent sent to England 412, 419, 420.

Moroba Dada Fadnis—341; 385.

Moro Bapuji—326.**Moro Govind**—45.**Moro Govind Tikhe**—273.**Mostyn, Thomas**—326.

M—contd.

Mudhoji Bhonsle—seeks to compose differences with the Nizam 5, 8, 9, 10; his rear plundered by Nizam Ali 21; 24; 45; agrees to give up Raghoba's cause 60; 62; foiled in the attempt to join Dada's troops and marches upon Nagpur 64; defeats a force under Sabaji and plunders Ellichpur and Chanda 70; 102; plundering the Nizam's territory 127; despatches Sabaji 159; put hard in defending himself 165; 177; 185; 218; promises not to support Raghoba 221, 222; settles his dispute with the Nizam 225; retires to Nagpur 236; 252; 263; sends a detachment in search of Muhammad Isaf 267; 273; 423.

Muhammad Ali Khan—319.

Muhammad Gaus Khan—7.

Muhammad Isaf—his insolent conduct 11; guards Raghoba's camp against surprise 20; honour conferred on him 21; dismissed from Bhonsle's service 60, 236; 63; foiled in the attempt to join Dada's troops and marches upon Nagpur 64, 70; wounded 159; being tracked down 241, 242, 243, 247, 248, 249, 251; overtaken and-defeated 260, 261; captured after a hot chase 267; 270.

Muhammad Kabir Khan—7.

Murarrao Ghorpade—prevents an open rupture between Raghoba and the rebel leaders 21; helplessly watches the aggressions of Haidar 283; 319.

N

Nanko Krishna—273.

Narayan Vithal Dhume—Portuguese envoy at Poona—407.

Naro Anandrao Keskar—despatched to Gujarat to assist Fatesing as against Govindrao Gaikwad 46; leaves for Gujarat 65, 66; asked to move expeditiously 67, 68, 70, 73; advised to surprise Surat instead of pursuing Daulat Baburao further 76; 79; requested by Gaikwad to relieve him 78; asked not to delay the reduction of Narottam of Hasot 80; asked to cross to the North of

N—contd.

Naro Anandrao Keskar—contd.

Narbada and thus anticipate Govindrao Gaikwad 81; asked to enforce a strict blockade of Surat to checkmate the English 82, 83, 85, advised by Fatesing to march to his assistance leaving the blockade of Surat to a small force 85, 86; complimented on the capture of Narottam of Hasot 87, 88; 89; instructed to confiscate the share of the English in the revenue of the district of Broach 90; 93; Fatesing repeats his appeal for help 94, 103, 104, 105; moving towards the Narbada 106; asked to watch the movements of Raghoba and continue the blockade of Surat 108; 109; 110; learns of the capture of Salsette by the English and is urged to continue the blockade 111, 112, gets news from Raghoba's camp with a warning not to trust his fair promises 113; instructed to send Narottam Kishor a prisoner to the fort of Trimbak 114; 115; asked by Fatesing Gaikwad to advance upon Baroda 116; asked to use his discretion in case of a coalition between Raghoba and Govindrao 118; 119; 120; instructed to unite forces with those of Haripant Phadke 121; 122; asked to close the ports of Surat and Broach 123; receives reinforcements from Haripant Phadke 124; 125; 129; 131; the necessity of blockading Surat urged on him 133, 134; 142; 145; 150; marching to Surat 153; 157; asked to watch closely the activities of Raghoba at Surat 159, and close the port 160, 162, 164; receives instructions as to how he should treat with Raghoba 165; 167; a skirmish with Raghoba's party from Surat 169, 170; 246; charged with the administration of Gujarat 173; 174; reports an unsuccessful attempt of the enemy to surprise him and is asked not to relax the blockade 177; 179; 181; fears his shaky position and appeals for reinforcements 182; reports the terms of the alliance between Raghoba and the English 185; 186; reports the growing menace of the English repeating his demand for

N—*contd.***Naro Anandrao Keskar**—concl'd.

reinforcements 188; learns of the recovery of Jambusar 190, 191, 192; plunders a party of the enemy's troops carrying succour to Olpad 193; learns that reinforcements have been sent 195; learns that the two armies are drawing near 196; asked to harass the English 197; 198; learns about the skirmishes on the Sabarmati between the two armies 199; 200; learns of the defeat of Raghoba near Kaira 202; 208; warned against a surprise 212; 213; asked to keep the Bawapir pass safe for communication 214, 215, 220; prepares to leave for the south 222; reports having cleared up the Bawapir ford 228; asked to capture Songad 231, 233, 234; 237; 240; 241; blamed for not remaining at his post 242, 243; asked to watch the movements of Fatesing Gaikwad 244; 247, 248, 249; 250; 253; explains why he left the vicinity of Surat 256; 259; learns of the defeat of Isaf 260, 261; requested to open the roads for merchants and their merchandise 262; 274; 275; 276; 277; 278; 286; 288; 303; 307; 309; 389.

Naro Appaji—20; congratulates Trimbakrao Pethe for composing the differences between Daryabai and Sabaji and bringing them over to the side of the Barbhais 24; asked to chastise Guljar Khan 44A; 59; 61; recounts the overwhelming troubles resulting from Raghoba's protracted affair 84; his death 181.

Naro Ballal Bhuskute—reports the help he rendered in the capture of Muhammad Isaf 270.

Naro Ganesh—intercepts papers from Raghoba to Govindrao Gaikwad and forwards them to Poona 98; 142; 145; repudiates the charge of harassing the ryots of Vasrai province 172; 175; 181; reports the recovery of Jambusar and the precipitate retreat of Mr. Perrott 190, 191; reports the whereabouts of the two armies 203, 204, 206; warns Naro Anandrao against a surprise

N—*contd.***Naro Ganesh**—*contd.*

from the enemy 212; 216, 217, 219, 220; appointed Diwan to Holkar 368, 369; 389.

Naro Ganesh Vadadekar—95.

Naro Krishna Darve—supporter of Raghunathrao—holds Asher against the Barbhais 16; makes arrangements for the safe journey of Col. Upton 281.

Naro Lakshman—262.**Naro Mahadeo Gajre**—114.

Naro Shaukar—excuses himself for not actively participating in the league of the Barbhais 14; 41.

Naro Shivdeo—290; 325.

Narottam Kishordas of Hasot—42; 44: orders issued for his chastisement 76, becomes a cause of anxiety to the Poona Government 80, 83, force despatched against him 85; captured 87, 88, 101, 111; being sent to the Fort of Trimbak 112, 114; closely confined in the fort of Mahuli 117; 123; 139; 140; appropriates the revenue of Surat on the strength of a sanad from Raghoba 278.

Naro Tukdeo—293.

Narsingrao Dhaygude—26, 28; 29; 30; 35; request for releasing his villages 337.

Narsingrao Govind—147.**Narsinh Shripat**—375.**Nasrat Khan**—297.

Netoji Jagtap—family confined for partisanship of Raghoba 235.

Nilkanth Gopal—10.

Nizam, the—5; seeks counsel with his advisers as to the policy to be adopted towards Raghoba 7; differences with Bhonsle 8; 9; 10; 21; decides to support the Barbhais 28, 30, 34; 35; encamped at Balapur 60; meeting with the Barbhais at Aurangabad 85, 93; 156; rallies the broken army of Sabaji Bhonsle and sends it against Mudhoji 159; 165; marches upon Chanda 185; 218; assures the Poona Government of his support 221, 222; his dispute with Mudhoji Bhonsle settled 225; 236; 249, 252; encamping at Aurangabad 263; 385.

N—concl'd.

Noronha, Monsr.—(मुसा नारज) 310, 334, 347; 404.

Nur Naroji—a trader—262.

P

Padaji Shelke—130.

Parashuram Bhau Patwardhan—333; intercedes in behalf of Narsingrao Dhaygude 337.

Parvatibai—wife of Sadashivrao Bhau—removed to Purandar 32; 209A.

Parvatsing of Bansda—recommended to the Gadi of the State in a dispute of succession 295.

Patangshah of Jawhar—asks for reinforcements to defend Jawhar against Raghoba 309.

Perrott, Mr.—137; loses Jambusar and beats a precipitate retreat 190, 191.

Portuguese, the—6; detain Maratha vessels visiting Goa 407; forced to withdraw from Sindhudurg 422.

Pratinidhi—351.

Pretender, the, of Sadashivrao Bhau—defeated below the Borghat 311, 312; creates trouble in the Konkan 313; captured 314; 324; troops being rushed for his chastisement 334; penance inflicted on those who joined him 335.

Punjaji Vaghela of Rajpipla—helping Raghoba 172; 203; 212; 214, 215; driven back 228.

Purushottam Krishna—53.

R

Rajaram Dinkar—Raghoba's agent sent to the Governor General at Calcutta 387, 388, 391, 393.

Rajaram Govind—293.

Rajaram Khanderao—sends a secret report of the strength of Raghoba's forces 74; reports the safe despatch of Narottam Kishor and the fall of Salsette 139; 163.

R—cont'd.

Raghoji Angria—55; 92; captures the Pretender while flying to Bombay 314; enforces Peshwa's orders regarding closure of trade with Bombay 416.

Ragho Keshav—293.

Raghopant Aitole—16; 340; 404.

Raghuji Bhonsle, son of Mudhoji Bhonsle—11.

Raghunath Bajirao alias **Dadasaheb**—

1; tries to win over the Nizam 5; 8; 9; 10; 12; suspects treachery and seeks resort in the fort of Gooty 13, 20; 15; directs an attack on the rebels 21; returning from the Karnatak 36; 40; retracts his steps to Pandharpur and takes Trimbakrao by surprise 41; states his terms 48; 49; flies to Malwa and talks with Sindia and Holkar 50; persuaded to return to Poona 51; 57; 59; 63; his vacillating attitude commented upon 67, 68; makes secret overtures to Govindrao Gaikwad 69; 70; 71; 72; encamped at Kadod 74, 75; supports Narottam of Hasot 77; 84; arrives at Betawad 85; takes fright and flies 93; 97A; his communication to Govindrao Gaikwad intercepted 98; his movements from Champaner and the proposed meeting with Govindrao reported 103; encamped near Baroda 104; tries to seduce Fatesing Gaikwad 105; 106; sends his agents to Surat 107; being pursued by the forces of the Poona Government 108, 110, 112, 113, 114; 116; 117; 118; marches away from Baroda 122; 123; 125; wins over Govindrao Gaikwad 127, 131; flying 132; his movements near the Mahi 136; 138; 139; 140; 141; retreats towards the Mahi on the approach of Haripant Phadke 143; engaged by the Poona forces and is defeated 126, 148, 158; his arrival at Surat reported 151; his flight from Mahi to Surat by the route of Cambay and Bhavnagar reported 152; 154; 156; his activities at Surat being watched 159; visited by Gambier 160; 162; sends a proposal of surrender 165; leaves Surat 166; sails for Cambay 174, 246;

R—contd.

Raghunath Bajireo alias **Dadasaheb**—contd.
prepares for another trial of arms 176, 177, 182, 185, 186; advances from Cambay 189; joined by his former associates 197; opens fire on Phadke's troops 199; 200, 201, suffers a reverse near Nadiad 202, 211, encamped at Nadiad 203, 204; 209; reported to be falling back on Surat for the monsoon 209A; 212; 213; defeated at Napad 218; 220; retiring upon Broach 221, 222, 223, 227, 228, his movements being closely followed 229; surprises Haripant Phadke at the Bawapir pass and routs his army 230; 238; 239; advances upon Ankaleshwar 241; 244; makes overtures to Fatesing 245; summons Baroda to surrender 247; sends envoys to Sindia and Holkar 251; 254; courting the alliance of the English 255; concludes a treaty with the English 257; 268; attacks Baroda and brings Fatesing to terms 269; 279; instigating Haidar to create trouble in the south 283; 284; 285; 287; fails to prevent the defection of Govindrao Gaikwad 289; makes inquiries about his son's birth time and also about his adherents 293; 296; a detachment of his army besieging Ahmedabad made to retire 297; 300; his secret correspondence closely watched 301; 304; urges Haidar to attack Maratha territory in the south 305; landed in a fix owing to the peace-parleys at Purandar 307; threatens Jawhar 309; 318; 322; his high regard for Haripant Phadke 325; 336; 341; 343; tries to negotiate a peace 346; marches on Poona 347; provision made to meet his expenditure after his surrender at Talegaon 357; 358; contribution raised to pay off his debts 373; his spies disappear from their custody 376; 378, 379, 380, 381, 383; 384; advised to speed up matters 385; complains about being slighted by Goddard 387, 388, 393, asks his agent with Haidar to urge him to foment trouble on the southern frontier 390; offers Warren Hastings a bribe of 50 lakhs to secure him in his favour 391; 12

R—contd.

Raghunath Bajirao alias **Dadasaheb**—contd.

complains to Hornby he is not receiving cordial support from Goddard 400; 401; a reply to his memorial from England 412; states terms of surrender 418; requests for an assignment of districts away from his enemies 419; 420; his final surrender 423; 427.

Rajo Tamaji—283.

Ramchandra Ganesh—330.

Ramchandra Naik Paranjpe—principal supporter of the Pretender—serious condition of his wife 316.

Ramchandra Narayan—Raghoba's agent—sent to Surat to sell off jewelry 143.

Ramchandra Pawar—61; 277; 333.

Ramchandra Vithal—family confined for his secure partisanship of Dadasaheb 91.

Ramdas Vithaldas—Raghoba's banker—185, 198.

Ram Parabhu—313.

Ram Raja—anxiety of the Barbhais for his possession 16; 57.

Ramsey, Mr.—327.

Rana Bhagwantsing—96; 97.

Ranchod Krishna Sanjgiri—suggests Nana to make costly presents to the Bombay Councillors to suggest their good-will 54.

Ranekhan—314.

Rangrao Mahadeo—293.

Ranmal Bariya—a friend and supporter of Parvatsing the claimant for the gadi of Bansda 295.

Ravji Anant—closes the passes into Gujarat 75; reports Raghoba's movements 133.

Ruknuddaula—5; 7; 8; 9; throws in his weight on the side of the Barbhais 27, 28, 29, 30, 34, 38, 39; 218, 225, put to death by Ismailkhan 218, 225, 227.

S

Sabaji Bhonsle—11; 15; allies himself with the Barbhais 16; 17; 19; 23; his difference with Daryabai composed 24; 25; 32;

S—contd.

Sabaji Bhonsle—contd.

declares himself in favour of the Barbhais 33; 35; 37; reports the death of Trimbakrao Pethe 41; 63; mobilises troops to meet Mudhoji 64; killed in the hour of victory 159.

Sadashiv Anant Karmarkar—2; 3; asked to send news from the camp of Trimbakrao Pethe 4; 242, 243.

Sadashiv Bhat Sintre—made to undergo penance for having joined the Pretender 335.

Sadashiv Raghunath—279.

Sadashiv Ramchandra Sukhatankar—Raghoba's adherent—his relatives confined 76A; 113; wounded in the battle of the Mahi 148; 158, dissatisfied with Raghoba's conduct of affairs 257;

Sakharam Bhagwant alias Bapu—16; 18; 19; learns of the favourable attitude of Sabaji Bhonsle 22, 25; and of the Nizam 28, 29, 30, 34, 32; 33; 37; 38, 39; 40; his attempt conciliate Babuji Naik 43; 47; 59; leaves Purandar to meet Raghoba 67; learns that Raghoba is negotiating secretly with Govindrao 69; 93; 102; 119; 165, 250; learns of the secret negotiations carried on by Raghoba with Haidar 283; 287; negotiating with the English envoy 292; 299; 325; 343; 356; confined and property confiscated 385.

Sakharam Hari Gupte—74; his family confined 91; 113; 128; wounded in the battle of the Mahi 148; 158; 180; 185; fights in behalf of Raghoba in the battle of Kaira 202; dissatisfied with Raghoba's conduct of affairs 257; his mother released 306; 320.

Sakharam Keshav—a supporter of the Pretender—defeated and taken prisoner 315.

Samsam-ud-daula—7.

Samsherkhan—371.

Satvoji Atole—183.

Satvoji Bhonsle—138; despatched against Mudhoji Bhonsle 159; 400; 403.

Saty Rathod—295.

Sayajirao Gaikwad—98; 231; 248.

S—concl'd.

Shahji Naik Nimbalkar—killed at the Bawapir ford 230.

Shahajkhan—starts plundering in the name of Raghoba 44A.

Shamrao Igal—defeats Basalatjang and plunders his province 283.

Shankaraji Keshav Phadke—1.

Shankaraji Khanderao—ordered to confiscate Saranjams of Siledars fighting under Raghoba 62; 262; 267; released 271; 383.

Shaw, Mr.—139.

Shivaji Vithal Vinchurkar—41; 56; going to the succour of Salsette 131; 402.

Shivbhat Khare—12.

Shrinivas Trimbak—closely guards the Kondai Bari pass 279;

Sidi of Janjira—1.

Sidoji Narsingrao Shitole Deshmukh—reports Haripant Phadke's defeat at the Bawapir ford 230.

Subhanji Atole—his Saranjam confiscated for joining Raghoba 52.

Subrao Burudkar—310.

Suja-ud-daula—starts hostile operations against the Marathas 84.

Sukhanand Mehta—96.

Sultanji Nimbalkar—15.

Sumersing Gardi—his insolent attitude 11; honours conferred on him 21.

Surat—Nawab of—77; 89; 107; fears to admit Raghoba in the City 160; 185; attempts to coax him 222; his unsteady attitude 228.

Suryaji Bhavya—a supporter of the Pretender—defeated and taken prisoner 315.

T

Tahwarjang—127; 385.

Tajkhan Rohila—seizes Muhammad Isaf 267.

Tipu—collecting with a high hand tribute in the Karnatak 283.

Trimbak Dadaji—Raghoba's agent to the Governor General at Calcutta 387, 388, 391, 393.

T—contd.

Trimbakrao Gaikwad—a partisan of Govindrao Gaikwad—instructed to harass the enemy's forces, 96, 97; 267, 269.

Trimbakrao Pethe alias Mama—3; 4; 11; 14; 15; requisitions funds to pay his soldiery 16; 17; 23; brings about a reconciliation between Daryabai and Sabaji Bhonsle 23, 24; 25; 32; 33; 35; 37; 39; asked to proceed to Burhanpur 40; surprised by Raghoba and killed 41.

Trimbak Suryaji—132.

Tukoji Holkar—reported to have joined the Barbhais 32; terms he proposed to conciliate Raghoba 48; 49; meets Raghoba 50; persuades Raghoba to return to Poona 51; his vacillating attitude towards the Barbhais 58, 59; 63; accompanying Raghoba to the south 67, 68, 69; 93, 103, 108, 112, 113, 118, 123, 125, 128; 131; 136; takes leave of Haripant Phadke 242; 257; 263; watching peace talks at Purandar 290; 310; 339; instructed to reinforce Panse marching against the English 347; 352; 359; 365; Naro Ganesh appointed as his Diwan 368, 369, 387; descends into Gujarat 394; 399.

Tulaji Angria—his wife confined at the Visapur fort 377.

U

Upton, Col.—English envoy—proceeding to Poona 281; starts peace-talks 291, 292, 294; fails in the mission and goes back 325.

V

Visaji Appaji Athavale—330.

Visaji Hari Bam—family confined for partisanship of Raghoba 235.

Visaji Keshav Lele—44; advises Naro Anandrao to enforce a strict blockade of Surat 120; 129; 139; 163; 177; appointed Sarsubha of Konkan 221; 315; 322; 334; 346; 402; 406.

Visaji Kishna Biniwale—reported to have failed to succour Salsette 44; 83; 92; 129; makes inquiries about the general situation in Gujarat and requests Naro Anandrao to enforce the blockade of Surat 131; 139; encamping near Salsette 177; writes about the peace-talks at Purandar 292; reports his exertions for the defence of Bassein and recovery of Salsette 402.

Vishvanath Narayan—400.

Vishvasrao Prabhu—270.

Vithal Ballal Subhedar—63; 64; 264.

Vithal Vishram—283.

Vithal Yashwantrao—91.

W

Walker, Capt.—dies of a gun-wound 409.

Wamanrao Patwardhan—fails in his attempt to seize Raghoba 20; his clash with Raghoba 21; 32; 41; 155; sent towards Bhavnagar in pursuit of Raghoba 158, 159, 162, 165, 246; captures some elephants and horses belonging to Raghoba 169, 176; rejoins Haripant Phadke 177; 182; 189; posted on the Sabarmati ford 193; fails to prevent Gaikwad from joining Raghoba 197; sent in pursuit of Muhammad Isaf 241; 247; 248, 249; overtakes Isaf and forces him in the jungle fleeing for his life 260, 261.

Watson—reported to have been killed in the siege of Salsette 42.

William James—420.

Y

Yashwantrao Mhaske—kept in confinement at Fort Trimbak 338.

Yeshwantrao Sindia—47.

Yesaji Ram—prepares Dharwad to hold against Raghoba 36.

Yesaji Sindia—325, 330.

Yesaji Shivdeo—272; reprimanded for causing trouble at Arnala.

Z

Zamsing—63; 64; 70.

(Government do not assume any responsibility for the
comments and views expressed by the editor.)